1812

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணே நம:

சாது ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் அவர்கள்

இயற்றியருளிய

# ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்.

இது

தஞ்சைமாநகரம்

வெ. குப்புஸ்வாமிராஜு அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

Niścaladāsa

காலஞ்சென்ற சை-இரத்தினசெட்டியார் குமாரர்

சை. சிவசங்கரசெட்டியார், பி-எ.,

அவர்களால் தமது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

பிலவஹு சித்திரைமீ.



[இதன் விலை ரூபா 4.]

உ

ஸ்ரீகணேசாயநம:

# முகவுரை.

"அகம்பிரமாஸ்மி" என்னும் விருத்திவடிவப் பிரமை ஞானத் விஷயத்தோடுகூடிய அப்பிரமை ஞான வடிவப் பந்தத்தின் மும் பரமாநந்தப் பேறுமாய மோக்ஷமுண்டாமென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டுப் பொதுவாய் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவற்றை அறிந்தாலன்றி முற்கூறிய விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்பவை அறியப்படாவாகலின், அம்மூன்று வஸ்துக்களின் நிரூபணம் அவசியம் செய்யற்பாற்றும். பிரமாணுதிகளை அநாத்ம பதார்த்தங்க ளென்றறிந்து அவற்றைப் பிரதிபாதித்தலில் சுருதியும் சூத்திரகார பாஷியகாரர்களும் உதாசீனமாயிருக்கினும், அவற்றின்பிரதிபாதனம் மோக்ஷகாமிகளுக்கு வேதாந்தப்பொருளைச் சிந்தித்தலில் மிக்க உபயோகமுள்ளதாமாகலின் விருத்தியின் சொரூபம், பிரமை அப்பிரமை முதலிய வேறுபாடுகள்,காரணம்,பயன் என்பவற்றை நிரூபித்தல் தகுதியாம். முற்கூறிய பொருள்களின் நிரூபணம் நியாயாதி அநேக நூல்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருத்தலோடு வேதாந்தபரிபாஷை தத்துவாநுசந்தானம் பேததிக்கார முதலிய வேதாந்த நூல்களினும் இவ்விசாரம் செவ்வையாய் எழுதப்பட்டுளது. அங்ஙனமாயினும் அவை சம்ஸ்கிருத பாஷை யுணர்ச்சி யுடையாருக் குபயோக மாதலே யன்றிப் பிராகிருதபாஷைமாத்திர முணர்ந்தார்க்குபயோகமாதலில்லையென் றுணர்ந்து பரமகாருணிகரும் தீவிர புத்திசாலியும் ஷட்சாத்திர முணர்ந்தவரும் சுரோத்திரியப்பிரஹ்ம நிஷ்டரும் அநேககுணகணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசாரியகோடியிலிருப்பவரும்ஸ்ரீதாதுஜீ அவர்களின் சம்பிரதாயமாகிய ஆகாயமண்டலத்தில் தினமணியாய் விளங்கியவருமாகிய ஸ்ரீநிச்சலதாசரென்பவர் நரமொழியுணர்ந்தார் மாட்டன்புகூர்ந்து முதலிற் றனது நிஷ்டையைச் சூசிப்பிக்கும் ஸ்ரீ விசாரசாகரமென்னும் நூலையியற்றியருளிப்,பின்னர் எழுவருடபரியந்தம்மெல்ல மெல்ல இருபத்தேழு லக்ஷம் சுலோகக் கணக்குள்ள நூல்களைத்தான் சங்கிரகம்செய்து அவற்றைவிசாரித்து,தீவிரபுத்தி

மான்களாகிய ஹிந்திபாஷை யுணர்ச்சியுள்ளார் பொருட்டு எல்லா வற்றின் நிண்ணய வடிவ ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரமென்னும் நூலினை யியற்றியருளினர். அதன்கண் விருத்தியின் சொரூபம், பிரமை அப்பிரமை வடிவ அதன் பேதம், பிரமாண முதலிய வடிவ அதன்காரணம், வியவகார சித்தியும் மோக்ஷசித்தியுமாகிய அதன்பயன் என்பவை நிரூபிக்கப்பட்டுள. அதனை நூலாசிரியர், வித்துவான் என்னும் பட்டம் பெற்ற ஸ்ரீராமசிம்ஹஜீ என்னும் பூந்திகோட்டையரசனிடத்து வசிக்குங்காலத்து, நியாய வேதாந்த முதலிய பொருள்களாலமையப்பெற்றதாய்,விருத்தியின் சொரூபத்தையும் காரணத்தையும் நிரூபிக்கும் ஏழாவது பிரகாசம் வரையிற் செய்து முடித்து "விருத்திதீபிகை" என்னும் பெயரிட்டிருந்தார். அதனை அவ்விடத்திற்றானே அவ்விராஜா பதிப்பித்திருந்தனர்.பின்னர்க்கேவல வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் சித்தாந்தலேசமுதலிய நூல்களின் பொருள்களால் அமையப்பெற்றதும் விருத்தியின் பயனை நிரூபிப்பதுமாகிய இதன் எட்டாவது பிரகாசத்தைச்செய்து விக்கிரமசகாப்தம் ௧௯௨0 - ல் டில்லியில் பரப்பிரஹ்ம சமரசபாவத்திற்கு அடுத்த முற்காலத்தில் தம்மாணாக்கர்களைப் பிரேரித்தல்வாயிலாக எட்டாவது பிரகாசத்தைச் சேர்த்தலால் இந்நூலிற்கு "விருத்திப்பிரபாகர" மென்னும் பெயரைக் கற்பிக்கலாயினர். இந்நூல் பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸரவர்களது பாண்டித்தியத்தின் பிரக்கியாதிக் கேதுவும், முமுக்ஷுக்களது மதியின் புஷ்டியைத்தரும் நல்லௌஷதமும், அநேக நூல்களைப் பார்த்தலாகிய ஆசைக்குச் சாந்தி வடிவ சந்தோஷத்தின் சரணியு (மார்க்கமு) மாம். இந்நூல் ஏற்பட்ட பின்னர் ஹிந்தி பாஷையை யப்பியசித்தவர்களிற் பலர் பண்டித ராய்விட்டனர். ஆதலால் ஸ்ரீநிச்சலதாசர் ஸ்ரீவிசாரசாகரம் ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகர மென்னும் இரண்டு நூல்களையும் இயற்றி ஜீவர்களிடத்து மிக்க அநுக்கிரகம் செய்திருக்கின்றனர். ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரத்தை அறிதலிற் சாமர்த்தியமின்றிய அற்ப மதியினராகிய அதிகாரிகளின் பொருட்டுப் பண்டிதர் ஸ்ரீபீதாம்பரஜீயானவர் "ஸ்ரீவிருத்திரத்நாவலி" யென்னும் நூலைச் செய்திருக்கின்றனர். அதுவும் விருத்திப்பிரபாகர மென்னும் மஞ்சத்திற்கு நிச்சிரேணி (ஏணி) யாம். வெகு காலத்திற்குமுன், உதாசீன பரமஹம்ஸரும் சாதுக்கூட்டங்களின் சிரோமணியும் சாஸ்திரங்களிற்கூறிய சகல சற்குணங்களமைந்தவரும் நிரந்தர வேதாந்த

விசாரதற்பரரும் பிரபஞ்சோபரதரும் ஸ்ரீநிச்சலதாசர் மாணாக்கருமாகிய ஸ்வாமி திரிலோகராம்ஜீ என்பவர் பிரயாசையுடன் இந்நூல் முழுவதையும் சுத்தமாய்எழுதுவித்து மும்பயி(பம்பாய்)நகர்க் கெழுந்தருளிஅங்குப்பதிப்பித்து,பண்டிதபீதாம்பரர்முதலிய சற்சனர்களுக்குச் செவ்வையாய்ச் சிரவணஞ் செய்வித்து, விக்கிரமசகம் ௧௯௨௫-ல் அங்கிருந்துபுறப்பட்டு மகிமண்டனத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.வெகுகாலத்திற்குப்பின்னர்ப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்கள் இதனைச்செவ்வையாய்ப்பரிசோதித்து சில முக்கியப்பிரசங்கங்களும் அநேக மத்தியப்பிரசங்கங்களுமாகப்பிரித்து அமைத்துக்கொடுக்க அவ்வாறேபதிப்பிக்கப்பட்டுளது.விசாரசாகரம் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் இரண்டனையும் செவ்வையாய் ஆய்ந்துணர்ந்தோர் பிரஹ்மசூத்திர பாஷ்ய முதல் ஸ்ரீ அப்பய தீக்ஷிதஸ்வாமிகளாலியற்றப்பட்ட சித்தாந்தலேசமுதலிய அத்வைத நூல்களையும் நியாய முதலிய ஏனைய நூல்களிற் பலவற்றையும் பல நாள் முயன்று கற்பதனாலாம்பயனை எளிதிற் பெறுவதோடு நல்லாசிரியர் வாயிலாகக் கேட்டலால் நிரதிசயாநந்தத்தையு முறுவரென்பது திண்ணம்.

ஆனால் இந்நூல்கள் பிறமொழியிலிருத்தலால் இத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாகாதிருத்தல்கண்டு,அவற்றைத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாக்குவிப்பான் முயன்றகாலத்து,அவற்றுள் முன்னையதாகிய விசாரசாகர மென்னும் நூல் முன்னமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருத்தலின், அதனைவிட்டுப் பின்னையதாகிய இவ்விருத்திப்பிரபாகரமென்னு நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் இவ்வரிய நூலை மிக வெளிய நடையில் வசனரூபமாக எழுதியிருத்தல்பற்றி அவ்வாறே இங்கும் யாவரும் எளிதி லுணருமாறு இஃது எளிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கலாயிற்று. இதனைக் கண்ணுறும் நல்லோர் யாரும் பிரமாதத்தா லேற்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை முதலியவற்றைக் கருதாது, இவ்வரிய பொருள் வெளிப்பட நேர்ந்த திருவருட்பாங்கை நோக்கி யெமது குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாராக.

பிரத்தியக்ஷ முதல் அறுவகைப் பாகியம் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஆந்தரம் ஈசுவராசிரிதம் என்னும் வேறுபாட்டால் எண்வகைப் பிரமா விருத்தியும், சம்சயம் பிரமம் தர்க்கம் சொப்பனப் பிரமவிருத்தி அயதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும்

வேறுபாட்டால் ஐவகை அயதார்த்த அப்பிரமா விருத்தியும், யதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும் யதார்த்த அப்பிரமையுமாய இவை விருத்திஞானவடிவ பதினான்கு இரத்தினங்கள். இவற்றை இந்நூல் சூரியன்போல் விளக்குவதா யிருத்தலின் இதற்கு விருத்திப்பிரபாகரமென்றும், இதன் எட்டுப்பிரகரணங்களுக்கும் பிரகாசமென்றும் பெயரிடப்பட்டது. இதன்கண் உள்ள விஷயங்களை இதன் அநுக்கிரமணிகையினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் சரித்திர முழுவதனையும் எழுதுவதற்குத்தக்க ஆதாரம் அகப்படாமையின் ஈண்டுச் சிறிது வரையப்படுகின்றது:—

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது ஜன்மகாலமும் இடமும் அறியப்படவில்லை. வித்தியாப்பியாசத்தில் இவருக்கு மிக்க விசுவாசமிருந்தது. 14 வது வருஷமுதல் 70-வது வருஷபரியந்தம் வித்தியாப்பியாசத்திலேயே காலத்தைக் கழித்தனர். அது விசாரசாகரத்தின் 526 வது பிரசங்கத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய அப்பியாச முடையோர் இக்காலத்து அரிதாய்க்காணப்படுகின்றனர். விசாரசாகரத்தினானே அவரது அற்புதநிஷ்டை அநுமிக்கற்பாற்று. என்னை, சித்தாந்தக்கூற்றெதனையும் ஓரிடத்தும் ஒளித்துக் கூறினாரில்லை; அன்றியும் மோக்ஷ காமருக்கு நிஷ்டை கூடுதற்றன்மையினையும் செவ்வனே அதன்கண் அமைத்திருக்கின்றனராகலின்.

அவர் வியவகாரம் மிக உத்தமமானதும் சங்கை யில்லாததுமாயிருந்தது. சிலர் ஞானித்தன்மை யபிமானத்தைக் கொண்டு தேகாபிமான முதலியவற்றில் அமிழ்ந்திருக்கின்றனர். அவ்வாறு இம்மகாத்ம புருஷ ரிருந்தாரில்லை. மகாவிரக்த நிலையினையுடையராய்ப் பெருத்த பிரஹ்ம நிஷ்டராயிருந்தனர். பிரஹ்மாகார விருத்தியிலேயே எப்போதும் மூழ்கி யிருப்பர்.

நியாய வியாகரண முதலியன புத்தியைத் தீவிரமாக்குகின்றன. தீவிரபுத்தி வேதாந்தத்தில் உபயோகமாம். அங்ஙனமாயினும் அதிகமாய்ப் படித்தலால் அவை அநாத்மாவின் (துவைதத்தின்) கண் புத்தியைச் சேர்ப்பித்து மதியை மலினமாக்கிவிடும் என்று கூறுவர். அதாவது நூறு மடங்கு வேதாந்தத்தை விசாரித்தால் அப்போது நியாயத்தாற் றூஷிக்கப்பட்ட புத்தி சாந்தியை யடையும் என்று முதியோர் மொழிவர். ஸ்ரீநிச்சலதாஸர்

வியாகரணம் நியாய முதலியவற்றில் மிக்கச் சமர்த்தராயினும் அவருக்கு வேதாந்தத்தின்கண்ணேயே பிரபலநிஷ்டை யிருந்தது.

தாம் சிற்சிலருக்கு நியாயாதி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். ஆங்கு எவரேனும் காலையில் நியாய முதலியவற்றைப் படிக்க வருவரேல், அவர்களைப் படிப்பிக்காது "காலையில் யாம் அநாத்மப்பிரதிபாதக நூல்களைப் படிப்பியேம்" என்று பகர்வர்.

இத்திருஷ்டாந்தங்களால் நிச்சலதாஸர் அற்புத நிஷ்டையுடையவரா யிருந்தனரென்பது பெறப்பட்டதாகின்றது.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியம் மிக வற்புதமான தென்பது அவரது அப்பியாசத்தினாலே பெறப்படுகின்றது. விருத்திப் பிரபாகர நூலைப்பார்த்துப் பெரியபெரிய வித்துவான்களும்அவரது பாண்டித்தியத்தைப் புகழ்கின்றார்கள். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதினாலென்னை? அவர் காலத்திலும் இப்போதும் சாது புருஷர்களில் பரிபக்குவ வித்தையினையுடைய பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸருக்குச் சமானமானவர் ஒருவரும் இல்லை.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் பிருதிவியின்கண் யாண்டுச் சரித்துக்கொண்டிருந்தனரோ, ஆண்டுத் தினந்தோறும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின்கதை செய்துகொண்டிருப்பர். விசாரசாகரத்தையும் தாம் அநேகமுறை கதை செய்திருக்கின்றனர். அவர் சிரவணம் செய்வித்துக்கொண்டிருந்த விடங்கள்தோறும் சிரவணத்தின்பொருட்டு அநேக சாதுக்களின் சபைசேர்ந்து அதிரஸிக பாஷணத்தைக் கேட்டு ஆநந்த முடையராவர்.

அநேகமாய் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசி க்ஷேத்திரத்திலேயேவசித்தனர். அங்குத் தாமும் சில சிரவணங்களிற்செல்லுவர். ஒருசமயம் ஸ்ரீ காசியில் இராமாயண கர்த்தாவின் விலக்ஷணரான மஹாத்மா ஸ்ரீ துளஸிதாஸரென்பவர் கதை செய்துகொண்டிருந்த விடத்துத் தாம்சென்றார். தொடர்பாட்டால் ஸ்ரீதுளஸிதாஸர் "ஈசுவரனிடத்து ஆவரண சக்தியில்லை, விக்ஷேபசக்தியுண்டு" என்றுசொல்ல அதனை ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் கேட்டு "ஈசுவரனிடத்து இரண்டுமில்லை" என்றார். இவ்விஷயமாய்ச் சிலநேரம் வார்த்தை நடந்தது. அதன்பின் அவர் அம்மகாத்மாவின் கதைக்குப் போனாரில்லை. காரணம் யாதெனின்

நம்முடைய வார்த்தையினால் யாருக்கும் துன்பமுண்டாகலாகாது என்பதாம். ஆனால் அம்மகாத்மாவின் நிஷ்டையைப் பற்றித் தாம் புகழ்ந்து பேசுவர். அவ்வாறே துளஸிதாஸரும் நிச்சல தாஸரது பாண்டித்தியத்தையும் அற்புத நிஷ்டையினையும் அடிக் கடி ஸ்துதி செய்வார். "ஈசுவரனிடத்து ஆவரணசக்தி விக்ஷேப சக்தி இரண்டுமில்லை" என்பது விசாரசாகரத்தின் 206, 207 - வது பிரசங்கங்களிற் செவ்வையாய்ப் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்பட் டுளது. விசாரசாகர மென்னு நூலைச் செய்புங்காலத்து எந்நூ லின் சகாயமுமின்றி ஒருவர் சகசமாய் நிருபம் எழுதுவதுபோல்ச் செய்துமுடித்தனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தைச் செய்யுங்காலத்தில் வேறு நூல்களைப் பார்ப்பர். அதுவும் தமது நூலைத் தோஷமின்றிய தாக்குதற்பொருட்டாம். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் அநேக பிர மாணமுடைய நூல்களின் பிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டன. அதன் கண் நூல்களின் தோஷமும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுளது. இப்போதும் சிற்சில சமஸ்கிருத முணர்ந்த பண்டிதர்கள் அந்நா ட்டில் விருத்திப்பிரபாகரத்தை மறைவாகவைத்து வாசித்துவரு வதென்னை? சமஸ்கிருதவுணர்ச்சி யுடையோராயிருந்தும் பாஷை நூலின் சகாயத்தைக் கொள்ளுதல் அவர்களுக்கு நாணமா யிருத் தலின் என்க. ஆனால் மிக மேன்மை யுடையதா யிருத்தலின் அதன் சகாயத்தைக் கொள்ளுகின்றனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் நியாய முதலிய அநேக பாண்டித்திய மதங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசிப் பிரகரணத்தில் சகல மதங்களையும் கண்டித்து வேதாந்த மதத்தைப் பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர்.

ஹிந்துஸ்தானத்தில் புந்தீயென்னும் நகரத்தில் ராமசிம்ஹ ராஜாவானவர் நிச்சலதாஸரை மிக்கஆதரவோடு தம்மிடத்து வைத் திருந்தனர். இராஜா இராணி இருவரும் அவரிடம் குருபாவம் வைத்திருந்தனர். நிச்சலதாஸரது சேர்க்கையினால் அவ்விராஜா பண்டிதபதவியை யடைந்தனர். இராஜாவானவர் ஒருகால் பெரிய பண்டிதர்களின்சபை சேர்த்திருந்தார். அதில் சாஸ்திரார்த்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அதனை இராஜா உள்ளவாறே பரீக்ஷித்தனர். அன்று முதல் பண்டிதர்கள் யாவரும் அவ்வரசனுக்கு வித்துவானென்று பெயர்வைத்தனர். அவ்வரசன் நிச்சலதாஸரை வணங்கி "ஹிந்துஸ் தானிபாஷையில் பண்டிதர்களுக் குபயோகமாகத்தக்க வேதாந்த நூல்கள் ஒன்றுமில்லையாகலின் தாம் செய்யுமிடத்து அது சகஜமா

யாகும்'' என்று பிரேரிக்க, தாம் பாஷை யுணர்ச்சி உடையாரிடத்துக் கிருபாநோக்கத்தால் விருத்திப் பிரபாகரத்தைச் செய்தருளினர். ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசியி லிருந்துகொண்டு 2700000 சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைச் சங்கிரகித்தார். தாம் சம்ஸ்கிருத வுணர்ச்சியில் வல்லவராயினும், பாஷை யுணர்ச்சி உள்ளார்பொருட்டு இரண்டு உத்தம நூல்களை வெளிப்படுத்தினு ரென்பது விசாரசாகரத்தின் 526 - வது பிரசங்கத்தாற் றெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீ கடவல்லி யுபநிஷத்தின் பேரில் சம்ஸ்கிருத வியாக்யானமும் வைதிக சாஸ்திரத்தின் ஒரு நூலும் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். 39 யுக்திகளுள்ள யுக்திப்பிரகாச மென்னும் நூலும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. காவ்விய சாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தரென்பது அவர் செய்த விசாரசாகர நூலின் சந்தசுகளினுலேயே விளங்கும்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசமென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சுந்தரதாஸரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ தாதூஜீ அவர்கள் மார்க்கத்தை (சம்பிரதாயத்தை) மிகப் பிரகாசப்படுத்தினர்.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸருக்குச் சம்பிரதாயத்தின் அபிமான மிருந்ததில்லை. அவர் பெரிய நிரபிமானியாயிருந்தார். பாலியாவஸ்தையிற்றும் சாதுதசையிலேயே யிருந்தனர். அதில் பெருத்த வித்தியாப்பியாசத்தைச் செய்து, பின்னர்ப் பெரும்பாலும் பிரஹ்மசிந்தனத்திலேயே அமிழ்ந்தி யிருப்பர். விக்கிரமசகம் கூஉ0-ல் டில்லிப்பட்டணத்தில் தேகவியோக மெய்தினர். அவருக்கு ஸ்ரீ கிஹடோலியில் யாண்டு விசாரசாகரம் சமாப்தியடைந்ததோ ஆண்டுக் குருசம்பிரதாயமுமிருக்கின்றது. இப்போதும் அங்குஅவர்சிஷ்யர்களு மிருக்கின்றூர்கள். இம்மகாத்மாவின் சரித்திரம் சம்பூரணமாய்க் கிடைக்குமாயின் அப்போது விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

---

பரோபகாரத்தையே தமக் கங்கமாகக் கொண்டொழுகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ சை. ரத்நசெட்டியார் அவர்கள் ஜீவர்கள் சம்சய விபரீதங்க ளொழிந்து நிரதிசயாநந்த முறுதற்பொருட்டு இந்நூலை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி முயன்றவாறு முடிவுபெறச்செய்த ஈசனுகிய எம்பெருமான் இந்நூல் இந்நிலவுலகில் என்று நிலைபெறும்படி அருள்புரிவாராக.

தஞ்சை - வெ - குப்புஸ்வாமி ராஜு.

# ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

## விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

## விளம்பரம்.

---

இப்புஸ்தகமும் கீழ்க்குறிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தலைவருக்கும், தஞ்சை-வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களுக்கும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

## இதன் விலை ரூ. 4.

### தபாற்கூலி-வேறு.

| | | ரூ. | அ. | ப. |
|---|---|---|---|---|
| பஞ்சதசப்பிரகரணம் வசனம் (சுத்தப்பதிப்பு) | ... | 1 | 0 | 0 |
| தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேச வசனம் (சாந்தோக்கியம்) | ... | 0 | 2 | 0 |
| பிரமகீதை உரை (பழையபதிப்பு) (10 உபநிஷத்) | ... | 2 | 8 | 0 |
| விசாரசந்திரோதயம் வினாவிடை (வேதாந்தப்) | ... | 1 | 0 | 0 |
| திருமந்திரம் மூவாயிரம் | ... | 1 | 8 | 0 |
| ஹடயோகப்பிரதீபிகை சம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழுரையும் | ... | 1 | 8 | 0 |
| வள்ளலார் சாஸ்திரம் | ... | 1 | 8 | 0 |
| போதாரியை யென்னும் சுவாத்ம நிரூபணம் வசனம் | ... | 0 | 2 | 0 |
| அபரோக்ஷானுபூதிவசனம் | ... | 0 | 2 | 0 |
| தத்துவவாதமுதல் 16 (ஒருகட்டடம்) | ... | 2 | 0 | 0 |
| முதற்குறள்வாதமுதல் 7 (ஒருகட்டடம்) | ... | 1 | 8 | 0 |
| சூதசங்கிதை தமிழ்ச்செய்யுள் | ... | 1 | 8 | 0 |
| பக்தலீலாம்ருதம் வசனம் (82 பக்தர் சரித்திரம்) | ... | 3 | 0 | 0 |

### இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

விருத்திரத்நாவளி (விருத்திப்பிரபாகரத்தின் சாரம்)
யோகசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பிரஹ்மசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பஞ்சதசப்பிரகரணம் தமிழுரையுடன்
விசாரசாகரம் (இரண்டாம் பதிப்பு)
சாங்கியசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
நியாயசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
வைசேஷிகசூத்திர தமிழுரையுடன்

---

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணேநம:.

# விருத்திப் பிரபாகரம்.

## முதற்பிரகாசம்.

## பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண நிரூபணம்.

**மங்கலம்.**

*சத்திய ஞான நந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாந்*
*தத்துவ முணர்த்து மாறு சங்கரா சார்ய னென்னு*
*மெய்த்தனிப் பெயர்பூண் டிந்த மேதினி தன்னில் வந்த*
*தத்தகு பொருளை யாமு மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம்.*

**நூல் வரலாறு.**

*பெருத்த மாயை யழியவெய்தும் பேரின் பமியான் பிரமமெனும்*
*விருத்தி யதனாற் பெறுவதென வேதம் விளம்பு மதனலவ்*
*விருத்தி ஹேது பயன்யாதென் வினவின் விடையாத் தமிழ்மொழியில்*
*விருத்திப் பிரபா கரமெனுநூல் விளம்பப் படுமால் விளக்கமுற.*

அகம் * பிரஹ்மாஸ்மி (யான்பிரஹ்மம்)என்னும் விருத்தியால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிராப்தியு முண்டாகின்றன வென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டு, விருத்தியென்பது யாது? அதன் காரணம் யாது? அதன் பிரயோஜனம் யாது என்றிவ்வாறு அறியும் வேட்கை யுண்டாக, அக்காரணமாய் இவ் "**விருத்திப்பிரபாகரம்**" என்னும் நூல் சொல்லப்படுகின்றது.

### க. விருத்தியின் சாமானியலக்ஷணமும் பேதமும்.

அந்தக்கரண,அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும். சுரோதம் சுகம் முதலியன அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாக

* இந்நூலில் யாண்டும் 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 - ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரஹ்மம் என்றும், 𑌭𑍍𑌰𑌮 - ப்ரமம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரமம் என்றும், 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾 - ப்ரமா என்னும் பதத்திற்குப் பிரமை யென்றும் வழங்கப்படும்.

வும்; ஆகாயாதிகள், அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமமாகவு மிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றை விருத்தியென்று சொல்லுவ தில்லை. விஷய த்தை விளக்கும் அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் எது வோ, அது விருத்தி யெனப்படும். குரோதம் சுகம் முதலிய வடிவின வாகிய அந்தக்கரண பரிணாமங்களால் எப்பொருளின் விளக்கமு முண்டாகிறதில்லை. அவ்வாறே, ஆகாய முதலியவற்றாலும் விளக்க முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவை விருத்தி யன்று; ஞானரூப பரிணாமத்தால் விளக்க முண்டாகின்றதாகலின், அதனையே விரு த்தி யென்பர். சுகம், துக்கம், காமம், திருப்தி, குரோதம், பொறை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், பயமுதலிய எத்துணை அந்தக்கரண பரிணாம முளவோ, அவையனைத்தும் அநேக விடங் களில் விருத்தியென்னுஞ் சொல்லால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின் றன; என்றாலும் "தத்துவாநுசந்தானம்" "அத்துவைதகௌஸ்துபம்" முதலிய நூல்களில் விளக்க பரிணாமமே விருத்தியெனப் பட்டது. ஆகலின் மாயை யந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணாமமே விரு த்தியென்னுஞ் சொல்லிற்கு அத்துவைத மதத்தில் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

அவ்விருத்தி ஞானமும் பிரமைவடிவினது, அப்பிரமை வடிவி னது என இருவகைத்தாம். பிரமாண ஜந்நிய (அளவையாற் றோன் றிய) ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்; அதனின் வேறாயதை அப் பிரமை யென்பர். பிரமை ஞானம் யதார்த்தமேயாம். அப்பிரமை ஞானம் இருவகையாம்:—ஒன்று யதார்த்தம், மற்றையது பிரமம் (ஜ௰). தோஷத்தாற் றோன்றியதனைப் பிரம மென்பர். தோஷத் தாற் றோன்றிய தாகாது, இந்திரிய வநுமான முதலிய பிரமாண ங்களாலேனும் வேறு எக்காரணங்களாலேனும் முண்டாவதெது வோ, அது யதார்த்த மெனப்படும். சுத்தியில் இரசத ஞானம் சாதி ருசிய (ஒப்புமைத்) தோஷத்தாற் றோன்றியதாகலின் பிரம (ஜ௧) மாம். கற்கண்டில் கைப்புணர்வு பித்த தோஷத்தாலாயது; சந்திர னிடத்து இலகுத் தன்மையின் ஞானமும், அநேக விருக்ஷங்களி னிடத்து ஒருமை யுணர்ச்சியும் சேய்மைத் தோஷத்தா லாகியன வாம்; ஆதலால் அவை பிரமமாம். விசாரசாகரத்தில் தோஷம் அத்தியாச வேதுவாகாதெனக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனபிப் பிராயம் இதுவாம்:—பிரமா, பிரமாணம், பிரமேயமென்னும் மூன்று தோஷமும் அத்தியாசத்திற் கேது வல்ல; யாதேனுமோர் தோஷ

மிருந்தால் அத்தியாச முண்டாகு மென்பதாம். எத்தோஷங்களு மின்றி யத்தியாச முண்டாமெனக் கூறியது * பிரௌடிவாதத் தாற் கூறியதாம். யாண்டு வேறெத்தோஷமு மில்லையோ, ஆண்டு அவித்தையே தோஷமாம். ஆதலால் தோஷத்தாற் றோன்றியதனை யே பிரமமென்பர்.

ஸ்மிருதி ஞானமும், சுக துக்கங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், ஈசுவர விருத்தி ஞானமும் தோஷத்தாற் றோன்றியவன் றாகலின் பிரமமும் அன்று; பிரமாண ஜந்நிய மன்றாகலின் பிரமையும் அன்று; பிரமப் பிரமைகளின் வேறும்; ஆனால் யதார்த்தமாம். ஏனெனின், எவ்வுணர்ச்சியின் விடயத்திற்குச் சம்சார காலத்தில் ¶ பாத (வாய) மாதலில்லையோ, அது யதார்த்த மெனப்படுதலால்.

ஸ்மிருதி ஞானத்திற் கேது சம்ஸ்கார வாயிலாகப் பூர்வ அநுபவமாம். யாண்டு யதார்த்த அநுபவத்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதி யதார்த்தம்; பிரமவடிவ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாலுண்டாகும் ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

தர்ம முதலிய நிமித்தத்தால் அநுகூலப் பிரதிகூல பதார்த்தங்களின் சம்பந்த முண்டாதலின், அந்தக்கரணத்தின் சத்துவகுண இரஜோ குணங்களின் பரிணாமமாகிய சுக துக்கங்க ளுண்டாகின்றன. சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்தம் யாதோ, அந் நிமித்தந்தானே சுக துக்கங்களை விஷயஞ் செய்யும் அந்தக்கரண விருத்தியு முண்டாகின்றது. அவ் விருத்தியில் ஆரூட (ஏறியுள்ள) சாட்சி சுக துக்கங்களை விளக்குகின்றது. சுகாகார துக்காகார அந்தக்கரண விருத்தி பிரமாணஜந்நிய மன்று; அதனால் பிரமை யன்று.

ஈசனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நியாயமதத்திலோ நித்தியமாம். ஆனால் சுருதியில் ஈசுவரனது ஞான முதலியவற்றிற்கு உற்பத்தி கூறப்பட்டிருத்தலால் நித்திய மன்று. ஆனால் பிராணிகளது கர்மாநுசாரமாகச் சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சருவ பதார்த்தங்களையும் விஷயஞ் செய்யும் ஈசுவரனது ஞானம் உண்டாயிருக்கின்றது. அந்த ஞானம் பூத பவிஷ்யத வர்த்தமான காலத்துச் சகல பதார்த்தங்களின் சாமாநிய விசேஷத் தன்மைகளையும் விஷயஞ் செய்கின்றது; பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயு மிரு

* பிரௌடி - தனது மேன்மையின்பொருட்டு, வாதம் - சொல்லுதல் பிரௌடி வாதமாம்.

¶ பாதம் - மித்தியாத்துவ நிச்சயம் (பொய்யெனத்துணிதல்).

க்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஞானத்தை ஏகமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமே இச்சையும் கிரியையும் உற்பத்தி யுடையனவும் நிலையுள்ளனவுமாம். ஆதலால் பிரளய பரியந்தம் ஒவ்வொரு*வியக்தியிருக்கின்றது. இதன்கண் "ஈசுவரனது இச்சை பிரளயபரியந்தம் நிற்பதாகுமாயின் மழை வெயில் குளிர் என்பன ஈசுவரனதிச்சையால் உண்டாகின்றன வாகலின், பிரளய பரியந்தம் மழை, அங்ஙனமே வெயில், அல்லது குளிர் என்பன உண்டாதல் வேண்டும்" எனச் சங்கை யுண்டாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், ஈசுவரனது இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவாயும் நித்திய மாயு மிருக்குமாயின், அப்போது இத்தோஷ முண்டாம். அவ்வீசுவரனது பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவன்று; ஏகமாம். அவ்வொரு இச்சை சகல பதார்த்தங்களையும் எவ்வகையாக விஷயஞ் செய்கின்றதோ,அவ்வகையாக அவை யுண்டாகின்றன. "இவ்வளவு காலம் மழை யுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் குளிருண்டாகுக, இவ்வளவு காலம் வெயிலுண்டாகுக." என் றிவ்வாறு ஈசுவரனது இச்சை பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களும் ஓர் காலத்தி லுண்டாகின்றன. பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சை யொன்றுமென்னும் இப்பக்ஷத்தில் தோஷமின்று. சுருதியில் இச்சா ஞானக் கிரியைகளுக்கு உற்பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான முதலியன உற்பத்தி*யுடையனவாய் ஆகாயத்தைப்போல மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பனவாம். ஒருவன் ஈசனது ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்ச ஸ்திதி காலத்தில் அநேகமுறை உற்பத்தி நாச மொப்புவானாயின், அவனை ஈசுவரனிடத்து ஏதோ ஓர் ஞானவியக்தி பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதிகாலத்தில் எப்போதும் பொருந்தி யிருக்கின்றதா? அல்லது பிரபஞ்சமிருக்க ஓர்காலத்தில் ஞானமின்றிய ஈசுவர னிருக்கின்றானா? என்று இவ்வாறு வினவுவாம். ஞானமின்றிய ஈசுவரன் ஓர் காலத்தி லிருக்கின்றா னெனின், அக்காலத்து ஈசுவரன் அஞ்ஞனவன். ஓர் ஞானவியக்தி ஈசுவரனிடத்து என்றுமுளதெனின், அநந்த ஞானத்திற்கு அநந்த உற்பத்தி அநந்த நாச மொப்புதல் நிஷ்பலமாம். ஒரு ஞானமே சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தி லுண்டாய் மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பதா யிருக்கின்றது. அவ்வீசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் விசம்வாதி யன்று; சம்வாதியாம். நிஷ்

* சாதிக்கு ஆசிரயமா யுள்ளது வியக்தி.

பலப் பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சை முதலியன விசம்வாதி யெனப்படும்; அதனின் வேறுயவை சம்வாதி யெனப்படும். ஜீவனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சம்வாதி விசம்வாதியென இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவன வாகாமையின், விசம்வாதியன்று; சம்வாதியாம். விசம்வாதி ஞானத்தைப் பிரமமென்பர், சம்வாதி ஞானத்தை யதார்த்த மென்பர். பிரமாண ஜந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர். சீவனது ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தி வடிவமாம்; அதுபோல ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; சீவர்களது அதிருஷ்டத்தாற் றோன்றியதாம்; பிரமாண ஜந்நியமன்று. ஆகலின் பிரமையன்று; தோஷத்தாற் றோன்றியது மன்று; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவது மன்று; ஆகலின் பிரமமுமன்று; யதார்த்தமாம். பிரமாண ஜந்நிய ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்.

## உ. பிரமாணபேதம்.

பிரமாணம்: பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம், உவமானம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி யென ஆறும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமெதுவோ, அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப்படும். அநுமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை அநுமானப் பிரமாணமென்பர்; சாப்திப் பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர்; உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர்; அருத்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தை அருத்தாபத்திப் பிரமாணமென்பர்; அபாவப் பிரமையின் கரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாண மென்பர். பிரத்தியக்ஷ அருத்தாபத்திப் பிரமாணங்களுக்கும் பிரமைகளுக்கும் பெயர் ஒன்றேயாம். பட்டர் மதத்தில் ஆறு பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்த நூற்களிலும் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * சூத்திரகார பாஷியகாரர்கள் பிரமாண சங்கையை எழுதாவிடினும் சித்தாந்தத்திற்கு விரோதமின்றிய பட்டர் மதத்தினை அத்வைத வாதத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

* சூத்திரகாரர் - வியாசர். பாஷியகாரர் - சங்கரபகவத்பாதர்.

## ௩. கரணலக்ஷணம்.

நியாய சாஸ்திரத்தில் நான்கு பிரமாணங்களை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அருத்தாபத்தி யநுபலப்திகளை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆண்டு நியாய சாஸ்திரத்தின் மதம் இதுவாம்:—பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணம் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களாம். ஆகலின் நேத்திராதி இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். ஈசுவரன், அவனது இச்சை, ஞானம், கிரியை, திக்கு, காலம், அதிருஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமென்னு மிவையொன்பதும் சாதாரண காரணமாம்; இவற்றிற்கு வேறாய காரணம் அசாதாரண காரண மெனப்படும். அசாதாரண காரணமும் வியாபாரமுடையது, வியாபார மின்றியதென இருவகையாம். காரணத்திற் றோன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்ப தெதுவோ அது வியாபார மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கபாலம் கடத்திற்குக் காரணம். கபால மிரண்டின் சையோகமும் கடத்திற்குக் காரணம். ஆண்டுக் கபாலங் காரணமாதலிற் சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், கபால சையோகம் கபாலத்திற் றோன்றிக் கபாலத்தின் காரியமாகிய கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகலின் சையோகரூப வியாபாரமுடைய காரணம் கபாலமாம். காரியத்தை ஒன்றன் வாயிலாகத் தோற்றுவியாது தானே தோற்றுவிப்பது எதுவோ, அது வியாபாரமின்றிய காரண மெனப்படும். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பது சாதாரண காரணங்களுக்கும் வேறாகிய வியாபாரமுடைய காரணம் கரண மெனப்படும். அத்தன்மையது கபாலமாம். ஆகலின் கடத்திற்குக் கபாலம் கரணமெனப்படும். கபாலத்தின் சையோகம் அசாதாரணமாயினும், வியாபார முடையதன்று. ஆகலின் கரணமெனப்படாது, கேவலம் காரணமென்றே சொல்லப்படும்.

## ௪. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதம்.

அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு நேத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் கரணமாம். ஏனெனின், நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டாகாவிடின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய விஷய சம்பந்த முண்டாகும்போ துண்டாகின்றது. ஆகலின் இந்திரிய விடயங்

களின் சம்பந்தம் இந்திரியத்திற் றோன்றிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையைத் தோற்றுவித்தலால் **வியாபாரமாம்.** சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் இந்திரியமாகலின் இந்திரியங்களைப் **பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண** மென்பர். இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானத்தை நியாயமதத்திற் **பிரத்தியக்ஷப் பிரமை** யென்பர். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமாகிய இந்திரியம் ஆறுயிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் அறுவகையாம். சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசனை, கிராணம், மனமென்னும் ஆறும் இந்திரியங்களாம். சுரோத்திர ஜந்நிய யதார்த்த ஞானம் **சுரோத்திரப் பிரமையாம்.** துவக் கிந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் **துவாசப் பிரமையாம்.** நேத்திரேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் **சாக்ஷுஷப்பிரமையாம்.** இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் **இராசனப் பிரமையாம்.** கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் **கிராணஜப்பிரமை யாம்.** மன இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் **மானசப் பிரமையாம்.** நியாயமதத்தில் சுத்தி ரசித முதலிய பிரமமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம் ஆனால் கேவல இந்திரிய ஜந்நியமன்று; தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிய ஜந்நியமாம். விசம்வாதியாம்; யதார்த்தமன்று. ஆகலின் சுத்தியில் இரசதஞானம் சாக்ஷுஷ ஞானமாயினும் சாக்ஷுஷப் பிரமையன்று. இவ்வாறு மற்ற இந்திரியத்தாலு முண்டாகும் பிரமம் யாதோ, அது பிரமையன்று.

## ரு. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தத்தின் ஞானமும், சத்தத்திலுள்ள சத்தத்தன்மைச் சாதியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவ்வாறே சத்தத்தன்மையின் வியாப்பியமானகத்துவ(ககரத்தன்மை) முதலியவற்றின் ஞானமும்*தாரத்துவ முதலியவற்றின் ஞானமுமுண்டாகின்றன; அங்ஙனமே சப்தாபாவத்தின் ஞானமும் சப்தத்தில் தாரத்தன்மை முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமு முண்டாகின்றன. சுரோத்திரேந்திரியத்தால் எதன் ஞான முண்டாகின்ற

* தாரம் - உச்சஸ்வரம்.

தோ, அவ்விடயத்தோடு சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லவேண்டியதாகலின் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. நியாய மதத்தில் நான்கிந்திரியங்களுமோ முறையே வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பவற்றினின்றும் உண்டாயின. சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாம். கர்ணகோளகத்திலுள்ள ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பர். வாயு முதலியவற்றினின்றும் துவக்கு முதலியன உண்டாயிருப்பதுபோல ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண்டாயிருக்கின்றதெனநையாயிகர் கொள்ளார். கர்ணத்திலுள்ள ஆகாயமெதுவோ, அதனையே சுரோத்திரமென்பர். குணத்திற்குக் குணியோடு சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமாம். ஆதலால் ஆகாய வடிவமாகிய சுரோத்திரத்தோடு சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த முண்டு. பேரிமுதலிய விடங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் சத்த முண்டாகின்றது. கர்ண உபகித (காதில் வளைப்பட்ட) ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பராதலின், பேரி முதலியவற்றன் உபகித ஆகாயத்தில் சப்தத்தின் சம்பந்த முளது. கர்ண உபகித ஆகாயத்திலில்லை; என்றாலும் பேரிதண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரியுபகித ஆகாயத்தில் சப்த முண்டாகின்றது. அதற்குக் கர்ண உபகித ஆகாயத்தோடு சம்பந்த மில்லை யாகலின் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. ஆனால் அச் சப்தத்தினின்றும் வேறு சப்தங்கள் பத்துத் திசைகளான் உபகிதமாய ஆகாயத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றினின்றும் வேறு (சத்தங்கள்) உண்டாகின்றன. கர்ணஉபகித ஆகாயத்தி லுண்டாகும் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமே யன்றிப் பிறவற்றின் ஞான முண்டாவதில்லை. சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பலம். சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம். துவாச முதலிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திலோ சகல விஷயங்களுக்கும் இந்திரியத்தோடுள்ள சம்பந்தமே வியாபாரமாம். சுரோத்திரப் பிரமையில் விஷயத்தோடு இந்திரியத்திற்குள்ள வியாபாரம் சம்பந்தமாதல் இல்லை. ஏனெனின் பிறவிடங்களில் விடயங்களுக்கு இந்திரியங்களோடு சையோக சம்பந்தமுளது. சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சமவாய சம்பந்தமுளது. நியாய மதத்தில் சையோகம் ஜந்நியமாம், சமவாயம் நித்தியமாம். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் கடாதிகளோடுள்ள சையோக சம்பந்தம் துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களினின்றுந் தோற்றிப் பிரமையை யுண்டாக்குகின்றமையால் வியாபாரமாம். அவ்வாறு

## சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சமவாயசம்பந்தம் சுரோத்திர ஜந்நியமன்று; ஆதலால் வியாபாரமாகாது; சுரோத்திர மனதுகளுக்குள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். சையோகம் இரண்டினை ஆசிரயித்திருக்கும். எவற்றை யாசிரயித்துச் சையோக மிருக்குமோ, அவ்விரண்டும் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணம் சுரோத்திரம் மனமெனும் இரண்டுமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றிச் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம்.

இதில், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றியதாயினும் எங்ஙனம் சுரோத்திர ஜந்நிய பிரமையையுண்டாக்குவதாம் எனச் சங்கை நிகழுமாயின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:— ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமோ சகல ஞானத்திற்கும் சாதாரண காரணமாம். ஆகலின் ஞானத்தின் சாமாந்ய சாமக்கிரி ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் விசேஷ சாமக்கிரி இந்திரிய முதலியனவாகலின், சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன்னும் ஆத்ம மனதுகளுக்குச் சையோக முண்டாகின்றது; அங்ஙனமே மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது. மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோக முண்டாதலின்றிச் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அநேக இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு ஒருகாலத்திற் சம்பந்தமுண்டாகியும் ஒருகாலத்தில் அவ்வெல்லா விஷயங்களின் ஞானமும் இந்திரியங்களால் உண்டாதலில்லை. அதன்கண் இஃது ஏதுவாம்:—மனதின் சையோகமுடைய இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகுங்கால் ஞானமுண்டாகின்றது. மனதோடுகூடாத இந்திரியத்திற்குத் தனது விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாயினும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நியாயமதத்தில் மனம் பரமாணுவாகலின் ஒரு காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களோடு மனதிற்குச் சையோகம் சம்பவிப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் அநேக இந்திரியங்களால் ஒரே காலத்தில் அநேக விடயங்களின் ஞானமுண்டாதலில்லை. ஞானத்திற்கு ஏது இந்திரிய மனதுகளின் சையோக மன்றெனின், ஒரே காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்த

2

முண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் சக்ஷு முதலிய விந்திரியங்களுக்கு மனதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாக்ஷுஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாதாரண காரணமாம். துவாச ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; அங்ஙனமே சாக்ஷுஷஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்திற்றான்றிச் சுரோத்திரத்திற்றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம். ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம் சகலஞானத்திலும் ஏதுவாம். ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகுமோ அவ்விந்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுக்த மனதிற்குச் சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுக்த இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாய்ப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்த மின்றிப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை.

விஷயத்திற்கு இந்திரியத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சப்தத்தின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சப்தமாத்திரமே சுரோத்திரஜந்நிய ஞானத்திற்குவிடயமன்று; சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாம். சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரத்தோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத்தன்மை முதலியவற்றோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயத்தில் சமவாயசம்பந்த முண்டு. அதனால் சத்தத்தன்மைச் சாதிக்குச் சத்தத்தில் சமவாய சம்பந்த முண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதனைச் சமவேத மென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எதுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம். அச்சுரோத்திர சமவேத சத்தத்தில் சத்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சத்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

## ௫. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சத்தஞான முண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தாபாவத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. எவ் வதிகரணத்தில் பதார்த்தத்தின் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில் உருவமின்மையின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேடணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. இவ்வாற்றுல் சத்த சூனிய சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. ஆகலின், சுரோத்திரத்தோடு சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திரத்தினுல் ககரமுதலிய சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சமவாய சம்பந்த முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றிலுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவேத சமவாய ~~சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின்~~ பிரத்தியக்ஷம் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்வாறே சுரோத்திர சமவேத ககரத்தில் * ஙத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுரோத்திரத்திற்கு ஙத்துவாபாவத்தோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத்தில் ஙத்துவாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இது முதல் அநேக சம்பந்தங்கள் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்தோ டிருக்கின்றன. ஆனுல் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மை சகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்திலு முளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்திற்கு ஒரே விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முளது. இவ்வாற்றுல் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சம்பந்தமாம். சப்தத்தின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத் தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானத்

* ஙத்துவம் - ஙகரத் தன்மை.

தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஏதுவாம். அவ்விசேஷணத் தன்மை பலவகைப்படும். சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககரத்தில் ஙத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தத்திற்குஅநேகவேறுபாடுகளுளவாயினும், எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமமாதலின் விசேஷணத் தன்மை ஒன்றேயெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடிவினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்ட முதலியவிடத்து வாயுவின் சையோகத்தா லுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத்தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத்துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திரத்தினு லுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங்களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம். ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக் ககரமுதலிய வடிவினவாகிய சததங்களோடு சமவாய சம்பந்தமுண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதிரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகலின், தாரத்துவ முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை; ஸ்வரூப சம்பந்த முளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்மத்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறாகிய தர்மத்தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்த மென்பர். சொரூபத்தையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகலின் சாதிக்கு வேறாகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தத்தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத்துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோத்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற்றால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்

கரணமும்,சுரோத்திரமனதுகளின்சையோகம் வியாபாரமும்,சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

## கூ. துவாசப் பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாசிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும் அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்றுதிரவியங்களின்பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ரூபமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வாயுவின் அநுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மதத்தில் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்கிறது. எங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் அபேக்ஷை யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையிலும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையிலும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது; பிரத்தியட்சமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ விருக்கின்றது; ஆனுல் உற்பூத

ஸ்பரிச மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; கேவலம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கேவல உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசமுடைய திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிச மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எனக்குத் துவக்கினால் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று அநுபவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினா லுண்டாகின்ற தென்பது மீமாம்ஸாமதமாம்.

ஆனால் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. பிருதிவி ஜல தேயுக்களினும் யாண்டு உற்பூதஉருவமும் உற்பூதபரிசமு முண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத லில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசமும் உற்பூத மெனப்படும். கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசமு மிருக்கின்றன; ஆனால் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் சாளரத்திற் றோன்றும் அதி நுட்பமான துகள் எதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவியாம். அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிச மின்மையான் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுகத்தில் பரிசமு மிருக்கின்றது; ஆனால் அப்பரிசம் உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. இதனால் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் ஏதுவாமென்பதுஞ்சித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூதவுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியின்

துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரிசம் சங்கை பரிமாணம் சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய குணங்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், ஸ்பரிச முதலியவற்றின்கணுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிசத்தின் அபாவமும் குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசத்தின் அபாவமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்குச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிரியையாற் றோன்றுவது சையோகமாம். திரவியத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியம் வாயுவின் பரமாணு ஜந்நியமாகலின் அது வாயுவடிவ திரவியமாம்; கடமும் பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில் துவக்கிந்திரியத்தின்கோளகமாகிய சரீரத்தின்றொழிலால்துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்தின்றொழிலால் துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது; சில விடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால் சையோக முண்டாகின்றது. நேத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக் கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில் கோளகம் விட்டுச் சுவதந்திரத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாதலில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின் றொழிலாலேனும், அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றொழிலாலேனும், அல்லது அவ்விரண்டின்றொழிலாலேனும் துவக்கிற்குக்கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் கரணம்; துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிற்கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம் கடமும் துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அச்சையோகம் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாசப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். யாண்டுத் துவக்கினால் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக் கிந்திரியம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுத்த (துவக்கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மைச்சாதி ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்றது. .........அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய குணங்களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுக்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடத்தில் சமவேதமாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும்) ஸ்பரிசமுதலியவற்றில் ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுத்தசமவாயமும் சையுத்தசமவேத சமவாயமுமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களினும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இந்திரியஜந்நியமாகாததா யிருக்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுத்தமென்பர். அச் சையோகம் ஜந்நியமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்தின் சையோகம் துவக்கு ஜந்நியமா (துவக்காற் றோன்றியதா) யிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயமும் துவக்கு சையுத்த சமவேத சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமும், துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமாகித் துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவுமாம். ஆதலால் வியாபாரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணமும், அபாவத்தின் துவாசப் பிரமை பயனுமாம். இந்திரியத்தோடு அபாவத்திற்குத் துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவக்கு சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தினது விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோலத் துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் கட

ஸ்பரிசத்தில் உருவத் தன்மை அபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சமவேதமான ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நான்கு சம்பந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (ந) துவக்கு சையுத்த சமவேதசமவாயம், (ச) துவக்கு சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்பனவாம். துவக்கோடு சம்பந்தமுடையதனைத் துவக்கு சம்பந்த மென்பர். யாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கின் சையோக சம்பந்தமுடைய மென்மைத் திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சம்பந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா யிருக்கின்றது. யாண்டு ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்கு ஸ்பரிசத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முடையதாயிருத்தலின் துவக்கு சம்பந்தம் ஸ்பரிசம்; அதன்கண் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சம்பந்தங்களாம்.

## எ. சாக்ஷுஷப்பிரமையின் நிரூபணம்.

அதுபோலச் சாக்ஷுஷப் பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்தசமவாயம், (ந) நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திர சம்பந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தமும் ஏதுவாம்; அதுவே (சம்பந்தமே) வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் குட முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத்தின் கிரியையால் திரவியத்தோடு சையோக சம்பந்த முண்டாகின்றது. அச்சையோகம் நேத்திர ஜந்நியமும், நேத்திரத்தாற் றோன்றுஞ் சாக்ஷுஷப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும், உருவம் சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுத்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுக்தமான கடமுதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மைமுதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வுருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்மூன்றும் உருவமுடையனவாம்; மற்றவை யுருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதி விஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எதன்கண் அநுற்பூத வுருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்மூன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவி ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்மூன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அநுற்பூதமாம்; உற்பூத மன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுக்களே சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குவிஷயமாமென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் (௧) உருவம், (௨) இரசம், (௩) கந்தம், (௪) பரிசம், (௫) சங்கை, (௬) பரிமாணம், (௭) வேற்றுமை, (௮) சையோகம், (௯) விபாகம், (௧௦) பரத்துவம், (௧௧) அபரத்துவம், (௧௨) குருத்துவம், (௧௩) திரவத்துவம், (௧௪) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்க ளுள. இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்க்

ர பதினைந்து குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இர கந்தம் குருத்துவம் சிநேக மென்பவையொழிந்த பதினொரு ணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரி ணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்து ம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யாக்கியமாம்; மற்றவை யாகா. ஆகலின், நேத்திர சையுத்த சம யரூப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத் ரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுத்த சமவாய சம்பந்த த்தாலுண்டாகின்றது. ஸ்பரிசத்தில் துவக்கிந்திரியத்திற்கு யோக் யதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவத்தில் நேத் திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்திரியத்திற் கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபா கம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவ க்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின் றது. ஆகலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயம் நேத்திர சையுத்தசம வாய மென்னும் இரண்டு சம்பந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விந்திரியங்களுக் கில்லை. கந்தத்தில் கிராண த்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவற்றிற் கில்லை. எவ் விந்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணத்தி லிருக்கின்றதோ, அவ் விந்திரியத்தான் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிற வற்றோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷ மாகிற தில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றி லுள்ள உருவ முதலி யன சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதியினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுத்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுத லிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம் பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இதனால் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தி யக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தாலும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவி யத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

முண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றல் சக்ஷு முதலிய விந்திரியங்களுக்கு மனதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாக்ஷுஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாதாரண காரணமாம். துவாச ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; அங்ஙனமே சாக்ஷுஷஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றல் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்திற்றேன்றிச் சுரோத்திரத்திற்றேன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம். ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம் சகலஞானத்திலும் ஏதுவாம். ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகுமோ அவ்விந்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுத்த மனதிற்குச் சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுக்த இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாய்ப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்த மின்றிப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை.

விஷயத்திற்கு இந்திரியத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சப்தத்தின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சப்தமாத்திரமே சுரோத்திரஜந்நிய ஞானத்திற்குவிடயமன்று; சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாம். சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரத்தோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத்தன்மை முதலியவற்றேடு சுரோத்திரத்திற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயத்தில் சமவாயசம்பந்த முண்டு. அதனல் சத்தத்தன்மைச் சாதிக்குச் சத்தத்தில் சமவாய சம்பந்த முண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதனைச் சமவேத மென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எதுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம். அச்சுரோத்திர சமவேத சத்தத்தில் சத்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சத்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

## சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சத்தஞான முண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தாபாவத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. எவ் வதிகரணத்தில் பதார்த்தத்தின் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில் உருவமின்மையின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேடணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. இவ்வாற்றால் சத்த சூனிய சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. ஆகலின், சுரோத்திரத்தோடு சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திரத்தினால் ககரமுதலிய சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சமவாய சம்பந்த முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றிலுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவேத சமவாய ~~சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின்~~ பிரத்தியக்ஷம் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்வாறே சுரோத்திர சமவேத ககரத்தில் * ஙத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுரோத்திரத்திற்கு ஙத்துவாபாவத்தோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத்தில் ஙத்துவாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இது முதல் அநேக சம்பந்தங்கள் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்தோ டிருக்கின்றன. ஆனால் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மை சகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்தினு முளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்திற்கு ஒரே விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முளது. இவ்வாற்றால் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சம்பந்தமாம். சப்தத்தின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத் தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானத்

* ஙத்துவம் - ஙகரத் தன்மை.

தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஏதுவாம். அவ்விசேஷணத் தன்மை பலவகைப்படும். சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககரத்தில் ஙத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தத்திற்குஅநேகவேறுபாடுகளுளவாயினும், எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமமாதலின் விசேஷணத் தன்மை ஒன்றேயெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடிவினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்ட முதலியவிடத்து வாயுவின் சையோகத்தா லுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத்தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத்துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திரத்தினா லுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங்களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம். ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக் ககரமுதலிய வடிவினவாகிய சததங்களோடு சமவாய சம்பந்த முண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதி ரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகலின், தாரத்துவ முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை; சுவரூப சம்பந்த முளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்மத்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறாகிய தர்மத்தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்த மென்பர். சொரூபத்தையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகலின் சாதிக்கு வேறாகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தத்தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத்துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோத்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற்றால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்

கரணமும், சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் வியாபாரமும், சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

## ௬. துவாசப் பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாசிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும் அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்றுதிரவியங்களின்பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ரூபமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வாயுவின் அநுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மதத்தில் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்கிறது. எங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் அபேக்ஷை யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையிலும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையிலும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது; பிரத்தியட்சமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ விருக்கின்றது; ஆனுல் உற்பூத

ஸ்பரிச மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; கேவலம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கேவல உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசமுடைய திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிச மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எனக்குத் துவக்கினால் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று அநுபவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினு லுண்டாகின்ற தென்பது மீமாம்ஸாமதமாம்.

ஆனால் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. பிருதிவி ஜல தேயுக்களினும் யாண்டு உற்பூதஉருவமும் உற்பூதபரிசமு முண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத லில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசமும் உற்பூத மெனப்படும். கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசமு மிருக்கின்றன; ஆனால் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் சாளரத்திற் றோன்றும் அதிநுட்பமான துகள் எதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவியாம். அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிச மின்மையான் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுகத்தில் பரிசமு மிருக்கின்றது; ஆனால் அப்பரிசம் உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. இதனால் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் ஏதுவாமென்பதுஞ்சித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூதவுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியின்

துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரிசம் சங்கை பரிமாணம் சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய குணங்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், ஸ்பரிச முதலியவற்றின்கணுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிசத்தின் அபாவமும் குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசத்தின் அபாவமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்குச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிரியையாற் றோன்றுவது சையோகமாம். திரவியத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியம் வாயுவின் பரமாணு ஜந்நியமாகலின் அது வாயுவடிவ திரவியமாம்; கடமும் பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில் துவக்கிந்திரியத்தின்கோளகமாகிய சரீரத்தின்றொழிலால்துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்தின்றொழிலால் துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது; சில விடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால் சையோக முண்டாகின்றது. நேத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக் கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில் கோளகம் விட்டுச் சுவதந்திரத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாதலில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின்றொழிலாலேனும், அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றொழிலாலேனும்,அல்லது அவ்விரண்டின்றொழிலாலேனும் துவக்கிற்குக்கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் கரணம்; துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிற்கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம் கடமும் துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அச்சையோகம் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாசப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். யாண்டுத் துவக்கினால் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக் கிந்திரியம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுத்த (துவக்கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மைச்சாதி ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்றது. .........அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய குணங்களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுக்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடத்தில் சமவேதமாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும்) ஸ்பரிசமுதலியவற்றில் ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுக்தசமவாயமும் சையுக்தசமவேத சமவாயமுமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களினும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இந்திரியஜந்நியமாகாததா யிருக்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுக்தமென்பர். அச் சையோகம் ஜந்நியமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்தின் சையோகம் துவக்கு ஜந்நியமா (துவக்காற் றோன்றியதா) யிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயமும் துவக்கு சையுத்த சமவேத சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமும், துவக்கிந்திரிய ஜந்நியமாகித் துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவுமாம். ஆதலால் வியாபாரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கரணமும், அபாவத்தின் துவாசப் பிரமை பயனுமாம். இந்திரியத்தோடு அபாவத்திற்குத் துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட முதலிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவக்கு சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தினது விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோலத் துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் கட

ஸ்பரிசத்தில் உருவத் தன்மை அபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ மூண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சம வேதமான ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரத்திய க்ஷத்தில் நான்கு சம்பந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (ங) துவக்கு சையுத்த சமவேதசமவாயம், (ச) துவக்கு சம்பந்த விசே ஷணத் தன்மை என்பனவாம். துவக்கோடு சம்பந்தமுடையதனை த் துவக்கு சம்பந்த மென்பர். யாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கின் சையோக சம்பந்தமுடைய மென்மைத் திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சம்பந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ த்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா யிருக்கின் றது. யாண்டு ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்கு ஸ்பரிசத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முடைய தாயிருத்தலின் துவக்கு சம்பந்தம் ஸ்பரிசம்; அதன்கண் உருவ த்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக் கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சம்பந்தங்களாம்.

## எ. சாக்ஷுஷப்பிரமையின் நிரூபணம்.

அதுபோலச் சாக்ஷுஷப் பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்தசமவாயம், (ங) நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திர சம்பந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தமும் ஏதுவாம்; அதுவே (சம்பந்தமே) வியா பாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் குட முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத் தின் கிரியையால் திரவியத்தோடு சையோக சம்பந்த முண்டாகின் றது. அச்சையோகம் நேத்திர ஜந்நியமும், நேத்திரத்தாற் றோன் றுஞ் சாக்ஷுஷப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும், உருவம் சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுத்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுக்தமான கடமுதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மைமுதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வுருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்மூன்றும் உருவமுடையனவாம்; மற்றவை யுருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதிவிஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எதன்கண் அநுற்பூத வுருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்மூன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவி ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்மூன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அநுற்பூதமாம்; உற்பூத மன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுக்களே சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குவிஷயமாமென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் (க) உருவம், (உ) இரசம், (ஙு) கந்தம், (ச) பரிசம், (ரு) சங்கை, (சு) பரிமாணம், (எ) வேற்றுமை, (அ) சையோகம், (கூ) விபாகம், (க0) பரத்துவம், (கக) அபரத்துவம், (கஉ) குருத்துவம், (கங) திரவத்துவம், (கச) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்க ளுள. இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்க்

கின் பதினைந்து குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இரசம் கந்தம் குருத்துவம் சிநேக மென்பவை யொழிந்த பதினொரு குணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; மற்றவை யாகா. ஆகலின், நேத்திர சையுத்த சமவாயரூப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத்திரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தாலுண்டாகின்றது. ஸ்பரிசத்தில் துவக்கிந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவத்தில் நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்திரியத்திற்கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவக்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின்றது. ஆகலின், துவக்கு சையுத்த சமவாயம் நேத்திர சையுத்தசமவாய மென்னும் இரண்டு சம்பந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விந்திரியங்களுக் கில்லை. கந்தத்தில் கிராணத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவற்றிற் கில்லை. எவ்விந்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணத்தி லிருக்கின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தான் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிறவற்றோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷமாகிற தில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றி லுள்ள உருவ முதலியன சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுத்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இதனால் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தாலும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

மென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றன வென்பது சித்தித்தது. அங்ஙனமே நேத்திர யோக்கிய குணம் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதி யென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுக்த சமவேதசமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே, நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையோக மிருத்தலின் நேத்திரசம்பந்தமுடைய நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அங்ஙனமே கடத்தின் நீலவுருவத்தில் பொன்மைத் தன்மைச் சாதி அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுடைய நீல வுருவ மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமான நீல வுருவத்தில் பொன்மைத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலான், நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் (க) நேத்திரசையோகம், (௨) நேத்திர சையுக்த சமவாயம், (௩) நேத்திரசையுக்த சமவேத சமவாயம், (௪) நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத்தன்மை யென்னும் நான்கு சம்பந்தமும் சாக்ஷுஷப்பிரமைக்கு ஏதுவாம். அதுவே வியாபாரமாம்; நேத்திரம் கரணமும் சாக்ஷுஷப்பிரமை பயனுமாம்.

## அ. இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கினாலும் நேத்திரத்தினாலும் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாவதுபோல இரசனேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரசம், இரசத்துவ மதுரத்துவ முதலிய இரசத்தினது ஜாதி, அங்ஙனமே இரசாபாவம், மதுர முதலிய இரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் அபாவ மென்பவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆகலின்

இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது, இரசனேந்திரியத்தோடு விஷ யங்களுக் குண்டாகும் இரசன சையுத்த சமவாயம், இரசன சையு த்த சமவேத சமவாயம், இரசன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்னும் மூன்று சம்பந்தமுமாம். யாண்டுப் பழத்தினது மதுர ரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டா கின்றதோ, ஆண்டுப் பழத்திற்கும் இரசனத்திற்கும் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசன சையுக்த பழத்தின்கண் இரச குணத்தின் சமவாய மிருத்தலால் இரசத்தின் இராசனப் பிர த்தியக்ஷத்தில் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது; அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்திலுள்ள சமவாயக் கூறோ நித்தியமாம்; இரசனத்தாற் றோன்றிய தன்று. ஆறாற் சையோகக்கூறு இரசனத்தாற் றோன்றியதும், இரசனேந் திரியத்தாற் றோன்றும் இரசத்தின் இராசன சாக்ஷாத்கார மெது வோ அதனைத் தோற்றுவிப்பதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அவ் வியாபார முடைய இராசனப் பிரத்தியக்ஷ அசாதாரண காரணம் இரசனேந்திரியமாம், அது கரணமா யிருத்தலின் பிரமாணமாம்; இராசனப் பிரமை பயனும். அங்ஙனமே இரசத்தி லுள்ள இரசத்தன்மைச் சாதி, மதுரத்தன்மை புளிப்புத் தன்மை உவர்ப்புத் தன்மை கைப்புத்தன்மை துவர்ப்புத் தன்மை உறை ப்புத் தன்மைகளாகிய ஆறுதர்மங்கள் என்னு மிவற்றின் இராசன ப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனத்தோடு பழ முதலிய திரவியத்திற்குச் சையோகம் இருக்கி ன்றது. அத் திரவியத்தில் இரசம் சமவேதமாம். ஆகலின் இரசன சையுத்த திரவியத்தில் சமவேதமான (சமவாய சம்பந்தமுடைய) இரசத்தில் இரசத்தன்மை இரசத் தன்மையின் வியாப்பியமான மதுரத்தன்மை முதலியன வென்னு மிவற்றின் சமவாய மிருத் தலால் இரசன சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின் றது. அங்ஙனமே பழத்தின் மதுர ரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனேந்திரியத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (ரசன)சம்பந்தவிசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஏனெ னின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தான் இராசன சம்பந்தமுடை யது மதுர ரசம்; அதன்கண் புளிப்புத்தன்மை யபாவத்தின் விசே ஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசனேந்திரி

யத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சையுக்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றிய இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தமாம்.

## கூ. கிராணஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே கிராணஜ (கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றும்) பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகுமிடத்தும் கிராணத்திற்கு விஷயங்களோடுள்ள மூன்று சம்பந்தங்கள் ஏதுக்களாகின்றன. அவையாவன:-(க)கிராண சையுக்த சமவாயம்,(உ)கிராணசையுக்த சமவேத சமவாயம், (ங) கிராண சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பனவாம். கிராணேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் கந்தகுணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமாயின் கிராணத்தின் சையோக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காரணமாம். திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கிராணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் கிராண சையோகம் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவன்று. கந்தத்திற்குக் கிராணத்தோடு நேரே சம்பந்தமில்லை. ஆனால் புஷ்பமுதலியவற்றில் கந்தத்தின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிராணத்தோடு புஷ்ப முதலியவற்றிற்குச் சையோக சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தாற் கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. கிராணத்தால் மற்றக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை, ஆனால் கந்தத்திலுள்ள கந்தத்தன்மைச் சாதி, கந்தத் தன்மை வியாப்பியமான நற்கந்தத் தன்மை துர்க்கந்தத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கந்தாபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அதனது ஜாதியின் உணர்ச்சியும் அதன் அபாவத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகும். யாண்டுக் கந்தத் தன்மை, நற்கந்தத்தன்மை துர்க்கந்தத் தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கிராண சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். ஏனெனின், கிராண சையுக்தமான புஷ்ப முதலியவற்றில் சமவேதம் கந்தம்; அதிற் சமவாயத் கந்தத்துவ முதலியவற்

றிற் குளது. அங்ஙனமே புஷ்பத்தின் நற்கந்தத்தில் துர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கிராணத்திற்குத் துர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (கிராண) சம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கிராண சம்பந்தமுடைய நற்கந்தத்தில் துர்க்கந்தத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் புஷ்ப முதலியன தூரத்திலிருக்கக் கந்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புஷ்பத்தில் கிரியை காணப்படுகிறதில்லை யாகலின், புஷ்ப முதலியவற்றிற்குக் கிராணத்தோடு சையோக மின்மையால் கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் கந்தமோர் குணமாகலின் கந்தத்திற் கிரியை யுண்டாகாது. ஆனால் கந்தத்திற் காசிரயமான புஷ்ப முதலியவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிற் கிரியை யுண்டாய்க் கிராணத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலாற் கிராண சையுத்த புஷ்ப முதலியவற்றின் அவயவங்களில் கந்தத்தின் சமவாய மிருத்தலின் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தமே கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். இவ்வாற்றால் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தங்களாம்; அவை வியாபாரமாம். கிராணேந்திரியம் கரணமும், கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனுமாம். இவ்வாற்றாற் சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திந்திரியங்களாற்புறப்பொருள்களின்ஞான முண்டாகின்றது.

## கo. மானசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் நிரூபணம்.

ஆத்மா, ஆத்மாவின் சுகமுதலிய தர்மங்கள், ஆத்மத் தன்மைச் சாதி, அங்ஙனமே சுகத்தன்மை முதலிய சாதி யென்னு மிவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் சுரோத்திர முதலியவற்றா லுண்டாகிற தில்லை, ஆனால் ஆத்மா முதலிய உட் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மன விந்திரியமாம். ஆன்மாவிற்கும் அதன் தர்மமாகிய சுக முதலியவற்றிற்கும் வேறாயவற்றைப் பாகிய (வெளி) மென்றும், ஆத்மாவையும் அதன் தர்மங்களையும் ஆந்தரம் (உள்) என்றும் கூறுவர். எங்ஙனம் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் கரணம் சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களோ, அங்ஙனமே ஆந்தரமாகிய ஆத்மா முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை

க்குக் கரணம் மனமாம்; ஆகலின் மனமும் பிரத்தியக்ஷப் பிர மாணமாம், இந்திரியமுமாம். மனதிற் கிரியை யுண்டாய் ஆத்மா வோடு சையோக முண்டாகுங் காலத்து ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஆத்மாவின் மானசப் பிரத் தியக்ஷமாகிய பயனே பிரமையாம், ஆத்ம மன சையோகம் வியா பாரமாம்; ஏனெனின், ஆத்ம மன சையோகம் மனோ ஜந்நியமும் மனோஜந்நியமான ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையை யுண்டு பண்ணுவதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அச் சையோகமாகிய வியாபாரத்தையுடைய ஆத்மாவினது பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் மனம்; அது பிரமாணமாம். ஞானம், இச் சை, பிரயத்தனம், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பவை ஆத்மா வின் குணங்கள். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்திற்கும் ஏது மனமா கிய பிரமாணமாம். ஆண்டு மனதோடு ஞான முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) சம்பந்தமோ வில்லை; ஆனால் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. தனது சம்பந்தியின் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும். ஞானமுதலியவற்றிற்கு ஆத்மாவினிடத்துச்சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்ற தாகலின் ஞான முதலியவற்றின் சம்பந்தி யாத்மாவாம். அதனோடு மனத்திற்குச் சையோக மிருத்தலின் மனதோடு ஞானதிகளுக்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அந்த ஞான முதலியவற்றிற்கு மனதோடு சுவசமவாயி சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞான முதலியன; அவற் றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மன தோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு ஞான முதலியவற்றோடும் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அது மன சையுக்த சமவாயமாம். (மனதோடு சையுக்த என்பது சையோக முடைய ஆத்மா; அதன்கண் ஞானதிகளுக்குச் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே ஞானத்தன்மை, இச்சைத்தன்மை, பிரயத்தனத்தன்மை, சுகத்தன்மை, துக்கத்தன்மை, துவேஷத் தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் மனதினால் உண்டாகின் றது. ஆண்டு மனதோடு ஞானமுதலியவற்றிற்குச் சுவாசிரய சம வாயி சையோகசம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞானத்தன் மை முதலியன; அவற்றின் ஆசிரயம் என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு

ஞானத்தன்மை முதலியவற்றோடு மனசையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனசையுத்த ஆத்மாவின்கண் சமவேதமான ஞான முதலியவற்றில் ஞானத் தன்மை முதலியவற்றின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசம்பந்தமுடைய விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனதோடு சம்பந்தமுடைய அதாவது சையோக சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அன்றியும் சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் மன சம்பந்தமுடைய சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின் மனதோடு சையுத்தமான ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுதலிய குணங்களின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமே யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அபாவத்தோடு மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேது மன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யொன்றேயாம். யாண்டு ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்தமுடைய வாத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சுகமுதலியவற்றில் துக்கத் தன்மை யபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தான் மனசம்பந்தமுடையன சுகாதிகள்;அவற்றில் துக்கத்தன்மை யபாவமுதலியவற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. சிலவிடத்துச்சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்த முடையவற்றின்கண்ணும், சிலவிடத்துப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தான் மன சம்பந்த முடையவற்றின் கண்ணும் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது நான்குசம்பந்தங்களாம். அவையாவன:—(க)மனசையோகம்,(உ) மனசையுத்த சமவாயம்,(ங)மனசையுக்த சமவேதசமவாயம், (ச) மனசம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பனவாம். மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகிய நான்கு சம்பந்தமும் வியாபாரமாம்; சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமான மனம் கரண

மாம்; ஆதலாற் பிரமாணமாம். ஆத்ம சுகமுதலியவற்றின் மானச
சாக்ஷாத்காரமான பிரமை பயன். எங்ஙனம் ஆத்மாவின் குண
மாகிய சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது சையுக்த சம
வாய சம்பந்தமோ, அங்ஙனமே தர்மம் அதர்மம் சம்ஸ்கார முத
லியனவும் ஆத்மாவின் குணங்களாகலின், அவற்ளோடு மனதிற்குச்
சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தர்ம முத
லிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆகலின் தர்ம முத
லியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. பிரத்தியக்ஷ
யோக்கியதை எதன்க ணில்லையோ, அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டா
கிறதில்லை. யாண்டு ஆசிரயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ,
ஆண்டுச் சையோகத்தின்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:
இரண்டு விரல்கள் சையோகத்திற் காசிரயமாம். விரல்களிரண்டின்
சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங் காலத்துச் சையோகத்தின்
சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. விரல்களின் துவாசப்
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்காலத்து விரல்களினது சையோகத்தின்
துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மமன சை
யோகத்தால் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது.
ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாகலின், சையோகத்
தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும். என்றாலும்
சையோகத்திற் காசிரயம் இரண்டாம். யாண்டு இரண்டும் பிரத்திய
க்ஷமாகின்றனவோ ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டா
கும். யாண்டு ஒன்றன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாய் மற்றொன்றின் பிரத்
தியக்ஷ முண்டாகவில்லையோ, ஆண்டுச்சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ
முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: இரண்டு கடங்களின் பிரத்தியக்ஷ
முண்டாகின்ற தாகலின் அவற்றினது சையோகத்தின் பிரத்தி
யக்ஷமு முண்டாகின்றது. அன்றியும், கடத்தின் கிரியையால் கட
த்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டுச்
சையோகத்திற் காசிரயம் கடமும் ஆகாசமுமாம். அவற்றுள்
கடமோ பிரத்தியக்ஷம், ஆகாயம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால்
அவற்றின் சையோகமும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. இவ்வாற்றால் ஆத்ம
மன சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவும் மனமுமாம். அவற்
றுள், ஆத்மாவின் மானசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது, மனதின்
மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யாகலின், ஆத்ம மன
சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மா,

ஞானம் சுகமுதலியன வென்னு மிவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஞானம் சுக முதலியவற்றை விட்டு ஆத்மாமாத்திரத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மாவை விட்டுக் கேவலம் ஞானம் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் இச்சை கிரியை சுகம் துக்கம் துவேஷ மென்னும் குணங்களுள் யாதேனும் ஓர் குணத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. யான் அறிகிறேன், யான் இச்சையுடையவன், முயற்சியுடையவன், சுகி, துக்கி, துவேஷமுடையவன் என்றிவ் வாறு யாதேனும் ஓர் குணத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் ஆத்மா வின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இந்தி ரிய ஜந்யப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக் கேது இந்திரியத்தின் சம்பந்த மாம்; அது வியாபாரமாம்; இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மாம்; இந்திரிய ஜந்ய சாக்ஷாத்காரமாகிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனாம். இது நியாய சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தம்.

## கக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினது கரணத்தின் விசாரம்.

கௌரிகாந்த பட்டாசாரியர், பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு இந் திரியம் கரண மன்று. ஆனால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாகிய எதனை வியாபாரமெனக் கூறுகின்றார்களோ, அது கரணமாம்; இந்திரியம் காரணமாம்; கரண மன்று என் றிவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர். அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப் படுவதில்லை. ஆனால் எதுண்டாகவே காரி யத்தில் விலம்ப (தாமத) முண்டாகிறதில்லையோ, மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் காரியமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட காரணம் கரணமெனப்படும். இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே பிரத் தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியத்தில் விலம்ப முண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய சம்பந்தத்தான் மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் பிரத்தி யக்ஷப் பிரமையாகிய காரியம் அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே கரணமா யிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரியம் பிரமாண மன்றென்னும் மதத்தில் கட த்தின்கரணம் கபால மன்று; ஆனால் கபாலத்தின் சையோகம் கர ணமாம், கபாலமோ கடத்தின் காரணமாம், கரண மன்று. அங்ஙன

மே படத்தின் கரணமும் தந்துவன்று; ஆனால் நாலின்சையோகம் கரணமாம். தந்துவேர் படத்திற்குக் காரணமாம், கரண மன்று. இவ்வாற்றால் முதற்பக்ஷத்தில் எதனை வியாபார வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதுவே சபக்ஷத்தில் கரண மாம். எதனைக் கரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அது கேவல காரணமாம்.

## கஉ. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த்தாவாம். அதனையே பிரமாதா வென்றும் ஞாதா வென்றும் கூறுவர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாதா வெனப்படும்; ஞானத்தின் கர்த்தா ஞாதா வெனப்படும். அந்த ஞானம் பிரம மாயினு மாகுக, அல்லது பிரமை யாயினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். ஆனால் பிரமஞானத்தின் காரண மாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் கரண மென ப்படும்; பிரமாண மெனப்படுகிறதில்லை; பிரமையின் அசாதாரண காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் கங—கஎ.

## கங. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவினோடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜுத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜுத்தன்மை தோற்றுகிற தில்லை, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனால் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

## கச. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் ஏதுவாதல்.

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியத்தால் யதார்த்த ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் விசேஷணத்தின் ஞானம் ஏதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜுஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைப்பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லாஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரண மாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில் இஃது ஏதுவாம்:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மனிதனென்னும் சாக்ஷாத்ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிராமணத்தன்மை யின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிராமணனென்னும் சாக்ஷாத்ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாத்ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞான மும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணனென்னும் சாக்ஷாத்ஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடுகூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமண
த்தன்மை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர
சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டை
யுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷ ஞான முண்டாகின்றது.
யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விசேடண
ங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ,
ஆண்டுப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷ ஞான
முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும்
பிராமணத்தன்மையு மாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்
திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகை
யுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷ ஞான முண்டாகின்
றது. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சுகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மை
யென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சை
யோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும் சட்டையு
முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டா
கின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த
கஞ்சுகம் தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும் விசேஷணங்க
ளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ,
ஆண்டு வெள்ளைப்பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமுமுடைய தண்டந்
தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்
றால் எவ்விசேஷண பூர்வகமான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்
விசேஷண விசிஷ்டத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தா லுண்டாகின்
றது. ஆண்டு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமோ முழுதும் சமமாம்.
விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விலக்ஷணத் தன்மைக்கு ஏது வில
க்ஷண விசேஷண ஞானமாம். விலக்ஷண விசேஷணஞானத்தைக்
காரணமென அங்கீகரியாவிடின், நேத்திர சையோகத்தால் பிரா
மணனது சகல ஞானமும் சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத்
தோடு நேத்திரத்திற்கும் அங்ஙனமே துவக்கிற்கும் சையோக
முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர்காலத்துக் கடமிருக்கின்ற தென்
னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற
தென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்துக் கடமண் ணிரு
க்கின்ற தென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்
தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு
முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்

தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மண் ணிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமண் என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகமாகிய காரணம் ஒன்றும்; விஷயமாகிய கடமும் ஒன்றும். கடத்தன்மை மண்டன்மைச் சாதிகள் கடத்தில் என்று மிருக்கின்றன; என்றாலும் கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாத்திரத்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. திரவியத் தன்மை மண்டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும் உருவமுதலிய குணங்களையும் கடமிருக்கிற தென்னும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் கடஞானம் கடத்தில் கடத்தன்மையையும் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டன்மையையும் கடத்தையும் அங்ஙனமே மண்டன்மையின் சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்கின்றது; ஓர் காலத்து மண்டன்மை கடத்தன்மைச் சாதிகளையும், அவற்றிற்குக் குடத்திலுள்ள சம்பந்தத்தையும், அங்ஙனமே கடத்தையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பேதம் சாமக்கிரிகளின் பேதமின்றிச் சம்பவியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாகிய சாமக்கிரியின் பேதமே ஞானத்தின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், கடத்தன்மையும், கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தமும் விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருக்கின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், மண்டன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசம்பந்தமும் விளங்குகின்றன.

## கரு. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொரூபம்.

ஆண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மைகள் விசேஷணமும், கடம் விசேஷியமுமாம். ஏனெனின், சம்பந்தத்தின் பிரதியோகி விசேஷணமெனப் படும், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி விசேஷிய மெனப் படும். எதன் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதிற் சம்பந்த முண்டாகிறதோ அது அநு

யோகியெனப்படும். குடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம் கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், குடத்தன்மை மண்டன்மைகள்சமவாயசம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி கடமாகலின் விசேஷியமாம். யாண்டுத் தண்டி புருஷனென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகசம்பந்தத்தால் புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின்றது. அதன் ஞானமே காஷ்டமுடைய மனிதனென உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றது. முதல் ஞானத்தில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்; புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமாம். இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் பிரதியோகியாம், மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் அநுயோகியாம். இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும் புருஷன் விசேஷியமுமாயிருக்கினும், முதல்ஞானத்திலோ, தண்டத்தில் தண்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; காஷ்டத்தன்மை தோன்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்துப் புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது; மனிதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே இரண்டாவதுஞானத்திலும்தண்டத்தில் காஷ்டத்தன்மைதோற்றுகின்றது; தண்டத் தன்மை தோற்றுகிற தில்லை. புருஷனிடத்து மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. தண்டத்தன்மையும் காஷ்டத் தன்மையும் தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்திலுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டத்தன்மை முதலியனவாம். தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்தில் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகியா யிருத்தலின் தண்டம் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் தண்டத்தன்மைக்குத் தண்டம் விசேஷியமாம்; புருஷனுக்குத்தண்டம் விசேஷணமாம்; ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனிடத்துள்ள சையோகசம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம்; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச்சையோகத்திற்குப் புருஷன் அநுயோகி யாகலின் விசேஷியமாம்.

புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாதல் போலப் புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனோடு சையோக சம்பந்தம் தோற்றுவதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந் தோற்றுகின்றது. அச்சம்பந்தத்திற்குப் புருஷத் தன்மைமுதலியன பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமும், புருஷன் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமுமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தர்மமாகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவலம் புருஷவியக்தியின்விசேஷணங்களாம். புருஷத்தன்மைமுதலிய தர்மவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுதலியன விசேஷணமாம். தண்டமுதலியனவும், தண்டத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் விசேஷியமும், புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம். ஆனால் தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்களின் சம்பந்தத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சம்பந்தி உத்தர காலத்தில் தண்டாதிகளாம். இவ்வாற்றால் கேவல வியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம். கேவலதண்டவியக்தியில் தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம்.

இவ்வாற்றால், ஞானத்திற்கு விஷயமாதலைவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம். இதனைச் சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதி யென்னும் நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். ஜயராமபஞ்சானன பட்டாசாரியரும், அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும் விஷயத் தன்மைவிசார மென்னுநூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்கள் சம்ஸ்கிருதவாக்கானன்றி எழுதப்படா; அறிதற் கரியனவுமாம். அதுபற்றி மிகவும் ஸ்தூலமான விதமாத்திரம் ஈண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

---

## ௧௬. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின் பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தின் சமாப்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு ஏது விசேஷண ஞானமாம்; அவ்விசேஷணத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து ஸ்மிருதிரூபமாம், சிலவிடத்து நிருவிகற்பமாம். சிலவிடத்து விசிஷ்டஞானமே விசேஷணமாம். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆண்டுவிசேஷணம் விசேஷண மாத்திரமாக இந்திரிய சம்பந்த ஜந்நியமாம். அதுவும் விசிஷ்டப்பிரத்தியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின்றிக் கேவல தண்டத்தோடுஇந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷனோடுசம்பந்தமாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டிபுருடன் என்னும் விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது.கடமிருக்கிறதென்னும் முதல்விசிஷ்டஞானமெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவரூபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்திரிய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. பிற்கணத்தில்கடமிருக்கிறதென்னும் கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானம்உண்டாகின்றது. எவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தால் கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தாற்றானே கடத்துவ விசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத்தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியம் கரணமும், இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமு மாம். கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் கரணமும்,நிருவிகற்பஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஓர் ஆதுனிக(நவீன)நையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணத்தின் பேதம் கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படுமென்னும் மதத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகற்பகஞானத்தின் கரணமாயிருத்தலால், இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தையும் பிரமாண மெனல் வேண்டும். சம்பிரதாயமுடை

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினரில்லையாகலின், இரண்டு பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களுக்கும் இந்திரியமே கரணமாம். ஆதலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். ஆனால் நிர்விகற்பக ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாத்திரம் வியாபாரமாம். சவிகற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமும் நிர்விகற்பஞானமுமாகிய இரண்டும் வியாபாரமாம். இருவகைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குங் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். தர்மதர்மிகளின் சம்பந்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் சவிகற்பகஞான மெனப்படும். கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானத்தால் கடத்தில் கடத் தன்மையின் சமவாயம் விளங்குகின்றதாகலின், சவிகற்ப ஞானத்திற்குத் தர்மம் தர்மி சமவாயமென்னும் மூன்றும் விஷயமாம். ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞானம் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகற்பக மெனப்படுகின்றது. அதனின் வேறாய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞானமென்பர். சவிகற்பக நிருவிகற்பக ஞானங்களின் இலக்கணம் சிதகண்டியில் விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வர்த்தம் சூக்ஷ்மமா யிருத்தலின் ஈண்டு விஸ்தாரமாய் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றான் முதல்விசிஷ்ட ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் விசேஷணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாய்ப் பின்னர்க் கடத்தின் விசிஷ்ட ஞான முண்டாகுமிடத்து, கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. முன் அநுபவித்த அதே கடத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் கடமிருக்கிற தென்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டாவது முதலிய விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்.

யாண்டுத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடாயினும் சுத்தியோடாயினும் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சர்ப்பத்தன்மையின் அல்லது இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கிற தில்லை; ஆனால் சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகலின் சர்ப்ப மிருக்கிறது என்னும் இரஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்ற தென்னும் சுத்தியின் விசிஷ்டஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பமிருக்கின்ற தென்னும் விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம் இரஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச் சமவாயத்திற்குச் சர்ப்பத்தன்மை பிரதியோகியும், இரஜ்ஜு அநுயோகியுமாம். அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும் பிரமத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம்; சுத்தி அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களாலும் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணந் தோற்றுதல் பிரமம் (மயக்கம்) எனப்படும். அதனையே அயதார்த்த ஞான மென்பர்; அந்நியதாக்கியாதி யென்றும் கூறுவர். பிரமஞானத்தின்கண் சூக்ஷ்மவிசாரத்தைஅந்நியாதக்கியாதிவாதமென்னும்நூலில் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் நியாய மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுமுதலியனவாம்; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியக்ஷவடிவமான பிரம(மயக்கம்) ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்.

## ௧௭. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்நியமாகாத பிரமஞானத்தின்றன்மை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுவன்று; அநிர்வசனீய சர்ப்பமாம். பிரமஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. நியாய மதத்தில் சகல ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம் ஆத்மாவாம். வேதாந்த மதத்தில் ஞானத்திற் குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம். நியாயமதத்தில் சுக முதலியவற்றை ஆத்மாவின் குணமென்பர். அவை முழுவதும்

அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம். ஆகலின் அந்தக்கரணத்தின்தர்மமாம். ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. ஆனால் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாம மன்று; அவித்தையின் பரிணாமமாம். இதனை விசாரசாகரத்தில் எழுதியிருத்தலால், ஈண்டு எழுதுவதனாற் பயனில்லை.

பிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சர்ப்ப சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த முண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜுவின் விசேஷ தர்மமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும் தோற்றுகிறதில்லை; இரஜ்ஜுவினுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம் யாதோ அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனால்இரஜ்ஜுவில்சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும், கருமுதுகுடைமையும், முக்கோணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனால் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேத்திர வாயிலாக அந்தக்கரணம் இரஜ்ஜுவை யடைந்து இதுவென்னும் வடிவினதாகிய பரிணாமத்தை யடைகின்றது. அந்த இது வென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதியாக வுடைய) சேதனத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சர்ப்பாகாரம் ஞானகாரமென்னும் இரண்டு பரிணாமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவின் சம்பந்தத்தால் யாண்டு விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டமும் அதன் ஞானமும் அவித்தையின் பரிணாமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலைச் சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாக, எதனது இதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனது விருத்தி யுபகித சேதனத்தினுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகின்றன. யாண்டு ஒரு இரஜ்ஜுவோடு மூன்று புருஷர்களது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரங்களுக்குச் சம்பந்த முண்டாக, சர்ப்பம் தண்டம் மாலையென்னும் ஒவ்வொன்றன் பிரமம் அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ, ஆண்டு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில் எவ்விஷய முண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் இந்திரிய

மே படத்தின் கரணமும் தந்துவன்று; ஆனால் நூலின்சையோகம் கரணமாம். தந்துவேரீ படத்திற்குக் காரணமாம், கரண மன்று. இவ்வாற்றால் முதற்பக்ஷத்தில் எதனை வியாபார வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதுவே சபக்ஷத்தில் கரண மாம். எதனைக் கரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அது கேவல காரணமாம்.

## கஉ. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த்தாவாம். அதனையே பிரமாதா வென்றும் ஞாதா வென்றும் கூறுவர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாதா வெனப்படும்; ஞானத்தின் கர்த்தா ஞாதா வெனப்படும். அந்த ஞானம் பிரம மாயினு மாகுக, அல்லது பிரமை யாயினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். ஆனால் பிரமஞானத்தின் காரண மாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் கரண மென ப்படும்; பிரமாண மெனப்படுகிறதில்லை; பிரமையின் அசாதாரண காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் கரு—கஎ.

## கரு. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவினோடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜுத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜுத்தன்மை தோற்றுகிற தில்லை, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனால் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

## கச. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் ஏதுவாதல்.

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியத்தால் யதார்த்த ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் விசேஷணத்தின் ஞானம் ஏதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜுஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைப்பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லாஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரண மாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில் இஃது ஏதுவாம்:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மனிதனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிராமணனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞான மும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடுகூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமண த்தன்மை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டை யுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விசேடண ங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷ ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும் பிராமணத்தன்மையு மாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத் திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகை யுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷ ஞான முண்டாகின் றது. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சுகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மை யென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சை யோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டா கின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த கஞ்சுகம் தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும் விசேஷணங்க ளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப்பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற் றால் எவ்விசேஷண பூர்வகமான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ் விசேஷண விசிஷ்டத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தா லுண்டாகின் றது. ஆண்டு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமோ முழுதும் சமமாம். விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விலக்ஷணத் தன்மைக்கு ஏது வில க்ஷண விசேஷண ஞானமாம். விலக்ஷண விசேஷணஞானத்தைக் காரணமென அங்கீகரியாவிடின், நேத்திர சையோகத்தால் பிரா மணனது சகல ஞானமும் சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத் தோடு நேத்திரத்திற்கும் அங்ஙனமே துவக்கிற்கும் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர்காலத்துக் கடமிருக்கின்ற தென் னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்துக் கடமண் ணிரு க்கின்ற தென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத் தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்

தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மண் ணிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமண் என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகமாகிய காரணம் ஒன்றும்; விஷயமாகிய கடமும் ஒன்றும். கடத்தன்மை மண்டன்மைச் சாதிகள் கடத்தில் என்று மிருக்கின்றன ; என்றாலும் கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாத்திரத்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. திரவியத் தன்மை மண்டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும் உருவமுதலிய குணங்களையும் கடமிருக்கிற தென்னும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் கடஞானம் கடத்தில் கடத்தன்மையையும் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டன்மையையும் கடத்தையும் அங்ஙனமே மண்டன்மையின் சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்கின்றது ; ஓர் காலத்து மண்டன்மை கடத்தன்மைச் சாதிகளையும், அவற்றிற்குக் குடத்திலுள்ள சம்பந்தத்தையும், அங்ஙனமே கடத்தையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பேதம் சாமக்கிரிகளின் பேதமின்றிச் சம்பவியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாகிய சாமக்கிரியின் பேதமே ஞானத்தின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், கடத்தன்மையும், கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தமும் விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருக்கின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், மண்டன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசம்பந்தமும் விளங்குகின்றன.

## கடு. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொரூபம்.

ஆண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மைகள் விசேஷணமும்,கடம் விசேஷியமுமாம். ஏனெனின், சம்பந்தத்தின் பிரதியோகி விசேஷணமெனப் படும், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி விசேஷிய மெனப் படும். எதன் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதிற் சம்பந்த முண்டாகிறதோ அது அநு

யோகியெனப்படும். குடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம் கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், குடத்தன்மை மண்டன்மைகள்சமவாயசம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி கடமாகலின் விசேஷியமாம். யாண்டுத் தண்டி புருஷனென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகசம்பந்தத்தால் புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின்றது. அதன் ஞானமே காஷ்டமுடைய மனிதனென உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றது. முதல் ஞானத்தில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்; புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமாம். இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் பிரதியோகியாம், மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் அநுயோகியாம். இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும் புருஷன் விசேஷியமுமாயிருக்கினும், முதல்ஞானத்திலோ, தண்டத்தில் தண்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; காஷ்டத்தன்மை தோன்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்துப் புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது; மனிதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே இரண்டாவதுஞானத்திலும்தண்டத்தில் காஷ்டத்தன்மைதோற்றுகின்றது; தண்டத் தன்மை தோற்றுகிற தில்லை. புருஷனிடத்து மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. தண்டத்தன்மையும் காஷ்டத் தன்மையும் தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்திலுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டத்தன்மை முதலியனவாம். தண்டத்தன்மை முதலியவற்றிற்குத் தண்டத்தில் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத்திற்கு அநுயோகியா யிருத்தலின் தண்டம் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் தண்டத்தன்மைக்குத் தண்டம் விசேஷியமாம்; புருஷனுக்குத்தண்டம் விசேஷணமாம்;ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனிடத்துள்ள சையோகசம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம்; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச்சையோகத்திற்குப் புருஷன் அநுயோகி யாகலின் விசேஷியமாம்.

புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாதல் போலப் புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனோடு சையோக சம்பந்தம் தோற்றுவதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந் தோற்றுகின்றது. அச்சம்பந்தத்திற்குப் புருஷத் தன்மைமுதலியன பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமும், புருஷன் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமுமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தர்மமாகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவலம் புருஷவியக்தியின்விசேஷணங்களாம். புருஷத்தன்மைமுதலிய தர்மவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுதலியன விசேஷணமாம். தண்டமுதலியனவும், தண்டத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் விசேஷியமும், புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம். ஆனால் தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்களின் சம்பந்தத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சம்பந்தி உத்தர காலத்தில் தண்டாதிகளாம். இவ்வாற்றால் கேவல வியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம். கேவலதண்டவியக்தியில் தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம்.

இவ்வாற்றால், ஞானத்திற்கு விஷயமாதலைவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம். இதனைச் சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதியென்னும் நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். ஜயராமபஞ்சானன பட்டாசாரியரும், அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும் விஷயத்தன்மைவிசார மென்னுநூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்கள் சம்ஸ்கிருதவாக்கானன்றி எழுதப்படா; அறிதற் கரியனவுமாம். அதுபற்றி மிகவும் ஸ்தூலமான விதமாத்திரம் ஈண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

---

## ௧௬. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின் பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தின் சமாப்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு ஏது விசேஷண ஞானமாம்; அவ்விசேஷணத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து ஸ்மிருதிரூபமாம், சிலவிடத்து நிருவிகற்பமாம். சிலவிடத்து விசிஷ்டஞானமே விசேஷணமாம். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆண்டுவிசேஷணம் விசேஷண மாத்திரமாக இந்திரிய சம்பந்த ஜந்யமாம். அதுவும் விசிஷ்டப்பிரத்தியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின்றிக் கேவல தண்டத்தோடுஇந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷனோடுசம்பந்தமாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டிபுருடன் என்னும் விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. கடமிருக்கிறதென்னும் முதல்விசிஷ்டஞானமெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவரூபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்திரிய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. பிற்கணத்தில்கடமிருக்கிறதென்னும் கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானம்உண்டாகின்றது. எவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தால் கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தாற்றனே கடத்துவ விசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத்தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியம் கரணமும், இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமு மாம். கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் கரணமும்,நிருவிகற்பஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஓர் ஆதுனிக(நவீன)நையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணத்தின் பேதம் கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படுமென்னும் மதத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகற்பகஞானத்தின் கரணமாயிருத்தலால், இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தையும் பிரமாண மெனல் வேண்டும். சம்பிரதாயமுடை

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினரில்லையாகலின், இரண்டு பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களுக்கும் இந்திரியமே கரணமாம். ஆதலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். ஆனால் நிர்விகற்பக ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாத்திரம் வியாபாரமாம். சவிகற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமும் நிர்விகற்பஞானமுமாகிய இரண்டும் வியாபாரமாம். இருவகைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குங் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். தர்மதர்மிகளின் சம்பந்தத்தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் சவிகற்பகஞான மெனப்படும். கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானத்தால் கடத்தில் கடத் தன்மையின் சமவாயம் விளங்குகின்றதாகலின், சவிகற்ப ஞானத்திற்குத் தர்மம் தர்மி சமவாயமென்னும் மூன்றும் விஷயமாம். ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞானம் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகற்பக மெனப்படுகின்றது. அதனின் வேறாய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞான மென்பர். சவிகற்பக நிருவிகற்பக ஞானங்களின் இலக்கணம் சித்தகண்டியில் விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வர்த்தம் சூக்ஷ்மமா யிருத்தலின் ஈண்டு விஸ்தாரமாய் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றான் முதல்விசிஷ்ட ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் விசேஷணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாய்ப் பின்னர்க் கடத்தின் விசிஷ்ட ஞான முண்டாகுமிடத்து, கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. முன் அநுபவித்த அதே கடத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் கடமிருக்கிற தென்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டாவது முதலிய விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்.

யாண்டுத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடாயினும் சுத்தியோடாயினும் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சர்ப்பத்தன்மையின் அல்லது இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கிற தில்லை; ஆனால் சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகலின் சர்ப்ப மிருக்கிறது என்னும் இரஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்ற தென்னும் சுத்தியின் விசிஷ்டஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பமிருக்கின்ற தென்னும் விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம் இரஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச் சமவாயத்திற்குச் சர்ப்பத்தன்மை பிரதியோகியும், இரஜ்ஜு அநுயோகியுமாம். அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும் பிரமத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம்; சுத்தி அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களாலும் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணந் தோற்றுதல் பிரமம் (மயக்கம்) எனப்படும். அதனையே அயதார்த்த ஞான மென்பர்; அந்நியதாக்கியாதி யென்றும் கூறுவர். பிரமஞானத்தின்கண் சூக்ஷ்மவிசாரத்தைஅந்நியாதக்கியாதிவாதமென்னும்நூலில் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் நியாய மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுமுதலியன வாம்; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியக்ஷவடிவமான பிரம(மயக்கம்) ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்.

## ௧௭. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்நியமாகாத பிரமஞானத்தின்றன்மை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுவன்று; அநிர்வசனீய சர்ப்பமாம். பிரமஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. நியாய மதத்தில் சகல ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம் ஆத்மாவாம். வேதாந்த மதத்தில் ஞானத்திற் குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம். நியாயமதத்தில் சுக முதலியவற்றை ஆத்மாவின் குணமென்பர். அவை முழுவதும்

அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம். ஆகலின் அந்தக்கரணத்தின்தர்மமாம். ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. ஆனால் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாம மன்று; அவித்தையின் பரிணாமமாம். இதனை விசாரசாகரத்தில் எழுதியிருத்தலால், ஈண்டு எழுதுவதனாற் பயனில்லை.

பிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சர்ப்ப சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த முண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜுவின் விசேஷ தர்மமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும் தோற்றுகிறதில்லை; இரஜ்ஜுவிலுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம் யாதோ அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனால்இரஜ்ஜுவில் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும், கருமுதுகுடைமையும், முக்கோணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனால் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேத்திர வாயிலாக அந்தக்கரணம் இரஜ்ஜுவை யடைந்து இதுவென்னும் வடிவினதாகிய பரிணாமத்தை யடைகின்றது. அந்த இது வென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதியாக வுடைய) சேதனத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சர்ப்பாகாரம் ஞானாகாரமென்னும் இரண்டு பரிணாமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவின் சம்பந்தத்தால் யாண்டு விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டமும் அதன் ஞானமும் அவித்தையின் பரிணாமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலைச் சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாக, எதனது இதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனது விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகின்றன. யாண்டு ஒரு இரஜ்ஜுவோடு மூன்று புருஷர்களது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரங்களுக்குச் சம்பந்த முண்டாக, சர்ப்பம் தண்டம் மாலையென்னும் ஒவ்வொன்றன் பிரமம் அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ, ஆண்டு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில் எவ்விஷய முண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் இந்திரிய

ஜந்நிய மன்று; அவித்தையின் விருத்தி ரூபமாம். ஆனால் எந்த விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் பிரமமோ, அவ்விதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி நேத்திரத்தோடு இரஜ்ஜு முதலிய விஷயங்களுக் குண்டாம் சம்பந்தத்தா னுண்டாகின்றது. இதனால் பிரம ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மை தோற்றுகின்றது. அநிர்வசனீயக்கியாதியின்நிரூபணமும்அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றின் கண்டனமும் கௌடப் பிரஹ்மாநந்தராற் செய்யப்பட்ட கியாதிவிசாரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மிகக் கடினமாகலின் ஈண் டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் பிரமஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமன்று.

## க௮. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்நிய வேற்றுமை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. அநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தால்அபாவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகலின் அபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாக விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தை அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஜாதிக்கும் வியக்திக்கும் சமவாய சம்பந்தமில்லை. ஆனால் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. அங்ஙனமே குணத்திற்கும் குணிக்கும், கிரியைக்கும் கர்த்தாவிற்கும், காரியத்திற்கும் உபாதான காரணத்திற்கும் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. ஆகையால் சமவாய ஸ்தானத்தில் தாதாத்மியத்தைக் கூறுகின்றனர். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் எங்ஙனம் பூத ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே சுரோத்திரேந்திரியமும் ஆகாய ஜந்நியமாம்; ஆகாய வடிவமன்று. மீமாம்ஸாமதத்தில் சத்தம் திரவிய மாம். வேதாந்த மதத்தில் குணமாம். ஆனால் நியாயமதத்திலோ சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமேயாம். வேதாந்த மதத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் குணம் கூறியிருக்கின்றார். வேதாந்த மதத்தில்வாசஸ்பதிமிசிரர் மனம்இந்திரியமெனக்கொண்டிருக்கின்றார். மற்றைய நூலாசிரியர்கள் மனதை இந்திரியமெனக் கொள்ளவில்லை. எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் சுக துக்கங்களின் ஞானம் பிரமாண ஜந்நிய மன்று; ஆகையால் பிரமையன்று. ஆனால்சுகதுக்கங்கள்சாக்ஷிபாஸியமாம் வாசஸ்பதிமிசிரர் மதத்தில் சுக முதலியவற்றின் ஞானம் மனரூபப்

பிரமாண ஜந்யமாம். ஆகையாற் பிரமையாம். பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானமோ இரண்டு மதங்களிலும் பிரமையாம். அது வாசஸ்பதிமிசிரர்மதத்தில் மனரூபப் பிரமாணஜந்யமும், மற்றையோர் மதத்தில் சப்தரூபப் பிரமாண ஜந்யமுமாம்.

## கக. சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்) திருஷ்டியினால் வாசஸ்பதி மதத்தின் (மனதினது இந்திரியத்தன்மையின்) அங்கீகாரம்.

எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் இந்திரிய ஜந்யத்துவம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமன்று. ஆனால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். விருத்திசேதனத்திற்கும் விஷய சேதனத்திற்கும் அபேத முண்டாகுந் தன்மை விசார சாகரத்தில் ஸ்பஷ்டமாம். வாசஸ்பதியின் மதமும் நன்றே. ஆனால், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் இத்தோஷங்கள் கூறுகின்றனர்:— (க) மனதிற்கு அசாதாரண விஷய மில்லை. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. (உ) கீதையின் வசனத்திற்கும் விரோதமாம். கீதையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் நாற்பத்திரண்டாவது சுலோகத்தில் மனம் இந்திரியங்களின் பரமாம் (இந்திரியங்களுக்கு மேலானதாம்)என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மனமும் இந்திரியமாகுமாயின் இந்திரியத்தினும் மனம் பரமெனல் சம்பவியாது. (௩) மானசஞானத்திற்குப்பிரஹ்மம்விஷயமாகாதென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசஸ்பதியானவர்மனதிற்குஇந்திரியத்தன்மையைஅங்கீகரித்துப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமும் மனரூப இந்திரிய ஜந்யமாமாகலின் மானசமா மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அது விருத்தமாம். (ச)அந்தக்கரணத்தின் அவஸ்தையை மன மென்பர். அவ்வந்தக்கரணம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலின் கர்த்தாவாம். யாது கர்த்தாவாகுமோ, அது கரணமாகாது. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. எத்தோஷங்கள் மனதின் இந்திரியத்தன்மையில் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் தோஷமாகா. ஏனெனின், (க) மனதின் அசாதாரண விஷயங்கள் சுகம் துக்கம் இச்சை முதலியனவாம். அந்தக்கரண விசிஷ்டன் ஜீவன்.(உ)கீதை

யில் இந்திரியங்களுக்குப் பரம் மன மெனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இந்திரிய சப்தத்தால் புற விந்திரியங்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகலின் புற விந்திரியங்களினும் மன விந்திரியம் பரமா மென்பது கீதாவசனத்தின் அர்த்தமாதலால் விரோதமில்லை.

(௩)மானசஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்றெனக் கூறுதற்கு இஃதபிப்பிராய மாம்:— சம தமாதி சம்ஸ்கார மின்றிய விக்ஷிப்த (கலக்கமுள்ள)மனதினாலுண்டாகியஞானத்திற்கு விஷயம் பிரஹ்மமன்று. மானச ஞானத்தின் பலவியாப்பியத் தன்மை பிஹ்ரமத்தியில்லை.விருத்தியிற் சிதாபாசன்பலமெனப்படுவன். அவனுக்கு(சிதாபாசனுக்கு) விஷயம் பிரஹ்மமன்று. கடமுதலிய அநாத்மபதார்த்தங்களை விருத்தியடையுங்காலத்து விருத்திசிதாபாசனென்னும்இரண்டற்கும் பதார்த்தங்கள் வியாப்பிய (விஷய) மாகின்றன. பிரஹ்மாகார விருத்தியிற் சிதாபாசனுக்குப் பிரஹ்மம் வியாப்பிய(விஷய) மன்று;விருத்திமாத்திரத்திற்கு விஷயமாம்.இவ்விஷயம் விசாரசாகரத்தின் நான்காவது தரங்கத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தினிடத்து மனதிற்கு விஷயமாந் தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருத்தல்போலச் சத்தத்திற்கு விஷயமாந் தன்மையும் நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ - வாக்கானது மனதோடு சென்றடையாது எதனினின்றும் திரும்புகின்றதோ" என்பது(சுருதி)நிஷேதவசனம். ஆண்டுச்சத்தத்தாற்றோன்றியஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்று என்னும்பொருளை அங்கீகரிக்கின்மகாவாக்கியங்களுஞ்சத்தரூபமேயாம். அவற்றானுண்டாகிய ஞானத்திற்கும் பிரமம் விஷயமாகாது; சித்தாந்தத்திற்கும் பங்கமுண்டாகும். ஆதலால் நிஷேத வசனத்திற்கிது பொருளாம்:—பிரஹ்மம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது;ஆனால் சத்தத்தின் இலக்ஷணாவிருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் என்பதாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணா விருத்தி ஜந்நிய ஞானத்திலும் சிதாபாச ரூப பலத்திற்குப் பிரஹ்மம் விஷய மன்று.ஆனால் ஆவரண பங்கரூப விருத்தி மாத்திரத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை பிரஹ்மத்தின்கண் ணுளது. சப்த ஜந்நிய ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை முற்றிலும் நிஷேதிக்கப்படுவதில்லை. அதுபோல மானஸ ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையும் முற்றிலும் நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனாற் சம்ஸ்காரமின்

றிய மனதிற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தில் ஏதுவாந் தன்மை யில்லை. மானச ஞானத்திலுள்ள சிதாபாச அம்சம் எதுவோ, அதற்கு விஷயமாந் தன்மையு மில்லை. சங்கை:—பிரஹ்ம ஞானத்தில் மனதிற்குக் கரணத் தன்மை யிருக்கின், பிரஹ்ம ஞானம் இரண்டு பிரமாணத்தாற் றோன்றியதா மெனல் வேண்டும். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை யுளதெனப் பாஷியகாரர் முதலியோர்களால் எங்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அதன் நிஷேதமோ பொருந்தாது. மனதிற்கும் கரணத்தன்மை கூறுவோமாயின், பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படு மாகலான், பிரஹ்மப் பிரமைக்குச் சத்தம் மனமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்கள் சித்தமாகின்றன. ஆயின் அது திருஷ்ட விருத்தமாம். ஏனெனின், சாக்ஷுஷ முதலிய பிரமைகளுக்கு நேத்திர முதலியன ஒவ்வொன்றே பிரமாணமாம். ஓர் பிரமைக்கு இரண்டு பிரமாணம் ஏதுவாதலைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. நையாயிகரும் சாக்ஷுஷமுதலிய பிரமையில் மனதிற்குச் சககாரித்தன்மையை யங்கீகரித்து, நேத்திர முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மை ஒப்பி யிருக்கின்றனர். மனதிற் கொப்பவில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானத்தில் கேவல மனதிற்கே பிரமாணத்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மற்றவற்றிற் கில்லை. ஆகலின் ஒரு பிரமைக்கு இரண்டினைப் பிரமாணமாகக் கூறுதல் திருஷ்ட விருத்தமாம். கடத்தில் நேத்திரம் துவக்கு என்னும் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் யோக்கியதை யிருத்தல்போல யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் இரண்டு இந்திரியங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரண்டு பிரமாணத்தால் ஒரு பிரமை யுண்டாகிற தில்லை. நேத்திரப் பிரமாணத்தால் குடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரமையும், துவக்குப் பிரமாணத்தால் துவாசப் பிரமையு முண்டாகின்றன. இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒரு பிரமையின் உற்பத்தி காணப்படுகிற தில்லையென்று இவ்வாறு கூறுவாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், பிரத்தியபிஞ்ஞாபிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துப் பூர்வஅநுபவமும் இந்திரியமுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒருபிரமை யுண்டாகின்றது; ஆதலால் திருஷ்ட விருத்த மாகாது. யாண்டுப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூர்வ அநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஏதுவாம். சையோகமுதலிய சம்பந்த வாயிலாக இந்திரியம் ஏதுவாம்.

ஆகலின் சம்ஸ்காரரூப வியாபாரமுடைய காரணம் பூர்வ அநுபவமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய காரணம் இந்திரியமாம். ஆகலின் பிரமைக்குக் கரணமாயிருத்தலின் இரண்டும் பிரமாணமாம்.

அங்ஙனமே பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமைக்குச் சப்தம் மனமென இரண்டு பிரமாணங்களுளவெனக் கூறுதலில் திருஷ்ட விரோதமின்று. * மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு மனமாகிய இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை அங்கீகரிக்கின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை விவாதமின்றிச் சித்திக்கின்றது. பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கேவலம் சப்தத்தாற் றோன்றிய தன்மை யங்கீகரிக்கின் விவாதத்தாற் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. தசம திருஷ்டாந்தத்திலும் இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை சத்தத்தாற் றோன்றிய தன்மைகளுக்கு விவாதமுளது. இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையில் விவாத மில்லை. பிரத்தியபிஞ்ஞா பிரத்தியக்ஷத்தில் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரம் சககாரியும் கேவல இந்திரியம் பிரமாணமுமாமெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமையினும் சத்தம் சககாரியும், கேவல மனம் பிரமாணமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதலில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்குச் செவ்வையான சமாதானம் நியாய கௌஸ்துப முதலிய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிய விரும்புவோர் அவற்றிற்கண்டுகொள்க. (௪) ஞானத்திற்குஆசிரயமாயிருத்தலின் அந்தக்கரணம் கர்த்தாவாம்; ஆகலின் ஞானத்திற்குக் கரணமாகாதென மனதிற்கு இந்திரியத் தன்மையில் எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தத்தோஷமுமில்லை. ஏனெனின் தர்மியாகிய அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தா வாம். அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாகிய மனம் ஞானத்திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றான் மனமும் பிரமை ஞானத்திற்குக் கரணமாம். ஆகலின் பிரமாணமாம்.

---

* பிரபஞ்ச திருஷ்டி பகிர்முகமும் பிரஹ்ம திருஷ்டி அந்தர்முகமுமாயிருத்தலின் மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மென்றார்.

யாண்டு இந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாய வேதாந்தமதங்களில் வேற்றுமையில்லை. திரவியத்திற்கு இந்திரியத்தோடுண்டாம் சையோகமே சம்பந்தமாம். இந்திரியத்தோடு திரவியத்தினது ஜாதி அல்லது குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து நியாயமதத்திலோ சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நியாயமதத்தில் எவற்றிற்குச் சமவாய முண்டோ, அவற்றிற்கு வேதாந்த மதத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. குணத்தினது ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷத்தில் நியாய மதப்படி சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. இதனையே சையுக்தாபின்ன தாதாத்மிய மென்பர். இந்திரியத்தோடு சையுத்தமான கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையன உருவ முதலியன வாம். அவற்றில் தாதாத்மிய சம்பந்தம் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதிக்காம். எங்ஙனம் உருவமுதலியன கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையனவோ, அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றோடு அபின்னமுமா மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. அபின்னத்திற்கே தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சத்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்திலோ சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாயத்தின் காரியமாகலின், சக்ஷுமுதலியவற்றில் கிரியை யுண்டாவதுபோல, சுரோத்திரத்திற் கிரியை யுண்டாய்ச் சத்தமுடையதிரவியத்தோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது, அச்சுரோத்திரசையுக்த திரவியத்தில் சத்தத்தின் தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், வேதாந்த மதத்தில் சத்தம் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருத்தலால் பேரிமுதலியவற்றினும் சத்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் சுரோத்திரத்தின் சையுத்த தாதாத்மிய சம்பந்தத்தான் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. சத்தத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சுரோத்திரத்தின் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்தமதத்தில் எங்ஙனம் சத்தத்தன்மை சாதியோ, அங்ஙனமே தாரத்தன்மை மந்தத்தன்மைகளும் ஜாதியேயாம். நியாய மதத்தைப்போல ஜாதிக்கு வேறாய் உபாதியில்லை. ஆகலின் சத்தத்

தன்மை ஜாதிக்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அச்சம்பந்தமே தாரத்தன்மை மந்தத் தன்மைகளுக்குமாம். விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமில்லை. அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப்பிரமாணத்தா லுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தாலும் அபாவத்தின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் அபாவத்திற்கு இந்திரியத்தோடு சம்பந்தம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறதில்லை. இது நியாயமதத்திற்கும் வேதாந்த மதத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷவிசாரத்திலுள்ள பேதமாம்.

## உக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங்காரம்.

இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேத முண்டு. அவற்றின் கரணமும் ஆறும். ஆகையால் நேத்திர முதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயமதத்திலும் வாசஸ்பதிமதத்திலும் ஆறாவது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் மனமாம். பஞ்சபாதிகை யென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய பத்மபாதாசாரியரது மதத்தை யநுசரித்தவர்கள் மனதைப் பிரமாணமென்று கொள்ள வில்லை. சுக துக்கங்களோ சாக்ஷி பாஸ்யங்களாமாகலின் அவற்றின் ஞானம் பிரமையன்று. விசிஷ்டஜீவனில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷி பாஸ்யமாம். சேதன பாகம் சுவயம் பிரகாசமாம். ஆகலின் ஜீவனது ஞானமும் மானசமன்று. பிரஹ்மவித்தையாகிய அபரோக்ஷ ஞானம் பிரமை வடிவமாயினும், அதன் கரணம் சத்தமாம்; மனம் பிரமாண மன்று. ஆனல் பஞ்சபாதிகாநுசாரசித்தாந்த மெதுவோ, அதன்கண்ணும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. சப்தஜந்நிய பிரஹ்மப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை ஆறாவதாம். அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வார்த்தையினை அநுபலப்திப்பிரமாண நிருபணத்திற் கூறுவாம். இதனால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஏழு பேதங்கள் சம்பவிக்கின்றன. என்றாலும் இந்நூலின்படி அபாவ ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லையாகலின், பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு ஆறுபேத முண்டு; ஏழில்லை. சுருக்கமாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

முதற்பிரகாசம்

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணநிருபணம்

முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:.

# இரண்டாவது பிரகாசம்.

# அநுமானப் பிரமாணநிரூபணம்.

## உஉ. அநுமிதியினது சாமக்கிரியின் பேதமும் சொரூபமும்.

அநுமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது அநுமானப் பிரமாணமெனப்படும். இலிங்க ஞானத்தாற் றோன்றும் ஞானமெதுவோ, அது அநுமிதியெனப்படும். எங்ஙனம்: பருவதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆண்டுப் புகையின் பிரத்தியக்ஷஞானம் இலிங்கஞானமெனப்படும். அதனால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றமையின் பருவதத்தில் வன்னியின்ஞானம் அநுமிதியாம். எதன் ஞானத்தாற் சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ அது இலிங்க மெனப்படும். அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயம் சாத்தியமெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் வன்னி சாத்தியமாம். தூம ஞானத்தால் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாதலான் தூமம் இலிங்கமாம். வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் வியாப்பியத்தை இலிங்கமென்பர். வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர். வியாத்தியுடையதனை வியாப்பியமென்பர். வியாப்தி நிரூபகத்தைவியாபக மென்பர். அவிநாபாவரூப சம்பந்தத்தை வியாத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: தூமத்தில் வன்னியின் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றது; அதுவே தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியாம். ஆகையால் தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம். அந்த வியாப்திரூப சம்பந்தத்தின் நிரூபகம் வன்னியாம். ஆகலின் தூமத்தின் வியாபகம் வன்னியாம். எஃதின்றி எது உளதாகாதோ,அதன் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் அதன்கண் சொல்லப்படுகின்றது. வன்னியின்றித் தூம மிராதாகலின் வன்னியின் அவிநாபாவரூபசம்பந்தம் தூமத்ின்க ணுளது. வன்னியினிடத்துத்தூமத்தின் அவிநாபாவமில்லை. ஏனெனின் ஒழுகக்காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டில் தூமமின்றி வன்னியிருக்கின்றது. ஆகையாற் றூம

த்தின் வியாப்பியம் வன்னி யன்று. வன்னியின் வியாப்பியம் தூமமாம். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். பிருதிவி ஜல தேயுக்களில் உருவமிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் உருவத்தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் இரசத்தின்க ணிருத்தலால் உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். உருவத்தில் இரசத்தின் விநாபாவம் (இரசமின்றியிருத்தல்) இருக்கின்றது. தேயுவில்இரசவிநாபாவம்(இரசமின்றி உருவத்தின் சத்தை)இருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியாப்பியம் உருவமன்று.எதுஎதனின்வியபிசாரியா(பிறழ்வுடையதா)கின்றதோஅது அதன் வியாப்பிய மாகாது. அதிக தேசத்திலிருப்பது எதுவோ, அதுவியபிசாரியெனப்படும். தூமத்தினும் அதிகதேசத்திலிருக்கும் வன்னி யெதுவோ, அது தூமத்தின் வியபிசாரியாம். இரசத்தினும் அதிக தேசத்தில் உருவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியபிசாரி உருவமாம். அற்ப தேசத்தி லிருப்பது எதுவோ, அதன்கண் அவிநாபாவ சம்பந்தமுண்டு. அதுவே வியாப்பியமாம். வன்னியினும் அற்பதேசத்தில் தூமமுளதாம். ஆகலின் வன்னிக்குத் தூமத்தில் அவிநாபாவரூப வியாப்தி யுண்டு. அத்தூமம் வியாப்பியமாம். உருவத்தினும் அற்ப தேசத்தில் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தில் உருவத்தின் வியாப்தியுளது. அதனையுடைய இரசம் வியாப்பியமாம். எங்ஙனம் அற்பதேசத்தி லிருப்பதன்கண் அதிக தேசமுடையதின் வியாப்தி யுண்டோ, அங்ஙனமே இரண்டு பதார்த்தங்கள் சமான தேசத்தி லிருப்பன வாகுமாயின், அவற்றிற்கு மொன்றற் கொன்று வியாப்தியுண்டு. கந்தகுணமும் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியும் கேவலம் பிருதிவியின்க ணிருப்பனவாம். ஆண்டுக் கந்தத்தின் வியாப்தி பிருதிவித் தன்மையினும், பிருதிவித் தன்மையின் வியாப்தி கந்தத்திலும் உண்டு. அங்ஙனமே சிநேக குணமும் ஜலத்தன்மைச் சாதியும் ஜலத்தின்கணுண்டு. ஜலமின்றிச் சிநேகமும் ஜலத்தன்மையு மிரா. ஆகலின் சமதேசத்திலிருப்பனவா யிருத்தலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையன வாதலால் வியாப்பியமாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் அற்பதேசத் திருப்பதன்கண் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சமான தேசத்தி லிருப்பனவாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று அவிநாபாவமுண்டு. பிருதிவித்தன்மையினும் அற்ப தேசத் திருப்பது கந்தம்; ஜலத் தன்மையி

னும் அற்ப தேசத்திருப்பது சிநேகம். ஏனெனின், முதல் க்ஷணத்தில் நிர்க்குணத் திரவிய முண்டாகின்றது. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் குணமுண்டாகின்றது. ஜாதி முதல்க்ஷணத்திலும் திரவியத்திலிருக்கின்றது. ஆகலின் கடத்தின் முதல் க்ஷணத்தில் கந்தத்தின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் கந்தத்தின் அவிநாபாவ சம்பந்தமாகிய வியாப்தியின் அபாவமிருக்கின்றது. உற்பத்தி க்ஷணத்தி லிருப்பதாகிய ஜலத்தில் சிநேகத்தின் வியபிசாரியாகிய ஜலத்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் சிநேகத்தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தமில்லை. ஆதலாற் சிநேகத்தின் வியாப்திக்கு ஜலத்தன்மையில் அபாவ மிருத்தலால் சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத்தன்மையன்று. இவ்வாற்றால் பிருதிவித்தன்மையின் வியாப்பியம் கந்தமாம்; கந்தத்தின் வியாப்பியம் பிருதிவித்தன்மையன்று. அங்ஙனமே ஜலத் தன்மையின் வியாப்பியம் சிநேகமாம்; சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத் தன்மை யன்று. என்றாலும் கந்தமுடைமையும் பிருதிவித்தன்மையும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையனவாம். ஆகலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். அங்ஙனமே சிநேகமுடைமையும் ஜலத்தன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். ஏனெனின், கந்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையைக் கந்தமுடைமை யென்பர். சிநேகத்தின் அதிகரணத்தன்மையைச் சிநேகமுடைமை யென்பர். எதன்கண் எந்தப் பதார்த்தம் எப்போதாயினு மிருக்குமோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை என்றுமுளதாம். இது வியாப்திநிருபணத்தில் ஜகதீச பட்டாசாரியார் முதலியோர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—அவியாப்பியவிருத்தி பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பியவிருத்தியாம். அதிகரணத்தன்மை அவியாப்பியவிருத்தி யாகிறதில்லை. * அவியாப்பிய விருத்தி இருவகையாம். தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. காலத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. எது பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்திலிருந்து ஏகதேசத் தில்லாதிருக்கின்றதோ, அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். எங்ஙனம்: பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோகமுண்டாகின்றது. அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியாம். ஆனால் சையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை பதார்த்தமுழுவதினு மிருக்கும். ஏகதேசத்தி

* தனது அத்தியந்தாபாவ ஸமானாதிகரணத் தன்மை அவ்வியாப்பிய விருத்தித் தன்மையாம்.

விராது. ஆகலின் அவியாப்பியவிருத் திசையோகத்தின் அதிகரண த்தன்மை வியாப்பிய விருத்தியாம்; அவியாப்பிய விருத்தி யன்று. இது சித்தாந்த மாம். ஒருகாலத்திலிருந்து ஒருகாலத்தில் இல்லா திருப்ப தெதுவோ, அது காலிக அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். முற்கூறிய விதத்தாற் கந்தமுதலிய குணங்கள் காலிக அவியாப்பிய விருத்தியாம். அவற்றின் அதிகரணத்தன்மை திரவியத்தின் உற் பத்திக்ஷணத்திலு மிருக்கின்றதாகலின் கந்தமுடைமை இரச முடைமைகள் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகளின் சமதேச சமகாலத் திருப்பனவாம். இது நியாய ரீதியான சமாதானமாம். வேதாந்தமதத்திலோ நிர்க்குணத்திரவிய முண்டாகிறதில்லை. முதற் கண்ணே சகுணமுண்டாகின்றது. ஆகலின் கந்த ரசங்களுக்கும் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகள் வியாப்பியமாம்.

## உரு. அநுமிதிஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு.

இவ்வாற்றால் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் வியாப்தியும் அதனை யுடையது வியாப்பியமுமாம். எவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் வியாப்பியமாகிய தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் அல்லது சத்த ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் அக்கினியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரச த்தின் ஞானத்தால் உருவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் எந்தப் புருஷனுக்குத் தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் ஞானம் முன் நிகழ்ந்திருக்குமோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வியாப்பியத்தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாய் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. வியாப்தியை வியாப்பியத்தன்மை யென்பர். அங் ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாமென்னும் ஞானம் எவ னுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு இரசத்தின் ஞானத்தால் இர சத்தில் உருவத்தினது ஸ்மரண முண்டாய் உருவத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு வியாப்பியத் தன்மையின் ஞானம் முன் நிகழுவில்லையோ, அவனுக்குத் தூமமுதலியவற்றின் ஞானத் தால் வன்னி முதலியவற்றின் அநுமிதி நிகழா தாகலின், வியாப்தி யின் ஞானம் அநுமிதிக்குக் கரணமாம். வியாப்தி யுடையதனை வியாப்பியமென்றும், வியாப்தியினை வியாப்பியத் தன்மையென்றும் கூறுவர். அந்த வியாப்தி ஞானமும் சந்தேகரூப காரண மன்று. ஏனெனின், தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா? அன்றா?

என்னும் ஞானம் எவ்னுக்கு முன் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் ஞானமுண்டாகாது. ஆனால் "தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையது" என்னும் நிச்சய ரூப ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின் அநுமிதியாகிய ஞான முண்டாம். ஆகலின் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அந்த வியாப்தியின் நிச்சயம் உடனிகழ்ச்சி ஞானத்தா லுண்டாகின்றது. அடுக்களை முதலியவற்றில் அடிக்கடித் தூம வன்னிகளின் உடனிகழ்ச்சியைக் கண்டு "வன்னியின்வியாப்பியம் தூமமாம்" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. "தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி" என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஏனென்னின், அடுக்களை முதலியவற்றில் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சி எங்ஙனம் தூமத்திற் காணப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சி வன்னியிற் காணப்படினும் தூமத்தின் வியபிசாரமும் வன்னியிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் எதன்கண் எப் பதார்த்தத்தின் வியபிசாரம் தோற்றாது உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசாரம் தோற்றாது, உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதாகலின், தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் நிச்சய முண்டாகின்றது. வன்னியில் தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சியும் தோற்றுகின்றது; வியபிசாரமும் தோற்றுகின்றது. ஆகலின், 'தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி' என்னும் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. உடனிகழ்ச்சி யென்பது கூட விருத்தற்காம். வியபிசார மென்பது வேறு யிருத்தற்காம். நீரின்து புகையின்கண் வன்னியின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அக்கினி அணைந்தகாலத்து அடுக்களையி லிருக்கும் தூம மெதுவோ, அதன்கண்ணும் வன்னியின் வியபிசார மிருக்கின்றது. என்றாலும் எதன் மூலம் சேதிக்கப்படவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தூம ரேகையில் வன்னியின் வியபிசார மில்லை. ஆகையால் விலக்ஷண மான தூம ரேகையில் வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட விலக்ஷண தூம ரேகையின் பிரத்தியக்ஷம் பர்வதமுதலியவற்றி லுண்டாய் 'தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம்' என்னும் அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் எழும்புகின்றது. அதன்பின் 'வன்னியுடையது பர்வதம்' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

## உச. சகல நையாயிகமதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்.

நியாயமதத்தில் அநுமானப் பிரசங்கத்தில் அநேக பக்ஷங்களுள. அவை அவர்கள் நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம். ஆனால் சகல நையாயிகர் மதத்திலும் அநுமிதியின் கிரமம் இதுவாம்:— முதற்கண் அடுக்களை முதலியவற்றில் ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சி யுண்டாகின்றது. அதனால் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயம்உண்டாகின்றது. அதன்பின் பர்வத முதலியவற்றில் ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதன்பின் சம்ஸ்காரத்தின் எழுச்சி யுண்டாய் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் சாத்தியத்தினது வியாப்தி விசிஷ்ட ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷம் பக்ஷத்திலுண்டாகின்றது. அதனைப் பராமரிசமென்பர். வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது மலையென்பது பிரசித்தாநுமானத்தில் பராமரிசத்தின் ஆகாரமாம். சாத்திய வியாப்பிய ஏதுவுடையது பக்ஷம் என்பது பராமரிசத்தின் சாமானிய ரூபமாம். அதன் பின்னர் வன்னியுடையது பர்வதம் என்னும் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. இந்த முறையாக அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆனால் பிராசீனர் (பழமையானோர்) மதத்தில் அநுமிதியின் கரணம் பராமரிசமாம். மற்றெல்லா ஞானமும் அந்யதாசித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). அவர்கள் மதத்தில் பராமரிசமே அநுமானமாம். பராமரிசத்தின் வியாபாரம் அகப்படாவிடினும், அவர்கள் மதத்தில் வியாபாரமின்றிய காரணத்தைக் கரண மென்பர். ஆகையாற் பராமரிசமே அநுமிதியின் கரணமாயிருத்தலின் அநுமானமாம். சில நையாயிகர் ஞான வேதுவினை அநுமான மென்பர். ஓர்பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தை அநுமானமென்பர்; வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும் பராமரிசத்தையும் வியாபாரமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி ஞானத்தை அநுமானமென்பர்; பராமரிசத்தை வியாபாரமென்பர். இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கு அநேகமத முண்டு. ஆனால் எல்லோர் மதத்திலும் பராமரிசத்தின் அங்கீகாரமுண்டு. சிலர் பராமரிசத்தைக் கரணமென்பர், சிலர் வியாபாரமென்பர். பராமரிசமின்றி யநுமிதியுண்டாகாதென்பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம்.

## மீமாம்ஸை மதம்.

மீமாம்ஸைமதம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பருவதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் வன்னியின் அநுமிதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுப் பராமரிசமின்றியும் அநுமிதி யநுபவசித்த மாம். ஆகையால் யாண்டுப் பராமரிசமுண்டாய் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பராமரிசம் அநுமிதிக்குக் காரணமன்று. ஆறைற் பராமரிசம் அந்நியதாசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தெய்விகமாய் வந்த கழுதை அல்லது குலால பத்தினி கடத்தில் அந்நியதாசித்தமாம். கரண சாமக்கிரியினும் புறம்பாயுள்ளதெதுவோ, அது அந்நியதாசித்த மெனப்படும். இவ்வாற்றான் மீமாம்ஸை மதத்தில் பராமரிசம் காரண மன்று. அதன் அநுசாரிகளும் பராமரிசமொன்றைவிட்டு நையாயிகர்களைப் போலஅநேகபதார்த்தங்களை அநுமானமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும், சிலர் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வியாப்தியின் அநுபவத்தையும், சிலர் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தையும் அநுமானமென்பர்.

## உசு. அத்வைத மதாநுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம்.

அத்வைத நூலும் யாண்டு விரோத முண்டாத தில்லையோ, ஆண்டு மீமாம்ஸையினது * பிரக்கிரியையின் அநுசாரமாம். ஆதலால் அத்வைத மதத்தினும் பராமரிசம் காரண மன்று. ஆனல் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் உண்டாகும் வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய அநுபவம் யாதோ, அது அநுமிதியின் கரணமாம். அந்த வியாப்தியினது அநுபவத்தின் உற்புத்த(எழும்பிய) சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். பர்வதத்திலுண்டாகும் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமெதுவோ, அது சம்ஸ்காரத்தின் † உற்போதகமாம். யாண்டு வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டும் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரங்களினது நாசமோ உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னும் இரண்டுமுண்டு. ஆண்டும் அநுமிதியின் வியாபாரரூப காரணம் சம்ஸ்காரமாம். வியாப்தியின் ஸ்மிருதி காரண மன்று. ஏனெனின், அநுமிதியில் வியாப்தி ஸ்மி

* ஒரு பிரகாரமாகச் சொல்லப்படும் விஷயம் பிரக்கிரியை யெனப்படும்.
† உற்போதகம்=எழுப்புவது, புலப்படுத்துவது.

ருதியினை வியாபாரமாகிய காரணமென அங்கீகரிக்கினும் ஸ்மிருதியின் காரணம் சம்ஸ்காரமென அங்கீகரித்தலும், ஸ்மிருதியில் அநுமிதியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும் வேண்டும். ஆதலால்இரண்டிலும்காரணத்தன்மையைக் கற்பித்தல் † கௌரவமாம். ஸ்மிருதியின் காரணமா யங்கீகரித்த சம்ஸ்காரம் எதுவோ, அதனை அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிக்கின், ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மையை விடுதல் ‡ இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும்,சம்ஸ்காரம் வியாபாரமும், அநுமிதி பயனுமாம். இது வேதாந்தபரிபாஷைமுதலிய அத்வைத நூல்களிற் சொல்லிய கிரமமாம். நையாயிகர் மதத்திற் போலப் பராமரிசம் அநுமிதியின் காரணமன்று.

## உஎ. வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத்தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத் தன்மையும்.

சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதியின் வியாபாரமென அங்கீகரியாது, ஸ்மிருதியை வியாபாரமென அங்கீகரிக்கினும் சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை. வேதாந்தபரிபாஷை முதலிய நூல்களில் விரோதமிருக்கினும், யுக்தியினால் அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தலால் ஆதுனிக நூல்களின் விரோதத்தாற் கெடுதி யில்லை. ஆனாற் சுருதி ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தாலேனும் சித்தாந்த விரோதத்தாலேனும் கெடுதியுண்டாம். அநுமிதியின் வியாபாரரூபகாரணம் ஸ்மிருதி அல்லது சம்ஸ்காரமா மென்னும் அர்த்தத்தில் சுருதி ஸ்மிருதிகள் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. சித்தாந்தமும் உதாசீனமா யிருக்கின்றது. ஆதலால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதிக்கு வியாபாரத்தன்மையைக் கூறுதலில் விரோதமில்லை. மாறுதலான சாதகயுக்தி யுளது.

ஏனெனின், வியாப்தியின் சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதிக்குக் காரணமாகச் சொல்லு மிடத்து, அநுற்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் அநுமிதியுண்டாகுமாயின், பர்வதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ

† ஒரு வஸ்துவினாலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப் பல வஸ்துக்களை ஏதுவாகக் கற்பித்தலைக் கற்பனாகௌரவ மென்பர்.

‡ சுண்டுக் கூறிய இலாகவம் எளிதின் முடிதலாம்; தோஷமன்று.

மின்றியும் என்றுமே அநுமிதி யுண்டாதல் வேண்டும். அதனால் உற்புத்த(புலப்பட்ட)சம்ஸ்காரம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாமென அங்கீ கரிக்க வரும். உற்புத்த சம்ஸ்காரங்களினாலேயே ஸ்மிருதி யுண் டாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரி யுளதோ, ஆண்டு நியமமாக ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியுண்டு. இரண்டின் சாமக்கி ரிகளுமிருக்குங்காலத்து ஏந்தஞான முண்டாகுமென்பதைத்* தர்ம ராஜரைக் கேட்கவேண்டும். ஒன்றற் கொன்று பிரதிபந்திக்கபடுந் தன்மையும் பிரதிபந்திக்குந் தன்மையும் அங்கீகரிக்கின் கௌரவ தோஷமுண்டாகும்; † விநிகமன விரஹமு முண்டாகும்; அநுபவ விரோதமு முண்டாகும். ஏனெனின், பர்வதத்தில் தூம தரிசனத் தால் தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. இது புத்திமான்களது அநுபவசித்தமா (அநுபவத்தாற் பெறப்பட்டதா)ம். அநுமிதியால் வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் பிரதிபந்தம் அநுபவ விருத்தமாம். யாண்டு இரண்டு ஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளு முளவோ, ஆண்டு ஒரு சாமக்கிரிக்கு மற்றோர் சாமக்கிரி பிரதிபந்தகமாம். ஈண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரியும் ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியும் ஒரே சம்ஸ்காரமாம். அதற்குப் பிரதிபந்திக்கப் படுவது பிரதிபந்திப்ப தெனுந்தன்மை பொருந்தாது. அன்றியும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்கு ப் பிரதிபந்த முளதெனின், அநுமிதி பவிஷ்ய (எதிர்கால)த்ததாம்; அது உண்டாகவில்லை. அதற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை சம்பவி யாது. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அங்ஙனமே அதின் உரையினும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்தம் எழுதப்படவில்லை. ஏனெ னின், உரையோடு கூடிய வேதாந்த பரிபாஷையில் இஃதெழுதப் பட்டிருக்கின்றது. தூம தரிசனத்தால் சம்காரம் உற்புத்தமாகின் றது. அதனாற் சிலவிடத்து ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; சிலவிடத் துண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமோ வுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரம் ஸ்மி ருதி யென்னு மிரண்டுமுள. ஆனால் ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தல த்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் வியாபாரமோ, அங்ஙனமே ஸ்மிருதி

* தர்மராஜர் என்பவர் வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலின் கர்த்தா.

† இரண்டில் ஒருபக்ஷத்தை நிச்சயிக்கும் யுக்தியின்மையை விநிகமன விரஹமென்பர்.

யின் இருப்பாகிய ஸ்தலத்திலும் சம்ஸ்காரமே வியாபாரமாம்; ஸ்மிருதியன்று. இது தர்மராஜரது நூல். அதன்கண் புத்திமான்களுக்கு இவ்வாச்சரிய முண்டாகின்றது. உற்புத்த சம்ஸ்காரமிருக்க, ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தலமெங்ஙனமிருக்கும்? ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; ஸ்மிருதியால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்றதென்பது யுக்தியோடுகூடிய பக்ஷமாம். அதன் உபபாதனம் (அடைவு) வேறு நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னு மிரண்டு மிருப்பதாகக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம்.

## ௨அ. சுவார்த்தாநுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம்.

ஆகையால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும், வியாப்தியின் ஸ்மிருதி வியாபாரமுமா மென்னும் இப்பக்ஷம் தோஷமின்றியதாம். இவ்வாற்றால் யாண்டு அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது சுவார்த்த(தன்பொருட்டு)அநுமிதி யெனப்படும். ஆனால் நியாய மதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் வியாப்தியின் ஸ்மரணமு முண்டாகியும் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகிற தில்லை. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பின்னர்ப் பராமரிசமென்னும் மூன்றாவது ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுமிதியுமுண்டாகின்றது. 'வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது மலை' என்னும் ஞானத்தைப் பராமரிச மென்பர். அதனை வேதாந்தத்தில் அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. இவ்வாற்றான் வாக்கியப் பிரயோகமின்றி வியாத்தி ஞான முதலியவற்றான் எவ்வநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அது சுவார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அதன் கரணமாகிய வியாப்தி ஞான முதலியன சுவார்த்தாநுமானமெனப்படும்.

## ௨௯. பரார்த்த அநுமானம், அநுமிதி, தர்க்க மென்பவற்றின் சொரூபம்.

ஓர் புருடன் 'பர்வதத்தில் வன்னி, அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டது' என்கின்றான். மற்றொருவன் 'இல்லை' என்று சொல்லுகின்றான். இவ்வாறு இருவருக்கும் விவாதம் நேர்ந்தவிடத்து, வன்னி நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை நிருவித்திக்கும் பொருட்டு வாக்கியப் பிரயோகஞ் செய்கின்றான். அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அவ்வாக்கியம் வேதாந்த மத

த்தில் மூன்று அவயவங்களை யுடையதாம். ௧.பிரதிஞ்ஞை, ௨. ஏது, ௩. உதாகரணம் என்பன வாக்கியத்தினது அவயவங்களின் பெயர்கள். ௧. பர்வதம் வன்னியுடைத்து, ௨. புகையுடைமையால், ௩. யாது யாது தூமமுடைத்து, அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக்களைபோல வென்னு மிவ்வளவும் மகாவாக்கியமாம். அதன்கண் மூன்று அவாந்தர வாக்கியங்களுள; அவற்றிற்குப் பிரதிஞ்ஞை முதலியன முறையே பெயர்களாம். சாத்திய விசிஷ்டமான பக்ஷத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் பிரதிஞ்ஞை வாக்கிய மெனப்படும். இவ்வியல்பினது'பர்வதம்வன்னியுடைத்து'என்னும் வாக்கியமாம். 'வன்னி விசிஷ்டம் பர்வதம்' என்னும் அறிவு இவ்வாக்கியத்தா னுண்டாகின்றது. ஆண்டு வன்னி சாத்தியம், பர்வதம் பக்ஷம். ஏனெனின், அநுமிதிக்கு விஷயம் எதுவோ, அது சாத்திய மெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் சாத்தியமாம். 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பர்வதமும் விஷயமாகின்றது. அதனையும் சாத்தியமெனல்வேண்டும். என்றாலும் வேதாந்த மதத்தில் 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து' என்னும் ஞானமோ ஒன்றேயாம்; ஆனால் அது பர்வத அம்சத்தில் இந்திரியஜந்யமும், வன்னியம்சத்தில் தூமஞானமாகிய அநுமானத்தால் தோன்றியதுமாம்.ஆகையால் ஒரு ஞானத்தில் சாக்ஷாத்தன்மை அநுமிதித்தன்மை என்னுமிரண்டுதர்மங்களுள. சாக்ஷாத்தன்மை யம்சத்தின் விஷயத் தன்மை பர்வதத்திலும், அநுமிதித்தன்மை யம்சத்தின் விஷயத்தன்மை வன்னியின்கண்ணு முள வாகலின், அநுமிதிக்கு விஷயம் பர்வதமன்று; கேவலம் வன்னியாம். எவ்வதிகரணத்தில் சாத்தியத்தை யறியும் விருப்ப முண்டாய்ச் சாத்தியத்தின் அநுமிதி வடிவ நிச்சய முண்டாகின்றதோ, அது பக்ஷ மெனப்படும். அவ்வியல்பினது பர்வதம். பிரதிஞ்ஞை வாக்கியத்திற்கு வேறாய் இலிங்கத்தை யறிவிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது ஏது வாக்கிய மெனப்படும். அத்தன்மைய வாக்கியம் 'புகை யுடைமையான்' என்பதாம். ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சியை யறிவிப்பதாகியதிருஷ்டாந்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனம் எதுவோ, அது உதாகரண வாக்கிய மெனப்படும். வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாதமுண்டாக வில்லையோ, யாண்டு இருவராலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்த முளதோ, அது திருஷ்டாந்த மெனப்படும். அவ்வியல்பினது அடுக்களையாம். இவ்வாற்

றுல் பிரதிஞ்ஞை முதலிய மூன்றன் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியத்தான் விவாதம் நிவிருத்தியாகின்றது. மகாவாக்கியத்தைக் கேட்டும், அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருக்கின்றது; பர்வதத்தில் வன்னியின் வியபிசாரியாகிய தூமமிருக்கின்றது. ஆகையால் பர்வதத்தில் தூமமுண்டு; வன்னி யில்லையென்று பிரதிவாதி ஆக்கிரகஞ் செய்யின், அல்லது வியபிசாரத்தின் சங்கையுண்டாயின், தர்க்கத்தால் ஆக்கிரக சங்கை(சந்தேகங்)களின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தலைத் தர்க்க மென்பர். பர்வதத்தில் வன்னியின்றித் தூம மிருக்குமாயின் தூமம் வன்னியின் காரியமாகா தென்பது தர்க்கம். இதனால் தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசார சந்தேகம் நீங்குகின்றது. வன்னி தூமங்களுக்குக் காரண காரியத்தன்மை இஷ்டமாம்; அவற்றின் அபாவம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் காரண காரியத்தன்மைகளின் பங்கம் சம்பாதிக்கப் படுகின்றது, அக்காரண காரியத் தன்மைகளின் பங்கம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் வடிவினது தர்க்கமாம். இத்தர்க்கத்தால் பிரதிவாதியின் நிவிருத்தியும் சங்கையின் நிவிருத்தியு முண்டாகின்றன. ஏனெனின், வன்னி தூமங்களின் காரண காரியத் தன்மை இருவருக்கும் இஷ்டமாம்; அதன் பங்கம் இருவருக்கும் அநிஷ்டமாம். வன்னியின் வியபிசாரம் தூமத்திற் கூறின் அநிஷ்டத்தின் சித்தி யுண்டாகும். அப்பயத்தால் வன்னியின் வியபிசாரியாம் தூமமென்னும் வார்த்தையைப் பிரதிவாதி சொல்லான். இவ்வாற்றான் மூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கிய மெதுவோ, அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அதன்பின்னர் உண்டாம் அநுமிதி யாதோ, அது பரார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயஞ்செய்ய, வியபிசார சங்கை யுண்டாகுமாயின், அது தர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகும். ஆகையால் பிரமாணத்தின் சககாரி தர்க்கமாம்.

## ௩௦. வேதாந்தமதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பரார்த்தாநுமானத்தின் சொரூபம்.

வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரஹ்மத்தின் அபேதம் எதுவோ, அது அநுமானத்தாலும் இவ்வாற்றாற் சித்திக்கின்றது:—ஜீவன் பிரஹ்மாபின்னம், சேதனத் தன்மையால், யாண்டு யாண்டுச் சேதனத் தன்மை

யுண்டோ, ஆண்டாண்டுப் பிரஹ்மாபேத முண்டு; பிரஹ்மத்திற் போல இதுமூன்றவயவங்களின் சமூதாயமாகிய மகாவாக்கியமாம். ஆகையாற் பரார்த்தாநுமான மெனப்படும். ஈண்டுச் சீவன் பக்ஷம், பிரஹ்மாபேதம் சாத்தியம், சேதனத் தன்மை ஏது, பிரஹ்மம் திருஷ்டாந்தம். ஈண்டுப் பிரதிவாதியானவன் ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவோ விருக்கின்றது, பிரஹ்மாபேதமாகிய சாத்தியமில்லை யென்றிவ்வாறு பக்ஷத்தில் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவிற்குப் பிரஹ்மாபேதரூப சாத்தியத்தோடு வியபிசார சங்கை செய்யின், தர்க்கத்தால் அச்சங்கையை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். ஈண்டுத் தர்க்கத்தின் சொரூபம் இதுவாம்:—ஜீவனிடத்துச் சேதனத்தன்மையாகிய ஏதுவை யங்கீகரித்துப் பிரஹ்மாபேதமாகிய சாத்தியத்தை யங்கீகரியாவிடின், சேதனத்திற்கு அத்விதீயத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமுண்டாகும். அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் தர்க்க மெனப்படும். சுருதியின் விரோதம் சர்வ ஆஸ்திகர்களுக்கும் அநிஷ்டமாம். வியாவஹாரிகப்பிரபஞ்சம் மித்தை, ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையால், யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மையுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவமுண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிற்போல. ஈண்டு வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம்பக்ஷம், மித்தியாத்தன்மை சாத்தியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மை ஏது, இப்பிவெள்ளிமுதலியன திருஷ்டாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம் மித்தை யென்பது பிரதிஞ்ஞை வாக்கியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை யுடைமையா லென்பது ஏது வாக்கியம், யாண்டியாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையுண்டோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவ முண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்றிற்போலவென்பது உதாகரணவாக்கியம். ஈண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையை அங்கீகரித்து மித்தியாத்தன்மையை யங்கீகரியாவிடின் சத்தி(உள்ளத)ற்கு ஞானத்தால் நிவிருத்தி பொருந்தாது. அதனால் ஞானத்தால் சகல பிரபஞ்சமும் நிவிருத்தியாதலைப்பிரதிபாதிக்கும் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோதமுண்டாமென்னும் தர்க்கத்தால் வியபிசார சங்கையின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

---

### ௲க. வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம்.

இவ்வாறு வேதாந்த அர்த்தத்தின் அநுசாரிகளாகிய அநேக அநுமானங்களுள. ஆனால் வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதீய பிரஹ்மத்தின் எந்த நிச்சயம் சித்தித்திருக்கின்றதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருத்தம்)மாத்திரத்திற்கு ஏது அநுமானப் பிரமாணமாம். சுவதந்திர அநுமானம் பிரஹ்மநிச்சயத்திற் கேதுவன்று; வேதாந்தவாக்கிய மொழிந்த மற்றைய பிரமாணங்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தி யில்லையென்பது சித்தாந்தமாகலின். சுருக்கமாக அநுமானப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரகாசம்
அநுமானப்பிரமாணநிருபணம்
முடிந்தது.

---

ஓம்.
தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநமঃ.

## மூன்றுவது பிரகாசம்.
## சப்தப்பிரமாண நிருபணம்.

### ௲௨. சாப்திப்பிரமையின் பேதம்.

சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகையாம். ஒன்று வியாவகாரிகம், மற்றொன்று பாரமார்த்திகம். வியாவகாரிக சாப்திப் பிரமையும் இருவகை யாம். ஒன்று இலௌகிக வாக்கிய ஜந்நியம், மற்றது வைதிக வாக்கிய ஜந்நியம். 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலியன இலௌகிக வாக்கியமும், 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன்'என்றல் முதலியன வைதிகவாக்கியமுமாம். பதங்களின் சமுதாயத்தை வாக்கிய மென்பர். பொருளுடைய வர்ணம் (எழுத்து) அல்லது வர்ணசமுதாயம் பதமெனப்படும். அகார முதலிய வர்ணங்களும் விஷ்ணுமுதலிய பொருளுடையனவாயிருக்கின்றன. நாராயணன்முதலிய பதங்களில்வர்ணங்களின் சமுதாயம் (கூட்டம்) அர்த்தமுடையதா யிருக்கின்றது. நீலோகடঃ - நீலம் குடம்என்னும் வாக்கியத்தில் வியாகரணத்தின்படி இரண்டு பதங்க

ளுள, நியாயமதத்தின்படி நான்கு பதங்களுள. வியாகரண மதத்தி லும் அர்த்தத்தை யறிவிக்குந் தன்மை நான்கு சமுதாயங்களினு முண்டு. பதம் நான்கில்லை.

## ருரு. சாப்திப்பிரமையின் தன்மை.

ஆண்டுச் சாப்திப்பிரமையின் தன்மை இதுவாம்:—நீலம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டகாலத்துச் சுரோதாவி ற்கு (கேட்பவனுக்கு) ச் சகல பதங்களின் சிரவண ஞான முண் டாகின்றது. பதங்களின் சாக்ஷாத்காரத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. சங்கை:—பதங்களின் அநுபவம் பதங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம், பதார்த்தங்களின் அநுபவம் பதார்த்தங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். பதங்களின் சாக்ஷாத்காரம் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாதல் பொருந்தாது. ஏனெனின், எந்த வஸ்துவின் பூர்வ அநுபவ முளதோ, அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். மற்றொன்றின் அநுபவத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டா காது. ஆகையால் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல் பொருந்தாது.

சமாதானம்:—சம்ஸ்காரவாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் அநு பவமே பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; என்றாலும் உற் பூத சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அநுற்பூத சம்ஸ் காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அநுற்பூத சம்ஸ்காரங்க ளாலும் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமாயின், அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்த ங்களின் ஸ்மிருதி எப்போது முண்டாதல் வேண்டும். ஆண்டுப் பதார்த்தங்களினது சம்ஸ்காரத்தின் உற்பவத்திற்கு ஏது பத ஞானமாம். ஏனெனின், சம்பந்திகளின் ஞானத்தால் அங்ஙனமே சாதிருசிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் அல்லது சிந்தனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. அதனால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றது. எங்ஙனம்: புத்திரனைப் பார்த்துப் பிதாவின் ஸ்மிருதியும், பிதாவைப்பார்த்துப் புத்திரனது ஸ்மிருதியு முண்டாகின்றன. ஆண்டுச் சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பவத்திற்குக் காரணமாம். அங்ஙனமே ஓர் தவசியைக் கண்டு முற் கண்ட மற்றோர் தவசியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சம்ஸ் காரத்தின் உற்போதகம் (புலப்படச்செய்வது) சதிருச தரிசனமா (ஒப்புமைக் காட்சியா) ம். யாண்டு ஏகாந்தத்தி லுட்கார்ந்து

கொண்டு, அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின்சிந்தனம் செய்யு மிடத்து, அதனால் அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்ஸ்காரங்களின் உற்போதகம் சிந்தனமாம். இவ்வாற்றாற் சம்பந்தி ஞான முதலியன சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத (எழுச்சி) வாயிலாக ஸ்மிருதிக்கு எதுவாம். சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தி வாயிலாகச் சமான விஷயமுடைய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு எதுவாம். ஆகையாற் பதார்த்தங்களின் பூர்வ அநுபவமோ பதார்த்தங்களை விஷயிக்கும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்திவாயிலாக எதுவாம். பதார்த்தங்களின் சம்பந்தி பதம்; ஆதலாற் பதார்த்தங்களின் சம்பந்திகளாகிய பதங்கள் எவையோ, அவற்றின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத வாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு எதுவாம். ஆகையாற் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கும். யாண்டு ஒரு சம்பந்தியின் ஞானத்தால் மற்றொரு சம்பந்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டுபதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். எவனுக்குச் சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. எங்ஙனம்: பிதா புத்திரர்களுக்கு ஜந்நிய ஜநகபாவ சம்பந்த முண்டு. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அங்ஙனமே பதத்திற்கும் பொருளிற்குந் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமெதுவோ, அதனை விருத்தி யென்பர். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தியாகிய சம்பந்தம் யாதோ அதன் ஞானம் எவனுக்குண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தி ரூப சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் ஞான மில்லாதவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. ஆதலால் விருத்தியோடுகூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு எதுவாம்.

---

## ௬௪. சப்தத்தின் சக்திவிருத்தியைக் கூறுதல்.

அந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி இலக்ஷணா விருத்தி யென இரண்டு வகை யாம். நியாயமதத்தில் ஈசுவரனது இச்சையே சக்தி யாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் சக்தி யென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்த மாம். வியாகரணமதத்திலும் பாதஞ்சலமதத்திலும் வாச்சிய வாசக த்தன்மைக்குக் காரணமான பதத்திற்கும் பொருளிற்குமுள்ள தாதாத்மிய சம்பந்தமெதுவோ அதுவே சக்தியாம். விசாரசாகரத் தில் யோக்கியதையாகிய சக்தி வியாகரணமதத்தால் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அது பூஷணகாரர் மதமாம். வியாகரணத்தின் மஞ்ஜூஷா வென்னும் நூலில் யோக பாஷியத்தின்படி வாச்சிய வாசகபாவத்திற்கு மூலமாகிய தாதாத்மியசம்பந்தமே சக்தியெனச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அத்வைத சித்தாந்தத்தில் முழுவதும் தனதுகாரியத்தைச்செய்தலின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம் தந்துவில் படஞ்செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்ற தோ, எங்ஙனம் வன்னியில் தாகஞ் செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே பதங்களிலுள்ள தமது அர்த்த ஞானத்தின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். ஆனால் இத்துணைப் பேத முண்டு:—வன்னிமுதலிய பதார்த்தங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமாகிய சக்திக்கு ஞானத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. சக்தி அறியப்பட்ட தாகுக; அல்லது அறியப் படாததாகுக. இரண் டிடங்களிலும் வன்னி முதலியவற்றால் தாகாதி காரியங்களுண்டாகின்றன. பதத் தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது அர்த்தத் தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாகின்றது. சக்தியின் ஞான முண்டாகாவிடின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாவதில்லை. ஆகையால் பதத்தின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி அறியப்பட்டதாகுமாயின் அப்போது பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யாகிய காரியமுண்டாகின்றது.

சங்கை :—யாண்டு அதீத (கழிந்த) பதத்தின் ஸ்மிருதி யுண் டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் ஸ்மரணமாகிய ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அஃதுண்டாகலாகாது; சாமர்த்தியரூப சக்தியுடைய பதத்தின் துவம்ஸம் (நாசம்) உண் டாய்விட்டமையால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகிய பதத் தின் அபாவ மிருத்தலின்,

**சமாதானம்:**—மீமாம்ஸைமதத்தில் சகல பதங்களும் நித்திய மாம். அவற்றிற்கு உற்பத்தி நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பதத்திற்குத் துவம்ஸம் பொருந்தாது. பதங்களை அநித்தியமெனக் கொள்ளின், இது சமாதானமாம்:—பதார்த்த ஸ்மிருதியின் சாமர்த்தியம் பதத்திலில்லை. ஆனால் பதஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சக்தி யுளது. யாண்டுப் பதத்தின் துவம்ஸ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பதத்தின் ஸ்மரணரூப ஞானமுண்டு. யாண்டு வர்த்தமான பதமுளதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார ஞானமுண்டு. அந்த ஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சாமர்த்திய மிருக்கின்றது. அதுவே சக்தியாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் சக்தி யுடையது பத மன்று; ஆனால் பதத்தின் ஞானமாம். இந்தப் பக்ஷம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்திவாத கிரந்தத்தில் ஞான சக்தி வாதமாக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பதத்தின் சாமர்த்தியம் அல்லது பதத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும். இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் பதம் சக்தி யுடையதாம் என்னும் வியவகார சித்தியின்பொருட்டுப் பதத்தின் தர்மமாகியசக்தி அபேக்ஷிக்கப்படுவதாயின், எப்பதத்தின் ஞானம் எவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியில் சாமர்த்தியமுடைய தாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அவ்வர்த்தத்தில் சக்தி சொல்லப்படுகின்றது.

## கூ௫. சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச் சத்தியில் விவாதம்.

இவ்வாற்றாற் சக்தியோடுகூடிய பதஞானத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவ்வளவு பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானமாதல், சம்பந்தத்தோடு கூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாதல் வாக்கியார்த்த ஞான மெனப்படும். அதனையே சாப்திப் பிரமை யென்பர். 'நீலோகடঃ(நீலொவடঃ)' என்னும் வாக்கியத்தில் க. நீலபதம், உ. ஓகாரபதம், ௩. கடபதம், ௪. விஸர்க்கபதமென நான்கு பதங்க ளுள. நீலரூப விசிஷ்டத்தில் நீலபதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. ஓகாரபதம் பொருளின்றியதாம். இவ்வார்த்தை வியுத்பத்தி வாதமுதலிய கிரந்தங்களில் ஸ்பஷ்டமாம், அல்லது ஓகாரபதத்திற்குஅபேதஅர்த்தமாம்.கடபதத்திற்குக்கடத்தன்மை

விசிஷ்டத்தில் சக்தியுண்டு. * விசர்க்கத்திற்கு ஒருமையெண்ணில் சக்தி யிருக்கின்றது. சக்தியின் ஞானம், கோசம் (நிகண்டு) வியாகரணம் (இலக்கணம்) முதலிய நூல்களா லுண்டாகின்றது. நீலம் பீதம் (கருமை பொன்மை) முதலிய பதங்களுக்கு வர்ணத்தினும் வர்ண முடையதன்கண்ணும் சக்தி உண்டென்பது கோசத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. விசர்க்கத்திற்கு ஒருமைச் சங்கையில்லை, சக்தி யுண்டென்பது வியாகரணத்தான் அறியப்படுகின்றது. கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தி யுண்டென்பது வியாகரண நூலிலும் சக்திவாதமுதலிய தர்க்க நூல்களிலும் எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. நியாயசூத்திரத்தில் கௌதமரானவர் ஜாதி ஆகிருதி வியக்திகளில் சகலபதங்களுக்கும் சக்தியுண்டென்று சொல்லியிருக்கின்றார். அவயவங்களின் சையோகத்தை ஆகிருதி யென்பர். அநேக பதார்த்தங்களிலிருக்கும் நித்தியமாகிய ஒரு தர்ம மெதுவோ, அது ஜாதி யெனப்படும். அநேக கடங்களிலுள்ள நித்தியமும் ஏகமுமாகிய கடத்தன்மை சாதியாம். அங்ஙனமே ஜாதியின் ஆசிரயத்தை வியக்தியென்பர். இம்மதத்திற் கடபதத்திற்குக் கபால சையோகத்தோடு கூடிய கடத்தன்மை விசிஷ்டகடத்தில் சக்தி யுண்டு. தீதிகாரசிரோமணி பட்டாசாரியர் மதத்தில் சகல பதங்களுக்கும் வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. ஜாதி ஆகிருதிகளிலில்லை. இம்மதத்தில் கடபதத்திற்கு வாச்சியம் கேவல வியக்தியாம். கடத் தன்மையும் கபால சையோகமும் கடபதத்திற்கு வாச்சியமாகா. ஏனெனின், எப்பதத்திற்கு எப்பொருளின்கண் சக்தியுண்டோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருள் வாச்சியமெனப்படும்; சக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். கேவல வியக்தியில் சக்தியிருத்தலான் கேவல வியக்தியே வாச்சியமாம்.

**சங்கை:**—கடபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கடத்தன்மையின் தோற்றமும், கோபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கோத்தன்மையின் ஞானமும், பிராமணபதத்தின் உச்சாரணத்தால் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அஃது இம்மதத்தி லுண்டாக

---

* விசர்க்கமென்பது சம்ஸ்கிருதத்தில் உயிர்வர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள (ஃ) இரண்டு புள்ளி வடிவினது. தமிழில் கரியன் தேவதத்தன் என்னும் வாக்கியத்தைக்கொண்டு, அதனை 'கரிய, ன், தேவதத்த, ன்' என்று நான்கு பதங்களாகப் பிரித்து முடித்துக்கொள்க.

லாகாது. ஏனெனின், அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணை யின்றிப் பதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தால் அங்கீகரிக்கின், கட பதத்தின் அவாச்சியமாகிய கடத்தன்மையின் ஞானம் எங்ஙனம் கட பதத்தால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே கடபதத்திற்கு அவாச்சியமாகிய பட முதலியவற்றின் ஞானமும் கடபதத்தா லுண்டாதல் வேண்டும்.

**சமாதானம்:**—வாச்சியத்தின் பிரதீதி பதத்தால் உண்டாகின்றது; அன்றியும் வாச்சியத்திலிருக்கும் ஜாதி யெதுவோ, அதன் தோற்றமு முண்டாகின்றது. ஆகலின் இது நியமமாம்:—ஜாதிக்கு வேறாகிய அவாச்சியத்தின் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தின்கணுள்ள ஜாதி எதுவோ, அது அவாச்சியமாகியும் தோற்றுகின்றது. ஆகையால் கடத்தன்மை முதலியனவோ, அவாச்சியமாகியும் கடமுதலிய பதங்களால் தோற்றுகின்றன; பட முதலிய அவாச்சியம் தோற்றுகிறதில்லை.

**சங்கை :**—வாச்சியத்தின்க ணிருக்கும் அவாச்சிய சாதியின் தோற்றம் பதங்களா லங்கீகரிக்கின், கடபதத்தால் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியின்தோற்றமுமுண்டாதல்வேண்டும்.ஏனெனின், கட பதத்தின் வாச்சியத்தில் எப்படிக் கடத்தன்மைச் சாதி யிருக்கின்றதோ, அதுபோலப் பிருதிவித்தன்மையு மிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியத்தி லிருப்பனவாயும் அவாச்சியமாயு மிருக்கின்றன. கடத்தன்மையின் தோற்றம்போலப் பிருதிவித்தன்மையின் தோற்றமு முண்டாதல் வேண்டும். கோபதத்திற்கு வாச்சியமாகிய பதம் எதுவோ, அதன்கண் கோத்தன்மையைப் போலப்பசுத்தன்மை (விலங்குத்தன்மை)யுமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியமாம். அங்ஙனமே பிராமணபதத்தால் பிராமணத்தன்மையைப்போல மனிதத்தன்மையும் தோற்றல்வேண்டும்.

**சமாதானம்:**—வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமான அவாச்சியம் எதுவோ, அதன் தோற்றமும் வாச்சியத்தின் தோற்றமும் பதத்தா லுண்டாகின்றன. பிறவற்றின் தோற்ற முண்டாவதில்லை. எங்ஙனம்: கட பதத்தின் வாச்சியமான கட வியக்தியின் தோற்றமும், வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதகமான கடத் தன்மையின் தோற்றமும் கடபதத்தா லுண்டாகின்றன. பிருதிவித்தன்மை

வாச்சியமு மன்று; வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதக்மு மன்று. ஆக லின் கட பதத்தால் பிருதிவித் தன்மையின் தோற்ற முண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத் திருப்பதும் அதிக விடத் திருப்பது மாகாமல், எவ்வளவிடத்தில் வாச்சியத்தன்மை யுளதோ, அவ்வளவிடத்தி லிருப்பது எதுவோ, அது வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம். கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை சகல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. கடத் தன்மையும் சகல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத் தன்மை கடத் தின் வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத்திருப்பதும் அதிக விடத்திருப்பது மாகாமல், சமான தேசத்திருப்பதா யிருத்தலால் கட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். கடபதத்தின் வாச்சியத் தன்மை படத்தி லில்லை. பிருதிவித் தன்மை படத்தி லுண்டு. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதா யிருத்தலின் பிருதிவித் தன்மை கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மன்று. கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல கோவியக்திகளினு முண்டு. கோத் தன்மையும் சகல கோ வியக்திகளினு முண்டு. ஆகலின் கோத் தன்மை கோ பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மாம். அசுவத்தில் கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. அதன் கண் பசுத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் கோ பதத்தினது வாச்சியத்தினும் அதிகவிடத் திருப்பதா யிருத்தலான் கோ பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பசுத்துவமன்று. அங்ஙனமே பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல பிராமண வியக்திகளினு முண்டு. பிராமணத் தன்மையும் சகல பிராமண வியக்திகளினு முண்டு. ஆகையால் பிராமண பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பிராமணத்தன்மையாம். க்ஷத்திரியர் முதலியோரிடத்துப் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. ஆண்டு மனிதத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதாயிருத்தலால் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் மனிதத் தன்மை யன்று. இவ்வாற்றால் கடமுதலிய பதங்களால் கடத் தன்மைமுதலியவற்றின் தோற்ற முண்டாகின்றது. சத்தியின்மையால் அவை (கடத்தன்மை முதலியன) கடமுதலிய பதங்களின் வாச்சியமன்று; ஆனால் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். இது சிரோமணி பட்டாசாரியரது மதமாம். கட முதலிய பதங்களுக்குச் சாதி மாத்திரத்தில் சத்தி யுண்டு; வியக்தியின்க ணில்லை யென்பது மீமாம்ஸை மதம்.

**சங்கை:**—எவ்வர்த்தத்தில் எப்பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி அப்பதத்தா லுண் டாகச் சாப்திப்பிரமை யுண்டாகின்றது. பதத்தின் சக்தியின்றி ப் பதத்தால் வியக்தியின் ஸ்மிருதியும் சாப்திப்பிரமையும் உண் டாகலாகாது.

**சமாதானம்:**—சப்தப் பிரமாணத்திஞலோ ஜாதியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத் தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. பகலுண்ணுப் புருஷனு க்கு இராத்திரி போஜனமின்றிப் பருமை சம்பவியாததுபோல வியக்தியின்றிக் கேவல ஜாதியில் ஒரு கிரியையும் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது. "ஆவைக்கொண்டுவா" என்னும் வாச்சியத்தான் கோத்தன்மையினது கொண்டுவருதலின் ஞான முண்டாகின்றது. அது கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலையின்றிப் பொருந்தாது. கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலானது சம்பாதகமாம்; கோத் தன்மையின் கொண்டு வருதலானது சம்பாத்தியமாம். சம்பாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய சம்பாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமெனப்படும். சம்பாதகஞானம் பிரமையாம். இவ்விடத்து ச் சாதியின் ஞானம் பிரமாணமும், வியக்தியின் ஞானம் பிரமையு மாமென்பது பட்டமீமாம்ஸகர் மதம். ஓர் ஜாதிசக்திவாதி * அநு மானத்தால் வியக்தியின் ஞானத்தை யங்கீகரித்துளன். அது பிற நூல்களில் தெளிவாயுண்டு. கடினப் பிரசங்கத்தான் ஈண்டு எழுத ப்படவில்லை. கேவல ஜாதியில் சக்தியை யங்கீகரிப்பவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானம் சத்தப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிற தில்லை; அர்த்தாபத்தியால் அல்லது அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனல் ஓர் நூலாசிரியர் ஜாதியில் குப்ஜசக்தியை யங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞான மும் சப்தப் பிரமாணத்தானே யுண்டாகின்றது. அவர் அபிப்பிரா யம் இதுவாம் :— சகல பதங்களின் சக்தியோ ஜாதிவிசிஷ்ட விய க்தியிலுண்டு. ஆனல் சக்தியின் ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்

* அவ்வநுமானம் வருமாறு:—

கடத்தன்மை வியக்தியை யாசிரயித்ததாம்; சாதித்தன்மையால். யாது யாது ஜாதியோ அதுஅது வியக்தியை யாசிரயித்ததேயாம்; படத்தன்மை போல.

றதோ, அவனுக்குப் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த போதமு முண்டாகின்றன; பிறனுக்கில்லை. ஆண்டுக் கடபதத்தின் சக்தி கடத்தன்மையிலுண்டு. இவ்வாற்றான் ஜாதி சக்தியின்ஞானம் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். வியக்தியில் சக்தியினது ஞானத்தின் உபயோக மில்லை. வியக்தி அநந்தமாகலின் எல்லா வியக்திகளின் ஞானமும் சம்பவியாது. இக்காரணத்தால் வியக்தியின்சக்தி சொரூபமாகப் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம். அதன்ஞானம் ஏது வன்று. இவ்வாற்றான் கட பதத்திற்குக் கடத்துவ விசிஷ்டத்திற் சக்தி யிருத்தலான் கட பதத்தின் வாச்சியமோ கடத்துவம் கடமென்னு மிரண்டுமாம். ஆதலால் கடபதத்தின் வாச்சியமாகிய கடத்தன்மை கடமென்பவற்றின் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது கடத்தன்மையிலுள்ள சக்தியின் ஞானமாம். இப்பக்ஷத்தினைக் * குப்ஜ சக்தி வாத மென்பர். வேறு வகையாற் குப்ஜசக்தி வாதம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்தி வாதத்தின் ஈற்றில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அது கடினமாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. கட முதலிய பதங்களால் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் ஞான முண்டாவதுபோல வியக்தியி லுள்ள ஜாதியின் சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜாதி வியக்தி சம்பந்தமென்னும் மூன்றினும் கடமுதலிய பதங்களின் சக்தி யுண்டென்பது கதாதர பட்டாசாரியர் மதம். சகல மதங்களினும் ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியில் கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியுண்டு. இம்மதம் அநேக நூலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். ஆதலால் கடத்தன்மைவிசிஷ்டத்தில்கடபதத்தின்சக்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

## ௩௬. வாக்கியங்களின் பேதம்.

நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு கட மிருக்கின்ற தென்பது 'இது நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். அங்ஙனமே 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன் (வச்சிராயுதத்தைக் கையிலுடையவன் இந்திரன்)'என்பது வைதிக வாக்கியம். 'நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தில் எங்ஙனம் நீலபதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்பதும், கடபதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமா யிருக்கின்றனவோ, அங்ஙனமே வஜ்ஜிர்ஹஸ்தன் என்னும் பதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்

* குப்ஜம் - வளைவு.

பதம், புரந்தரனென்னும் பதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமாம். விசேஷண பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் பொருளின்றியதாம், அல்லது அபேதத்தின் பொருட்டாம். விசேஷிய பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் ஒருமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டாம். வஜ்ர ஹஸ்தத்தின் அபேதமுடைய ஒருபுரந்தர னுளனென்பது வாக்கியத்தின் அர்த்தம். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களுக்குச் சமானமான தன்மை யுண்டு. ஆனால் வைதிக வாக்கியம் இருவகையாம்:—ஒன்று வியாவகாரிகப்பொருளை யுணர்த்துவது, மற்றொன்று பரமார்த்த தத்துவத்தை யறிவிப்பது. பிரஹ்மத்தின் வேறாய யாவும் வியாவகாரிகப் பொருளெனப்படும், பிரஹ்மம் பரமார்த்ததத்துவ மெனப்படும். பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் அவாந்தரவாக்கியம் மகாவாக்கியமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தின் அல்லது துவம்பதார்த்தத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது அவாந்திர வாக்கியமாம். அது 'சத்திய ஞான அநந்தம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியம் தத்பதத்தை யறிவிப்பதும், 'இவன் இருதயத்தினுள் உட்சோதியாயுள்ள புருஷன்' என்னும் வாக்கியம் துவம்பதத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது மாதல் போலவாம். தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமஸி முதலியன மகாவாக்கியமாம்.

## கஎ. சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணாவிருத்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்.

எப்பொருளில் எப்பதத்தின் விருத்தி யுளதோ, அப்பொருளின் ஞானம் அப்பதத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியும் சக்தி இலக்கணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சையை அல்லது வாச்சிய வாசகத்தன்மைச் சம்பந்தமாகிய மூலதாதான்மியத்தை அல்லது பதார்த்தஞான வேதுவாகிய சாமர்த்தியத்தைச் சக்தி யென்பர். எப்பொருளின்கண் பதத்தின் சக்தி யுண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் பதத்தின் சக்கியமெனப்படும். சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்தி பிரவாகத்தின்கணிருக்கின்றதாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியம் பிரவாகமாம். அதனோடு சையோக சம்பந்தம் தீரத்திற்(கரைக்)குளது. இவ்வாற்றாற் பதத்திற்குப் பொருளோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்த மெதுவோ, அது இலக்ஷணை

யாம். கங்கையென்னும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுவே தீரத்தில் கங்கையென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணை யெனப்படும். ஏனெனின், சாக்ஷாத் சம்பந்த முள்ளதோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அது பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்திரூப சம்பந்தம் பிரவாகத்தோடுண்டு; அதனோடுசையோகம் தீரத்திற்குண்டு. ஆகையால் கங்கையெனும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு சுவ(தனது)சக்கிய சையோகரூப பரம்பரைச்சம்பந்தமுண்டு. அதுவே இலக்ஷணையெனப்படும். இதனால் இது சித்தித்தது:—எப்பொருளோடு எப்பதத்திற்குச் சக்திரூப சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் சக்கிய மெனப்படும். எப்பொருளோடு எப்பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் அப்பதத்தின் இலக்ஷிய மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகமெதுவோ, அதற்குத் தீரமாகிய பொருளோடு சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்கியம் பிரவாகமும், இலக்ஷியம் தீரமுமாம்.

இவ்வாற்றாற் பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பரம்பரைச் சம்பந்தமுமாகிய சக்தி யிலக்கணைகளின் பேதத்தால் விருத்தி யிருவகைப்படும். எப்பதத்தின் விருத்தி எப்புருஷனுக்கு அறியப் படாததா யிருக்கின்றதோ, அப்பதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் அப்புருஷனுக் குண்டாகியும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சக்தி யிலக்கணையென்னும் விருத்திகளின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.

## ௩-அ. வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம்.

சாப்த போதத்தின் கிரமம் இதுவாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குப் பதத்தின்விருத்தி அறியப்பட்டதாகின்றதோ, அந்தப்புருஷனுக்கு வாக்கியத்தினது சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது. எப்பதத்தின் விருத்தி எப்பொருளில் முன் அறியப்பட்டதா யிருக்குமோ, அப்பதத்தான் அப்பொருளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாகிய அல்லது சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற் கொன்றுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய வாக்கியார்த்த ஞான

முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆமுதலிய பதங்களைவையோ, அவற்றிற்குத் தமது பொருளில் விருத்தியின் இவ்வியல்பினதாய ஞானம் முதலிற் புருஷனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆவென்னும் பதத்திற்கு ஆத் தன்மை விசிஷ்ட பசு விசேஷ (விலங்கின் பேத) த்தில் சக்தி யுண்டு. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் செயப்படுபொருண்மையிற் சக்தியாம், கொண்டுவருதலிற் கொண்டுவாவென்னும்பதத்திற்குச் சக்தியாம், ஆய்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட வாவென்னும் பதத்திற்கு வினையினும் ஏவற்கண்ணும் சக்தியாம். சம்போதன யோகசேதன த்தில் (விளித்தலின் சம்பந்தத்தையுடைய உயர்திணையில்) நீ யென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சக்திஞான முடையவனுக்கு 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத் திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகவே, ஆ முதலிய சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாய். அதனால் அப் பதங் களினது சக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. யானைப் பாகனது ஞானத்தால் அவன் சம்பந்தமுடைய யானையின் ஸ்மி ருதி யுண்டாதல் போலப் பதங்களின் ஞானத்தால் அவற்றின் சம்பந்தமுடைய சக்கியார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. 'இவன் யானைப்பாகன்' என்று யானைக்கும் மாவுத்தனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்குண்டாகாமல் 'மனிதன்' என்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு யானைப்பாகனைக் கண்டுழி யும் யானையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதுபோல இப்பதத் திற்கு இது சக்கியமாம், அல்லது இலக்கியமாமெனச் சக்தியல்லது இலக்கணையாகிய சம்பந்தத்தின் பூர்வ ஞானம் எவனுக் குண்டா காமல், அறியப்படாத பொருளினையுடைய பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார மு (செவி யுணர்வு) ண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதங்களின் சிரவணத்தாலும் அர்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் விருத்தியோடு கூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; கேவல பதத்தின்ஞானம் ஏதுவன்று. பதங் களின் ஞானத்தால் சகலபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியு முண்டாய்ச் சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. அல்லது பதங்களின் ஞானத்தால் ஒன் றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள எப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மரண முண் டாயிருக்கின்றதோ, ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய அப்

பதார்த்தங்களின் ஞான முண்டாகின்றது. அந்தப் பதார்த்தங்களின் ஞானம் அல்லது சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தங்களின் ஞானம் வாக்கியார்த்த ஞானமெனப்படும்; சாப்திப்பிரமையென்றும் சொல்லப்படும். 'ஆவைக் கொண்டுவா நீ' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆ வென்னும் பதப் பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளாகிய செயப்படு பொருண்மையில் ஆதேயத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. ஆதேயத்தன்மையினை விருத்தித்துவம் (விருத்தித்தன்மை) என்பர். 'கொண்டுவா' என்பதின் பொருளாகிய கொணர்தலிற் செயப்படு பொருண்மையை நிருபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. வாவென்பதற்கு வினை, ஏவலென இரண்டு பொருளுண்டு. ஆண்டு வினையிற்கொணர்தலின் அநுகூலத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. வினைக்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமும், ஏவற்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் விடயத்தன்மைச் சம்பந்தமு முண்டு. ஆகலின் "ஆவின்கணிருக்கும் செயப்படு பொருண்மையை நிருபிக்கும் கொணர்தலான அநுகூல வினையின் ஆசிரயமாகிய பிரேரணை (ஏவலின்) விஷயம் நீ யென்னும் பதப்பொருளாம்" என்னும் ஞானவாக்கியம் சுரோதாவிற்குண்டாகின்றது. ஆண்டுவிருத்தி விசிஷ்ட சகல பதங்களின் ஞானமும் சத்தப்பிரமாணமாம்; பதங்களின் ஞானத்தாலுண்டாகும் அவற்றினது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி வியாபாரமாம்; வாக்கியார்த்த ஞானம் பயனும். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களால் அநேக விடங்களில் பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் அல்லது சம்பந்தத்தோடுகூடிய பதார்த்தங்களின்ஞானமே பயனுகின்றது. என்றாலும் துவம்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய தத்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் தத்பதார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய துவம்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மகா வாக்கியங்களால் அங்கீகரிக்கின், "இப்புருஷன் அசங்கனே" என்றல் முதலிய சுருதி வாக்கியங்களால் வேதாந்தப் பிரதிபாத்திய (உபநிடதங்களாற் சொல்லப்படும்) பிரஹ்மத்திற்கு அசங்கத் தன்மை சொல்லப் படுகின்றமையால் அதற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களாற்சொல்லப்படுவது அகண்டபிரஹ்மமாம். வாக்கியங்கள் அகண்டார்த்தத்தை யறிவிப்பனவா மென்பதில் திருஷ்டாந்தம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; விரிவஞ்சி யெழுதப்படவில்லை.

---

## ரு௧. இலக்ஷணையின்றன்மை.

மகா வாக்கியங்களில் இலக்கணையின் கிரமம் விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிந்துகொள்க. பதத்தின் சக்கியத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் பதத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யிருக்கின்றது. ஏனெனின், பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் சக்கியத்தோடுண்டாகின்றது. அச்சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலக்ஷணையோடுண்டாகின்றது; ஆதலால் சக்கியவாயிலாகப் பதத்திற்குச் சம்பந்தமிருத்தலான் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள் இலக்ஷணா விருத்தியினை * ஜகந்நிய மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். யாண்டுப் பதத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய சக்திவிருத்தி சம்பவிக்க வில்லையோ, ஆண்டுப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி அங்கீகரிக்கப்படும். இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது தாற்பரியஞ் சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு இலக்ஷணாவிருத்தியை யங்கீகரித்துப் பதத்தினிலக்ஷியப் பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியாம். யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்போனது தாற்பரியம் சம்பவிக்கின்றதோ, ஆண்டு இலக்ஷியப்பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியன்றென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்விலக்ஷணை கேவல லக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகுமாயின் அதனைக் கேவல லக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகம் எதுவோ அதற்குக் கரையோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தம் யோகமா(அவயவசக்தியா)ம் ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்துக் கேவல இலக்ஷணையாம். இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாகரணம் இதுவாம்:— † "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்னும் வாக்கியத்திற்கு "இரண்டு ரேபங்கள் (ரகரங்கள்) ஒலிக்கின்றன" என்னும் பொருள் பதங்களின் சக்தி

* ஜகந்நியம் - தாழ்ந்தது.

† துவிரேபம் என்பது இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதத்தின் பொருளாம். இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதம் பிரமரம்; அதன்பொருள் வண்டு.

யாற் ரோற்றுகின்றது. அவ்வெழுத்து வடிவான ரேபத்தில் ஒலித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்பவனுக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதம் எதுவோ அதன்சக்கியத்தின்கண்ணே ரேப பதத்திற்கு இலக்ஷணையாம். அது கேவலலக்ஷணையோவன்று. ஏனெனின் எப்பொருளில் பதத்தினது சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதன்கண் கேவல லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டுரேபமாம். அவற்றின் அவயவித்தன்மைச் சம்பந்தம் பிரமரபதத்திலுளது. அப்பதத்தின் சக்திரூபசம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய வண்டில் இருக்கின்றது. ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாகிய பிரமரபதம் எதுவோ அதன் சம்பந்தமிருத்தலால் சக்கியத்தின் பரம்பரைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின் இலக்ஷிதலக்ஷணையாம். இரண்டுரேபங்களைத் துவிரேபமென்றுகூறுவதில்லை. இரண்டு ரேபங்களுடையதனைத் துவிரேபமென்பர். இரண்டு ரேபமுடையது பிரமரபதமாம். ஆகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரமரபதமெதுவோ, அதற்கு வண்டினோடு சாக்ஷாத் சம்பந்த மிருத்தலால் கேவலலக்ஷணைசம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் வியாகரணமதத்தில் அது சமாசத்தின் (*தொகைச்சொல்லின்)சக்தியாமாகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். நியாயவைசேஷிகர் முதலியோர் மதத்தில் சமாசசமுதாயத்திற்கு (தொகைச்சொற் றொகுதிக்கு)ச் சக்தி யங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் சமாச சமுதாயத்தின் அவயவங்க ளெவையோ, அவற்றிற்கு இலக்ஷணா விருத்தியினால் அதிக அர்த்தம் சமாசத்தின்கண் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: 'துவிரேபம்' என்னும் இவ்வளவும் சமாச சமுதாயமாம். அதற்கு எப்பொருளினும் சக்தி யில்லை. ஆண்டுத் துவித்துவ (இருமைச்) சங்கை விசிஷ்டம் துவிபதத்தின் அர்த்தமாம். ரேபத்தன்மைச் சாதிவிசிஷ்ட அக்ஷரம் ரேபபதத்தின் பொருளாம். துவிபதத்தின் சக்கியத்திற்கும் ரேபபதத்தின் சக்கியத்திற்கு முள்ள அபேதசம்பந்தம் வாக்கியார்த்த மாகுமாயின், துவித்துவ சங்கையுடையன ரேபங்களாமென்னும் அர்த்தமே சக்கியமாம். துவிரேபமுடைய பதத்தினைத் துவிரேபமென்பர். அஃது இலக்ஷணா விருத்தியை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்றனர்.

* துவிரேபம் என்பது தேன்மொழியினைப் போல அன்மொழித் தொகைச்சொல்.

ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—நியாய வைசேஷிகமதத்தில் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷணை யங்கீகரிப்பதில்லை. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணை யென்பர். பதசமுதாய வடிவினதாகிய வாக்கியத்திற்கு எப்பொருளினும் சக்தியில்லை. ஆதலால் வாக்கியத்தினது சக்கியத்தின் அபாவமிருத்தலான் சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்குப் பொருந்தாது. பதத்திற்கு இலக்ஷணையுண்டென்னும் மதத்தில் இரேப பதத்திற்கு இரேபமுடையதன்கண் இலக்ஷணையாம். மீமாம்ஸைமதத்தினும் அங்ஙனமே வேதாந்த மதத்தினும் வாக்கியத்திற்கும் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துளர். வாக்கியத்தி னிலக்ஷணையில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றதோ, அதற்கிது சமாதானமாம்:— பத சமுதாயத்தினை வாக்கியமென்பர். அச்சமுதாயம்ஒவ்வோர்பதத்தினும்வேறன்று. ஆதலாற் பதங்களின் சக்கியமே வாக்கியத்தின் சக்கியமாம். அல்லது சக்கிய சம்பந்தம் இலக்ஷணை யன்று; போத்திய(அறியப்படுதற்)சம்பந்தம் இலக்ஷணையா மென்பர். பதத்தின் சக்கியத்தன்மை சக்திவிருத்தியா லறியப்படுவ தாதல்போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தவடிவ அல்லது பதார்த்தங்களின் சம்பந்த வடிவ வாக்கியார்த்தம் வாக்கியத்தால் அறியப்படுவதாம். ஆதலால் பதத்தா னறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை எங்ஙனம் பதத்திற்குளதோ, அங்ஙனமே வாக்கியத்தா னறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்கு முண்டென்னும் மதத்தில் துவிரேப சமுதாயத்திற்கு இரண்டு ரேபமுடைய பதத்தின்கண் இலக்ஷணையாம். இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்தான் இலக்ஷித (இலக்ஷிக்கப்பட்ட) பிரமர பதத்திற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையிருத்தலான் இலக்ஷித இலக்ஷணையெனப்படும். அதுவும் இலக்ஷணையினு ளடங்கியதேயாம். ஏனெனின், துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்குப் பிரமர பதத்தோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பிரமரமாகிய வண்டோடு பிரமர பதவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றனவாகலின், சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையினும் இலக்ஷித லக்ஷணை வேறன்று. வியாகரண மதத்தில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். அதற்கு வண்டோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. ஆகலின், இவ்வுதாரணம் இலக்ஷித லக்ஷணையினதன்று; கேவல இலக்ஷணையினதாம். இம்மதத்தில் இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் ‘சிம்

கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியனவாம். ஈண்டுச் 'சிங்கத்தோடபின்னன் தேவதத்தன்' என்னும் வாக்கியார்த்தம் பதங்களின் சக்திவிருத்தியாற் றோன்றுகின்றது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பசுத்தன்மைச் சாதியும் மனிதத் தன்மைச் சாதியும் ஒன்றற்கொன்று விருத்தமாம்; ஒன்றினிடத்துச் சம்பவியா. ஆகலின் சிங்கமென்னும் சொல்லிற்குச் சூரத்தன்மை குரூரத்தன்மைத் தர்மமுடைய புருஷனிடத்து இலக்ஷணையாம். அப்புருடனோடு சிங்கமாகிய சக்கியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்த மின்மையால் கேவல லக்ஷணையோ இல்லை. ஆனால் சூரத்தன்மை முதலியவற்றோடு சிங்க சத்தத்தின் சக்கியத்திற்கு ஆதேயத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலியவற்றிற்குப் புருஷனிடத்து ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆனால் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்கும் புருஷனது சூரத் தன்மைக்கும் அபேதம் அங்கீகரிக்கின் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்குத் தேவதத்தனிடத்து அதிகரணத்தன்மையின் சம்பந்தமாம். இரண்டு சூரத்தன்மைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்று பேத மங்கீகரிக்கின், சிங்கத்தினது சூரத்தன்மைக்குப் புருஷனிடத்துத் தன்னினமுள்ள சூரத்தன்மையின் அதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. சிங்கத்தின் சூரத்தன்மை தானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் வாக்கியத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருத்தலான், சிங்க சத்தத்திற்குச் சூரத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டனிடத்து இலக்ஷித லக்ஷணையாம். சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தினை இலக்ஷித லக்ஷணையென்பர்.

இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லால் முற்கூறிய பொருளின் சித்தி (பெறுதி) கிலேசமுடையதாம்; ஏனெனின், இலக்ஷித லக்ஷணையெனுஞ் சொல்லின் * ரூடியோ சக்கியத்தின் பரம்பரைச்

* ரூடி (இடுகுறி) யென்பது பதத்தின் சமுதாய சக்தி (பொதுவாற்றல்). அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் மரம், நிலம் என்பனவாம். யோகம் (காரணம்) என்பது பதத்தின் அவயவங்களில் (சொல்லின் பகுதி விகுதி முதலிய வுறுப்புகளில்) உள்ள சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் அணி, முடி முதலியனவாம். யோகப்பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யோக ரூடி (காரண இடுகுறி) யாம். இவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் பங்கயம் முக்கண்ணன் முதலியனவாம். யோகப் பொருளினும் வேறாய பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யோகிகரூடி சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடையபதம் உற்பிதம்முதலியன. உற்பிதமென்னும் பதத்திற்கு யோகப்பொருள் பிளந்துகொண்டுவரும் மரம் கொடி முதலியன; ரூடிப்பொருள் ஓர் யாகம்.

சம்பந்தத்தால் கோசம் (நிகண்டு) முதலியவற்றில் ஓரிடத்து மில்லை. யோகவிருத்தியால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் தோற்றுகிற தில்லை. ஏனெனின், இலக்ஷிதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித இலக்ஷணையென்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகச் செய்யின், இலக்ஷிதம் அதாவது இலக்ஷணை விருத்தியாற் றோன்றியதெதுவோ, அதன் இலக்ஷணை யென்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகச் சித்திக்கின்றது. துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது, சிங்கம் தேவதத்தன் என்றல் முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட இலக்ஷிதலக்ஷணையின் உதாகரணமெதுவோ, அதில் முற்கூறிய சொரூபமுள்ள இலக்ஷித லக்ஷணை சம்பவியாது. ஏனெனின் 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' என்னும் வாக்கியத்தில் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதம் இலக்ஷித மாகின்றது. அதற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகுமாயின், முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவிக்கும். அவ்விரண்டு வார்த்தையு மில்லை. ஏனெனின், துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் பிரமர பதத்தோ டுளதாயினும் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமர பதமன்று. ஏனெனின் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாம்; கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமன்று, கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாயின், கங்கையென்னும் பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்திகள் மீனமுதலிய அநேகமுள; அவை யாவுமே கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொல்லுவான் குறிப்பிற்கு விடயமாகும் சக்கியசம்பந்தி இலக்ஷிதமாம். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கிய சம்பந்தியோ அநேகமாம். என்றாலும் 'கங்கையில் இடைச்சேரி' என்னும் வாக்கியத்தில் கேட்பவனுக்குக் கங்கையென்னும் சொல்லால் கரையின் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாறு கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி கேவலம் கரையாம். ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்தால் கரையே இலக்ஷிதமாம். மீனமுதலியனவும் சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலில்லை யாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாகா. இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சம்பந்தியோ பிரமரபதமாம். ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதத்தின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவான் கருத் தன்று. ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமர

பதத்தின் சக்கியமாகிய வண்டின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியும் பிரமரபதமாம். சொல்லுவோனது முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலின்மையால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபத மன்று. ஒருவாற்றால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபதமா மென்னும் வார்த்தையினை அங்கீகரித்துக் கொள்வோமாயினும் பிரமர பதத்திற்கு வண்டின்கண் சக்தி யிருக்கின்றதாகலின் அதற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாற்றான் 'இலக்ஷிதமாகிய வண்டினது இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்' என்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையின் பொருள் முற்கூறிய உதாரணத்திற் சம்பவியாது. அங்ஙனமே 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்னும் உதாரணத்தினும் முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவியாது. சிங்கத்தின்கணுள்ள சூரத்தன்மை முதலியன சிங்கசத்தத்தினது சக்கிய சம்பந்திகளாயிருக்கினும், சிங்க சத்தத்தால் சூரத் தன்மை முதலியவற்றின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டு மென்பது சொல்லுவோனது கருத்தன்று. ஆனால் சிங்க சத்தத்தால் சிங்கத்தையொத்த புருஷனது போதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்பது சொல்லுவானது கருத்தாம். ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாயினும் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முற்கூறிய கருத்திற்குவிடயமாகா திருத்தலான், சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷித மன்று. அன்றியும் ஒருவாற்றால் சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷிதமாம் சூரத் தன்மை முதலிய குணங்களென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவோ மாயினும் அவற்றிற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் விருத்தமாம். ஏனெனின், சக்தியும் இலக்ஷணையும் எழுத்துவடிவமான சத்தத்தினவாம். சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் சத்தரூபமன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குச் சக்தி அல்லது இலக்ஷணை பொருந்தாது. இவ்வாற்றான் "இலக்ஷிதமாகிய பிரமர பதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்" "இலக்ஷிதமாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணசமுதாயத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை யாம்" என்னும் இவ்வகையான பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்தலா லுண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தத்தில் சக்கியத்தினது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லா லுண்டாகிற தில்லை. முற்கூறிய உதாரணங்க ளிரண்டினும் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்

பந்தமோ வண்டினிடத்தும் புருஷனிடத்துமாம். முற்கூறிய வண்ணம் இலக்ஷிதஇலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு*யோகப்பொருள் சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்படும் வகையான் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்துச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகவே சம்பவிக்கின்றது. சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷித சப்தத்திற்குப் பொருளாமாயினும், பாகத்தியாக லக்ஷணையினால் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்துணைப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்திரம் பாகத்தியாக லக்ஷணையால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலக்ஷிதமாகிய சக்கிய சம்பந்தியின் இலக்ஷணையாகிய சம்பந்தம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் சக்கிய சம்பந்தியின் சம்பந்தம் இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்னும் சொல்லால் யோகவிருத்தியானே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலக்ஷித சத்தத்திற்கோ சக்கிய சம்பந்தியில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். இலக்ஷணையெனுஞ் சொல்லிற்குச் சக்கிய சம்பந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்தமாத்திரத்தில் இலக்ஷணையில்லை. "இலக்ஷிதத்தான் இலக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை" என்றிவ்வாறு மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இஷ்டமானபொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இலக்ஷிதத்தால் அதாவது சக்கிய சம்பந்தவாயிலாக, இலக்ஷணை அதாவது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் என்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரேயாகின்றது; சிலவிடத்துச் சக்கிய சம்பந்திவாயிலாக வுண்டாகின்றது. "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலிய விடங்களில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சிங்கசத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தி சூரத் தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணதாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றலா லுணரப்படும் பொருளினை யோகப்பொருளென்பர்.

த்திற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்
மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணை அதாவது சிங்க
சத்தத்தினது சக்கியத்தின்சம்பந்தம் புருஷனிடத்துளதாம். ஆறும்
வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷிதம் இலக்ஷணை
யென்னும் சொற்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கீகரித்தல்
வேண்டும். மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இல
க்ஷணையென்னும் சொல்லின் முக்கியார்த்தம் நிற்கின்றது. இலக்ஷித
சத்தமொன்றினும் பாகத்தியாகலக்ஷணை யங்கீகரித்தல்வேண்டும்.
இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லில் **கர்மதாரய சமாசம்** (பண்பு
த்தொகை) அங்கீகரிக்கின் இலக்ஷிதம்இலக்ஷணையென்னும் சொற்க
ளிரண்டிற்கும் முக்கிய யோக அர்த்தம் நிற்கின்றது. பாகத்தியாக
லக்ஷணை யங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. அவயவங்களின் சக்தியால்
எந்தச் சத்தம் தனது பொருளைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அதனை யௌ
கிக சத்தமென்பர். எங்ஙனம்: * பாசகனென்னும் சொல்லில் 'பாச்'
என்னும் அவயவத்திற்குப் பாகம் பொருளாம், 'அகன்' என்னும்
அவயவத்திற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்)என்பதுபொருளாம். இவ்
வாற்றான் அவயவசக்தியால் பாகஞ்செய்வோன் பாசகனென்னும்
சொல்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யௌகிக சப்த
மாம். அவயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகச்சொல்.
சாஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம் **பரிபாஷை** யெனப்படும்.
பரிபாஷையாற் பொருளை யறிவிக்கும்சொல் **பாரிபாஷிகச்** சொல்
லெனப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ், இத என்னும் இரண்
டும் அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ் என்னும் பதத்திற்குப்
பொருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சம்பந்
தியாம். ஆதலால் இலக்ஷண சம்பந்தியென்னும் பொருளை யறிவிக்
கும் இலக்ஷிதசத்தம் யௌகிகமாம். இதனால் இலக்ஷணமுடையது
இலக்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம்; அங்ஙனமே சக்கிய சம்பந்தத்
தின் பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின் சங்கேதமாம்.
ஆதலால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம்

---

* சமைப்பவன் என்னும் சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச்
சமைத்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்)
என்பது பொருளாம். இவ்வாற்றானே அவயவ ஆற்றலால் சமையல் செய்
வோன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் சமைப்பவன்
என்னும் சொல் யௌகிக (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமாகிய பொருளை யறிவிப்பதா யிருத்தலால் பாரிபாஷிகமாம். 'இலக்ஷிதமாகிய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை' என்பது பண்புத் தொகை. இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை யென்னும் பொருள் பண்புத் தொகையாற் சித்திக்கின்றது. அசாதாரண தர்மத்தை இலக்ஷணமென்பர், சக்கியசம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத்தன்மையாம். அதுவே அதன் இலக்ஷணமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்தம் சாக்ஷாத் பரம்பரையென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம். அநேக விடங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையுண்டு. 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியவற்றில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமில்லை. என்றாலும் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாம். சம்பந்தத்திலுள்ள சாக்ஷாத்தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. யாண்டுச் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமுளதோ, ஆண்டும் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மையாகிய தன்னிலக்கணமுடையது இலக்ஷணையாம். 'கங்கையில் இடைச்சேரி' என்றல் முதலிய உதாரணங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யுள்ளதாயினும், சம்பந்தத்தின் சாக்ஷாத் தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. ஆனால் சாக்ஷாத் பரம்பரைச் சாதாரண சம்பந்தத்தன்மை வடிவமாக இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் சம்பந்தமாத்திரம் பிரவேச முடையதாம். இதனாற்றான் 'சக்கியசம்பந்தமுடையது இலக்ஷணை' எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 'சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இலக்ஷணை' என்று சொல்லவில்லை. இவ்வாற்றான் இலக்ஷித அதாவது சக்கிய சம்பந்தத்தன்மை வடிவ தன்னிலக்கணமுடைய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். அது பரம்பரைச் சம்பந்த ஸ்தலத்திற் சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் சாக்ஷாத் சம்பந்த ஸ்தலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டும் இலக்ஷித லக்ஷணை சொல்லுதல்வேண்டும்; என்றாலும் "இலக்ஷிதமான லக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணை" என்று சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— சக்கிய சாக்ஷாத்தன்மை விசிஷ்ட சம்பந்தத்தன்மை யின்றிய கேவலசக்கியசம்பந்தத்தன்மையான இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை யென்பதாம். ஆதலால் கேவல லக்ஷணை கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பண்புத்தொகையாம்.

சில நூல்களில் இவ்வாறெழுதப்பட் டிருக்கின்றது:—"சிங்கம் தேவதத்தன்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் சிங்கமுதலிய சொற்கள் கௌணி விருத்தியால் புருஷன் முதலியோரை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. எங்ஙனம் சக்தி லக்ஷணைகள் பதத்தின் விருத்திக ளாகின்றனவோ, அங்ஙனமே மூன்றாவது கௌணியும் விருத்தியாம். பதத்தின்சக்கிய அர்த்தத்தில் எந்தக்குண மிருக்கின்றதோ, அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணி விருத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சிங்க பதத்தின் சக்கியத்தில் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்க சத்தத்திற்கு அசக்கியமாகிய (சக்கியமாகாத) புருடன்; அவனிடத்துச் சிங்க சத்தத்தின் கௌணி விருத்தி யிருக்கின்றது. அது முற்கிரமப்படி இலக்ஷணையின் உட்பட்டதாம்.

## சுக. நான்காவது வியஞ்சனாவிருத்தியைக் கூறுதல்.

நான்காவது வியஞ்சனாவிருத்தி அலங்கார நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அதன் உதாரணம் இதுவாம்:—சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவர்த்தித்த புருஷனைப் பார்த்து 'விஷத்தைப் புசி' என்று அவனுக்குப் பிரியனாகிய மற்றோர் புருஷன் சொல்லுகிறான். ஆண்டு 'விஷத்தைச் சாப்பிடு' என்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம். சொல்லுவோனுக்குப் போஜனத்தின் அபாவத்தில் கருத்தாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்தமின்மையால் இலக்ஷணையும்பொருந்தாது. ஆதலாற் சத்துருவின் வீட்டிலுண்ணுதலின் நிவிருத்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியப்பொருளாம். வியஞ்சனாவிருத்தியாற் றோற்றும் பொருள் எதுவோ, அது*வியங்கியப் பொருளெனப்படும். வேறு உதாரணம்:—சந்தியாகாலத்தில் அநேக புருஷர்களைப் பல காரியங்களிற் பிரவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஒருவன் யன் அஸ்தமித்தது' என்னும் வாக்கியத்தை யுச்சரித்தான். அதைக்கேட்டுப் பல புருஷர்கள் அக்காலத்தில் தத்தம் கர்த்தவ்வியங்களை (தாம் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை)த் தெரிந்து பிரவர்த்திக்கிறார்கள். ஆண்டு அநேக புருடர்களுக்குப் பல கர்த்தவ்வியத்தின் ஞானம் வியஞ்சனாவிருத்தியா லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு

* வியங்கியம்=குறிப்பு.

வியஞ்சனவிருத்தியின் அநேக உதாரணங்களை காவ்வியப்பிரகாசம் காவ்வியப் பிரதீப முதலிய நூல்களில் மம்பட்டர் கோவிந்தபட்டர் முதலியோர் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வநேக வுதாரணங்களும் சிங்கார ரசமுடையனவா யிருத்தலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. நியாய நூல்களில் வியஞ்சனவிருத்திக்கும் இலக்ஷணவிருத்தியில் அடக்கம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமுடைய அர்த்தத்தின்ஞானமோ இலக்ஷணவிருத்தியாற் சம்பவிக்கும். சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய அர்த்தத்தில் இலக்ஷணை சம்பவியாது. அது சத்தத்தாற் றோற்றும்பொருட்டு வியஞ்சனவிருத்தி யங்கீகரித்தல் வேண்டுமென்று அலங்காரநூலார் கூறுவர். அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:— சாக்ஷாத் பரம்பரை யென்னும் பேதத்தால் சம்பந்தம் இருவகையாம். அவற்றுள் சாக்ஷாத் சம்பந்தமோ பரஸ்பரம் சிலவற்றிற்கே யுண்டாகின்றது; எல்லாவற்றிற்கு முண்டாவதில்லை. பரம்பரைச் சம்பந்தமோ சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பவிக்கும். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதென்ன ? கோத்தன்மை அசுவத்தன்மைகளுக்கும் பரஸ்பரம்*வியதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடாபாவமும் கடமும் பரஸ்பர விரோதிகளாம். என்றாலும் கடத்தில் கடாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்திற்குத் தனது அபாவத்தில் சுவவிருத்திப் (தன்னிடத்திருக்கும்) பிரதியோகித்தன்மையை நிருபித்தந் தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வபதார்த்தங்களுக்கும் தம்மில் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் வியங்கியப் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தியாயிருத்தலின் இலக்ஷியத்தில் அடங்கியதாம். வியஞ்சனவிருத்தியின்நிரூபணம் காவியப்பிரகாசத்திலும் அதன் உரையிலும் ஜயராமபட்டாசாரியர் முதலியோரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே காவியப்பிரதீபத்திலும்அதன் உரையாகிய உத்யோதனத்திலும் நாகோஜிபட்டர் எழுதியிருக்கின்றனர்; அதன் கண்டனமும் நியாயநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரண நூல்களிலும் சிலவிடத்துக் கண்டனமும் சிலவிடத்து நிரூபணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்வைத நூல்களில் கண்டனத்தின் அல்லது நிரூபணத்தின் ஆக்கிரகம்(மேற்கொள்ளல்) இல்லை. ஆதலால் நிரூபணத்தின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப் பட்டது.

---

* வியதிகரணத்தன்மை—வேற்றுநிலைக்களத்திருத்தல்.

## சஉ. இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல்.

சக்தி இலக்ஷணை யென்னும் இரண்டும் எல்லோர் மதத்திலு முண்டு. மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தலிலும் இரண்டுமே உபயோகமாம். அவற்றுள் சக்தியின் நிரூபணம் செய்யப்பட்டது. சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்தமெனும் பேதத்தால் கேவலலக்ஷணை இலக்ஷிதலக்ஷணையென இரண்டு பேதம் இலக்ஷணைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜகல் லக்ஷணை (விட்ட லக்கணை) அஜகல் லக்ஷணை (விடாத லக்கணை) பாகத் தியாக லக்ஷணை (ஜகதஜகல் லக்ஷணை விட்டுவிடாத லக்கணை) யென்னும் பேதத்தால் மீண்டும் மூவகை இலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுச் சக்கியம் தோற்றாமல் கேவல சக்கிய சம்பந்தி தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'விஷத்தைப் புசி' என்னுமிடத்தில் சக்கியமாகிய விஷபோஜனத்தை விட்டுச் சக்கியசம்பந்தியாகிய போஜனநிவிருத்தி தோற்றுதலால் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்க வில்லையோ ஆண்டு ஜகல் லக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படும். எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னுமிடத்தில் பதங்களுக்கும் சக்கியார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பர சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும், 'விஷத்தைப் புசி' என்னு மிடத்துச் சக்கியார்த்தத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கும். விஷம் மரணத்திற் கேதுவாமாயினும் போஜனத்தில் விஷத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அந்நுவயாநுபபத்தி (கொண்டுகூட்டுணர்வுநிகழாமை) இலக்ஷணைக்குப் பீஜமன்று. தாற்பரியாநுபபத்தி (தாற்பரிய வுணர்வு நிகழாமை) யே இலக்ஷணைக்குப் பீஜமாமென்று நூல்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—அந்நுவயத்தின் அதாவது சக்கியார்த்தத்தினது சம்பந்தத் தன்மையின் அநுபபத்தி அதாவது அசம்பவம், யாண்டு நிகழுகின்றதோ ஆண்டு இலக்ஷணை யுண்டென்பது நியமமன்று. இதுவே நியமமாகுமாயின் 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டந் தாங்கியவனிடத்து இலக்ஷணை நிகழாது; தண்டமென்னும் சொல்லின் சக்கியத்திற்கு உள்ளேவிடுதலிற் கொண்டுகூட்டு (அந்நுவயம்) சம்பவித்தலான். ஆதலால் தாற்பரியாநுபபத்தி இலக்ஷணைக்குப் பீஜ

மாம்; அந்வயாநுபபத்தி பீஜமன்று. தாற்பரியமென்பது வாக்கியத்தைப் பிரயோகஞ் செய்வோனது இச்சை; அதன் அநுபபத்தியாவது அது சக்கியார்த்தத்தில் சம்பவியாமை; இது இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தற்குப் பீஜமாம், அதாவது ஏதுவாம். 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தாற்பரியாநுபபத்தி யுண்டு. ஏனெனின், தண்டத்தை உள்ளே விடுதலாகிய சக்கியார்த்தத்தில் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது கருத்துச் சம்பவியாது. ஆதலால் தண்டமென்னும்சொல்லிற்குத் தண்டந்தாங்கிய புருடனிடத்திலக்ஷணையாம். அங்ஙனமே மரணத்திற்கு ஏதுவாகிய விஷபோஜனத்தில் பிதாவின் தாற்பரியம் நிகழாதாகலின் போஜன நிவிருத்தியில் ஜகல் லக்ஷணையாம். "கங்கையிற் கிராமம்" என்னுமிடத்துத் தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றதாகலின், யாண்டுத் தாற்பரியாநுபபத்தி யுளதோ, ஆண்டு இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படுமென்பது நியமமாம். "கங்கையில் கிராமம்" என்னுமிடத்தும் கங்கையென்னும் சொல்லிற்குச் சக்கியமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் (வெள்ளம்) எதுவோ, அதனைவிட்டுச் சக்கிய சம்பந்தியாகிய கரையின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆகலின் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சாமானியமான கரையின் உணர்ச்சியில் சொல்லுவோனது கருத்தின்றி, கங்கைக்கரையில் சொல்லுவோனது தாற்பரியமுளதோ, ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்திற்குங் கங்கைக்கரையின்கண் அஜகல் லக்ஷணையாம். அஜகல் லக்ஷணையின் அசாதாரண உதாரணமோ "காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக" என்றல் முதலியவாம். சக்கியத்தோடுகூடிய சக்கிய சம்பந்தியின் ஞானம் யாண்டுளதோ, ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணை யுண்டு. போஜனத்தின்பொருட்டுத் தயிரை இரக்ஷித்தலில்சொல்லுவோனதுதாற்பரியமாம். அது பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை ரக்ஷித்தலின்றிச் சம்பவியாது. ஆதலாற் காகமென்னும் சொல்லிற்குத் தயிரைக் கெடுப்பதன்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறே 'கவிகையாளர் செல்கின்றனர்' என்னுமிடத்துக் கவிகையாளர் என்னுஞ் சொல்லிற்குக் கவிகையாளனோடுகூடிய கூட்டத்தின்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். நியாயமதத்தில் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணமாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் நீலவுருவ முடையதனை யறிவிக்கும் நீலமுதலிய பதங்கள் இலக்ஷணையாளுள்ளவாம். ஆண்டுச் சக்கியத்தோடுகூடிய சம்பந்தியின் ஞான

முண்டாகின்றதாகலின், அஜகல் லக்ஷணையாம். கோசகாரர் மதத்தில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணத்தினும் குணியினும் சக்தியுண்டு; இலக்ஷணையில்லை. வேதாந்த பரிபாஷையென்னும் நூலில் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணியினிடத்து அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது நியாயநூலார் மதம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்தை யறிதலில் சொல்லுவோன் கருத்துளதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்: 'அவனே இத்தேவதத்தன்' என்னுமிடத்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஈண்டுப் பரோக்ஷவஸ்து அவனென்னும் சொல்லிற்கும், அபரோக்ஷவஸ்து இவனென்னும் சொல்லிற்கும், தகர முதலிய வெழுத்துக்களை யடுத்த பெயரினையுடைய புருஷ சரீரம் தேவதத்தனென்னும் சொல்லிற்கும் பொருளாம். அவனென்னும் சொற்பொருளோடு இவனென்னும் சொற்பொருளுக்குள்ள அபேதம் அவனெனுஞ் சொல்லினுள்ள முதல் வேற்றுமைக்குப் பொருளாம். இவனென்னும் சொற்பொருட்குத் தேவதத்த னென்னும் சொற்பொருளோடுள்ள அபேதம் இவனென்னும் சொல்லினுள்ள முதல் வேற்றுமையின் பொருளாம்; அல்லது அவன் இவன் என்னும் சொற்களினுள்ள வேற்றுமைகள் பொருளில்லாதனவாம். சமானவிபக்தி (ஒருவேற்றுமை) யுடைய பதங்களின் சந்நிதானத்தால் பதார்த்தங்களின் அபேத ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷவஸ்துவோடு அபின்னமான அபரோக்ஷ வஸ்துவின் சொரூபம் தேவதத்த னென்னும் பெயரையுடைய சரீரமாம். இது வாக்கியத்தினது பதங்களின் சக்கியார்த்தமாம். அது உஷ்ண சீதளமென்பதுபோலப்பாதிதமாம் (வாதிக்கப்படுவதாம்). பாதிதார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது கருத்து நிகழ்வதன்று. ஆதலால் அவன் இவனென்னும் சொற்களின் சக்கியத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைப் பாகங்களைத் தியாகஞ் செய்து (விட்டு) வஸ்துபாகத்தில் இலக்ஷணை யிருத்தலின் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம்.

இவ்வாற்றான்மூவகை இலக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி (பயனுடை) லக்ஷணை நிரூட (இடுகுறி) லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யாண்டுச் சக்தி யுடைய பதத்தினை விட்டு இலாக்ஷணிக (இலக்ஷணையுடைய) சத்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜன முண்டாகின்றதோ, அது பிரயோஜனவதிலக்ஷணையெனப்படும். எங்ஙனம்:

கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையிற் பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யாம். கரையிற் கிராமமென்று சொல்லுவோ மாயின், கரையிற் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றின் ஞான முண்டாகாது. கங்கை யென்னும் பதத்தான் கரையை யறிவிக்கின் கங்கையின் தர்ம மாகிய குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன கரையிற் காணப்படும். இதன்பொருட்டே வியஞ்சன விருத்தியை அலங்காரநூலார் அங்கீ கரிக்கின்றனர். நியாயமதத்தில் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன சொல்லுணர்ச்சிக்கு விடயமன்று; அநுமிதிக்கு விடயமாம். அங் ஙனமன்றோ? கங்கைக்கரை குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றை யுடையதாம்; கங்கையென்னும் சொல்லா னறிவிக்கப்படுந் தன்மை யான், கங்கையைப்போல வென்பது அநுமானம். எவ்வாற்றானும் பிரயோஜனவதிலக்ஷணையுண்டு.

பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்திவிருத்தி யில்லையோ, சக்கிய த்தைப்போல எப்பொருளி னுணர்ச்சி எப்பதத்தான் எல்லோரு க்கும் பிரசித்தமாகின்றதோ, அப்பொருளில் அப்பதத்திற்கு பிர யோஜன சூன்ய லக்ஷணையாகிய நிரூடலக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நீல முதலிய பதங்களுக்குக் கோசத்தின்படி குண குணியில் சக்தியை யங்கீகரிக்கின், கௌரவதோஷ முண்டு. சக்கிய த்தன்மை யவச்சேதகமான ஒவ்வொரு தர்மத்தின் இலாபமு முண் டாவதில்லையாகலின், குணமாத்திரத்திற் சக்தியுண்டு. நீலம் குட மென்றன்முதலிய வாக்கியங்களைக்கேட்டல் மாத்திரத்தானே யெல் லாப்புருடருக்கும் குணியின்உணர்ச்சி யுண்டாதல் மிகப்பிரசித்தம். ஆதலால் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணியில் பிரயோஜன சூனிய லக்ஷணை யிருத்தலின் நிரூடலக்ஷணையாம். நிரூடலக்ஷணை சக்திக்குச் சமானமாம். யாதானு மோர் விலக்ஷணமான அநாதி தாற்பரிய முளதாயின், ஆண்டு நிரூடலக்ஷணை யுண்டு.

யாண்டுப் பிரயோஜனம் அநாதிதாற்பரிய மென்னு மிரண்டு மில்லையோ, நூலாசிரியர் தனதிச்சையால் இலாக்ஷணிக சத்தத் தைப் பிரயோகமின்றிப் பிரயோஜனப்படுத்துகின்றாரோ, ஆண்டு மூன்றாவது ஐச்சிகலக்ஷணையுண்டு. ஆனால் அநாதி தாற்பரியமும் பிரயோஜனமு மின்றிய இலாக்ஷணிக சத்தத்தின் பிரயோகத்தை வித்துவான்கள் நலமுடையதாகக் கருதார். இக்காரணத்தானே காவியப் பிரகாசமுதலிய சாகித்திய நூல்களில் நிரூட லக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையும் உதாரணத்துடன் எழுதப்பட் டிருக்

கின்றன. ஐச்சிகலக்ஷணை எழுதப்பட்டவில்லை. கதாதர பட்டாசாரியர் முதலியோர் ஐச்சிகலக்ஷணையை யெழுதி யிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாற்பரியம் ஐச்சிகலக்ஷணையினது சம்பாவனையின் கண்ணும் (பொருத்தத்திலாம்).'ஐச்சிக லக்ஷணையுடைய பதத்தின் பிரயோகம் 'நலமுடையது'என்னும்பொருளில் தாற்பரியமன்று. இலக்ஷணையின் அவாந்தரபேதமாக மம்பட்டர் முதலியோர்களால் மற்று மநேக மெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் வேதாந்த நூல்களில் யாண்டும் எழுதப்படவில்லை யாகலின், ஞான விருப்புடையோருக்கு அவற்றை யெழுதுவதால் உபயோகமில்லை.

## சா௬. சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையின் விசாரம்.

சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தில் சக்தி யிருப்பதுபோல இலக்ஷியத்தன்மையவச்சேதகமான தீரத்வ முதலியவற்றிற் கங்கை முதலிய பதங்களுக்கு இலக்ஷணையில்லை. ஆனால் வியக்திமாத்திரத்தில் இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. பதத்தின் விருத்தியின்றி இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றனவென்பது சப்தார்த்தத்தை நிருணயிக்கும் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்ஸைமதத்தில் இலாக்ஷணிக சத்தத்தால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியோ வுண்டாகின்றது. இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கு (சொல்லுணர்ச்சிக்கு) ஏதுவாவது இலாக்ஷணிக பதமன்று. ஆனால் இலாக்ஷணிக பதத்தைச் சமீபித்துள்ள பிறபத மெதுவோ, அது தன் சக்கியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும், இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும் ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதம் கரையின்கண் இலாக்ஷணிகமாம். அது கரையின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். கரையின்கண் சாப்த போதத்திற்கு ஏது வன்று. ஆனால் கரையின்கண் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும், தனது சக்கியத்தில் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும் கிராமமென்னும் பதமாம். இம்மதத்திற்குச் சாதகமான யுக்தி இதுவாம்:—இலாக்ஷணிக சத்தத்திற்குச் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் சகல சாப்தபோதத்தையு முண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகமான தர்மத்தின் இலாப முண்டாகாது. ஏனெனின், மீமாம்ஸைமதத்தில் சாப்தபோதத்தை யுண்

டாக்குந் தன்மை இலாக்ஷணிக பதத்தின்க ணில்லை. ஆனுற் சக்த (சக்தியுடைய)பதத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியாம். இலாக்ஷணிக பதத்திற்கும் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் அவ்வுண்டாக்குந் தன்மையினும் சக்தி அற்பதேசத்திருப்பதா யிருத்தலின், அதன் அவச்சேதகமாகாது. எது எதன் அற்பதேசத்திருப்பதும் அதிக தேசத்திருப்பதுமாகாமல், அதன்சமான தேசத்திருப்பதாகின்றதோ, அது அதன் அவச்சேதகமாம். சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சகல சக்தபதங்களினும்இருக்கின்றது. அதன் சமான தேசத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின்அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்பவிக்கும். இலாக்ஷணிக பதத்தினும் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் இலாக்ஷணிகபதத்தில் சக்தியில்லை. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அற்ப தேசத் திருப்பதாதலின் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல்சம்பவியாது.சக்தம் இலாக்ஷணிக மென்னுமெல்லாப் பதங்களினு மிருப்பதான ஒரு தர்மமு மில்லை. ஆகலின் சாப்தபோதத்தையுண்டாக்குந்தன்மைநிரவச்சேதகமாம். அந்த நிரவச்சேதகமான உண்டாக்குந் தன்மை அப்பிரசித்தமாம், தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றின்கண் குடமுதலியவற்றை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் தண்டத்தன்மை குலாலத்தன்மை முதலியனவாதலால் நிரவச்சேதகமான ஜநகத்தன்மை (உண்டாக்குந்தன்மை) அப்பிரசித்தமாம். இவ்வாற்ருன் இலாக்ஷணிகபதத்திற்குச் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யில்லையென்பது மீமாம்ஸகர் மதம். அது அத்வைத மதத்திற்கு மிக்க விரோதியாம். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் சகல பதங்களும் இலாக்ஷணிகமாம். அவற்ருன் சாப்தபோதத்தின் நிகழ்ச்சியின்மை யுண்டாகும். ஆதலால் இம்மதத்தின் கண்டனம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். அதன்கண் இத்தோஷமுண்டு:—'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கிராமமென்னும் பதத்தாற் கரையின்கண் சாப்த போதம் அங்கீகரிக்கின் கிராம பதத்திற்குக் கரையின்கண்ணும் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எந்தப்பதம் இலக்ஷணையின்றி எப்பொருளில் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருளிற் சக்தி யுண்டென்பது நிய

மம். மீமாம்ஸகமதத்தில் கிராமபதம் இலக்ஷணையின்றிக் கரையிற் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலின் கரையின்கண் சக்தி யுண்டாதல் வேண்டும். இது நியமமாம்:—எப்பதத்தில் எப் பொருளின் விருத்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தான் அப்பொரு ளின்கண் ஸ்மிருதி யுண்டாம்; அப்பொருளின்கண்ணே அப்பதத் தான் சாப்தபோதமு முண்டாம். மீமாம்ஸகமதத்தில் இந்நியமத் திற்குப் பங்கமுண்டாம். ஏனெனின் மீமாம்ஸக மதத்தில் கங்கை யென்னும் சொல்லின் இலக்ஷணாவிருத்தியோ கரையிலுளது; தீரத் தின் ஸ்மிருதியும் கங்காபதத்தா லுண்டாகின்றது. தீரத்தில் சாப்த போதம் கங்காபதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கிராம பதத்தால் தீரத்தின் சாப்தபோத முண்டாகிறது. அந்தக் கிராம பதத்திற்குத் தீரத்தில் சக்தி அல்லது இலக்ஷணா விருத்தியில்லை; கிராம பதத்தி னால் தீரத்தின் ஸ்மிருதியு மில்லை. ஆதலால் இம்மதம் புத்திமான்க ளது நகைப்பிற் கிடமானதாம். ஏனெனின், யாண்டு அரிமுதலிய ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் அநேகம் பொருள்களில் சக்தியிருக்கின்ற தோ, ஆண்டும் ஒருகாலத்தில் ஒருபுருடனுக்கு அரியென்னும்பதத் தான் ஒரே பொருளின் ஞானமுண்டாகின்றது. அநேக பதார்த்தங் களின் ஞானம் ஒருபதத்தாலுண்டாகுமாயின், அரியென்றுசொல் லுதலான் குரங்கின்மேல் சூரியனிருக்கிறதென் றிவ்வாறு சாப்த போத முண்டாதல் வேண்டும். கிராமமென்னும் ஒரு பதத்தால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய கிராமதீரங்களின் சாப்தபோத முண்டா கின்றது. அங்ஙனமே அரியென்னும் ஒரு சொல்லால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய வானர சூரியர்களின் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். ஒரு பதத்தால் இரண்டு சக்கியங்களின் சாப்தபோத முண்டாகாதெனக்கூறின், அவ்வொரு பதத்தாற் றனது சக்கியத் தோடு தனது அசக்கிய அலக்ஷியங்களினது சம்பந்தத்தின் சாப்த ஞானமுண்டாதல் அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் 'லாக்ஷணிகஂ நாநுபாவிகஂ- இலாக்ஷணிகம் சாப்தானுபவத்தின தன்று' என் னும் மீமாம்ஸையின் வசனம் அசங்கதமாம் (பொருத்தமுடையதா காது). அன்றியும் இலாக்ஷணிகசத்தத்திற்குச் சாப்தாநுபவத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மையில் தோஷம் சொல்லப்பட்டது; சாப்த போதத்தையுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் கிடைக்காது எனின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— சத்தத்தில் சக்தி லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகை விருத்தி யுண்டு.

சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்குச் சக்தி விருத்தியும் சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்கு இலக்ஷணவிருத்தியு முண்டு. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சத்தமாத்திரத்தி னுளதாம்; விருத்தியும் சத்தமாத்திரத்தி னுளதாம். ஆதலால் அந்தவுண்டாக்குந்தன்மையின் சமான தேசத்திருத்தலான், அதன் அவச்சேதகம் விருத்தியாம். அல்லது சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் யோக்கிய சத்தத் தன்மையாம். இவ்வாற்றால் இலாக்ஷணிக பதத்தானும் சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

## சச. மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணையின் உபயோகமும் அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களும்.

மகா வாக்கியங்களில் ஜகல் லக்ஷணையும் அஜகல் லக்ஷணையுமில்லை. ஆனால் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. அதன்றன்மை விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அந்தப் பாகத்தியாக லக்ஷணை மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷித லக்ஷணை யன்று. ஆனால் கேவலலக்ஷணையாம். ஏனெனில், இலக்ஷிய சேதனத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. பரம்பரைச் சம்பந்தமில்லை. யாண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யுண்டோ ஆண்டு வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் இலக்ஷியமாம். அவ்வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுளது; ஆதலால் கேவல லக்ஷணையாம். மகாவாக்கியத்தால் ஞான விருப்புடையோருக்கு அகண்ட பிரஹ்மத்தின் ஞான முண்டாகுக வென்பது ஈசுவரனது அநாதி தாற்பரியம். ஆதலால் அது நிரூடலக்ஷணையாம்; பிரயோஜனவதி லக்ஷணை யன்று. ஈண்டிதுசங்கை:—வாக்கியார்த்தத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு சம்பந்தம் அங்கீகரிக்கின், இலக்ஷியார்த்தத்தில் அசங்கத் தன்மைக்குக் கேடுண்டாகும். சம்பந்தம் அங்கீகரியாவிடின், இலக்ஷணைபொருந்தாது. ஏனெனின், சக்கிய சம்பந்தத்தை அல்லது போத்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். அது அசங்கத்திற் சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம்:—வாச்சியார்த்தத்தில் சேதனம் ஜடமென விரண்டுபாகமுண்டு. அதன் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முண்டு. சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சொரூபத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியபாகமான சேதனத்தின் சொரூபமே இலக்ஷியசேதனமாம். ஆதலால் வாச்சிய

த்தில் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியத்தில் ஜட பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதன த்தோடு அதிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. கற்பிதத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடாது. தனது தாதாத்மிய சம்பந்தத்தானும் சுபாவத்திற்குக் கேடுண்டாகாது. அதனுல் இலக்ஷியார்த்தத்தின் அசங்கத்தன்மை கெடாது.

மற்ருெர் சங்கை:— தத்பதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துத் துவம்பதத்திற்கும் அகண்ட சேதனத் தில் இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கின் புநருக்தி தோஷ (கூறியது கூறற் குற்ற) மாகுதலான், குடம் குடமென்னும் வாக்கியத்தினைப்போல அப்பிரமாணவாக்கிய மாகும். இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷியா ர்த்தம் வேருகக் கொள்ளின், அபேதத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுண்டாகாது.

அதற்கு இது சமாதானம்:—மாயா விசிஷ்டனும் அந்தக்கரண விசிஷ்டனும் தற்பத துவம்பதங்களுக்குச் சக்கியராவர்; உபகிதர் கள் இலக்ஷிய ராவர். பிரஹ்ம சேதனம் இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷிய மாகுமாயின் புநருக்தி தோஷமுண்டாகும்; அந்தப் பிரஹ்ம சேதனம் இலக்ஷிய மன்று; மாயா வுபகிதமும் அந்தக் கரண வுபகிதமும் இலக்ஷியமாம். அது உபாதிபேதத்தாற் பின்ன மாயிருத்தலின் புநருக்தியில்லை. உபகித மிரண்டும் பரமார்த்தமாய் அபின்னமாம். ஆதலால் அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை வாக் கியத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் தற்பதார்த்த துவம் பதார்த்தங்களின் உத்தேச விதேயத்தன்மையை அங்கீகரித்து அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை நிர்த்தோஷமாம். தற்பதார்த்த த்தில் பரோக்ஷத்தன்மைப் பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் தற்ப தார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் துவம் பதார்த்தத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம். துவம் பதார்த்தத்தில் பரிச்சின்னத்தன் மைப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத்துவம்பதார்த்தத்தை யுத்தேசி த்துத் தற்பதார்த்தத்தன்மை விதேயமாம். புநருக்தியைப் பரிகரி த்தற்பொருட்டுச் சில நூலாசிரியர் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— இரண்டு பதங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்ஷகத் (இலக்ஷணையினு லறிவிக்குந்) தன்மை யங்கீகரிக்கின், புநருக்தியின் சங்கை யுண் டாகின்றது. அந்த வெவ்வேறு இலக்ஷகத் தன்மையோ இல்லை. ஆனுல் மீமாம்ஸகரது கிரமமாக இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து

அகண்ட பிரஹ்மத்தின் இலக்ஷகமாம். இதனுற்றுன் பிராசீன ஆசாரியர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்குப் பிரதிபாதிக்கும் அர்த்த மாத்திரத்தை அறிவிக்குந்தன்மை கூறியிருக்கின்றனர். உத்தேச விதேயத்தன்மைச் சூனியமான அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாயினும், அலௌகிக அர்த்தம் மகா வாக்கியங்களுக்காம். ஆதலால் அப்பிரசித்த தோஷ மில்லை; அதனுல் பூஷணமாம். அப்பிரசித்ததோஷ மாகுமாயின், வாக்கியத்திற்கு அசங்கமுடைய அர்த்தத்தினை யறிவிக்குந் தன்மையும் உலகத்தில் அப்பிரசித்த மாகலின், அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மையும் மகாவாக்கியங்களுக் குண்டாகாது. எங்ஙனம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமான அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமேஉத்தேச விதேயபாவ சூனியமான அகண்டார்த்தத்தினையறிவிக்குந்தன்மையுஞ் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு இலக்ஷணைப்பிரசங்கத்தில் அநேக விசாரம் பழைமையான ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

## சரு. இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்தியால் மகாவாக்கியத்திற்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுளதெனல்.

சில நவீன நூலாசிரியர் இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்திமாத்திரத்தான் மகாவாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:—விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு அந்நிய பதத்தின் விசிஷ்ட அர்த்தத்தோடு யாண்டுச் சம்பந்தம் நிகழுவில்லையோ, ஆண்டுப் பதத்தின்சக்தியினுனே விசேஷணத்தை விட்டு விசேஷியத்தின் தோற்றமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: அநித்தியம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை விசிஷ்ட வியக்தியின் வாசகம் கடபதமாம். அதற்குஅநித்தியத்தன்மை விசிஷ்டமான அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதசம்பந்தம் அறிவிக்கப்படுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதி நித்தியமாம். ஆகலின் கடத்தன்மை விசிஷ்டத்திற்கு அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதம் பாதிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அதற்கு அநித்தியபதார்த்தத்தோடு அபேத சம்பந்தம் நிகழாது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசே

ஷணத்தை விட்டுக் கட பதத்தால் வியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும், அநித்திய பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய சாப்தபோதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே வீட்டிற் குடமென்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை வடிவினதாகிய விசேஷணத்தைவிட்டுக்கடபதத்தால் விசேஷியவியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வீட்டிற்குட மென்னும் வாக்கியத்தான் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை கடபதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதியில் தனது ஆசிரயமான வியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை யுளது. ஆனால் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை பாதிதமாம். ஆதலால் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தில் வீட்டின் ஆதேயத் தன்மையின் சம்பந்தம் அறிவிக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமே வீடென்னும் பதார்த்தத்தில் வீட்டுத்தன்மையின் நீக்க முண்டாகின்றது. கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டுத் திரவியரூப வியக்தி மாத்திரத்தில் அதிகரணத் தன்மையும், உருவத்தன்மையைவிட்டுக் குணமாத்திரத்தில் ஆதேயத் தன்மையும் தோற்றுகின்றன. ஏனெனின், கடபதார்த்தத்தின் ஆதேயத்தன்மை யுடையது உருவபதார்த்தமா மென்பது வாச்சியத்தின் அர்த்தமாம். ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் ஆதேயத்தன்மை எதனிடத்து மில்லை. ஆதலால் கடத் தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடபதார்த்தத்தின் அர்த்தமாம். அதன் ஆதேயத்தன்மை யுருவத்தன்மை ஜாதியிலில்லை. ஆனால் உருவவியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை உருவத்தன்மையிலுண்டு. ஆதலால் உருவபதார்த்தத்தில் உருவத் தன்மையின் நீக்க முண்டு. அங்ஙனமே. உண்டாயிற்று குடம், அழிந்தது குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் ஜாதி வடிவமாகிய விசேஷணத்தை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடமுதலிய பதங்களின் அர்த்தமாம். ஏனெனின், ஜாதி நித்தியம், அதற்கு உற்பத்தி நாசம் நிகழாது. எங்ஙனம் முன் வாக்கியங்களில் விசிஷ்ட வாசக பதங்களில் சக்தி வலியானே விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே மகாவாக்கியங்களிலும் விசிஷ்டவாசக பதங்களின் சக்திவலியானே மாயை அந்தக்கரணமென்னும் விசேஷணங்களை விட்டுச் சேதனமாகிய விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம்

சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஆனல் இத்துணைப் பேதமாம்:—விசிஷ்டவாசக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் விசேஷியமும் ஏகதேசம் விசேஷணமுமாம்; ஜாதிவிசேஷணமும் வியக்தி விசேஷியமுமாம். அவற்றுள்விசேஷிய பாகத்தின் போதமோ சக்தியினு லுண்டாகின்றது; கேவல விசேஷணத்தின் போத முண்டாகிறதில்லை. வாச்சியத்தினது விசேஷண மாத்திரத்தின் ஞானமும் விசிஷ்ட வாசகத்தினது சத்தத்தின் சத்தியா லுண்டாகுமாயின், அநித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியம் போல நித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியமும் கடபதத்தால் ஜாதி மாத்திரத்தை யறிவித்து நலமுடையதாதல் வேண்டும். ஆதலால் விசிஷ்ட வாசகபதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மை விசேஷணங்களை விட்டு, விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் சக்தி விருத்தியானே யுண்டாகின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணைக்கு ஒரு உதாரணமு மில்லை. ஆதலால் ஜகல் லக்ஷணை அஜகல் லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகை இலக்ஷணை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். பாகத்தியாக லக்ஷணை பொய்யாம். வேதாந்த பரிபாஷையில் தர்மராஜர் முற்கூறிய வண்ணம் மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையைக் கண்டித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபத்தையும் உதாரணத்தையும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சம்பிரதாயப்படி வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தி லிருப்பது பாகத்தியாகலக்ஷணையின் சொரூபமா மென்னும் மதத்தில் வாச்சியத்தின் ஏகதேசத் திருப்பது சக்தியின் சொரூபமேயாம். அது பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமன்று. சக்கியத்தினும் அசக்கியத்தினு மிருப்பது எதுவோ அது பாகத்தியாக லக்ஷணை யெனப்படும். அஜகல் லக்ஷணையும் சக்கிய அசக்கியங்களி லிருப்பதாயினும் யாண்டு விசேஷணத் தன்மையான் சக்கியார்த்தத்தின் ஞானமும், விசேஷியத் தன்மையான் அசக்கியார்த்தத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம் :— "நீலக்குடம்" என்னும் வாக்கியத்தில் நீலபதத்தின் சக்கியம் உருவமாம். அதன் ஞானம் விசேஷணத்தன்மையா னுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின்ஆசிரயமான திரவியம் அசக்கியமாம். அதன்ஞானம்விசேஷியத்தன்மையா னுண்டாகின்றது. ஆதலால் நீலபதத்திற்கு நீலவுருவ

த்தின் ஆசிரயத்தில் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறு மஞ்சம் கூப் பிடுகின்றது என்னும் வாக்கியத்தில் மஞ்ச பதத்தின் சக்கியம் விசேஷணமும், அசக்கியமாகிய புருஷன் விசேஷியமுமாம்; ஆதலால் அஜகல்லக்ஷணையாம். யாண்டுச் சக்கியம் அசக்கிய மிரண்டும் விசே ஷிய மாகின்றனவோ, சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினும் வியா பகமான இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக தர்மம் விசேஷண மாகி ன்றதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணை சொல்லப் படுகின்றது. எங்ஙனம்: காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் காகமென்னும் பதத்தின் சக்கியமான வாயஸமு (காக்கையு)ம், அசக்கியமான பூனைமுதலியனவும் விசேஷியமாம். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதக காகத்தன்மையின் வியாபகமான தயிரை யழிக்குந்தன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக விசேஷ ணமாம். ஏனெனின் தயிரை யழிப்பனவாகிய காகம் பூனை முத லியவற்றினின்றும் தயிரை இரக்ஷியென்பது வாக்கியத்தின் பொரு ளாம். ஆண்டுக் காகத்தன்மை விசிஷ்டவியக்தி காகபதத்தின் சக் கியமாம். அதில் காகத்தன்மையை விட்டுத் தயிரை யழிக்குந் தன்மை விசிஷ்டமான காகம் பூனை முதலியவற்றின் ஞானம் இல க்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், காக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமாகிய காகத்தன்மையின் நீக்கமும் வியக்திபாகத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே பூனைத்தன்மை முதலிய வற்றின் நீக்கமும், வியக்தியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆத லாற் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். அங்ஙனமே கவிகையாளர் செல் கின்றனர் என்னும் வாக்கியத்திலும் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. ஏனெனின், கவிகை யுடையவர்களும் கவிகை யின்றியவர்களு மாய் ஒருங்குகூடிய புருஷர் செல்லுகின்றன ரென்பது வாக்கியத் தின் பொருளாம் ஆண்டுக் கவிகை யாளரென்னும் பதத்திற்குக் கவிகையுள்ளாரும், கவிகை யில்லாதவருமாகிய இருவரும் விசே ஷியமாவர். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகமான கவிகை யுடைமை யின் வியாபகமான ஒருங்குகூடியதன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச் சேதகமான விசேஷணமாம். இவ்விடத்தும் கவிகையின் சம்பந்த விசிஷ்டமான கவிகையாளனென்னும் பதத்தின்சக்கியமெதுவோ, அதனிடத்துக் கவிகைச் சம்பந்தமாகிய சக்கியத்தன்மை யவச் சேதகத்தினை விட்டு, ஒருங்குகூடியதன்மை விசிஷ்டனை கவிகை யாளன் அவனுக் கந்நியமானவர்க ளென்னு மிவர்களின் ஞானம்

இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகுதலான், வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமான
கவிகைச் சம்பந்தத்தினை விட்டு ஒரு பாகமான புருஷனது ஞான
முண்டாகின்றது. ஆதலால் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். இவ்வாறு
வேதாந்த பரிபாஷையில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் உதாரணம்
கூறியிருக்கின்றனர். அவை யாவும் சம்பிரதாயமுள்ளார் மதத்தில்
அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாம். சிலவிடத்து அஜகல்லக்ஷணை
யின் உதாரணத்தில் சக்கியார்த்தம் விசேஷணமாம்; சிலவிட
த்து விசேஷியமாம். சக்கியத்தோடு கூடிய அசக்கியத்தின் தோற்
றம் சமானமாம். சிறிது பேதத்தைக்கண்டு இலக்ஷணையின் பேத
த்வத யங்கீகரித்தல் பயனற்றதாம் எல்லா ஆசிரியர்களும் அஜகல்
லக்ஷணையின் உதாரணமாகக் கூறியவற்றைப் பாகத்தியாகலக்ஷணை
யின் உதாரணமாக இவர் கூறுவதற்கு ஆசாரியர்களது வசனத்தை
விரோதித்தலே பயனும். சக்கியார்த்தத்தின் விசேஷணத்தன்மை
விசேஷியத் தன்மைகளில் அஜகல் லக்ஷணை பாகத்தியாக லக்ஷணை
களின் பேதம் அங்கீகரிக்கின், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் விசே
ஷணத்தன்மையுளதோ,ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணையும்,யாண்டு
ச் சக்கிய அசக்கியங்க ளிரண்டின் விசேஷியத் தன்மை யுளதோ,
ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணையுமாக இவ்வாறு விபரீதத்தை அங்கீகரிக்
கின் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஆதலால் மகா வாக்கியங்களிலும்,
அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் இலக்ஷ
ணையை நிஷேதித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமும்
உதாரணமும் கூறுதல் தர்மராஜருக்குப் பயனின்மையாம். மகா
வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையின்றி நிருவாகம் கூறிய தெதுவோ
அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், கடமுதலிய பதங்களுக்குச்
சாதி விசிஷ்டத்தில் சக்தியை யங்கீகரித்து, இலக்ஷணையின்றிப் பத
த்தாற் கேவல வியக்தியின் ஞானம் கூறுதல் யுக்தி யில்லாததாம்.
கேவல வியக்தியில் சக்தியை யங்கீகரித்து, ஜாதி விசிஷ்டவியக்தி
யில் அங்கீகரியாவிடின்,கேவல வியக்தியின் ஞானம் கடமுதலியபத
ங்களால் நிகழும்; அதனை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் விசிஷ்டவாசக
பதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் போதம் உண்டா
கின்றதென்று தர்மராஜர் எழுதியிருக்கின்றார். அது சக்திவாதமுத
லிய நூல்களில் நிபுண மதியினையுடைய பண்டிதர்களுக்கு ஆச்சரிய
த்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றது! சக்திவாதத்தில் இப்பிரச
ங்கம் விளக்கமாயுளது. சில சப்தம் ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின்

வாசகமாம். சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமாம்; சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியின் வாசகமாம். எப்பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியுண்டோ, அப்பதம் அப்பொருளின் வாசகமெனப்படும். எங்ஙனம்: கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை வடிவினதாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியினும், கோ பதத்திற்குக் கோத்தன்மையாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியினும் சக்தியுண்டு. அது அவற்றின் வாசகமாம். தேனுபதத்திற்குப் பிரசவமும் கோத்தன்மையுமாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட ஒரு தர்மியில் சக்தியுளது. அது அதன் வாசகமாம். புஷ்பவந்தரென்னும் பதத்திற்குச் சந்திர சூரியத்தன்மை வடிவினவாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியாகிய சந்திர சூரியர்களிடத்துச் சக்தியுளது. அப் புஷ்பவந்தரென்னும் பதம் சந்திர சூரியர்களிருவரின் வாச்கமாம். எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்திற் சக்தியுளதோ அத் தர்மத்தை விட்டுக் கேவல ஆசிரயத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகின்றது. இலக்ஷணையின்றி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் கட முதலிய பதங்களால் கேவல வியக்தியின் போதம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகின்றது. அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமாகிய தேனுபத மெதுவோ, அதனால் ஒரு தர்மத்தை விட்டு ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் தேனுபதத்தால் பிரசவியாத கோவின் அல்லது பிரசவித்த எருமையின் ஞானம் சக்தியினு லுண்டாகாது. சிலவிடத்துக் கோமாத்திரத்தின் ஞானம் தேனுபதத்தாலுண்டாகின்றது. அது பாகத்தியாக லக்ஷணையால் உண்டாகின்றது; சக்தியா லுண்டாவதில்லை. அங்ஙனமே புஷ்பவந்த ரென்னும் பதத்தான் சந்திரனை விட்டுச்சூரியனது ஞானமும் சூரியனைவிட்டுச்சந்திரனது ஞானமும் சக்தியாலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சக்திவாதத்தி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவேசம்பவிக்கிறது. சக்தியானதுவிசிஷ்டத்தின் கணுளது; சக்தியால் விசேஷியத்தின் ஞானமுண்டாமெனக் கூறுதல் முற்றும் பொருத்தமுடைய தன்று. எந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தத்தில் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அதனினும் குறைந்த அல்லது அதிகமான அர்த்தம் இலக்ஷணையினால் தோற்றும்; சக்தியினால் அந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தமே தோற்றுமென்பது நியமம். வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு, விசிஷ்டத்தி லில்லையெனக் கூறும் இத் தருமராஜரது அபிப்பிராய மெதுவோ, அது பொருந்

தாது. ஏனெனின், விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷி யத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதென்பது தர்மராஜராற் சொல்லப் பட்டது. வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி விரும்பப்பட்டதர்குமாயின், வியக்தி மாத்திரத்தில் பதத்தின் சக்தியால் அதன் ஞானமுண்டா கும்வண்ணங் கூறுவர். விசிஷ்ட வாசக பதத்தினைக் கூறூர். வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி ஒருவர்மதத்தினுமில்லை. அது எல்லோர்மதத்தி னும் விருத்தமாம். சிரோமணி பட்டாசாரியர் வியக்தி மாத்திரத் தில் சக்தி யங்கீகரித்துளராயினும் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிரு தியும் சாப்தபோதமும் சாதி விசிஷ்டத்தினவாக அவர் மதத்தி னுண்டாகின்றன. வியக்தி மாத்திரத்தின் சார்ப்தபோதம் சக்தியால் ஒருவர் மதத்தினும் உண்டாவதில்லை. கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்திலும் சக்தி யுண்டு. கேவல வியக்தியிலும் சக்தி யுண்டு. சிலவிடத்து ஜாதி விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துக் கேவல வியக்தியின் ஞான மூண்டாகின்றது. அரி யென்னும் சொல் பலபொருளுடையதாதல்போல எல்லாப் பதங் களும் பலபொரு ளுடையனவாமென் றிவ்வாறு கூறின், இப் பொருள் முற்றும் பிழைபாடுடையதாம். அவர் நூல்களினும் இப் பொருளில்லை. பிழைபாடுடைமைக்கு இது ஏதுவாம்:—இலக்ஷணை யினுல் யாண்டு நிருவாக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பலபொரு ளில் சக்தியை விடுகின்றனர். ஒருபொருளில் சக்தியையும் மற்ற தில் இலக்ஷணையையும் அங்கீகரிக்கின்றனர். தர்மராஜரே நீலமுதலிய சொற்களுக்குக் குணத்திற் சக்தியும், குணியில் இலக்ஷணையுமாம்; இரண்டினும் சக்தி யிருத்தல் ஓரிடத்து மில்லையென்று எழுதியிருக் கின்றனர். ஆதலால் இலக்ஷணையின் அச்சத்தான் பல பொருண்மை யை யங்கீகரிப்பதன்று. ஆனுல் பல பொருண்மையின் அச்சத்தான் இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தலாம். ஆதலால் விசிஷ்டத்தினும் சக்தி யுண்டு; வியக்தி மாத்திரத்தினும் சக்தி யுண்டென்னும் பிழைப் பொருளில் தருமராஜருக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனுல் விசிஷ்டத் தில் சகல பதங்களுக்கும் சக்தி யுண்டு. அவ்விசிஷ்டத்தில் சக்தி யின் மான்மியத்தால் சில விடத்து விசிஷ்டத்திற்கு அந்நிய பதார் த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. சிலவிடத்து விசேஷிய த்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. யாண்டு விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யுண்டா கின்றதோ, ஆண்டு விசிஷ்டத்தின் அந்நுவய போதமும், யாண்டு

விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யில்லையோ, ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமும் சக்தியா லுண்டாகின்றனவென்பது தர்மராஜர்மதம். அது கூடாது. ஏனெனின், சக்தி விசிஷ்டத்திலும், இலக்ஷணையின்றி வியக்திமாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமுமங்கீகரிக்கின் தேனுபதத்தாலும் இலக்ஷணையின்றிப் பிரசவியாதகோவின் ஞானமும், பிரசவித்தஎருமையின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். புஷ்பவந்தரென்னும் பதத்தால் இலக்ஷணையின்றிச் சூரியனென்றின் அல்லது சந்திரனென்றின் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். உண்டாகிறதில்லை யாகலின், அநித்தியம் குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் குடமுதலிய பதங்களுக்கு வியக்திமாத்திரத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். வெகு பிரயோகங்களில் வியக்திமாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகுதலான் சக்தியினாலேயே ஞான முண்டாகின்றதெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—பிரயோக மிகுதிப்பாட்டால் பொருளில் சக்கியத்தன்மை யங்கீகரிக்கின் நீலமுதலிய பதங்களின் பிரயோகமிகுதிப்பாடு குணியிலுளது; அதுவும் சக்கியமாதல்வேண்டும். நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணி சக்கியமன்று, இலக்ஷியமாமென்று தருமராஜரும் வேதாந்தசூடாமணி யென்னும் உரையில் அவர் புத்திரரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் யாண்டு விசிஷ்டவாசகபதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஆனால் அது நிரூட லக்ஷணையாம். நிரூட லக்ஷணைக்குச் சக்தியினும் சிறிதுதான் பேதம். அதன் பிரயோக மிகுதிப்பா டுண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சத்தப்பிரயோகத்தின் மிகுதிப்பாடுளதோ, அப்பொருளில் முழுவதும் சக்தியை யங்கீகரிக்கின் சாதிசக்தி வாதத்தில் வியக்தியின்ஞானம் முழுவதும் இலக்ஷணையா லுண்டாகின்றது. அது பொருத்தமுடையதாகாது. நியாயமதத்திலும் இராஜ புருஷனென்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் இராஜனென்னும் பதத்திற்கு இராஜ சம்பந்தமுடையதன்கண் முழுதும் இலக்ஷணையாம். அது அசங்கதமாகும் (பொருத்தமின்றியதாம்). இவ்வாற்றான் விசிஷ்டவாசக பதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் இலக்ஷணை யுண்டென்னும் சாம்பிரதாயிகமதமே ஜிஞ்ஞாசுவுக்குக் கொள்ளத்தக்கதாம். வேதாந்த வாக்கியங்களான் அசங்கப் பிரஹ்மத்தின் ஆத்மரூபமான சாக்ஷாத்

காரமுண்டாகின்றது. அதனால் பிரவிருத்தி நிவிருத்தியின்றிய பிர ஹ்மவடிவமாய் நிலைத்தலாகிய பயனுண்டாகின்றது. இது அத்வைத வாதத்தின் சித்தாந்தமாம்.

## ௪௬. மீமாம்ஸக மதம்.

அதில் மீமாம்ஸையை யநுசரித்தவர்கள்சங்கை யிதுவாம்:—சகல வேதமும் பிரவிருத்தி அல்லது நிவிருத்தியை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின்றிய பொருளை வேதம் அறி விப்பதில்லை. அறிவிக்குமாயின், பயனின்றிய பொருளை யறிவிக் கும் வேதம் அப்பிரமாணமாகும். ஆதலால் விதி நிஷேதமின்றிய வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு விதிவாக்கியங்களோடு சம்பந்த மிரு த்தலின் விதி வாக்கியங்களுக்கு வேதாந்த வாக்கியம் சேஷ (சாதன) மாம். சில வாக்கியங்கள் கர்மஞ் செய்வோனது சொரூப த்தை யறிவிப்பனவாம். அது துவம்பதார்த்தத்தினை யறிவிக்கும் பஞ்சகோச வாக்கியமாம். சில வாக்கியங்கள் கர்ம சேஷ (சாதன)மான தேவதையின் சொரூபத்தை யறிவிப்பனவாம். அது தற்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமாம். ஜீவப் பிரஹ்மங்க ளின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளிது வாம்:—கர்மஞ் செய்யுஞ் சீவன் தெய்வத்தன்மையை யடைகின் ருன். ஆதலால் கர்மம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். இவ்வாறு கர்மத்தின் பயனைத் துதித்தலான அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக் கியம் அர்த்தவாதரூபமாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் தேவதை மந்திர மயமாம். விக்கிர முடையதும் ஐசுவரிய முடையதுமாகிய ஒரு தே வதை யில்லையாகலின் தெய்வத்தன்மையின் அடைவைச் சொல்லு தல் சம்பவியாது; என்றாலும் சம்பாவனை மாத்திரத்தால் கர்ம பலத்தின் ஸ்துதியாம். அங்ஙனமன்றே? கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை கோடிசூரியப் பிரபையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுக் கோடி சூரியப் பிரபை அப்பிரசித்தமாம். என்றாலும் சம்பாவனை யால் உவமை சொல்லப்பட்டது. கோடி சூரியனது பிரபை ஓரிட த்திருக்குமாயின் கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை சம்பவிக்கும். இங்ஙனமே சர்வஞ்ஞத்துவம் (முற்றறிவுடைமை) முதலிய குண விசிஷ்ட பரமைசுவரிய முடைய ஓர் அற்புத தெய்வ மிருக்கின், அப்படிப்பட்ட சொரூபம் கர்மஞ் செய்வோனுக்குண்டாம். இவ் வாறுசம்பாவனையால் தெய்வத்தன்மையின் அடைவு சொல்லப்பட்

டிருக்கிறது. இவ்வாற்றான் எல்லா வேதமும் சாக்ஷாத்தாகவாவது பரம்பரையாக வாவது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தியில் உபயோகமின்றிய பிரஹ்மஞானம் வேத வாக்கியங்களால் சம்பவியாது.

## சஎ. பிராசீன விருத்திகாரர் மதம்.

பிராசீன விருத்திகாரர் வேதாந்தியெனப் படுவர். அவர் மதம் இதுவாம்:— கர்மவிதிப் பிரகரணத்தில் வேதாந்த வாக்கியங்களி ல்லை; ஆதலால் பின்னப் பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியம் கர்ம விதியின் சேஷ (சாதன) மன்று. உபாசனை விதி வேதாந்தப் பிரகரணத்தி லுளது. ஆதலால் சகல வேதாந்த வாக் கியங்களும் உபாசனு விதியிற் சேஷ (சாதன) மாம். துவம்பதார் த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசகனது சொரூபத்தை யறி விக்கின்றது; தத்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசியத் தின் சொரூபத்தை யறிவிக்கின்றது. துவம் பதார்த்த தத்பதார்த் தங்களின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளிதுவாம்:— சம்சார தசையில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களுக்குப் பேத முண்டு. உபாசனையின் வலியால் மோக்ஷ தசையில் அபேத முண் டாகின்றது. அத்வைத வாதத்திலோ என்றும் அபேதமாம். பேதத் தோற்றம் சம்சாரதசையினும் பிரம (மயக்க) வடிவினதாம். இம் மதத்தில் சம்சாரதசையில் பேதமும், மோக்ஷதசையில் அபேதமு முண்டாகின்றன. மோக்ஷ தசையினும் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யங்கீகரிப்பவர் இம்மதத்தில் தோஷம் கூறுகின்றனர். ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாக வுளதா? அல் லது உபாதியானுகியதாயுளதா? சொரூபமாகப் பேத மங்கீகரிக் கின் எத்துணைச் சொரூபமுளதோ, அத்துணைப் பேதத்தின் நிவிரு த்தி யுண்டாகாது. மோக்ஷ தசையில் பேதம் நீங்குதற்பொருட்டு ஜீவனது சொரூபத்தின் நிவிருத்தியை யங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத் தின் நீக்கமும் மோக்ஷத்திற்குப் புருஷார்த்தத்தன்மை யின்மையு முண்டாகும். ஏனெனின், மோக்ஷதசையில் சொரூபத்தின் நிவிரு த்தியை விருத்திகாரர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒருவர் சித்தாந்தத்தி னும் மோக்ஷத்தில் சொரூபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. யாவராயினும் சொரூப நிவிருத்தியை மோக்ஷ தசையில் அங்கீகரி க்கின் சொரூப நிவிருத்தியில் ஒரு புருஷனுக்கும் அபிலாசை யுண் டாகாது. ஆதலால் மோக்ஷத்தில் புருஷார்த்தத் தன்மையின்

இன்மை யுண்டாகும். புருஷனது அபிலாசைக்கு விஷயம் எது
வோ அது புருஷார்த்த மெனப்படும். ஆதலால் ஜீவனிடத்துப்பிரஹ்
மத்தின் பேதம் சொரூபமாக அங்கீகரிக்கின், மோக்ஷ தசையில்
அபேதம் சம்பவியாது. ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதத்தை
உபாதியானாகியதாகக் கூறின் உபாதி நிவிருத்தியால் மோக்ஷதசை
யில் அபேதமோ சம்பவிக்கும். ஆனால் அத்வைத மதத்தினும் இம்
மதத்திற்குப் பேதம் சித்திக்காது. ஏனெனின், அத்வைத வாதத்
தினும் உபாதியானாகிய பேதம் அங்கீகாரமாம். உபாதியானாகிய
பேதமும் மித்தையாகும். அதன் நிவிருத்தியும் அத்வைத வாதத்
தைப்போலக் கேவலஞானத்தால் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். மோ
க்ஷத்தின் பொருட்டு உபாசனைக்கிரியை பயனற்றதாகும். விரு
த்திகாரர்மதத்தில் நையாயிகர் முதலியோர் இக்குதர்க்கம் செய்கி
ன்றனர். அது பொருந்தாது. ஏனெனின், ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்ம
த்தின் பேதம் சொரூபமாயில்லை; உபாதியானாகியதாயுளது. உபாதி
மித்தையாமாயின், உபாதியானாகிய பேதமும் மித்தையாம். அதன்
நிவிருத்தி கேவல ஞானத்தானாம். விருத்திகாரர் மதத்தில் ஆகாய
முதற்பொருள்கள் பிரளயபரியந்தம் நிலைத்துள்ளனவாம். அவை
மித்தையன்று. அங்ஙனமே ஜீவனது உபாதியாகிய அந்தக்கரண
முதலியனவும் சத்தியமாம். ஞானமாத்திரத்தான் அவற்றின் நிவிரு
த்தி யுண்டாகிற தில்லை. மோக்ஷ தசையில் அந்தக்கரண முதலிய
வற்றின் நாச முண்டாகின்ற தாகலின், துவம்ஸ சூனியத் தன்மை
வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தினும் பொரு
ந்தாதாயினும், ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுதற் றன்மையின்மை வடி
வினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தில் சகல பதார்
த்தங்களினும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் உபாதி சத்திய
மாம்; அச்சத்திய உபாதியானாகிய பேதமும் சத்தியமாம். ஜல
சையோகமாகியசத்திய உபாதியானாகியசீதளத்தன்மைபிருதிவியிற்
சத்தியமாம்; அங்ஙனமே சத்திய வுபாதியானாய பேதமும் சத்திய
மாம். அச்சத்திய பேதத்தின் நிவிருத்தியும் உபாதியின் நிவிருத்தி
யும் ஞான மாத்திரத்தா னுண்டாகாது. ஆனால் நித்திய கர்ம வுபா
சனைகளோடு கூடிய ஞானத்தான் உபாதி நீங்குதலான் மோக்ஷ
தசையில் பேதம் நிவிருத்தியாகின்றது. அத்வைதமதத்தில் சகல
வுபாதிகளும் பேதமும் மித்தையாம். அவற்றிற்கு ஞானமாத்திர
த்தால் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. சம்சாரதசையிலும் மித்தையா

கிய உபாதியால் பாரமார்த்திகமான அத்வைதத் தன்மை கெடாது. ஆதலால் அத்வைத மதத்தோடு விருத்திகாரர் மதத்திற்குப் பேத முண்டு. இவ்வாற்றால் விருத்திகாரர் மதத்தில் பேதத்தை யறிவிப்ப னவும் அபேதத்தை யறிவிப்பனவுமாகிய வாக்கியங்களின் கதி சம்பவிக்கின்றது. சீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின்பேதத்தை யறிவிக் கும் வாக்கியமோ சம்சாரிக ஜீவனது சொரூபத்தை யறிவிக்கின் றது. அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் முக்த ஜீவனது சொரூ பத்தை யறிவிக்கின்றது. முக்த தசையினும் பேதத்தை யங்கீகரி க்கின், அவர்கள் மதத்தில் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்க ளுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. அத்வைத வாதத்தில் எப்போதும் அபேதம் அங்கீகாரமாம். அம்மதத்தில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்ஸார தசையில் பேதமும் முக்தி தசையில் அபேதமும் அங்கீகரித்தல் தகுதியாம்.

இம்மதமும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின், சகல வேதா ந்த வாக்கியங்களும் தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத்தகாதது மாகிய பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பனவாம். விதியின் சேஷ (சாதன) மான பொருளை யறிவிப்பன வாகா. இவ்வர்த்தத்தினை உத்தர மீமாம்ஸையின் முதல் அத்தியாயத்தின் நான்காவது சூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷ்யகாரர் விஸ்தாரமாய் எழுதி யிருக்கின் றனர். சில மந்த மதியுள்ள புருடருக்கு மீமாம்ஸை விருத்திகா ரர் முதலியோர் மதத்தில் அதிக சிரத்தையுண்டாய்ப் புத்தி சாஸ்தி ரத்தில் பிரவேசிக்குமாயின் பாமதீநிபந்தனம் பிரஹ்மவித்தியாபரண முதலிய வியாக்கியானங்களோடு கூடிய பாஷிய விசாரத்தால் புத்தி தோஷத்தை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும். சூத்திர பாஷிய விசாரத்தில் புத்தி சாமர்த்தியமுடையதன்றாயின், அவன் பாஷிய காரரது வியாக்கியானங்களோடு கூடிய உபநிடத நூல்களை விசாரி க்கக்கடவன். அவற்றின் தாற்பரியம் தள்ளத்தகாததும் கொள்ள த்தகாததுமான பிரஹ்ம ஞானத்தின்கண்ணும், உபாசனாவிதியில் தாற்பரிய மில்லை. ஏனெனின், இலௌகிக வாக்கியத்தின் தாற் பரியமோ பிரகரண முதலியவற்றான் அறியப்படுகின்றது. அந்தப் பிரகரண முதலியன காவியப்பிரகாச காவியப்பிரதீபங்களில் எழுதப் பட்டுள்ளன.

## ௪அ. ஆறுவைதிக வாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கம்.

வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியவுணர்ச்சிக்கு ஏது உபக்கிர மோபசங்கார முதலிய ஆறும். (க) உபக்கிரம உபசங்காரங்களின் ஒருவடிவாந்தன்மை, (உ) அப்பியாசம், (ங) அபூர்வதை, (ச)பலம் (ரு) அர்த்தவாதம், (சு) உபபத்தியென்னும் ஆறும் வைதிகவாக்கியங் களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கமாம். இவற்றால் வைதிக வாக்கியங் களின் தாற்பரியம் அறியப்படுதலால் இவை தாற்பரியத்தின்இலிங்க மெனப் படுகின்றன. தூமத்தான் வன்னி யறியப்படுதலால் தூமம் வன்னியின் இலிங்கமெனப்படும். உபநிடதங்கட்கு வேறாய்க் கர்ம காண்டத்தை யறிவிக்கும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியம் கர்மவிதி யின்கண்ணும். உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன பூர்வ வேதத் தின் கர்மவிதியின்கண்ணதாதல் ஜைமினியாற் செய்யப்பட்ட பன் னிரண்டத்தியாயமுள்ள பூர்வமீமாம்ஸையின்கண் தெளிவாயுளது. உபநிஷத வடிவமான வேதத்தின் உபக்கிரமோபசங்கார முதலி யன அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணவாம். ஆதலால் அத்துவி தீயப் பிரஹ்மத்தில் அவற்றிற்குத் தாற்பரியமாம். எங்ஙனம்: சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தின் உபக்கிரமத்தில் அதாவது ஆரம்பத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்ம முளது. உபசங்காரத்தி லும் அதாவது முடிவிலும் அத்விதீயப்பிரஹ்மமுளது. எப்பொருள் ஆரம்பத்திலுளதோ அதுவே அந்தத்திலு மிருக்குமாயின், ஆண்டு உபக்கிரமோபசங்காரங்களின் ஒருவடிவாந்தன்மை சொல்லப்படு கின்றது. அடிக்கடி சொல்லுதற்கு அப்பியாசமென்று பெயர். சாந்தோக்கியத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தில் ஒன்பதுமுறை தத் துவமஸி வாக்கியமுளது. ஆகலின் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அப்பியாசமாம். பிரமாணாந்தர (வேறுபிரமாண)ங்களால் அறியப் படாத தன்மையினை அபூர்வதை யென்பர். உபநிடத வடிவமான சத்தப்பிரமாணத்தின் வேறான பிரமாணங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மம் விஷயமாதலில்லை. ஆகலின், அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அறியப்படாத தன்மை வடிவினதாகிய அபூர்வதை யுளது. அத்து விதீயப் பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தால் மூலத்தோடு கூடியசோகமோக ங்களின் நிவிருத்தி பலமெனப் படுகின்றது. ஸ்துதியை அல்லது நிந் தையை யறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாத மெனப்படும். அத்துவி

தீயப்பிரஹ்மஞானத்தின் ஸ்துதி உபநிடதங்களில் தெளிவாயுளது. கூறும் பொருளிற்கு அநுகூலமான யுக்தியினை உபபத்தி யென்பர். சாந்தோக்கியத்தில் சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லுதற் பொருட்டுக் காரியத்திற்குக் காரணத்தோடு அபேதத்தைப்பிரதிபாதித்தல் அநேக திருஷ்டாந்தங்களாற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாறே ஆறு இலிங்கங்களான் எல்லா வுபநிடதங்களுக்கும் தாற்பரியம் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணும். இந்த ஆறு இலிங்கங்களையும் உபநிடதங்களின் வியாக்கியானங்களில் பாஷியகாரர் தெளிவாய் எழுதியிருக்கின்றனர். அவற்றில் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் தாற்பரிய நிச்சய முண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சொல்லுவானது கருத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அப்பொருளின் உணர்ச்சி கேட்பவனுக்குச் சத்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சத்தத்தினது சக்தியின் அல்லது இலக்ஷணை விருத்தியின் ஞானம் சாப்தபோதத்திற் (சொல்லுணர்ச்சிக்) குக் காரணமாம்.

## ௪௯. அவாய்நிலைமுதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தின் சககாரிகளாமெனல்.

அவாய்நிலை (ஆகாங்க்ஷை) யுணர்வு, தகுதி (யோக்கியதை) யுணர்வு, தாற்பரியவுணர்வு, ஆசத்தி (அண்மை) யென்னும் நான்கும் சககாரிகளாம். ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர்வின்மை அவாய்நிலை(ஆகாங்க்ஷை)யெனப்படும். இவன் வருகின்றான் புத்திரன் இராஜனது புருஷன் நீக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் இராஜ பதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர்வுண்டாகிய பின்னர்ப் புருஷனென்னும் பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர் வின்மையால் (அந்நுவயபோத மின்மையால்) சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; ஒரு பதார்த்தத்தோடு அந்நுவய முண்டாகிய பின்னர் அந்நுவய போதமின்மை வடிவினதாகிய அவாய்நிலை யின்மையான். ஸ்தூலக் கிரமம் இதுவாம்:—அவாய்நிலை என்பது இச்சைக்காம்.அதுசேதனத்திலிருக்கினும் பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் எவ்வளவுகாலம் வேறுபதார்த்தங்களோடு அந்நுவயத்தின்ஞான முண்டாகவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம் தனதுஅர்த்தத்தின் அந்நுவயத்தின்பொரு

ட்டு வேறுபதத்தின் இச்சை சமானமாய்த் தோற்றுகின்றது. அந்நுவய போதமுண்டாகியபின்னர்த் தோற்றுதெதுவோ அது அவாய்நிலை யெனப்படும். அவாய்நிலையின் சொரூபம் சூக்ஷ்மக் கிரமமாக நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அது கடினமாகலின் அதன் தன்மை மாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. இராஜனது புத்திரன் வருகின்றான் என்றிவ்வாறு இராஜபதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோதமுண்டாகியபின்னர்ப் புருஷபதார்த்தத்தோடு அந்நுவய போதத்திற்கு ஏதுவான அவாய்நிலை இராஜ பதார்த்தத்திலில்லையாகலின், இராஜனது புருஷனை நீக்கிவிடு என்னும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. அவாய்நிலையுணர்வு சாப்தபோதத்திற்கு ஏது வாகாவிடின் இராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றான்; இராஜாவின் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் அவாய்நிலை யுணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் யோக்கியதை (தகுதி) யெனப்படும். தகுதியில்லா விடத்துச் சொல்லுணர்ச்சியுண்டாகாது. தீயால்நனைக்கின்றானென்னும் வாக்கியத்தில் வன்னியின்கண்ணுள்ள கரணத்தன்மை வடிவினதாய மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருட்குத் தெளித்தற் பொருளில் நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த வடிவினதாய தகுதி யில்லை. ஆதலால் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. சாப்தபோதத்தில் தகுதி யேதுவாகாவிடின், தீயால் நனைக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தில் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். சொல்லுவோனது இச்சையைத் தாற்பரிய மென்பர். எவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரிய ஞான முண்டாக வில்லையோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: மாவைக் கொண்டுவா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரியம் குதிரையின்கண் நிகழா தாகலின் குதிரையின் சாப்தபோத முண்டாகாது. அங்ஙனமே நடக்கும் சமயத்தில் * மாவின் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாகாவிடின், மாவைக்கொண்டு வா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் குதிரையின் ஞானமும், நடத்தற் சமயத்தில் மாவின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சாப்தபோதத்தில் தாற்பரியஞானம் ஏதுவாம்.

* மா = மாம்பழம், மாவு.

ஈண்டிவ்வாறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— சொல்லுவானது இச்சையினைத் தாற்பரிய மென்பர். கிளியின்வாக்கியத்தில் சொல்லுவானது இச்சையில்லை. கிளியின் வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்ற தாகலின் தாற்பரிய ஞானம் சாப்த போதத்திற் கேதுவாதல் சம்பவியாது. மீமாம்ஸகர் வேதத்தை நித்தியமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் ஈசுவரனது அங்கீகார மில்லை. வேறெந்தச் சீவனும் வேதத்திற்குக் கர்த்தாவல்லன். ஆனால் வேதம் நித்தியமாம். அவர்களுக்குச் சொல்லுவோனது இச்சை யாகிய தாற்பரியத்தின் ஞானம் வைதிக வாக்கியங்களிற் சம்பவி யாது.

இதற்குச் சமாதானம் மஞ்ஜூஷாவென்னும் நூலில் நாகோஜி பட்டர் இவ்வாறு எழுதி யிருக்கின்றனர்:— சகல சாப்தபோதத் திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞான மாகுமாயின், இந்தத் தோஷமுண் டாம். சகல சாப்தத்திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞானமன்று. ஆனால் நாநார்த்த பதங் (பலபொருட்சொற்) களோடு கூடிய வாக்கிய ஜந் நிய சாப்தபோதத்திற்கு ஏது தாற்பரிய ஞானமாம். ஆதலால் தோஷமில்லை.

விவரணகிரந்தத்தில் பிரகாசாத்ம ஸ்ரீசரணர் தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்குக் காரணமாதலை முற்றும் நிஷேதித் திருக்கின் றனர். அவ்விருவர் வார்த்தையும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின், இவ்விருவர் மதத்தினும் வேதவாக்கியங்களின் தாற்பரிய நிச்சயத் திற்கு ஏதுவாகிய பூர்வ மீமாம்ஸை உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனில் லாதனவாம். ஆதலால் தாற்பரியநிச்சயம் சகல சாப்தபோதத்திற் கும்ஏதுவாகும். கிளி வாக்கியத்தினும் மீமாம்ஸகருக்கும் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவிக்க வில்லை யென்பதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— மீமாம்ஸகர்களுக்கு வேதஞ் செய்தவனது தாற்பரிய ஞானமோ சம்பவியாது. ஆனால் வேதமுரைப்பவனாகிய பாடகனது தாற்பரிய ஞானம் சம்பவிக்கின்றது. கிளி வாக்கியத்தில் தாற்பரிய ஞானம் சம்பவியா விடினும் கேட்பவனுக்கு அறிவிக்கும் விருப்பால் எவ்வாக்கியம் உச்சரிக்கப் படுகின்றதோ, அது அறிவித்தல் வேட் கையி னதீனமான வாக்கிய மெனப்படும். கிளியின் வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. வேதவாக்கியமும் பாடக னது அறிவித்தல் வேட்கை யாதீனமாம். அறிவித்தல் வேட்கை

யாதீன வாக்கியத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரணமாம். கிளிக்கு அறிவித்தல் வேட்கை யில்லையாகலின் கிளி வாக்கியத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரண மன்று. வேதாந்த பரிபாஷையில் கிளிவாக்கியத்திலும் தாற்பரியம் கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. அது சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரிய மன்று. ஆனால் இஷ்டமான அர்த்தத்தின் ஞானத்தைப் பிறப்பித்தலிற் றகுதி தாற்பரியமெனச் சொல்லப் பட் டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்திற் சங்கை சமாதானம் மேலும் எழுதப்பட்டுளது. அது முழுவதும் பயனில்லாததாம். தாற்பரியத்தின் பொருள் சொல்லுவோனது இச்சையென்பது பிரசித்தம். அதனைவிட்டுத் தாற்பரியத்திற்குப் பாரிபாஷிகமான பொருளைக் கொண்டுக் கிளிவாக்கியத்திலும் தாற்பரியத்தைச் சொல்லுவதற்கு உலகப் பிரசித்தியின் விரோதத்தையன்றி வேறு பய னில்லை. உலகப் பிரசித்தியின் விரோதமாத்திரமே பயனும். ஏனெனின் சுக (கிளி) வாக்கியம் தாற்பரிய முடையதன்றென்பது உலக முழுவதினும் அநுபவப் பிரசித்தமாம். சுகவாக்கியம் தாற்பரிய முடையது என்று ஒருவரும் சொல்லார். ஆதலால் அறிவித்தல் வேட்கையாதீன வாக்கியத்தாற் றோன்றும் சாப்த போதத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏது வன்று; ஞானமின்றிய புருடனுச்சரித்த வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆனால் அவ்வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. ஆதலால் அவ்வர்த்த ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவன்று. மௌநியாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளில் சொல்லுவானது இச்சை தாற்பரியமன்று. ஏனெனின் உச்சாரணத்தைச் செய்பவன் சொல்லுவோ னெனப்படுவன். மௌநி உச்சாரணஞ் செய்யா னாகலின் மௌநியின் இச்சை சொல்லுவோனது இச்சை யன்றென்று வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் தர்மராஜருடைய புத்திரர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

அது சப்தார்த்த வியாகரண நூலால் கண்டிக்கப்பட்டுளது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—உச்சரித்த சத்தத்தாற் போதமுண்டாகின்றது, உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை என்னும் அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் மகா பாஷியத்தின் வாக்கியத்தை யெழுதி உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோதம் நிகழாதெனின், ஏகாந்தத்தில் உச்சரித்தலின்றிப் புத்தகம் பார்ப்பவனுக்குச் சாப்தபோத முண்டாக லாகாதென்னும் சங்கையை யெழுதி யிருக்கின்றனர்.

அதற்கு, ஆண்டும் புத்தகம் பார்ப்பவன் சூக்கும உச்சாரணம் செய்கின்றான் என்று சமாதானம் எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வாற்றான் மௌநியால் எழுதப்பட்ட சுலோகத்தின் உச்சரித்தலைச் செய்பவன் மௌநியாவன்.

அபேத ரத்நகாரர் மதம் இதுவாம்:—யாண்டுத் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; அன்றியும் யாண்டுத் தாற்பரியத்தினது இன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு முதலில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகி, அல்லது தாற்பரிய அபாவத்தின் நிச்சயமுண்டாகிப் பிற்காலத்தில் தாற்பரியத்தின் நிச்சய முண்டாய்விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆதலால் தாற்பரியத்தின் சந்தேகத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்த போதத்தின்கண்ணும், தாற்பரியாபாவத்தின் நிச்சயத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்தபோதத்தின்கண்ணும் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம்; எல்லாச் சாப்த போதத்தினும் ஏதுவாகாது என்பதாம். இம்மதத்தில் தோஷம் வேதாந்த சிகாமணியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டனத்தில் ஆக்கிரக மில்லையாகலின் இங்குத் தோஷ மெழுதப்படவில்லை. விவரணகாரர் மஞ்ஜூஷாகாரர் மதத்தில் எங்ஙனம் பூர்வ உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனற்றவை யாமோ, அங்ஙனம் இம்மதத்தில் மீமாம்ஸை பயனற்றதாகாது. ஏனெனின் இம்மதத்தில் தாற்பரிய சந்தேகத்திற்குப் பின்னிகழும் சாப்த போதத்திற்குத் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம். வேதவாக்கியங்களில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றது. அதன் நிவிருத்தி மீமாம்ஸையான் உண்டாகும். வேதவாக்கியங்களில் சந்தேகமும் அதன் நிவிருத்தியும் எங்ஙன முண்டாகுமோ, அது பூர்வ உத்தரமீமாம்ஸைகளில் ஸ்பஷ்டமாம்.

இவ்வாற்றான் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, தாற்பரிய மென்பன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். ஆனால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம்; சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாகா. ஏனெனின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியவை யின்றிய வாக்கியங்களில் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் மயக்க முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், அவாய்நிலை முத

லியவற்றின் பிரமஸ்தலத்தில் சாப்தபோதம் உண்டாகாதிருத்தல் வேண்டும். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், சாப்தபோதத்திற்குக் காரணம் பிரமவடிவ ஞானமாயிருத்தலின் சாப்தபோதம் சம்பவிக்கும். சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியனவிருந்தும் கேட்பவனுக்கு இவ்வாக்கியம் அவாய்நிலை முதலியவை யின்றியதெனப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙன முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம். அந்த ஞானம் பிரமமாயினுமாகுக, அல்லது பிரமையாயினுமாகுக. சாப்தபோதத்திற்கு ஏது பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாம். பிரம சாமக்கிரியால் சாப்தபோதம் பிரமமாகிற தில்லை; விஷயத்தின் அபாவத்தால் சாப்த போதம் பிரமமாகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னியின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித் தன்மையில் வன்னிவியாப்பியத்தன்மைப் பிரம முண்டாய்ப் பிருதிவித்தன்மை ஏதுவால் வன்னியுடைய பர்வதத்தில் வன்னியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அது விஷயத்தின் இருப்பால் பிரமையாகின்றது. விஷயமின்றிய விடத்தில் வியபிசாரியேதுவால் அநுமிதிப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் பிரம சாமக்கிரியினால் அநுமிதிப் பிரமை யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாகிய சாப்தபோத சாமக்கிரி பிரமமாகுக, அல்லது பிரமை யாகுக. யாண்டு விஷயத்தின் இருப்புளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமையாம். யாண்டு விஷயத்தின் அபாவ முளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமமாம். ஆனால் யாண்டு யோக்கியதை (தகுதி) யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போத முண்டாகின்றது; பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டுச் சாப்தபோதத்தின் விஷயமுளதோ, ஆண்டு நியமமாக யோக்கியதை யுணர்வு பிரமை யாகின்றது. யாண்டுத் தகுதி யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போதத்தின் விஷயமிருப்பதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் சாப்தபோதம் பிரமையும், விஷயத்தின் இன்மையால் பிரமமுமா மென்பது நியமமாம். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் உணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாதல்போல ஆசத்தியும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். நியாய

நூல்களில் பதங்களின் சமீபத் தன்மையை ஆசத்தி (அண்மை) யென்பர். வியவகித (மறைப்பட்ட) பதங்களினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயபோத முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: கிரி உண்ணப்பட்டது வன்னியுடைத்து, தேவதத்தனால் என்னும் வாக்கியத்தால் அந்நுவயபோதம் உண்டாகிறதில்லை. கிரிவன்னியுடைத்து, தேவதத்தனாலுண்ணப்பட்டது எனக்கூறின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பதங்களின் சமீபத் தன்மையாகிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு அண்மையில்லாதிருக்க அண்மையின் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமப்பிரமைகளுக்குப் பொதுவான அண்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். சொரூபமாக ஆசத்தி (அண்மை) ஏதுவன்று. பிற நூல்களில் இங்ஙனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— யாண்டு வியவகித பதமுளதோ ஆண்டுச் சுலோக முதலியவற்றில் சாப்தபோதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அண்மை சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் சக்தி அல்லது இலக்ஷணையாகிய பதத்தின் சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் பதார்த்தங்களின் வியவதானமின்றிய ஸ்மிருதி யெதுவோ, அவ்வாசத்தி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். பதங்களுக்கு வியவதான முளதாகுக, அல்லது அவ்வியவதான முளதாகுக. எந்தப் பதார்த்தத்திற்கு எந்தப்பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோத முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி வியவதானமின்றியதாதல்வேண்டும். பதார்த்தங்களின் சாப்தபோதம் ஸ்மிருதி மாத்திரத்தால் உண்டாகுமாயின், எவ்வாற்றானுயினும் ஒரு பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியுண்டாகுமிடத்து அதன் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியினைச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகக் கூறுவோமாயின் எல்லாப் பதங்களுக்கும் ஆகாயத்தோடு சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆத்மாவினிடத்துச் சகல பதங்களுக்கும் சுவாநுகூலகிருதி (தன் அநுகூலவினைச்) சம்பந்த முளது. ஆதலால் கட முதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆகாயத்தின் ஸ்மிருதியும், சுவாநுகூலகிருதி சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆத்மாவின் ஸ்மிருதியுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின்ஞானம் கடத்தைக் கொண்டுவா என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சக்தி யல்லது இலக்ஷணாவிருத்தியாகிய

பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்கணுளது. சுவா றுகூலகிருதி சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. சக்தியல்லது இலக்ஷணுவிருத்தியாகிய சம்பந்தம் கடமுதலிய பதங்களுக்கு ஆகாயத்தினும் ஆத்மாவினு மில்லை. ஆகாயம் ககனம்முதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்க ணுளது. சுவ (தானென்னும்) பதத்திற்கும் ஆத்ம பதத்திற்கும் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. ஆதலால் ஆகாச பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தால் ஆகாயத்தின் சாப்த ஞான முண்டாகின்றது. ஆத்ம பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தான் ஆத்மாவின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுன் எப் பதத்தின் விருத்தியாகிய சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகின்ற தெனக் கூறினுலும் 'கடத்தைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தால் எந்த ஞான முண்டாகின்றதோ அந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியானது கடம், கர்மத்தன்மை (செயப்படுபொருண்மை), கொண்டுவருதலாகிய வினையென்னு மித்துணைப் பதங்களாலுமுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங்களின் சக்தி சமானமாம். முதல் வாக்கியத்தால் சாப்தபோத முண்டாகின்றது, இரண்டாவதா லுண்டாகிறதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம்:—யோக்கிய பதத்தின் விருத்தியால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாம். முதல் வாக்கியத்தின் பதம் யோக்கியமாம். இரண்டாவதின் பதம் யோக்கிய மன்று. யோக்கியதை (தகுதி) யும், அயோக்கியதை (தகுதி யின்மை) யும் அநுபவத்தை யொட்டி அநுமிக்கத் தக்கனவாம். எப்பதங்களால் சாப்த போதம் அநுபவ சித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யுண்டு. எப்பதங்களால் சாப்தபோதத்தின் அபாவம் அநுபவசித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யில்லை. இவ்வாற்றுன் யோக்கிய பதத்தின் விருத்திரூப சம்பந்தத்தான் உண்டாகும் மறைப்பின்றிய பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி ஆசத்தி யெனப்படும். இவ்வியல்பினதாய ஆசத்தி சொரூபமாகச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம்; அதன் ஞானம் ஏதுவன்று. இவ்வாற்றால் அவாய்நிலை யுணர்வு முதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். இந்நான்கையும் சாப்தசாமக்கிரி யென்பர்.

அநுமிதியின் சாமக்கிரி வியாப்தி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி இந்திரியசையோக முதலியனவாம். யாண்டு இரண்டு சாமக்கிரிகளுளவோ ஆண்டு இரண்டின் பயனுமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஒருக்ஷணத்தில் இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்தியுண்டாகாது. ஞானமிரண்டற்காதாரம் ஒருக்ஷணமாகுமாயினும் ஞானமிரண்டனுற்பத்திக் காதாரம் ஒருக்ஷணமாகாது. அவ்வுற்பத்தியும் வியதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களுக்கு ஒரு க்ஷணத்திலுண்டாகும். எங்ஙனம்: தேவதத்தனது ஞானமும் எஞ்ஞதத்தனது ஞானமும் வியதிகரணமாம். அவற்றின் உற்பத்தி ஒரு க்ஷணத்திலுண்டாம். என்றாலும் சமாநாதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்திஒரு க்ஷணத்தி லுண்டாகிறதில்லையென்பது சித்தாந்தம். இரண்டு சாமக்கிரிகளின் பயனும் ஒருக்ஷணத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் பிரபல சாமக்கிரியின் பயனுண்டாகின்றது. துர்ப்பலத்திற்குப் பாத முண்டாகின்றது; பிரபலத் தன்மையும் துர்ப்பலத்தன்மையும் அநுபவத்தை யொட்டி யநுமிக்கத் தக்கனவாம். எங்ஙனம்: பூதலம்கடமென்பவற்றோடு நேத்திரத்திற்குச்சையோக முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் கடமுடையது பூதலம் என்னும் வாக்கியத்தின் சிரவண முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கடமுடையது பூதலமென்னும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரியும் சாப்தஞானத்தின் சாமக்கிரியு முள. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறது; சாப்தஞானமுண்டாகிறதில்லை.ஆதலால்சமானவிஷயமுடைய பிரத்தியக்ஷஞானசாப்தஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளுமுள்ளவிடத்தும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரி பிரபலமும், சாப்தஞானத்தின் சாமக்கிரி துர்ப்பலமு மாகின்றன. யாண்டுப் பூதலத்தோடு கூடிய குடத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாக, அதே காலத்தில் உனக்குப் புத்திரன் பிறந்தான் என்னும் வாக்கியத்தின் சிரவண முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; ஆனால் புத்திரனது பிறப்பின் சாப்த ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பின்னவிஷயங்களையுடைய ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் சாப்தசாமக்கிரியு முள்ளவிடத்து, சாப்த சாமக்கிரி பிரபலமும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி துர்ப்பலமு மாகின்றன. இவ்வாறு பாத்திய பாதக பாவத்தை (வாதிக்கப்படுவது வாதிப்பதென்னுந் தன்மையை) விசாரித்துச் சூக்ஷ்மதிருஷ்டி

யுள்ள புருஷன் பிரபலதுர்ப்பலத்தன்மைகளைத்தெரிந்துகொள்ளுக. ஆனால் ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) யில்லாவிடத்து முற்கூறிய பாத்திய பாதக பாவமுளது. யாண்டு ஒரு வஸ்துவை யறியும்வேட்கை யுண்டாகின்றதோ, மற்றொன்றினை யறியும் வேட்கை யுண்டாகவில்லையோ, ஆண்டு இரண்டுஞானங்களின்சாமக்கிரிகளுமிருக்கினும், ஜிஞ்ஞாஸிதத் (அறியவிரும்பிய) தின் ஞான முண்டாகுமேயன்றி அறியவிரும்பாததின்ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அறியவிரும்பியதினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிபிரபலமும்; அறிய விரும்பாததினதுஞானத்தின்சாமக்கிரிதுர்ப்பலமுமாம். ஞானத்தின் இச்சை ஜிஞ்ஞாஸை(அறிதல்வேட்கை)யெனப்படும்; அதன்விஷயம்ஜிஞ்ஞாஸிதம் (அறியவிரும்பியது) எனப்படும். ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய சாமக்கிரி முழுவதும் பிரபலமாம். யாண்டு இரண்டின் ஜிஞ்ஞாஸையுமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு தீவிரஜிஞ்ஞாஸை பாதகமாம். இக்காரணத்தானே அத்தியான்ம நூல்களில் தீவிரஜிஞ்ஞாஸை யுள்ளவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாம், தீவிரஞானவிருப்ப மில்லாதவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாகாதென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின், அறிய விரும்பும் பதார்த்தத்தின் அறிதல் வேட்கையோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரி யுளதாயின், அதனினும் தீவிர ஞானவிருப்பத்தோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரியினால் அதற்குப் பாத முண்டாகின்றது. இல்லையாயின் ஞான விருப்போடு கூடிய சாமக்கிரியினால் மற்றச் சாமக்கிரிக்குப் பாத முண்டாகின்றது. இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையும் அவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் எப்போதும் சாக்கிரகாலத்தில் சம்பவிக்கின்றன. அவற்றால் ஞானவிருப்ப மின்றிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய பிரத்தியக்ஷமுதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினது பாதத்தின் பொருட்டுப் பிரஹ்மத்தின் தீவிரமான ஞானவிருப்பம் வேண்டும். தீவிர ஞான விருப்பத்தோடு கூடிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் இலௌகிக பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதம் உண்டாகின்றது. *'அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா' என்னும்

---

* இது பிரஹ்மசூத்திரத்தின் முதற்சூத்திரம். இதன்பொருள் அதன்பின் பிரஹ்மத்தின் ஞானவிருப்பானது செய்யத்தக்கதாம் அதாவது பிரஹ்மத்தை அறிய விரும்பவேண்டும் என்பதாம்.

சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருளின் கண்ணே தாற்பரியமாம். வியாக்கியானகாரர் விசாரத்தில் ஜிஞ்ஞாஸை யென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணையைக் கூறிக் கர்த்தவ்விய பதத்திற்கு * அத்தியாகாரம் கூறியிருக்கின்றனராகலின், பிரஹ்மஞானத்தின்பொருட்டு வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரம் செய்யவேண்டுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருளாயினும் விசார வாசகமான பதத்தைவிட்டு இலாக்ஷணிகமான ஜிஞ்ஞாஸையென்னும் பதத்தைப் பிரயோகிப்பதினால் சூத்திரகாரருக்கு வாச்சியமும் இலக்ஷியமுமாகிய இரண்டு பொருளினும் தாற்பரியமாம். பிரஹ்மஜிஞ்ஞாஸை பிரஹ்மஞானத்திற்கு ஏதுவாமென்பது வாச்சியார்த்தம். ஒரேசொல்லான் இலக்ஷணாவிருத்தி சக்திவிருத்திகளால் இரண்டு பொருள்களின் ஞான முண்டாகாதென்னும் பழைமையான சொல், கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரியு முளவென்னும் வாக்கியத்திற் பிறழ்தலான் விசுவசிக்கத் தக்கதன்று. கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரியுமுளவென்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்திற்கு மீனோடு சம்பந்தமும், இலக்ஷியார்த்தத்திற்கு இடைச்சேரியோடு சம்பந்தமு முண்டாகின்றன. ஆதலால் கங்கையில் மீன்களும் கரையில் இடைச்சேரியுமுண்டென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். நூலாசிரியர்கள் சூத்திரத்திற்கு அநேகம் பொருள்கள் எழுதி யிருக்கினும் அவ்வநேகம் பொருள்களும் சூத்திரத்திற்குப் பூஷணமாம். விசாரத்திற்போல ஜிஞ்ஞாஸையில் விதி சம்பவிக்கின்றதா, இல்லையாவென்னும் பொருளை யெழுதுவதில் நூல் விரியுமாகலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை.

## ருக. வேதாந்தத்தின் தாற்பரியமும், வேதத்தினையும் சொல்லினையும் விசாரித்தலும்.

அவாய்நிலையுணர்வு முதலியன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். அவற்றில் தாற்பரிய ஞான முளது. வேத வாக்கியத்தின் தாற்பரிய ஞானத்திற்கு ஏது உபக்கிரம முதலியனவாம். அவ்வுபக்கிரம முதலியவற்றான் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண் தாற்பரிய முளதாம். உபாசனா விதியிற் றாற்ப

---

* வாக்கியமுடிதற் பொருட்டாயினும், பொருள் முடிதற் பொருட்டாயினும் எஞ்சிநின்ற பதங்களை வருவித்துரைத்தல் அத்தியாகாரமாம். இதனையே வாக்கிய சேஷமென்றும் கூறுவர்.

ரியமில்லை. இவ்வர்த்தம்பாஷியகாரரால் * சமன்வய சூத்திரத்திற்கு விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மீமாம்ஸக விருத்திகாரர்களது மதங்கள் நலமுடையனவன்று.அவர்களது மதகண்டனத்திற்கு அநுகூலமான தர்க்கம் சம்ஸ்கிருதபாஷை தெரியாத சுரோதாக்களு (கேள்வியாளரு) க்கு அறிதற் கரியதா மாகலின் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞான முண்டாகவேண்டுமென்னும் சொல்லுவானது விருப்பம் (இச்சை) தாற்பரியமெனப்படும். மீமாம்ஸக மதத்தில் வேதம் நித்தியம்; ஆண்டுக் கருத்தாவின் இச்சையோ சம்பவியாது. அத்தியாபக (ஓதுவிப்போ) னது இச்சை சம்பவிக்கும் நையாயிக மதத்தில் சப்தம் மூன்றுவது க்ஷணத்தில் நாச மாகின்றது. வேதமும் சத்த வடிவாயிருத்தலின் க்ஷணிகமாம். மூன்றுவது க்ஷணத்தில் எதற்கு நாசமுண்டாகின்றதோ, அது க்ஷணிகமெனப்படும். நையாயிக மதத்தில் உச்சாரணத்தின் பேதத்தால் வேதத்திற்குப் பேதமுண்டு. ஒருமுறை உச்சரித்து மீண்டும் உச்சரிக்கப்படும் வாக்கியம் எதுவோ அது முன் வாக்கியத்தினும் வேருகின்றது. ஆனல் முன்வாக்கியத்திற்குச் சஜாதீய (ஒத்தவின) மாய்ப் பின்வாக்கியமுளது. ஆதலால் அபேதப்பிரம முண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல வேதம் பௌருஷேயமும் (புருஷனுற் செய்யப்பட்டதும்) க்ஷணிகமுமாம். ஏனெனின் வர்ண சமுதாயத்தின் வேருகவோ வேதம் இல்லை. வர்ண சமுதாயத்தினையே வேதமென்பர். அச்சமுதாயம் தனித்தனி வர்ணங்களினும் வேறன்று. ஆதலால் வேதம் வர்ணவடிவமாம். அவ்வர்ணம் சத்தவடிவமாம். ஆகாயத்தின் குணம் சத்தமாம். நாநா (பல) சத்தங்கள் ஒரு காலத்தி லுண்டாகா. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆன்மாவின் விசேஷகுணங்கள் ஞானமுதலியனவோ, அங்ஙனமே ஆகாயத்தின் விசேஷகுணம் சத்தமாம். விபுவின் விசேஷகுணங்களவையோ,அவை யிரண்டு ஒருகாலத்திலுண்டாகா. ஆனல் தேவதத்தனது சத்தமும் எஞ்ஞதத்தனது சத்தமும் ஒருகாலத்திலுண்டாகின்றன; பேரியின் சத்தமும் தாளத்தின் சத்தமும் ஒரு காலத்திலுண்டாகின்றன. ஒருநிலைக்களத்த (சமானுதி கரணமுடைய) விரண்டு சத்தங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் உற்பத்தி நிகழாதெனக்

* பிரஹ்ம சூத்திரத்தினது முதல் அத்தியாயம் முதல் பாதத்தின் ச-வது சூத்திரம் சமன்வயசூத்திர மெனப்படும்.

கூறினும், எல்லாச் சத்தங்களும் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஆகாயத் திருப்பனவாயிருத்தலின் ஒரு நிலைக்களத்தவாம். எச்சத்தமும் வேறு நிலைக்களத்ததாகாது. என்றாலும் ஆகாயத்தில் சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த மிருப்பதுபோலக் கண்டம்,மேல்வாய்,பல், மூக்கு, உதடு, நாநுனி, உரம், சிரமென்னும் எட்டுறுப்புகளினும் வர்ண (எழுத்து) வடிவான சத்தத்திற்கு அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. துவனி (ஒலி) வடிவான சத்தத்திற்குப் பேரி தாள முதலியவற்றில் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. ஒரு அதிகரண (நிலைக்கள)த்தி லிருப்பதனைச் சமானாதிகரணம் (ஒரு நிலைக்களத்தது) என்பர். சமவாயசம்பந்தத்தால் எல்லாச் சத்தங்களும் ஆகாயத் திருப்பனவாகலின் சமானாதிகரணமா யிருக்கின்றன. என்றாலும் அவச்சேதகத்தன்மைச்சம்பந்தத்தால் தேவதத்த சத்தமும் எஞ்ஞதத்த சத்தமும் வியதிகரணமாம். அங்ஙனமே பேரிசத்தமும் தாளசத்தமும் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் வியதிகரணமா(வேற்றுநிலைக்களத்தவா)ம். இதுநியமமாம்:— அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஒரு அதிகரணத்தில் இரண்டு சத்தங்களின் உற்பத்தி யொருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. அதாவது ஒரு அவச்சேதகத்தில் இரண்டு சத்தங் (சொற்) களின் உற்பத்தி ஒருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாக்கிய பதங்களின் அவயவ வடிவமான வர்ணங்களுக்கு ஒரு காலத்தில் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எல்லா வர்ணங்களும் கிரமமாக உண்டாகின்றன. கிரமமாக உண்டாகும் வர்ணங்களுக்கு நிமித்தமின்றி நாச மங்கீகரிக்கின், சகல வர்ணங்களுக்கும் முதற்கணத்தில் உற்பத்தியும் இரண்டாவது கணத்தில் நாசமு முண்டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசமின்றிச் சத்தத்தில் வேறு எந்தப் பிரத்தியக்ஷ முதலிய வியாபாரங்களும் சித்தியா வாகலின், சத்தத்தின் நாசத்திற்கு யாதானுமோர் நிமித்தத்தை யங்கீகரித்தல்வேண்டும். எந்த நிமித்தமின்றி இரண்டாவது கணத்தில் சத்தத்திற்கு நாசமுண்டாகாதோ, அது வேறெந்தச் சத்தத்தின் நாசத்திற்கும் நிமித்தமாதல் சம்பவியாது. முன் சத்தத்தின் நாசத்திற்கு ஏது தன் பின்னிற்கும் சத்தமாம். ஔ(கௌ:-ஆ) என்னும் வாக்கியத்தில் புருஷனது முயற்சியால் நாபிதேசத்தி னின்றும் வாயுவின்றொழிலுண்டாய்க் ககாரத்தை யுண்டுபண்ணும் நாவினடியில் வாயுவின் சையோகமுண்டாய் ஔகாரத்தை யுண்டுபண்ணும் கண்டவுதடு

களுடன் வாயுவின் சையோகம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் விசர்க்கத்தை (:) உண்டுபண்ணும் கண்டஸ்தானத்தில் வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றது. எவ்வொழுங்கால் மூன்று சையோக ங்களு முண்டாகின்றனவோ, அவ்வொழுங்கானே ககார ஒளகார விசர்க்கங்களாகிய மூன்றுவர்ணங்களு முண்டாகின்றன. கௌமுதி முதலியநூல்களிற் கவர்க்கத்திற்குக் கண்டஸ்தான மெழுதப்பட் டிருக்கினும், பாணினியாற் செய்யப்பட்ட சிக்ஷையில் கவர்க்கத் திற்கு நாவினடி ஸ்தானமாக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது:— அந்தச் சிக்ஷ வசனத்தை யனுசரித்து நாவினடியில் வாயுவின் சையோக த்தால் ககாரத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. வியா கரணமதத்தில் கௌ: (மௌ்) வென்னும் இத்துணை வர்ணங்கள் வாக்கியரூப மாகாவாயினும் நியாயமதத்தான் வாக்கியமெனப் படுகின்றன. முதல் க்ஷணத்தில் ககாரத்தின் உற்பத்தியும், இரண் டாவது க்ஷணத்தில் ஒளகாரத்தின் உற்பத்தியும்,மூன்ருவது க்ஷண த்தில் விசர்க்கத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் ககாரத் தின் நாசத்தில் ஒளகாரம் ஏதுவாம், ஒளகாரத்தின் நாசத்தில் விசர்க்கம் ஏதுவாம். மூன்ருவது க்ஷணத்தில் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; இரண்டாவது க்ஷணத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், நாசத்திற்கு ஏது தனது பின்சத்தமாம். அஃது இரண் டாவது கணத்தில் உண்டாகின்றது. காரணத்தின் சித்தியின்றிக் காரிய முண்டாகாது. முதல் க்ஷணத்தில் இரண்டாவது சத்தம் பெறப்படாததா யிருத்தலான், இரண்டாவது க்ஷணத்திற் பெறப் படும் இரண்டாவது சத்தத்தால் மூன்ருவது க்ஷணத்தில் முதற் சத்தத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறு மூன்ருவது சத்தத் தான் இரண்டாவதற்கு நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறே உபாந் திய (ஈற்றயல்) சத்த பரியந்தம் தத்தம் பின்னிற்கும் சத்தங்க ளான் (முன்) சத்தங்களுக்கு நாச முண்டாகின்றது. அந்திய (கடைசிச்) சத்தத்திற்கு ஈற்றயற் சத்தத்தான் சுந்தோபசுந்தநியாய த்தால் நாச முண்டாகின்றது. சுந்தன் உபசுந்தனென இரண்டு சகோதரர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவருக்கொருவரான் நாச முண்டாகியதுபாரதத்திற் பிரசித்தம் ஆனலிதிலிதுதோஷமாம்:— ஈற்றயற் சத்தத்தால் அந்திய சத்தத்திற்கு நாசம் அங்கீகரிக்கின் இரண்டாவது க்ஷணத்திற்றனே அந்திய சத்தத்திற்கு நாச முண் டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசத்தின் வேருன வியாபாரமின்றிய

அந்திய சத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். ஜகதீசபட்டா சாரியர் அந்தியசத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷ மென்று கூறி யிருக்கின்றன ராகலின், அப்பிரத்தியக்ஷத்தை யீட்டுதல் இஷ்டமே, தோஷமின் றெனக்கூறுவராயினும், மூன்றாவது க்ஷணத்திற் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாம். ஆதலால் அந்திய சத்தத்தின் நாசத்தில் ஈற்றயற் சத்தத்தின் நாசம் ஏதுவாம். ஈற்ற யல் சத்தம் ஏதுவன்று. இப்பக்ஷத்தில் அந்திய சத்தத்தின் நாசத் தில் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் நாசத்தின் ஆபத்தியி(அடைவி)ல்லை. ஏனெனின், ஈற்றயல் சத்தத்தின் நாசம் அந்தியசத்தத்தா லுண்டா கின்றது. ஆதலால் அந்தியசத்தத்தின் இரண்டாவதுக்ஷணத்தில் ஈற் றயலின் நாசமும் அதற்கடுத்தக்ஷணத்தில் அந்தியத்தின் நாசமுமுண் டாகின்றன. இவ்வாற்றான் சகல சத்தங்களின் நாசமும் மூன்றா வது க்ஷணத்தி லுண்டாகின்றது. இதன்கண் இது சங்கையாம்:— யாண்டு ஒரே வர்ணவடிவமான சத்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ச் சத்தத்தின் நாசத்திற் கேதுவாக ஒரு சத்தமு மில்லை. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—கண்ட முதலியவற்றோ டுண்டாகும் வாயு வின் சையோகம் வர்ணவடிவமான சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி முதலியவற்றோடு தண்ட முதலியவற்றிற் குண்டாகும் சையோகம் தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். மூங்கிற் பிள விரண்டின் பிரிவு தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். அங்ஙனமே சத்தமும் சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி தண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரிதேசத்திலுண்டாகும் சத்தமெதுவோ அதனினின்றுமுண்டா கிய சத்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தா (காதினு) லுண் டாகின்றது. அங்ஙனம் கண்டமுதலிய விடங்களில் வாயு வின் சையோகத்தால் உண்டாகும் வர்ணரூப சத்த மெதுவோ, அதன் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆனால் வர்ணரூப சத்தத்தான் வேறு சத்த முண்டாய் அதன் சாக்ஷாத் கார முண்டாகிறது. இவ்வாற்றான் அந்திய சத்தமின்றிய ஒரு சத்தம் அப்பிரசித்தமாம். ஆனால் இம்மதத்தில் வர்ணங்களின் சமுதாய வடிவமான பதத்திற்கு ஏக காலத்திற் சம்பவ மில்லை யாகலின் பதத்தின் சாக்ஷாத்காரமோ சம்பவியாது. என்றாலும் ஒவ்வொரு எழுத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் எல்லா வெழுத்துக் களையும் விஷயஞ்செய்யும் ஒரு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஸ்மரி க்கப்பட்ட பதத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது.

அதனுற் சாப்த போத முண்டாகின்றது. அல்லது முன் முன் வர்ணங்களின் அநுபவத்தால் சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அந்திய வர்ணத்தின் அநுபவமே பதத்தின் அநுபவமெனப் படுகின்றது. அதனுல் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அதனுற் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இது நியாய மதம். மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணம் நித்தியமாம்; ஆதலால் வர்ணங்களின் சமுதாயமாகிய வேதமும் நித்தியம். அன்றியும் எல்லா வர்ணங்களும் விபுவாம். யாண்டுக்கண்ட முதலியவிடங்களில்அத்தியான்ம வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வர்ணங்களின் அபிவியக்தி (வெளிப்படுதல்) உண்டாகின்றது. நையாயிக மதத்தில் வர்ணங்களின் உற்பத்திக்கு ஏதுவாயுள்ள தெதுவோ, அதுவே மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணங்களின் அபிவியக்தி(வெளிப்படை)க்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்ருன் வர்ண சமுதாயமான வேதம் நித்தியம்; ஆதலால் அபௌருஷேயமாம் (புருஷனுலாகிய தன்ரும்). வேதாந்தமதத்தில் வர்ணமும் அவற்றின் சமுதாயமான வேதமும் நித்தியமன்று. ஏனெனின், வேதத்திற்கு உற்பத்தி சுருதி கூறியிருக்கின்றது. சேதனத்திற்கு வேருகிய யாவும் அநித்தியமாம். ஆதலால் வேதம் நித்திய மன்று; க்ஷணிகமு மன்று. சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனது சங்கற்ப மாத்திரத்தால் வேதத்தின் உற்பத்தி யுண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் சுவாசத்தைப் போல அநாயாசமாக ஈசுவரன் வேதத்தை யுண்டு பண்ணினுர். நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப் போல வேதம் பௌருஷேயமாம். வேதாந்தமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல ஈசுவரரூப புருஷனுலாக்கப்பட்டதாகலின் பௌருஷேயமாம். ஆனுல் சர்வஞ்ஞர்களாகிய வியாசர் முதலியோர் எல்லாச் சிருட்டிகளினும் பாரத முதலியவற்றைச் செய்திருக்கின்றனர். ஆண்டு எங்ஙனம் முன் சர்க்கத்தில் (சிருஷ்டியில்) ஒழுங்கு இருந்ததோ அங்ஙனமே பாரத முதலியன பின் சர்க்கத்தினும் உண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆனுல் தனதிஷ்டப்படி பாரத முதலியவற்றின் ஒழுங்கினைச் செய்திருக்கின்றனர். வேதத்தின் ஒழுங்கு விலக்ஷணமாகாது. ஆனுல் முன் சர்க்கத்தின் ஒழுங்கினை நினைத்துப் பின் சர்க்கத்தில் முன்கற்பத்துக்குச் சமானமான ஒழுங்கினை யுடையதாக வேதத்தினை ஈசுவரன் சிருஷ்டித்திருக்கின்றனர். புருடனுற் செய்யப்படுந் தன்மையாகிய பௌருஷேயத்

தன்மை வேதத்தில் பாரத முதலியவற்றின் சமானமாம் அந்நிய சர்க்கத்தினது ஒழுங்கின் நினைவின்றிப் புருடனு லாக்கப்படுந் தன்மை வடிவினதாகிய பௌருஷேயத் தன்மை பாரத முதலிய வற்றின்க ணுளது; வேதத்திலின்று. வேதத்தில் முன் சர்க்கத்து ஒழுங்கினை ஸ்மரித்துப் புருஷனுலாக்கப்படுந்தன்மை யுளது. ஆதலால் வேதத்தின் ஒழுங்கு அநாதியாம்; வேதம் ஈசுவரனுகிய புருஷனு லாக்கப்பட்டதாம்; இதில் விரோதமின்று.

மூன்றவது பிரகாசம்
சத்தப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

---

ஓம் தத்ஸத்ப்ரஹ்மணே நமஃ.

# நான்காவது பிரகாசம்.

## உவமானப்பிரமாண நிரூபணம்.

### ௫௨. கிரமபங்கத்தின் அபிப்பிராய பூர்வகமான இரண்டு நியாயக் கிரமத்தான் உவமான உவமிதிகளின் இருவகைச் சொரூபம்.

நியாய வேதாந்தங்களின் எல்லா நூல்களினும், உவமான நிரூபணத்திற்குப் பின் சத்தம் நிரூபிக்கப்பட்டுளதெனினும், மூன்று பிரமாண வாதிகளாகிய சாங்கியர் முதலியோர் உவமானத்தை யங்கீகரிப்பதில்லை. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தமென்னும் மூன்றனையும் யங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்களுக்குபயோகமுள்ளபிரமாணங்களை முன்னர்ச் சொல்லவேண்டுமாகலின், சத்தப் பிரமாணத்தின்பின் உவமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. எவ்வொழுங்கான் சாஸ்திரங்களில் அதிகப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுளவோ, அவ்வொழுங்காக இந்நூலில் பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்றதாகலின், ஈண்டு வேறு சங்கதியி (தொடர்பி) ன் அபேக்ஷையில்லை.

உவமிதிப் பிரமையின் கரணம் உவமானப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயக்கிரமமாய் உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபம் இதுவாம்:—* சம்ஞியில் சம்ஞையினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியெனப்படும்; அதன் கரணமெனப்படும் வியாபாரமுடைய

---

* சொல்லின்பெயர் சம்ஞை; பொருளின்பெயர் சம்ஞி.

அசாதாரண காரணமெதுவோ, அது உவமானமெனப்படும். ஓர் நகரவாசியாகியபுருஷன் கவயம் (ஆமா) என்னும் சொற்பொருளை யுணராதவனுய் ஆரணியத்தில் வசிக்கு மொருவனோடு கவய மெத் தன்மைத்தென்று கேட்க, அப்போது ஆவினையொக்கும் ஆமா வென்ற ஆரணிய புருடன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தத்தினை யநுபவித்து வனத்தில் ஆவினையொத்த ஆமாவைக் கண்டு, ஆவினை யொக்கும் ஆமா வென்னும் வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்றான். அதன்பின் கண்டபசுவில் ஆமாவென்னும் சொற்பொருட் டன்மையை யறிகின்றான். ஆண்டுப் பசுவிசேடத்தில் ஆமாவென்னும் சொற்பொருட்டன்மை ஞானம் உவமிதியாம். ஆரணிய புருடனாலறிவிக்கப்பட்ட வாக்கியார்த்தத்தின் சத்தாநுபவம் கரணமாம்; ஆவினையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டு வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரித்தல் வியாபாரமாம்; ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகமாயிருத்தலின் சககாரியாம். ஆதலால் வாக்கியார்த்தாநுபவம் உவமானமும்,வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமுமாம்.எங்ஙனம் அவாய்நிலைமுதலியன சாத்தத்தின் சககாரிகளோ, அங்ஙனமே ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உவமிதியின் சககாரியாம், உவமிதி பயன். இது சாம்பிரதாயிகமான நையாயிகர் மதம்.

நவீன நையாயிகர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—சககாரியெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானமாம். வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபார மாம். ஆமாவென்னும் பதத்தினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியாகிய பயனும். இம்மதத்தில் வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபவம் காரணத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலின் குலாலபிதாவைப்போல அந்நியதாசித்தமாம்(பிறிதோராற்றாற்பெறப்படுவதாம்). பொருள் இதுவாம்:—குலாலபிதா கடத்தினது சாமக்கிரியினும் புறமாதல் போல உவமிதி சாமக்கிரியினும் வாக்கியார்த் தாநுபவம் பாகிய (புற) மாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நையாயிகர்களுடையவாம். இவற்றில் அநேக சங்கை சமாதானமாகிய விசாரம் நியாய கௌஸ்துப முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்தில் உபயோக முடைய தன்றாகலின் அதனை யாம் எழுதவில்லை.

உவமிதி ஒப்புமை ஞானத்தால் உண்டாவதுபோல விதர்ம ஞானத்தானும் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் காண்டாமிருகமென்

னும் பதத்தின் வாச்சியத்தையறியாதவன் ஆரணியபுருஷனால் ஒட்டையின் விலக்ஷணதர்மமுள்ள கொம்போடுகூடிய மூக்கினையுடையது 'காண்டாமிருகம்' என்னும் பதத்தின் வாச்சியமாமென்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தாநுபவமுண்டாகியபின்னர் வனத்திற்சென்று ஒட்டையின் விதர்மமான காண்டா * மிருகத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பின் அதனிடத்துக் காண்டாமிருகமென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை யறிகின்றான். பிருதிவியென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தை அறியாதான் ஜலம் முதலியவற்றின் வைதர்மியமுடையது பிருதிவியென்னுங் குருவாக்கியத்தைக்கேட்டு அதன் அர்த்தத்தை யனுபவித்து, ஜலாதிவைதர்மியமுடைய பதார்த்தத்தினைக் கண்டு, வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரித்து அப்பதார்த்தத்தில் பிருதிவி யென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை நிச்சயஞ் செய்கின்றான். விருத்த தர்மமுடையதனை விதர்ம மென்பர். விருத்த தர்மத்தினை வைதர்மிய மென்பர். காண்டாமிருகத்தின்கண் ஒட்டையினும் விருத்த தர்மம் குறுகிய கழுத்து முதலியனவாம். பிருதிவியில் ஜல முதலியவற்றினும் விருத்த தர்மம் கந்தமாம். இரண்டு உதாரணங்களினும் சாம்பிரதாயிகக்கிரமமாக வாக்கியார்த்தாநுபவம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும், விருத்த தர்மமுடைய பதார்த்தத்தின் தரிசனம் சககாரியுமாம். நவீனக்கிரமமாக விருத்த தர்ம விசிஷ்ட பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும், வாக்கியார்த் தாநுபவம் பாகியசாமக்கிரியுமாம். காண்டாமிருக பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை ஞானமும் பிருதிவியென்னும் பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை ஞானமும் உவமிதியாகிய பயனும். இவ்வாற்றான் நியாயமதத்தில் சம்ஞையின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனும். பிராசீனமதத்தில் வாக்கியார்த்தாநுபவத்தை உவமானப் பிரமாணமென்பர். நவீன மதத்தில் ஒப்புமையடுத்த பிண்டதரிசனம் அல்லது வைதர்மிய விசிஷ்ட பிண்டதரிசனம் உவமானப் பிரமாணமா மென்பர்.

---

* மூக்கிற் கத்திபோன்ற வொரு கொம்புள்ள ஓர் மிருகம். இதனை வடநூலார் கட்கமிருக மென்பர்.

## ருரு. வேதாந்தத்தின்படி உவமான உவமிதிகளின் சொரூபம்.

வேதாந்த மதத்தில் உவமிதி உவமானங்கட்கு வேறு சொரூப மாம்:—கிராமத்தில் கோவின் வியக்தியைக் காண்பவன் வனத்திற் சென்று கவயத்தைக் காணுங்கால் "இப்பசு ஆவொப்புமையுடையது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; அதன்பின் என் ஆ இப்பசுவினை ஒத்தது என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கவயத்தில் ஆவொப்புமையின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணமெனப்படும்; ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியெனப்படும். இம்மதத்தினும் உவமிதியின் கரணமே உவமானமெனப்படுகின்றது. ஆனால் உவமிதியின் சொரூபமும் இலக்கணமும் வேறாம். ஆதலால் உவமானத்தின் இலக்கண வேற்றுமையின்றி சொரூபத்தின் வேற்றுமை சித்திக்கின்றது. நியாய மதத்திலோ சம்ஞியில் சம்ஞையின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம் உவமிதி யெனப் படுகின்றது. வேதாந்த மதத்தில் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினை உவமிதியென்பர். கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானத்தால் ஆவில் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் ஜந்நியமாம். இவ்வாற்றான் உவமிதியின் இலக்கணம் நியாயமதத்தினும் வேறாம். அதன் கரணம் எதுவோ அது உவமானமெனப்படுகின்றது. சாதிருசிய ஞான ஜந்நிய ஞானமாகிய உவமிதி ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதன் கரணம் கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதுவே உவமானமாம். இம்மதத்தில் உவமானப் பிரமாணம் வியாபார மின்றியதாம். உவமானத்திற்குப் பின்னர் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபாரமும் வாய்ப்பதில்லை. இம்மதத்தில் வைதர்மிய விசிஷ்ட ஞானத்தால் உவமிதி யங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை; ஏனெனின் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென்பர்; பிறவற்றினை யன்று.

## ருசு. விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாய் உவமிதியைச் சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம்.

விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாக உவமிதியின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—

நியாயக் கிரமமாக உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபத்தை அங்கீகரிக்கினும் அத்வைத சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை.

மாறான நியாயக் கிரமத்தான் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கின்றது. ஏனெனின் வைதர்மிய ஞானத்தான் உவமிதி நியாயமதத்திற் கொள்ளப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்திற் கநுகூலமான அதன் உதாரணம் இதுவாம்:— "ஆன்ம பதத்தி னர்த்தம் எவ்வியல்பினது?" என்னும் வினாவிற்குத் "தேக முதலியவற்றின் வைதர்மியமுடையது ஆன்மா" என்றுரைத்த குருவின்விடையைக்கொண்டு அநித்தியமும் அசுசியும் துக்க சொரூபமுமான தேகாதிகளினும் விதர்மமுடைய நித்திய சுத்த ஆநந்தரூபம் ஆன்ம பதத்தின் வாச்சியமாமென்று ஏகாந்தமான விடத்தில் விவேகிக்குங் காலத்து, மனதிற்கு ஆத்மா வோடு சையோக முண்டாய் உவமிதிஞான முண்டாகின்றது. சாதிருசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென அங்கீகரிக்கின் ஆன்மாவில் எதற்கும் சாதிருசியம் (ஒப்புமை) இன்று. ஆகலின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு (ஞான விருப்புடையோனுக்கு) அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கிற தில்லை. அசங்கத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் ஆகாயத்தினை யொத்தது ஆன்மாவாமாகலின் ஆகாயத்தில் ஆன்மாவின் ஒப்புமை ஞானம் உவமானமாம்; ஆன்மாவில் ஆகாயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியாம். ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான இவ்வுதாரணம் சித்தாந்தத்தின் உவமிதிக்குச் சம்பவிக்குமாயினும், எவ்வதிகரணத்தில் எப்பதார்த்தத்தினது அபாவத்தின் ஞான முளதோ, ஆண்டு அபாவ ஞானத்தில் பிரம (மயக்க) புத்தி உண்டாத லின்றி, அவ்வதிகரணத்தில் அப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஆன்மாவில் கர்த்திருத்துவ முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமுளதாக நியாயமுதலிய சாஸ்திரங்களைக் கேட்டும் முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாதலின்றிக் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவென்னும் ஞானம் நிகழாது. எவனுக்குத் வேதாந்தார்த்த நிச்சயஞ் செய்தும் நையாயிகர் முதலியோரது குசங்கத்தால் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவா மென்னு ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாகின்றது. முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாத லின்றி விரோதமுடைய ஞானம் நிகழாது. அப்பிரமபுத்தி பிரம (மயக்க) வடிவினதாகுக, அல்லது உண்மை வடிவினதாகுக. இதில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆனால் பிரமபுத்தியில் பிரமத்தன்மை நிச்சயம் வேண்டியதின்றென்பது ஆக்கிரகமாம். இவ்வாற்றான் எக்காலத்தில் குரு

வாக்கியங்களான் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு ஆகாயமுதலிய சகல பிரபஞ்சமும் கந்தருவ நகரம்போல் திருஷ்ட நஷ்ட (காணும்போதே யழியும்)சுபாவமுடையனவாம்; அவற்றின் விலக்ஷண சுபாவமுடையது ஆன்மா; ஆகாயமுதலியவற்றில் ஆன்மாவிற்குச் சிறிதும் ஒப்புமையின்றென்னும் திடநிச்சயமுண்டாகுங்காலத்தில் ஆகாயத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்புமை ஞானம் சம்பவியாதாகலின் உத்தமஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான சித்தாந்தத்தினது உவமிதியின்உதாரணம் கிடைக்காது.

## ருரு. முற்கூறிய வேதாந்தக் கிரம நியாயக்கிரமங்களின் விலக்ஷணமான உவமிதி உவமானங்களின் இலக்கணம்.

முற்றும் நையாயிகக் கிரமத்தின் உவமிதியில் வித்துவேஷமு (விசேஷ வெறுப்பு) ண்டாகுமாயின் உவமிதிக்கு இவ்விலக்கணஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்:— சாதிரிசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் அல்லது வைதர்மிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் என்னும் இரண்டனுள் யாதானு மொன்றுளதேல் அது உவமிதியெனப்படும். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானத்தான் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உண்டாகின்றது. பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஜலத்தில் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் ஜலத்திற் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞானமும் உவமிதியாம். அதன் கரணம் உவமான மெனப்படும். ஈண்டுக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமும் பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் கரணமாகலின் உவமானமாம். விபரீதமாகவும் உவமான உவமிதித் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்தமுடையதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதியாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தில் ஆத்மாவின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஆத்மாவில் பிரபஞ்சத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதியாகின்றது. இவ்வாற்றான் சாதிருசிய ஞானஜந்திய ஞானம் வைதர்மிய ஞானஜந்திய ஞானம் என்னும் இரண்டனையும் உவமிதியாகக் கூறின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான உதாரணம் சம்பவிக்கின்றது.

## ருசு. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அதனுரையினும் கூறியதன் கண்டனம்.

வேதாந்த பரிபாஷையில் சாதிருசியஞான ஜந்நிய ஞானமொன்றே உவமிதியின் இலக்கணமாகச்சொல்லப்பட்டது. அதன் உரையில் அந்நூலாசிரியர் புத்திரர் இரண்டாவது உவமிதியைக் கண்டித்தற்பொருட்டுக் கூறியிருத்தல்வருமாறு:—யாண்டுக் கமலத்தால் லோசன (நேத்திர) த்தை உவமிக்கின்றேன் என்றிவ்வாறு உவமான உவமேயத்தன்மை யுண்டாகின்றதோ, அவ்விடத்திற்றான் உவமானப்பிரமாண முண்டாகின்றது. வைதர்மியஞான முண்டாகுமிடத்து உவமான வுவமேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உவமானப் பிரமாணம் சம்பவியாது என்பதாம். அவரை இது கேட்டல் வேண்டும்:—வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய உவமிதிக்கு எவ்வுதாரணங்கள் கூறப்பட்டனவோ, அவற்றில் உவமிதியினது விஷயத்தின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தா லுண்டாகிறதில்லையெனின், எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகின்றது? எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானத்தைக் கூறுவரோ அப் பிரமாணத்தானே சாதிருசிய ஞான ஜந்நிய உவமிதியினது விஷயத்தின் ஞானமும் உண்டாய்விடும். உவமானப் பிரமாணத்தினை பிரயோஜனத்தின் அபாவத்தால் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். கவயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆவின் சாதிருசியமோ பிரத்தியக்ஷம்; ஆனால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசியம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின், தர்மியோடு இந்திரியத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின், இந்திரிய சையுத்த தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் சாதிருசிய தர்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும். ஆவடிவ தர்மியோடு இந்திரிய சையோகமின்மையால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசியம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷய மன்று. ஆதலால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுவாகக் கவயத்தில் ஆவின் சாதிருசிய ஞான வடிவமாகிய உவமானப்பிரமாணம் வேண்டியதாயின், அங்ஙனமே காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையினது வைதர்மியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமோவுளது; ஒட்டையினோடு இந்திரிய சையோக மின்மையால் ஒட்டையில் காண்டா மிருகத்தினது வைதர்மியத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது; அதற்கு ஏதுவாகக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமாகிய உவமானமே பிரமாணமென்று அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் எந்த ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்

கின்றேனென்னும் தோற்றம் ஞாதாவு (அறிபவனு) க் குண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானம் உவமிதியாம். வைதர்மிய ஞானத்தாற் றோன்றிய வைதர்மிய ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்கின்றே னென்னும் தோற்ற முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உவமிதியன்றென வெழுதி யிருக்கின்றனர். அது பிசகு; ஏனெனின் முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின்னர் முகத்தைச் சந்திரனோடு உவமிக்கின்றே னென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுளது. உவமிதியில்லை. ஆதலால் உவமிக்கின்றேன் என்னும் வியவகாரத்திற்கு விஷயம் உவமை யலங்காரமாம். யாண்டு உவமான உவமேயங்களுக்குச் சமான சிறப்புண்டாகின்றதோ ஆண்டு உவமையலங்காரம் சொல்லப்படுகின்றது. அலங்காரத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் உவமை முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமும் அலங்காரசந்திரிகை முதலியவற்றிற் பிரசித்தமாம். அது கடினமும் உபயோகமின்றியதுமா மென்றறிந்து ஈண் டெழுதப்படவில்லை. ஆதலால் யாண்டு உவமிக்கின்றேன் என்னும் தோற்றமுண்டா கின்றதோ அதன்விஷயம் உவமிதி ஞானமன்று. ஆனல் சாதிருசிய ஞானஜந்திய ஞான வைதர்மிய ஞான ஜந்தியஞானங்களில் உவமிதி சத்தம் பாரிபாஷிகமாம். எங்ஙனம் சந்தோகிரந்தங் (யாப்புநூல்) களில் ஐந்து ஆறு ஏழுகளில் பாணம் ரஸம் முனியென்னும் சொற்கள் பாரிபாஷிகமாயுளவோ, அங்ஙனமே உவமிதி சத்தமும் நியாய சாஸ்திர அத்வைத சாஸ்திரங்களில் வேறுவேறு பொருள்களில் பாரிபாஷிகமாம். ஆதலால் அத்வைத சாஸ்திரத்தில் சாதிருசியஞான ஜந்திய ஞானத்தினைப் போல வைதர்மியஞான ஜந்தியஞானமும் உவமிதி சத்தத்தின் அர்த்தமாம்.

பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மத்தினைச் சாதிருசிய மென்பர். எங்ஙனம்: கவயத்தில் கோவின் பேதத்தோடுகூடிய சமான அவயவம் கவயத்திலுளது. அதுவே கோவின் சாதிருசியமாம். கோவின் சமான தர்மம் கோவிலுளது; பேதமில்லை. கோவின்பேதம் அசுவத்திலுளது; சமான தர்மமின்று. ஆதலால் சாதிருசியமில்லை. சந்திரனது பேதத்தோடுகூடிய சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மை வடிவினதாகிய சமான தர்மம் முகத்திலுளது. அதுவே முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியமாம். இவ்வாற்றான் உவமான உவமேயங்களின் பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மமே சாதிருசிய பதத்தின்

போநுனாம். சிலர் சாதிருசிய மென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தம்; அது உவமான உவமேயங்களி லுள்ளது. உவமான உவமேயங்களி னது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின்வேறுமெனக் கூறுகின்றனர். அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின், யாண்டு இரண்டு பதார்த்தங் களின் சமானதர்மம் அற்பமுளதோ, ஆண்டு அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. சமான தர்மம் அதிகமுள்ள விடத்து உத்கிருஷ்ட (உயர்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்றான் சமான தர்மத்தின் மிகுதி குறைவுகளாற் சாதிருசியத்தில் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங் (உயர்வு தாழ்வு)க ளுண்டாகின்றன. நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் வேறான சாதிருசியமுள தாயின், பிராஹ்மணத் தன்மை முதலிய ஜாதியைப்போல அகண்டமாகும்; அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் பொருந்தா. ஆகலின் சமானதர்மம் சாதிருசியமா மென்னும் உதயநாசாரியர்மதம் சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம்.

## ௺ள. கரணத்தினது இலக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஆனால் உவமிதிசத்தத்தின் பரிபாஷைக்கு நியாயமதத்திலும் அத்வைதமதத்திலும் பேதமுளது. உவமானசத்தத்தின் பொருள் இரண்டு மதத்திலும் பின்ன மன்று. ஏனெனின் உவமிதியின் கரணம் உவமான மெனப்படும். நியாயமதத்தில் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யுணர்ச்சி உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப்பொரு ளாம். அதன்கரணம் வாக்கியார்த்தாநுபவம், அல்லது சாதிருசிய விசிஷ்டபிண்டப் பிரத்தியக்ஷமாம். அத்வைத மதத்தில் சாதிரு சியஞான ஜந்ய ஞானமும், வைதர்மிய ஞான ஜந்ய ஞான மும் உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப் பொருளாம். அதன்கரணம் சாதிருசிய ஞானமும் வைதர்மிய ஞானமு மாம். இவ்வாற்றான் உவமிதி சத்தத்திற்குப் பரிபாஷையில் பேதமுண்டு. அதன் வேறுபாட் டால் உவமானத்தின் பேதம் சித்த மாகின்றது. உவமான பதம் பாரிபாஷிக மன்று; ஆனால் யௌகிகமாம். வியாகரணத்தின்படி எப்பதம் அவயவப்பொருளை விடுகிறதில்லையோ, அது யௌகிகபத மெனப் படுகின்றது. ஈண்டு வியாகரணத்தின்படி உவமிதியின் கர ணம் உவமானபதத்தினது அவயவங்களின் பொருளாம். உவமான த்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் வியாபாரமில்லை. ஆதலால் வியாபாரமுடைய காரணமே கரணமா மென்னும் நியம மில்லை.

17

ஆனால் நிர்வியாபார காரணமும் கரணமாகின்றது. நியாயமத நிரூபணத்தின் பிரசங்கத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாகலின், நிர்வியாபார காரணத்தில் கரணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் சித்தாந்தமதத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறான அசாதாரண காரணத்திற்குக் கரணத்தன்மை சொல்லுதல் வேண்டும். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை யில்லை. எங்ஙனம் வியாபாரமுடையதென்று சொல்லுவதனால் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம் செல்லாதோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதலாலும் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம்செல்லாது. ஏனெனின், எங்ஙனம் வியாபாரத்தில் வியாபாரமுடைமை யில்லையோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்தின்வேறுதற்றன்மையும்வியாபாரத்திலில்லை. இவ்வாற்றான் வியாபாரத்தின் வேறாய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். அது வியாபாரமின்றிய தாருக, அல்லது வியாபாரமுடைய தாருக. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தம் என்னும் மூன்றுமோ பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அநுமிதிப்பிரமை சாப்திப்பிரமைகளின் வியாபாரமுடைய காரணமாம். உவமானம் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தி யென்னும் மூன்றும் உவமிதி முதலிய பிரமையின் நிர்வியாபார காரணமாம். ஆதலால் சித்தாந்தத்தின்படி கரணலக்ஷணத்தில் வியாபாரமுடைய தென்னும் பதமுள்ள இடத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதல் வேண்டும். நியாய மதத்திலோ கரணலக்ஷணத்திற்கு வியாபாரத்தில் அதிவியாப்தியை நீக்குதற் பொருட்டு வியாபார முடைய தென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க, அல்லது வியாபாரத்தின் வேறாகியதென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க. இருவகையானும் கரணலக்ஷணம் சம்பவிக்கும். ஏனெனின், நியாய மதத்தில் உவமிதிப் பிரமையின் கரணமாகிய உவமானப் பிரமாணத்தில் வாக்கியார்த்தஸ்மிருதிவியாபாரமாம். இது நியாயாநுசாரமான உவமான நிரூபணத்தில் முன் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் உவமிதியின் காரணமாகிய உவமானத்தில் வியாபாரமுடையதெனக் கூறினும் கரண லக்ஷணத்தின் அதி வியாப்தியில்லை. அர்த்தாபத்தியை அநுமானத்தி லடங்கியதாக நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அர்த்தாபத்தியில் பிரமையின் கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அங்கீகரியாமையால் அதில் கரணத்தன்மை வியவகாரத்தின்

அபேக்ஷையில்லை. அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையில் அநுப லப்தியைச்சககாரி(துணைக்)காரணமென்றே மதித்திருக்கின்றனர். பிரமைக்கரண வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அநுபலப்தி க்கு நையாயிகர் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனல் அபாவப் பிரமையில் அநுபலப்தியோடு கூடிய இந்திரிய முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத் தன்மையை யங்கீகரிக்கின்றனர். ஆதலால் அநுபலப்தியினும் பிரமைக்கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் கரணத் தன்மை வியவகாரத்தின் அபே க்ஷையில்லை. ஈண்டு இது நிச்சயம்:—அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரணத்தன்மை வியவகாரத்தில் இஷ்டமுளதாக, கரணத்தின் இல க்கணம் இல்லையாயின், கரண லக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்தி தோஷ முண்டாம். அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் பிரமாணத்தன்மை யுளதேல் கரணத்தன்மையின் அபேக்ஷை அவசியமுண்டாம். ஏனெனின், பிரமையின் கரணத்தைப் பிரமாணமென்பர். ஆத லால் பிரமாணத் தன்மையில் கரணத்தன்மையின் பிரவேச மிருத்த லின், கரணத் தன்மையின்றிப் பிரமாணத் தன்மை சம்பவியாது. நியாய மதத்தில் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் அந்தப் பிரமா ணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் இரண்டினும் கரணத் தன்மை வியவகாரம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதின்று. இவ்வாற்றான் கரணத்தன்மை யின்றிய அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷண மின்மையால் அவ்வியாப்தி தோஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றான் நியாயமதத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார ணம் கரணமெனக் கூறினும் அவ்வியாப்தியில்லை. சித்தாந்தத்திலோ வியாபாரமுடையதாகக் கூறின் உவமான முதலிய மூன்று பிர மாணங்களிலும் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகின் றது. ஏனெனின், சித்தாந்த மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்த முடைய கவயத்தில் கோவின் பிரத்தியக்ஷ வடிவினதாகிய சாதிருசிய (ஒப் புமை) ஞானம் உவமானப் பிரமாணமாம். மறைபட்டுள்ள (தூரத் துள்ள) கோவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமை யாம். அங்ஙனமே இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவிலுண்டாம் மறைபட்டுள்ள பசுவின் வைதர்மிய ஞானமோ உவமானப் பிர மாணமாம். மறைபட்டுள்ள பசுவிலுண்டாம் இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமையாம். இவ் வாறு உவமானத்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபார

மும் சம்பவிக்கிறதில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர். ஆதலால் உவமானப் பிரமாணத்தில் கரணத் தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளிலும் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறுவாம். ஆகலின் கரணத்தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம்; வியாபாரத்தின் சம்பவமின்று. அதனால் உவமான அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் கரணத்தின் இலக்கணத்தில் சித்தாந்தத்தின்படி வியாபாரமுடையதென்னும் பதத்தை விட்டு, வியாபாரத்தின் வேறாய வெனக் கூற வேண்டும். வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலில் தர்மராஜர் வியாபாரமுடையஅசாதாரண(சிறப்புக்)காரணமென்றுகரணலக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றார். அன்றியும் பிரமையின் கரணம் பிரமாணமென்று பிரமாணத்தின் இலக்ஷணம் கூறி யிருக்கின்றார். தர்மராஜருடைய புத்திரர் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் இங்ஙனம் கூறி யிருக்கின்றார்:—உவமிதியின் அசாதாரண காரணம் உவமானம். அது வியாபார மின்றியதாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளும் வியாபாரமின்றிய காரணங்களா மாகலின், உவமான முதலிய மூன்றி னிலக்ஷணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் உவமானமாம். உபபாதகத்தினது பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அபாவப் பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாமென் றிவ்வாறு உவமான முதலிய மூன்றற்கும் வியாபார முடையதென்னும் பதம் பொருந்தியதாக இலக்ஷணத்தைச் செய்யின், மூன்றற்கும் வியாபார முடைமை யின்மையால், உவமான முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவியாததாகும். ஆகலின் வியாபார முடையதென்னும் பதமின்றியது விசேஷ லக்ஷணமாம். உவமிதிப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் உவமான மெனப்படும். இவ்வாறே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்திலும் வியாபாரமுடையதென்க் கூறலாகாது. ஆதலால் அசம்பவமின்று. இவ்வாறு தர்மராஜர் புத்திரர் உவமானப் பிரமாண முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமோ பொருந்தும் வண்ணம் கூறுகின்றார். எந்தக் கரணலக்ஷணமும் அங்ஙனமே பிரமாணத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் மூலகாரரால் (தர்மராஜரால்) மூன்

கூறப்பட்டனவோ அவற்றின்கண் ஓர் வேற்றுமையுங் கூறினு ரில்லை. ஆகலின், அவர் புத்திரர் கூற்றிற் குறையுளது. ஏனெனின், கரண இலக்கணத்தில் விசேடத்தைக் கூறினல்லால் வியாபார முடைமையின் அபாவத்தால், உவமிதியின் கரணம் உவமானம், அர்த்தாபத்திப் பிரமையின் கரணம் அர்த்தாபத்தி, அபாவப் பிரமையின் கரணம் அநுபலப்தி என்னும் விவகாரம் உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமே கரணத் தன்மையின் அபாவத்தால் உவமான முதலியவற்றில் பிரமாணத்தன்மை விவகாரமு முண்டாகலாகாது. ஆகலின், மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபார முடையது என்னும் பதத்திற்கு வியாபார பின்னமென் றுரைசெய்வதில் சர்வ இஷ்ட சித்தியு முண்டாகிறது. ஆகலின் மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபாரமுடையது என்னும் பதத்திற்கு வேறு பொருள் செய்யாமையின் புத்திரர் கூற்றிற் குறை யுளது. நமது கிரமமாகவோ வியாபார மின்றிய உவமான முதலியவற்றினும் உவமிதி முதலிய பிரமைகளின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் பிரபஞ்சத்தில் பிரஹ்மத்தின் விதர்மத் தன்மையின் (வேற்றியல்பதாந் தன்மையின்) ஞானம் உபமானமாம். பிரபஞ்சத்தினும் விதர்மம் (வேற்றியல்புடையது) பிரஹ்மமா மென்பது உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனாகிய உவமிதி ஞானமாம்.

நான்காவது பிரகாசம்
உவமானப்பிரமாண நிருபணம்
முடிந்தது.

---

ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

# ஐந்தாவதுபிரகாசம்.

# அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம்.

## ரு அ. நியாயமதத்தில் அர்த்தாபத்தியின் அங்கீகார மின்மையும், மூவகை அநுமானங்களின் வர்ணனமும்.

நையாயிகமதத்தில் முற்கூறிய நான்குமே பிரமாணங்களாம். வெதிரேகியநுமானத்தில் அர்த்தாபத்திப்பிரமாணம்அடங்கும் சித்தாந்தத்தில் கேவல வெதிரேகியநுமானம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை யாக

லின், அர்த்தாபத்தி வேறு பிரமாணமாம். கேவல வெதிரேகி அநுமானத்தின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியாற் பெறப்படுகின்றது. எதில்அந்நுவயவியாப்திக்குஉதாரணங்கிடைக்காது சாத்தியாபாவத்தில் ஹேதுவபாவத்தினது வியாப்தியின் உதாரணம் கிடைக்கின்றதோ, அது கேவல வெதிரேகி யநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:— பிருதிவி பிறவற்றின் வேறு; கந்தமுடைமையான் என்னுமிடத்து யாண்டுக் கந்தமுடைமையுண்டோ, ஆண்டுப் பிறவற்றின்வேறுதற்றன்மை யுண்டு என்னும் அந்நுவய வியாப்திக்கு உதாரண மில்லை. ஏனெனின் பக்ஷத்தின் வேறனது திருஷ்டாந்தமாம். ஈண்டுப் பிருதிவிமுழுவதும் பக்ஷமாம்.அதனின்வேறுயஜலமுதலியவற்றில் பிறவற்றின்வேறுதலும் கந்தமுமில்லை. ஆதலால் இது கேவல வெதிரேகி யநுமானமாம். யாண்டுப் பிறவற்றின் வேறுத லின்மை யுளதோ, ஆண்டுக் கந்தமின்மையுளது, ஜலத்திற்போல என்றிவ்வாறு சாத்தியா பாவத்தில் ஹேதுவின்மையின் வியாப்தி ஞானத்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு யாதோ,அது ஜலமுதலியவற்றிலுளதாம். ஆகலின் ஜலமுதலியன உதாரணமாம். வியாப்திஞானத்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு எதிலுளதோ, அது உதாரணமெனப்படும். அந்நுவயி அநுமானத்தில் எங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகத்தன்மையுளதோ, அங்ஙனமே அதனின் விபரீதம் (மாறுபட்டது)வெதிரேகியிலுளதாம். அந்நுவயியில் ஹேது வியாப்பியமும்,சாத்தியம் வியாபகமுமாம். வெதிரேகியில் சாத்தியாபாவம் வியாப்பியமும், ஏதுவின் அபாவம் வியாபகமுமாம். ஆனால் ஈண்டு நையாயிகர்களின் இரண்டு மத முண்டு. சாத்தியா பாவத்தில் ஏதுவபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சியுண்டாகின்றது. ஆனால் ஹேது அபாவத்தின் வியாப்தியின் ஞானமும் சாத்தியாபாவத்திலுண்டாகின்றது. இப்பக்ஷத்தில் சில நையாயிகர் இத்தோஷங் கூறுகின்றனர்:— எந்தப்பதார்த்தத்தில் ஏதனது வியாப்தியின் ஞானமுளதோ அப்பதார்த்தமாகிய ஏதுவினால் அச்சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தங்களுக் கொன்றற்கொன்று வியாப்பிய வியாபகத்தன்மை யறியப்படவில்லையோ, அவற்றிற் கொன்றற் கொன்று ஏது சாத்தியத் தன்மைகள் பொருந்தா. பிறவற்றின் வேறுத லின்மை கந்த மின்மைகளுக்கு வியாப்பிய வியாபகத்தன்மைகளும், கந்தம் பிறவற்றின் வேறுதலென்பவற்றிற்கு ஏது சாத்தியத்தன்மைகளும் கூறுதல் ஆச்சரியத்தை

யுண்டுபண்ணுவதாம். ஆதலால் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினாலும் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றது. அந்நுவயி வெதிரேகி யநுமானங்களுக்கு இத்துணையே பேதமாம்:— யாண்டு ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினால் ஏதுவில் வியாப்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அது அந்நுவயி யநுமான மெனப்படும். யாண்டுச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வால் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றதோ, அது வெதிரேகியநுமான மெனப்படும். சாத்தி யாபாவத்தில் ஏதுவபாவத்தின் வியாப்திஞானம் ஓரிடத்து முண்டாகிறதில்லை. யாண்டுச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் வியாப்தி ஞானமுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாத்தியாபாவத்தால் ஏது அபாவத்தின் அநுமிதியே யுண்டாகின்றது. ஏதுவால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாப்பிய ஞானத்தால் வியாப்பியத்தின் அநுமிதி யுண்டாமென்பது நியமம். முதற்பக்ஷம் பிராசீனரது; இரண்டாம் பக்ஷம் நவீனரது. அநுமானப் பிரகரணத்தில் நியாய நூலைப் படித்தலின்றிப் புத்தியின் பிரவேசம் உண்டாகாதாகலின் அநுமானத்தின் சில பொருளை யாம் விஸ்தாரமாக எழுதவில்லை. இவ்வாறு கேவல வெதிரேகி யநுமானத்திற்கு உதாரண முளது. யாண்டுச் சாத்தியாபாவ ஹேது அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லையோ, அது கேவலாந்நுவயி அநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கடம் பதசக்தியுடையது (சொல்லாற்றலுடையது); ஞேயத்தன்மையால்; படம்போல. ஈண்டுச் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி ஓரிடத்தும்கிடைப்பதில்லை. நியாயமதத்தில் ஞேயத்தன்மையும் பதசக்தியும் எல்லாவற்றின் கண்ணுமுள. ஆகலின் அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லை. யாண்டு இரண்டற்கும் உதாரணம் கிடைக்கின்றதோ, அது அந்நுவயவெதிரேகியநுமானமெனப்படும். இவ்வாறு பிரசித்த அநுமானமுளது. பர்வதம் வன்னியுடைத்து என்பதைப் பிரசித்தாநுமான மென்பர். ஈண்டு அந்நுவயத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் குதாரணம் அடுக்களை, வெதிரேகத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் மடு. இவ்வாறு மூவகையநுமானம் நையாயிகர் கூறுவர்.

## ருக. வேதாந்தத்தின்படி ஒரே அந்நுவயி (அந்நுவயி வெதிரேகி) அநுமானமும், அர்த்தாபத்தியைக் கொள்ளுதலும்

வேதாந்தமதத்தில் கேவல வெதிரேகியின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியினு லுண்டாகின்றது. பிறவற்றின் வேறுதலின்றிக் கந்தமுடைமை சம்பவியாது. ஆதலால் கந்த முடைமையின் அநுப பத்தி (சம்பவமின்மை) பிறவற்றின் வேறுதலைக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் கேவல வெதிரேகி பொருளின் றியதாம். கேவலாந்நுவயி அநுமான மென்பது ஒன் றில்லை. ஏனெனின், சகலபதார்த்தங்களும் பிரஹ்மத்திலில்லை. ஆத லால் வெதிரேகவுடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்பிரஹ்மத்தில் கிடைக் கின்றது. விருத்தி ஞானத்திற்கு விடயமாந்தன்மை வடிவினதா கிய ஞேயத்தன்மை பிரஹ்மத்தின்கணுளது. உளதாகவே அதன் அபாவம் பிரஹ்மத்தின்கண் பொருந்தாது. என்றாலும் ஞேயத் தன்மை முதலியன மித்தையாம். மித்தையாகிய பொருளும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிஷ்டானத்தி லிருக்கும். ஆதலால் எதனை நையாயிகர் அந்நுவய வெதிரேகி யென்பரோ, அதுவே அந்நுவயி யென்னும் ஒருவகை யநுமானமாம். இது வேதாந்தமதம். இம்மதத் தில் கேவல வெதிரேகி யநுமானத்தின் அங்கீகாரமில்லை; அர்த்தா பத்திப் பிரமாணம் அங்கீகாரமாம். விசாரித்துப்பார்க்கின் இரண் டனையும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், யாண்டு ஒரு பொருளினது ஞானத்தின் அநுவியவசாயம் பின்னமாகின்றதோ, ஆண்டு அப்பொருளினது ஞானத்தின் பிரமாணம் பின்னமாகின் றது. வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் பிரமாணபேதமின்றி அநுவியவசாயத்தின் பேதமுண்டாகாது. ஓர் வன்னியின் பிரத்தி யக்ஷ ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது வன்னியைச் சாக்ஷாத் கரிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அநு மான ஜந்யஞான முண்டாகுங் காலத்து, வன்னியை யநுமிக்கின் றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. சத்தத்தால் வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து, வன்னியைச் சத்தத்தாலறி கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. சூரியனிடத் துள்ள வன்னியின் சாதிருசிய ஞானமாகிய உவமானப் பிரமா ணத்தால் சூரியனையொத்த வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து,

சூரியனால் வன்னியை உவமிக்கின்றே னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் ஞானத்தை அநுவியவசாயமென்பர். அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகும் ஞானமெதுவோ, அது வியவ சாய மெனப்படும். இவ்வாறு வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண் ணும் பிரமாண பேதத்தால் அநுவியவசாயத்தின் பேத முண்டா கின்றது; ஒரு காலத்துக் கந்தத்தால் பிறவற்றின் வேறுதலைப் பிருதிவியின்கண் அநுமிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. ஒருகாலத்துக் கந்த அநுபபத்தியால் பிறவற்றின் வேறு தலைப் பிருவிதியிற் கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. யாண்டு அநுவியவ சாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவ சாயம் அநுமானப்பிரமாண ஜந்நியமாகின்றதோ, ஆண்டு, முதல் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. யாண்டு அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவசாயம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்நியமாகின் றதோ, ஆண்டு இரண்டாவது அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தால் வியவசாயம் வேறுபடு தலின் வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் அநுமானம் அர்த் தாபத்தியென்னும் இரண்டு மிருக்கின்றன. ஒன்றை யங்கீகரித்து மற்றொன்றை நிஷேதித்தல் பொருந்தாது. சப்தசக்திப் பிரகாசிகை முதலிய நூல்களில் அநுமானப் பிரமாணத்தால் சப்தப்பிரமாணத் தின் பேதம் அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தானே பெறப்படுவதாக ச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணபேதத்தின் சித்தி யில் அநுவியவசாயத்தின் பேதம் பிரபல ஏதுவாம். இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்தி கேவலவேதிரேகி யநுமானமென்னு மிரண்டனை யும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டு விஷயத்தின் பிரகாசம் ஒரு பிரமாணத்தாற் பெறப்படுகின்றதோ, ஆண்டு வேறு பிரமாண த்தின் நிஷேத முண்டாகிறதில்லை. கேவல வெதிரேகியின் சொரூ பம் சுருக்கமாய்க் காட்டப்பட் டிருக்கின்றது.

## சூ௦. அர்த்தாபத்திப் பிரமாண பிரமைகளின் சொரூப பேதமும், உதாரணமும்.

அர்த்தாபத்தியின் சொரூபம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ மென் னுஞ்சொல் பிரமாணத்தையும் பிரமையையும் அறிவிப்பதாதல் போல அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல்லும் பிரமாணமும் பிர மையுமாகிய இரண்டனையும் அறிவிப்பதாம். உபபாதக கற்பனைக்கு

ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பர். உபபாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமை யென்பர். உபபாதகம் சம்பாதகம் (சம்பாதிப்பது) என்பன பரியாயச் சொற்கள். ஆதலால் விசாரசாகரத்தில் சம்பாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்தி யென்று கூறியிருக்கின்றது. அது விரோத மில்லை. எது இன்றி எது சம்பவியாதோ, அதற்கு அது * உபபாத்திய மெனப்படும். அது இராப் போஜனமின்றிப் பகலுண்ணுப் புருஷனிடத்து ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதாகலின், இராப் போஜனத்திற்கு ஸ்தூலத்தன்மை உபபாத்தியமாதலாம். எதன் அபாவத்தால்எதன் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அதற்கு உபபாதக மெனப்படும். அஃது, இராப்போஜனத்தின் அபாவத்தால் பகலுண்ணுதவனுக்கு ஸ்தூலத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது, ஆதலால் இராத்திரி போஜனம் ஸ்தூலத் தன்மையின் உபபாதகமா மென்பது.

சங்கை:—இவ்வாற்ருன் வியாபகத்திற்கு உபபாதகத் தன்மையும் வியாப்பியத்திற்கு உபபாத்தியத் தன்மையும் சித்தமாகின்றன. உபபாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். இங்ஙனம் கூறுவதால் வியாபகஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய வியாப்பிய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பது பெறப்படுகின்றது. இத்தன்மையது அநுமானப் பிரமாணமாம். அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்திற்கு அநுமானப் பிரமாணத்தினும் பேதம் தோற்றவில்லை.

உத்தரம்:—தூலத்தன்மை இராப் போஜனத்தின் வியாப்பியமாம், தூலத்தன்மை யுடையவன் தேவதத்தன் என்னும் இரண்டு ஞானமுமுண்டாய் யாண்டு இராப் போஜனத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது அநுமிதி ஞானமாம். பகலுண்ணுத புருஷனிடத்து இராத்திரி போஜனமின்றி ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதென்னும் ஞானத்திற்குப் பின்னுண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். இக்காரணத்தானே முதற்கிரமப்படி இராத்திரி போஜனத்தினது ஞானத்தின் பின் தூலத்தன்மையினுல் இராத்திரி போஜனத்தை அநுமிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது.இரண்டாவதுகிரமத்தின்

* உபாத்தியம் சம்பாத்தியம் (சம்பாதிக்கப்படுவது) என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

படி இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானத்திற்குப்பின் தூலத்தன்மை சம்பவியாமையால் இராப் போஜனத்தைக் கற்பிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் உபபாத்திய அநுபபத்தி ஞானத்தால் உபபாதகத்தைக்கற்பித்தல் அர்த்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படும். உபபாதக கற்பனைக்கு ஏதுவாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்திஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படும். அர்த்தமாவது உபபாதக வஸ்து; அதன் ஆபத்தியாவது கற்பனையா மென்னும் அர்த்தத்தால் அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் பிரமையை யறிவிப்பதாகின்றது. ஆண்டு அர்த்தத்தினது ஆபத்தி என்னும் * ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாம். அன்றியும் அர்த்தத்தின் ஆபத்தியை யுண்டாக்குவதென்னும் அன்மொழித் தொகையால் அர்த்தத்தின் கற்பனை எதனினின்றும் உண்டாகின்றதோ, அந்த உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தி ஞானமாகிய பிரமாணம் அர்த்தாபத்தி சப்தத்தின் பொருளாம். அர்த்தாபத்தி இருவகையாம்:—ஒன்று திருஷ்டார்த்தாபத்தி (காண்டலருத்தாபத்தி), மற்றொன்று சுருதார்த்தாபத்தி (கேள்வி யருத்தாபத்தி). யாண்டுத் திருஷ்டஉபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தி ஞானத்தால்உபபாதகத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் திருஷ்டார்த்தாபத்தி சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—பகலுண்ணாதவனது தூலத்தில் உண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் திருஷ்டார்த்தா பத்தியாம்; உபபாத்தியமாகிய தூலத்தன்மை திருஷ்டமாகலின் யாண்டுச் சுருத உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியின் ஞானத்தால் உபபாதகத்தின் கற்பனையுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுருதார்த்தாபத்தி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:— வீட்டி லில்லாத தேவதத்தன் ஜீவிக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு, வீட்டிற்கு வெளியிடத்தில் தேவதத்தனது இருப்பின்றி வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் பொருந்தாது. ஆதலால் வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் சம்பவியாமையால் வீட்டிற்குப் புறம்பே தேவதத்தனது இருப்புக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் திருஷ்டமன்று; சுருதமாம். சுருத அர்த்தத்தின் அநுபபத்தியினால் உண்டாகும் உபபாதகத்தின் கற்பனை சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படுகின்றது. அதற்கு ஏதுவாகிய

* ஈண்டு அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் ஆறும் வேற்றுமைத்தொகையால் பிரமையையும் அன்மொழித்தொகையால் பிரமாணத்தையும் உணர்த்துவதைக் காட்டுகின்றார்.

சுருதார்த்தத்தின் அநுபபத்தி ஞானம் சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படும். ஈண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் உப பாத்தியமாம், வீட்டிற்குப் புறம்பிலிருத்தல் உபபாதகமாம். அபி தாநா நுபபத்தி அபிஹிதா நுபபத்தி யென்னும் வேறுபாட்டால் சுருதார்த்தாபத்தி இருவகைப்படும். 'துவாரம் (வாயில்)' அல்லது 'மூடு' என்றல் முதலிய விடங்களில் யாண்டு வாக்கியத்தின் ஏக தேசம் உச்சரிக்கப்பட்டு, ஏகதேச முச்சரிக்கப் படவில்லையோ, ஆண்டுச் சுருத பதத்தினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயத்திற்குரிய அர்த்தத்தின் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. அல்லது அந்நுவய த்திற்குரிய அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் பத மெதுவோ, அதன் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. இவற்றையே கிரமமாக அர்த்தாத்தி யாகார வாதம் சப்தாத்தியாகார வாதமென்று நூல்களில் கூறுவர். ஆனால் அர்த்தாத் தியாகாரத்தின் ஞானம் அல்லது பதாத்தியா காரத்தின் ஞானம் அந்நியப் பிரமாணத்தாற் சம்பவியாது; அர் த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினு லுண்டாகின்றது. ஈண்டு அபிதானுநுப பத்தி வடிவினதாகிய சுருதார்த்தா பத்தியுளது. ஏனெனின், அந்நுவய போதமாகிய பயனையுடைய சத்தப் பிரயோகத்தை அபிதானமென் பர். துவாரமென்றல் முதலிய சப்தப் பிரயோகமாகிய அபிதானத் திற்கு மூடுதலாகிய அர்த்தத்தின் அல்லது மூடுஎன்னும் பதத்தின் அத்தியாகாரமின்றி அநுபபத்தி (சம்பவியாமை) யுளது. அல்லது இந்த இடத்தில் ஒரு பதார்த்தத்திற்கு இஷ்டமான வேறு பதார் த்தத்திலுள்ள அந்நுவயபோதத்தில் சொல்லுவோனுக்குள்ள தாற் பரியம் அபிதானமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். துவாரமெ ன்னுமித்துணையேகூறின் ஆண்டுத்துவாரத்தின் செயப்படுபொருண் மையை நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் மூடுதலந்நுவயபோதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லுவான் கருத் தாகிய அபிதான மிருக்கின்றது. 'மூடு என்னும் இத்துணையே கூறின், ஆண்டும் முற்கூறிய சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதான மிருக் கின்றது. சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதானத்தின் அத்தியா காரமின்றி அநுபபத்தி யிருக்கின்றதாகலின் அபிதாநாநுபபத்தி யெனப்படுகின்றது. ஈண்டு அர்த்தத்தின் அத்தியாகாரம் அல்லது சத்தத்தின் அத்தியாகாரம் உபபாதகமாம். போதமாகிய பயனை யுடைய சத்தப் பிரயோகம் உபபாத்தியமாம், அல்லது முற்கூறிய தாற்பரியம் உபபாத்தியமாம். போதமாகிய பயனையுடைய சத்தப் பிரயோக மென்னும் உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினுல் அல்

லது தாற்பரியமாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினால் அர்த்தம் அல்லது சத்தமாகிய உபபாதகத்தின் கற்பனை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாகாரஞ் செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தின் அல்லது சத்தத்தின் அபிதானுநுபபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் போத முண்டாகின்றது. யாண்டு முழுவாக்கியத்தின் அர்த்தமும் வேறு அர்த்தத்தைக் கற்பித்தலின்றி யநுபபன்னமா (பொருந்தாததா) கின்றதோ, ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. எங்ஙனம்:—சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன் என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் அபூர்வ கற்பனை யின்றி அநுபபன்னமாம். ஆதலால் அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. ஈண்டு யாகத்திற்குச் சுவர்க்க சாதனத்தன்மை உபபாத்தியமாம். அதன் அநுபபத்தியால் உபபாதகம் அபூர்வத்தின் கற்பனையாம். சுவர்க்க சாதனத்தன்மை திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம்.

## சுஉ. அர்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம்.

சுருதார்த்தா பத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம், ஆத்மாவை யறிந்தவன் சோகத்தைக் கடக்கின்றா னென்பதாம். ஈண்டு ஞானத்தாற் சோகம் நீங்குதல் சுருதமாம். அது சோகத்தின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாததா யிருத்தலின், ஞானத்தாற் சோகத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால் பந்தத்தினது மித்தியாத்தன்மையின்கற்பனையுண்டாகின்றது. பந்தமித்தியாத்துவம் உபபாதகமாம்; ஞானத்தால் சோகநிவிருத்தி உபபாத்தியமாம். அது திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம். அங்ஙனமே மகா வாக்கியங்களில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் கேட்கப்படுகின்றது. அது உபாதியினாலாகிய பேதமாயின் கூடும்; சொரூபமாகப் பேதமாயின் கூடாது. ஆதலால் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சம்பவியாமையால் பேதத்தின் ஔபாதிகத்தன்மை (உபாதியினாலாந் தன்மை) யுணர்ச்சி அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் உபபாத்தியமாம். பேதத்தில் ஔபாதிகத்தன்மை உபபாதகமாம். எல்லா உபபாத்திய ஞானமும் பிரமாணமாம். உபபாதக ஞானம் பிரமையாம். ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் வித்துவான்களுக்குத் திருஷ்டமாம். அங்

நியர்களுக்குச் சுருதமாம். ஆதலால் இது திருஷ்டார்த்தாபத்தி சுருதார்த்தா பத்தி யென்னும் இரண்டற்கும் உதாரணமாம். யாண்டு வாக்கியத்தில் பதத்தின் அல்லது அர்த்தத்தின் அத்தியாகார மில்லையோ, அந்நியார்த்தத்தின் கற்பனையின்றி வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபபத்தி யிருக்கின்றதோ (வாக்கியார்த்தம் சம்பவிக்கவில்லையோ), ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் துவாரம் என்னும் ஒரு உதாரணத்தை விட அபிகிதாநுபத்தியாகியசுருதார்த்தாநுபபத்தியின் உதாரணமுமுளது. அங்ஙனமே வெள்ளியின் அதிகரணமாகிய சுத்தியில் வெள்ளியின் நிஷேதம் திருஷ்டமாம். அது வெள்ளியின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாதாகலின் நிஷேதத்தின் அநுபபத்தியால் இரஜதமித்தியாத் தன்மையின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. இது திருஷ்டார்த்தா பத்திக்கு உதாரணமாம். ஈண்டு வெள்ளியின் நிஷேதம் உபபாத்தியமும், மித்தியாத்தன்மை உபபாதகமுமாம். மனதின் விலயத்திற்குப்பின் நிர்விகற்ப சமாதிகாலத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்மமாத்திரம் எஞ்சி நிற்க, சகல அநாத்ம வஸ்துக்களின் அபாவமு முண்டாகின்றது. அவ்வநாத்ம வஸ்து மானஸமாயின் மனதின் விலயத்தால் அதன் அபாவம் சம்பவிக்கும். மானஸமாகாவிடின் மனதின் இலயத்தால் அதன் அபாவ முண்டாகாது. ஏனெனின், மற்றொன்றன் விலயத்தால் மற்றொன்றன் அபாவமுண்டாகாதாகலின் மனதின்விலயத்தால் சகலத் துவைதத்தின் அபாவமும் சம்பவியாமையால் சகல துவைதமும் மனோமாத்திரமாமென்னும் கற்பனை யுண்டாகின்றது. ஈண்டு மனதின் விலயத்தால் சகல துவைதத்தின் விலயமும் உபபாத்தியமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். சகலத் துவைதத்திற்கும் மானஸத்தன்மை உபபாதகமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். ஈண்டு உபபாதகப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அது வியாபார மின்றியதாயிருக்கினும், அதனிடத்து உபபாதகப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இது உவமான நிரூபணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஐந்தாவது பிரகாசம்
அர்த்தாபத்திப் பிரமாண நிருபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

# ஆறுவது பிரகாசம்

# அநுபலப்திப் பிரமாணம்.

## கூ௨. அபாவத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும்.

அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் பிரமை யுண்டா கின்றதாகலின், அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பர். நியாய் வேதாந்தங்களின் சம்ஸ்கார மின்றியவர் அபாவத்தின் சொரூபத்தை யறியாராகலின் முதலில் அபாவத்தின் சொரூபத்தைக் கூறுவாம். நிஷேதமுக ஞானத்திற்கு விஷயமாவது, அல்லது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவமெனப்படும். முதலிலக்கணம் பிராசீனமதத்தது. நவீன மதத்தில் துவம்ஸமும் பிராக பாவமும் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்றும் ஞானத்தி ற்கு விஷயமாகா. இவ்வர்த்தம் மேற்றெளிவாகும். இதனால் இர ண்டாவது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. பிரதியோகியை விட்டு அபாவ ஞான முண்டாகாதாகலின், எல்லா அபாவங்களும் பிரதி யோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவன வாம். அபாவத்தைப்போலச் சம்பந்தமும் சாதிருசியமும் பிரதி யோகியி னபேக்ஷையின்றிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது பிரதி யோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற் றில் அபாவத்தி னிலக்கணம் செல்லுகின்றது. என்றாலும் சம்பந்த சாதிருசியங்களின்பிரதியோகித் தன்மையினும் அபாவத்தின்பிரதி யோகித் தன்மை விலக்ஷணமாம். அது நியாயநூல்களில் அபாவா பாவவடிவத்தன்மையாகியஅபாவத்தினதுபிரயோகித்தன்மையின் சொரூபமாக ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தன் மைத்தாய பிரதியோகித்தன்மை சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கில்லை. ஆதலால் சம்பந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மைக்கு விலக்ஷணமான பிரதியோகித்தன்மை யுடையது எதற்குப் பிரதி யோகி யாகின்றதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். ஸ்தூலக்கிரமம் இதுவாம்:—சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய்ப் பிரதியோகி யின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது யாதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். அவ்வபாவம் சம்சர்க்காபாவம் அந்நி

யோந்நியாபாவமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் அந்நியோந்நியா பாவமோ ஒரே விதமாம். சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவம், பிரத் துவம்சாபாவம்,சாமயிகாபாவம்,அத்தியந்தாபாவ மென்னும்பேத த்தால் நான்கு வகைப்படும். இவ்வாற்றான் நால்வகைச் சம்சர்க் காபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமும் சேர்ந்து அபாவம் ஐந்து வகையாம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. பச்சையான கபாலத்தில் இரத்த வுருவம் உண்டாதற்கு முன் இரத்த வுருவத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது; அது பிராகபாவமாம். கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் தடிமுதலிய வற்று லுடைந்தகாலத்துக் கபாலத்தில் கடத்தின் அபாவமிருக் கின்றது; அது பிரத்துவம்ஸாபாவமாம். வெந்த கபாலத்தில் கரு நிறத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது; அது கரு நிறத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவமாம். நையாயிக மதத்தில் பிரத்துவம்ஸாபாவம் ஸாதியும் (உற்பத்தி யுடையதும்) அநந்தமு (நாசமில்லாதது) மாம். ஏனெ னின், கடத் துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியோ தண்ட முதலியவற்று லுண்டாகின்ற தென்பது அநுபவ சித்தமாம். துவம்ஸத்திற்குத் துவம்ஸம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிராகபாவம், பிரதியோகி, துவம்ஸம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றன் அதிகரணகாலம் அவசிய முளதாம். பிராகபாவ துவம்ஸங்களின் அநாதார காலம் பிரதி யோகித்த ஆதாரமாகின்றதென்பது நியமம். அவ்வாறு கடமுண் டாய் நாசமாவதற்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவத் துவம்ஸங்க ளின் அநாதாரகால மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பிராகபாவம் நாச மாய்விட்டது; கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவில்லை. ஆதலாற் கட த்துவம்ஸத்தின் அநாதார காலமாம். அது கடத்தின் ஆதாரகால மாம். கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், கடத் துவம்ஸத்தினது துவம்சத்தின் அதிகரணகாலம் கடப்பிராகபாவ கடத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாயிருத்தலான் கடத்தின் ஆதார மாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றான் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், பிரதியோகியின் எழுச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இதனுற்றான் பிராகபாவத்தினை அநாதியென் றங்கீகரித்திருக்கின் றனர். ஸாதி (உற்பத்தியுடையது)என் றங்கீகரிக்கின் பிராகபாவத் தின் உற்பத்திக்கு முந்திய காலம் பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாரமா யிருத்தலான் பிரதியோகியின் ஆதாரமாதல் வேண் டும். ஆதலால் பிராகபாவம் அநாதியும் ஸாந்தமு(அந்தமுடையது) மாம். துவம்ஸம் அநந்தமும் ஸாதியுமாம். பூதலமுதலியவற்றில்

யாண்டு ஓர்காலத்துக் கட முளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமில்லாத காலத்திற் கடத்தின் சாமயிகாபாவ முளதாகின்றது. ஓர்சமயத் திருப்பது யாதோ, அது சாமயிகாபாவமெனப்படும். வாயுவில் உரு வம் ஒருகாலத்து மிராது. ஆகலின் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந் தாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேறாகிய பதார்த்தங்களிலுள்ள கடத்தின் பேதம் யாதோ, அது கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மாம். சாமயிகாபாவமோ ஸாதி ஸாந்தமாம் (ஆதியுடையதும்அந்த முடையதுமாம்). அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென் னும் இரண்டும் அநாதி அநந்தமாம். இவ்வாற்றான் ஐவகை யபாவ முண்டு.

## சூ௲. பிராசீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்ச்சி.

அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத் தன்மையின் சாதகமான விலக்ஷண வுணர்வைக் கூறுவாம்:—கபாலத்தில் கடத் தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர் ச்சி யுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் கடத்தின் பிராகபாவமாம். ஏனெனின், பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் சாமயிகா பாவமும் அத்தியந்தாபாவமுமோ இரா வென்னும் பொருளை மேற் கூறுவாம். ஆனல் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்தை விட்டு வேறிடத்தில் இரண்டும் அபாவமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் சாமயிகா பாவமும் அத்தியந்தாபாவமு மன்று. கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் துவம்சத்தின் சம்பவ மில்லை. ஏனெனின், துவம்சத்தின் பிரதி யோகி நிமித்தகாரண மாகின்றது. காரணத்திற்குமுன் காரியம் சம்பவியாதாகலின் கடத்தின் உற்பத்திற்குமுன், கபாலத்திற் கட மில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கடத் துவம்சமுமன்று. கட த்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் கபாலத்தில் எப்போது மிருக்கினும், கபாலம் கடமன்றென்று அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண் டாகின்றது; கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் உணர்வுண்டாகிறதில்லை. இவ்வித வுணர்ச்சிக்கு யாது விஷயமோ அது பிராகபாவமெனப்படும். அங்ஙனமே தண்டமுத லியவற்றான் கடத்தின் அதரிசன முண்டாகுங்காலத்துக் கபாலத்

தில் கடமில்லையென்னு முணர்வுண்டாகின்றது. அவ்வுணர்விற்கு விஷயம் பிராகபாவமன்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசம் பிரதியோகி வடிவமாகின்றது. கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் பிராகபாவத்தின் சம்பவமின்று. மூன்றபாவமெவையோ, அவற்றின் சம்பவமும் முற்கூறிய வண்ணஞ்சம்பவியாது. ஆதலால்தண்டமுதலிய வற்றாற் றோன்றிய கடத்தின் அதரிசன காலத்தில் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் பிரத்தோம்ஸாபாவமாம். இவ்வாற்றான் பிராகபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்று முணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். இது பிராசீனர் மதம்.

## கூஈ. நவீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்வு.

நவீனமதத்தில் பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்திலும் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; பிறவற்றோடில்லை. யாண்டுப் பிரதியோகி யில்லையோ, ஆண்டு முழுவதும் அத்தியந்தாபாவமாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னும் பிரதியோகியின் நாசகாலத்திலும் பிரதியோகியின் அத்தியந்தாபாவ மிருத்தலான் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். இவ்வித வுணர்வால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்சாபாவங்களின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் கபாலத்தில் கடம் உண்டாகுமென்னும்உணர்வு கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் னுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் பிராகபாவமாம். கடம் துவம்ஸஞ்செய்யப்பட்டதென்னு முணர்வினுக்கு விஷயம் துவம்ஸமாம். இவ்வாற்றான் கடத்தினுற்பத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிராகபாவமென்னும் இரண்டும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கபாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம். கபாலத்திற் கடமுண்டாமென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்திற் கடத்தின் பிராகபாவமாம். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றாற் கபாலத்தில் கடத்தின் அதரிசனமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கபாலத்திற் கடமில்லை; கபாலத்திற் கடம் துவம்ஸமாயிற்று என் றிவ்வாறு இரு

வகை யுணர்வுகளுண்டாகின்றன. அவற்றுள் முதலுணர்விற்கு விஷயம் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும், இரண்டாவது உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்தில்கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவமுமாம். இவ்வாற்றான் நவீன மதத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்றிய வுணர்விற்கு விடயமன்றாகலான் முத லிலக்கணம் பிராசீன மதத்தை யநுசரித்ததும், இரண்டாவ திலக்கணம் இருமதங்களை யநுசரித்ததுமாம். ஆதலால் இரண்டாவது இலக்கணமே செவ்விதாம்.

## சூரு. அபாவத்தின் இரண்டாவது இலக்கணமும் விலக்ஷண வுணர்வும்.

சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய்அந்நியத்தின்அபேக்ஷையுடைய வுணர்விற்கு விஷயம் எதுவோ, அஃது அபாவ மெனப்படும். இஃது இரண்டாவது இலக்கணமாம். பூதலத்திற் கடமில்லை யென்னும் உணர்வுக்கு விடயம் பிராகபாவமும் துவம்ஸமு மன்று. ஏனெனின் பிரதியோகியின் உபாதானத்தில் இரண்டு அபாவங்களுமிருக்கின்றன. கடாபாவத்தின் பிரதி யோகியாகிய கடத்தின் உபாதானம் பூதல மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்விற்கு விடயம் இரண்டபாவங்களு மன்று. அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமுமோ நித்தியமாம். பூதலத்தில் கடாபாவம் அநித்தியமாம். ஆதலால் கடத்தின் சாமயிகாபாவமே முற்கூறிய பிரதீதி (உணர்வு)க்கு விஷயமாம். வாயுவில் உருவ மில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கேவலம் அத்தியந்தாபாவமாம். அநந்தமா (நாச மில்லாததா) யிருத்தலான் பிராகபாவ மன்று; அநாதித் தன்மையால் துவம்ஸமு மன்று; எப்போது மிருத்தலான் சாமயிகாபாவ மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்வுக்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். அங்ஙனமே வாயு உருவமுடையதன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். முற்கூறிய வுணர்வால் வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதம் விளங்குகின்றது. அங்ஙனமே கடம் பட மன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தினையே பேதமென்பர்.

## ௬௬. அந்நியோந்நியாபாவ லக்ஷணமும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் எதுவோ, அது அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும். கடம் பட மன்று என்று கூறுதலாற் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதம் கடத்திற் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றி எதனிடத்து எது தோற்றுகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ந என்னும் சொல்லின்றிய கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தான் நீலம் குடமென்றன் முதலியவற்றைப்போலப் படத்தில் குடத்தின் அபேதம் அல்லது குடத்தில் படத்தின் அபேதம் தோற்றுகின்றது. அவ்வபேதத்தின் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. ஆனல் இத்துணைப் பேதமாம்:—எந்தப் பதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதத்தினது நிஷேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:—கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தில் படபதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆண்டுக்கடத்தில் படபதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதம் நிஷேதமாகின்றது. படம் கடமன்றுஎன்னும் வாக்கியத்தில் கடபதத்தோடு ந என்னும் பதத்தின் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கட பத அர்த்தத்தின் அபேத நிஷேதம் படத்தி லுண்டாகின்றது. இதனுற்றான் கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ, அதற்குக் கடம் அநுயோகியும், படம் பிரதியோகியுமாம். அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் படம் அநுயோகியுங்கடம் பிரதியோகியுமாம். எதன்கண் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அபாவத்தின் அநுயோகி யெனப்படும். எதன் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அது பிரதியோகி யெனப்படும்.

சங்கை:— எதன் நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்கு அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே அபாவத்தின் பிரதியோகி யெனப்படுகின்றது.முன் இவ்வாறுகூறப்பட்டிருக்கின்றது:—கடம் படமன்றென்னும் வாக்கியத்தான் கடத்தில் படத்தின் அபேதம்

நிஷேதிக்கப் படுகின்றது. படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தால் படத்தில் கடத்தின் அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் கடம் படம் அன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றிய அபாவத்தின் பிரதியோகி படத்தின் அபேதமாம்; பட மன்று. அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றிய அபாவத்தின் பிரதியோகி கடத்தின் அபேதமாம்; கட மன்று. ஆதலால் இரண்டு வாக்கியங்களிலும் அபேதத்தின் நிஷேதம் கூறவே, படத்திலும் கடத்திலும் கிரமமாகப் பிரதியோகித் தன்மையைக் கூறுதலால் விரோதமுண்டாம்.

சமாதானம்:—அபேத மென்பது அசாதாரண தர்மத்தின் பெயர். எது தனது சொரூபத்திலன்றி எப்பதார்த்திலு மிராதோ, தன்னிடத்து மாத்திர மிருக்குமோ, அது தனது அசாதாரண தர்ம்ம மெனப்படும். கடத்தின் அபேதம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும்; பிறவற்றில் இராது. ஆதலால் கடத்தின் அபேதம் கடத்தின் அசாதாரண தர்மமாம். அவ்வசாதாரண தர்மமாகிய அபேதமே சகல பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான் சகல பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகிய அபேத சம்பந்தம் தமது சொரூபத்தி லிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்தச் சம்பந்தம் எதன்கணிருக்கின்றதோ, அப்பதார்த்தம் அச் சம்பந்தத்தால் அதன்கணிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தி லிருக்கின், ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்தில் கட மிருக்கின்ற தென்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தில் இருக்கின்றது, சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கட மிருக்கின்றது என்று சொல்லுதலில் அர்த்தபேத மில்லை. அங்ஙனமே சையோகசம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கடாபாவமிருக்கின்றது, பூதலத்தில் கட சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது என்று கூறுதலிலும் பொருள் ஒன்றேயாம். இவ்வாறு படத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் கடாபாவமும், படத்தில் கடத்தினது அபேத சம்பந்தத்தின் அபாவமுமாகிய இரண்டும் ஒத்து உடனிகழ்வனவாயிருத்தலின் ஒரே பதார்த்தமாம். சமநியத (ஒத்துஉடனிகழும்,) அபாவங்கட்குப் பேத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மை யத்தியந்தாபாவமும், கடாந்நியோந்நியாபாவமும் கடத்திற்கு வேறாய்ச் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே அபாவத்தில்

## ௯௯. அந்நியோந்நியாபாவ லக்ஷணமும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் எதுவோ, அது அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும். கடம் பட மன்று என்று கூறுதலாற் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதம் கடத்திற் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றி எதனிடத்து எது தோற்றுகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ந என்னும் சொல்லின்றிய கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தான் நீலம் குடமென்றன் முதலியவற்றைப்போலப் படத்தில் குடத்தின் அபேதம் அல்லது குடத்தில் படத்தின் அபேதம் தோற்றுகின்றது. அவ்வபேதத்தின் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. ஆனல் இத்துணைப் பேதமாம்:—எந்தப் பதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதத்தினது நிஷேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:—கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தில் படபதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆண்டுக்கடத்தில் படபதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதம் நிஷேதமாகின்றது. படம் கடமன்றுஎன்னும் வாக்கியத்தில் கடபதத்தோடு ந என்னும் பதத்தின் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கட பத அர்த்தத்தின் அபேத நிஷேதம் படத்தி லுண்டாகின்றது. இதனுற்றான் கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ, அதற்குக் கடம் அநுயோகியும், படம் பிரதியோகியுமாம். அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் படம் அநுயோகியும்கடம் பிரதியோகியுமாம். எதன்கண் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அபாவத்தின் அநுயோகி யெனப்படும். எதன் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அது பிரதியோகி யெனப்படும்.

சங்கை:— எதன் நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்கு அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே அபாவத்தின் பிரதியோகி யெனப்படுகின்றது. முன் இவ்வாறுகூறப்பட்டிருக்கின்றது:—கடம் படமன்றென்னும் வாக்கியத்தான் கடத்தில் படத்தின் அபேதம்

நிஷேதிக்கப் படுகின்றது. படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தால் படத்தில் கடத்தின் அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் கடம் படம் அன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றிய அபாவத்தின் பிரதியோகி படத்தின் அபேதமாம்; பட மன்று. அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றிய அபாவத்தின் பிரதியோகி கடத்தின் அபேதமாம்; கட மன்று. ஆதலால் இரண்டு வாக்கியங்களிலும் அபேதத்தின் நிஷேதம் கூறவே, படத்திலும் கடத்திலும் கிரமமாகப் பிரதியோகித் தன்மையைக் கூறுதலால் விரோதமுண்டாம்.

சமாதானம்:—அபேத மென்பது அசாதாரண தர்மத்தின் பெயர். எது தனது சொரூபத்திலன்றி எப்பதார்த்திலு மிராதோ, தன்னிடத்து மாத்திர மிருக்குமோ, அது தனது அசாதாரண தர்ம்ம மெனப்படும். கடத்தின் அபேதம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும்; பிறவற்றில் இராது. ஆதலால் கடத்தின் அபேதம் கடத்தின் அசாதாரண தர்மமாம். அவ்வசாதாரண தர்மமாகிய அபேதமே சகல பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான் சகல பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகிய அபேத சம்பந்தம் தமது சொரூபத்தி லிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்தச் சம்பந்தம் எதன்கணிருக்கின்றதோ, அப்பதார்த்தம் அச்சம்பந்தத்தால் அதன்கணிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தி லிருக்கின், ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்தில் கட மிருக்கின்ற தென்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தில் இருக்கின்றது, சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கட மிருக்கின்றது என்று சொல்லுதலில் அர்த்தபேத மில்லை. அங்ஙனமே சையோகசம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கடாபாவமிருக்கின்றது, பூதலத்தில் கட சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது என்று கூறுதலிலும் பொருள் ஒன்றேயாம். இவ்வாறு படத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் கடாபாவமும், படத்தில் கடத்ினது அபேத சம்பந்தத்தின்அபாவமுமாகியஇரண்டும் ஒத்து உடனிகழ்வனவாயிருத்தலின் ஒரே பதார்த்தமாம். சமநியத (ஒத்துஉடனிகழும்,) அபாவங்கட்குப் பேத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மை யத்தியந்தாபாவமும், கடாந்நியோந்நியாபாவமும் கடத்திற்கு வேறாய்ச் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே அபாவத்தில்

கடத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மையும் கடாந்நியோந்நியா பாவத் தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்க ளுள. ஒரே அபாவத்திற்குக் கடத்தன்மை கடமென இரண்டு பிரதியோகிகளுள. கடத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவால் எந்த அபாவத்திற்குக் கடத் தன்மை பிரதியோகியோ, அவ் வபாவத்திற்கே கடாந்நியோந்நியாபாவத்தன்மை வடிவான் கடமும் பிரதியோகி யாம். எவ்வாற்றான் ஒரே அபாவத்திற்கு உருவபேதத்தால் இரண்டு பிரதியோகிகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வாற்றான் உருவபேதத்தால் ஒரே அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான இரண்டு சம்பந்தங்களுள. கடத்துவ அத்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவான் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்த முண்டு, கட அந்நியோந்நியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்தம் உண்டு. இவ்வாற்றால் பட முதலிய சகல பதார்த்தங்களிலும் உள்ள கடாபேதத்தின் அத்தியந்தா பாவமும் கடாந்நியோந்நியாபாவமும்ஒன்றும். அவ்வொருஅபாவத்தில்கடாபேத அத்தியந்தாபாவத்தன்மை கடாந்நியோந்நியாபாவத்தன்மை யென்று இரண்டு தர்ம்மங்களுள. கடாபேத அத்தியந்தா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்குக் கடாபேதம் பிரதியோகியாம். பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சொரூப சம்பந்தமாம். அந்நியோந்நியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே கடம் பிரதியோகியாம். பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் அபேத சம்பந்தமாம். அவ் வபேத சம்பந்தத்தினையே தாதாத்மிய மென்பர். அதன் வடிவாந் தன்மை (வியக்தித்தன்மை) யென்றுங்கூறுவர். இவ்வாற்றான் கடத்தினது அபேத நிஷேதத்தின் பிரதியோகி கடம் என்று கூறுதலும் பொருந்தும்; விரோதமின்று.

ஈண்டு இது நிச்சயமாம்:—எந்த வாக்கியத்தால் ந என்னும் சொல்லின்றி எப்பதார்த்தத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்தம் தோற்றுகின்றதோ, ந என்னுஞ் சொல்லோடுகூடிய அவ்வாக்கியத்தால் அப்பதார்த்தத்தில் அச்சம்பந்தத்தால் அப்பதார்த்தத்தின் நிஷேதம் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: நீலம் குடமென்னும் வாக்கியத்தால் கட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் நீல பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின், அபேத சம்பந்தத்தால் நீல விசிஷ்டம் குடமென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம்.

ந என்னும் சொல்லோடுகூடிய குடம் நீல மன்று என்னும் வாக்கியத்தான் அபேத சம்பந்தத்தினால் நீலத்தின் நிஷேதம் கடத்தில் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே கடம் படமென்னும் வாக்கியத்தானும் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிப் படப் பொருளில் அபேத சம்பந்தத்தான் கடபதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின் யாண்டு இரண்டு பதங்களினும் சமான வேற்றுமை யுளதாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றைய பதார்த்தத்தின் தோற்ற முண்டாமென்பது நியமம். நீலம் குடமென்னும் வாக்கியத்திற்போல குடம் படமென்னும் வாக்கியத்தினும் இரண்டு பதங்களும் சமான (ஒரு) வேற்றுமை யுடையனவாம். ஆகலின் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிக் குடம் படமென்னும் வாக்கியத்தானும் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் குட பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. அபேத சம்பந்தத்தாற் பட பதார்த்தத்தில் குட பதார்த்தஞ் சம்பவியாதாயினும், ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றப் பதார்த்தம் தோற்றுதற்குச் சாமக்கிரி (சாதனம்) சமான வேற்றுமை யாம். அது கடம் படமென்னும் வாக்கியத்தினு முளது. ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்லின்றி கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தாற் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தாற் குட பதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஆனால் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் உண்டாகுங் குடபதார்த்தத்தின் தோற்றம் பிரம (மயக்க) வடிவமாம்; பிரமை யன்று. ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்லின்றி யொரு பதார்த்தத்தில் எச் சம்பந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் றோற்றம் பிரமவடிவாகவேனும் பிரமை வடிவாகவேனும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ந என்னுஞ் சொல்லைச்சேர்க்கின் ஒரு பதார்த்தத்தில் அச் சம்பந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் ஒரு பதார்த்தத்தில்அபேதசம்பந்தத்தால்வேறுபதார்த்தத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது.

## கூஎ. நவீனக்கிரமமாகச் சம்சர்க்காபாவத்தின் நான்குபேதமும், அவற்றி னிலக்கணமும், பரீக்ஷையும்.

அதனின் வேறாகிய அபாவமெதுவோ அதனைச் சம்சர்க்காபாவமென்பர். சம்சர்க்காபாவம் பிராசீன மதத்தில் நான்குவகைப்

படும்:—அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவ மெனப்படும். தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்திற்குப்பிரதியோகி கடம். அதன் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. கபாலத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னும் கபாலத்தின் உபாதான காரணத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சிருஷ்டிக்குமுன் கடத்திற்குக் காரணமாகிய பரமாணு சமுதாயத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. பரமாணு கடங்களுக்கு இடையில் உள்ள துவியணுக முதற்கபாலமீறுயுள்ள அவயவிகள் எல்லாவற்றின் பிராகபாவமும் சிருஷ்டிக்குமுன் பரமாணுவி லிருக்கின்றன. இவ்வாற்றுற் பிராகபாவம் அநாதியும் (உற்பத்தியின்றியதும்) ஸாந்தமும் (அந்தமுடையதும்) ஆம். (அந்தமென்பது துவம்சத்திற்காம். அதனையே நாசமென்பர்.) கடத்தினது உற்பத்திக்குச் சாமக்கிரி எதுவோ, அதனுல் கடத்தின் பிராகபாவத்திற்கு அந்தமுண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தினது பிராகபாவத்தினந்தம் கடவடிவமேயாம். கடத்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடத்தினும் வேறன்று. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமும் கடம் ஸாந்தமுமாம். கடத்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடவடிவமாகுமாயின், பிரத்துவம்சாபாவமுஞ் ஸாந்தமாகும். பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமென்னும் நியமத்திற்குப் பங்கமுண்டாம். என்றுலும் துவம்சம் நாசம் அந்தமென்பன பரியாயச் சொற்கள். அத்துவம்சம் இருவகையாம். ஒன்று பாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவமான துவம்சம். மற்றையது அபாவத்தின் நாசவடிவமான துவம்சம். பாவபதார்த்தத்தின் நாசவடிவமான துவம்சமோ அபாவ வடிவமாம். அதனையே பிரத்துவம்சாபாவமென்பர். எங்ஙனம்: குட முதலிய பாவ பதார்த்தங்களின் நாசம் அபாவ வடிவமாம். அதனைப் பிரத்துவம்சாபாவமென்பர். அபாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் பாவரூபமாம். அதனைத் துவம்சப் பிரத்துவம்சமென்று கூறுகின்றனர். துவம்சாபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமென்று கூறுவதில்லை. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவ பதார்த்தமாம். அதன் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் கடமாம். அது பாவரூபம். அதனைப் பிரத்துவம்சா பாவமென்று கூறுவதில்லை. ஆனுல் கடப்பிராகபாவத்தின் நாசவடிவினதாகிய கடத்தைச் சுவப்பிராக

பாவத்தின் (தனது முன்னின்மையின்) துவம்சமென்றும் பிரத்துவம்சமென்றுமே கூறுவர். இவ்வாற்றான் துவம்சம் இருவகையினதாம் அவற்றுள் பாவரூப துவம்சமோ ஸாந்தமாம்; ஆனால் அபாவரூபத் துவம்சம் அநந்தமாம். ஆதலால் கடப்பிராகபாவத் துவம்சமாகிய கடரூபமோ சாந்தமாம். அங்ஙனமாயினும் பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடில்லை. இவ்வாற்றான் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவமெனப் படுகின்றது. அநாதியபாவம் அத்தியந்தாபாவமுமாம்; ஆனால் அது ஸாந்த மன்று. ஸாந்த அபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம்; ஆனால் அது அநாதியன்று. வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அநாதிஸாந்தம் மாயை; அஃதபாவமன்று. ஆனால் அது ஜகத்தின் உபாதான காரணமாம் அது அபாவ வடிவ மாகுமாயின் அதற்கு உபாதான காரணத்தன்மைசம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின்உபாதான காரணமாகிய கபால முதலியன பாவரூபமாகவே யிருத்தல் பிரசித்தம். அபாவம் எதற்கும் உபாதான காரண மாகாது. ஆதலால் மாயை அபாவ ரூப மன்று; ஆனால் பாவ ரூபமாம். மாயை பாவ அபாவங்களுக்கு வேறான அநிர்வசனீயமாமாகலின் பாவ வடிவத்தன்மையும் அதனிடத்துச் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் அபாவரூபம் மாயையன்றாகலின், பிராகபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவபதம் செல்லுதலால் மாயையில் பிராகபாவத்தின் இலக்கணம் செல்லாது. மாயை பாவரூபமன்றென்று சொல்லுதற்கு அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்று காலத்திலும் எதற்குப் பாதம் உண்டாகிறதில்லையோ,அது பரமார்த்தசத்தென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படும். அத்தன்மையதுபிரஹ்மமாம்; மாயையன்று.ஏனெனின், ஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்து மாயையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரமார்த்த சத்து ஸ்வரூபமான பாவமோ மாயையன்று. ஆயினும், விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு எது விஷயமாகின்றதோ, அதுவும் சத்தென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது; நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவ மெனப்படுகின்றது. நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந் தன்மை மாயையிலின்று. ஆதலால் மாயையும் பாவரூபமாம்.

மாயை பிரகிருதி அவித்தை அஞ்ஞானம் என்பன பரியாயச்சொற்கள். அவித்தை அஞ்ஞானமென்னும் சொற்களில் அகாரம் நிஷேத வாசகமாம். ஆதலால் மாயையும் நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷய

மாகுதலான், அபாவரூபமே யாமென்று சொல்லுதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், அகாரத்திற்கு நிஷேதமாத்திரம் பொருளன்று; ஆனால் விரோதமுடையது, பேதமுடையது, அற்பமென்பனவும் அகாரத்தின் பொருளாம். எங்ஙனம்: அதர்மமென்னும் சொல்லில் அகாரத்திற்கு விரோதமுடையது பொருளாம். தர்ம விரோதியினை அதர்மமென்பர். அப்பிராமணன் அநாசாரியனென்னுமிடத்து அகாரத்திற்குப் பேத முடையது பொருளாம். பிராமணனின் வேறானவன் ஆசாரியத்தன்மைக் குரியவனல்லனென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். அநுதரை (உதரமிலி) தேவதத்தன் கன்னிகையென்னுமிடத்து அகாரத்திற்கு அற்ப மென்பது பொருள். அற்ப உதரமுடையவள் தேவதத்தன் கன்னிகையென்பது வாக்கியத்தின் பொருள், எங்ஙனம் இத்துணைத்தானங்களில் அகாரத்திற்கு நிஷேதப்பொரு ளின்றோ, அங்ஙனமே அவித்தை யஞ்ஞான மென்னும் சொற்களினும் அகாரத்திற்கு நிஷேதப் பொரு ளின்று; ஆனால் விரோதிப் பொருளுளது. மாயைக்கு ஞானத்தோடு கெடுக்கப்படுவது கெடுப்பதெனுந் தன்மை விரோதமுளது; அதனால், அதனை அஞ்ஞானமென்கின்றனர். மாயைகெடுக்கப்படுவது, ஞானம் கெடுப்பது. வேதாந்தவாக்கியத்தாற்றோன்றியபிரஹ்மாகாரவிருத்தியினை வித்தையென்பர். அது மாயையின் விரோதியாகலின் மாயையை அவித்தை யென்பர். மாயை, அஞ்ஞானம், அவித்தை யென்னுஞ் சொற்களின் வாச்சியமாயினும், அகாரத்திற்கு விரோதமுடையதென்பது பொருளாகுதலான் அது பாவரூபமாம். பாவரூபமும் பிரஹ்மத்தைப்போலப் பரமார்த்த சத்துரூபமன்று. ஆனால் விதிமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாகுதலான் வியாவகாரிக சத்துரூபமாம்.

பிராகபாவத்தின் இலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் பதம் இராவிடின் மாயையில் இலக்கணத்தின் அதிவியாப்தி யுண்டாகின்றது, ஏனெனின், மாயை அநாதியும் ஸாந்தமுமாம், ஆதலால் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ, அது பிராகபாவ மெனப்படுகின்றது. ஸாதி அநந்த அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படும். குட முதலியவற்றின் துவம்சம் தண்டமுதலியவற்று னுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸாதியாம். அநந்தம் அதன்கண் யுக்தியோடு கூடியதாகவே யிருக்கின்றது. அநந்த அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமா மெனின் அத்தியந்தாபாவத்தில் அதி

வியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தின் இலக்கண த்தில் ஸாதியெனக் கூறல் வேண்டும். அத்தியந்தாபாவம் ஸாதி யன்று; ஆனால் அநாதியாம். ஸாதியபாவத்தினைப் பிரத்துவம்சா பாவமெனின் ஸாதியபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம். ஆண்டு அதி வியாப்தி யுண்டாம். சாமயிகாபாவம் அநந்த மன்று; ஸாந்தமாம். ஸாதி யநந்தத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவ மெனின் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின் மோக்ஷம் உண்டாகுதலால் ஸாதியும், முக்தனுக்கு மீண்டுஞ் சம்சார முண்டாகாமையின் அநந்த முமாம். ஆனால் மோக்ஷம் பாவ ரூபமாம்; அபாவரூப மன்று. ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ மென்ப தைக் கூறவேண்டும். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் நிவிரு த்தியாதலே மோக்ஷ மென்பர். நிவிருத்தி யென்பது துவம்சத்திற்கா மாகலின் மோக்ஷமும் அபாவ ரூபமாம். ஆகலின் பிரத்துவம்சா பாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ பதத்தைச் சேர்க்காவிடினும் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தியாதி தோஷ மின்று. ஏனெனின், இல க்கிய மல்லாததன்கண்ணும் இலக்கணஞ்செல்லுதலே அதிவியாப்தி யென்பர். அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் துவம்சம் மோக்ஷத்திற்கு இலக்ஷியத்தன்மையாதல் வெளிப்படையேயாம். சகல நாசமும் துவம்சாபாவத்தினது இலக்கணத்தின் இலக்கியமாம். சகல நாச ங்களுக்கும் உள்ளடங்கியே காரியத்தோடு அஞ்ஞானம் நசித்தல் வடிவினதாகிய மோக்ஷம் இருக்கின்றது. என்றாலும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாம். அஞ்ஞானமும் அதன் காரிய மும் கற்பிதமா மாகலின் அவற்றின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். ஆதலால் அபாவரூபம் மோக்ஷ மன்று. ஆனால் பிரஹ்மரூபமா யிருத்தலால் மோக்ஷம் பாவ ரூபமாம். அதன்கண் துவம்சத்தி னிலக்கணஞ் செல்லுமாயின் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் ஸாதி யநந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படுகின்றது. உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவ மெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. யாண்டு ஒருகாலத்துப் பதார்த்த முளதாய் ஒருகாலத்து இல தாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதார்த்த சூனிய காலத்து அப்பதார்த்த த்தின் சாமயிகாபாவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பூதல முதலிய வற்றிற் குடமுதலியன ஓர் காலத்தி லுளவாய் ஓர் காலத்தி லில வாகின்றன. ஆண்டுக் கட சூனியகால சம்பந்தமுடைய பூதல முத

லியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. சமய விசேஷத்தி லுண்டாய்ச் சமய விசேஷத்தில் நஷ்டமாவ தெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. பூதலத்தி னின்றுங் கடத்தை வேறிடத்திற் கொண்டுபோயின், அப்போது கடத்தினபாவம் பூதலத்திலுண்டாகின்றது. அப்பூதல்த்திற்றானே கடத்தைக் கொண்டுவரின், அப்போது கடத்தின் அபாவம் பூதலத்தில்நஷ்டமாகின்றது. இவ்வாற்றாற்சாமயிகாபாவம்உற்பத்திநாச முடையதாம். உற்பத்தியுடைய அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமாகின்றமையால்ஆண்டுஅதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டுச் சாமயிகாபாவத்தின் இலக்கணத்தில் நாச மென்னும் பதஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரத்துவம்சாபாவமும் உற்பத்தியுடைய அபாவமாயினும் நாசமுடைய தன்று. ஆதலால் நாசமென்னும் பதத்தைக்கூறின் அதிவியாப்தி தோஷமின்று. நாசமுடைய அபாவத்தைச் சாமயிகாபாவ மெனின் பிராகபாவத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் உற்பத்தியென்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலக்கணத்தில் உற்பத்தியென்னும் பதத்தின்பிரவேசத்தால்பிராகபாவத்தின் அதிவியாப்தியின்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசமோ வுண்டாகின்றது. ஆனால் அது அநாதியாயிருத்தலின் உற்பத்தியாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் சொல்லைச் சேர்க்காது, உற்பத்தி நாசமுடையதனைச் சாமயிகாபாவ மெனக் கூறின், கட முதலியவற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின், கட முதலியனவும் பூத பௌதிகமான அநேக பதார்த்தங்களும் உற்பத்தி நாசமுடையனவாயிருக்கின்றன. அபாவ பதத்தின் பிரவேசத்தால் கட முதலியவற்றிற்குப் பாவ ரூபத்துவம் இருத்தலான், அவற்றில் சாமயிகா பாவத்தினது இலக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியின்று. இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் கட முதலியவற்றின் உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவம் சாமயிகாபாவமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு வேறாய் உற்பத்திநாசமின்றிய அபாவமெதுவோ, அது அத்தியந்தாபாவ மெனப்படும். யாண்டு எக்காலத்திலும் எப்பதார்த்த மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வாயுவில் உருவம் எக்காலத்து மிருப்பதில்லை; ஆண்டு உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே கந்தமும் வாயுவில் எப்போது மிருப்ப

தில்லை. ஆதலால் வாயுவில் கந்தத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. சிநேக குணம் நீர் மாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. பிறவற்றில் எப்போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜல மல்லாத வேறு பதார்த்தங்களில் சிநேகத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆத்மாவினிடத்து உருவம் இரசம் கந்தம் பரிசம் சப்த மென்பன என்று மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் உருவ முதலியவற்றின் அத்தியந்தாபாவம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரசம் இருக்கின்றது. பிறவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் பிருதிவி ஜலங்களுக்கு வேறாய பதார்த்தங்களில் இரசத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிருதிவித்தன்மைச் சாதி பிருதிவிமாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. ஜலமுதலியவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜலமுதலியவற்றில்பிருதிவித்தன்மையின்அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிராமணனுக்கு வேறாய க்ஷத்திரியர் முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையென்றுமிருப்பதில்லை. ஆதலால் க்ஷத்திரியர்முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆத்மாவென்பனவியாபகம். அவற்றில் என்றும் கிரியை யுண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஆகாய முதலியவற்றில்கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனமென்பவற்றில் கிரியை யுண்டாகின்றது. ஓர்காலத்துக் கிரியையின் அபாவம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிருதிவி முதலியன கிரியை யின்றியவாகுங் காலத்துப் பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனது என்பவற்றில் கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமில்லை; அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமு மில்லை. ஏனெனின், சாமயிகாபாவம் திரவிய மாத்திரத்திற் குண்டாகின்றது. கிரியைக்குச் சாமயிகாபாவம் சம்பவியாது என்பதை மேற்கூறுவாம். ஆதலாற் சாமயிகாபாவமும் இல்லை. ஆனால் பிருதிவி முதலிய வைந்தினும் கிரியையின் பிராகபாவமும் துவம்ஸாபாவமு மிருக்கின்றன.

## சூ அ. நான்கு சம்ஸர்க்காபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவிரோதமு முண்டெனல்.

இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் யாண்டுக் கடமுதலியன ஓர் காலத்து இருந்து, ஓர் காலத்திலிருப்ப தில்லையோ, ஆண்டு

முழுவதும் சாமயிகாபாவமாம்; அத்தியந்தாபாவ மின்று. ஏனெனின், அபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகி யுளதோ, ஆண்டு அபாவம் இருப்பதில்லை. ஆனால் அபாவத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் பூதல முதலியவற்றில் ஓர் காலத்திற் கடமுதலியன விருந்து ஓர் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின், அத்தியந்தாபாவம் நித்தியமா மாகலின் கட காலத்திலும் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருத்தல் நேருதலான் அத்தியந்தாபாவத்திற்குத் தனது பிரதியோகியோடு விரோத மின்மையுண்டாகும். ஆதலாற் பூதல முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் அத்தியந்தா பாவம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. கடமாகிய பிரதியோகி யுண்டாகவே கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமிருப்பதில்லை; அதன் நாச முண்டாய்விடுகின்றது. ஆகவால் பிராகபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவம் இருக்குங் காலத்துக் கடமிருப்பதில்லை, கடமிருக்குமளவும் கபாலத்திற் கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமிருத்தல் வெளிப்படையாம். அங்ஙனமே பூதலமுதலியவற்றிற் சையோக சம்பந்தத்தால் கடமுதலியன விருக்குமளவும் பூதல முதலியவற்றிற் கடமுதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை; ஆனால் எதுவரையில் கடமுதலிய பிரதியோகி பூதல முதலியவற்றி லில்லையோ, அதுவரையில் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. கடமுதலிய பிரதியோகி வந்துவிடுமாயின், அப்போது சாமயிகாபாவத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. வந்த கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது சாமயிகாபாவம் மீண்டு முண்டாகின்றது. இதனாற்றான் சாமயிகாபாவத்திற்கு உற்பத்திநாசங்களை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இவ்வாற்றான் சாமயிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருப்பது வெளிப்படையாம். எங்ஙனம்பிராகபாவ முதலியவற்றிற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் சொல்லுதல் வேண்டும். சகல அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின், எந்தக்காலத்திற் பூதலத்திற் கடம் வைக்கப்பட்டதாகின்ற

றோ, அந்தக் காலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பூதலத்தி லிருக்கலாகாது; கட முடைய பூதலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தினை அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். அதனைத் தன்னின் வேறயதன்மை யென்றும், பின்னத் தன்மை யென்றும், வேற்றுமை யென்றும் கூறுவர். கடமுடைய பூதலமு கட சொரூப மன்று; கடத்தின் வேறாய தெனப்படும். இவ்வாற்றாற் கடமுடைய பூதலத்திற் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக் கட ரூபப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இல்லை. அங்ஙனமே பட முதலியவற்றின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பட முதலியவற்றோடு விரோத மில்லை. ஆதலால் எல்லா அபாவங்கட்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருப்பதாகக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் சில அபாவங்கட்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; சிலவற்றிற்கு விரோதமில்லை.

பிராகபாவ முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் சாதிக்கின், அப்போது அந்நியோந்நியா பாவ திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு அவிரோதமும் சித்திக்கும். ஆதலால் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம்போலக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடத்தின் அதிகரணத்திற் சம்பவிக்கின்றது.

என்றாலும் கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், அபாவம் இருவகைத்தாம்:— ஒன்று அந்நியோந்நியாபாவம், மற்றொன்று சம்சர்க்காபாவம். சம்சர்க்காபாவம் நால்வகைப்படும். இவ்வாற்றான் ஐவகையபாவமுள. அவற்றுள், அபாவத்தன்மைத் தர்மம் எல்லாவற்றினும் சமானமாம். நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந் தன்மையும் எல்லா அபாவங்களிலும் சமானமா யிருக்கின்றது. என்றாலும் அந்நியோந்நியாபாவத்தினும் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவத்தில் வேற்றுமை அநேக விதமாயுளது. எந்தவாக்கியத்தில் பிரதியோகி அநுயோகிகளை யறிவிக்கும்பின்னவிபக்திகளை (வெவ்வேறுவேற்றுமைகளை) யுடைய பதங்க ளுளவோ, அவ்வாக்கியத்தால் சம்சர்க்காபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கட மில்லையென்னும் வாக்கியத்தில் அநுயோகி

யை யறிவிக்கும் கபால மென்னும் பதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம். பிரதியோகியை யறிவிக்கும் கட மென்னும் பதம் முதல் வேற்றுமை யீற்றதாம். ஆண்டுப் பிராகபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தடி முதலியவற்றால் கடத்தின் காட்சியின்மை யுண்டாகின்றது. அப்போது அவ்வாக்கியத்தாற் றானே கடத் துவம்ஸத்தின் தோற்ற முண்டாகிறது. வாயுவில் உருவமில்லையென்னும் வாக்கியத்தான் வாயுவில் உருவத்தினது அத்தியந்தாபாவத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. ஆண்டும் அநு யோகியை யறிவிக்கும் வாயுவென்னும் பதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம். பிரதியோகியை யறிவிக்கும் உருவபதம் முதல்வேற்று மை யீற்றதாம். அங்ஙனமே பூதலத்திற் கட மில்லை யென்னும் வாக்கியத்தாற் றோன்றிய ஞானத்திற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவ மாம். ஆண்டும் அநுயோகியை யறிவிக்கும் பூதலபதம் ஏழாம் வேற்றுமை யீற்றதாம்; பிரதியோகியை யறிவிக்கும் ரூப பதம் முதல் வேற்றுமை யீற்றதாம். பூதலம் கடமன்றென்னும் வாக்கிய த்தால் பூதலத்திற் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் தோற்று கின்றது. ஆண்டு அநுயோகியை யறிவிக்கும் பூதலபதமும் பிரதி யோகியை யறிவிக்கும் கடபதமுமாகிய இரண்டும் முதல்வேற்று மை யீற்றவாம். இவ்வாற்றான் பின்ன வேற்றுமை முடிபினை யுடைய பதங்களமைந்த வாக்கியத்தாற் றோன்றும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாந்தன்மை சம்சர்க்காபாவத்தி லுளது; அந்நியோந்நியா பாவத்திலில்லை. சமான வேற்றுமை யந்தத்தினை யுடைய பதங்க ளமைந்த வாக்கியத்தாற்றோன்றிய வுணர்வுக்கு விடயமாந்தன்மை அந்நியோந்நியா பாவத்துண்டு, சம்சர்க்காபாவத்தி லில்லை. இவ் வாற்றான் அந்நியோந்நியாபாவத்தினும் விலக்ஷண சுபாவத்தினை யுடைய நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவ முள. ஆதலால் பிராகபாவ பிரத்தொம்ஸாபாவங்களின் திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தாபாவ த்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமே பெறப்பட்டதாகின்றது; விலக்ஷண சுபாவமுடைய அந்நியோந்நியாபாவத்தின் திருஷ்டாந்த த்தால் பிரதியோகியோடு விரோத மின்மை பெறப்படுவதில்லை. சம்சர்க்கா பாவத்திற்கு அந்நியோந்நியா பாவத்தோடு மற்றும் வேற்றுமை யுண்டு.

## பாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவற்றோடுள்ள அவிரோதமும்.

நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்கட்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டு. ஒரு சம்சர்க்காபாவத்தின் அதிகரணத்தில் மற்றச் சம்சர்க்காபாவங்கள் இரா. எங்ஙனம்: கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தின் துவம்ஸமாவது, அத்தியந்தாபாவமாவது, சாமயிகாபாவமாவது இருப்பதில்லை. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கடத்தின் துவம்ஸமுண்டாகுங்காலத்துப் பிராகபாவமுதலிய மூன்றுசம்சர்க்காபாவங்களுமிருப்பதில்லை. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் கபாலத்தில் என்றுமிருக்கின்றது. அங்ஙனமே பூதலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. ஆண்டும் கடத்தின் பிராகபாவம், பிரத்துவம் சாபாவம், அத்தியந்தா பாவமென்னும் மூன்று மிருப்பதில்லை. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் ஆண்டும் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டு உருவத்தின் பிராகபாவம், பிரத்துவம்ஸாபாவம், சாமயிகாபாவமென்னும் மூன்றும் இருப்பதில்லை. உருவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் வாயுவிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்கட்கும் ஒன்றற் கொன்று விரோதம் உண்டு, அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவற்றோடு விரோத மில்லை. எங்ஙனம் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு மற்ற அபாவங்களோடு விரோதமில்லாதிருக்கினும் பிராகபாவ முதலியவற்றிற்கு ஒன்றற் கொன்று விரோதமின்மை பெறப்படுவதில்லையோ, அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமின்மையைக் காணுதலான் எந்தச் சம்சர்க்காபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமின்மை பெறப்படுவதில்லை.

## எ௰. பிராசீனமதத்தில் அபாவங்களுக்கு ஒன்றற் கொன்றும் பிரதியோகியோடு முள்ள விரோதா விரோதங்களை விரிவாய்க் கூறுதல்.

இனி அபாவங்கட் கொன்றற் கொன்றும் பிரதியோகியோடு முள்ள விரோதாவிரோதங்களை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம்:— பிரதி

யோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்களிரண்டுமுள. எங்ஙனம்: கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடப் பிராகபாவம் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுளது. தண்ட முதலியவற்றால் கடத்தையுடைக்கின், அப்போது கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவம் அக்கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. ஆதலால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்களுக் கொன்றற்கொன்று விரோதம் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்ஙனமாயினும் ஒரு காலத்தில் இரண்டுமிரா; ஆனால் வெவ்வேறு காலத்திலிருக்கும். ஆதலால் ஒரு காலத்தில் உடனிருத்தலின்மை வடிவினதாகிய விரோதம் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கட்கு ஒன்றற் கொன்றுளது. அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் அவற்றோடு விரோதம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவத்தோடும் விரோத மில்லை. ஏனெனின், கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது; ஆண்டுக் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமும் இருக்கின்றது. கபாலத்தில் கடத்தின் பிரத்வொம்ஸாபாவமுள்ள காலத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. தந்துவில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்குமிடத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்குங்காலத்தும் ஆண்டுக் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவத்தோடும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமாயினும் சம்சர்க்கர்பாவத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்களில் ஒரு சம்சர்க்காபாவம் ஒரு காலத்திருக்கும்; மற்றைய இரா. எங்ஙனம்: கபாலத்தில் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவ மிருப்பதில்லை. கடத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவ மிருக்குமாயின், அப்போது பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் என்று மிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருக்குங்காலத்துப் படத்தின் அத்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றது. ஆயினும், ஒரு பிரதியோகியினையுடைய இரண்டு சம்சர்க்காபாவ மிருப்பதில்லை யென்பது நியமம். வேறு பிரதியோகியினையுடைய வேறு சம்சர்க்காபாவம் இருத்தற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே பூதல முதலியவற்றில் கடத்தின் சாம

யிகாபாவ மிருக்கின், ஆண்டுக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவ மும், பிராகபாவமும், பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருப்பதில்லை. வாயு வில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின், ஆண்டு உருவத்தின் பிராகபாவமுதலியன இருப்பதில்லை.

சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துப் பூதல முதலியவற் றிற் கட மிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தத்தாற் கபாலமல்லாத பிற பதார்த்தங்களிற் கடம் என்றும் இராது. ஆதலால் சமவாய சம்பந்தத்தால் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பூதல முதலியவற்றி லிருக்கின்றது. சையோக சம்பந்தத்தால் கடத்தின் சாமயிகா பாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமயிகாபாவ அத்தியந்தாபாவங் கட்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயி னும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப் பட்ட சாமயிகாபாவத்திற்குக் கடத்தின் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவத்தோடு விரோதம் உளது. சமவாய சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தி யந்தாபாவத்தோடு விரோதமில்லை. இதனால் இந்நியமம் பெறப் பட்டதாயிற்று:—எவ்வதிகரணத்தில் எக்காலத்தில் எப்பதார்த்த த்திற்கு எச்சம்பந்தத்தால் ஒரு சம்சர்க்காபாவ முளதாகின்ற தோ, அவ்வதிகரணத்தில் அக்காலத்தில் அப்பதார்த்தத்திற்கு அச்சம்பந்தத்தால் வேறு சம்சர்க்காபாவம் உண்டாவதில்லை; வேறு சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது. எச்சம்பந்தத்தால் எப் பதார்த்தம் யாண்டு இருக்க வில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத் திற்கு அதன் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்படும் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துக் கடமுளதாகின்றது. ஆதலால் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பூதலத்தில் என்று மில்லை. ஆனால் பூதலத்தன்மைச் சாதியிலும், பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களிலும் சையோக சம்பந்தத்தால் கடம் என்றும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், இரண்டு திரவியங்கட்குச் சையோகமுண்டாம்; திரவியத்திற்கும் சாதிக்கும், அங்ஙனமே திர வியத்திற்கும் குணத்திற்கும் சையோக முண்டாவதில்லை. ஆதலாற் பூதலத்தன்மையிலும், பூதலத்தின் உருவ முதலிய குணங்களிலும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையிலும் அங்ஙனமே

யோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்களிரண்டுமுள. எங்ஙனம்: கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தில் கடப் பிராகபாவம் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுளது. தண்ட முதலியவற்றால் கடத்தையுடைக்கின், அப்போது கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவம் அக்கபாலத்தின்கண்ணேயுளது. ஆதலால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்களுக் கொன்றற்கொன்று விரோதம் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்ஙனமாயினும் ஒரு காலத்தில் இரண்டுமிரா; ஆனால் வெவ்வேறு காலத்திலிருக்கும். ஆதலால் ஒரு காலத்தில் உடனிருத்தலின்மை வடிவினதாகிய விரோதம் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கட்கு ஒன்றற் கொன்றுளது. அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்திற்கும் அவற்றோடு விரோதம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவத்தோடும் விரோத மில்லை. ஏனெனின், கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது; ஆண்டுக் கடத்தின் அந்நியோந்நியா பாவமும் இருக்கின்றது. கபாலத்தில் கடத்தின் பிரத்தொம்ஸா பாவமுள்ள காலத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. தந்துவில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்குமிடத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்குங்காலத்தும் ஆண்டுக் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு எவ்வபாவத்தோடும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமாயினும் சம்சர்க்கர்பாவத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங்களில் ஒரு சம்சர்க்காபாவம் ஒரு காலத்திருக்கும்; மற்றைய இரா. எங்ஙனம்: கபாலத்தில் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அக்காலத்தில் கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவ மிருப்பதில்லை. கடத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவ மிருக்குமாயின், அப்போது பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் என்றுமிருப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருக்குங்காலத்துப் படத்தின் அத்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றது. ஆயினும், ஒரு பிரதியோகியினையுடைய இரண்டு சம்சர்க்காபாவ மிருப்பதில்லை யென்பது நியமம். வேறு பிரதியோகியினையுடைய வேறு சம்சர்க்காபாவம் இருத்தற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே பூதல முதலியவற்றில் கடத்தின் சாம

யிகாபாவ மிருக்கின், ஆண்டுக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவ மும், பிராகபாவமும், பிரத்துவம்ஸாபாவமு மிருப்பதில்லை. வாயு வில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின், ஆண்டு உருவத்தின் பிராகபாவமுதலியன இருப்பதில்லை.

சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துப் பூதல முதலியவற் றிற் கட மிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தத்தாற் கபாலமல்லாத பிற பதார்த்தங்களிற் கடம் என்றும் இராது. ஆதலால் சமவாய சம்பந்தத்தால் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பூதல முதலியவற்றி லிருக்கின்றது. சையோக சம்பந்தத்தால் கடத்தின் சாமயிகா பாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமயிகாபாவ அத்தியந்தாபாவங் கட்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயி னும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப் பட்ட சாமயிகாபாவத்திற்குக் கடத்தின் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவத்தோடு விரோதம் உளது. சமவாய சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தி யந்தாபாவத்தோடு விரோதமில்லை. இதனால் இந்நியமம் பெறப் பட்டதாயிற்று:—எவ்வதிகரணத்தில் எக்காலத்தில் எப்பதார்த்த த்திற்கு எச்சம்பந்தத்தால் ஒரு சம்சர்க்காபாவ முளதாகின்ற தோ, அவ்வதிகரணத்தில் அக்காலத்தில் அப்பதார்த்தத்திற்கு அச்சம்பந்தத்தால் வேறு சம்சர்க்காபாவம் உண்டாவதில்லை; வேறு சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது. எச்சம்பந்தத்தால் எப் பதார்த்தம் யாண்டு இருக்க வில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத் திற்கு அதன் சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்படும் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தால் ஓர் காலத்துக் கடமுளதாகின்றது. ஆதலால் சையோகசம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பூதலத்தில் என்று மில்லை. ஆனால் பூதலத்தன்மைச் சாதியிலும், பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களிலும் சையோக சம்பந்தத்தால் கடம் என்றும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், இரண்டு திரவியங்கட்குச் சையோகமுண்டாம்; திரவியத்திற்கும் சாதிக்கும், அங்ஙனமே திர வியத்திற்கும் குணத்திற்கும் சையோக முண்டாவதில்லை. ஆதலாற் பூதலத்தன்மையிலும், பூதலத்தின் உருவ முதலிய குணங்களிலும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையிலும் அங்ஙனமே

உருவமுதலிய குணங்களிலும் சமவாய சம்பந்தத்தாலும் கடம் ஒருநாளும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின்:—

காரியத் திரவியத்திற்குத் தனது உபாதான காரணத்தில் சமவாயசம்பந்த முளதாகின்றது; பிறவற்றிலிருப்பதில்லை. குணத்தின் சமவாயம் குணியிலிருக்கும். ஜாதியின் சமவாயம் கிரியையுடையதன்கண்ணிருக்கும். வேறிடங்களில் எங்கும் சமவாய சம்பந்தமிராது. பரமாணுமுதலிய நித்தியத் திரவியங்களிலும் விசேஷ பதார்த்தத்தின் சமவாயம் நையாயிகர் அங்கீகரிக்கினும், விசேஷ பதார்த்தம் அப்பிரசித்தமாம். அதனைக்கற்பித்தல் நிஷ்பிரயோஜனமாம். இஃது அத்வைத நூல்களில் வெளிப்படை. தீதிதிகார சிரோமணி பட்டாசாரியரும் விசேஷ பதார்த்தத்தின் கண்டனமே கூறி யிருக்கின்றார். ஆதலால் உபாதான காரணத்திலும் குணியிலும் வியக்தியிலும் கிரியை யுடையதன்கண்ணுமே முறையே காரியத் திரவியம் குணம் ஜாதி கிரியை யென்பவற்றின் சமவாய சம்பந்தமிருக்கும். வேறெதற்கும் எதன்கண்ணும் சமவாய சம்பந்தமின்று. இவ்வாற்றாற் பூதலத்திலும் பூதலத்தின் உருவ முதலிய குணங்களிலும் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தம் என்றும் இருப்பதில்லை. ஆனாற் கபாலத்திற்றான் கடத்தின் சமவாயமிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் உபாதான காரணமாகிய கபாலத்தை விட்டுப் பிறவிடங்களில் முழுவதும் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேறு சம்சர்க்காபாவம் அவ்வத்தியந்தா பாவத்தோடிருப்பதில்லை. ஏனெனின், கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்தொம்சாபாவமும் கபாலமின்றிய பிறவிடங்களில் இருப்பதில்லை. சாமயிகாபாவம் ஆண்டிருக்கும். யாண்டு ஓர் காலத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர் சம்பந்தத்தால் எக்காலத்தில் பிரதியோகி யிருப்பதில்லையோ, அக்காலத்து அதன் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே உளதாகின்றது. கபாலமின்றிய பிற பதார்த்தங்களில் சமவாய சம்பந்தத்தான் கடம் என்றும் இருப்ப தில்லை. ஆதலால் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை.

ஆராயுமிடத்துத் திரவியத்தின் சமவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்த மாம்; திரவியத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமே பிரசித்தமாம். ஏனெனின், நித்தியத் திரவியமோ சமவாயசம்பந்தத்தான் எதனிலு மிருப்பதில்லை.ஆதலால் நித்தியத் திரவியத்திற்குச் சமவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் நித்தியத் திரவியத்திற்கு ஓரிடத்து மில்லை. காரியத் திரவியத்திற்குத் தனது உபாதானகாரணத்தில் பிராகபாவம் அல்லது பிரத்துவம்ஸாபாவம் இருக்கும். ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமாவது சமவாயசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமாவது இருப்பதில்லை. தனது உபாதான காரணத்தைவிட்டு அந்நிய பதார்த்தத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரியத் திரவியம் ஓர் காலத்திருந்து, ஓர் காலத்திராதாயின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ முளதாம். உபாதானத்தின் வேறாகியதில் காரியத் திரவியம் என்றும் இராது. ஆதலால் உபாதானத்தின் வேறாய பதார்த்தங்களில் காரியத் திரவியத்திற்குச் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் சம்பவியாது. ஆனால் ஆண்டும் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே காரியத் திரவியத்திற்காம். இவ்வாற்றான் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் திரவியத்திற்கு அப்பிரசித்தமாம்.

குணக்கிரியைகளும் சமவாய சம்பந்தத்தான் எந்தத் திரவியத்திலுண்டாய் நஷ்டமாய் விடுகின்றனவோ, அத்திரவியத்தில் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆனால் முதலிற் பிராகபாவமும் பின்னர்ப் பிரத்துவம்ஸாபாவமுமுள. கடத்தின் குணக்கிரியைகள் சமவாய சம்பந்தத்தால் அந்நியத் திரவியத்தில் என்றுமிரா. ஆண்டும் அவற்றின் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமுளது; சாமயிகாபாவமின்று. இவ்வாற்றான் குணக்கிரியைகளுக்கும் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம்; அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும் குணக் கிரியைகளுக்கு அப்பிரசித்த

மாம். ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியைகள் ஓர் காலத்திருந்து ஓர் காலத் தில்லாதிருக்குமாயின், சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் சாமயிகாபாவம் குணக்கிரியைகளுக் குளதாம். சையோக சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியைகள் எதனினும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் குணக்கிரியைக்ளுக்குச் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் அத்தியந்தாபாவமே யுளது. அவ்வத்தியந்தாபாவம் எல்லாப் பதார்த்தங்களினு முளதாம். ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியைகள் ஓர் பதார்த்தத்தி லிருக்குமாயின், அப்பதார்த்தத்தில் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் குணக்கிரியைகளுக் கிராது. அச்சையோக சம்பந்தத்தான் குணக்கிரியைகளுக் காதார மொன்றும் இல்லை. ஆதலால் குணக்கிரியைகளின் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்படும் அத்தியந்தாபாவம் கேவலாந்வயியாம். எதன் அபாவம் ஓரிடத்து மிருப்பதில்லையோ, அது கேவலாந்வயி யெனப்படுகின்றது. முற்கூறிய அத்தியந்தாபாவம்முழுவதுமாம்.அவ்வத்தியந்தாபாவத்திற்கு அபாவம் ஓரிடத்து மில்லையாகலின் கேவலாந்நுவயி யெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றான் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும், சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமும் குணக்கிரியைகளுக்கு அப்பிரசித்தமாம்.

அங்ஙனமே ஜாதிக்கும் சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின், சையோக சம்பந்தத்தாலோ ஜாதி எப்பதார்த்தத்திலும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் சகல பதார்த்தங்களினும் ஜாதியின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் உளது; சாமயிகாபாவம் இல்லை. அங்ஙனமே தனது ஆசிரயமாகிய வியக்தி எதுவோ, அதன்கண் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஜாதி எப்போதும் இருக்கின்றது. அந்த வியக்தியில் ஜாதியின் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஒரு அபாவமும் இருப்பதில்லை. எங்ஙனம் : கடத்தன்மைச் சாதி கடவியக்தியில் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் அத்தியந்தாபாவ சாமயிகாபாவங்கள் அல்லது பிராகபாவமும் அங்ஙனமே துவம்ஸாபாவமும் இருப்பதில்லை. ஏனெனின், பிராகபாவப் பிரத்துவம்சாபாவங்களோ அநித்தியத்தினவாம். கடத்தன்மை நித்தி

யும்; அதற்குப் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் சம்பவியா. யாண்டுப் பிரதியோகி என்று மிராதோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவ மிருக்கும். யாண்டுப் பிரதியோகி ஓர் காலத்திருந்து ஓர்காலத்திருப்பதில்லையோ, ஆண்டுச் சாமயிகாபாவ முளதாம். கடத்தில் கடத்தன்மை என்றும் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவமும் சம்பவியா. அங்ஙனமே கடத்தின் வேறான கடத்தன்மைக் காதாரமாகாத எல்லாப் பட முதலியவற்றிலும் கடத்தன்மைச் சாதி சமவாய சம்பந்தத்தான் எப்போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் அவற்றிலும் கடத்தன்மைச் சாதியின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவ மில்லை. ஆனால் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் திரவியத்தின் வேறான பதார்த்தங்களுக்குச் சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம்.

திரவியமும் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் இருவகைத்தாம். பிருதிவி ஜல தேயு வாயுக்கள் துவியணுக முதலிய வடிவ அநித்தியமாம். ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம், பரமாணு வடிவினவாகிய பிருதிவி ஜல தேயு வாயுக்கள் என்பவை நித்தியத்திரவியங்களாம். அந்த நித்தியத் திரவியம் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஓர் காலத்து ஒரு பதார்த்தத்தி லிருப்பதில்லை. ஆதலால் அவற்றிற்கோ சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் ஓரிடத்துமில்லை. ஆனால் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே முழுதுமாம். அங்ஙனமே அநித்தியமான துவியணுகாதி திரவியங்கள் சமவாய சம்பந்தத்தால் தமது அவயவமாகிய பரமாணு முதலியவற்றி லிருக்கின்றன. அவயவமின்றிய வேறு பதார்த்தங்களில் அநித்தியத் திரவியம் சமவாய சம்பந்தத்தால் என்றும் இருப்பதில்லை. அவயவங்களில் அவயவியின் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் அவயவத்தில் காரியத் திரவியத்திற் கிருப்பதில்லை. அவயவத்தின் வேறான பதார்த்தங்களில் சமவாய சம்பந்தத்தான் அவயவமும் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் சம

வாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் ஆண்டில்லை. ஆனுற் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமுளது. இவ்வாற்றுன் திரவியத்திற்கும் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். கேவல சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் திரவியத்திற்குப் பிரசித்தமாம். அதுவும் காரியத் திரவியத்திற்காம். நித்தியத் திரவியத்திற்கோ சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே முழுவதுமாம். சாமயிகாபாவம் யாண்டும் நித்தியத் திரவியத்திற் கின்று. ஏனெனின் நித்தியத் திரவியத்திற்கு அவிருத்தி சுபாவமாம். ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் நித்தியத் திரவியம் ஒரு பதார்த்தத்திலும் ஒருபோது மிருப்பதில்லை. நித்தியத் திரவியத்திற்கும் மற்றைத் திரவியங்களோடு சையோக முளது. எதன் சையோகம் எதனிடத்தி லுளதாகின்றதோ, அது அதனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தா லுளதாம். என்றாலும் நித்தியத் திரவியத்திற்குச் * சையோகவிருத்தி நியாமகமன்று. குண்டவக்கினிகளின் சையோகம் அக்கினியினது விருத்தியின் † நியாமகமாம்; குண்டத்தினது விருத்தியின் நியாமகமன்று, அங்ஙனமே நித்தியத் திரவியத்திற்குக் காரியத் திரவியத்தோடுள்ளசையோகமும் காரியத் திரவியத்தினது விருத்தியின் நியாமகமாம். நித்தியத்திரவியத்தினது விருத்தியின் நியாமகமன்று. இக்காரணத்தான் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் நித்தியத் திரவியத்திற்கு அப்பிரசித்தமாம். சையோக சம்பந்தத்தானுதல் சமவாய சம்பந்தத்தானுதல் எந்தப் பதார்த்தம் ஒன்றினுமிருப்பதில்லையோ அது அவிருத்தியெனப் படுகின்றது. நித்தியத் திரவியத்திலோ சையோக சம்பந்தத்தானும் சமவாய சம்பந்தத்தானும் பிறபொருள்களிருக்கும். பிறபதார்த்தங்களில் சையோக சம்பந்தத்தானுதல் சமவாய சம்பந்தத்தானுதல் நித்தியத்திரவியமிருப்பதில்லை. ஆதலால் நித்தியத் திரவியங்களை அவிருத்தி யென்பர். இவ்வாற்றுற் சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென்னும் வேறுபாட்டால் அபாவம் இருவகைப்படும். அவற்றுள் சம்சர்க்காபாவத்திற்கு நான்கு பேதங்களுள. அந்நான்கிற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டு. அந்நான்கிற்குமே தம் பிரதியோகி

---

* சையோகத்தால் ஒன்றன்கணிருப்பது. † நியாமகம்=நியமிப்பது.

யோடு விரோத முண்டு. பிரதியோகியோடு விரோதம் இவ்வகை யானும்:—எந்தப் பிரதியோகி எந்தச் சம்பந்தத்தான் யாண்டுளதோ, அதற்கு அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவம் இருப்பதில்லை. ஒரு சம்பந்தத்தால் பிரதியோகியிருக்கும்; வேறு சம்பந்தத்தால் அதன் அபாவமு மிருக்கும். எங்ஙனம்: சையோக சம்பந்தத்தாற் பூதலத்திற் கடம் இருக்குங்காலத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் கடமிருப்பதில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் கட முடைய பூதலத்திலும் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகோள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட சம்சர்க்காபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்கின்றது. சம்சர்க்காபாவத்திற்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள விரோதமும் சமான சம்பந்தத்தா னுளதாம். ஒரு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரு சம்சர்க்காபாவமீ யாண்டுளதோ, ஆண்டும் வேறு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகோள்ளப்பட்ட வேறு சம்சர்க்காபாவம் உண்டு. எங்ஙனம்: கடமின்றிய பூதலத்திற் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகா பாவ முளது. அதே கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் அப்பூதலத்தின்கண்ணே யிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் பிரதியோகியோடு சம்சர்க்காபாவத்திற்கு ஒரு சம்பந்தத்தான் விரோத மிருக்கின்றது. சமான சம்பந்தத்தானே சம்சர்க்கா பாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கோ பிராகபாவ முதலியவற்றோடு விரோதமில்லாததுபோலத் தனது பிரதியோகியோடும் விரோதமில்லை. விசாரம் செய்யின் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அந்நிய அபாவங்களோடு விரோதமில்லையாயினும் தனது பிரதியோகியோடு அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குத்தான் விரோதமுளது. அநேக நூல்களில் இஃதெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—சம்சர்க்காபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத முண்டு. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோத மில்லை. ஆனல் பிரதியோகித் தன்மையை வரைந்துகொள்ளும் தர்மத்தோடு விரோதமுண்டு. எங்ஙனம்: பூதலத்திற் கடமிருக்கின் அக்காலத்தும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தை அந்நியோந்நியாபாவ மென்பர். கடமுடைய பூதலமும் கடரூபமன்று; ஆனல் கடத்தின் வேறும். கடத்தின்

வேருகிய அதாவது கடத்தின் பேதமுடைய பூதலமிருக்கின்றது. பேதமுடையது, அந்நியோந்நியாபாவமுடைய தெனக் கூறுவதிற் பொருள் ஒன்றே யாம். கடமொழிந்த மற்றெல்லாப் பொருள்களும் கடத்தின்வேறும். கடத்தில் கடத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தின்பேதவடிவமானகடாந்நியோந்நியாபாவம் இருப்பதில்லை. கடமொழிந்த மற்றெப் பொருள்களினும் கடத்துவம் இருப்பதில்லை. ஆண்டு எல்லாக் கடத்திற்கும் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றாற் கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குக்கடத்தோடு விரோதமில்லை; ஆனல் கடத்தன்மையோடு விரோதமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி கடம்; பிரதியோகித் தன்மையை வரைவது கடத்தன்மை. எதன்அபாவமுளதோ அது பிரதியோகியெனப்படுகின்றது. பிரதியோகியிலிருக்கும் தர்ம மெதுவோ, அது பிரதியோகித்தன்மையை வரைவதெ(பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதக மெ)னப்படுகின்றது. பிரதியோகி யிலிருக்கும் தர்மம் அநேகமாம். எங்ஙனம்: கடத்தில் கடத்தன்மை யிருக்கின்றது. பிருதிவித் தன்மை திரவியத் தன்மை பதார்த்தத் தன்மை முதலியனவும் கடத்திலிருக்கின்றன. அவற்றுள் பிருதிவித் தன்மை முதலியனவும் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக மாதல்வேண்டும். பிருதிவித் தன்மை முதலியன கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மன்று. பிருதிவி யந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் பிருதிவித் தன்மையாம். திரவியாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் திரவியத் தன்மையாம். கடாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் பிருதிவித் தன்மை திரவியத் தன்மை முதலிய வன்று; கடவடிவான பிரதியோகியிலோ இருக்கின்றன. ஆகலின் கடத் தன்மையைப் போல கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிருதிவித்தன்மை திரவியத்தன்மை முதலியவற்றைப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் என்னல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும்அபாவத்தை யறிவிக்கும்பதத்தோடு பிரதியோகியை யறிவிக்கும்பதத்தை உச்சரிக்கின் எந்தத் தர்மத்தின் தோற்ற முண்டாகிறதோ, அது பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மெனப்படும். கடாந்நியோந்நியாபாவத்தினைக் கூறுவதில் பிரதியோகியை யறிவிப்பது கடபதமாம். அங்ஙனமே படம்

கடமன்று என்னுமிவ்வாற்றானும் பிரதியோகியை யறிவிப்பது கடபதமாம். அதனை யுச்சரிக்கின் கடத்தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. பிருதிவித்தன்மை திரவியத்தன்மை முதலியவற்றின் உணர்ச்சி யுண்டாதலில்லை. ஆதலால் கடாந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் கடத்தன்மையாம்; பிருதிவித்தன்மைமுதலியனவன்று. ஜலம் பிருதிவியன்றென்று கூறி, பிருதிவி யந்நியோந்நியாபாவம் கூறின், அப்போது பிரதியோகியை யறிவிப்பது பிருதிவி யென்னும் பதமாம். அதனை உச்சரிக்கின் பிருதிவித்தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரதியோகித் தன்மையவச்சேதகம் பிருதிவித்தன்மையாம். குணம் திரவியமன்றென்றிவ்வாறு கூறி, திரவியாந்நியோந்நியாபாவத்தைக் கூறின், அப்போது பிரதியோகியை யறிவிப்பது திரவிய பதமாம். அதனை யுச்சரிக்கின் திரவியத் தன்மையின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் திரவியத்தன்மையாம். கடபதத்தை யுச்சரிக்கின் கடத்தன்மையி னுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. பிருதிவித்தன்மை முதலியவற்றி னுணர்ச்சியுண்டாவதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம்:— கடபதத்திற்குக் கடத்தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தியிருக்கின்றது. எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்தின்கண் எந்தப் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அந்தத்தர்மத்தின் உணர்ச்சி அப்பதத்தா னுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் கடத் தன்மையாம். அது கடத்திலிருக்கும். கடாந்நியோந்நியாபாவம் கடத்தி லிருப்பதில்லை. கடத்தின் வேறாகிய சகல பதார்த்தங்களினும் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்துவ மிருப்பதில்லை. ஆதலால் கடத்தன்மைவடிவப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகத்தோடு கடாந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு விரோத முண்டு. கடவடிவப் பிரதியோகியோடு விரோதமில்லை. சம்சர்க்காபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு. இவ்வாறு அநேக நூலாசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். சம்சர்க்காபாவ அந்நியோந்நியாபாவங்களின் இலக்ஷணமுமிவ்வர்த்தத்தினை யநுசரித்தேசெய்திருக்கின்றனர். பிரதியோகி விரோதியான அபாவமெதுவோ, அது சம்சர்க்காபாவமெனப்படுகின்றது. பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகவிரோதியபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது. இவ்வித லக்ஷணத்தைக் கூறுதலானும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிரதியோகி

யோடு அவிரோதமே சித்திக்கின்றது. நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவங் கட்கும் பிரதியோகியோடுதான் விரோதம் சித்திக்கின்றது. ஆனால் நூலாசிரியர்களது இங்ஙனமெழுதிய எழுத்துக்கள் யாவும் தூல திருஷ்டியாலாம்; விசார திருஷ்டியாலில்லை. ஏனெனின், அத்தியந் தாபாவத்திற்கு எவ்வாற்றாற் பிரதியோகியோடு விரோதமுளதோ, அவ்வாற்றால் அந்நியோந்நியா பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமுளது. எப்பூதலத்தில் சையோக சம்பந்தத்தாற் குடம் உளதோ, அப்பூதலத்தின்கண்ணே சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடத்தின் அத்தியந்தா பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு முற்றும் விரோத மின்று. ஆனால் எந்தச் சம்பந்தத்தான் பிரதியோகி யுளதாகின்றதோ, அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகியோடு விரோதமுளது. பிரதியோகித் தன்மையவச்சேதக சம்பந்தத்தின் வேறாய சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகியோடு எந்த அபாவத்திற்கும் விரோதமின்று. எச்சம்பந்தத்தான் பதார்த்தத்தின் அபாவம் சொல்லப்படுகின்றதோ அது பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் அநேகமாம், ஏனெனின், எந்த அதிகரணத்தில் ஒருசம்பந்தத்தால் எந்தப்பதார்த்தமுளதாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்திற்றானே வேறு சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் அப்பதார்த்தத்திற் குண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் கந்தம் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றது; சையோக சம்பந்தத்தால் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலாற் பிருதிவியில் கந்தத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆண்டுப்பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகம்சையோகசம்பந்தமாம். ஜலத்தில் சையோகசம்பந்தத்தானாவது சமவாய சம்பந்தத்தானாவது கந்தமின்று. ஆனால் காலத்தானாய சம்பந்தத்தான் ஜலத்தினும் கந்தமுளது. ஆதலாற் ஜலத்தில் கந்தத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அந்தியந்தா பாவமும், சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அந்தியந்தாபாவமு மிருக்கின்றன. ஆண்டு முதல் அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் சையோக சம்பந்தமும், இரண்டாவது

அபாவத்திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சமவாய சம்ப ந்தமுமாகின்றன, காலிக சம்பந்தத்தான் ஒவ்வொரு ஜந்நியத்தி னும் சகல பதார்த்தங்களு மிருக்கும். ஆதலால் துவியணுக முத லிய வடிவினதாய ஜலத்தில் கந்த மிருத்தலான் ஜலத்தி லிருக்கும் கந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் காலத்தா னாய சம்பந்தமன்று. நித்திய பதார்த்தத்தில் காலத்தானாய சம்பந்த த்தான் ஓர் பதார்த்தமும் இருப்பதில்லை. ஆதலாற் பரமாணு வடிவ மாகிய ஜலத்தில் கந்தத்தின் காலிக (காலத்தானாய) சம்பந்தத் தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமும் இருக்கின்ற தாகலின், பரமாணுவிலிருப்பதாகிய கந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி த்தன்மை யவச்சேதகம் காலத்தானாய சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்ப ந்தம் அநேகமாம். அந்நிய அபாவங்களின் பிரதியோகித்தன்மையவச் சேதகம் ஒவ்வொன்றும். எங்ஙனம்: கபாலத்தில் கடத்தின் பிரா கபாவ மிருக்கின்றது. பிறவற்றில் யாண்டும் கடத்தின் பிராகபாவ மில்லை. அக் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவத்தின் பிரதியோகி த்தன்மையவச்சேதகம் சமவாய சம்பந்தமாம். பிராகபாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் வேறு சம்பந்தமன்று. எச் சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பிராகபாவம் எதற்கு எதன்கணுளதோ, அச்சம்பந்தத்தால் அதன் உற்பத்தி அதன்கண் உளதாகின்றதென்பது நியமம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்தி சம வாய சம்பந்தத்தான் உண்டாகின்றது; வேறு சம்பந்தத்தா னுண் டாவதில்லை. ஆதலாற் கபாலத்தில் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத் தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட பிராகபாவ மிருக்கின்றது. அதன் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகம் ஒரே சமவாய சம்பந்த மாம். அங்ஙனமே கபால சமவாயத்தில் கடம் நஷ்டமாக வில்லை யென்னும் உணர்வு துவம்ஸாபாவத்திற்கு உண்டாகின்றது. ஆத லால் துவம்ஸத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதகமும் ஒரே சமவாய சம்பந்தமாம். அங்ஙனமே சாமயிகா பாவமும் ஜந்நியத் திரவியத்திற்கே யாகின்றது. ஜந்நியத் திரவியத்திற்கும் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட சாமயிகா பாவமே யாகின்றது. சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் அப் பிரசித்தமாம். இது முன்னர் உரைக்கப்பட்டது. ஆதலால் சாம யிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் சையோக

சம்பந்தமாம். அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதி யோகித்தன்மை யவச்சேதகம் ஒரே அபேத சம்பந்தமாம். அவ் வபேதத்தினையே நையாயிகர் தாதாத்மியசம்பந்த மென்பர். அபேத சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவத்தினையே அந்நி யோந்நியாபாவ மென்பர். மற்றைச் சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொ ள்ளப்பட்ட அபாவத்தினைச் சம்சர்க்காபாவ மென்பர். அந்நியோ ந்நியாபாவமென்று கூறுவதில்லை. இவ்வாற்றான் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் ஒரே தாதாத்மிய மென்னும் அபேதமாம். மற்ற எச்சம்பந்தமும் அந்நி யோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக மாகாது. பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகி க்கு அபாவத்தோடு விரோத முண்டு. மற்றைச் சம்பந்த விசிஷ்ட பிரதியோகிக்கோ அத்தியந்தாபாவத்தோடும்விரோதம் இல்லை. இது நிச்சயிக்கப் பட்டதேயாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகி த் தன்மை யவச்சேதகஅபேதசம்பந்தமெதுவோ அவ்வபேதசம்ப ந்தத்தான் தனது சொரூபத்திலேயே கடமிருக்கின்றது. பூதலம் கபால முதலியவற்றில் அபேதசம்பந்தத்தால் கடம் என்றுமிருப்ப தில்லை.யாண்டு அபேத சம்பந்தத்தால்கடமிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு எல்லாக்கடத்திற்கும் அந்நியோந்நியா பாவமிருக்கின்றது. தனது சொரூபத்தில்அபேத சம்பந்தத்தாற் கடம் இருக்கின்றது. ஆண்டு க்கடத்தின் அந்நியோந்நியாந்நியாபாவமில்லை. இவ்வாற்றான் பிரதி யோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த விசிஷ்டப் பிரதியோகிக்கு அத்தியந்தாபாவத்தோடெங்ஙனம் விரோதம்இருக்கின்றதோ, அங் ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தோடும் பிரதியோகித் தன்மையவ ச் சேதகசம்பந்தவிசிஷ்டப்பிரதியோகிக்கு விரோதம்வெளிப்படை யா யுளது.பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகசம்பந்தவிசிஷ்டப்பிரதி யோகியோடு அத்தியந்தாபாவத்திற் கிருத்தல்போல அந்நியோந்நி யாபாவத்திற்கும் விரோதம் வெளிப்படையா யிருத்தலின் பிரதி யோகியோடு விரோதமின்மையைக் கூறுதலை எல்லா நூலாசிரியர் களும் விவேக நேத்திரத்தின் விழிப்பின்மையாற் கூறியிருக்கின்ற னர். ஆதலால் எல்லா அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத முளது. முதற் பிரசங்கம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பூதல முத லியவற்றில் ஓர் காலத்துக் கடம் இருந்து ஓர் காலத்தில் இருப்ப தில்லையோ, ஆண்டுக் கடத்தின் சாமயிகாபாவம் இருக்கின்றது;

அத்தியந்தாபாவமின்று. ஏனெனின், அபாவத்திற்குப்பிரதியோகி யோடு விரோத முளதாகின்றது. அவ்விரோதம் முற்கூறியவாற்முன் நிர்ணயிக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பூதலத்தில் சையோக சம்பந்தத்தான் கடமுளதாயின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இன்று. கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றதென் றிவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உண்டாகும். இதனுற் பூதலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு உற்பத்திநாசம்அங்கீகரித்தல் உண்டாகும். உற்பத்திநாசம் கொள்ளாக்கால் ஓர் காலத்திருக்கின்றது, ஓர் காலத்தில்லையென்று கூறுதல் அத்தியந்தாபாவத்திற் சம்பவியாது. அவ்வுற்பத்திநாசம் கடாத்தியந்தாபாவத்திற்குச் சம்பவியாது. ஏனெனின், யாண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமில்லையோ, ஆண்டு முழுவதும்கடத்தின் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவம் இருக்கும். அக்கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் எல்லாப்பதார்த்தங்களினும் ஒன்றும்; பலவன்று. ஏனெனின், பிரதியோகி பேதத்தால் அபாவத்திற்குப் பேத முளதாகின்றது. அதிகரணபேதத்தால் அபாவத்திற்குப் பேதமுளதாவதில்லையென்பது தார்க்கிகர் சித்தாந்தம். எங்ஙனம்: கடாபாவ படாபாவங்களின் பிரதியோகி பின்னமாம். அவ்வபாவங்களும் பின்னமாம். பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தான் கடாத்தியந்தாபாவ முளது. அங்ஙனமே பூதலத் தன்மையின்கண்ணும் சையோக சம்பந்தத்தான் கடம் இல்லை. அங்ஙனமே கடத்தன்மைச் சாதியின்கண்ணும் சையோகசம்பந்தத்தான் கடமின்று. ஆதலால் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தா பாவமுளது. அங்ஙனமே படத்தன்மைமுதலியவற்றின்கண்ணும் சையோகசம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவமுளது. இவ்வாற்முன் அநந்த வதிகரணங்களில் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தா பாவமுளது. அதன் அதிகரணம் அநந்தமாயினும் பிரதியோகி ஒன்றுகியகடமாம். ஆதலாற் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவம் ஒன்றும். ஆனுல் பூதலத்தன்மை கடத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளாலோ கடத்தின்சையோகசம்பந்தம் என்று மிராது. ஆதலாற் பூதலத்தன்மை கடத்தன்மை முதலிய ஜாதியில் கடத்தின்

சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் உற்பத்தி நாசமின்றிய நித்தியமாம். பூதல முதலியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தால் ஒருகாலத்திற் கடமிருக்கும் ஒருகாலத் திராது. ஆதலாற் கடகாலத்தில் பூதலத்தின்கணிருக்கும் கடாத் தியந்தாபாவம் நஷ்டமாகின்றது. கடம் நீங்குங்காலத்துக் கடாத் தியந்தாபாவம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றான் கடத்துவமுத லிய ஜாதியில் கடாத்தியந்தாபாவத்தினை நித்தியமெனனும் அக் கடாத்தியந்தாபாவத்தினையே பூதலமுதலியவற்றில் உற்பத்தி நாச முடையஅநித்தியமாமென்றுகூறுதலும் பொருத்தமுடையதன்று. ஆதலால் யாண்டுச் சையோகசம்பந்தத்தால் ஓர்காலத்துக் கடமிரு க்கின்றதோ, ஆண்டுக் கடசூனிய காலத்தில் கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அபாவமென்னும்ஓர் அநி த்தியமானஅபாவத்தைஅங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதுவே சாமயிகா பாவ மெனப்படுகின்றது. அப்பூதலத்தின்கண்ணே சமவாய சம் பந்தத்தான் ஓர் காலத்தும் கடமிருப்பதில்லையாகலின் கடத்தின் சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்து கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா பாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தன்மை பூதலத் தன்மை முதலியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தான் ஒருகாலத்தும் கடமிரு ப்பதில்லை. சமவாய சம்பந்தத்தானும் கபாலமின்றிய மற்றைய பதார்த்தங்களில் கடமிருப்பதில்லை. ஆதலால் கடத்தன்மை முத லியவற்றில் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப் பட்ட கடாத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்திய ந்தாபாவமு மிருக்கின்றன. அவ்வத்தியந்தாபாவம் உற்பத்தி நாச மின்றிய நித்தியமாம். இதனால் இந்த நிச்சயம் சித்தித்தது:— யாண்டு ஒருகாலத்துச் சையோக சம்பந்தத்தான் பிரதியோகியிரு ந்து ஒரு காலத்தில்லையோ, ஆண்டுச்சையோக சம்பந்தத்தான் வரை ந்துகொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. கடத்தின் சாமயிகாபாவம்உற்பத்திநாசமுடையதாமாகலின்பிரதியோகிபேத மில்லாமலும் ஒரு கடத்திற்குச் சாமயிகாபாவம் அநந்த (அநேக) மாம். எச்சம்பந்தத்தான் யாண்டுக் கடவடிவப் பிரதியோகி என்று மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அச்சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப் பட்ட அத்தியந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அவ்வத்தியந்தாபா வம் உற்பத்தி நாசமின்றியதா யிருத்தலின் நித்தியமாம். கடத்தின் சையோக சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தா

பாவம் அநந்த அதிகரணங்களில் ஏகமாம்; அங்ஙனமே சமவாய சம்பந்தத்தான் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட கடாத்தியந்தாபாவமும் அநந்த அதிகரணங்களில் ஏகமாம். ஓர் அதிகரணத்திற்கு அழிவு வந்ததாயினும், அவ்வத்தியந்தாபாவமே வேறு அதிகரணத்தில் இருக்கும். ஆதலால் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நாசம் உண்டாகிற தில்லை. எங்ஙனம்: கடத்தின் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் தந்துவினும், தந்துத்தன்மைச்சாதியினும், கடத்தன்மையினும், படத்தன்மையினும், கபாலத்தன்மையினும், கபால மொன்றொழிந்த ஏனைய எல்லாப்பதார்த்தங்களினு முளது. அவற்றின்கண் சகல சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவம் ஒன்றும். தந்து முதலிய அநித்திய பதார்த்தங்களுக்கு அழிவுண்டாயகாலத்தும் தந்துத்தன்மை முதலிய நித்திய பதார்த்தங்களினும் அவ்வத்தியந்தாபாவமேயிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவம் நித்திய மாம். பிரதியோகியின் பேதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கடாத்தியந்தாபாவத்தினும் படாத்தியந்தாபாவம் வேறும். பிரதியோகித்தன்மையவச்சேதகசம்பந்தத்தின் பேதத்தால் பிரதியோகி பேதம் இல்லாமலும் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் பேதம் உளதாகின்றது. சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தா பாவத்திற்கும் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தா பாவத்திற்கும் பிரதியோகி ஒரே கந்தமாம். ஆனால் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தம் இரண்டாயிருத்தலின் இரண்டு அபாவமாம். இரண்டிருக்க ஒன்றையே யங்கீகரிக்கின் பிருதிவியில் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தாபாவம் இல்லா திருத்தலான், சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தாபாவமும் இராது. பிருதிவியில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமும் இல்லையெனின், பிருதிவியில் சையோகமாகக் கந்தம் இல்லையென்னும் உணர்ச்சியுண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிருதிவியில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கந்தாத்தியந்தா பாவம் இல்லை. ஆதலால் பிரதியோகி பேதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேதம் உண்டாவது போலப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த பேதத்தாலும் அத்தியந்தாபாவத்திற்குப் பேத முண்டாகின்றது. சாமயிகாபாவத்திற்குப் பிரதியோகித் தன்மை யவச்சேதக சம்பந்தத்தின்

பேதமின்றியும் சமய பேதத்தாற் பேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் : பூதலத்தில் கடத்தின் சையோகம் எதுவரையில் உண்டாகவில்லையோ, அதுவரையில் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தில் கடத்தின் சையோகமுண்டாகுங்காலத்துக் கடத்தின் முதற் சாமயிகாபாவம் நாசமாய் விடுகின்றது. பூதலத்தில் கடத்தை யெடுத்துவிடின், அப்போது கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன வேறு சாமயிகாபாவம் உண்டாகிறது. அக்கடத்தையே மீண்டும் பூதலத்தில் வைத்தால் அப்போது இரண்டாவது சாமயிகாபாவம் நஷ்டமாய்விடுகின்றது. மீண்டும் அக்கடத்தை யெடுத்துவிடின், அப்போது அதே கடத்தின் மூன்றாவது சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன சாமயிகாபாவமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் பிரதியோகி பேதமில்லாமலும், பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதக சம்பந்த பேதமில்லாமலும் காலபேதத்தால் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பேதமுண்டாகின்றது. இச்சாமயிகாபாவ அத்தியந்தாபாவங்களின் வேறுபாடு வெளிப்படையாம். இவ்வாறு நியாய சம்பிரதாயத்தில் ஐவகை யபாவமுள.

## எக. நவீனதார்க்கிகர் சாமயிகாபாவஸ்தானத்தில் அநித்திய அத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தலும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

நவீன தார்க்கிகர் சாமயிகாபாவத்தை யங்கீகரிப்ப தில்லை. பூதலமுதலியவற்றில்கடமுதலியவற்றின்சாமயிகாபாவம் யாண்டுச் சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டும் சகல கடங்களின் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. சங்கை:—பூதல முதலியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சையோக சம்பந்தத்தால் வரைந்துகொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தலில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஜாதி குணமுதலியவற்றில் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் நித்தியமாம். பூதல முதலியவற்றில் அதே கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அபாவம் அநித்தியமாம். அந்த நித்திய வநித்தியங்கள் ஒன்றற்கொன்று வேறாம்; ஒன்றன்று. ஜாதி குண முதலியவற்றிலும், பூதல முதலியவற்றிலும் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கடாபாவத்தின் பேதம் அங்கீகரியாவிடின், நித்தியத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை வடிவின

வாகிய விரோதி தர்மங்கள் எவையோ, அவற்றிற்குக் கலப்புண்டாகுமென்னும் சங்கைக்குக் கங்கேசோபாத்தியாயர் முதலிய நவீனர் இவ்வாறு சமாதானம் செய்கின்றனர்:—பூதல முதலியவற்றினும் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அபாவம் அநித்திய மன்று; நித்தியமாம். எப்போது பூதலத்திற் கடத்தின் சையோகமுளதாகின்றதோ, அக்காலத்தினும் கடத்தின்சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது; அதன் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவம் கேவலாந்நுவயியாம். எதன் அபாவம் ஓரிடத்தும் இராமல், சகல பதார்த்தங்களினும் எப்போது மிருக்கின்றதோ, அது கேவலாந்நுவயியெனப்படுகின்றது.

சங்கை:—சையோக சம்பந்தத்தால் கடமிருக்கச் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரிக்கின், சையோக சம்பந்தத்தால் கடமுடைய பூதலத்தில் சையோகத்தாற் கடமில்லையென்னு முணர்வு பிறத்தல்வேண்டும்.

சமாதானம் :—சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமுடைய பூதலத்திலும் கடமின்றிய பூதலத்திற்போலக் கடத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. என்றாலும் கடமின்றிய பூதலத்திலோ சையோகத்தாற் பூதலத்திற் கடமில்லையென்னுமுணர்வுண்டாகின்றது; கடமுடையபூதலத்தில் முற்கூறியவுணர்வுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் முற்கூறிய வுணர்ச்சிக்கு விஷயம் கேவலகடத்தின் அத்தியந்தாபாவமன்று. ஆனால் பூதலசம்பந்தமுடைய கடத்தின் ஆதாரகாலத்தினும் அதிக்கிரமித்த காலமும் சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவமுமாகிய இரண்டும் யாண்டிருக்கின்றனவோ, ஆண்டுச் சையோகத்தாற் கடமில்லையென்னு முணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமிராத காலத்துப் பூதல சம்பந்தமுடைய கடாதார காலம் இல்லை. ஆனால் பூதல சம்பந்தமில்லாக் கடத்தின் அநாதார காலம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூதல சம்பந்த முடைய கடத்தின் ஆதாரகாலத்தின் வேறான காலம் இருக்கின்றது. அன்றியும் சையோகசம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவமுமிருக்கின்றது. அதனால் சையோகத்தாற் கட முளதென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் சையோகசம்பந்தத்தால் கடமுளதோ, ஆண்டும் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நித்தியத் தன்மை யிருத்தலால்

சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமோ விருக்கின் றது. ஆனல் பூதல சம்பந்தமுடைய கடமெதுவோ, அதன் ஆதார காலமிருக்கின்றதாகலின் பூதல சம்பந்தமுடைய கடாதார காலத்தின் வேறாய காலமில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தத்தால் கடமிருக்கச் சையோகத்தாற் பூதலத்திற் கட மில்லையென்னு முணர்வுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றான் அத்தியந்தாபாவமோ எல்லாவிடத்திலும் பிரதியோகி யிருக்கினும் இல்லாவிடினும் எப்போதும் இருக்கிறது. ஆனல் அபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடாதிகளின் சம்பந்தமுடைய பூதலாதி அநுயோகி யெவையோ, அவற்றின் ஆதார காலம் பிரதியோகி யிருக்க வுளதாகின்றது. பிரதியோகி சம்பந்தமுடைய அநுயோகியின் ஆதார காலத்தின் வேறாய காலம் இருப்ப தில்லை. ஆதலால் பிரதியோகி யில்லையென்னும் உணர்வு பிரதியோகி யிருக்க இருப்பதில்லை. பிரதியோகி யில்லாதிருக்கின் அப்போது பிரதியோகி சம்பந்தமுடைய அநுயோகியின் ஆதார காலத்தின் வேறாகிய காலமும் அத்தியந்தாபாவமும் இரண்டும் உள. அதனல் பூதலத்திற் சையோகத்தாற் கடம் இல்லை யென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் யாண்டுப் பிராசீனர் சாமயிகாபாவம் அங்கீகரித் திருக்கின்றனரோ, ஆண்டும் முழுவதும் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. அத்தியந்தாபாவத்திற்கு அநித்தியத் தன்மை யுண்டாவ தில்லை. முற்கூறிய காலத்தின் அபாவத்தால் பிரதியோகி யிருக்கினும் அத்தியந்தாபாவத்தின் உணர்வு உண்டாகிறதில்லை.

## எஉ. நவீனதார்க்கிகரது முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனம்.

இது நவீனதார்க்கிகர் மதம். அது நலமுடைய தன்று. பிராசீனர் மதமே நலமுடையதாம். ஏனெனின், பிரதியோகியிருக்க அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின் பிரதியோகிக்கும் அபாவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுண்டென்னும் கதைக்குக்கேடுண்டாதல் வேண்டும். நவீனர் இங்ஙனம் கூறுவர்:—விரோதம் இருவகையாம். ஒன்று உடனிருத்தலின்மை வடிவினது; மற்றொன்று உடன்றோற்றுதலின்மை வடிவினது. ஒரு நிலைக்களத்து ஒருகாலத்தில் இராதவை எவையோ, அவற்றிற்கு உடனிருத்தலின்மை வடிவினதாகிய விரோதம் சொல்லப்படுகின்றது. அஃது ஆதப சீதங்களுக்

குள்ளவிரோதமாம். இவ்வித விரோதம் அபாவப் பிரதியோகிக் கில்லை. ஏனெனின், பிரதியோகி யிருக்க அத்தியந்தாபாவ மிருக் கின்றது; ஆனால் அபாவப் பிரதியோகிக்கு உடன் றேற்றுதலின்மை வடிவினதாகிய விரோதமுண்டு. ஒரு காலத்தில் ஒரு அதிகரணத் தில் எவற்றின் தோற்றமுண்டாகிறதில்லையோ, அவற்றிற்கு உடன் றேற்றுத லின்மைவடிவினதாகிய விரோதம் சொல்லப்படுகின்றது. பிரதியோகியிருக்குங்கால் அத்தியந்தாபாவத்தின்தோற்றமுண்டா கிறதில்லை. ஆதலால் பிரதியோகி அபாவங்கட்கு உடன் றேற்றுத லின்மை வடிவினதாகிய விரோதமுளது; உடனிருத்தலின்மை வடி வினதாகிய விரோத மில்லை. இவ்வாற்றான் நவீனர்களது சமாதா னம் உலகம் சாஸ்திரம் எல்லாவற்றிற்கும் விருத்த மாம். ஏனெ னின், அபாவத்தின் அபாவம் பிரதியோகியெனப் படுகின்றது. யாண்டு அபாவம்இல்லையோ,ஆண்டுஅபாவத்தின் அபாவ முண்டா கின்றது. எங்ஙனம்:• கடமுடைய தேசத்தில் கடத்தின் அபாவ மில்லை; ஆனால் கடாபாவத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. அதுவே கடமாம்; கடாபாவத்திற்குப் பிரதியோகியுமாம். இவ்வாற்றான் அபாவத்தின் அபாவத்தினைச் சகல சாஸ்திரங்களினும் பிரதியோகி யென்பர். நவீனர் கிரமப்படி அக்கூற்று அசங்கதமாகும். ஏனெ னின், நவீன மதத்தில் கடமுடைய தேசத்தில் கடத்தின் அபா வமும் உளதாகலின் கடாபாவத்திற்கு அபாவங்கூறுதல் பொருந் தாது. சொல்லப்படுங் கிரமமாகக் கடத்திற்கு வேறாகவே கடாபா வாபாவ மிருக்கின்றது; கடரூபமன்றெனினும், கடத்தோடு உட னுற்றித் திருப்பது கடாபாவாபாவ மாம். இவ்வார்த்தை நிர் விவாதமாம். நவீனக்கிரமமாகக் கடமுடைய தேசத்தில் கடாபாவ மிருக்கின்றதாகலின், கடாபாவத்தின் அபாவ மில்லாதிருத்தலான் இரண்டற்கும் சமநியதத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் நவீனமதம் சாஸ்திர விருத்தமாம். பிரதியோகியும் அபாவமும் சமானாதிகரண த்தி லிராவென்பது சர்வலோகப் பிரசித்தமாம். அவ்வுலகப் பிர சித்தமான அர்த்தத்திற்கு நவீன கற்பனையால் பாதமுண்டாகும். கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தை யங் கீகரித்தல் பிரமாண சூனியமாம்; எப் பிரமாணத்தானும் பெறப் படுவதில்லை. யாண்டுக் கடமில்லையோ, ஆண்டுக் கட மில்லையென் னும் தோற்றமாக அத்தியந்தாபாவம் பெறப்படுவ தாகின்றது. கடமுடைய தேசத்தில் கட மில்லையென்னும்தோற்ற முண்டாகிற

தில்லை. வேறு எத்தோற்றமும் கடமுடையதேசத்தில் அத்தியந்தாபாவத்திற்குச் சாதகமின்று. ஆதலால் பிரதியோகி தேசத்தில்அத்தியந்தாபாவத்தை யங்கீகரித்தல் பிரமாண சித்தமன்று. மாறான கட முடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் இல்லை யென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. அத்தோற்றத்திற்கு விருத்தமான அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. கட முடைய தேசத்தில் அத்தியந்தா பாவத்தினை யங்கீகரிப்பவனுக்கு வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலுமிழந்த நியாயங்கிடைக்கும். ஏனெனின், அத்தியந்தாபாவத்திற்குக் கேவலாந்வயியைச் சாதித்தற் பொருட்டும் நித்தியத்தன்மையைச் சாதித்தற்பொருட்டும் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின் அவ்வத்தியந்தாபாவமே நிஷ்பலமும் நிஷ்பிரமாணமு மாய்விடும். அங்ஙனமே சகலபதார்த்தங்களின்பயனும் வியவகாரத்தாற்பெறப்படுகின்றது. கட மில்லையென்னும் வியவகார சித்தியின்றி வேறு பயனோ கடாத்தியந்தாபாவத்திற்கு நிகழாது. முற்கூறிய வியவகாரத்தின் சித்தியே பயனும். கடம் இல்லையென்னும் உணர்வானே கடாத்தியந்தாபாவம் பெறப்படுகின்றது; முற்கூறிய வுணர்ச்சியின்றிக் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் இருப்பில் ஒரு பிரமாணமும் இல்லை. நவீன மதத்தில் கடாத்தியந்தாபாவத்தால் கட மில்லையென்னும் வியவகாரத்தின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கட சம்பந்தமுடைய பூதலாதிகரணத்தின் வேறாகிய காலத்தால் முற்கூறிய வியவகாரத்தின் சித்தி யுண்டாகிறது. ஏனெனின், கடசம்பந்தமுடைய பூதலாதிகரணத்தின் வேறாகிய கால முளதாயின் அப்போது கட மில்லையென்னும் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. கட சம்பந்த முடைய பூதலாதிகரண காலமுளதாயின் அப்போது கடம் இல்லையென்னும் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் கடமில்லையென்னும் உணர்வால் கட சம்பந்தமுடைய பூதலாதிகரணத்தின் வேறாகிய காலத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது; கடாத்தியந்தாபாவத்தின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. பிரதீதி (உணர்ச்சி) யினைப்போலக் கடம் இல்லையென்னும் வியவகாரத்தின் சித்தி நவீனமதத்தில் கடாத்தியந்தாபாவத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் முற்கூறியகாலத்தால் கடம் இல்லையென்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடாத்தியந்தாபாவம் நவீனமதத்தில் பயனற்றதும் பிரமாணம் இன்றியது

மாம். சத்தப் பிரயோகத்தினை வியவகாரமென்பர்; ஞானத்தினைப் பிரதீதியென்பர். இவ்வாற்றான் நவீனமதத்தால் அத்தியந்தாபாவத்திற்கு நித்தியத்தன்மையை அங்கீகரித்ததற்பொருட்டு, பிரதியோகியையுடைய தேசத்தில் அத்தியந்தாபாவத்தைக் கொள்ளின் அடியோடு அத்தியந்தாபாவத்திற்கு ஹானி யுண்டாம். ஆதலால் கடமுடைய தேசத்தில் கடாத்தியந்தாபாவம் சம்பவியாது. யாண்டுப் பூதலத்தில் ஓர் காலத்தில் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவ முளதாயின் அத்தியந்தாபாவமென்னும் பெயரும் பொருளின்றியதாகும். யாண்டு அத்தியந்தாபாவம் உளதாய் மூன்று காலத்திலும் பிரதியோகி யிலதாகின்றதோ, அஃது அத்தியந்தாபாவமென்னும் பெயரின்படி பெறப்படுவதாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு ஓர் காலத்துப் பிரதியோகியுளதாய் ஓர் காலத்து இலதாகின்றதோ ஆண்டு முக்காலத்திலும் பிரதியோகியின் அபாவமின்று. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவமின்று. அதனின் வேறாய வோர் அபாவம் உளது; அதனைச் சமாயிகாபாவமென்பர்.

## எங. நியாய சம்பிரதாயத்தில் கடப்பிரத்துவம்சத்தின் பிராகபாவம் கடமும் கடப்பிராகபாவமு மாமெனல்.

இவ்வாற்றான் நான்கு வகையான சம்சர்க்காபாவமும் பிராகபாவமும் சேர்ந்து ஐவகை யபாவமாம். அவ்வபாவம் ஒவ்வொன்றும் இரண்டுவகையாம்:—ஒன்று பாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாகின்றது; மற்றொன்று அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாகின்றது. பாவத்தின் அபாவம் பாவப் பிரதியோகியினையுடைய அபாவமெனப்படும். அபாவத்தின் அபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினையுடையஅபாவமெனப்படும். எங்ஙனம்: பிராகபாவம் இருவகைத்தாம். கட முதலியவற்றிற்குக் கபால முதலியவற்றிலுள்ள பிராகபாவம் பாவப் பிரதியோகியினை யுடைய தாம். பாவ பதார்த்தத்திற்குப் பிராகபாவம் இருத்தல்போல அபாவத்திற்கும் பிராகபாவ முண்டு. ஆனால் ஸாதி (உற்பத்தியுடைய) பதார்த்தங்களுக்குப் பிராகபாவ முண்டு; அநாதிக்குப் பிராகபாவ மிருப்பதில்லை. அத்தியந்தாபாவ அந்நியோந்நியாபாவப் பிராகபாவங்களோ அநாதியாம். ஆனால் அவற்றிற்கோ பிராகபாவம் சம்பவிப்பதில்லை. பிரத்தொம்ஸாபாவமோ அநந்தமாம்; ஆனால் ஸாதியாம். ஆதலால் பிரத்தொம்

ஸாபாவத்திற்குப் பிராகபாவம் உண்டு. அப்பிரத்தொம் ஸாபாவத்தின் பிராகபாவம் பிரதியோகி ரூபமும், பிரதியோகியின் பிராக பாவரூபமுமாம். தண்டமுதலியவற்றான் கடத்திற்கு நாசமுண்டாயின், அதனைக் கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவ மென்பர். அப்பிரத்துவம்ஸாபாவம் தண்ட முதலியவற்றாற் றோன்றியதாம். தண்ட முதலியவற்றின் வியாபாரத்திற்குமுன் கடகாலத்திலும் கடத்தின் பிராகபாவ காலத்திலும் இல்லாதிருத்தலான் ஸாதியாம். ஆதலால் தண்ட முதலியவற்றின் வியாபாரத்திற்கு முன் கடத் துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. அத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கட காலத்திலும், கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் பிராகபாவ காலத்திலும் உளது. ஆதலால் கடத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கடகாலத்திலோ கடவடிவாகவும் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவ வடிவமாகவு மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் கடத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் கடத்தினும் கடத்தின் பிராகபாவத்தினும் அடங்கியுளது. அவற்றின் வேறாகவில்லையென்பது சாம்பிரதாயிகமதம்.

## எச. முற்கூறிய மதத்தின் கண்டனமும், கடப் பிரத்துவம்ஸத்தினது அபாவப் பிரதி யோகியினையுடைய பிராகபாவத்தின் சித்தியும்.

ஆனால் இம்மதம் யுக்தி விரோதமுடையதாம். ஏனெனின், கடமோ பாவரூபமும் ஸாதியுமாம். கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவ ரூபமும் அநாதியுமாம். ஒரே கடத்துவம்ஸப் பிராகபாவத்தினை ஒரு காலத்தில் பாவ வடிவினதாயும் ஒரு காலத்தில் அபாவ வடிவினதாயும் கூறுதல் விருத்தமாம்; அங்ஙனமே ஓர் காலத்து ஸாதி வடிவினதாயும் ஓர் காலத்து அநாதி வடிவினதாயும் கூறுதலும் விருத்தமாம். அன்றியும் கடகாலத்தில் கபாலத்திற் சமவாயமாகக்கடமிருக்கின்றது. கடத்துவம்ஸமில்லையென் றிவ்வாறு விதிரூபமாகவும் நிஷேதரூபமாகவும் இரண்டுணர்ச்சிகள் விலக்ஷணமாகவுண்டாகின்றன. அவற்றின் விஷயி ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணமான இரண்டு பதார்த்தங்களை யங்கீகரித்தல் வேண்டும். அங்ஙனமே கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னும் கபாலத்திற் கடமில்லை, கடத்துவம்ஸ மில்லையென் றிவ்வாறு இரண்டுணர்ச்சிக ளுண்டாகின்றன. அவ்விரண்டுணர்ச்சிகளும் நிஷேத முகத்தனவாயினும் வில

க்ஷணமாம். ஏனெனின்,முதலுணர்ச்சியிலோ இல்லையென்றுகூறுதலாலுண்டாகும் அபாவம் எதுவோ, அதன் பிரதியோகியாகிய கடத்தின் வுணர் வுண்டாகின்றது. இரண்டாவ துணர்ச்சியில் இல்லையென்று கூறுதலாற் றோற்றிய அபாவத்திற்குக் கடப்பிரத்துவம்ஸமாகிய பிரதியோகியி னுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரதியோகியின் பேதமிருக்குங்கால் கடப் பிராகபாவத்திற்கும், கடப்பிரத்துவம்ஸப் பிராகபாவத்திற்கும் அபேதம் சம்பவியாது. ஆனல் கடத்திற்கும் அதன் பிராகபாவத்திற்கும் கடப்பிரத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவம் வேறென மதிக்கத்தக்கதாம். அநுபவத்தாற் பெறப்பட்ட பொருட்கு இலாகவ பலத்தால் லோபம் சம்பவியாது. ஆதலால் சாம்பிரதாயிகர் கிரமமாகக் கடப்பிரத்துவம்ஸ பிராகபாவத்திற்குக் கடத்திலும் அதன் பிராகபாவத்திலும் அடக்கம் அங்கீகரித்தல், இலாகவமாயினும் நலமுடையதன்று. இவ்வாற்றாற்பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவத்தின் அபாவமாம்.

## எரு. சாமயிகாபாவத்தின் பிராகபாவம் அபாவப் பிரதியோகியினை யுடையதாதல்.

அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமும் ஸாதியாகின்றது. அதன் பிராகபாவமும் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிராகபாவ மாகின்றது.

## எசு. பிராசீனர் பிராகபாவத்தினதுபிரத்துவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதியோகியிலும் பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸத்திலும் அடங்குமென்றல் நவீனராற் கண்டிக்கப் படுதலும், அதன் அபாவப் பிரதி யோகித் தன்மையும்.

பிரத்துவம்ஸாபாவமும் அத்தியந்தாபாவ அந்நியோந்நியாபாவங்களுக்கு இருப்பதில்லை. ஏனெனின், இரண்டு அபாவங்களும் அநாதியும் அநந்தமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்துவம்ஸாபாவமும் அநந்தமாம். அதற்கும் பிரத்துவம்ஸம் சம்பவியாது. ஆனல் பிராகபாவ சாமயிகாபாவங்களுக்குப் பிரத்துவம்ஸமுண்டாகின்றது. சாம்பிரதாயிகக் கிரமமாகப் பிராகபாவத் துவம்ஸம் பிரதி

யோகிப்பிரதியோகியிலும், பிரதியோகிப் பிரதியோகியின் துவம்ஸ த்திலும் அடங்கும்; அவற்றின் வேறாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவத்தினது துவம்ஸ முண்டாகின்றது. அது கடகாலத்தி லும் கடத்தின் துவம்ஸ காலத்திலுமுளது. கடகாலத்திலோ கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகி சொரூபமா யிருக்கின் றது. ஏனெனின், கடப்பிராக பாவத்தினது துவம்ஸத்தின் பிரதி யோகி கடப்பிராகபாவமாம். கடப்பிராகபாவத்தின் பிரதியோகி கடமாம். ஆதலால் கடகாலத்தில் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம் ஸம் பிரதியோகியின் பிரதியோகி சொரூபமாம். தண்ட முதலிய வற்றான் கடத்திற்கு நாசமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கடப்பிரா கபாவத்தின் துவம்ஸமிருக்கின்றது; கடமில்லை. ஆதலால் அக்கால த்தில் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் பிரதியோகிப் பிரதி யோகியின் துவம்ஸ ரூபமாம். ஏனெனின் கடப்பிராகபாவத்துவ ம்ஸத்தின் பிரதியோகியாகிய கடப்பிராகபாவ மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி கடமாம். அக்கடத்தின் துவம்ஸமே கடப்பிராகபாவ த்தின் துவம்ஸமாம். கடத்துவம்ஸத்துக்கு வேறாகக் கடப்பிரா கபாவத்துவம்ஸ மில்லை. இவ்வாற்றான் பிராகபாவத்தின் துவம் ஸம் ஒருகாலத்தில் தனது பிரதியோகியின் பிரதியோகிவடிவமாம். ஒருகாலத்தில் தனது பிரதியோகியினது பிரதியோகியின் துவம்ஸ ரூபமாம். பிராகபாவத்துவம்ஸம் வேறன்று.

இச்சாம்பிரதாயிகக் கிரமமும் யுக்தி விருத்தமாம். ஏனெ னின், கடமோ ஸாந்தமும்பாவரூபமுமாம். கடத்துவம்ஸம் அநந்த மும் அபாவ ரூபமுமாம், ஒரு கடப்பிராகபாவத் துவம்ஸத்திற்கே ஸாந்த அநந்தங்களோடு அபேதங் கூறுதலும், அங்ஙனமே பாவா பாவங்களோடு அபேதங் கூறுதலும் விருத்தமாம். கடஉற்பத்தி யுண்டாயின் அப்போது 'கடமுண்டாயிற்று' 'கடப்பிராகபாவமழி ந்தது' என்றிவ்வாறு இரண்டு விலக்ஷணமான தோற்ற முண்டா கின்றன. அவற்றுள் 'கடமுண்டாயிற்று' என்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம் உற்பத்தியாகிய கடமாம். 'கடப்பிராகபாவம்நஷ்டமாயிற்' றென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸ மாம். அவற்றிற்கு அபேதம் (ஒற்றுமை) கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றாற் கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாக வே, 'இப்பொழுது கடத்துவம்ஸ முண்டாயிற்று' 'கடப்பிராகபா வத்துவம்ஸம் முன்கடோற்பத்தி காலத்தி லுண்டாயிற்று' என்னு

மூணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆண்டு வர்த்தமான காலத்தில் கடத்துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியும், அதீதகாலத்தில் கடப்பிராகபாவத்துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியும் சித்தமாகின்றன. வர்த்தமான காலத்தில் உற்பத்தியுடையதனோடு அதீதகாலத்து உற்பத்திக்கு அபேதம் சம்பவியாது. ஆதலால் கடப் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் கடத்தினும் கடத் துவம்ஸத்தினும் வேறாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய அத்வைத நூல்களினும் துவம்ஸப் பிராகபாவத்திற்கும் பிராகபாவத்திற்கும் துவம்ஸம் வேறாக எழுதப்படவில்லை. ஆனால் முற்கூறிய நியாய சம்பிரதாயத்தின்படி அந்தர்ப் பாவமே (அடக்கமே) எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. என்றாலும் சுருதி சூத்திர பாஷியங்களோ இதனை நிரூபித்தலில் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. ஆதலால் எவ்வகைப்பொருள் யுக்தி அநுபவாநுசாரமாகின்றதோ, அதனை யங்கீகரித்தல் வேண்டும். யுக்தி யநுபவ விருத்தமாக இக்காலத்தைய நூலாசிரியர் எழுதுவன பிரமாணமாகா. ஆகலின் முற்கூறிய பொருள் பிரமாண விருத்த மன்று. மாறாக வேறொன்றங்கீகரித்தலே யுக்தியநுபவங்களை யநுசரித்ததாம். இவ்வாற்றான் பிராகபாவத்தின் துவம்ஸம் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய பிரத்துவம்ஸாபாவமாம்.

## எஎ. கடாந்நியோந்நியாபாவத்தினது அத்தியந்தாபாவத்தின் கடத்தன்மை வடிவாந் தன்மையும், அதில் தோஷமும்.

சாமயிகாபாவம் கேவலம் திரவியத்திற்கே யாமென்னும் இது முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய சாமயிகாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அத்தியந்தாபாவத்திற்கோ அநேக உதாரணங்கள் உள. கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவமும் பிரத்தொம்சாபாவமுமுள; தந்துவிலில்லை. ஆதலால் தந்துவில் கடப்பிராகபாவத்தின் அத்தியந்தா பாவமும், கடப்பிரத்தொம்சாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமுமுள. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகா பாவமும் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமுமில்லை. ஆதலால் கபாலத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும், கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமுமுள. அங்ஙனமே கபாலத்தில் கபாலத்தின் அந்நியோந்நியா பாவமில்லை. ஆண்டுக் கபாலாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே கடத்தில் கடத்தின் அந்

நியோந்நியாபாவம் இல்லை. ஆண்டுக் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆனால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வேறில்லை; அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதி யோகித்தன்மையை யவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மரூபமாம். எங்ஙனம்: கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையை யவச்சேதகம் செய்யும் தர்மம் கடத்தன்மையாம். அது கேவலம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும். கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும். கடத்திற்கு வேறாய சகல பதார்த்தங்களினும் கடாந்நியோந்நியா பாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் கடத்தின் வேறாய பதார்த்தங்களிலிராது. இவ்வாற்றாற் கடத்தன்மையின் சமநியதம் கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமாயிருத்தலின் கடத்தன்மைவடிவமே கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம்.

இத்தன்மைய பிராசீனர் எழுத்தும் விசுவசிக்கத் தக்கதன்று. ஏனெனின், கடத்திற் சமவாயமாகக் கடத்துவமிருக்கின்றதென்னு முணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடத்தன்மையாம். "கடத்திற் கடாந்நியோந்நியாபாவமில்லை" என்னு முணர்ச்சிக்கு விடயமான கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மையை யவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மரூபமன்று. அதனின் வேறாகிய அபாவரூபமேயாம்.

## எஅ. அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி வடிவினதாதலைப் பிரதிபாதித்தலும், அதன் கண்டனமும்.

அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினையும் முதல் அபாவத்தின் பிரதியோகி வடிவமாகப் பிராசீனர் அங்கீகரிக்கின்றனர். அதன் கண்டனமோ நவீன நியாய நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம். அங்ஙனமன்றே, யாண்டுக் கடம் என்றும் இருப்பதில்லையோ, ஆண்டுக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுக் கட முளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாத்தியந்தாபாவம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் அதன் (கடாத்தியந்தாபாவத்தின்) அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் கடாத்தியந்தாபாவத்

தின் அத்தியந்தாபாவம் முதல்அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி யாகிய கடமெனுவோ, அதனேடு ஒருங்கு நிற்பதாயிருத்தலின் கடசொரூபமாம். அதனின் வேறன்று. கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்திற்குக் கடரூபம் அங்கீகரியாது, வேறெனக் கொள்ளின் அத்தியந்தாபாவங்களுக்கு அநவஸ்தை யுண்டாகும். எங்ஙனம் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வேறோ, அங்ஙனமே இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்திற்கு மூன்ருவது அத்தியந்தாபாவமும், மூன்ருவதற்கு நான்காவதும், நான்காவதற்கு ஐந்தாவதும் வேரும். இவ்வாற்ருன் அத்தியந்தாபாவங்களுக்கு ஓரிடத்தும் முடிவுண்டாகாமல்இங்ஙனம்அநந்த தாரையுண்டாகும். இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்தினை முதல் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி சொரூபமாகக் கொள்ளின், அப்போது அநவஸ்தையாகிய தோஷம் இல்லை. ஏனெனின், கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் கடரூபமெனக் கொள்ளின் இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கடாத்தியந்தாபாவமேயாம். ஏனெனின், இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவம் கடரூபமாம். ஆதலால் அதன் அத்தியந்தாபாவம் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமேயாம். அங்ஙனமே மூன்ருவது அத்தியந்தாபாவத்தினது நான்காவது அத்தியந்தாபாவம் மீண்டும் கடரூபமாம். நான்காவதுஅத்தியந்தாபாவத்தினது ஐந்தாவது அத்தியந்தரபாவம்கடாத்தியந்தாபாவ ரூபமாம். இவ்வாற்ருற் பிரதியோகியிலும் ஒரு அத்தியந்தாபாவத்திலும் எல்லாஅத்தியந்தாபாவங்களு மடங்கும். அநவஸ்தையாகிய தோஷமில்லை. ஆதலால் அத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினை முதல் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி சொரூபமாகப் பிராசீனர் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

ஆண்டு நவீன கிரந்தகாரர் இத்தோஷத்தினை எழுதியிருக்கின்றனர்:—யாண்டுப் பூதலத்திற் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் 'பூதலத்திற் கடமுளது, பூதலத்திற் கடாத்தியந்தாபாவமில்லை' என்றிவ்வாறு விலக்ஷண வுணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. விதிமுக வுணர்ச்சிக்கும் நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கும் ஒரே விஷயம் சம்பவியாது. ஆதலால் விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயம் கடமும், நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விடயம் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமுமாம். அது கடரூப மன்று; அபாவரூபமாம். ஆதலால் கடத்தின் வேறும்.

இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவத்தினை வேறெனக் கொள்ளின் அநவஸ்தாதோஷம் உண்டாமெனக் கூறியதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—இரண்டாவது அத்தியந்தாபாவம் முதலத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியோடு ஒருங்கு நிற்பதாம். மூன்றாவது அபாவம் முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பதாம். பிரயோகியின் சமான தேசத்திலுள்ள இரண்டாவது அபாவ மெதுவோ, அதனோடு ஒருங்கு நிற்பது நான்காவது அபாவமாம். முதலாவது மூன்றாவது அபாவங்களுடன் ஒருங்குநிற்பது ஐந்தாவது அபாவமாம். இவ்வாற்றான் இரட்டைச் சங்கையின் அபாவ முழுவதும் இரண்டாவது அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பனவாம். விஷம சங்கையின் அபாவ முழுவதும் முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்பனவாம். ஆண்டு இரண்டாவது அபாவம் முதல் அபாவத்தின் பிரதியோகியோடு ஒருங்கு நிற்பதாயினும், பாவ அபாவங்களுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தாது. ஆதலால் கடத்தோடு ஒருங்குநிற்பதாயினும் கடாத்தியந்தாபாவாபாவம் கடத்தின் வேறாம். முதல் அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்கும் மூன்றாவது அபாவமோ; முதல் அபாவ சொரூபமாம்; வேறன்று. ஏனெனின், "கடம் இல்லை" என்னும் நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயம் முதல் அபாவமாம். "கடாத்தியந்தாபாவாபாவ மில்லை" என்னும் உணர்ச்சியின் விஷயமே மூன்றாவது அபாவமாம். ஆதலால் மூன்றாவது அபாவம் முதல் அபாவ வடிவினதாம். அங்ஙனமே கடாத்தியந்தாபாவ மில்லையென்னும் நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயம் இரண்டாவது அபாவமாம். "மூன்றாவது அபாவ மில்லை" என்றிவ்வாறு நான்காவது அபாவமும் நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். ஆதலால் இரண்டாவது அபாவத்தோடு ஒருங்கு நிற்கும் நான்காவது அபாவம் இரண்டாவது அபாவரூபமாம்; ஆனால் கடத்தோடு ஒருங்கு நிற்பதாயினும் இரண்டாவது அபாவாபாவரூபம் கடத்தின் வேறாய அபாவரூபமாம். இவ்வாற்றான் அபாவமாலைமுழுவதும்முதல்அபாவ இரண்டாவது அபாவங்களுள் அடங்கும். அநவஸ்தைத் தோஷமின்று.

பிராசீனர் கிரமப்படி பிரதியோகியிலும் அபாவத்திலும் எல்லா அபாவங்களும் அடங்குதலால் ஒரு அபாவமே அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. நவீனர் கிரமப்படி இரண்டபாவங்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டியன வாகின்றன. அதனால் நவீனமதத்தில் கௌரவமுளது. என்றாலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஐக்கியம் பொருந்தா

தாகனின் பிராசீனமதம் பிரமாண விருத்தமாம். நவீனமதம் அநுபவாநுசாரியா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணத்தாற் பெறப்படுவது கௌரவ தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுவதன்று. இவ்வாற்றான் கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அபாவமாம். இவ்வாறு அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய சம்சர்க்காபாவத்தின் உதாரணம் சொல்லப்பட்டது.

## எக. அபாவப்பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உதாரணமும், முற்கூறிய அர்த்தத்தின் அநுவாதமும்.

அபாவப் பிரதியோகியினையுடைய அந்நியோந்நியா பாவத்தின் உதாரணம் மிக வெளிப்படையாம். எங்ஙனம்; பிராகபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பிராகபாவத்தி லின்று; சகல பதார்த்தங்களிலுமுண்டு. ஏனெனின், பேதத்தினை அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். சொரூபத்திற் பேதமிராது. சொரூபத்தின் வேறாய எல்லாவற்றிலும் எல்லாவற்றின் பேதமு முளது. ஆதலால் பிராகபாவத்திற்கு வேறாய பதார்த்தங்களில் பிராகபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமிருக்கின்றது. பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் வேறாயவற்றில் பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் உளது. அத்தியந்தாபாவத்தின் வேறாயவற்றில் அத்தியந்தாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறாயவற்றில் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறாயவை நால்வகைச் சம்ஸர்க்காபாவமும் சகல பாவபதார்த்தங்களுமாம். ஏனெனின், சம்ஸர்க்காபாவமும் பாவ பதார்த்தமும் அந்நியோந்நியாபாவ ரூபமன்று. ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் வேறாம். எது எதனின் வேறாகின்றதோ; அதன்கண் அதன் அந்நியோந்நியாபாவம் உளதாகின்றது. ஆதலால் சம்சர்க்காபாவத்திலும் சகலபாவபதார்த்தங்களிலும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அந்நியோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது.

இவ்வாற்றான் ஐவகைஅபாவங்களுள் சாமயிகாபாவமோ கேவலம் திரவியத்திற்கே யுண்டாம். ஆதலால்அது அபாவப்பிரதியோகியினை யுடையதன்று. நான்குபாவங்களும் அபாவப்பிரதியோகியையுடையனவாமென்பதற்கு உதாரணம்சொல்லப்பட்டது. அபாவப்

பிரதியோகியினையுடைய அபாவத்தினைச் சிலவிடங்களில் பிராசீனர் பாவரூபமெனக்கொண்டிருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: கடப்பிராகபாவத்தின் துவம்ஸத்தினைக் கடரூபமெனக் கொள்ளுகின்றனர். கடத்துவம்ஸத்தின் பிராகபாவத்தினைக் கடமெனக்கொள்ளுகின்றனர். கடாந்நியோந்நியாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைக் கடத்துவமெனக் கொள்ளுகின்றனர். கடாத்தியந்தாபாவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைக் கடமெனக் கொள்ளுகின்றனர். அதன் கண்டனம் செய்யப்பட்டது. ஆகலின் அபாவம் அபாவப்பிரதியோகியினையுடையதுமாம். பாவப்பிரதியோகியினையுடைய அபாவமோ மிகப் பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றான் அபாவத்தின் நிருபணம் நியாயசாஸ்திரத்தின்படி செய்யப்பட்டது. சில விடங்களில் பிராசீன மதத்திலாதல் நவீன மதத்திலாதல் தோஷங்கூறிய தெதுவோ, அதுவும் நியாய மரியாதையைக் கொண்டே தோஷங் கூறியதாம்.

## அo. முற்கூறிய நியாயமதத்தில் வேதாந்தத்திற்கு விருத்தமான ஆசங்கையைக் காட்டலும், அநாதிப்பிராகபாவத்தின் கண்டனமும்.

அன்றியும் முற்கூறிய வண்ணம் அபாவத்தை நிரூபித்தல் வேதாந்த சாஸ்திரத்தினும் விருத்தமன்று. எவ்வளவு அம்சம் வேதாந்த விருத்தமோ, அதனைக் காட்டுவாம். கபாலத்திலுள்ள கடத்தின் பிராகபாவத்தினை அநாதியென்பர். அது பிரமாணவிருத்தமாம். ஆதலால் வேதாந்தாநுசார முடையதன்று; ஏனெனின், கடப்பிராகபாவத்தின் அதிகரணமானகபாலமும்ஸாதி; பிரதியோகியாகிய கடமும் ஸாதி. அங்ஙனமாகவே பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை எங்ஙனமுண்டாகும்? மாயையில் சகல காரியங்களின் பிராகபாவத்திற்கும் அநாதித் தன்மை கூறிற்பொருந்தும். ஏனெனின் மாயை அநாதியாம்; ஆனால் மாயையில் காரியத்தின் பிராகபாவத்தினை அங்கீகரித்தல் வியர்த்தமாம். சித்தாந்தத்தில் விரும்பப்படுவதுமன்று; ஏனெனின், கடத்தினுற்பத்தி கபாலத்திலுண்டாகின்றது; பிறவற்றிலுண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே படத்தின் உற்பத்தி தந்துவிலுண்டாகிறது; கபாலத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்திலுளது; தந்துவிலின்று. படத்தின் பிராகபாவம் தந்துவிலுளது; கபாலத்திலின்று. எதற்கு எதன்கண் பிராகபாவமுளதோ, அதற்கு அதன்கண் உற்பத்தியுள

தாம்; பிறவற்றிலுளதாத லில்லை. எல்லாவற்றினின்றும் எல்லாக் காரியங்களின் உற்பத்தியுமுண்டாகலாகாதென்பதற்காகவே பிராகபாவத்தின் அங்கீகாரமாம்.

அன்றியும் நையாயிகர் பிராகபாவத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனத்தை இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—கபாலம் தந்து முதலியவற்றிற்குக் கடம்படமுதலிய பரிணாமமோ இல்லை. ஆனால் கபாலத்தில் கடத்தின் ஆரம்பம் உண்டாகின்றது. தந்துவில் படத்தின் ஆரம்பமுண்டாகின்றது. கடம்படமுதலியனவுண்டாயின்,அப்போது முன் போலவே கபால தந்துக்களு மிருக்கின்றன. பரிணாமவாதமாயின் கடாகாரத்தை யடைந்தபின் சொரூபமாகக் கபால மிருப்பதில்லை. அங்ஙனமேபடாகாரத்தையடைந்தபின்னர்த்தந்துவுமிருப்பதில்லை. அது பரிணாமவாதமோ வன்று; ஆரம்பவாதமாம். கபாலமிருந்தபடியேயிருந்துகொண்டு,தனதுகடத்தின்உற்பத்தியைச் செய்கின்றது. எப்போது கடம் உற்பத்தியாய் விடுகின்றதோ, அப்போதும் கடத்தின் சாமக்கிரி முன்போலவே பொருந்திநிற்கும். பரிணாம வாதத்திலோ காரியத்தினுற்பத்தி யுண்டாகவே உபாதானகாரணம் இருப்பதில்லை; ஏனெனின், பரிணாம வாதத்தில் உபாதான காரணமே காரியரூபத்தை அடைகின்றது. ஆதலால் கடவடிவத்தையடைந்த கபாலம் கடத்தின் சாமக்கிரியன்று. ஆரம்பவாதத்தில் உபாதான காரணம் தனது சொரூபத்தை விடுவதில்லை. உபாதானத்தின் வேறான காரியத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகின்றது. தனது சொரூபமாக உபாதான காரணம் பொருந்தி நிற்கும். ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகியும் உள்ளபடியே சாமக்கிரியிருத்தலால் மீண்டும் கடத்தி னுற்பத்தி யுண்டாதல்வேண்டும். ஒரு கடமுண்டாய் வேறு கடமுண்டாதலில் முதற் கடம் பிரதிபந்தகமாம்; கடத்தான் நிரோதிக்கப்பட்ட கபாலத்தில் வேறு கடத்தினுற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் முதலுண்டாகியகடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும். முதலுற்பத்திக்கு மீண்டும் உற்பத்தியங்கீகரிக்கின், எங்ஙனம் உற்பத்திகாலத்தில் "கடம் உற்பத்தியாகின்றது"என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே உற்பத்திகாலத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் "கடம் உற்பத்தியாகின்றது" என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். சித்தித்த கடத்தின் ஆதாரகாலம் எதுவோ; அது கடத்தின் உற்பத்திகாலத்திற்குப் பிந்தியகாலமாம். சித்தித்த கடத்தின் ஆதாரகாலத்

தில் "உண்டாயிற்று கடம்" என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. 'உண்டாகின்றது கடம்' என்னும் வியவகாரம் உற்பத்திக்ஷணம் ஒன்றில் உண்டாகின்றது. கடத்தின் ஆதாரமாகிய இரண்டாவது முதலிய க்ஷணங்களில் 'உண்டாகின்றது' என்னும் வியவகாரமுண் டாகிறதில்லை. ஏனெனின், வர்த்தமான வுற்பத்தியுடைய கடமுள தென்னும் பொருள் 'கடம் உற்பத்தியாகின்றது' என்று கூறுத லால் தோற்றுகின்றது. 'உற்பத்தியாயிற்று கடம்' என்று கூறுத லால் சென்ற உற்பத்தியினையுடைய கடமுளதென்னும் பொருள் தோற்றுகின்றது. உற்பத்தியானதற்கு உற்பத்தி யங்கீகரிக்கின் கடம் சித்தித்த தசையிலும் யாதேனு மோர் உற்பத்தி நிகழ்வதா யிருக்கும். அதனுலுற்பத்தியான கடத்திலும் 'உற்பத்தியாகின்றது கடம்' என்னும் வியவகாரமுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலாலுற்பத்தி யான கடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தி காணப்படாமையான் கடத் தின் உற்பத்திசாமக்கிரி இருப்பதில்லையென்று அங்கீகரித்தல்வே ண்டும். ஆண்டு மற்றைச் சாமக்கிரிகளாகிய கபாலமுதலியனவோ விருக்கின்றன. அக்கடத்தின்பிராகபாவமிருப்பதில்லை. கடப்பிராக பாவத்தின் துவம்ஸம் கட உற்பத்தி க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றது. அக்கடத்தின் பிராகபாவம் கடத்தின் உற்பத்தியிற் காரணமாம். அதன் அபாவத்தாலுண்டாகிய கடத்திற்கு மீண்டும் உற்பத்தியுண் டாகிறதில்லை. இது பிராகபாவத்தின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம்.

மாயையில்அந்தக்கடமுதலியவற்றினதுபிராகபாவத்தின்முதற் பிரயோஜனமோ சம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின் சாக்ஷாத் உபாதான காரணம் மாயையன்று;கபாலமுதலியனவாம். மாயை சர்வ பதார்த்தங்களுக்கும் சாக்ஷாத் உபாதானமெனல் சித்தாந்த பக்ஷத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுளதாயினும், காரியத்தின் உற்பத்தியில் வேறு காரணத்தின்அபேக்ஷையைச் செய்கிறதில்லை. அற்புதசக்தி மாயையில் இருக்கின்றது. ஆதலால் பிராகபாவ முதலிய வடிவினவாகிய அந்நிய காரணத்தின் அபேக்ஷயில்லை. ஆதலால் மாயையின்கண் எதன் பிராகபாவமுமில்லை. கபாலத்திற் கடத்தி னுற்பத்தி யுண்டாகின்றது; படத்தினுற்பத்தி யுண்டாகிற தில்லையென்பதிற் பிராகபாவம் ஏதுவெனக் கூறப்பட்டது. அது வும் பொருந்தாது. கபாலத்திற் கடத்தின்காரணத்தன்மையுளது; படத்தின் காரணத்தன்மை யில்லை. ஏனெனின், அந்நுவயவெதிரே கங்களாற் காரணத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. கபாலத்

தின் அந்நுவயம் அதாவது சத்தை யுளதாயின் கடத்தின் அந்நுவயம் உளதாகின்றது. கபாலத்தின் வெதிரேகத்தால் அதாவது அபாவத்தால் கடத்தின் வெதிரேகம் உளதாகின்றது. இவ்வாற்றாற் கபாலத்தின் அந்நுவய வெதிரேகங்களாற் கடத்தின் அந்நுவய வெதிரேகம் காணப்படுகின்றது. படத்தின் அந்நுவய வெதிரேகம் காணப்படுவதில்லை. ஆதலாற் கபாலத்திற் கடத்தின் காரணத்தன்மையுளது; படத்தின தின்று. இதனானே கபாலத்தினின்றும் கடமே யுண்டாகின்றது; படமுண்டாவதில்லை. படாதிகளைத் தவிர்த்தற் பொருட்டுக் கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்திற் சம்பவிப்பதில்லை. கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குப் பின் உற்பத்தி யுண்டாகவேண்டியதாமென எந்த முக்கியப் பிரயோஜனம் பிராகபாவத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும் பரிணாமவாதத்தில் தோஷமன்று. ஏனெனின், சொரூபமாக நிலைத்துள்ள கபாலம் கடத்தின் உற்பத்தியைச் செய்கின்றது. காரியவடிவத்தையடைந்த கபாலத்தினின்றும் கடத்தின்உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரிணாமவாதத்திற் பிராகபாவம் நிஷ்பலமாம்.

விசாரிக்குமிடத்து ஆரம்பவாதத்திலும் பிராகபாவம் பயனற்றதாம். ஏனெனின், கடத்தின் உற்பத்தியுண்டாகிய பின்னும் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும் என்று இவ்வாறு கூறின் அவனை இங்ஙனம் கேட்கவேண்டும்:—வேறு கடத்தின் உற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமோ? அல்லது எந்தக் கடம் எக்கபாலத்தில் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அத னுற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமோ? வேறுகடத்தின் உற்பத்தியுண்டாகவேண்டுமெனக்கூறின், அதுசம்பவியாது. ஏனெனின்எந்தக்கபாலத்தால் எந்தக்கடமுண்டாகின்றதோ அந்தக்கபாலத்தில் அக் கடத்தின் காரணத்தன்மையே யுளது. மற்றோர் கடத்தின் காரணத்தன்மை மற்றோர் கபாலத்தி லுளது. ஆதலால் வேறு கடத்தின துற்பத்தியினடைவில்லை. கடம் முன் உண்டாயிருக்கின்றது; அதனுற்பத்தி யுண்டாகுமெனக் கூறின், அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின், யாண்டுக் கபாலத்தினின்றும் கடத்தி னுற்பத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் உற்பத்தி மற்றைய வுற்பத்தியின் பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் மீண்டும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சியில்லை. பிராகபாவம் பயனற்றதாம்.

உற்பத்தியின் சொரூபத்தைச்சூக்ஷமமாக விசாரிக்கின், மீண்டும் உற்பத்தியுண்டாதல் வேண்டுமென்று கூறுதலே விருத்தமாம். ஏனெனின், முதற் கணத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை உற்பத்தியென்பர். கடத்தின் முதற்கணத்தோடுள்ள சம்பந்தம் கடத்தின் உற்பத்தி யெனப்படுகின்றது. கடத்தின் அதிகரணத்துள்ள கணத்தின் துவம்ஸத்திற்கு அதிகரணமாகாத கணம் எதுவோ, அது கடத்தின் முதற்கண மெனப் படுகின்றது. கடத்தின் அதிகரணத்துக்கணங்கள் அநந்தமாம். அவற்றுள் கடத்தின் அதிகரணத்து இரண்டாவது முதலிய கணங்களெவையோ, அவற்றில் கடாதிகரணத்து முதற்கணத்தின் துவம்ஸ மிருக்கின்றது. முதற்கணத்தில் கடாதிகரண க்ஷணத்தின் துவம்ஸமில்லை. ஆதலால் கடாதிகரணத்துக்கணத்தின் துவம்ஸத்திற்கு அதிகரணமாகாதது கடத்தின் முதற்கணமாம். அக்கணத்தோடுள்ள சம்பந்தமே கடத்தின் உற்பத்தியெனப்படுகின்றது. இரண்டாவது முதலிய கணங்களில் முதற் கணத்தோடு சம்பந்தம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முதற்கணத்திற்றனே 'உண்டாகின்றது' என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது முதலியகணங்களிலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றான் முதற்கணசம்பந்தமாகிய உற்பத்தி மீண்டும்உண்டாதல்வேண்டுமென்றுகூறுதல் "என் தாய் மலடி" என்னும் வாக்கியத்திற்குச்சமமாம். ஏனெனின், கடத்தின்உற்பத்திக்குப்பிந்தியகணம் கடாதிகரணத்தினது துவம்ஸத்தின் அதிகரணமேயாகும். ஆதலால் கடாதிகரண க்ஷணத்தின் துவம்ஸத்திற்கு அதிகரணமாகாத க்ஷணம் மீண்டும் சம்பவியாது. இதனால் உற்பத்தியாகியதற்கு உற்பத்தியாதல் வேண்டுமென்று கூறுதல் விருத்தமாம். இவ்வாற்றாற் பிராகபாவம் நிஷ்பலமாம். "கபாலத்திற் சமவாயமாகக் கடம்இல்லை" என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமான சாமயிகாபாவமே சம்பவிக்கின்றது. "கபாலத்திற் கடமுண்டாகும்" என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமும் கடத்தின் வருங்காலமாம். பிராகபாவம் பெறப்படாததாம்.

தமது சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரத்தான் நையாயிகர் பிராகபாவத்தினை அங்கீகரிக்கினும் ஸாதியாக (உற்பத்தியுடையதாக) அங்கீகரித்தல் வேண்டும்; அநாதியெனல் பொருந்தாது. ஏனெனின், அந்நியமதத்திலோ எல்லா அபாவங்களுக்கும் அதிகரண பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில் அதிகரண பேதத்தால் அபாவங்களின் பேதமின்று. ஆனல் பிரதியோகியின்

பேதத்தால் அபாவத்தின் பேதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒரு பிரதியோகியினை யுடைய அபாவம் நாநா அதிகரணங்களில் ஒன்றேயாகின்றது. ஆனால் பிராகபாவமோ நையாயிக மதத்திலும் அதிகரண பேதத்தால் பின்னமேயாம். ஏனெனின், கடத்தின் பிராகபாவம் கடத்தின் உபாதான காரணமான கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. அவற்றினும் எந்தக்கடம் எக்கபாலத்தின்கண்ணுளதோ, அக்கடத்தின் பிராகபாவம் அக்கபாலத்தின்கண் ணிருக்கின்றது. வேறு கடத்தின் பிராகபாவம் வேறு கபாலத்தின்கணுளது. இவ்வாற்றான் ஒரு பிராகபாவம் ஒரே அதிகரணத்தில் இருக்கின்றது. அக்கபால முதலிய பிராகபாவத்தின் அதிகரணம் ஸாதியாம். அவற்றிலிருக்கும் பிராகபாவம் எவ்வாற்றானும் அநாதியாதல் பொருந்தாது. அநாதி அதிகரணத்திலும் ஸாதியிலும் ஒரு பிராகபாவம் இருப்பதாகுமாயின் அநாதியென்றலும்பொருந்தும். ஆனால் அங்ஙனம் நாநாஅதிகரணத்திற் பிராகபாவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கபாலமாத்திரத் திருக்கும் கடப்பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை சம்பவியாது.

கபாலத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தின் அவயவங்களில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கும். அதற்குமுன் அவயவத்தின் அவயவங்களிலிருக்கும். இவ்வாற்றால் அநாதி பரமாணுவிலுள்ள கடத்தின் பிராகபாவம்அநாதியாமென் றிவ்வாறு கூறின்,அது பொருந்தாது. ஏனெனின், தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் பிராகபாவமிருக்கும்; பிறவற்றிலிராது. இது நையாயிகர்களது நியமமாம். கபாலத்தின் அவயவம் கபாலத்தின் உபாதான காரணமாம். கடத்தின் உபாதான காரணமன்று. ஆதலாற் கபாலாவயவத்தில் கபாலத்தின் பிராகபாவமே சம்பவிக்கிறது. கடத்தின் பிராகபாவம் கபாலத்தின்கண்ணே யுளது. கபாலாவயவத்திற் சம்பவியாது. இவ்வாற்றாற் பரமாணு கேவலம் துவியணுகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். ஆதலால் துவியணுகத்தின் பிராகபாவமே பரமாணுவின்கண் ணுளதாம். துவியணுகத்திற்கு மேல் திரியணுக முதற் கடபரியந்தமான பிராகபாவங்கள் பரமாணுவிற் சம்பவியா. பரமாணுவில் துவியணுகத்தின் வேறாய பதார்த்தங்களின் பிராகபாவத்தையும் அங்கீகரிக்கின், பரமாணுவினின்றும் கடத்தின் உற்பத்தி யுண்டாதல் வேண்டும்.

அன்றியும் பரிணாமவாதத்திலோ காரியகாரணத்திற்கு அபேதம் உண்டு. ஆதலால் துவியணுகமுதல் அந்தியாவயவியான கடபரியந்தம் காரணகாரியதாரைக்குப் பேதமில்லை. அம்மதத்திலோ பரமாணுவின்கண் உள்ள துவியணுகத்தின் பிராகபாவமே கடபரியந்தமான காரியதாரையின் பிராகபாவமாம். ஆதலாற் பரமாணுவிற் கடமுதலியவற்றின் பிராகபாவத்தினைக் கூறுதல் பொருந்தும். அக்காரிய காரணத்தின் அபேதமோ ஆரம்பவாதத்தி லில்லை. காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அத்தியந்தபேத மிருக்கின்றது. ஆதலாற் கபாலாவயவத்திற் கடத்தின் பிராகபாவமில்லை. அங்ஙனமே பரமாணுவில் துவியணுகத்தினது காரியத்தின் பிராகபாவம் சம்பவியாது .இவ்வாற்றால் ஸாதி கபால முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாம்.

## அக. அநந்தப் பிரத்துவம்ஸாபாவத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே நையாயிக மதத்தில் பிரத்துவம்ஸாபாவமும் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்திற்றானிருக்கும். ஆதலால் கடத்தின் துவம்ஸம் கபால மாத்திரத்திருப்பதாம். அஃது அநந்தமாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். கடத்துவம்ஸத்தின் அதிகரணமான கபால மெதுவோ, அதன் நாசத்தால் கடத் துவம்ஸத்தின் நாச முண்டாகின்றது.

அன்றியும் கடத்துவம்ஸத்தின் நாசத்தை யங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் இத்தோஷத்தைக் கூறுகின்றனர்:-கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸம் உளதேல் கடத்தின் மீட்சியுளதாதல் வேண்டும். ஏனெனின், பிராகபாவப் பிரத்தொம்ஸாபாவங்களின் அநாதாரகாலம் பிரதியோகியின் ஆதாரமாகின்ற தென்பது நியமம். எக்காலத்தில் கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸ முண்டாகின்றதோ, அக்காலம் கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதாரமும், பிராகபாவத்தின்அநாதாரமுமாகும்; ஆதலால் கடத்தின் ஆதாரமாகும். இவ்வாற்றால் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தையங்கீகரிக்கின்கடமுதலிய பிரதியோகியின் மீட்சியுண்டாகுமென்னும் தோஷம் இல்லை. ஏனெனின், பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மையும் துவம்ஸத்திற்கு அநந்தத்தன்மையும் அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய நியமத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. முற்கூறிய

நியமத்தை யங்கீகரிக்கின் பிராகபாவத்திற்கு அநாதித்தன்மையும் துவம்ஸத்திற்கு அநந்தத்தன்மையும் பெறப்படுவனவாம். சித்தாந்தபக்ஷத்தில் பிராகபாவம் ஸாதியாம். ஆதலால் பிராகபாவத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகாலம் கடப்பிராகபாவ கடத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாம்; கடத்தின் ஆதாரம் அன்று. அல்லது முக்கிய சித்தாந்தத்தில் முற்றும் பிராகபாவத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகாலம் கடப் பிராகபாவத்தின் அநாதாரமாம்; கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதாரமுமாம். கடரூபப் பிரதியோகியின் அநாதாரமாம்; கட ரூபப் பிரதியோகியின் ஆதார மன்று. இதனால் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரகாலம் பிரதியோகியின் ஆதாரமாகின்றதென்னும் நியமம் சம்பவிப்பதில்லை. ஆதலால் கடத் துவம்ஸத்திற்கும் துவம்ஸம் உண்டாகின்றது. முற்கூறிய நியமம் சித்தியாமையான் கடத்தின் மீட்சியும் உண்டாகிறதில்லை.

## அ௨. அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு ஸாதி ஸாந்தத் தன்மையையும், அநாதித்தன்மையையும் அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாதி ஸாந்த அதிகரணத்தில் ஸாதி ஸாந்தமாம். எங்ஙனம்: கடத்தில் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. அதன் அதிகரணம் கடமாம். அது ஸாதியும் ஸாந்தமுமாம். ஆதலால் கடத்திலுள்ளபடாந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாதியும் ஸாந்தமு மாம். அநாதி அதிகரணத்தில் அந்நியோந்நியாபாவம் அநாதியாம்; ஆனால் அநாதியும் ஸாந்தமாம்; அநந்த மன்று. எங்ஙனம்: பிரஹ்மத்தில் ஜீவனது பேத மிருக்கின்றது. அது ஜீவனது அந்நியோந்நியாபாவமாம். அதன் அதிகரணம் பிரஹ்மமாம்; அது அநாதியாம். ஆதலால் பிரஹ்மத்திலுள்ள ஜீவனது பேதமாகிய அந்நியோந்நியாபாவம் அநாதியாம். பிரஹ்மஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாகப் பேதத்தின் அந்தமுண்டாகின்றது; ஆதலால் ஸாந்தமாம்.

அநாதி பதார்த்தத்திற்கும் ஞானத்தால் நிவிருத்தி அத்வைத வாதத்தில் இஷ்டமாம். இதனானே சுத்த சேதனம், ஜீவன், ஈசுவரன், அவித்தை, அவித்தை சேதனங்களின் சம்பந்தம், அநாதிகளுக்கொன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் என்னும் ஆறுபதார்த்தங்களும் அத்

வைதமதத்தில் சோநபமாக அநாதி யெனப்படுகின்றன. சுத்தசேதன மொழிந்த ஐந்திற்கும் ஞானத்தால் நிவிருத்தி அங்கீகரித் திருக் கின்றனர்.

இதில், ஜீவேசுரர்களை அத்வைத வாதத்தில் மாயிகமென்று கூறுகின்றனர்; மாயையின் காரியம் மாயிகமெனப் படுகின்றது. ஜீவேசுவரர்களை மாயையின் காரியமாகவும் அநாதியாகவும் கூறுதல் விருத்தமாம் என்னும் சங்கை யுண்டாகின்றது. அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—ஜீவேசுவரர் மாயையின் காரியமென்பது மாயிக பதத்தின் பொருள் அன்று. ஆனல் மாயையினது நிலையின் வசத்ததாய் ஜீவேசுவரர்களது நிலையிருக்கின்றது; மாயையின் நிலைப்பின்றி ஜீவேசுவரர்களது நிலைப்பு நிகழாது; ஆகலின் மாயிகமாம்; மாயையினைப்போல அநாதியுமாம். இவ்வாற்றான் அநாதி அந்நியோந்நியாபாவமும் ஸாந்தமாம், அநந்தமன்று; அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவமும் ஆகாய முதலியவற்றைப்போல அவித்தையின் காரியமாம்; நாசமுடையதுமாம். இவ்வாற்றான் அத்வைத வாதத்தில் சகல அபாவங்களும் நாசமுடையனவாம். ஒரு அபாவமும் நித்தியமன்று. அத்வைத வாதத்தில் அநாத்ம பதார்த்தங்கள் யாவும் மாயையின் காரியமாம். ஆதலால் ஆத்மாவின் வேறுயவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மை சம்பவியாது. கட முதலிய பாவ பதார்த்தங்கள் மாயையின் காரியமாதல்போல அபாவமும் மாயையின் காரியமாம்.

அத்வைதவாதத்தில் மாயைக்குப் பாவரூபம் கூறுகின்றனர். ஆதலால் அபாவ பதார்த்தத்திற்கு உபாதானமாதல் மாயைக்குச் சம்பவியாது. காரியத்திற்கு ஸஜாதீயமாய் உபாதானம் இருக்கும். அபாவத்திற்கு ஸஜாதீயமாய் மாயையில்லை. ஆனல் மாயையும் அபாவமும் பாவத்துவ அபாவத்துவங்களின் விஜாதீயமாம். மாயையில் பாவத்துவமும் அபாவத்தில் அபாவத்துவமும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமாயினும் சகல அபாவங்களுக்கும் மாயையே உபாதானகாரணம். ஏனெனின், அநிர்வசநீயத்தன்மை மித்தியாத்தன்மை ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மை அநாத்துமத்தன்மை முதலிய தர்மங்களால் மாயையும் அபாவமும் ஸஜாதீயமாம். சகல தர்மங்களானும் உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற்கும் ஸஜாதீயத்தன்மை கூறின், கடகபாலங்களினும் கடத்துவ

கபாலத்துவ விஜாதீய தர்மங்களிருத்தலான் கடத்திற்குபாதானம் கபாலமாகாது. மண்மயத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் கடமும் கபாலமும் ஸஜாதீயமாதல்போல அநிர்வசனீயத்துவ முதலிய தர்மங்களான் அபாவமும் மாயையும் ஸஜாதீயமாம். ஆதலால் சகல அபாவங்களும் மாயையின் காரியமா மாகலின் மித்தையாம்.

ஓர் நூலாசிரியராகிய அத்வைதவாதி யொருவர் அத்தியந்தாபாவ மொன்றனையே அங்கீகரிக்கின்றனர். மற்ற அபாவங்களை பொய்யென்பர்:— எங்ஙனம் : கடத்தின் பிராகபாவத்தைக் கபாலத்திற் கூறுவர். அது பொய்யாம். ஏனெனின், கடத்தின் உற்பத்திக்கு முந்தியகால சம்பந்தியாகிய கபாலமே 'கட முண்டாகும்' என்னும் உணர்விற்கு விடயமாம். கடத்தின் பிராகபாவம் அப்பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே தண்ட முதலியவற்றாற் பொடிக்கப்பட்ட கபாலத்தின் அல்லது பிரிக்கப்பட்ட கபாலத்தின் வேறாய கடத்துவம்ஸமும் அப்பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே கட சம்பந்த மின்றிய பூதலமே கடத்தின் சாமயிகாபாவமாம். கடமிருக்குங்காலத்துக் கடத்தின் சம்பந்தியாகிய பூதலம் இருக்கின்றதாகலின் கட சம்பந்தமின்றிய பூதலம் இன்று. இவ்வாற்றாற் சாமயிகாபாவம் அதிகரணத்தின் வேறன்று. அங்ஙனமே கடத்தின்கணுள்ள படத்தின் பேதத்தினைக் கடத்தில் இருப்பதாய படாந்நியோந்நியாவ மென்பர். அஃது இரண்டனது அபேதத்தின் அத்தியந்தாபாவ ரூபமாம். இரண்டு பதார்த்தங்களினது அபேதாத்தியந்தாபாவத்தின் வேறாய அந்நியோந்நியாபாவம் அப்பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றான் அத்தியந்தாபாவ மொன்றேயுளது. பிறிதோர் அபாவமுமின்று. இவ்வாறு அபாவ நிரூபணத்தில் வெகு விசாரமுளது. நூல் விரியுமென்னும் அச்சத்தால் அதன் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது.

## அரு. அபாவப்பிரமைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாணத்தின் நிரூபணமும், அபாவ ஞானத்தின் பேதபூர்வகமாக நியாயமதத்தில் பிரமப் பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயாபேக்ஷையின்மையும்.

அபாவத்தின் சொரூபம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அதிற்பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது:—அபாவத்தின் ஞானம் இருவகையாம். ஒன்று பிரம வடிவினது. மற்றையது பிரமை வடிவினது. பிரம ஞானமும் பிரமையைப்போல் பிரத்தியக்ஷபரோக்ஷபேதத்தால் இருவகை யாம்.

கடமுடைய பூதலத்தில் இந்திரிய சையோகமிருந்தும், ஒருவாற்றாற் கடத்தின் உணர்ச்சியுண்டாகவில்லையாயின்ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆனால் விஷயமின்றிப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகாது. அந்நியதாக்கியாதி வாதியின் மதத்திலோ பிரஹ்மப்பிரத்தியக்ஷத்தில் விஷயத்தினபேக்ஷையில்லை. ஆனால் அந்நிய பதார்த்தத்தின் அந்நிய வடிவமாகிய ஞானத்தை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். ஆதலால் எந்தப் பதார்த்தத்தின் அந்நிய வடிவமான ஞானமுண்டாகிறதோ, அதன் அபேக்ஷை யுண்டு. எங்ஙனம்: பழுதையின் பாம்புத் தன்மை வடிவமான ஞானமுண்டாகிறது; அதன்கண் பழுதையின் அபேக்ஷை யுளது. அங்ஙனமாயினும், எவ்விஷயத்தின் ஆகாரம் (வடிவம்) ஞானத்தில் தோற்றுகின்றதோ, அதன் அபேக்ஷை அந்நியதாக்கியாதி வாதி மதத்தில் இல்லை. அது சர்ப்பத்தின் ஆகாரம் பிரமத்தில் தோற்றியும் அதன் அபேக்ஷையில்லாததுபோலவாம்.

## அச. சித்தாந்தத்தில் பரோக்ஷப்பிரமத்தில் விஷயத்தின்அபேக்ஷையின்மையும், அபரோக்ஷப் பிரமத்தில் அதன் அபேக்ஷையுண்மையும்.

அங்ஙனமாயினும் சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசனீயக்கியாதியுளது. யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரம ஞானத்தைப்போல அநிர்வசனீய விஷயத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றது. ஆதலால் வியாவகாரிக கடமுடைய பூதலத்தில் பிராதிபாஸிக கடாபாவம் அநிர்வசனீயமாயுண்டாகின்றது. வியாவகாரிக கடத்திற்கு வியாவகாரிக கடாபாவத்தோடுவிரோதமுண்டு.பிராதிபாஸிக கடாபாவத்தோடு வியாவகாரிக கடத்திற்கு விரோதம் இன்று. ஆதலால் வியாவகாரிக கடமுடைய பூதலத்தில் அநிர்வசனீய கடாபாவமும் அதன் அநிர்வசனீய ஞானமுமாகிய இரண்டுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் சொல்லப்படுகின்றது. யாண்டு அந்தகனுக்குப் பொய்ய (வஞ்சக)னது வாக்கியத்தால் கடமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அது அபாவத்தின் பரோக்ஷப்பிரமமாம். பரோக்ஷ ஞானத்தில் விஷயத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஏனெனின் கழிந்தனவும் வருவனவுமாயவற்றின் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.ஆதலால்அபாவத்தின் பரோக்ஷப்பிரமம் யாண்டு உண்டா

கின்றதோ, ஆண்டுப் பிராதிபாஸிகஅபாவத்தின் உற்பத்தியுண்டா கிறதில்லை. கேவலம் அபாவாகார விருத்திவடிவினதாகிய ஞானத் தின் உற்பத்தியே யுண்டாகின்றது.

## அரு. சித்தாந்தத்தில் அபாவப்பிரம முதலிய விடங்களில் அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பரோக்ஷப்பிரமத்தினைப்போல யாண்டுஅபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிராதிபாஸிக அபாவத்தின் உற்பத்தி யுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் அபாவத்தின் பிரமம் அந்நியதாகியாதி வடிவினதாம். ஏனெனின், இரஜ்ஜுமுத லியவற்றில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்தினை அந்நியதாக்கியாதி வடிவ மாகக் கொள்ளின் இத்தோஷம் உளதாகின்றது:—இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத்தன்மைத் தர்மத்தின் தோற்றத்தினை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர்; அது சம்பவியாது. ஏனெனின், இந்திரியத்தின் சம்பந் தம் இரஜ்ஜுவோடும் இரஜ்ஜுத்தன்மையோடும் உளது. சர்ப்பத் தன்மையோடு இந்திரியத்தின்சம்பந்தமின்று. விஷயசம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் சர்ப்பத்தன்மைத் தர்மமாகத் தோற்றுதல் வடிவினதாகிய அந்நிய தாக்கியாதி சம்பவியாது. இவ்வாறு பிரத்தியக்ஷப் பிரம ஸ்தலத் தில் அந்நியதாக்கியாதியை நிஷேதித்து அநிர்வசனீயக் கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அதன்றன்மை முன் கூறப்பட்டுளது.

ஆனால் யாண்டு அதிஷ்டானமும் ஆரோப்பியமுமாகிய இரண் டும் இந்திரிய சம்பந்தியாகின்றனவோ, ஆண்டு முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. ஆதலால் சித்தாந்தநூல்களினும் ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதி யே எழுதப்பட்டுளது. எங்ஙனம்: புஷ்பத்தின்மேல் வைக்கப்பட்ட ஸ்படிகத்தில் செம்மையின் பிரத்தியக்ஷப் பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டுப் புஷ்பத்தின் செம்மையோடும் நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் அல்லது சையுக்த தாதான்மியசம்பந்த முளது. ஸ்படிகத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுச் செம்மை ஆரோப்பியமும் ஸ்படிகம் அதிஷ்டானமுமாம். ஆண்டுப் புஷ்பத்தின் வியாவகாரிக செம்மை ஸ்படிகத்தில்தோற்று கின்றது; ஸ்படிகத்தில் அநிர்வசனீய செம்மையின் உற்பத்தியுண் டாகிறதில்லை. ஏனெனின், செம்மையோடு சர்ப்பத்தன்மையோடு

போலச் செம்மையோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகாதிருக்குமாயின், விஷயத்தோடு சம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்நியஞான முண்டாகா தென்னும் தோஷம் உண்டாம். நேத்திரத்தோடு செம்மைக்குச் சம்பந்தமிருத்தலின் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவிப்பதில்லை. ஆதலால் ஆரோப்பியத்தின் சந்நிதான ஸ்தலத்தில் அந்நியதாக்கியாதியே சம்பவிக்கின்றது.

அங்ஙனமே கடமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவப் பிரமமுண்டாயின், ஆண்டு ஆரோப்பிய அதிஷ்டானங்களின் சந்நிதான மிருத்தலான் ஆரோப்பியத்தோடும் இந்திரியத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடுபோல சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் அதிஷ்டானம் பூதலமாம்; ஆரோப்பியமாகிய கடாபாவம் பூதலத்திலோ இல்லை; ஆனால் பூதலத்திலிருக்கும் பூதலத்தன்மையில் கடாபாவம் இருக்கின்றது. அன்றியும் பூதலத்திலிருக்கும் உருவம் பரிசம் முதலிய குணங்களெவையோ அவற்றின்கண் கடாபாவம் இருக்கின்றது. பூதலத்தன்மையின்கண்ணும் பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களோடும் கடத்தின்சையோகம் என்றும் உண்டாகாது. ஏனெனின் இரண்டு திரவியங்களுக்குச் சையோகமுண்டாகும். கடமோ திரவியமாம்; பூதலத்தன்மை திரவியமன்று; ஜாதியாம். அதனோடு கடத்திற்குச் சையோக முண்டாகாது. பூதலத்தின் பரிச முதலியனவும் திரவியமன்று; குணமாம். அவற்றின்கண்ணும் கடத்தின் சையோகம் சம்பவியாது. எதன்கண் எதன் சையோக சம்பந்தமுண்டாக வில்லையோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றாற் பூதலத்திற் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமிருக்கினும் பூதலத்தன்மையினும் பூதலத்தின் குணங்களினும் சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமின்மையாற் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன கடாத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆண்டு அதிஷ்டானம் பூதலமும், ஆரோப்பியம் கடாத்தியந்தாபாவமுமாம். அதற்குப் பூதலத்தோடு சுவாதிகரண சமவாய சம்பந்தமிருக்கின்றது. சுவ என்பது கடாத்தியந்தாபாவம்; அதன் அதிகரணம் பூதலத்தன்மையும் பூதலத்தின் உருவமுதலிய குணங்களுமாம்; அவற்றின் சமவாயம் பூதலத்தின்கண்ணுளது. பூதலத்தின் கடாத்தியந்தாபாவத்தோடு சுவசமவேத விருத்தித்தன்மைச் சம்பந்தம் உளது. சுவ என்பது பூதலம்; அதன்கண் சமவேதமென்பது சமவாய சம்பந்தத்தானிருக்கும் பூதலத்தன்மையும்

குணமுமாம்; அவற்றில் விருத்தித்தன்மை யென்பது ஆதேயத்தன்மையாம். அஃது அத்தியந்தா பாவத்திற் குளது. இவ்வாறு ஆரோப்பிய அதிஷ்டானங்களுக் கொன்றற்கொன்று சம்பந்தம் இருத்தலின் சந்நிதானம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூதலத்தன்மையினிருப்பதும் உருவம் பரிசமுதலியவற்றி னிருப்பதுமாகிய வியாவகாரிக கடாத்தியந்தாபாவ மெதுவோ, அது பூதலத்திற் றோற்றுதலால் அபாவத்தின் பிரமம் அந்நியதாக்கியாதி வடிவினதாம். பிராதிபாஸிக அபாவத்தின் உற்பத்தி நிஷ்பிரயோஜனமாம். இவ்வாற்றாற் பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷ வேறுபாட்டால் அபாவப்பிரமம் இருவகைத்தாம்.

## அசு. பிரத்தியக்ஷபரோக்ஷ யதார்த்தப்பிரமரூப அபாவப்பிரமைக்கு இந்திரியமும் அநுபலம்ப முதலியனவும் சாமக்கிரியாதலைக்கூறுதல்.

அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையும் பிரத்தியக்ஷ பரோக்ஷ பேதத்தால் இருவகைத்தாம்:— நையாயிகர் மதத்திலோ இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தை அபரோக்ஷமென்பர்; அதனின் வேறாய ஞானத்தைப் பரோக்ஷமென்பர். அபாவத்திலேனும் இந்திரியத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமாதல், சுவசம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமாதல் யாண்டு உளதாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையும் பரோக்ஷப்பிரமையும் சொல்லப்படுகின்றன. எங்ஙனம்சுரோத்திரத்தோடுசப்தாபாவத்தின்விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முள்ளவிடத்துச் சப்தாபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நியப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே பூதலத்தில் கடாபாவம் உளதாகியவிடத்து நேத்திர சம்பந்தப்பட்ட பூதலத்தில் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் இருத்தலாற் கடாபாவத்தின் நேத்திர ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையுண்டாகின்றது. ஆனால் புருஷனின்றிய பூதலத்தில் யாண்டுக் கட்டையில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புருஷாபாவம் இருக்கின்றது. புருஷாபாவத்தோடு நேத்திரத்தின் சுவசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் புருஷாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரணம், பிரதியோகியின் அநுபலம்பம்(உணர்ச்சியின்மை)சககாரி. யாண்டு

த்தானுவில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரதி யோகியின் அநுபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் புருஷப்பிரதி யோகியின் உபலம்பம் அதாவது ஞானமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடமுதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திரம் கரணமாம். அந்தகாரத்தில் கடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரஜந்நிய சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆலோக (பிரகாச) சையோகம் சககாரியாம். ஆதலால் அந்தகாரத்துள்ள கட மாகுமாயின் ஆண்டு நேத்திரேந்திரியமிருக்கின்றது; நேத்திரேந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடு சையோகமுமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் கடத்திற்கு ஆலோகத்தோடு சையோகவடிவ சககாரியில்லை. ஆதலால் அந்தகாரத்துள்ள கடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆலோகசையோகம் சககாரியாம். ஆண்டு இந்திரியத்தோடுள்ள ஆலோகத்தின் சையோகம் ஏதுவன்று; ஆனால் விஷயத்தோடுள்ள ஆலோக சையோகம் ஏதுவாம். ஆதலால் பிரகாசத்திலுள்ள புருஷனுக் கந்தகாரத்திலுள்ள கடத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்டிந்திரியத்துடனே ஆலோகத்தின் சையோக மிருக்கின்றது; விஷயமாகிய கடத்தோடு ஆலோகத்தின் சையோக மில்லை. அந்தகாரத்திலுள்ள புருடனுக்குப் பிரகாசத்திலுள்ள கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இந்திரியத்துடனே ஆலோகத்தின் சையோகம் இல்லை; விஷயத்தோடு ஆலோகத்தின் சையோகம் இருக்கின்றது. ஆதலால் விஷய ஆலோகங்களின் சையோகம் நேத்திரஜந்நிய ஞானத்தில் சககாரியாம். அங்ஙனமாயினும், கடத்தின் பூர்வதேச (முன்னிட) த்தில் ஆலோகத்தின் சையோகமுண்டாய்ப் பச்சிமதேச(பின்னிட)த்தில் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகுமிடத்துக் கடத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், விஷயத்தோடு ஆலோகத்தின் சையோக வடிவ சககாரி யிருக்கின்றது. சையோகவடிவ வியாபாரமுடைய நேத்திரேந்திரிய கரணமும் உளது. ஆதலால் எந்தக் கடத்தின் தேசத்தில் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகின்றதோ, அதே தேசத்தில் ஆலோகத்தின் சையோகம் சககாரியாகின்றதென்று கொள்ளல்வேண்டும். தீபம் சூரியன்முதலியவற்றின்பிரபையை ஆலோகமென்பர். எங்ஙனம் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆலோகத்தின் சையோ

கம் சககாரியாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ த்தில் இந்திரியம் கரணமும், பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் சக காரியுமாம். ஆதலால் தாணுவில் புருஷப்பிரம முண்டாகுமிடத்து, புருஷாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே யாண்டுப் பூதலத்தில் கடமில்லாமல், கடத்திற்குச் சமானமான வேறு பதார்த்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் கடப் பிரம முண்டாய்விடுகின்றது. அப்பூதலத்தில் கடாபாவமிருக்கின் றது. கடாபாவத்தோடு இந்திரியத்தின் சுவசம்பந்தமுடைய விசே ஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுமிருக்கின்றது. ஏனெனின் கடத்தின் பிரமமோ உண்டாயிருக்கின்றது; கடமில்லை. ஆனால் கடாபாவம் இருக்கின்றது. அதற்குப் பூதலத்தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம் பந்தமிருக்கின்றது. அப்பூதலத்தோ டிந்திரியத்திற்குச் சையோகம் இருத்தலின் இந்திரிய சம்பந்தமுடையதெனப்படுகின்றது. இந்திரிய த்தோடு சம்பந்தமுடையதாகிய பூதலத்தில் அபாவத்தின் விசேஷ ணத்தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் சம்பந்த வடிவ வியாபாரமுடைய இந்திரியம் கரணமாம். பிரதியோகியின் அநுப லம்பம் சககாரியன்று. ஏனெனின் ஞானத்தை உபலம்பமென்பர். அந்தஞானம் பிரமமாகுக, அல்லது பிரமையாகுக. இதில் விசேஷ மின்று. யாண்டுக் கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடமெதுவோ அதன் அநுபல ம்பம் இன்று. ஆனால் பிரமரூப உபலம்ப (ஞான) மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரண மும், பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் சககாரியுமாம். பிரதியோகி யின் அநுபலம்பத்தை மாத்திரம் சககாரியெனினும் நிர்வாகமுண் டாவதில்லை. ஏனெனின், ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் பேதமோ பிரத் தியக்ஷமாம். ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தி யக்ஷமன்று. இத்தம்பம் பிசாசன்றென்னும் அநுபவம் எல்லாஜன ங்களுக்குமுண்டு. ஆனால் ஸ்தம்பத்தில் பிசாசில்லையென்னும் நிச் சயமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முதல் அநுபவத்திற்கு விஷயம் ஸ்த ம்பபதத்திலுள்ள பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவமும்; இரண்டாவது அநுபவத்திற்கு விஷயம் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவமுமாம். இரண் டபாவங்களுக்கும் பிரதியோகி பிசாசாம். அதன் அநுபலம்ப மிரு க்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்தமுடையது ஸ்தம்பமாம். அதிற் பிசா சின் அந்நியோந்நியாபாவமும் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவமுமாகிய

இரண்டும் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தாலிருக்கின்றன. ஆத லால் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவத்தினைப்போலப் பிசாசின் அத் தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙன மே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களினது பிரத்தி யக்ஷம் உண்டாகின்றது; தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் பிரத்தி யக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை எல்லோருடைய அநுபவத் தாலும் பெறப்பட்டதாம். 'இப்போது என்னிடத்துச் சுகமில்லை, இப்போது என்னிடத்துத் துக்கமில்லை' என்னு மிவ்வித அநுபவம் எல்லோருக்கும் உண்டாகின்றது. அவ்வநுபவம் நியாயமதத்தில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ வடிவினதாம். மனதின் சுகாபாவத்தாலும் துக்காபாவத்தாலும் சுவசையுத்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், சுவ என்பது மனம்; அதனோடு சையு த்தமென்பது சையோகமுடைய ஆத்மா; அதனிடத்து விசேஷண த்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுகாபாவமும் துக்காபாவமும் இருக் கின்றன. அங்ஙனமே தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களோடு மனத் திற்குச் சுவசையுத்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. 'என்னிடத்துத் தர்ம மில்லை, என்னிடத்து அதர்மமில்லை' என்னும் பிரத்தியக்ஷ அநுபவ மொருவருக்கு முண்டாகிறதில்லை. சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரதியோகிகளாகிய சுக துக்கங்களின் அநுபலம்பம் எங்ஙனம் அபாவகாலத்தி லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே தர்மாபாவ அதர் மாபாவங்களின் பிரதியோகிகளாகிய தர்மாதர்மங்களின் அநுபல ம்பமும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரதியோகியின் அநுபலம்ப வடிவமான சககாரியோடுகூடிய மனதினால் சுகாபாவ துக்காபாவ ங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே தர்மாதர்மரூப பிரதியோகியின் அநுபலம்பவடிவ சககாரியோடுகூடிய மனதினால் தர்மாதர்மங்களினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமே வாயுவில் உருவத்தின் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷமிருக்கின்றது; குருத்துவாபாவப் பிரத்தியக்ஷமில்லை. உருவா பாவத்தின் பிரதியோகி உருவமும், குருத்துவாபாவத்தின் பிரதி யோகி குருத்துவமுமாம். அவ்விரண்டின் அநுபலம்பமும் வாயுவி லிருக்கின்றது. நேத்திரத்திற்கு வாயுவோடு சையோக சம்பந்தம் உண்டாகின்றது. நேத்திரசையுக்தவாயுவில் உருவாபாவமும் குரு த்துவாபாவமும் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் இருக்கின்

றன. ஆதலால் சுவசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் எங்ஙனம் வாயுவில் உருவாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுவசம்பந்தமுடைய விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் குருத்துவாபாவத்தோடும் நேத்திரத்திற்கிருக்கின்றது. அதனால் "வாயுவில் உருவம் இல்லை" என்னும் சாக்ஷுஷ ஞானத்தைப்போல"வாயுவில் குருத்துவம் இல்லை"என்னும் சாக்ஷுஷ ஞானமுமுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் இந்திரிய ஐந்திய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் கேவல அநுபலம்பம் சககாரியன்று; ஆனால் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். வாயுவில் எங்ஙனம் உருவத்தின் அநுபலம்பம் இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே குருத்துவத்தின் அநுபலம்பமும் இருக்கின்றது. ஆனால் யோக்கியாநுபலம்பம் உருவத்திற்குளது; குருத்துவத்திற்கு யோக்கியாநுபலம்பமின்று. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷமாகத்தக்கதின் அப்பிரதீதியை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். உருவமோ பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாம்; குருத்துவம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஏனெனின் தராசின் ஊர்த்துவமுதலிய தன்மையால் குருத்துவத்தின் அநுமிதியுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தானும் குருத்துவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய குருத்துவமில்லாதிருத்தலின் அதன் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்பம் அன்று. அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆண்டும் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய சுகத்தின் அநுபலம்பமும், பிரத்தியக்ஷயோக்கிய துக்கத்தின் அநுபலம்பமும் இருத்தலான் சககாரிக்கு யோக்கியாநுபலம்பம் சம்பவிக்கின்றது. தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் மானஸப் பிரத்தியக்ஷம் ஆத்மாவினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டும் தர்மாதர்ம வடிவமான பிரதியோகியின் அநுபலம்பமோ விருக்கின்றது. ஆனால் தர்மாதர்மம் கேவலம் சாஸ்திரவேத்தியமாம்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் தர்மாதர்மங்களுக்கு யோக்கியாநுபலம்பமில்லை. அவற்றின் இன்மையால் தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை.

## அஎ. ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் திருஷ்டாந்தத்தால் சங்கை சமாதான பூர்வகமான அநுபலம்பத்தின் நிர்ணயம்.

அங்ஙனமே ஸ்தம்பத்தில் பிசாசினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஆண்டும் பிசாசு வடிவமான

பிரதியோகியின் அநுபலம்பமோவிருக்கின்றது; ஆனால்பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமான பிசாசில்லை. ஆதலால் யோக்கியாநுபலம்ப மில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமான பிரதியோகியின் அநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்ப மென்பர். பிசாசினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய பிசாசு எதுவோ, அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் பிசாசின் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்ப மன்று.

இதில் இச்சங்கையுளது:—ஸ்தம்பத்தில் பிசாசின் பேதமும் பிரத்தியக்ஷ மாகலாகாது. ஏனெனின் பிசாசின் அந்நியோந்நியா பாவத்தினைப் பிசாசின் பேத மென்பர். அதன் பிரதியோகியும் பிசாசாம்; அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆதலால் யோக்கியாநுபலம்பத்தின் அபாவத்தால் பிசாசின் அத்தியந்தாபாவத்தைப்போலப் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும். சித்தாந்தியானவர் "முற்கூறிய வடிவம் யோக்கியாநுபலம்பமன்று; ஆனால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய அதிகரணத்திலுள்ள பிரதியோகியின் அநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்ப மென்பர். பிரதியோகி வேண்டுமானால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாயிருக்குக, அல்லது அப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்குக. அபாவத்தின் அதிகரணம் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமா யிருத்தல்வேண்டும். ஸ்தம்பத்திலுள்ள பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ அதன் பிரதியோகி பிசாசாம்; அதுவோ பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. அதில் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியதையின் அபேக்ஷையும் இல்லை. என்றாலும் பிசாசின் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பமாம். அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாயிருத்தலால் யோக்கியாநுபலம்பத்தின் சற்பாவம் (இருப்பு) உளது. ஆதலால் பேயின் அந்நியோந்நியாபாவம் ஸ்தம்பத்திற்பிரத்தியக்ஷமாதல் சம்பவிக்கின்றது" என்பாராயின் சித்தாந்தியின் இச்சமாதானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் முற்கூறிய தன்மையால் இச்சித்தாந்தமுண்டாகின்றது:—அபாவத்தின் பிரதியோகி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமா யிருக்குக; அல்லது பிரத்தியக்ஷஅயோக்கியமாயிருக்குக. யாண்டு அபாவத்தின் அதிகரணம் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமாயிருக்கின்றதோ ஆண்டுப்பிரதியோகியினநுபலம்பமுண்டாகின்றது. அந்த யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம். இத்தன்மையான அர்த்தத்தை அங்கீகரிக்கின், ஸ்தம்பத்தில் பேயின் அத்தியந்தாபாவமும்

பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துள்ள தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களும் பிரத்தியக்ஷ மாதல் வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அத்தியந்தாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பமாம். அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆத்மாவின்கண்ணுள்ள தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் அதிகரணமாகிய ஆத்மாபிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு. ஸ்தம்பமோ பாகியேந்திரியத்தாற் றோன்றிய பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்துள்ள பேயின் அத்தியந்தாபாவம் பாகியேந்திரியத்தால் தோன்றிய பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். ஆத்மா மானசப் பித்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆதலின் ஆத்மாவினிடத்துள்ள தர்மாபாவ அதர்மாபாவங்களின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல் வேண்டும். வாயுவிற்குப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், வாயுவின்கண்ணுள்ள குருத்துவ (கனத்தன்மை) அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். வாயுவிற்குப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை அங்கீகரியாவிடின், வாயுவின்கண்ணுள்ள உருவத்தினது அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாக லாகாது; வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமென்பது சித்தாந்தமு மநுபவசித்தமுமாம். இப்பொருள் மேல் விளக்கமாகும். சித்தாந்தி இவ்வாறு சமாதானஞ்செய்வாராயின் அதாவது:—யோக்கியாநுபலம்பம் இருவகைத்தாம். ஒன்றே பிரத்தியக்ஷ யோக்கியப் பிரதியோகியின் அநுபலம்ப மாகிய யோக்கியாநுபலம்பமாம்; இரண்டாவது பிரத்தியக்ஷயோக்கிய அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலம்பமாகிய யோக்கியாநுபலம்பமாம். அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில்முதல்யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். ஆதலால் அதிகரணமோ பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகுக, அல்லது அயோக்கியமாகுக. எந்த அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகின்றதோ, அதன் அநுபலம்பம் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷத்தில்இரண்டாவது அயோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். ஆதலால் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரதியோகி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகுக, அல்லது அயோக்கியமாகுக. பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம். ஆதலால் ஓரிடத்தும்தோஷமில்லை. ஸ்தம்பத்தில்பேயின்

அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய பேயானது பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்று. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அத்தியந்தாபாவம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதிகரணம் ஸ்தம்பம்; அது பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள பேயின் அந்நியோந்நியாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆத்மாவின்கண்ணுள்ள சுகாத்தியந்தாபாவ துக்காத்தியந்தாபாவங்களின் பிரதியோகியாகிய சுகதுக்கங்கள் மானசப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். அவற்றின் அத்தியந்தாபாவங்களினது மானசப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. தர்ம அதர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்று. ஆதலால் அவற்றின் அத்தியந்தாபாவங்களினது பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. உருவ குணமோ பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆதலால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. குருத்துவகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் வாயுவிலுள்ள குருத்துவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. இவ்வாற்றால் இப்பொருள் பெறப்பட்டதாயிற்று:— அதிகரணத்துள்ள பிரத்தியக்ஷயோக்கியத்தன்மையும் பிரதியோகியின் அநுபலம்பமும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம்; பிரதியோகியின்கண்ணுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மையும், பிரதியோகியின் அநுபலம்பமும் அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாம் என்னும் இத்தகைய நியமத்தைச் சித்தாந்தி கூறின் அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அந்நியோந்நியா பாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிகரணத்தின் யோக்கியத்தன்மை ஹேதுவாகுமாயின், வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதத்தினது பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அது உண்டாகலாகாது. "வாயு உருவம் உடையதன்று" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. சொல்லப்படுகின்ற கிரமமாக இத்தன்மைப் பிரத்தியக்ஷம் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டு அந்நியோந்நியாபாவத்தின் அதிகரணம் வாயுவாம் அது பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்று. வாயுவிற்கு ஆக்கிரகத்தால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், வாயுவில் குருத்துவ முடையதின் பேதமும் பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். "வாயு குருத்துவ முடையதன்று" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் ஒருவருக்கு முண்டாகிறதில்லை. சொல்லப்படுகின்ற கிரமத்தால் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஸ்தம்பத்தில்

பேயுடையதின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிகரணத்தின் யோக்கியதை ஏதுவாயின் பேயுடையதின் பேதத்தினது அதிகரணம் ஸ்தம்பமாம். அது பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமா யிருத்தலின் பேயுடையதின் அந்நியோந்நியாபாவ வடிவமாகிய பேயுடையதின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும். 'ஸ்தம்பம் பேயுடையதன்று' என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய அதிகரணத்தில்பிரதியோகியின் அநுபலம்பரூப யோக்கியாநுபலம்பம் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சககாரியாமென்னும்நியமம் சம்பவியாது.அங்ஙனமே அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில்பிரதியோகியின் யோக்கியதையைச்சககாரியென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், ஜல பரமாணுவின்கண்ணுள்ள பிருதிவித் தன்மையினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரதியோகி பிருதிவித் தன்மையாம். அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் கட முதலியவற்றின்கண் உண்டாகின்றதாகலின் பிரத்தியக்ஷயோக்கியம் பிரதியோகியாம். ஜலபரமாணுவில் அதன் உபலம்பம் (உணர்ச்சி) உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அநுபலம்பமாம். ஜலபரமாணுவோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜல பரமாணுவின்கண்ணுள்ள பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சுவசையுக்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமு முளது. "பரமாணு நிரவயவமாம். அதனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோக முண்டாகின்றது. அவயவத்தைத் தேசமென்பர். பரமாணுவிற்கு அவயவ வடிவமாகிய தேசம் சம்பவியாது. சகல பரமாணுக்களிலும் சையோகத்தைக் கூறின், அவ் வியாப்பியவிருத்தி சையோகத்தின் சுபாவமாகாது. ஓரிடத்திருந்து ஓரிடத்தில்லாதிருப்பதுஅவ்வியாப்பியவிருத்தியெனப்படும்.ஆதலால் பரமாணுவோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகம் உண்டாகிறதில்லை" என்றிவ்வாறுகூறின், அது பொருந்தாது. ஏனெனின், பரமாணுவிற்குச் சையோகம் இல்லையாயின் துவியணுக முண்டாகாது. பரமாணுவில் மகத்துவாத்தியந்தாபாவத்தின் நேத்திர சம்பந்தமான பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அது உண்டாகாது. பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதென்பது

மேல் விளக்கமாகும். ஆதலால் நேத்திரசையுக்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் எங்ஙனம் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவ த்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திர சையுக்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் பிருதிவித்தன்மை அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். நேத்திர சையு க்தபரமாணுவில்மகத்துவாபாவத்தைப்போலப் பிருதிவித்தன்மை அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுமுண்டு. பரமாணுவின் சையோகம் வியாப்பிய விருத்தியாகின்றது. அது மஞ்சூஷையின் உரையில் எழுதப்பட்டுளது. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் பிருதிவி த்தன்மை அத்தியந்தாபாவத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி இருத்தலால் அதன் பிரத்தியக்ஷமு மாதல் வேண்டும். சொல்லப் படும் கிரமத்தால் ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மை அத்தியந்தா பாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் சகலஅபா வங்களின் பிரத்தியக்ஷத்திலும் ஒரு வடிவினதாகிய யோக்கியாநு பலம்பம் சம்பவியாது. அந்நியோந்நியாபாவ அத்தியந்தாபாவங்க ளின் பிரத்தியக்ஷத்தில் வேறு வேறு வடிவுடைய யோக்கியாநுபல ம்பம் சககாரியாமென்பதும் பொருந்தாது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—

யோக்கியத்தில் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்பம் என ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை யாக்கின், அதிகரணத்தில் பிரத்தி யக்ஷ யோக்கியத்தன்மை உண்டாகுங்கால், ஆண்டு யோக்கியாநு பலம்பம் பெறப்படுவ தாகின்றது. யோக்கியத்தின் அநுபலம்பம் யோக்கியாநுபலம்பமென்றுஆறும்வேற்றுமைத்தொகையாக்கின், பிரதியோகியின்கண் பிரத்தியக்ஷயோக்கியதை யுண்டாகுங்காலத் தில், ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் பெறப்படுவதாகின்றது. ஆண்டு ஒவ்வொரு வகையாக யோக்கியாநுபலம்பம் அங்கீகரித்தலில் தோஷம் கூறப்பட்டது. அங்ஙனமே அந்நியோந்நியாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதிகரண யோக்கியத்தன்மையைச் சாதிக்கும் ஏழாம்வேற்றுத் தொகையினையுடைய யோக்கியாநுபலம்பத்தை அங்கீகரித்து,அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரதியோகி யின் யோக்கியதையைச் சாதிக்கும் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை யினையுடைய யோக்கியாநுபலம்பத்தைச் சககாரியாக அங்கீகரிக் கின், அபாவபேதத்தால் இரண்டின் அங்கீகாரமும் உண்டாகின் றது. அதன்கண்ணுந் தோஷங்கூறப்பட்டது. ஆதலால் வேறுவகை

யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். யோக்கியாநுபலம்ப மென்னும் சொல்லில் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையும் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையும் இல்லை; ஆனால் 'நீலக்குடம்' என்னும் சொல்லிற் போல முதல்வேற்றுமைத் தொகையிருக்கின்றது. அஃதிவ்வாறிருக்கின்றது:—எங்ஙனம்: 'நீலம் குடம் நீலக்குடம்' என்னுஞ் சொல்லில் முதல் வேற்றுமையிருக்கின்றது. அதனை வியாகரணத்தில் கர்ம்மதாரயன் (பண்புத்தொகை) என்பர். யாண்டுப் பண்புத்தொகையுளதோ, ஆண்டுப் பூர்வ பதார்த்தத்திற்கு உத்தரபதார்த்தத்தோடு அபேதவுணர்ச்சியுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் 'நீலக்குடம்' என்னுஞ் சொல்லில் பண்புத் தொகையாக்கின் நீலபதார்த்தத்திற்குக் கடபதார்த்தத்தோடு அபேதவுணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே 'யோக்கியமாகிய அநுபலம்பம்யோக்கியாநுபலம்பம்' எனப் பண்புத்தொகை யாக்கின், யோக்கியாநுபலம்ப மென்னுஞ் சொல்லினால் யோக்கிய பதார்த்தத்திற்கு அநுபலம்ப பதார்த்தத்தோடு அபேதவுணர்ச்சியுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் பிரதியோகியும் அதிகரணமும்வேண்டுமோ றிருக்குக. அவற்றின்யோக்கியத்தன்மையினால் பிரயோசனம் இல்லை. அநுபலம்பத்தில் யோக்கியதைவேண்டும். யாண்டுப் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் யோக்கியமாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டுப்பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் அயோக்கியமாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. அநுபலம்பத்தில் யோக்கியதை அயோக்கியதைகள் இவ்வாறிருக்கின்றன:— உபலம்ப அபாவத்தினை அநுபலம்பமென்பர். பிரதீதி, ஞானம், உபலம்பம் என்பன பரியாயச்சொற்கள். பிரதியோகியினது பிரதீதியின் அபாவம் அநுபலம்பமென்னுஞ்சொல்லின் பொருளாம். ஆதலால் இந்திரியத்தால் கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் கடத்தினது பிரதீதியின் அபாவம் சககாரியாம். ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் ஞானம் பிரமை வடிவினதாகியபயனும். கடஞானத்தின் அபாவம் கடாபாவப் பிரமையின்சககாரி காரணமாம். அக்கடஞானத்தின் அபாவம்யோக்கியமாதல் வேண்டும். கடஞான அபாவத்தினையே கடாநுபலம்பமென்பர். அவ்வபாவவடிவினதாகிய அநுபலம்பத்தில் வேறுவகை யோக்கியதையோ சம்பவியாது. ஆனால் எந்த அநுபலம்பத்தின் உபலம்பமாகிய பிரதியோகி யோக்கியமாகின்றதோ, அவ்வநுபலம்பம் யோக்கிய மெனப் படுகின்றது. எவ் வநுபலம்பத்தின் பிரதி

யோகியாகிய உபலம்பம் அயோக்கியமாகின்றதோ, அவ் வநுபலம்பம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. இதனால் இது பெறப்பட்டதாயிற்று :— யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவ வடிவ யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். இவ்வாற்றால் அநுபலம்பத்தின் யோக்கியதையைக் கூறுதலின் முடிவு உபலம்பத்தின் யோக்கியதையில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் உபலம்பத்தில் யோக்கியதைவேண்டும். யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவம் யோக்கியாநுபலம்ப மெனப்படுகின்றது. உபலம்பத்தின் யோக்கியதைக்கு அநுபலம்பத்தில் விவகாரம் உண்டாகின்றது. முன்னரே, யோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவத்தினையோக்கியாநுபலம்பமெனின் இலாகவமும், உபலம்பமாகிய பிரதியோகியின் வாயிலாக அநுபலம்பத்திற்கு யோக்கியுங் கூறுதல் பயனின்மையுமா மெனப்பட்டது. என்றாலும் யோக்கியாநுபலம்ப மென்னுஞ் சொல்லிற்கு வியாகரண மரியாதையின்படி பொருள்செய்யின் அப்போது அநுபலம்பத்தில்யோக்கியதைகாணப்படுகின்றது. ஆதலால் உபலம்பத்தின்கண்ணுள்ள முக்கியயோக்கியதைக்கு அநுபலம்பத்தோடு ஆரோபஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் இதுபெறப்பட்டபொருளாம். யாண்டுப் பிரதியோகியினதுயோக்கிய உபலம்பத்தின் அபாவம் உண்டாகிறதோ,ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகினது சத்தையினால் நியமமாகப் பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் சத்தை உண்டாகிறதோ, அவ்வுபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அபாவமாகியஅநுபலம்பமும் யோக்கியமெனப்படுகின்றது. யாண்டுப் பிரதியோகியிருந்தும் நியமமாகப் பிரதியோகியின் உபலம்பம் உண்டாகவில்லையோ, அவ்வுபலம்பம் அயோக்கியமாம். அதன் அபாவமாகிய அநுபலம்பமும் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. பிரகாசத்தில் குடத்தின் இருப்பு உளதாயின், அப்போது நியமமாகக் குடத்தின் உபலம்பமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் குடத்தின் உபலம்பம் யோக்கியமாம், அதன் அநுபலம்பம் யோக்கியமெனப்படுகின்றது.அங்ஙனமே சையோகசம்பந்தத்தால் யாண்டுப் பேயுளதோ, ஆண்டுப் பேயின் சத்தையினால் நியமமாகப் பேயின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் பேயின் உபலம்பம் அயோக்கியமாம். அதன் அபாவமாகிய பேயின் அநுபலம்பமும் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் கடாநுபலம்பம் யோக்கியமாம். அது கடாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஏதுவாம். பேயின் அநுப

லம்பம் யோக்கியமன்று. ஆதலால் பேயின் அநுபலம்பத்தால் பேயினது அத்தியந்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. கடத்தின் அபாவாதிகரணத்தில் கடத்தின் சத்தையும் கடவுபலம்பத்தின்சத்தையும் சம்பவிக்கிறதில்லை.என்றாலும் கடத்திற்கும் கடவுபலம்பத்திற்கும் "பூதலத்திற் கடமுளதாயின்,அப்போது கடவுபலம்பம் உளதாகின்றது" என்று இவ்வாறு ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவ அதிகரணத்திலும் ஆரோபிக்கப்பட்ட கடத்தின் சத்தையும், கடஅநுபலம்பம் இருக்கினும் ஆரோபிக்கப்பட்ட கடவுபலம்பத்தின் சத்தையும் சம்பவிக்கின்றன. இதனால் இது நிச்சயிக்கப்பட்ட பொருளாம்:-எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில் பிரதியோகியின் ஆரோபஞ்செய்யப் பிரதியோகியின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகின்றதோ அவ்வுபலம்பம் யோக்கியமாம். அதன் அநுபலம்பமும்யோக்கியமெனப்படுகின்றது. அன்றியும் அவ்வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். எவ்வபாவத்தின் அதிகரணத்தில் எவ்வபாவத்தினது பிரதியோகியை ஆரோபிக்கப் பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லையோ அவ்வபாவம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். எங்ஙனம்: அந்தகாரத்தில் கடாபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின், அந்தகாரத்தில் "ஈண்டுக் கடம் உளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு கடத்தின் ஆரோபத்தால் கடத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாகச் சம்பவிப்பதில்லை. இதனால் அந்தகாரத்திற் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஸ்தம்பத்திற் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் "தாதான்மியமாகப் பேய் ஸ்தம்பத்தி லுளதாயின் அப்போது உபலம்பிக்க (அறிய) ப்படும்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்திலுள்ள தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலாற் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகிறது. ஏனெனின் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பம் இருக்கின்றது. அதன் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பேயும் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பத்திலுளதாயின் ஸ்தம்பத்தைப்போல அதன் உபலம்பமும் நியமமாக வுண்டாகும். அவ்வுபலம்பத்தின் இன்மையால் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயில்லை. ஆதலால் பேயின் தாதான்மிய சம்பந்த அவச்சின்ன அபாவம் ஸ்தம்பத்தில் இருக்கின்றது. தாதான்மிய சம்பந்த அவச்சின்ன அபாவத்தினையே

அந்நியோந்நியாபாவமென்பர். ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்னபேயின் அத்தியந்தாபாவமும், அங்ஙனமே சமவாயசம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஸ்தம்பத்தில் சையோகத்தினலாவது, சமவாயத்தினலாவது பேயுளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு சையோகசம்பந்தத்தினலாவது சமவாயசம்பந்தத்தினலாவது ஸ்தம்பத்தில்பேயினை ஆரோபிக்கிற் பேயின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் யாண்டு மயானத்தின்மரமுதலியவற்றில் சையோகசம்பந்தத்தாற் பேயிருக்கிறதோ, அன்றியும் தனது அவயவங்களிற் சமவாயசம்பந்தத்தாற்பேயுளதாகிறதோ, ஆண்டும் பேயின் உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. எவை ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினலாவது சமவாயசம்பந்தத்தினலாவது இருக்கின்றனவோ, அவ்வெல்லாவற்றின் உபலம்பமு முளதாயின், ஸ்தம்பத்தில் சையோகசம்பந்தத்தாலாவது சமவாயசம்பந்தத்தாலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாம். ஸ்தம்பத்திற்றனே துவியணுகமுதலியவற்றின்சையோகமும் வாயுவின் சையோகமும் இருக்கின்றன; ஆதலால் துவியணுகமும் வாயுவும் சையோக சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பத்தின்கண் ணுள்ளனவாம்; அவற்றின் உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. சமவாய சம்பந்தத்தால் குருத்துவமுதலிய அப்பிரத்தியக்ஷ குணங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றின் உபலம்பமும் ஸ்தம்பத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தத்தினலாவது சமவாய சம்பந்தத்தினலாவது பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் சையோக சம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும், சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன பேயின் அத்தியந்தாபாவமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டுத் தாதான்மிய சம்பந்தத்தாற் பேயுளதாகின்றதோ, ஆண்டுப் பேயின் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயில் பேயிருக்கின்றது; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலாலும் நியமமாகப் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிப்ப தில்லை. அத்தியந்தாபாவத்தின் தன்மையே அந்நியோந்நியாபாவத்தின்கண் ணிருக்கின்றது. என்றாலும் வேறு வகையாற் பேதமுண்டு. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தா லுள்ளது ஏது

வோ அதன் உபலம்பம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் ஸ்தம்பமிருக்கின்றது; வேறில்லை. ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பம் நியமமாகவுண்டாகின்றது. வேறோர் பொருள் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இருக்கின், ஸ்தம்பத்தைப்போல் அதன் உபலம்பமும் வேண்டும். ஆதலால் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகின்றது. "தாதான்மியத்தால் பேய் ஸ்தம்பமாயின் அப்போது அந்த ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பமே யுண்டாம்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயை ஆரோபித்தலால் பேயினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில்பேயின்பேதம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. அதே ஸ்தம்பத்தில் பேயுடையதன் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் "தாதான்மியத்தால் ஸ்தம்பம் பேயுடையதாமரயின் அப்போது பேயுடைமையாக ஸ்தம்பத்தின் உபலம்பமுண்டாம்" என்று இவ்வாறு ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியத்தால் பேயுடையதின் ஆரோபத்தால் பேயுடையதின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பேயினையுடைய மரமுதலியவற்றில் பேயுடைமையின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் பேயுடைமையின் பேதம் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். பேயின் பேதத்தினைப்போலப்பிரத்தியக்ஷமன்று. இவ்வாறு அறிவுடையோர் அநுபவத்தாற் கண்டு கொள்க. பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் யாண்டுச் சம்பவிக்கிறதோ ஆண்டு அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

## அஅ. உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலாலும் ஆரோபியாமையாலும் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாமென்பதில் உதாரணம்.

அங்ஙனமே "ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமாவது துக்கமாவது இருக்குமாயின், அப்போது சுகத்தின் அல்லது துக்கத்தின் உபலம்ப முளதாகும்" என்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகதுக்கங்களை ஆரோபித்தலால்அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமும் நியமமாகவுண்டாகின்றது.ஏனெனின்,என்றும்அறியப்படாத சுகதுக்கங்கள் உண்டாகிறதில்லை; அறியப்பட்டனவே யுண்டாம்.

ஆதலால் சுகதுக்கங்களின் ஆரோபமுண்டாகவே, அவற்றின் உப லம்பத்தினது ஆரோபம் நியமமாக வுண்டாகிறது. இதனுல் ஆத் மாவிலுள்ள சுகாபாவ துக்காபாவங்கள் பிரத்தியக்ஷமாம். "ஆத் மாவினிடத்துத் தர்மமாவது அதர்மமாவது உளதாயின் அப்போது அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு தர்மாதர்மங்களை ஆரோ பித்தலால், அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை உபலம்ப மென்பர். ஞானம் பிரதீதி உபலம்ப மென்னுஞ் சொற்கள் பரியாயமா யிருத்தலின் ஞானமாத்திரத்திற்குப் பெயர் உபலம்பமாமாயினும், இப்பிரசங்க த்தில் எவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியஞானம் உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லாற் கொள்ளப்படுமென் றறிக. எங்ஙனம் சுகாபாவத்தின் பிரத்திய க்ஷம் மனதினுல் உண்டாகு மிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால் சுகத்தின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் அதாவது மானசப் பிரத்தி யக்ஷத்தினது ஆரோபம் உண்டாகிறதோ, அங்ஙனமே வாயுவில் உருவமின்மையின்சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு உருவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் அதாவது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு அந்நிய விந்திரியத்தால் யாண்டு அபாவத்தின் பிரத்தி யக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நிய விந்திரியத்தால் தோன் றிய பிரத்தியக்ஷமே உபலம்பமென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொரு ளென அறிக. அன்றியும் தர்மா தர்மங்கள் கேவலஞ் சாஸ்திர த்தினுல் அறியப்படுவனவாம். அவற்றின் உபலம்பம் என்றும் இந் திரிய ஜந்நிய ஞானமாகாது. ஆதலால் தர்மாதர்மங்களை ஆரோ பித்தலால் அவற்றின் உபலம்பத்தினது ஆரோபம் உண்டாகின்ற தில்லையாகலின், தர்மாபாவ அதர்மா பாவங்கள் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. அங்ஙனமே வாயுவில் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் "வாயுவில் குருத்துவமுளதாயின் அதன் உபலம்பமுளதாம்" என்றிவ்வாறு குருத்துவத்தை ஆரோ பித்தலால் குருத்துவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின் யாண்டுப் பிருதிவி ஜலங்களில் குருத்துவமுண் டோ, ஆண்டும் குருத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷமாகிய உபலம்பமுண் டாகிறதில்லை. ஆனுல் குருத்துவத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டா

கின்றது. ஆதலால் குருத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் வாயுவில் குருத்துவாபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. வாயுவில் உருவம் உளதாயின் கட வுருவத்தினைப்போல் வாயுவுருவத்தின் உபலம்பம் உண்டாம். உருவமாத்திரத்தின் உபலம்பமே உண்டாகாது; வாயுவின் உபலம்பமுமுண்டாகும். ஏனெனின் எந்தத் திரவியத்தில் மகத்துவகுணமிருந்து உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ, அந்தத் திரவியம்பிரத்தியக்ஷமாம். எந்தத் திரவியத்தில் மகத்துவம் இருக்கின்றதோ அதன் உருவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணு துவியணுகங்களில் மகத்துவமில்லை. அவற்றின் உருவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால் திரியணுக முதலியவாயுவில் மகத்துவமுண்டு. அதிலுருவமுளதாயின் அத்திரியணுகமுதலிய வடிவினதாகிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம்; அதனுருவத்தின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாம். இவ்வாறு பரமாணு துவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவை விட்டுத் திரியணுக முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தை ஆரோபித்தலால் உருவத்தினது உபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் திரியணுக முதலிய வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணு துவியணுக வடிவ வாயுவில் உருவத்தின் ஆரோபமுண்டாகியும் மகத்துவமின்மையால் உருவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகாமையின் பரமாணுதுவியணுக வடிவினதாகிய வாயுவில் உருவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. அங்ஙனமே ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஏனெனின் "ஜலபரமாணுவில் பிருதிவித்தன்மையுளதாயின் அதன் உபலம்பமுண்டாகின்றது" என்று இவ்வாறு பிருதிவித் தன்மையின் ஆரோபத்தால் பிருதிவித் தன்மையினது உபலம்பத்தின் ஆரோப முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஆசிரயம் பிரத்தியக்ஷமாயின் ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாம். ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் ஜலத்துவம் இருக்கின்றது. எங்ஙனம் அந்த ஜலத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷ மில்லையோ, அங்ஙனமே ஆரோபிக்கப்பட்ட பிருதிவித்தன்மையினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் ஜல பரமாணுவில் பிருதிவித் தன்மையினது அபாவம் பிரத்தியக்ஷ மன்று. பரமாணுவில் மகத்துவத்தின் அபாவம் பிரதியக்ஷமாம்.ஏனெனின்பரமாணுவில் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி உற்பூத வுருவமும், துவக்கிந்திரிய

ப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாகிய உற்பூத பரிசமும் இருக்கின்றன; ஆனால் மகத்துவம் இல்லை. அதனால் பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகிறதில்லை. பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய உருவமுதலிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் மகத்துவமின்மையால் உண்டாகிற தில்லை. மகத்துவமுடைய திரவியத்தின் உருவமுதலிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் மகத்துவம் உளதாயின், பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம்; பரமாணுவின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாம். கடமுதலியவற்றின் மகத்துவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் உருவமுதலியவற்றினைப்போல மகத்துவ குணமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். ஆகாச முதலியவற்றில் மகத்துவமோ விருக்கின்றது. ஆனால் உற்பூதவுருவ சமானாதிகரண மகத்துவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாம். ஆகாச முதலியவற்றில் உற்பூதவுருவ மில்லை. ஆதலால் அவற்றின் மகத்துவத்தினது பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. என்றாலும் மகத்துவகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம். இவ்வாற்றாற் பரமாணுவில் மகத்துவமின்றிப் பிரத்தியக்ஷத்தின் வேறு சாமக்கிரியிருக்கின்றது. மகத்துவமுளதாயின் பரமாணுவின்பிரத்தியக்ஷமும், அதன் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாம். ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிக்கின்றது. மகத்துவத்தை ஆரோபித்தலால் கேவல மகத்துவத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை; ஆனால் பரமாணுவினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமும், பரமாணுவில் சமவேதமான பிரத்தியக்ஷ யோக்கியகுணமுதலியவற்றினது உபலம்பத்தின் ஆரோபமு முண்டாகின்றன; பரமாணுவில் மகத்துவ முளதாயின் பரமாணுவின் உபலம்பமுண்டாம்; பரமாணுவிற் சமவேதித்துள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய குணங்களின் உபலம்பமு முண்டாம். பிரத்தியக்ஷயோக்கிய ஜாதியின், அங்ஙனமே தொழிலின் உபலம்பமும் உண்டாம். அப்பரமாணு முதலியவற்றின் உபலம்பமில்லை. ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவமில்லை. இவ்வாற்றான் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாறு எந்த அதிகரணத்தில் எவ்வபாவத்தின் பிரதியோகியை ஆரோபித்தலால் உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்வதிகரணத்தில் அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

---

## த்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்விந்திரியத்தினால் உபலம்பத்தை ஆரோபித்தலால் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனல்.

ஆனால் எவ்விந்திரியத்தாற் றோன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: "பூதலத்திற் கடம் உளதாயின் கண்ணாற் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல் வேண்டும்; உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடமில்லை" என்று இவ்வாறு யாண்டு நேத்திரஜந்நியஉபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. பூதலத்திற் கடமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் கடத்தின் உபலம்பம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றாற் குருடனுக்காவது இருளிலாவது துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகுங்கால் ஆண்டுக் கடாபாவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு எவ்விந்திரியத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தானே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் "வாயுவில் உருவமிருக்குமாயின் உருவத்தின் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய உபலம்பமுண்டாம்; உபலம்பமோ உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாயுவில் உருவமின்று" என்றிவ்வாறு நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறது. "வாயுவில் உருவமுளதாயின் துவக்கால் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகத் துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை, ஏனெனின் உருவ சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏது கேவலம் நேத்திரமாம்; துவக்கன்று. அங்ஙனமே இரசனை முதலிய இந்திரிய ஜந்நிய உருவ உபலம்பத்தின் ஆரோபமுமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவ அபாவத்திற்கு நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாம். அங்ஙனமே மதுரதிரவியத்தில் கைப்புச்சுவையின்மையின் இரசனேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமேயுண்டாகின்றது. ஏனெனின் "கற்கண்டில் கைப்பிரசமுளதாயின், அதன் உபலம்பம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டாகும்; உபலம்பமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கற்கண்டில் கைப்பிரசமில்லை" என்று இவ்வாறு கற்கண்டில் கைப்பிரசத்தை ஆரோபித்தலால் இரசனையாற்றோன்

றிய கைப்பிரசவுபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறது. மற்றைஇந்திரியங்களாற் றோன்றிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரசனேந்திரியஜந்யமே இரசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே பரிசம் இன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமேயாம். ஏனெனின் "அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசமுளதாயின் துவக்கிந்திரியத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டாம். அக்கினியில் துவக்கினால் சீதஸ்பரிசத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை" என்று இவ்வாறு அக்கினியில் சீத ஸ்பரிசத்தை ஆரோபித்தலால் துவக்கிந்திரியஜந்ய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கேவலம் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமாம். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பரமாணுவின்பேதம் மகத்துவமாம். பரிமாணகுணத்தின் ஞானம் நேத்திரம் துவக்கென்னு மிரண்டினாலுமுண்டாம். இது அநுபவசித்தம். குடத்தின் சிறுமையும் பெருமையும் நேத்திரத்தினாலும் துவக்கினாலும் அறியப்படுகின்றன. ஆதலால் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் விஷயம் மகத்துவமாம். என்றாலும் மிகத் தாழ்வான மகத்துவத்தின் ஞானம் துவக்கினாலுண்டாகுமாயின், திரியணுகத்தின் மகத்துவத்தினது ஞானம் துவக்கினாலுண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் மிகத் தாழ்ந்த மகத்துவத்தின் ஞானம் நேத்திரமாத்திரத்தால் உண்டாகும். பரமாணுவிலும் மிகத்தாழ்வான மகத்துவத்தின் ஆரோபம்உண்டாம். அந்த மிகத்தாழ்வான மகத்துவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிறதில்லை; நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஆதலால் பரமாணுவில் மகத்துவத்தைஆரோபித்தலால் நேத்திரஜந்ய உபலம்பத்தின்ஆரோபமே யுண்டாய்ப் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. பரமாணுவில் மகத்துவமுளதாயின் திரியணுக மகத்துவத்தினைப்போல நேத்திரத்தால் அதன் உபலம்பமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றது; துவக்கிந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகிறதில்லை; ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமே யுண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுண்டாகுமாயின் மனதினால் சுகத்தின் உபலம்பமுண்டாகின்

றது; இக்காலத்தில் சுகத்தின் உபலம்பம் உண்டாகிற தில்லை; ஆதலால் இக்காலத்தில் என்னிடத்தில் சுகம் இல்லையென்று இவ்வாறு ஆத்மாவினிடத்துச் சுகத்தை ஆரோபித்தலால் அதன் மானச வுபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. அதனால் சுகாபாவத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே துக்காபாவ இச்சாபாவ த்வேஷாபாவங்களின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் உண்டாகின்றது. ஆனால் தனது சுகமுதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிறர் சுக முதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆனால் சத்தமுதலியவற்றினால் அவற்றின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒருவனுக்குச் சுகமுதலியன உண்டாகியும் அவற்றின் உபலம்பம் பிறனுக்குண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அந்நியரிடத்துச் சுகமுண்டாயின் எனக்கு உபலம்ப முண்டாமென்பதாக அந்நியரிடத்துள்ள சுகமுதலியவற்றின் உபலம்பத்தின் ஆரோபம் தனக்குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அந்நியரிடத்துள்ள சுக முதலியவற்றின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. இவ்வாறு பிரதியோகியை ஆரோபித்தலால் எங்கே உபலம்பத்தின் ஆரோபமுண்டாகின்றதோ அவ்வபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாற்றால்உபலம்பத்தின் அபாவமாகியஅநுபலம்பத்தினை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் எவ்வுபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றதோ, அவ்வுபலம்பம் எதற்குப் பிரதியோகியாகின்றதோ, அதனை யோக்கியாநுபலம்பமென்பர். இவ்வர்த்தத்தில் ஒரு தோஷமும் இல்லை. இவ்வாற்றால் எந்த அதிகரணத்தில் எந்தப் பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்தில் அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாம். ஒரே பேயின்பேதம் ஸ்தம்பத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம்; பரமாணுவில் அப்பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் எவ்வதிகரணத்தி லென்று சொல்லப்பட்டது. எப்பதார்த்தத்தின் இந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றதோ, அதன் அபாவத்தினைப் பிரத்தியக்ஷ மெனக் கூறின், பேயின் இந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பமும் ஸ்தம்பத்தில் உண்டாகின்றது. பரமாணுவிலும் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷ மாகும். அதனால் அதிகரணத்தின் பெயரைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்தம்ப அதிகரணத்தில் உபலம்பத்தின் ஆரோபமோ வுண்டாகின்றது. ஸ்தம்பத்திற்றானே பேயின்

பேதம் பிரத்தியக்ஷமாம். பரமாணுவில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயிருந்தும் பரமாணுவினைப்போல அதன் உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலாற் பரமாணுவில் பேயின் பேதம் பிரத்தியக்ஷமன்று. "எப்பதார்த்தத்தின்" என்று கூறுதலால் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினைப்போல் குருத்துவ அத்தியந்தாபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை; எந்த அதிகரணத்தில் இந்திரிய ஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கிறதோ அவ்வதிகரணத்தில் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமென்று இவ்வளவே கூறின், வாயுவதிகரணத்தில் உருவத்தின் இந்திரிய ஜந்நிய ஆரோபித உபலம்பம் சம்பவிக்கின்றது; குருத்துவாபாவமும் பிரத்தியக்ஷமாகும். ஆதலால் எப்பதார்த்தத்தின் உபலம்பம்சம்பவிக்கின்றதோ அதன் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாமெனப்பட்டது. ஆதலால் உருவத்தின் ஆரோபித உபலம்பத்தால் வாயுவில் குருத்துவத்தின் அபாவம் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் எங்கே பிரதியோகியின் எவ்விந்திரியஜந்நிய ஆரோபித உபலம்ப முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. எங்கே முற்கூறிய விதமாக உபலம்பம் சம்பவிக்கவில்லையோ, அங்கே அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. இதுநையாயிகமதம்.

முற்கூறியபடி நியாயமதத்தில் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியம் கரணமாம். இந்திரியத்தில் விசேஷணத்தன்மையும், இந்திரிய சம்பந்த முடையதில் விசேஷணத்தன்மையும் அபாவத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாம்; அது வியாபாரமாம். அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை பயனும். யோக்கியாநுபலம்பம் இந்திரியத்திற்குச் சககாரிகாரணமாம்; கரணமன்று.

## ௯௦. நியாயமதத்தில் சாமக்கிரியையோடு கூடிய அபாவப்பிரமையைக் கூறுதல்.

கட முதலியவற்றின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம் சககாரி காரணமாம்; நேத்திரேந்திரியம் கரணமாம். அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தினும் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம். அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திலும் ஒளியின் சையோகம் சககாரி யன்று. இருளில் கடாபாவத்தின் துவக்கிந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்ற தில்லை. ஒளியில் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம்

உண்டாகின்றது. ஆதலால் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் அந்நவய வெதிரேகத்தால் ஆலோக சையோகமும் சககாரியெனல் வேண்டும். என்றாலும் கடத்தில் குலாலன் பிதாவைப்போல் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒளியின் சையோகம் அந்நியதா சித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). கடத்திற்குக் காரணமாகிய குலாலனது சித்தியால் குலாலன் பிதா காரண சாமக்கிரியின் புறத்தே யுளன்; கடத்திற்குக் காரணமெனப்படான். ஆனால் கடத்தின் காரணத்துக்குக் காரணமாவன். அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணம் யோக்கியாநுபலம்பமாம். அதன் சித்தியினால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தின் காரண சாமக்கிரியினும் ஒளியின் சையோகம் புறம்பே யிருக்கின்றது. ஏனெனின், அநுபலம்பத்தின் பிரதியோகியாகிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் யாண்டு சம்பவிக்கிறதோ, ஆண்டு அவ்வநுபலம்பம் யோக்கிய மெனப்படுகின்றது. கடத்தின் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் ஒளியிலுண்டாகின்றது; அந்தகாரத்தில் நேத்திரேந்திரிய உபலம்பத்தின் ஆரோபம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்குச் சாதகம் ஒளியாம். அது கடாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) காரணமன்றாகலின் காரண சாமக்கிரியின் புறம்பாயிருக்கின்றது; ஆதலால் குலாலபிதாவைப்போலப் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம். குலாலபிதா கடத்திற்குக் காரணமல்லன். அங்ஙனமே ஒளியின் சையோகமும் அபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமன்று. ஆனால் சாக்ஷாத் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய யோக்கியாநுபலம்ப மெதுவோ அதற்கு முற்கூறியபடி சாதகமாம்.

முன்னோர் நூல்களிலோ யோக்கியாநுபலம்பம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டுப்பிரதியோகியின்றிப் பிரதியோகியின் உபலம்பத்தினது சகல சாமக்கிரிகளு மிருக்கின்றனவோ, உபலம்பமுண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பமிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: ஒளியில் கடம் இல்லாதிருக்க ஆண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் கடாபாவத்தின் பிரதியோகியாகிய கடம் இல்லை. அஃதின்றி ஒளியின் சையோகம்

திருஷ்டாவின் நேத்திரமென்னுங் கட சாக்ஷுஷ உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி யிருத்தலால் யோக்கியாநுபலம்பமாம். அந்தகாரத்தில் யாண்டுக்கடமில்லையோ ஆண்டுயோக்கியாநுபலம்பம் இல்லை. ஏனெனின் பிரதியோகியின் சாக்ஷுஷ உபலம்பத்தின் சாமக்கிரியில் ஆலோக சையோகம் உளது; ஆண்டு அதன் அபாவம் இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மியசம்பந்தத்தால் இருப்பது எதுவோ அதன் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி ஸ்தம்பத்தின்கண்ணுள்ள உற்பூத வடிவமும் மகத்துவ மாம். ஆதலால் ஸ்தம்பத்தில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் பேயின் அநுபலம்பம் யோக்கியமாகும். சையோக சம்பந்தத்தால் எது ஸ்தம்பத்தின்கண் ணுளதாகின்றதோ, அதனது உபலம்பத்தின் சாமக்கிரி ஸ்தம்பத்தின் உற்பூதவுருவமும் மகத்துவமுமன்று. ஆனால் சையோக சம்பந்தத்தால் இருப்பதன்கண் உற்பூதவுருவமும் மகத்துவமு மிருத்தல் வேண்டும்; அது பேயினிடத்தில்லை. ஆதலால் சையோக சம்பந்தாவச்சின்னபேயின் அத்தியந்தாபாவத்தினதுபிரதியோகியாகியபேய் எதுவோ, அதன் உபலம்பத்தின் சாமக்கிரியாகிய பேயின்கண்ணுள்ள உற்பூதவுருவ மில்லாமையால் சையோக சம்பந்தத்தால் பேயின் அநுபலம்பம்யோக்கியமன்று. இவ்வாறுபிரதியோகியின்றிப்பிரதியோகியினது உபலம்பத்தின் சகலசாமக்கிரிகளு மிருந்தும் உபலம்பம் உண்டாகிறதில்லை. அந்த யோக்கியாநுபலம்பம் அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சககாரிகாரணமாம். இவ்வாறு யாண்டு யோக்கியாநுபலம்பம் உளதாய் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரியஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அபாவத்திற்கு உண்டாகின்றது. யாண்டு யோக்கியாநுபலம்பமில்லையோ, ஆண்டு அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அநுமானமுதலிய கிரமத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகிறது. நையாயிகர் கிரமப்படி அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் யோக்கியாநுபலம்பம் சககாரியாம்; இந்திரியம் கரணமாம்.

## ௬௧. பட்டவேதாந்த மதங்களில் நியாயமதத்தினும் அபாவப்பிரமையின் சாமக்கிரியிலுள்ள வேறுபாடு.

பட்டமதத்தினும் அங்ஙனமே அத்வைதமதத்திலும் யோக்கியாநுபலம்பமே கரணமாம். அபாவஞானத்தில் இந்திரியத்திற்கு

க்கரணத்தன்மை யின்று. இதனுனே அநுபலப்தியென்னும் பின்னப் பிரமாணத்தைப் பட்டர் ஒப்பியிருக்கின்றார். அதனை அநுசரித்ததாக வே அத்வைத கிரந்தங்களிலும் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது வாக அநுபலப்தி யென்னும் வேறு பிரமாணமே எழுதப்பட்டிரு க்கின்றது. அநுபலம்பத்தினையே அநுபலப்தியென்பர். எப்படி யோக் கியாநுபலம்பத்தினை நையாயிகர் சககாரியெனக்கொண்டிருக்கின் றனரோ, அங்ஙனமே யோக்கியாநுபலம்பம் பட்டமத அத்துவித மதங்களிற் பிரமாணமாம். நையாயிக மதத்தில் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷத்திற்குக்காரணம் இந்திரியமும் யோக்கியாநுபலம்பமுமாகிய இரண்டு மாம். அவற்றுள் இந்திரியம் கரணமாமாகலின் அபாவப் பிரமையிற் பிரமாணமாம். அநுபலம்பத்திற்கு அபாவப் பிரமை யின் சககாரி காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது; கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் அநுபலம்பம் பிரமாணம் அன்று. பட்டர் முதலியோர் மதத்தில் அநுபலப்தியே பிரமாணமாம்.

அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியில் அநுபலப்தியின் வியா பாரமொன்றுஞ் சம்பவிக்கிற தில்லை. வியாபாரமுடைய பிரமைக் காரணம் யாதோ அது பிரமாணமெனப்படுகின்றது. ஆகலின் அநு பலப்திக்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் வியா பாரமுடைய பிரமையின் காரணத்திற்கே பிரமாணத்தன்மையுண் டென்னும் நியமமும் நையாயிக மதத்தில் உள்ளது. பட்டர்முதலி யோர் மதத்திலோ எல்லாப் பிரமாணங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்கணமுண்டு. சில பிரமாணங்களின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசம் உண்டு; சிலவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபார த்தின் பிரவேசமில்லை. எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷப்பிரமையின் வியா பாரமுடைய அசாதாரண காரணம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென் றும், அநுமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார ணம் அநுமானப்பிரமாணமென்றும், சாப்திப் பிரமையின் வியாபார முடையஅசாதாரணகாரணம் சத்தப்பிரமாணமென்றும் சொல்லப் படுகின்றன. இவ்வாறு மூன்றுபிரமாணங்களின் இலக்கணத்திலோ வியாபாரத்தின் பிரவேசமிருக்கின்றது. அந்தப் பிரமாணங்களின் நிரூபணத்தில்மூன்றிடங்களிலும்வியாபாரத்தின் சம்பவம்சொல்லி வந்தோம்; உவமானம் அர்த்தாபத்தி உபலப்தி என்பவற்றின் இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசமில்லை. உவமிதியின் அசா

தாரண காரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர். உபபாதக கற்பனையின் அசாதாரண காரணமாகிய உபபாத்தியத்தினது அநுப பத்தியின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படுகின்றது. அபாவத்தினது பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப் பிரமாணமென்பர். அபாவத்தின்பரோக்ஷஞானமும் அநுமானமுத லியவற்று னுண்டாகின்றதென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டிருக்கின் றது. ஆதலால் அநுபலப்தியின் இலக்ஷணத்திற்கு அபாவ ஞான த்தை உண்டுபண்ணுவனவாகிய அநுமான முதலியவற்றில் அதி வியாப்தி யுண்டாகின்றது. என்றாலும் அநுமானமுதலிய பிரமாண ங்கள் பாவத்தின் பிரமைக்கும், அபாவத்தின் பிரமைக்கும் சாதா ரணகாரணங்களாம். அபாவத்தின் பிரமைக்கு அசாதாரணகாரண மன்று. அநுபலப்தியினால் கேவலம் அபாவத்தின் ஞானமே உண் டாகின்றது. ஆதலால் அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அநுபலப்திப் பிரமாணமாம்; அந்நிய மன்று. இவ்வாறு மூன்று பிரமாணங்களினது இலக்கணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேசம் இல்லை. ஆதலால் வியாபாரத்தின் அபேக்ஷை மூன்று பிரமாணங் களிலு மில்லை. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் ஞான முண்டாகிறது; அதுவோ பிரத்தியக்ஷமாம். அநுமானத்தாலும், அங்ஙனமே சத்தத்தாலுமுண்டாகும் அபாவத்தின் ஞானம் எது வோ, அது பரோக்ஷ மாகின்றது. சிலவிடங்களில் நையாயிகர் அபாவத்தின் ஞானத்தை இந்திரியஜந்நியமெனக் கூறுவர். அவ் வளவு ஞானமே அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஏனெனின், நையாயிக மதத்திலும் அபாவஞானத்தின் சககாரிகாரணம் அநு பலப்தியாம். எத்தன்மையயோக்கியாநுபலப்தியை நையாயிகர் இந் திரியத்தின் சககாரியாகக் கொண்டிருக்கின்றனரோ, அந்த யோக் கியாநுபலப்தியே பட்டர்முதலியோர்மதத்தில் சுதந்திரம் பிரமாண மின்றியே பேதமாம். நையாயிக மதத்திலோ அபாவப்பிரமைக்கு ப்பிரமாணம் இந்திரியமாம்; வேதாந்த மதத்தில் பிரமாணம் அநு பலப்தியாம். வேதாந்த மதத்தில் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் பெறப்படுவதாகிய அபாவத்தின் ஞானமும் நையாயிக மதத்திற் போல பிரத்தியக்ஷமாம்; பரோக்ஷமன்று.

---

## ௯௨. வேதாந்த முறைப்படி இந்திரியத்தாற் பெறப்படாத பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஈண்டு இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாம்; அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மையை நிஷேதித்துப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதல்பொருந்தாது என்றிவ்வாறுகூறும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாகுமாயின் ஈசுவரஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், நியாய மதத்திலோ ஈசுவரனது ஞானம் நித்தியமாகலின் இந்திரிய ஜந்நியமன்று. வேதாந்தமதத்தில் ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வடிவமாம்; இந்திரிய ஜந்நியம் அன்று. வேறு நூல்களில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையைக் கூறுதலில் அநேக தூஷணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமா மென்னும் நியமம் இல்லை. ஆனால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதமுண்டாயின் அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். யாண்டு விஷயம் எதிர்ப்படுகின்றதோ, ஆண்டுச் சிலவிடத்திலோ இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் இந்திரியவாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கடதேசத்திற் செல்லுகின்றது; சென்று கடத்தின்சமான வடிவமாய்க் கடத்தோடு விருத்தி சேருகின்றது. ஆண்டு விருத்தி அவச்சின்ன சேதனம் பிரமாண சேதன மெனப்படுகின்றது. விஷயத்தில் வந்த சேதனம் விஷய சேதன மெனப்படுகின்றது. பிரமாண சேதனமும் விஷய சேதனமும் சொரூபமாகவோ எப்போதும் ஒன்றேயாம். உபாதி பேதத்தால் சேதனத்திற்குப் பேதமுண்டாகின்றது. உபாதியும் வேறிடங்களி லிருக்குமாயின் உபகிதத்திற்குப் பேதமுண்டாம். ஓரிடத்தில் இருக்குமாயின் உபகிதத்திற்குப் பேதம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உருவமும் கடமும் ஓரிடத்தி லிருக்கின்றன. ஆண்டுக் கடத்தின் உருவ உபகித ஆகாயமும் கட உபகித ஆகாயமும் ஒன்றேயாம். மடத்தினுட் கடம் இருக்குமாயின், ஆண்டுக் கட உபகித ஆகாயம் மடாகாயத்தின் வேறன்று. கடசூனிய தேசத்திலும் மட மிருத்தலால் மடாகாயமோகடாகாயத்தின்வேறுமாம். என்றாலும் மடசூனிய தேசத்திற் கடமில்லை யாகலின் மடாகாயத்தினும் கடாகாயம் வேறன்று. இவ்வாற்றால் விருத்தியும் விஷயமும் பின்னதேசத்தில் இருக்கின்றன. இவ்வளவான் விருத்தி உபகித சேதனமும் விஷய உபகித

சேதனமும் பின்னமாம். விருத்தி விஷய தேசத்தி லிருக்குமாயின் அப்போது விஷ்ய சேதனமும் விருத்தி சேதனமாகின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு பேதம் இருப்பதில்லை; ஆனால் அபேதம் உண்டாகின்றது. விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுமாயின், அப்போது திருஷ்டாவின் சரீரத்தினுள் அந்தக்கரணமுதல் விஷயபரியந்தம் விருத்தியின் ஆகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷய தேசத்திற்குப் புறத்திலும் விருத்தியின் சொரூபம் இருத்தலால் விஷய சேதனத்தின் வேறாயும் விருத்தி சேதன மிருக்கிறது. என்றாலும் அக்காலத்தில் விருத்தியின் வேறாகிய விடத்தில் விஷய மில்லை. ஆதலால் விஷயசேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதங் கூறுகின்றனர். இரண்டிற்கும் ஒன்றற்கொன்று அபேதம்யாண்டேனும் எழுதப்பட்டுளதாயின் அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— எவ்வளவு விருத்தி பாகம் கடதேசத்தில் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு விருத்தி பாகத்தால் உபகித சேதனம் கடசேதனத்தின்வேறன்று. இவ்வாற்றால் யாண்டு விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்த ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படுகின்றது.

## கூரு. பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், அபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம், ஸ்மிருதி முதலிய பரோக்ஷ ஞானம் என்பவற்றைச் சாமக்கிரியோடு நிர்ணயித்தல்.

யாண்டு விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத ஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அந்த ஞானம் பரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. சம்ஸ்கார ஜந்திய ஸ்மரணரூப அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி சரீரத்தி னுள்ளேயே இருக்கின்றது. அதன் விஷயம் தேசாந்தரத்தில் இருக்கின்றது; அல்லது நஷ்டமா யிருக்கின்றது. ஆகலின் விஷய சேதனத்துக்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மில்லா திருத்தலின் ஸ்மிருதி ஞானம் பரோட்சமாம். எப்பதார்த்தத்திற்குப் பூர்வ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரமும் இந்திரியத்தின்சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு "அதுவே இது" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. அதனை அபிஞ்ஞை ஞானமென்

பர். ஆண்டும் இந்திரிய ஜந்திய விருத்தி விஷய தேசத்திற் செல்கின்றது. ஆதலால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத மிருத்தலின் பிரத்தியபிஞ்ஞை ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமே யாகின்றது. கேவல இந்திரிய ஜந்திய விருத்தி யுளதாயின், ஆண்டு "இது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. அதனை அபிஞ்ஞைப் பிரத்தியக்ஷ மென்பர். முக்கிய சித்தாந்தத்திலோ முன் அநுபவிக்கப்பட்டதின் 'அதுவே இது' என்னும் ஞானமும் 'அது' என்னும் அம்சத்தில் ஸ்மிருதி ரூபமா யிருத்தலால் பரோக்ஷமும், 'இது' என்னும் அம்சத்தில்பிரத்தியக்ஷமுமாம். ஆதலால் 'அதுவே இது' என்னும் ஞானத்தில் கேவலம் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லை. அம்சபேதத்தால் பரோக்ஷத்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மை களாகிய இரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன.

கேவலம் சம்ஸ்கார ஜந்திய விருத்தி யுளதாயின், அதற்கு 'அது' என்னும் வடிவம் உண்டாகின்றது. அதனை ஸ்மிருதி யென்பர். பூர்வம் இந்திரியத்தால் அல்லது அநுமான முதலியவற்றால் எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞானமுண்டாயிருக்குமோ அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பூர்வ அநுபவம் கரணமாம்; அநுபவஜந்திய சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், எந்தப் பதார்த்தத்தின் ஞானம் முன் உண்டாயிருக்கிறதோ அதன் ஸ்மிருதி வருஷங்கள் கழிந்தும் உண்டாகும். ஆண்டு ஸ்மிருதிக்கு அவ்யவகித (மறைப் பின்றிய) பூர்வ காலத்தில் அநுபவமோ இல்லை. மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் உண்டாவது எதுவோ அது ஏதுவாம். ஆதலால் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு நேரே காரணமாகாது. ஒன்றன் வாயிலாகக் காரணமா மென்னல் வேண்டும். ஆதலால் இங்ஙனம் மதித்தல் தகுதியாம். எப்பதார்த்தத்தின் பூர்வ அநுபவம் உண்டாக வில்லையோ, அதன் ஸ்மிருதியோ உண்டாகிறதில்லை. பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரண மன்றெனின், எதன் அநுபவ முண்டாகவில்லையோ அதன் ஸ்மிருதியு முண்டாதல் வேண்டும்; அங்ஙனம் உண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் பூர்வ அநுபவத்தோடு ஸ்மிருதிக்கு அந்வயவெதிரேக முண்டு. பூர்வ அநுபவ மிருந்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமென்பது அந்வயம்; பூர்வ அநுபவ மில்லையாயின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாதென்பது வெதிரேகம். ஒன்றிருத்தலால் மற்றொன்றிருத்தல் அந்வயமெனப்படுகின்றது. ஒன்ற னின்மையால் மற்றைய தில்லாதிருத்தல் வெதி

ரேக மெனப்படுகின்றது. அந்வய வெதிரேகத்தால் காரண காரிய த்தன்மை அறியப்படுகின்றது. பூர்வ அநுபவத்திற்கும் ஸ்மிருதிக்கும் அந்வய வெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அவற்றினுக்குக் காரண காரியத்தன்மையோ அவசிய மிருக்கின்றது. ஆனல் மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவம் சேருகிறதில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கு முன் அநுபவத்திற்கு ஓர் வியாபாரமங்கிகரித்தல் வேண்டும். யாண்டுப் பிரமாணவலியால் காரணத் தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றதோ, மறைப்பின்றிய பூர்வகாலத்தில் காரணத்தின் சத்தை சம்பவிக்கிற தில்லையோ, ஆண்டு வியாபாரத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சாஸ்திரமாகிய பிரமாணத்தால் யாகத்தில் சுவர்க்கத்துக்குச் சாதனமாகுந் தன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றது. ஈற்முருதியை யாகமென்பர். அந்த யாகம் நாசமாய் வெகு காலத்திற்குப் பின் சுவர்க்க முண்டாகின்றது. சுக விசேஷத்தினைச் சுவர்க்க மென்பர். சுவர்க்கத்தின் மறைப்பின்றிய முற்காலத்தில் யாகமின்மையால் யாகத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சாஸ்திரத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரணத்தன்மையின் நிர்வாகத்தின் பொருட்டு யாகத்தின் வியாபாரமாகிய அபூர்வத்தினை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எப்போது அபூர்வம் அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ, அப்போது தோஷமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கடுத்த முற்காலத்தில் காரணமாவது வியாபாரமாவது ஒன்றிருத்தல் வேண்டும். சில விடத்து இரண்டு மிருக்கும்; ஆனல் ஒன்று அவசியமா யிருத்தல் வேண்டும். எதனைத் தர்மமென்பரோ அது யாகத்தாற்றோன்றிய அபூர்வமாம். யாகத்தால் அபூர்வ முண்டாய், யாகத்தாற் றோன்றும் சுவர்க்க மெதுவோ அதனை உண்டாக்குவதாயும் இருக்கின்றது. ஆதலால் அது (அபூர்வம்) வியாபாரமாம். யாகம் சுவர்க்கத்திற்குச் சாதனமாந் தன்மையை நிர்வகித்தற்பொருட்டு அபூர்வம் வியாபாரமென அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அவ்வபூர்வம் எப்போதும் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே அந்வய வெதிரேக வலியால் பெறப்பட்டதாகிய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் காரணமாதலை நிர்வகித்தற்பொருட்டுச் சம்ஸ்காரத்தினை (வாசனையை) அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அந்தச் சம்ஸ்காரம் என்றும் பரோக்ஷமாம். எந்த அந்தக்கரணத்தில் பூர்வ அநுபவமுளதாய் ஸ்மிருதியுண்டாகுமோ அவ்வந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சம்ஸ்காரமாம்.

நையாயிக மதத்தில் அநுபவம் சம்ஸ்காரம் ஸ்மிருதி என்பன ஆத்மாவின் தர்மமாம். அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தினை நையாயிகர் பாவனை யென்பர். அந்தச் சமஸ்காரம் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றியதும், பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றும் ஸ்மிருதியை யுண்டாக்குவதுமா யிருத்தலின், வியாபார மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்குக் கரணமாம்; சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். ஸ்மிருதியின் உற்பத்திக்கடுத்த பூர்வகாலத்தில் பூர்வ அநுபவமோ நாசமாகுதலான் அபாவமாம். என்றாலும் அதன் வியாபாரமாகிய சம்ஸ்காரம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவம் நாசமாகியும் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அந்தச் சம்ஸ்காரமோ பிரத்தியக்ஷம் அன்று. அநுமானத்தினாலாவது அர்த்தாபத்தியினாலாவது சம்ஸ்காரத்தின் சித்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் எவ்வளவு காலம் முன் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ அவ்வளவு காலம் சம்ஸ்காரமிருக்கின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குப் பின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அது சாம ஸ்மிருதி யெனப்படுகின்றது. சரம ஸ்மிருதியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் மீண்டும் அப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பூர்வ அநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தால் அநேக ஸ்மிருதி யுண்டாகிறது. சரம ஸ்மிருதி யுண்டாகும் வரையில் ஒரேசம்ஸ்காரமிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மை காரியத்தினால் அறியப் படுகின்றது. எந்த ஸ்மிருதி யுண்டாகிய பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாவதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதியில் சரமத்தன்மையின் ஞானம் அநுமானத்தால் உண்டாகின்றது. அந்தியத்தை (கடைசியை) ச் சரம மென்பர். சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர் :— பூர்வ அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தால் முதல் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. முதல் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியினால் முன் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. ஸ்மிருதியினால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. அதனினின்றும் மீண்டும் சஜாதீயஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அந்த ஸ்மிருதியினால் அதனை உண்டாக்கிய சம்ஸ்காரத்திற்கு நாசம் உண்டாகின்றது. அந்நியசமஸ்காரம் உற்பத்தியாகின்றது. அதனினின்றும் மூன்றாவது ஸ்மிருதியுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதியினின்றும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. எந்த ஸ்மிருதிக்குப்பின் சஜாதீய ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லையோ, அந்த ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரத்திற் கேது வன்று. இம்மதத்தில்

சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி ஞானமும் உத்தரஸ்மிருதிக்குக் கரண மாம். முதல் ஸ்மிருதிக்குக் கரணம் அநுபவமாம். இரண்டிடங்க ளிலும் சம்ஸ்காரம் வியாபார மாம். முதல் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்துக்குக் கரணம் ஸ்மிருதியன்று. ஆனால் பூர்வ அநுபவத் தால் சம்ஸ்காரம் உண்டாகின்றது. அந்த ஒரே சம்ஸ்காரம் சரம ஸ்மிருதிபரியந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் பூர்வ அநுபவமே ஸ்மி ருதிக்குக் கரணமாம். பூர்வ அநுபவ ஜந்நிய சமஸ்காரமே சகல சஜாதீய ஸ்மிருதிகளிலும் வியாபாரமாம். இரண்டு பக்ஷங்களிலும் ஸ்மிருதி ஞானம் பிரமையன்று. ஏனெனின், முதற்பக்ஷத்திலோ ஸ்மிருதி ஞானத்திற்குக்கரணம் பூர்வ அநுபவமாம். அது ஆறு பிர மாணங்களின் வேறும். பிரமாண ஜந்நிய ஞானத்தினைப் பிரமை யென்பர். பூர்வ அநுபவம் பிரமாணமன்று. இரண்டாவதுபக்ஷத் தில் முதல் ஸ்மிருதியின் கரணமோ பூர்வாநுபவமாம். இரண்டா வது ஸ்மிருதியின் கரணம் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதியும் ஆறு பிரமாணங்களிலும் இல்லை; ஆதலால் ஸ்மிருதியைப் பிரமை யெனக் கூறுவதில்லை. என்றாலும் யதார்த்தம் அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகைத்தாம். மயக்க வடிவின தாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாற் றோன்றிய தெதுவோ அது அயதார்த்த மாம். பிரமை வடிவினதாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ் காரத்தாலுண்டாகிய தெதுவோ அது யதார்த்தமாம். இவ்வாறு இரண்டு பக்ஷங்கள் நூல்களில்எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தூஷணமும் பூஷணமும் அநேகமுண்டு. நூல் விரியுமென்னும் பயத்தால் உபரதியடைந்து பிரசங்கத்தினை எழுதுகின்றோம்.

எங்ஙனம் பூர்வ அநுபவ ஜந்நிய ஸ்மிருதி ஞானம் பரோக்ஷ மோ, அங்ஙனமே அநுமான முதலிய பிரமாணத்தாற் றோன்றிய ஞானமும் பரோக்ஷமாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் ஸ்மிருதியின் விஷ யம் விருத்தியினின்றும் விலகியிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநு மான முதலியவற்றாற் றோன்றும் ஞானத்தின் விஷயமும் விருத்தி தேசத்திலில்லை; ஆனால் விலகியுள்ள பர்வதமுதலிய தேசங்களிலிரு க்கின்றது. சென்றனவும் வருவனவு மாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் அநுமானமுதலியவற்றால் அநுமிதி முதலியனவாகிய வர்த்தமான ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. ஆதலால் அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றும் ஞானத்தின்தேசத்திலும் விஷயமிருக்கிறதில்லை. ஆனால் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தின் தேசகாலங்களுக்கு வேறாகிய தேச த்திலும் காலத்திலும் அவற்றின் விஷயமிருக்கும்.

## நியமமின்றிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் அநுசந்தானம்.

இந்திரியஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயம் ஞானத்தின் தேசகாலங்களுக்கு வேறாகிய தேசகாலங்களிலிருப்பதில்லை; ஆனால் ஞானத்தின் தேசகாலங்களிலேயேயிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானம் முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமேயாகின்றது. அத்துவைத மதத்தில் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி யாதோ அதனை ஞானமென்பர். ஆதலால் ஞானமும் விஷயமும் ஓரிடத்திருக்கும், அல்லது விருத்தியும் விஷயமுமோரிடத்திருக்கும்என்று கூறுவதிற் பொருளொன்றேயாம். இந்திரியஜந்நிய ஞானமே பிரத்தியக்ஷமாமென்னும் நியம மில்லை. யாண்டு அந்நியப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய விருத்திதேசத்திலும் விஷய மிருக்கின்றதோ, ஆண்டுப்பிரத்தியக்ஷஞானமே யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன்நீ" என்னுஞ் சொல்லால் உற்பத்தியாகிய விருத்தியின் தேசத்தில் விஷயம் இருக்கின்றது. இதனாற் சப்தப் பிரமாண ஜந்நிய ஞானமும் சிலவிடத்துப் பிரத்தியக்ஷமாகின்றது. மகாவாக்கியத்தாற் றோன்றிய பிரஹ்மாகார விருத்தியும் பிரஹ்மான்மாவுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்தில் இருக்கின்றன; ஆதலால் மகாவாக்கியத்தாற் றோன்றிய பிரஹ்மாத்ம ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே ஈசுவர ஞானத்திற்கு உபாதானகாரணமான மாயையின் தேசத்தில் சர்வ பதார்த்தங்களுமிருக்கின்றன. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமன்றாயினும் ஈசுவரனது ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அங்ஙனமே அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய அபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஏனெனின் யாண்டுப் பூதலத்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பூதல தேசத்தில் அந்தக் கரணத்தின் விருத்தி செல்லுகின்றது. "பூதலத்திற் கடமில்லை" என்பது விருத்தியின் ஆகாரமாம். ஆண்டுப் பூதலஅம்சத்திலோ விருத்தி நேத்திரஜந்நியமாம். கடாபாவ அம்சத்தில் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம். எங்ஙனம் "பர்வதம் தீயுடைத்து" என்னும் விருத்தி பர்வதஅம்சத்தில் நேத்திர ஜந்நியமும், வந்நி அம்சத்தில் அநுமான ஜந்நியமுமாமோ, அங்ஙனமே ஒரே விருத்தி அம்சபேதத்தால் இந்திரியமும் அநுபலப்தியுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் உற்பத்தி யாகின்றது. ஆண்டுப் பூதலாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு விருத்தி அவச்சின்ன

சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. பூதலாவச்சின்ன சேதனமே கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனமாம். ஆதலால் கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் விருத்திஅவச்சின்னசேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய கடாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆனல் யாண்டு அபாவத்தின் அதிகரணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் அதிகரணத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியத்தின் வியாபாரமிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது.

யாண்டு அதிகரணத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் இந்திரியத்தின் வியாபார முண்டாகிறதில்லையோ, ஆண்டு அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; ஆனற் பரோக்ஷமாம். எங்ஙனம்: வாயுவி லுருவமின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் மூடிய கண்ணுடையவனுக்கும் உண்டாகின்றது. பரமாணுவில் யோக்கியாநுபலப்தியினல் நேத்திரத்தின் விழித்தல் வியாபாரமின்றியே மகத்துவா பாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷய தேசத்தில் விருத்தி செல்லுகிற தில்லை. ஆதலால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய வாயுவிலுருவமின்மையின் ஞானமும் அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் ஞானம் சிலவிடத்துப் பிரத்தியக்ஷமும் சில விடத்துப் பரோக்ஷமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அநுபலப்தி ஜந்நிய பரோக்ஷஞானத்தின் உதாரண மெழுதப்படவில்லை; அது அவற்றிற் குறையாம்; எழுதுதல்வேண்டும். பரோக்ஷத்திற்கு உதாரணம் எழுதாவிடின் அநுபலப்தி ஜந்நியஞானம் பரோக்ஷமாகாதென்னும் மயக்கமுண்டாம்.

## கரு. அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமாமென்பதின் நிர்ணயம்.

சூக்ஷ்மமாய் விசாரிக்குமிடத்து அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாற் றோன்றிய அபாவத்தின் ஞானம் யாண்டும் பரோக்ஷமாம்; ஓரிடத்தும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. ஏனெனின் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேதம் உண்டாகியும், யாது பிரத்தியக்ஷ

யோக்கிய விஷயமன்றோ, அதன் பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சத்த முதலிய பிரமாணங்களால் தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் உண்டாகுங்கால் பிரமாண சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்குப் பேதமில்லை, ஏனெனின் அந்தக்கரண தேசத்தில் தர்மாதர்மமிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தக்கரணமும் தர்மாதர்மமுமாகியவுபாதிகள்வேறுவேறிடங்களிலில்லாதிருத்தலால், தர்மாதர்மாவச்சின்னசேதனம்பிரமாணசேதனத்தோடபின்ன மன்று. என்றாலும் தர்மாதர்மம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் சத்த முதலியவற்றாற் றோன்றிய தர்மாதர்மங்களின் ஞானம் என்றும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. அநுபவத்தை யொட்டி விஷயங்களில் யோக்கியதை அயோகியதைகளை அறிதல் வேண்டும். எங்ஙனம் தர்மாதர்மங்கள் பிரத்தியக்ஷயோக்கியமன்றோ,அங்ஙனமேஅபாவ பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. அபாவபதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷமாமாயின், வாதிகளின் விவாதமுண்டாதல் வேண்டியதில்லை. மீமாம்ஸகர் அபாவத்தினை அதிகரணவடிவமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். நையாயிகர் முதலியோர் அதிகரணத்தின் வேறாகக்கொண்டிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே நாஸ்திகர் அபாவத்தினை வெறுமையென்றும் பொய்யென்றும் கொள்ளுகின்றனர். ஆஸ்திகர் அபாவத்தினைப் பதார்த்தமெனக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு அபாவத்தின் சொரூபத்தில் விவாதமுளது. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய கட முதலியவற்றின் சொரூபத்தில் அதிகரணத்தின் வேறு, வேறன்று என்றல் முதலிய விவாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அபாவபதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியம் அன்று. இக்காரணத்தால் யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாண சேதனத்தோடு கடாபாவ அவச்சின்ன சேதனத்திற்கு அபேத முளதாயினும் அபாவாமிசத்தில் இந்த ஞானம் பரோக்ஷமாம்; பூதலாம்சத்தில் அபரோக்ஷமாம். எங்ஙனம்: பர்வதம் வஹ்நியுடைத்து என்னும் ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் அபரோக்ஷமும் வஹ்நி அம்சத்தில் பரோக்ஷமு மாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்ய அபாவத்தின் ஞானத்தினை யாண்டும் பரோக்ஷமாகக்கொள்ளின் பட்டரோடும் விரோத மின்று. பட்டமதத்தில் அநுபலப்தி ஜந்ய அபாவத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமேயாம்.

அபாவத்தின் ஞானத்தினை நையாயிகர் இந்திரிய ஜந்யமென மதித்து அதற்குப் பிரத்தியக்ஷங் கூறுகின்றனர். அது எவ்வாற்று

ஹும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் வாயுவில்உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது, பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது என்பது நையாயிகர்களது சித்தாந்தம்; அது பொருந்ாது. ஏனெனின் வாயுவில் உருவம் இன்மையை அறிதற்பொருட்டு ஒருவரும் நேத்திரத்தை விழித்தலாகிய வியாபாரத்தைச் செய்கிற தில்லை. ஆனால் மூடிய விழிக்கும் வாயுவில் உருவ மின்மையின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியால் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் விழித்த விழிக்குண்டாவது போல மூடிய விழிக்கும் உண்டாகின்றது. மூடிய விழிக்குக் கடமுதலியவற்றின் நேத்திரேந்திரிய ஞானம் என்றும் உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் வாயுவில் உருவமின்மையின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமும், பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் நேத்திரேந்திரியப் பிரத்தியக்ஷமும் பொருந்தா. ஆனால் யோக்கிய அநுபலப்தியினால் அவற்றின் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகிறது.

அபாவஞானத்தில் இந்திரியங்களின் அந்வயவெதிரேகத்தைக் காணுதலால் அபாவஞானத்தில் இந்திரியம் ஏதுவாமென நையாயிகர் கூறுகின்றனர். இதற்குச் சமாதானம் பேதநிக்காரமுதலிய நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது:—இந்திரியங்களின் அந்வயவெதிரேகம் அதிகரணத்தின் ஞானத்தில் ஸபலமாம். எங்ஙனம்: பூதலத்திற் கடாபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறது, ஆண்டு நேத்திரேந்திரியத்தால் அபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அந்த நேத்திரத்தால் அறியப்பட்ட பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்தியினால் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலம் யாதோ, அதன் ஞானத்தில் இந்திரியம் ஸபலமாம். இச்சங்கைசமாதான மிரண்டும் பொருத்த முடையனவன்று. ஏனெனின், வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவாபாவத்தின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றியு முண்டாகின்றன. ஆதலால் எந்த அபாவஞானத்திலும் இந்திரியத்தின் அந்வயவெதிரேகமிருக்கினும் இந்திரியத்திற்குக் காரணத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. சகல அபாவஞானத்திலும் இந்திரியத்தின் அந்வயவெதிரேகம் பெறப்படுவதில்லை. இவ்வாற்றால் தளர்வுடைய மூலசங்கைக்குச் சமாதானங் கூறுதலும் அசங்கதமாம்.

நையாயிகர் "கட அநுபலப்தியினால் இந்திரியத்தால் அபாவத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது; ஆதலால் அநுபலப்தி இந்திரியமென்னும் இரண்டும் கட முதலியவற்றின் அபாவ ஞானத்திற்கு ஏதுவாம் என்று இவ்வாறு சங்கிக்கின்றனர். இச்சங்கைக்குக் "கடாபாவத்தினது அதிகரணத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தால் உண்டாகின்றது, கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தியினா லுண்டாகின்றது" என்னும் முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் யாண்டு இந்திரிய யோக்கிய அதிகரணம் இருக்கின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டு அதிகரணம் இந்திரிய யோக்கியமன்றோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: "வாயுவில் உருவ அநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தினால் உருவத்தின் அபாவத்தை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்பதாக வாயுவில் உருவ அபாவத்தின் அநுபலப்தி ஜந்நியஞானமும் நேத்திர ஜந்நியஞானமும் விளங்குகின்றன. ஆண்டு வாயுவின் ஞானம் நேத்திரஜந்நியமும் உருவ அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ஜந்நியமுமாமெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின், வாயுவில் உருவத்தின் அபாவத்தோடு நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யின்று.

ஆதலால் அபாவ ஞானத்தினைக் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்நியமெனக் கொள்ளின் இரண்டினாலும் ஆக்கப்படுந்தன்மை தோற்றுதலா லுண்டாகும் விரோதத்திற்கு அத்வைதவாதியின் சமாதான மிதுவாம்:— "பூதலத்தில் அநுபலப்தியினால் நேத்திரத்தால் கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன்" என்று கூறுதற்கு அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தினால் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது அபிப்பிராயம் அன்று. ஆனால் பூதலத்தில் இந்திரியஜந்நிய கடத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் கடாபாவத்தின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். அபாவத்தின் நிச்சயத்திற் கேது அநுபலப்தியாம். அநுபலப்தியின் பிரதியோகியாகிய வுபலப்தி யாதோ, அதனிடத்து இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் தோற்றுகின்றது. இதனால் நிஷேதிக்கத்தக்க உபலப்தியில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை தோற்றுதலால் இந்திரிய ஜந்நிய உபலப்தியின் அபாவத்தால் கடாபாவத்தின் நிச்சயம் உண்டாகின்ற தென்பது பெறப்பட்டது. அங்ஙனமே "வாயுவில் உருவத்தின் அநுபலப்தியால் நேத்திரத்தால் உருவம் இன்மையை நிச்சயிக்கின்றேன்"

என்று சொல்லுதற்கும் உருவத்தின் அநுபலப்தியோடு கூடிய நேத்திரத்தால் உருவமின்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரிய மன்று. ஏனெனின், நேத்திரத்தின் வியாபாரமின்றியும் உருவமின்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. ஆனல் நேத்திரஜந்நிய உருவத்தினது உபலப்தியின் அபாவத்தால் வாயுவில் உருவம் இன்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்பது தாற்பரியம். ஆதலால் எந்த உபலப்தியின் அபாவம் உருவம் இன்மையின் நிச்சயத்திற்கு ஏதுவோ அவ்வுபலப்தியில்நேத்திரஜந்நியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்ருல் சகல அபாவ நிச்சயத்திற்கும் ஏதுவாகிய அநுபலப்தி யாதோ அதன் பிரதியோகியாகிய உபலப்தியில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. விவேகமின்றி அபாவ நிச்சயத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் தோற்றுகின்றது. நையாயிகர்களது சங்கையின் இச்சமாதானம் யாண்டும் வியாபகமாம். அதிகரண ஞானத்தின் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் அபாவ ஞானத்திற் றேற்றுகின்றது என்னும் பேததிக்கார வேதாந்த பரிபாஷை முதலியவற்றின் சமாதானம் யாண்டும் வியாபகம் அன்று. ஆனல் யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய பூதல முதலியன அபாவத்தின் அதிகரண மாமோ; ஆண்டு இச் சமாதானஞ் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ அயோக்கியமான வாயு முதலியன அபாவத்தின் அதிகரணமோ ஆண்டு முற்கூறிய சமாதானஞ் சம்பவிக்கிற தில்லை. "அநுபலப்தியினல் இரசனேந்திரியத்தால் புளிப்பிரசத்தின் இன்மையை மாம்பழத்தில் அறிகின்றேன்" என்னுமிடத்தும் அதிகரணத்தின் ஞானம் இரசனேந்திரியத்தினற் றேன்றியதெனல் சம்பவியாது. ஏனெனின் புளிப்பிரசத்தின் அபாவத்தினது அதிகரணம் மாம்பழமாம். அதனை அறியும் சாமர்த்தியம் இரசனேந்திரியத்தி லின்று. இரசனேந்திரியத்தில் இரசமாத்திரத்தை அறியும் சாமர்த்தியம் உண்டு; திரவியத்தை அறியும் சாமர்த்தியம் இல்லை. ஆதலால் இரசனேந்திரிய ஜந்நிய புளிப்பிரசத்தினது உபலப்தியின் இன்மையால் மாம்பழத்தில் இரசத்தினது இன்மையின் நிச்சயமுடையன் யான் என்னும் தாற்பரியத்தால் முற்கூறிய வியவகாரம் உண்டாகின்றது. முற் கூறிய வாக்கியத்தின் அக்ஷர மரியாதையால் கூறியஅர்த்தம் கிலேசமுடையதாயினும், வேறென்றிற் செல்லுதல் சம்பவியாமையின், கூறிய பொருளையே அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஆதலால் நையாயிகர்களது சங்கைக்கு யாம்

கூறியதே சமாதானமாம். இவ்வாற்றால் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது என்னும் பக்ஷம் தோஷமின்றியதாம்.

## ௬௯. அநுபலப்திப் பிரமாணத்தை அங்கீகரித்தலில் நையாயிகர் சங்கையும் சித்தாந்தியின் சமாதானமும்.

அபாவப் பிரமையை வேறு பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலில் கௌரவமிருக்கின்றது. குடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையில் இந்திரியத்திற்குப் பிரமாணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமாணத்தால் அபாவப் பிரமையின் உற்பத்தியைக் கொள்ளுதலில் இலாகவம் இருக்கிறது என்று நையாயிகர் சங்கிக்கின்றனர்.

அச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:— இந்திரியத்திற்குப் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறும் நையாயிகரும் அநுபலப்திக்குக் காரணத்தன்மையோ அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அநுபலப்திக்குக் கரணத்தன்மை கூறுவ தில்லை. அத்வைதவாதி இந்திரியம் அபாவத்திற்குக் கரணமாதலை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் இந்திரியத்திற்கு அபாவத்தோடு சுவசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. நையாயிகருக்கு அப்பிரசித்த சம்பந்தத்தின் கற்பனை கௌரவமாம். அநுபலப்தியில் சககாரி காரணத்தன்மையோ நையாயிகரும் அங்கீகரிக்கின்றனர். அதற்கு அத்வைதவாதிகள் காரணத்தன்மை யென்னும் பெயர் வைத்துப் பிரமாணத்தன்மை கூறுகின்றார். ஆதலால் நையாயிகர் மதத்திற்கௌரவமுண்டு; அத்வைத மதத்திலில்லை.

மேலும் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையாசிரியர் நூலாசிரியரின் புத்திரராவர். அவருக்கு அத்வைத சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரம் குறைவாயும், நியாய சாஸ்திரத்தின் சம்ஸ்காரம் அதிகமாயும் இருந்திருக்கின்றன. ஆதலால் மூலத்திற்குவியாக்கியானஞ்செய்து நையாயிகர் மதத்திற்கு அவர் இவ்வாறு உஜ்ஜீவனம் எழுதியிருக்கின்றார்:— அநுபலப்தி வேறு பிரமாணம் அன்று. அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தினாலே யுண்டாகின்றது. அபாவத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமில்லை; விஷயத்தோடு சம்பந்தமின்றி இந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகாது. விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த

மும், சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமும் நையாயி கர் அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அது அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்தத்தின் கற்பனை கௌரவமா மெனக்கூறின், அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் 'கடமின்மை யுடையது பூதலம்' என் னும் உணர்வு எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். இவ்வுணர்ச்சியால் கடாபாவத்தில் ஆதேயத்தன்மை விளங்குகின்றது. பூதலத்தில் அதிகரணத்தன்மை விளங்குகின்றது. பரஸ்பர சம்பந்தமின்றி ஆதார ஆதேயத்தன்மை யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பூதல முத லிய அதிகரணத்தில் அபாவத்தின் சம்பந்தம் எல்லோருக்கும் இஷ்டமாம். அபாவத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷம் அங்கீகரியாதவர்கள் எவர்களோ அவர்களுக்கும் அபாவத்தின் அங்கீகார முண்டு. ஆத லால் அதிகரணத்தோடு அபாவத்திற்குச் சம்பந்தம் எல்லோருக் கும் இஷ்டமாம். அச்சம்பந்தத்திற்கு வியவகாரத்தின் பொருட்டு ஒரு பெயர் சொல்லுதல் வேண்டும். ஆதலால் அதிகரணத்தில் அபாவத்தின் சம்பந்தத்தினை விசேஷணத் தன்மை யென்று கூறு கின்றனர். இவ்வாற்றால் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் அப்பிர சித்தம் அன்று. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய கௌரவம் நையாயிக மதத்திலில்லை. அபாவத்திற்கு அதிகரணத்தோடு சம்ப ந்தம் எல்லா மதத்தினும் பெறப்பட்டதாயிருத்தலின் விசேஷணத் தன்மை, சுவ சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்னு மிரண்டு சம்ப ந்தமும் அப்பிரசித்த மன்று. "கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின் றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பூதல முதலியவற்றில் அபாவத்தின் ஞானம் நேத்திர முதலியவற்றாற் றோன்றியதாம். யாண்டு நேத்திர ஜந்நிய ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் "காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டா கின்றது. அத்வைத மதத்தில் பூதலத்தின் ஞானம் நேத்திர ஜந்நிய மாம்; கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ஜந்நியமாம்; நேத்திர ஜந்நியமன்று. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்தில் தனது விஷய மான வியவசாயத்தின் விலக்ஷணத்தன்மை விளங்கவேண்டும். எங்ஙனம் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் ஞானம் பர்வத அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமும், வந்நி யம்சத்தில் அநுமிதியு மாம். "பர்வதத்தைப் பார்க்கின்றேன்" "வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என்று அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அதில் வியவசாயத்தின் விலக்ஷணத் தன்மை விளங்குகின்றது. அந்த விலக்ஷணத்தன்மை

ஈண்டு நேத்திரஜந்நியத் தன்மையும் அநுமான ஜந்நியத்தன்மையு மாம். அங்ஙனமே அபாவ ஞானத்தில் நேத்திர ஜந்நியத்துவமும் அநுபலப்தி ஜந்நியத்துவமு மாகிய விலக்ஷணத் தன்மையுண்டாகு மாயின் அநுவியவசாயத்தில் விளங்கல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்; வேறு பிரமாண ஜந்நியம் அன்று. அபாவ ஞானத்தினை இந்திரிய ஜந்நியமென க்கொள்ளாவிடினும் அத்வைதவாதிகள் அநுபலப்தி ஜந்நியமெனக் கொண்டு பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகக் கூறுகின்றனர். அதுவும் அசங் கதமாம். ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாவது யாதோ அது இந்திரிய ஜந்நியமாமென்னும் நியமத்திற்குப் பாதம் உண்டாகும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் நையாயிகர் மதத்தின் உஜ் ஜீவனம் சகல அத்வைத நூல்களுக்கும் விரோதமாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றது; அது யுக்திக்கு விரோதமாம். ஏனெனின்,

அபாவத்திற்கு அதிகரணத்தோடு சம்பந்தம் எல்லோருக்கு மிஷ்டமாம். ஆகலின் அப்பிரசித்த கற்பனை யில்லையென்று முதலில் கூறியது யாதோ அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் அபாவ அதி கரணங்களின் சம்பந்தமோ இஷ்டமாம். ஆனால் விசேஷணத் தன் மைச் சம்பந்தத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் காரணத் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின் அபாவ ஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மையை அங்கீகரிப்பவர் யாரோ அவர் மதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இந்திரியஜந்நிய ஞானத்திற்குக் காரணமென மதிக்கப்படுகின்றது. அந்நியமதத்தில் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் காரணத் தன்மை அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனையின் பரிகாரம் நையாயிக மதத்தி லுண்டாகாது. அபாவ ஞானத்திற்கு வேறு பிரமாண ஜந்நியத்தன்மை அங்கீகரித்தலில், கடமின்றிய பூதலத்தைக் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயஞான முண் டாகாதென்று எந்தத் தோஷஞ் சொல்லப்பட்டதோ அதுவுஞ் சம்பவியாது. ஏனெனின் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்தின் நேத்தி ரேந்திரிய ஞான முடையவன் யான் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. முற்கூறிய வாக்கியத்திற்கும் பொருள் இதுவே. இந்த அநுவியவசாயத்தில் கடாபாவம் விசேஷணமும் பூதலம் விசேஷியமுமாம். அந்த விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்

திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாத லிருக்கின்றது; கடாபாவ விசேஷணத்தில் இல்லையாயினும், கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் றோற்றுகின்றன. சிலவிடத்து விசேஷண மாத்திரத்தின் தர்மமும், சிலவிடத்து விசேஷிய மாத்திரத்தின் தர்மமும், சிலவிடத்து விசேஷண விசேஷியமாகிய இரண்டின் தர்மமும் விசிஷ்டத்திற் றோற்றுகின்றன. எங்ஙனம் : தண்டி புருஷன் என்னும் ஞானத்தில் தண்டம் விசேஷணமும், புருஷன் விசேஷியமுமாம். யாண்டுத் தண்டமின்றிப் புருஷன் இருக்கின்றானே, ஆண்டுத் "தண்டி புருஷன் இல்லை" என்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் தண்டமாகிய விசேஷணத்தின் அபாவ மிருக்கிறது; புருஷனாகிய விசேஷியத்தின் அபாவமில்லை. என்றாலும் விசேஷண மாத்திரத்தி லிருக்கும் அபாவம் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்தும் இருக்கின்றது. யாண்டுத் தண்டமிருந்து புருஷன் இல்லையோ ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அபாவ மிருக்கிறது. 'தண்டி புருஷன் இல்லை' என்பதாகத் தண்ட விசிஷ்ட புருஷனிடத்திற் றோற்றுகின்றது. யாண்டுத் தண்டமும் புருஷனும் இல்லையோ, ஆண்டு விசேஷண விசேஷியங்கள் இரண்டின் அபாவமும் விசிஷ்டத்திற் றோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே விசேஷியமாகிய பூதலத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதல் இருக்கின்றது; விசேஷணமாகிய கடாபாவத்தின்கண் இல்லை; என்றாலும் கடாபாவ விசிஷ்ட பூதலத்திற் றோன்றுகின்றது. எங்ஙனம் : "வந்நியுடைய பர்வதத்தைக் காண்கின்றேன்" என்பதாகப் பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதல் விசேஷியமாகிய பர்வதத்திலுளது; விசேஷணமாகிய வந்நியிலில்லை. என்றாலும் வந்நி விசிஷ்ட பர்வதத்தில் நேத்திரேந்திரிய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மை தோற்றுகின்றது. கடாபாவமும் பூதலமும் விஜாதீய ஞானத்திற்கு விஷயமாமாயின், "பர்வதத்தைப்பார்க்கின்றேன், வந்நியை அநுமிக்கின்றேன்" என்பதாக விலக்ஷண வியவசாய ஞானத்தை விஷயஞ் செய்வதாகிய அநுவியவசாயம் உண்டாதல் வேண்டும் என எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டதோ, அதுவும் அத்துவைத நூல்களின் தளர்ந்த சம்ஸ்கார முடையோர் கூற்றாம். ஏனெனின் அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாமென்னும் அர்த்தத்தை அங்கீகரிப்பவர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்குக் "கட அநுபலப்தியினல்

கடாபாவத்தினை நிச்சயிக்கின்றேன், நேத்திரத்தினால் பூதலத்தை க்காண்கின்றேன்'' என்னும் அநுவியவசாயம் வாதிக்கப்படாததா யுண்டாகின்றது. அதனால் வியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாதற் றன்மையைக் கடாபாவத்திலும் பூதலத்திலும் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அன்றியும் "அநுபலப்தியினாற் றோன்றிய தன்மையை அங்கீகரித்து அத்துவைத வாதிகள் அபாவ ஞானத்தி ற்குப் பிரத்தியக்ஷம்அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யாதோ அது இந்திரிய ஜந்நியமாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய நியமத்திற்கு அநுபலப்திவாதியின் மதத்தில் பாத முண்டாகும்'' என்று தோஷம் கூறப்பட்டது. அதுவும் சித்தாந்தத்தினை அறி யாததினால் கூறியதாகலின் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபலப்தி ப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவஞான முழுவதும் பிரத்தியக்ஷம் அன்று. ஆனால் சில ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். வாயுவில்உருவம் இன்மை யின் ஞானமும் பரமாணுவில் மகத்துவம் இன்மையின் ஞானமு மாகிய இவை முதலியன அநுபலப்தி ஜந்நியமாம்; என்றாலும் பரோக்ஷமாம். அல்லது அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாயினும் அபாவத்தின் ஞான முழுவதும் பரோக்ஷமாம். இதனை முன் கூறிவந்திருக்கின்றோம். ஆதலால் அநுபலப்திவாதி அபாவ ஞான த்தினைப் பிரத்தியக்ஷமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தர்ம ராஜர்புத்திரர் கூறுதல் சித்தாந்தத்தை அறியாததினாலாம். வேதா ந்த பரிபாஷைமுதலியநூல்களிற் சிலவிடத்து அபாவஞானத்திற்கு ப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை கூறி யிருப்பது பிரௌடி வாதத்தினாற் கூறியதாம். அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நிய அபாவ ஞானத்திற்கு ப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை ஒப்புக்கொள்ளினும், சொல்லப்படும் கிரமத்தால் அபாவ ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை பெறப் படுவதில்லை என்பது நூலாசிரியரது பிரௌடி வாதமாம். பிரதி வாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துப் பின் தனது மதத்தில் தோஷத்தைப் பரிகரித்தல் எதுவோ அதனைப் பிரௌடிவாதமென் பர். அன்றியும் அபாவஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அங்கீ கரித்து இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் அங்கீகரியாவிடின், பிரத்தியக்ஷ ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமா மென்னும் நியமத்திற்குப் பாதமுண் டாகும் என்னும் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அவனை இது கேட்போம்:—யாது பிரத்தியக்ஷ ஞானமாமோ, அது இந்தி ரிய ஜந்நியமாம், இந்திரியஜந்நியத்தின் வேறாய்ப் பிரத்தியக்ஷ முண்

டாகிறதில்லை என்று நியமம் உளதா? அல்லது யாது இந்திரிய ஜந்நிய ஞானமாமோ அது பிரத்தியக்ஷமாம்; பிரத்தியக்ஷத்திற்கு வேறாக இந்திரிய ஜந்நிய முண்டாகிறதில்லை என்று நியமமுளதா? அவற்றுள் முதற்பக்ஷத்தைக் கூறின் அசங்கதமாம்:—ஈசுவரனது ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரிய ஜந்நியமன்று. நியாயமதத்தில் நித்தியமும், சித்தாந்த மதத்தில் மாயாஜந்நியமுமாம். ஈசுவரனுக்கு இந்திரிய மின்மையால் அவரது ஞானம் இந்திரியஜந்நிய மன்று. "பத்தாமவன் நீ" என்னும் வாக்கியத்தால் உண்டாகிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரியஜந்நிய மன்று. "பத்தாவது புருஷனுக்குத் தனது சரீரத்தில் பத்தாமவனென்னுந் தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. அச்சரீரம் நேத்திர யோக்கியமாம். ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானமும் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நியமாம்" என்றிவ்வாறுகூறின் அது சம்பவியாது. ஏனெனின் மூடியகண்ணுடையவனுக்கும் வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பத்தாமவனது ஞானம் உண்டாகின்றது. நேத்திரஜந்நியமாயின் நேத்திர வியாபாரமின்றியுண்டாக லாகாது. ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் நேத்திரஜந்நியமன்று; பத்தாமவனது ஞானம் மனோஜந்நியமா மாகலின் இந்திரிய ஜந்நியமாமெனக் கூறின் அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் தேவதத்தன் யஞ்ஞதத்தன் முதலிய பெயர் ஆத்மாவினதன்று; ஆனால்நியாயமதத்தில்சரீரவிசிஷ்டஆத்மாவினதாம்; வேதாந்த மதத்தில் சூக்ஷ்ம விசிஷ்ட ஸ்தூலசரீரத்தினதாம். அங்ஙனமே நீ நான் என்னும் வியவகாரமும் சூக்ஷ்மவிசிஷ்ட ஸ்தூல சரீரத்தி லுண்டாகின்றது. அந்த ஸ்தூலசரீரத்தின் ஞானம் மனதினாற் சம்பவிக்கிறதில்லை. பாகியபதார்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனதிலில்லை. "மனதின் அவதானம் உண்டாகுமாயின் வாக்கியத்தினால் தசமனது ஞானமுண்டாகும். விக்ஷேபமடைந்த மனமுடையவர்களுக்குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அந்வய வெதிரேகத்தால் தசமனது ஞானத்திற்கேது மனமாகலின் தசமனது ஞானம் மானதமாம்; ஆதலால் இந்திரியஜந்நியமாம்" என்று கூறின் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இத்தன்மைய அந்வயவெதிரேகத்தால் சகல ஞானங்களுக்கும் ஏது மனமாம். விக்ஷேபப்பட்ட மனம் உடையவர்களுக்கு எந்தப் பிரமாணங்களினாலும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. சாவதானமுடையவர்களுக்குச் சகல ஞானமுமுண்டாகும்; அதனால் சகல ஞானங்களையும் மானதமென்னல் வேண்டும்.

ஆதலால் மனம் சகல ஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரணமாம்; இந்திரியம் அநுமானமுதலிய சகல பிரமாணங்களுக்கும் சககாரியாம். மனதோடுகூடிய நேத்திரத்தால் எந்த ஞானமுண்டாகின்றதோ அது சாக்ஷுஷ ஞான மெனப்படுகின்றது. மனதோடு கூடிய அநுமானப் பிரமாணத்தினுல் உண்டாவது எதுவோ அது அநுமிதி ஞானமெனப்படுகின்றது. மனதோடுகூடிய சப்தப் பிரமாணத்தாலுண்டாவது யாதோ அது சாப்தஞானமெனப்படுகின்றது. வேறு பிரமாணமின்றி மனமாத்திரத்தினு லுண்டாகும் ஞானமெதுவோ அது மானஸ ஞானமெனப் படுகின்றது. அது மனமாத்திரத்தினுல் உட்பதார்த்தங்களாகிய சுகமுதலியவற்றின் ஞானமுண்டாவதாம். ஆதலால் உட்பதார்த்தங்களின் ஞானமே மானஸமாம். புறப்பதார்த்தங்களின் ஞானம் இந்திரியம் அநுமானம் முதலியவை யின்றி மனோமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை .ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் மானஸமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. உட்பொருள்களின் ஞானம் மானஸமா மென்பதும் நையாயிகர் முறைப்படி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சித்தாந்தத்திலோ எந்த ஞானமும் மானஸம் அன்று. ஏனெனின் சுத்த ஆன்மாவோ ஸ்வயம்பிரகாசமாம். அதன் பிரகாசத்தில் (அதனை விளக்குவதில்) எந்தப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை .ஆதலால் ஆன்மாவின் ஞானம் மானஸ மன்று. சுகமுதலியன சாக்ஷிபாஸ்யமாம். எந்தக் காலத்தில் இஷ்ட பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் சுக வடிவினதாகிய அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமுண்டாகின்றதோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் துக்க வடிவினதாகிய அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமுண்டாகின்றதோ, அதே சமயத்தில் சுக துக்கங்களை விஷயஞ்செய்வதாகிய அந்தக்கரணத்தினது சத்துவகுணத்தின் பரிணமமாகிய விருத்தி யுண்டாகின்றது. அந்த விருத்தியில் ஆரூடமான சாட்சி சுக துக்கங்களை விளக்குகின்றது. சுக துக்கங்களின் உற்பத்தியில் இஷ்ட சம்பந்த அநிஷ்ட சம்பந்தங்கள் நிமித்தமாம். அந் நிமித்தத்தானே சுகதுக்கங்களை விஷயஞ் செய்வதாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுண்டாகின்றது. அதன் உற்பத்தியில் எந்தப்பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. ஆதலால் சுக துக்கங்கள் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். குடமுதலியவற்றின் பிரகாசமும் விருத்திமாத்திரத்தால் உண்டாகிறதில்லை. ஆனல் விருத்தியில் ஆரூடசேதனத்தானே எல்லாவற்றின் பிரகாசமுமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சகல

பதார்த்தங்களையும் சாக்ஷிபாஸ்யமென்னல்வேண்டும். என்றாலும் கடமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய அந்தக்கரணவிருத்தியுண்டாயின், அதில் இந்திரியம் அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களின் அபேக்ஷை யில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானமாகிய விருத்தியின் உற்பத்தியில் எந்தப் பிரமாணத்தின் அபேக்ஷையும் இல்லை. இவ்வளவு பேதமுண்டு. எந்த விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அந்த விருத்தி யாண்டு இந்திரியம் அநுமானமுதலிய பிரமாணங்களால் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விஷயத்தினைச் சாக்ஷிபாஸ்யமெனக் கூறுவதில்லை; ஆனால் பிரமாணஜந்திய ஞானத்திற்கு விஷயமெனக் கூறுவர். யாண்டுப் பிரமாணத்தின் வியாபாரமின்றி விருத்தியின் உற்பத்தியுண்டாகின்றதோ, அந்தவிருத்தியில் ஆரூட சாக்ஷி எதனை விளக்குகின்றதோ அது சாக்ஷி பாஸ்யமெனப்படுகின்றது. கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி இந்திரியம் அநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலுண்டாகின்றது; அந்தவிருத்தியில்ஆரூடசாக்ஷி அவற்றை விளக்குகின்றது. அங்ஙனமாயினும் கடமுதலியன பிரமாணகோசரமெனப் படுகின்றன; சாக்ஷிபாஸ்யமன்று. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி பிரமாண ஜந்திய மன்று; ஆனால் சுகமுதலியவற்றை யுண்டுபண்ணும்தர்மமுதலியவற்றாற்பெறப்படுவதாம்; ஆதலாற் சுகமுதலியனசாக்ஷிபாஸ்யமாம். இவ்வாற்றாற் சுகமுதலியனவும் அவற்றின் ஞானமும் சமான சாமக்கிரியினாலுண்டாகின்றன; ஆதலால் அறியப்படாத சுகமுதலியன உண்டாகா; அறியப்பட்டனவே உண்டாம். சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சுகமுதலியன ஏது வன்று. சுகமுதலியன பூர்வகாலத்தில் இருக்குமாயின் தமது ஞானத்திற்கேதுவாகும். சுகமுதலியனவும் அவற்றின் ஞானமும் சமானகாலத்தில் சமான சாமக்கிரியினால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் ஒன்றற் கொன்று காரிய காரணத்தன்மையோ இல்லை. கடமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷஞானத்தில் கடமுதலியன ஏதுவாம். ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன் கடமுதலியன வுண்டாயிருக்கின்றன. ஆதலால் தம்மைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்திற்குக் கடமுதலியன ஏதுவாம். கடமுதலியவற்றிற்கு யாண்டு அநுமிதிமுதலிய ஞானங்களுண்டாகின்றனவோ, அவற்றிற்கேது கடமுதலியன வன்று. அநுமிதி ஞானத்திலும் அங்ஙனமே சாப்த ஞானத்திலும் விஷயமும் காரணமாகுமாயின், கடந்தனவும் வரா

தனவுமாகிய பதார்த்தங்களின் அநுமிதிமுதலிய ஞானம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அநுமிதிஞானம் சாப்தஞான முதலியவற்றில் விஷயம்காரணமன்று. அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் தம்மைக்கோசரிக்கும் ஞானத்திற்குக் காரணமன்று. முற்பிரசங்கம் இதுவாம்:—சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் மானஸம் அன்று. ஆனால் சுகமுதலியன சாட்சி பாஸ்யமாம். ஆதலால் மனதிற்கு அசாதாரண விஷயங்கிடைப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் சர்வஞானங்களுக்கும் உபாதானமாகிய அந்தக்கரணமோ இருக்கின்றது. ஞானத்திற்குச் சுதந்தர கரணவடிவ இந்திரியமாக மனதை நையாயிகர் கூறுகின்றனர். அது அசங்கதமாம். ஆதலால் பத்தாமவனது ஞானம் மானஸம் அன்று; ஆனால் வாக்கியஜந்யமும் பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாவது யாதோ, அது இந்திரிய ஜந்யமா மென்னும் நியமம் சம்பவியாது. அன்றியும் இந்திரிய ஜந்ய ஞான மெதுவோ அது பிரத்தியக்ஷமாம்; இந்திரிய ஜந்ய ஞானமெதுவும் அப்பிரத்தியக்ஷ மாகாது என்னும் நியமத்தால் சித்தாந்தத்திற்குக் கேடு இல்லை. ஏனெனின் இந்திரியஜந்யஞானத்திற்கு அப்பிரத்தியக்ஷத்துவம் யாரும் கூறுவதில்லை. இந்திரிய ஜந்ய ஞானமோ முழுவதும் பிரத்தியக்ஷமாம். சிலவிடத்துச் சத்தமுதலியவற்றாலும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆதலால் முற்கூறிய நியமத்திற்கு விரோதம் இல்லை. இவ்வாற்றால் நையாயிகரை அநுசரித்தவராகிய தர்மராஜர் புத்திரரது கூற்று அசங்கதமாம்.

ஆதலால் அபாவஞானம் இந்திரியஜந்யமன்று. ஆனால் யோக்கியாநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தினாற் றோன்றியதாம். யாண்டுப் "பிரதியோகி யுளதாயின் அதன் உபலம்பமுண்டாகும்" என்பதாகப்பிரதியோகியின்ஆரோபத்தால்உபலம்பத்தின்ஆரோபமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவத்தின் ஞானம் யோக்கியாநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்யமாம். அந்தகாரத்தில் கடாபாவத்தின் ஞானம் அநுமான முதலியவற்றாற் றோன்றியதாம். ஏனெனின் "அந்தகாரத்தில் கடமுளதாயின் அதனுபலம்பமுண்டாம்" என்பதாகக் கடமாகிய பிரதியோகியின் ஆரோபத்தால் கடத்தினது உபலம்பத்தின் ஆரோபம் சம்பவிப்பதில்லை. இவ்வாற்றால் அந்நிய மதத்தில் எவ்வளவு அபாவங்களின் ஞானம் இந்திரியஜந்யமோ அவ்வளவே ஞானமும் வேதாந்த மதத்தில் கேவலம் அநுபலப்தி ஜந்யமாம். நையாயிக மதத்தில் இந்திரியம் கரணமும் அநுபல

ப்தி சககாரி காரணமுமாம். அதனுல் இந்திரியத்தில் பிரமாணத் தன்மையிருக்கின்றது; அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மையில்லை. வேதாந்தமதத்தில் அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாய் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. அநுபலப்தி சொரூபமாக இரண்டு மதத்திலும் பெறப்பட்டதாகின்றது. அங்ஙனமே நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஞானத்திற்குக் கரணமாதல் அதிகமாய்க் கொள்ளப்படுகின்றது; விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொரூபமாக அதிகரண அபாவங்கட்கு இரண்டு மதத்திலும் பெறப்பட்ட தாகின்றது. இவ்வாற்ருல் வேதாந்திக்கு அநுபலப்தியில் பிரமாணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. நையாயிகருக்கு விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தில் ஞானத்தின் காரணத்தன்மை அதிகமாக அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால் இலாகவ கௌரவங்கள் யாருக்கு மில்லை. இருவருக்கும் சமானகற்பனை யிருக்கின்றது. என்ருலும் அபாவ ஞானத்திற்குக் கரணமாதற் றன்மையை இந்திரியத்தில் நையாயிகர் அதிகமாய்க் கூறுகின்றனர். இது அவர்கள் மதத்தில் கௌரவமாம். வாயுவில் உருவமின்மையின் ஞானம் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனை நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞான மென்பர். அங்ஙனமே பரமாணுவில் மகத்துவமின்மையின் ஞானமும் நேத்திர வியாபாரமின்றி யுண்டாகின்றது. அதனையும் நையாயிகர் நேத்திரேந்திரிய ஞானமென்பர். இவ்வாறு அநேக விடங்களில் எவ்விந்திரியத்தின் வியாபார மின்றி எவ்வபாவத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனை அவ்விந்திரிய ஜந்நிய மென்பர். அது அநுபவ விரோதமானதாம். எவ்விந்திரிய வியாபாரத்தால் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஞானம் அவ்விந்திரிய ஜந்நியமாகின்றது. எவ்விந்திரிய வியாபாரமின்றி எந்தஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை அந்த ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், சகல ஞானமும் சகல இந்திரியங்களின் ஜந்நியமாதல் வேண்டும். ஆதலால் அபாவத்தின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமாமென்னும் நையாயிகர் மதம் நலமுடைய தன்று. இவ்வாற்ருல் அபர்வத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆனுல் அபாவஞானத்தின் உற்பத்தியில் வியாபாரமின்றிய அசாதாரண காரணம் அநுபலப்தியாம். ஆதலால் அபாவ ஞானத்தின் அசாதாரண காரணத் தன்மை அநுபலப்திப்பிரமாணத்தின் இலக்கணமாம்.

## நிரூபணம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமாமாறு.

அநுபலப்தியை நிரூபித்தலில் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு உபயோகமா மாறு இதுவாம்:— "நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந" என்றல் முதலிய சுருதி பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைக் கூறுகின்றது. அநுபவ சித்தமாகப் பிரபஞ்சத்திற்கு முக்காலத்தைய நிஷேதம் பொருந்தாது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தைச் சொரூபமாக நிஷேதிப்ப தில்லை; ஆனால் பிரபஞ்சம் பாரமார்த்திக மன்று. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் முக்காலத்தின்மையைச் சுருதி கூறுகின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திகத் தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவம் சுருதி சித்தமாம்; அநுபலப்திப் பிரமாணத்தாலும் சித்தமாம். பாரமார்த்திகத் தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சம் உளதாயின், எங்ஙனம் சொரூபமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றதோ அங்ஙனமே பாரமார்த்திகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தியு முண்டாம். சொரூபமாகவோ பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகின்றது. பாரமார்த்திக வடிவமாகப் பிரபஞ்சத்தின் உபலப்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பாரமார்த்திகத்தன்மை விசிஷ்டப் பிரபஞ்சத்தின் அபாவமிருக்கிறது. இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சாபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தியினால் உண்டாகின்றது. மற்றும் அநேக அபாவங்களின் ஞானம் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு இஷ்டமாம். அவற்றிற்கேது அநுபலப்திப் பிரமாணமாம்.

ஆறவது பிரகாசம்
அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

---

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநம:.

# ஏழாவது பிரகாசம்.

## விருத்திபேதமும் அநிர்வசனீயக்கியாதியின் மண்டனமும், கியாதி கண்டனமும், தானே பிரமாணமாந் தன்மைப் பிரமாண நிரூபணமும்.

### ௧அ. உபாதானம்(சமவாயி), அசமவாயி, நிமித்த காரணம், சையோகம் என்பவற்றின் இலக்கணம்.

நூலின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியென்பது யாது என்னும் வாக்கியம், விருத்தியின் லக்ஷணமும் பேதமும் ஆகிய இவற்றின் வினவாம். விருத்தியின் காரணம் யாது என்றது விருத்தியினது சாமக்கிரியின் வினவாம். மூன்றாவது வினா விருத்தியின் பிரயோஜனத்தினதாம். அவற்றுள் விருத்தியினது பிரயோஜனத்தின் நிரூபணத்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் செய்வாம். காரண சமுதாயத்தினைச் சாமக்கிரி யென்பர். காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. ஒன்று உபாதான காரணம், மற்றையது நிமித்த காரணம். எதன் சொரூபத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றதோ அக் காரணத்தை உபாதான காரணமென்பர். உபாதான காரணத்தினையே சமவாயி காரண மென்பர். அது கடத்திற்கு உபாதானகாரணம் கபாலமாவதுபோலவாம். காரியத்தினும்தடஸ்தமாய்க்காரியத்தைஉண்டு பண்ணுவது யாதோ அது நிமித்த காரணமெனப்படும். அது கடத்திற்கு நிமித்த காரணம் குலாலன் சக்கரம் தண்டம் முதலியன ஆதல் போலவாம். நியாய வைசேஷிக மதத்தில் சமவாயி அசமவாயி நிமித்தபேதத்தால் காரணம் மூன்றுவகைத்தாமென்பர். காரியத்தின் சமவாயிகாரணத்தோடு சம்பந்த முடையதாய்க் காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவது யாதோ அதனை அசமவாயி காரணமென்பர். அது கடத்தின் அசமவாயிகாரணம் கபால சையோகமும், படத்தின் அசமவாயிகாரணம் தந்து சையோகமும் ஆவது போல

வாம். கடத்தின் சமவாயி காரணமாகிய கபாலத்தோடு சம்பந்தமுடையதாய்க் கடத்தை யுண்டு பண்ணுவது கபால சையோகமாம். அங்ஙனமே படத்தின் சமவாயி காரணமாகிய தந்துவோடு சம்பந்தமுடையதாய்ப்படத்தையுண்டுபண்ணுவது தந்துசையோகமாம். சமவாயி காரணத்தின் சையோகத்தைக் காரியத்தை யுண்டு பண்ணுவதெனக் கொள்ளாவிடின், பிரிபட்ட கபாலங்களால் கடத்தின் உற்பத்தியும், பிரிபட்ட தந்துக்களால் படத்தின் உற்பத்தியும் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அவயவங்களின் சையோகம் காரணமாம். அந்த அவயவ சையோகத்தில் காரியத்தின் ஸ்திதி இல்லை. ஆனால் அவயவங்களில் காரியத் திரவியத்தின் ஸ்திதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் அவயவ சையோகத்தில் சமவாயி காரணத்தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. காரியத்திலும் தடஸ்தமாயும் இருப்பதில்லை. ஆனால் அவயவ சையோகமும், காரியத்திரவியமும் அவயவத்தில் சமானாதி கரணமாய் இருக்கும். ஆதலால் நிமித்த காரணத்தன்மையும் அவயவ சையோகத்தில் சம்பவிப்பதில்லை. ஆதலால் சமவாயி காரணத்திற்கும் நிமித்த காரணத்திற்கும் வேறாய் அசமவாயி காரண மிருத்தலால், காரணம் மூவகையினதாகின்றது. எங்ஙனம் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அவயவ சையோகம் அசமவாயி காரணமாகின்றதோ, அங்ஙனமே குணத்தின் உற்பத்தியில் சில விடத்தில் குணம் அசமவாயி காரணமாகின்றது; சில விடத்தில் கிரியை அசமவாயி காரணமாகின்றது. அங்ஙனமன்றோ? நீல தந்துவால் நீல படத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது; பீதத்தின் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் படத்தின் நீலரூபத்தில் தந்துவின் நீலரூபம் காரணமாம். அப்படத்தின் நீலரூபத்தின் சமவாயிகாரணம் படமாம். தந்துவின் நீலரூபம் அதன் சமவாயி காரணமன்று. அதுபோலத் தந்துவின் நீலரூபம் படத்தின் நீலரூபத்திலும் தடஸ்தம் அன்று. ஆனால் தந்துவின் நீலரூபம் தந்துவில் இருக்கின்றது. படத்தின் நீல ரூபமும் தந்துவில் இருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் சமானாதி கரணமாய் இருத்தலின் சம்பந்திகளாம். சம்பந்தியல்லாததனைத் தடஸ்தமென்பர். படத்தின் நீலரூபம் சமவாயி சம்பந்தத்தால் படத்தில் உளதாயினும், சுவசமவாயி சமவாய சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீல உருவம் தந்துவின்கண்ணே இருக்கின்றது. சுவ என்பது படத்தின் நீலரூபம்; அதன் சமவாயியாகிய படம் எதுவோ அதன் சம

வாயம் தந்துவில் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றூற் படத்தின் நீலரூப த்தோடு தந்துவின் நீல ரூபம் சமாநாதிகரண மாம். தந்துவின் நீல ரூபம் சாட்சாத் சம்பந்தத்தால் தந்துவில் இருக்கின்றது. அதன் கண்ணே படவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீலரூபம் இருக்கின்றது. ஆதலால் படத்தின் நீல ரூபத்திலும் தந்துவின் நீலரூபம் தடஸ்தமாகாதிருத்தலின் அதற்கு நிமித்த காரணம் சம்பவியாது. ஆனால் படத்தினது நீலரூபத்தின் சமவாயி காரணமாகிய படம் யாதோ அதன் சம்பந்தி தந்துவின்நீலரூபமாம். படத்தின் நீலரூபத்தினை யுண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின், அதன் அசமவாயி காரணம் தந்துவின் நீலரூபமாம்.தந்துவின் நீலரூபமும் படமுமாகிய இரண்டும் தந்துவில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக் கின்றன. ஆதலால் சமானாதிகரண சம்பந்தத்தால் தந்துவின் நீல ரூபம் படத்தின் சம்பந்தியாம். எங்ஙனம்: காரியத்தினது உருவ த்தின் அசமவாயிகாரணம் உபாதானத்தின் ஊருவமாம். அங்ஙன மே இரச கந்த பரிசங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. சகல குணங் களின் உற்பத்தியிலும் எவ்வாற்றூல் குணத்தின் கிரியை அசமவாயி காரணமாமோ, அது நியாய வைசேஷிய நூல்களில் விளக்கமா யுளது. உபயோகமில்லாமை கண்டு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

சையோகத்தின் பிரசங்கம் அநேக இடங்களில் வருகின்றது. ஆதலால் குணத்தின் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமா தற்கு உதாரணம் சொல்லுதற்பொருட்டுச் சையோகத்தின் உற் பத்தியைக்கூறுவாம்:—சையோகம் இருவகைத்தாம். ஒன்று கர்மஜ சையோகமும், மற்றொன்று சையோகஜ சையோகமுமாம். எதன் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றதோ அது கர்மஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. சையோகமாகிய அசமவாயி காரண த்தால் உண்டாவது எதுவோ அது சையோகஜ சையோகமென ப்படுகின்றது. கர்மஜ சையோகமும் அந்நியதர கர்மஜம், உபயதர கர்மஜமென்னும் பேதத்தால் இருவகையினதாம். சையோகத்தின் ஆசிரயமும் இரண்டாம். அவற்றுள் ஒன்றன் தொழிலால் எச் சையோகமுண்டாகின்றதோ அது அந்நியதரகர்மஜசையோகமெனப் படுகின்றது. பறவையின் தொழிலால் விருக்ஷத்திற்கும் பறவைக் கும் உண்டாகும் சையோகம் அந்நியதரகர்மஜசையோக மெனப்படு கின்றது. ஆண்டு விருக்ஷமும் பட்சியும் சமவாயிகாரணமாம். சை யோகத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய பட்சியினிடத்து அதன் கிரியை

க்குச் சமவாயசம்பந்தமிருத்தலின் பட்சிவடிவமாகிய சமவாயிகாரணத்தின் சம்பந்தமுடையதாய்ப் பட்சி விருட்சங்களின் சையோகத்தை யுண்டுபண்ணுவது பட்சியின் தொழிலாம். ஆதலால் பக்ஷி விருக்ஷங்களினது சையோகத்தின் அசமவாயிகாரணம் பட்சியின் தொழிலாம். இது அந்நியதர கர்மஜ சையோகத்துக்கு உதாரணம். ஆட்டுக்கடாக்கள் இரண்டன் தொழிலால் அக்கடாக்கள் இரண்டற்கும் உண்டாகும் சையோகம் எதுவோ அது உபய கர்மஜ சையோகமாம். ஆட்டுக்கடாக்களிரண்டின்சையோகத்தில் இரண்டு கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம். அவற்றின் தொழில் அசமவாயி காரணமாம். யாண்டுக் கையின் தொழிலால் கைக்கும் விருக்ஷத்திற்கும் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கையும் விருக்ஷமும் ஒன்றற்கொன்று சையுக்தமாம். இந்த விவகாரத்தைப்போல காயமும் விருக்ஷமும் சையுக்தமாம். இவ்விதவிவகாரமும் உண்டாகின்றது. சையுக்தமென்பது சையோகமுடையதாம். அந்த ஸ்தானத்தில் கை விருக்ஷங்களினது சையோகத்திலோ கையின்தொழில் அசமவாயி காரணமாம். காயத்தினிடத்திலாவது விருக்ஷத்தினிடத்திலாவது கிரியை உண்டாகுமாயின், காய விருக்ஷங்களின் சையோகமும் கிரியா ஜந்நியமாதல் சம்பவிக்கும். தருவிற்போலக் காயத்திலும் கிரியை இல்லை. ஏனெனின் சகல அவயவங்களிலும் தொழில் உண்டாகுமாயின், ஆண்டு அவயவிக்குத் தொழில் உண்டாகும். கையிற்கு அந்நியமாகிய சகல அவயவங்களும் நிச்சலமாய் இருத்தலால் காயத்திற்குத் தொழில் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் காயதருக்களின் சையோகத்தில் கிரியை அசமவாயிகாரணமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் அந்நியதர கர்மஜமாகிய அஸ்ததரு சையோகமே காயதரு சையோகத்தின் அசமவாயி காரணமாம். ஏனெனின் காய தரு சையோகத்தின் சமவாயி காரணமாகிய காயம் எதுவோ, அதனிடத்தும் சுவசமவாயிசமவேதத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சம்பந்தமுடையது அஸ்ததரு சையோகமாம். காயதரு சையோகத்தை உண்டுபண்ணுவதுமாம்; ஆதலால் அசமவாயி காரணமாம். சுவ என்பது அஸ்ததரு சையோகம், அதன் சமவாயி அஸ்தம், அதனிடத்துச் சமவேதமாகிய காயம் எதுவோ அதன் சமவேதத் தன்மைத் தர்மமே சம்பந்தமாம். இவ்வகைப் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தத்தில் பரியவசானமா (முடிவுபெறு) கின்றது. ஒரு அதிகரணத்தில் இருத்தலைச் சாமாநாதிகரணியமென்பர்.

எவற்றிற்கு ஒரு அதிகரணத்தில் இருப்பு உளதாகின்றதோ அவற்றைச் சமாநாதிகரணமென்பர். ஈண்டு அஸ்த தரு சையோகம் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது; காயமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது. ஆதலாலிரண்டும் சமாநாதிகரணமாம். அவற்றிற்கும் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஈண்டுக் காயமும் சையோகமும் அஸ்தத்தில் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன; ஆதலால் சமாநாதிகரணமாம். அங்ஙனமே ஒன்று சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தாலும் மற்றையது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தாலும் இருக்கின், அவையும் சமாநாதிகரணமெனப்படும்; அவற்றிற்குச் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. இது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அஸ்ததரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகவே காயதரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அஸ்த தருக்களின் சையோகத்தைக் காணுமையின் அவனுக்குக் காயதரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் காயதரு சையோகத்திற்கு அஸ்த தரு சையோகம் காரண மாம். இது சையோகஜசையோகத்திற்கு உதாரணமாம். இச்சையோகத்தினையே காரணகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோக மென்பர். ஈண்டு இரண்டு சையோகமுண்டு. ஒன்று அஸ்ததருக்களின்சையோகம்; அது ஹேதுசையோகமாம். மற்றையது காயதருக்களின் சையோகமாகிய பல சையோகமாம். இவ்விடத்துக் காரணமென்னும் சொல்லால் பல சையோகத்தினது ஆசிரயத்தின் சமவாயிகாரணம் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆதலால் பல சையோகத்தின் ஆசிரயம் காயம் தருவென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள் காயத்தின் சமவாயி காரணம் அஸ்தமாம். ஆதலால் காரணமெனும்சொல்லால் அஸ்தம் (கை)கொள்ளப்படுகின்றது. அகாரணமென்னும் சொல்லால் தரு கொள்ளப்படுகின்றது.ஏனெனின் காயத்திற்காவது தருவிற்காவது சமவாயி காரணம் தருவாகாதிருத்தலின் அகாரணமாம். அங்ஙனமே ஹேதுசையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகியது காரியம் என்னும் சொல்லாற் கொள்ளப்படுகின்றது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகாதது அகாரியமென்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகிறது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயம் ஹஸ்தமும் தருவுமாம். அவற்றுள் அஸ்த ஜந்நியமாகிய காயமெதுவோ அது காரியமாம். ஹஸ்தத்தினுலும் அங்ஙனமே தருவினுலும் ஆக்கப்

படாத தரு எதுவோ அது அகாரிய மாம். இவ்வாற்றுற் காரண மாகிய ஹஸ்தம் அகாரணமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோகத் தால் காரியமாகிய காயம் அகாரியமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலால் இச்சையோகத்தினைக் காரணு காரணசையோகஜந்நிய காரியகாரியாசையோகமென்பர். சையோகஜ சையோகம் இவ்வகையினதேயாம். பிறவகையாற் கர்மஜசையோக மேயாம். யாண்டுக் கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, கபால சையோகத்தால் கபாலா காயங்களின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அது கர்மஜ சையோகமேயாம்;சையோகஜசையோகமன்று.ஏனெனின்எக்கபால த்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்ற தோ, அக்கபால கர்மத்தினுனே கபால ஆகாயங்களின் சையோ கமும் உண்டாகின்றது. கபாலம் இரண்டின் சையோகமும் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமுமாகிய இரண்டும் ஒரு க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற் கொன்றற்கொன்று காரிய காரணத் தன்மை சம்பவியாது; ஆதலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகத் தைப்போலக் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும் கபாலத்தின் தொழிலானே உண்டாகுதலான் கர்மஜ சையோகமேயாம். முற் கூறிய பிரகாரத்தாற் காரணுகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோகம், அந்நியதர கர்ம ஜசையோகம், அங்ஙனமே உபயகர்மஜ சையோகம் என்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சையோகமே யுளது. சில நூலாசிரியர் சகஜ சையோகத்தினையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: பொன்னில் மஞ்சள் நிறத்திற்கும் குருத்துவத்திற்கும் ஆசிரயமான பார்த்திவ பாகத்திற்கும், அக்கினி சையோகத்தால் நாசமாகாத திரவியத்தன்மையின் ஆசிரயத்தால் தைஜச பாகத்திற் கும் சகஜ சையோகம் உண்டு. சையோகமுடையதின் பிறப்போடு உண்டாவதனைச் சகஜசையோகமென்பர். சுவர்ணத்தைக் கேவலம் பார்த்திவமெனின் நிறைமுதலிய பார்த்திவத்தின் திரவியத்தன்மை க்கு அக்கினி சையோகத்தால் நாச முண்டாகுதலான்; சுவர்ணத் தின் திரவியத்தன்மைக்கும் அக்கினி சையோகத்தால் நாசம் உண் டாகுதல்வேண்டும். கேவலம் தைஜசமெனக் கொள்ளின் பொன் மையுருவம் குருத்துவமென்பவற்றின் அபாவ முண்டாதல்வேண் டும். ஆதலால் சுவர்ணத்தில் தைஜசபார்த்திவ பாகங்கள் சையுக்த மாம். மீமாம்ஸகர் நித்தியசையோகமும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாற்றான் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அசமவாயி காரணம் அவயவ சையோகமாம். குணத்தின் உற்பத்தியில் சிலவிடத்துக் குணமும் சிலவிடத்துக் கிரியையும் அசமவாயி காரணமாம். சமவாயிகாரண நிமித்த காரணங்களின் இலக்ஷணம் அதனிடத்துப் பொருந்தாது; ஆனால் சமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ, அதுமூன்றாவதாகிய அசமவாயி காரணமா யிருத்தலின், சமவாயி அசமவாயி நிமித்தமென்னும் பேதத்தால் காரணம் மூன்று வகைப்படும். இது நையாயிக வைசேஷிகரை அநுசரித்த நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது.

## கூகூ. இரண்டு காரணங்களை அங்கீகரித்தலோடு மூன்றாவது அசமவாயிகாரணத்தைக் கண்டித்தல்.

அங்ஙனமாயினும் நியாயவைசேஷிகங்களுக்கு வேறான மதங்களில் உபாதானகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் இருவகைக் காரணமே அங்கீகரிக்கப்பட்டுளது. எதனை நையாயிகர் அசமவாயி காரணமென்பரோ அதனையும் நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணம் அசமவாயிகாரணத்தில் இல்லையென்று முற்கூறியது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— காரியத்தின் தடஸ்தமாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணமாமென்பது மூவகைக் காரியவாதிகளின் கிரமப்படி சொல்லப்பட்டது. இருவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படியோ உபாதான காரணத்தின் வேறாய காரணம் யாதோ அது நிமித்தகாரணமெனப்படுகின்றது. அந்நிமித்தகாரணம் அநேகவிதமாம். சிலவோ காரியத்தின் உபாதானத்திற் சமவேத மாம். எங்ஙனம்: கடத்தின் நிமித்தகாரணம் கபால சையோகமாம். அது கடத்தின் உபாதானகாரணமாகிய கபாலத்திற் சமவேதமாம். சில நிமித்தகாரணமோ காரியத்தின் உபாதானத்தினது உபாதானத்திற் சமவேதமாம். எங்ஙனம்: படத்தினது உருவத்தின் நிமித்தகாரணம் தந்துவின் உருவமாம்; அது பட வுருவத்தின் உபாதானமாகிய படமெதுவோ அதன் உபாதானமாகிய தந்துவிற் சமவேதமாம். அங்ஙனமே சில நிமித்த காரணம் கர்த்தா வடிவமாகிய சேதனமாம். அது சுவதந்திரமாம். அது கடத்தின் நிமித்தகாரணம் குலாலனுவதாம். சில நிமித்தகாரணம் ஜடமாம். அது கர்த்தாவினது வியாபாரத்தின் அதீனமாம். அது கடத்திற்குக் காரணம்

தண்ட முதலியவைகளாதல் போலவாம். இவ்வாற்றான் நிமித்த காரணத்துக்கு அனேக பேதங்களுண்டு. சிறிது வேற்றுமையினால் அசமவாயி காரணத்தன்மையை வேறாய் அங்கீகரிக்கின், கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகத்திலும் கட உருவத்தின் காரண மாகிய கபால வுருவத்திலும் காரணத் தன்மையின் பேதம் அங்கீ கரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகமோ காரியத்தின் உபாதானத்தில் சமவேத மாம். கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால உருவம் காரியத்தின துபாதான த்தின் உபாதானத்திற் சமவேதமாம். இவ்வாற்றான் விலக்ஷண காரணங்கள் உளவேனும், அவ்விரண்டினையும் அசமவாயி காரணம் என்றே நையாயிகர்கூறுவர். அவற்றுள்ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷண காரணமாதல் அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. அங்ஙனமே சேதன ஜட பேதத்தால் வேற்றுமை உண்டு. என்றாலும்அவற்றை நிமித்தகாரண மென்றே கூறுவர். ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணகாரணமாதல் அவர் களிலும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் அநேக வேறுபாடுகள் உள. சில காரியகாலத்து உள்ளனவாம்; சில காரியகாலத்தின் முற்காலத்துள்ளனவாம். எங்ஙனம்: ஜலபாத்திர த்தின் சந்நிதானத்தால் சுவரில் சூரியப் பிரபையின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. அதில் சந்நிதானத்திலுள்ள ஜலபாத்திரம் நிமித்த காரணமாம். அதனை நீக்குதலால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் உண் டாகுதலான், சந்நிதியிலுள்ள ஜலபாத்திரம் காரியகாலத்திலிருக் கும் நிமித்த காரணமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் விஷயம் நிமித்த காரணமாகின்றது. அதுவும் காரியகாலத்துள்ளதாம். தண்டமுதலி யன கடத்தின் நிமித்த காரணமாம். அவை காரிய காலத்தின் முற் காலத்துள்ள நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாறு நிமித்த காரணத்திலும் அசமவாயிகாரணத்திலும் அவாந்தரமான அனேக பேதங்கள் இரு த்தலாலும் சமவாயிகாரணத்தின் வேறாயவற்றி லிருவகைக்காரண த்தன்மையே அங்கீகரிக்கப் பட்டுளது. சில விடத்து அசமவாயி காரணத்தன்மை யுளது. சிலவிடத்து நிமித்தகாரணத் தன்மை யுளது. அங்ஙனமே சமவாயகாரணத்தின் வேறாய சகல காரணங்க ளிலும் ஒருவித காரணத்தன்மையினையே அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அச்சமவாய காரணத்தின் வேறாய காரணத்தை அசமவாயி காரண மென்க, அல்லது நிமித்தகாரணமென்க. சமவாயிகாரண சம்பந்த முடைமை, சம்பந்தமின்மையென்னும்அவாந்தரபேதத்தால் வேறு

பெயரிடல் பயனற்றதாம். ஆதலால் சமவாயிகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் காரணம் இருவகைத்தாம்.

எங்ஙனம் அசமவாயிகாரணம் நிமித்தகாரணங்களுக்கு வெவ்வேறு பெயரினால் பிரயோஜனம் இல்லையோ, அங்ஙனமே சமவாயிகாரண நிமித்தகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமை உணர்ச்சியினாலும் புருஷார்த்தத்தின் அடைவு உண்டாதலில்லை. உலகத்திலும் காரணத்தன்மை மாத்திரமே பிரசித்தமாம். சமவாயி காரணத் தன்மை நிமித்த காரணத் தன்மைகள் பிரசித்தம் அன்று. ஆதலால் உலக வியவகாரத்தின் ஞானமுமிருவகைக்காரணத்தன்மையை நிரூபித்தற்குப் பயனாவதில்லை. ஆனால் காரிய காரணத்தன்மையின் வியவகாரம் உலகத்தில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் எதன் இருப்பால் காரியத்தின்உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, எதன் இன்மையினால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு மறைப்பின்றிய முற்காலத் திருப்பது எதுவோ அது காரணமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் காரணத்திற்குச் சாதாரண இலக்ஷணமே சொல்லுதல் வேண்டும். அதன் பேதம் இரண்டை நிரூபித்தலும் நிஷ்பிரயோஜனமாம் என்று ஒருவன் கூறின், அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—காரணத்தின் பேதமிரண்டனையும்நிரூபித்தலால்புருஷார்த்தசித்தி அல்லதுலோக வியவகாரசித்தி என்னும் பிரயோஜனம் இல்லையாயினும், புருஷார்த்தத்திற்கு ஏது அத்வைத ஞானமாம். அதன் உபயோகி இருவகைக்காரணநிரூபணமாம். அங்ஙனமன்றோ? சர்வஜகத்திற்கும் காரணம் பிரஹ்மமாம். காரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரியமிருத்தலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமாம்; அதனின் வேறன்று. இதனைக் கேட்டு ஞான விருப்புடையோனுக்கு இத்தன்மைச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—காரணத்திற்கு வேறாய்க் காரியம் இராதாயின் தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றினின்றும் கடம் வேறாகலாகாது என்பதாம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—உபாதான நிமித்தபேதத்தால் காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. அவற்றுள் உபாதானகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரியமுண்டாகின்றது. அது மண்திரளிற்கு அபிந்நமாய்க் கடமும், சுவர்ணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் கடககுண்டலாதிகளும், இரும்பிற்கு அபிந்நமாய்க் கத்தி முதலியனவும்

இருத்தல்போலவாம். நிமித்தகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரிய மிராது; பிந்நமாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே பிரஹ்மமும் ஜகத் திற்கு உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்ம மேயாம்; அதனின் வேறன்று. இவ்வாறு காரணத்தினது பேதம் இரண்டின் நிரூபணம் அத்வைத ஞானத்திற்கு உபயோகியாம். வேறு வகையாகக் காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணத் தன்மையை நிரூபித்தல் பயனிலதாம். ஆதலால் தத்துவஞான உப யோகியான பதார்த்தத்தை நிரூபிக்கும் நூல்களில் காரணத்தின் மூன்றுவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அசங்கதமாம்.

நியாய வைசேஷிகத்தை அநுசரித்த நூல்களில் தத்துவ ஞான உபயோகியான பதார்த்தங்களைநிரூபிப்பதாகப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, தத்துவஞானத்தில் அத்தியந்தம் உபயோகமில்லாதன வாகிய பதார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தலால் பிரதிஞ்ஞா பங்கம் உண்டாகின்றது. "தத்துவ ஞானத்திற்கு ஏது மனனமாம்; ஆத்மா பிற பதார்த்தத்தின் பின்னமாம்; ஆத்மத் தன்மையால்; எது பிறிதின் பின்னமாகாது பிறிதாகுமோ அது ஆத்மா வன்று, கடம்போல என்னும் வெதிரேகி அநுமானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிறிதின் பேதத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண் டாகின்றது. அது மனனமெனப்படுகின்றது. பிற பதார்த்தங்க ளின் ஞானம் இன்றி ஆத்மாவினிடத்துப் பிறபேதத்தின் ஞானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரதியோகி ஞானமின்றிப் பேத ஞான முண்டாகாது. ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிற பேதத்தின் அநு மிதி வடிவமாகிய மநநத்திற்கு உபயோகியான பிற பதார்த்தங்க ளின் நிரூபணமும் தத்துவஞானத்திற்கு உபயோகியாம்" என்று தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கேட்ட அர்த்தத்தினை நிச்சயித்தற்கு அநுகூலமான பிரமேய சந் தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் யுக்தியைச் சிந்தித்தலை மனனமென்பர். பேத ஞானத்தால் அனர்த்தம் உண்டாகின்றது. "ஸவ-ுஂவஷிஂ ஸு ஹூ-நிச்சயமாக இவை யாவும் பிரஹ்மம்" என்றன் முதலிய வாக்கியங்களால் அபேதத்தில் சகல வேதங்களுக்கும் தாற்பரிய மாம். "ஷிதீயாலெஉஹயஂஹவதி- இரண்டாவதனால் பயமுண்டா கின்றது, ஊ்ெதூ்ாஹூ்ாதூ-ஈாவெுாதியஉஹ நாடெநவவாஶூதி- எவன் ஈண்டுநாநாவைப்போலக் காண்கிறனோ, அவன் மிருத்தியுவி

ளின்றும் மிருத்தியுவை அடைகின்றான்'' என்றன் முதலிய வேத வாக்கியங்களால் பேத ஞானம் நிந்திக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பேதஞானத்திற்கு நேராகவாவது தத்துவ ஞானவாயிலாகவாவது புருஷார்த்தத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. மனன பதத்தாலும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களினது பேதத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. மனனபதத்திற்குச் சிந்தித்தன்மாத்திரம் பொருளாம். வாக்கியாந்தரத்தின் அநுரோதத்தால் அபேத சிந்தனத்தில் மனன சப்தத்திற்குப் பரியவசானம் (முடிவு) உண்டாகின்றது. எவ்வாற்றானும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களின் வேற்றுமை மனன சப்தத்திற்குப் பொருளாகாது. ஆனால் பிற பொருட்களின் ஞானத்தினாலேயே புருஷார்த்த சாதனமாகிய தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாகுமாயின், சகல புருஷர்களுக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாதல் வேண்டும், அல்லது ஒருவருக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவுண்டாகாது. அஃது எங்ஙன மெனின்:— பிற பொருட்களின் சாமானிய ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாயின், சாமானிய ஞானம் எல்லாப் புருஷர்களுக்கு மிருத்தலால், பிறபதார்த்தங்களின் ஞான பூர்வகமான பிறவற்றின் பேதஞானத்தால் சகலருக்கும் தத்துவ ஞானமுண்டாதல் வேண்டும். சகல பதார்த்தங்களுக்கும் அசாதாரண தர்ம சுவரூபமான விசேஷ ரூபத்தால் பிறவற்றின் ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாமெனின், சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனன்றி மற்றெவருக்கும் அசாதாரண தர்மத்தால் எல்லாப் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமும் நிகழாது. ஆதலின் பிறவற்றின் உணர்ச்சி சம்பவியாமையால் பிறபேத உணர்ச்சி உண்டாகாமையின் ஒருவருக்கும் தத்துவஞான முண்டாகாது. இதனால் பிரமாண முதலியவற்றின் நிரூபணமின்றி அநேக பதார்த்தங்களை நிரூபித்தல் பயனில்லாததாதலால் காரணத்தில் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அபேக்ஷிக்கப்படாததாம்.

"பாவகாரியத்தின் உற்பத்தி மூவகைக்காரணத்தா லுண்டாகின்றது. ஐவகை அபாவமுண்டு. அவற்றுள் பிராகபாவமோ அநாதி சாந்தமாம். ஆதலால் அதற்கு நாசம் உண்டாகின்றது; உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அந்நியோந்நியாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் அநாதி அநந்தமாம். ஆதலால் அவற்றிற்கும் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவம் சாதி சாந்தமாம். அதற்கு உற்பத்தி நாசம்

இரண்டுமுண்டு. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்த சாதியாம். ஆதலால் அதற்கு நாசமில்லை; உற்பத்தியுண்டு. இவ்வாற்றான் இரண்டுஅபாவங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டாகுதலான் இரண்டும் காரியமாம். அவற்றிற்குச் சமவாயி காரண அசமவாயி காரணங்களோ சம்பவியா. ஏனெனின் எதனிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரியமுண்டாகின்றதோ அது சமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. எதனிடத்தும் சமவாயசம்பந்தத்தால் அபாவமிராது. ஆதலால்அதற்குச்சமவாயிகாரணம் சம்பவியாது. அசமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதெதுவோ அது அசமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. சமவாயி காரணம் இன்மையால் அதனிடத்துச் சம்பந்தித்துள்ளதாய்க்காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவதொன்று சம்பவியாமையின், அபாவத்திற்கு அசமவாயி காரணமும் சம்பவியாது. ஆதலால் கேவல நிமித்தகாரணத்தால் சாமயிகாபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் உண்டாகின்றன. பூதல முதலிய தேசத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பூதலமுதலிய தேசத்தினின்றும் கடத்தை நகர்த்துதல் நிமித்த காரணமாம். கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கு நிமித்த காரணம் கடமாம். அங்ஙனமே கடத்தோடு தண்ட முதலியவற்றின் சையோகமும் கடத்துவம்சத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றான் அபாவ காரியமோ நிமித்த காரணமாத்திரத்தால் பெறப்படுவதாம். அங்ஙனமாயினும் எல்லாப் பாவகாரியங்களும் மூவகைக் காரணத்தாற் பெறப்படுவனவா மென்பது நியமம்'' என்று இவ்வாறு தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். இத்தார்க்கிகரது வசனத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆதி காலத்தில் செய்யவேண்டுமென்னும் ஈசுவரனது விருப்பத்தால் பரமாணுவில் எந்தத்தொழில் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின் அப்பரமாணுவின் தொழிலுக்குப் பரமாணு சமவாயி காரணமாம். ஈசுவர இச்சை முதலியன நிமித்த காரணமாம். பரமாணுவில் சம்பந்தமுள்ள தொன்று கிரியையை யுண்டு பண்ணுவ தாமாயின் அசமவாயி காரணமாம். அப் பரமாணுவின்கண்ணே சம்பந்த முள்ளதாய் அத்தொழிலை உண்டுபண்ணுவதொன்று இல்லையாகலின், சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் பரமாணுவின் கிரியை காரணமிரண்டினால் ஆக்கப்படுவதாம். காரண மூன்றினால் ஆக்கப்படுவ தன்று. ஆதலால் தார்க்கிகர் கூறிய நியமம் பொருந்தாது. சித்தாந்த மதத்திலோ எல்லாப் பாவகாரியங்க

ளும் உபாதான நிமித்த காரணங்களால் ஆக்கப் படுவனவாமென்பது நியமம். அதற்கு எவ்விடத்தும் வியபிசாரம் இல்லை. யாண்டுக் காரணம் மூன்றினால் ஆக்கப்பட்ட காரியத்தினைக் கூறுகின்றார்களோ, ஆண்டும் தார்க்கிகரால் கொள்ளப்பட்ட அசமவாயி காரணமும் நிமித்தகாரணமேயாம். ஆதலால் சகல பாவ காரியங்களுக்கும் இருவகைக் காரணத்தால் பெறப்படுந் தன்மையுளது. இவ்வாற்றான் உபாதானம் நிமித்தமென்னும் வேறுபாட்டாற் காரணம் இருவகையின தாகின்றது. சாதாரணம் அசாதாரணம் என்னும் பேதத்தாலும் காரணத்திற்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும் சாதாரண காரணங்களாம். அவற்றிற்கு வேறாகிய கடமுதலியவற்றின் கபாலமுதலியன அசாதாரண காரணங்களாம். அவற்றுள்ளும் சில நிமித்த காரணமும் சில உபாதான காரணமுமாம். உபாதானகாரண நிமித்த காரணங்களுக்கு வேறாகிய காரணம் அப்பிரசித்தமாம்.

## கoo. விருத்திஞானத்தின் உபாதான நிமித்த காரணங்களும், சாமானிய லக்ஷணமும்.

அந்தக்கரணத்தின் ஞான வடிவ விருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களும் அங்ஙனமே இந்திரிய சையோகமுதலிய வியாபாரங்களும் நிமித்த காரணமாம். ஈசுவரனது ஞான வடிவவிருத்திக்கு உபாதான காரணம் மாயையாம்; அதிருஷ்ட முதலியன நிமித்தகாரணமாம். பிரம விருத்திக்கு (மயக்கவுணர்ச்சிக்கு) உபாதான காரணம் அவித்தையும், நிமித்தகாரணம் தோஷமுமாம். இவ்வார்த்தை கியாதி நிரூபணத்தில் விளக்கமாகும். இவ்வாறு விருத்தியின் காரணத்தை அறிந்துகொள்க.

விருத்தியின் இலக்ஷணம் நூலின் ஆரம்பத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தற்கு ஏதுவாகிய அந்தக்கரண அவித்தைகளின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும் என்று விருத்தியின் இலக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அசத்துவா பாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அல்லது விஷய சேதநத் துள்ள அஞ்

ஞானத்தின் நாசமோ அபரோக்ஷ ஞானமின்றி உண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்திரு சேதநத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் உண்டாகிறது. ஆதலால் பரோக்ஷவிருத்தியில் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இல்லை. அங்ஙனமாயினும் சுகதுக்கங்களின் ஞான வடிவமாகிய விருத்தியிலும், மாயாவிருத்தி வடிவினதாகிய ஈசுவரஞானத்திலும், அங்ஙனமே கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலியவற்றை விஷயிக்கும் பிரம ரூப அவித்தியா விருத்தியிலும் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் முதலில் அறியப்படாத சுக துக்காதிகள் உண்டாகிப் பின்னர் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசம் சம்பவிக்கும்; அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லை. ஆனால் சுகதுக்காதிகளும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாகின்றன, ஆதலாலறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லாமையின் சுகதுக்காதிகோசரவிருத்தியால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்தாற் சகலபதார்த்தங்களும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினின்மையால் மாயையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய மித்தியா பதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் பிரமவிருத்தியி (மயக்க ஞானத்தி)னாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகாது. அங்ஙனமே தாரையாய்ச் செல்லும் விருத்தி உண்டாகுமாயின் ஆண்டும் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு இரண்டாவது முதலிய விருத்திகளில் அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் ஞானதாரை உண்டாகுமாயின், ஆண்டு முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் உண்டாகவே இரண்டாவது முதலியஞானத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தைவிருத்திஎன்பர் என்பதன் தாற்பரியமிதுவாம்:—இருக்கிறது என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் யாதோ அதுவிருத்திஎனப்படுகின்றது. பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தினைவிருத்திஎனினும், அறியப்படாத பதார்த்தங்களைக் கோசரம் செய்யும் விருத்தியிற்றான் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை உண்டு. மறைக்கப்படாததைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை இல்லை.

ஏனெனின் மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாற்றானே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியினும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்தக்கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை ஞானமென்பர். அபாதித(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யுவச்சின்ன சேதநத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை அப்பிரமாஞானமென்பர். அங்ஙனமாயினும்சேதநத்தில்ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினையும் அநேக இடங்களில் ஞானமென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

## ௪0௧. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யதார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயதார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்நிய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான முதலியன பிரமாண ஜந்நியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்நியமன்றாகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அநுசாரமாகவோ ஈசுவர

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமையாம். ஆனால் யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ்விரண்டுவகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின் இலக்ஷணமிதுவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வதாகிய ஸ்மிருதியின் வேறாகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதியின் வேறாம். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்கப்படும் பொருளை விஷயஞ் செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று. பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமுமாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம் இல்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும். அந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமையின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்வாதிப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும் உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குந்தன்மை வடிவினதாயுளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஏனெனின் இலௌகிக சாஸ்திரீய பேதத்தால் வியவகாரத்திற்கு இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது இலௌகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்தின்பரிபாஷையால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப் படுகின்றதோ, அது சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாகவோ யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லை. ஓர் பண்டிதன் அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானாயின், சாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையின் சம்ஸ்காரத்தால் செய்கின்றான். ஆதலால் கேவலம் சாஸ்திரீயம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாசிரியர் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவகாரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்டதாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல் வேண்டும். "யதார்த்தாநுபவம் பிரமை" எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிராசீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய

ஏனெனின் மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாற்றானே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியிலும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்தக்கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை ஞான மென்பர். அபாதித(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யுவச்சின்ன சேதநத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை அப்பிரமாஞானமென்பர். அங்ஙனமாயினும்சேதநத்தில்ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினையும் அநேக இடங்களில் ஞான மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

### ௧0௧. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யதார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயதார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்நிய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான முதலியன பிரமாண ஜந்நியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்நியமன்றாகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அநுசாரமாகவோ ஈசுவர

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமையாம். ஆனுல் யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ் விரண்டுவகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின் இலக்ஷணமிதுவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வ தாகிய ஸ்மிருதியின் வேறுகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை என ப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதி யின் வேறும். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்க ப்படும் பொருளை விஷயஞ் செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று. பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமு மாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம் இல்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதிக்கு வேறுய்ப் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும். அந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தி யை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமை யின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்வாதிப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும் உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை யோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குந்தன்மை வடிவினதா யுளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஏனெனின் இலௌகிக சாஸ்திரீய பேதத் தால் வியவகாரத்திற்கு இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம் பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது இலௌகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்தின்பரிபாஷை யால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப் படுகின்றதோ, அது சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம் பாகவோ யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லை. ஓர் பண்டிதன் அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானுயின், சாஸ்திரத்தின் பரி பாஷையின் சம்ஸ்காரத்தால் செய்கின்றுன். ஆதலால் கேவலம் சாஸ்திரீயம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாசிரியர் ஸ்மிருதி க்கு வேறுய யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவ காரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்ட தாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல் வேண்டும். "யதார் த்தாநுபவம் பிரமை" எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிரா சீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேறுகிய

ஞானத்தை அநுபவமென்பர். ஆதலால் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமன்று. பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணம் ஸ்மிருதி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷமுதலிய சகல ஞானங்களிலும் அநுபவத்தன்மை யுண்டு; ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஆதலால் அநுபவத் தன்மையின் உண்மை இன்மைகளால் பிரத்தியக்ஷமுதலியனவும் ஸ்மிருதியும் ஒன்றற்கொன்று விஜாதீயமாம். எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷ அநுமிதி சாப்தமுதலிய ஞானங்களில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித் தன்மை சாப்தத் தன்மை முதலிய விலக்ஷணதர்மமிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷமுதலியஞானங்கள்ஒன்றற்கொன்று விஜாதீயமாம். விஜாதீயப் பிரமைகளுக்குக் கரணங்களாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சப்தம் முதலியனவாகவே வேறுபட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அநுபவத்திற்கும் விஜாதீயமாய் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் அநுபவமாம். அது எப்பிரமைக்கும் கரணம் அன்று; ஆகலின் பிரமாணமன்று. "வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷம் அநுமிதிக்குக் கரணமாயிருத்தலின், அநுமானப் பிரமாணமாம். அங்ஙனமே பதத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சப்தப் பிரமாணமும் கவயத்தில் கோவினது ஒப்புமையின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானப் பிரமாணமுமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் அநுபவத்தின்விசேஷமே யாகலின் அநுபவம் பிரமாணமன்று" எனக் கூறுதல் அசங்கதமாம்:— அங்ஙனமாயினும் வியாப்தி ஞானத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்திஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான்வியாப்திஞானம்அநுமிதிக்கு ஏதுவன்று. அங்ஙனமே பதப்பிரத்தியக்ஷமும்சாதிருசிய ஞானமும் அநுபவத்தன்மைவடிவத்தான் சாப்தப் பிரமை உவமிதிப்பிரமைகளுக்கு ஏது வன்று. ஸ்மிருதிஞானத்தில் அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; ஆதலால் பிரமாணமன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தையும் பிரமையெனின் விஜாதீயப் பிரமைக்குக் கரணம் வேறு பிரமாணமாகின்றது. ஆதலால் நியாய சாஸ்திரத்திலோ அநுபவமென்பதனைப் பஞ்சப் பிரமாணமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். பட்டவேதாந்த மதங்களில் ஏழாவது பிரமாணமாகச் சொல்லுதல்வேண்டும். ஆதலால் எல்லா நூலாசிரியர்களுக்கும் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டம் இன்று. எவரேனும் யதார்த்த ஞானமாத்திரத்தில் பிரமா வியவகாரம் அங்கீகரிக்கின், அதை அநுசரித்துப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தில் ஸ்மிருதி

க்கு வேறாயவென்று புகுத்தல்வேண்டா. பாதிக்கப்படாத பொருளினை விஷயஞ்செய்யும்ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றது. பிராந்தி அநுபவத்தால் தோன்றிய அயதார்த்த ஸ்மிருதியோ பாதிக்கப்படும் பொருளினை விஷயஞ்செய்கிறது; ஆதலால் அதில் அதிவியாப்தியின்று. யதார்த்தஅநுபவத்தால் தோன்றிய ஸ்மிருதியில் லக்ஷணம் செல்லுமாயின், ஆண்டுப் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமாகலின் அதிவியாப்தியின்று. இலக்ஷியமல்லாததன்கண் இலக்ஷணம்சென்றால் அதிவியாப்தி ஆகின்றது. யதார்த்த ஸ்மிருதியும் இலக்ஷியமாகலின் அதிவியாப்தி இன்று. இம்மதாநுசாரமாக யதார்த்த அயதார்த்த பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாம். யதார்த்தத்தினைப் பிரமை என்பர்; அயதார்த்தத்தினை அப்பிரமை என்பர். இம்மதத்தில் பிரமைக்கு ஏழுபேதமுண்டு:—பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, சாப்தி, உபமிதி, அநுபலப்தி என்பன ஆறுபேதமாம். அங்ஙனமே யதார்த்த ஸ்மிருதியும் பிரமையின் ஏழாவது பேதமாம். ஆனால் எல்லா நூல்களுக்கும் இம்மரியாதை உண்டு; ஸ்மிருதியில் பிரமாவியவகாரமில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷமுதலிய வேறுபாட்டால் பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி அறுவகையினதாம். பாகியம் ஆந்தரம் என்னும் பேதத்தால் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இரண்டுவகையினதாம். பாதிக்கப்படாத பாகிய பதார்த்தத்தைக்கோசரிக்கும் விருத்தி பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை எனப்படுகின்றது. சுரோத்திரமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களால் ஐவகைப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சப்தத்தினாலும் பாகிய கோசர அபரோக்ஷவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன் நீ" என்னும் சப்தத்தால் ஸ்தூலசரீரத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு காரணபேதத்தால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேதம் உண்டு. சில நூலாசிரியர் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தியினையும் அபரோக்ஷ விருத்தி என்பர். அவர்கள்மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமுதலிய ஐந்து இந்திரியங்களும், சப்தமும், அங்ஙனமே அநுபலப்தியும் ஆகிய ஏழும் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணமாம். ஆதலால் பாகியப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமை ஏழுவிதமாம். ஆனால் இவ்வர்த்தம் முன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. தர்மாதர்மங்களைப்போலப்பிரத்தியக்ஷயோக்கியதை அபாவத்தின்கண்ணில்லை. ஆதலால் விருத்தி அவச்சின்னசேதநத்தோடு அபாவ அவச்சின்ன சேதநத்திற்கு அபேதம் உண்டாயி

னும் அபாவகோசர விருத்தி அபரோக்ஷம் அன்று. ஆனால் அநுமிதி முதலியவற்றைப்போல அநுபலப்திப் பிரமாணத்தினுலுண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தி பிரத்தியக்ஷ விருத்தியின் விலக்ஷணமாம். ஆதலால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதம் உண்டு; ஏழு இல்லை. ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசரம்; மற்றது அநாத்மகோசரம். ஆத்மகோசரமும் இருவகையினதாம். ஒன்று சுத்தாத்துமகோசரம்; மற்றையது விசிஷ்டாத்துமகோசரம். சுத்தாத்மகோசரமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வேதாந்த வாக்கியத்தால் "சுத்தன் பிரகாசன் யான்" என்று அந்தக்கரண விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்திதேசத்திற்றானே அந்தக்கரண உபஹித சுத்தசேதநமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதந விஷயாவச்சின்ன சேதநங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் அவ்விருத்தி அபரோக்ஷமாம். அவ்விருத்திக்கு விஷயமாகிய சுத்தசேதநத்தில் பிரஹ்மத்தன்மையும் இருக்கின்றது; ஆனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் அவாந்தர வாக்கியத்தால் விருத்தி உண்டாயிருக்கிறது. மகாவாக்கியத்தால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின், சத்தத்தால் உண்டாகிய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம் :—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினை எவ்வடிவத்தான் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவத்தினையே விஷயஞ்செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தான் சப்தம் உச்சரிக்கப்படவில்லையோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தத்தாற்றோன்றும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. எங்ஙனம்:பத்தாமவனைநோக்கி "தசமன் இருக்கின்று"னென்பதாகக் கூறுமிடத்துத் "தசமன்யான்" என்றிவ்வாறுசுரோதாவுக்கு ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. தசமனிடத்து ஆத்மத் தன்மையை அறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தும் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போதுமிருக்கினும், பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சத்தமின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்ம அகோசர சுத்தாத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்தால் இச்சங்கையுண்டாகின்றது:—சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்நியஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றதென்பதன் அங்கீகாரம் இல்லை. ஆனால் விருத்தி அவச்சின்ன சேதநத்

தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் அபேதம் ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டு இந்திரிய சம்பந்தம் கடாதிகளுக்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய வாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வெளியிற்சென்று விஷயாகாரத்தின் சமானுகாரமாய் விஷயத்தோடு சம்பந்தம் உடையதாகின்றது. ஆதலால் விஷயசேதன விருத்தி சேதநங்களின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் உபஹிதசேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுகமுதலியவற்றின் ஞானமும் இந்திரியஜந்நியமன்று; சுத்தாத்மஞானமும் சப்தஜந்நியமாம்; இந்திரியஜந்நியமன்று. என்றாலும் விஷயசேதநத்திற்கும் விருத்திசேதநத்திற்கும் பேதமில்லை. ஏனெனின்சுகாகாரவிருத்தி அந்தக்கரணதேசத்திலிருக்கின்றது;சுகமும் அந்தக்கரணத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபஹிதசேதந விஷய உபஹிதசேதநங்களுக்கு அபேதமுண்டு.அங்ஙனமே ஆத்மாகாரவிருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். அந்தக்கரண உபஹிதசேதநத்திற்கு எதிர்முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால் ஆத்மாகார விருத்தியும் அந்தக்கரண தேசத்தி லுண்டாகின்றது. அவ்வந்தக்கரணமே சுத்தாத்மாவுக்கு உபாதியாம். இவ்வாற்றான் இரண்டுபாதிகளும் ஓரிடத்திருத்தலால் விருத்திசேதந விஷயசேதநங்களுக்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகாதிஞானமும் சுத்தாத்மஞானமும் பிரத்தியக்ஷ ரூபமாம். ஈண்டு இதுநிச்சயம்:— யாண்டு விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவாதல் நேராகவாதல்சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அவ்விஷயத்தின் ஞானம்பிரத்தியக்ஷமாம்.அவ்விஷயமும் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாகும்போது "கடம் பிரத்தியக்ஷம்" என்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. வெளிப்பொருள்களுக்கு விருத்தியின் வழியாய்ப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுண்டாகிறது. சுகாதிகளுக்குப்பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அதீத (கழிந்த) சுகமுதலியவற்றிற்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் அதீத சுகமுதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்; பிரத்தியக்ஷரூபமன்று. அதீதசுக முதலியவற்றிற்கும் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமோ உண்டாயிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தின் பிரவேசம் இருக்கின்றது.பிரமாதாவோடுவர்த்தமான சம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படு

கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமானசம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின் தர்மமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முள்ளனவாய் இருத்தலால் அவை எப்பொழுதுமே பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும்; அன்றியும் அவற்றின் ஞானம் சத்தமுதலியவற்றால்உண்டாகின்றது; அதனைப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னல் வேண்டும். தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்றாகலின் இலக்ஷணத்தில்யோக்கியமென்னும்பதத்தின் பிரவேசத்தால்தோஷமில்லை. யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் அநுபவாநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம். எந்தவஸ்துவில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து யோக்கியத்தன்மையும், எதனிடத்தில்பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம்உண்டாகிறதில்லையோ, அதனிடத்தில் அயோக்கியத்தன்மையுமாகிய இவ்வுணர்ச்சிஅநுமானத்தாலாதல் அர்த்தாபத்தியினாலாதல் உண்டாகின்றது. யோக்கியத் தன்மை அயோக்கியத் தன்மைகள் இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கும் ஒப்பத்தக்கனவாதல் வேண்டும். அவர்கள் மதத்தில் சுகாதிகளும் தர்மாதிகளும் ஆத்மாவின் தர்மமாம். அவற்றில் மனசையுக்த சமவாயசம்பந்தம் எல்லாவற்றோடும் மனதுக்கு இருக்கின்றது. என்றாலும் யோக்கியத்தன்மை இருத்தலால் சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகின்றது. யோக்கியத்தன்மை இன்மையால் தர்மாதிகளின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் சர்வமதங்களிலும் அங்கீகரிக்கத் தக்கனவாம். இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவுக்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தம் உண்டாகும்போது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.

இவ்வர்த்தத்தில் இச்சங்கையுளது:—பிரஹ்ம கோசர ஞானம் பரோக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்மையுளதாயின் புறப்பொருள் முதலியவற்றின் ஞானத்தைப்போல பிரஹ்மஞானமும் பரோக்ஷமாம். எப்போது அவாந்தரவாக்கியத்தால் சத்தியசொரூபம் ஞானசொரூபம் அநந்தசொரூபம் பிரஹ்மமாமென்னும் விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்திலும் பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் அவாந்தர வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பிரஹ்ம

ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமேயாதல்வேண்டும். சித்தாந்தத்தில் அவா்ந்தரவாக்கியத்தாலுண்டாகும் பிரஹ்மஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். அது முற்கூறியவிதத்தால் சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் விஷயத்திற்கு யோக்கியதையென்னும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகுந்தன்மை ஞானத்துக்கு விசேஷணமாம்; ஆதலால் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்விலக்கணத்தில் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் வாக்கியத்திற்கு இது சுபாவமாம்:—சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் வாய்ந்த வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. விஷயம் எதிர்முகப்பட்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் இருக்கினும் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதில்லை. எங்ஙனம்: தசமனை அறிவிக்கும் இருவகை வாக்கியங்களுள் ஒன்று "தசமனிருக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியம்; மற்றையது "தசமன் நீ" என்னும் வாக்கியம். அவற்றுள் முதல் வாக்கியமோ சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றியதாம். இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்னும் பதத்தோடு கூடியதாம். அவற்றுள் முதல்வாக்கியத்தால் சுரோதாவுக்குத் தசமனது பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வாக்கியத்தால் தோன்றும் ஞானத்துக்கு விஷயம் தசம புருஷன். அவன் இரண்டு இடங்களிலும் அதிசந்நிஹிதனாய் இருக்கின்றான். அதாவது சொரூபத்துக்குப் பின்னமாய்ச் சம்பந்தம் உடையது யாதோ அது சந்நிஹிதமாம். தசம புருஷன் சுரோதாவின் சொரூபத்துக்கு வேறல்லன்; சுரோதாவின் சொரூபமே யாவன்; ஆதலால் அதிசந்நிஹிதனாவன்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கியனும் ஆவன். பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகாவிடின் இரண்டாவது வாக்கியத்தாலும் தசமனது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகலாகாது. இரண்டாவது வாக்கியத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது; ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மாம். இவ்வாற்றால் அதிசந்நிஹித

(மிகச்சமீபித்தவ)னும்வாக்கியஜந்நியபிரத்தியக்ஷயோக்கியனுமான தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம் எந்த வாக்கியத்தினலுண்டாகிறதில்லையோ, அந்தவாக்கியம் அயோக்கியமாம். இரண்டாவதுவாக்கியத்தினல் அதே தசமனது அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டாவது வாக்கியம் யோக்கியமாம். வாக்கியங்களின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில் வேறோர் ஏதுவோ இல்லை; சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதத்தோடுகூடிய தன்மையும், சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றிய தன்மையுமே யோக்கியதை அயோக்கியதைகளைச் சம்பாதிப்பனவாம். இவ்வாற்றால் "தசமன் நீ" என்னும்வாக்கியமேயோக்கியப்பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றுவது "தசமன் யான்"என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம். அங்ஙனமே "தசமன் இருக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியம் அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றும் "தசமன்யாண்டோ இருக்கின்றான்" என்னும் தசமனது ஞானம் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் இருவகையினதாம். "சத்திய ஞானனந்தம் பிரஹ்மம்" என்னுமியல்பினது அவாந்தர வாக்கியம்; "தத்துவமஸி" என்னும் இயல்பினது மகாவாக்கியம். அவாந்தர வாக்கியங்களில் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இல்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது அவாந்தர வாக்கியமன்று. மகா வாக்கியங்களில் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்றல்முதலிய பதங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது மகாவாக்கியமாம். இவ்வாற்றான்யோக்கியப் பிரமாணம் மகாவாக்கியமாம். அதனலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அயோக்கியப் பிரமாணம் "சத்திய ஞானனந்தம் பிரஹ்மம்"என்றல் முதலிய வாக்கியங்களாம். அவற்றினலுண்டாகும் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமாம். அவாந்தர வாக்கியமும் இருவகையினதாம். தத்பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று; துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று. அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியமோ அயோக்கியமாம். "யாதொரு இந்த அந்தர் ஜோதிபுருஷன்" என்றல் முதலிய துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியமும் மகா வாக்கியங்களைப் போல யோக்கியமாம்; அயோக்கியமன்று. ஏனெனின் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் அவற்றில் இருக்கின்றது.

ஆதலால் துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியங்களினாலும் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அந்த அபரோக்ஷ ஞானம் பிரஹ்ம அபேதத்தைக் கோசரிப்பதன்றாகலின் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்ப தன்று; ஆனால் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பதாகிய அபேத ஞானமெதுவோ அதனிடத்துப் பதார்த்தத்தைச் சோதித்தல் வாயிலாக உபயோகமுள்ளதாம். இவ்வாற்றால் பிரஹ்மம் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுடையதுமாம்; யோக்கியமுமாம். என்றாலும் அயோக்கியமாகிய அவாந்தர வாக்கியங்களெவையோ அவற்றால்பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுவதில் வேறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கிய விஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதில் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாணத்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மையின்மையால் யோக்கியப்பிரமாணத்தாலாக்கப்படுந்தன்மை எவ்வாற்றானும் சம்பவியாது. ஆதலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்திதோஷ மிருக்கின்றது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியத்தன்மைக்கு இலக்ஷணத்திற் பிரவேசமின்று; ஆனால் அயோக்கியப்பிரமாண அஜந்நியத்தன்மைக்குப் பிரவேசமுண்டு; ஆதலால் அவ்வியாப்தி யின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் அயோக்கியப் பிரமாணத்தாலுண்டாகும்அஜந்நியஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் கூறிய அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் நீக்கம் உண்டாகின்றது. முற்கூறியவாற்றாற் பிரஹ்ம மாத்திரத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியம் அயோக்கியப்பிரமாணமாம். பிரஹ்மமிருக்கின்றதென்னும் பரோக்ஷஞானம் அவற்றால்(அவாந்தரவாக்கியங்களால்)தோன்றுவதாம்; அஜந்நியமன்று. ஆதலாற் பரோக்ஷஞானத்தில் இலக்ஷணஞ் செல்லுவ தில்லை. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் சங்கிரகம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்

கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தாலும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால்அயோ க்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி ஞானமும், அங்ஙனமே மகாவாக்கிய ஜந்நியப் பிரஹ்மஞானமும் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின் அயோக்கியப்பிரமாண த்தால் அஜந்நியமாம். ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம்.

முற்பிரசங்கமிதுவாம்:—சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிர மை இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். பிரஹ்ம அகோசரத்தைச்சொல்லிவந்தோம். மகா வாக்கிய ஜந்நியமாய் "யான்பிரஹ்மம்" என்பதாகப் பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமான ஆத்மாவை விஷயஞ்செய்வது யாதோ, அது பிரஹ் மத்தைக் கோசரிக்கும் சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.

"யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானத்தினை வாசஸ்பதி மதே ஜந்நியமென்பர். பிறர் மதத்தில் இந்தஞானம் வாக்கியஜந்நியமாம். அதனினும் இத்துணைப் பேதமுண்டு. சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சித் தாந்தமிதுவாம்:—மகாவாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகின்றது; என்றும் பரோக்ஷஞானம் மகாவாக் கியத்தினா லுண்டாகிறதில்லை. பிறநூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:— விசாரத்தோடுகூடிய மகாவாக்கியத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண் டாகின்றது. விசாரமின்றிய வாக்கிய மாத்திரத்தினால் பரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. எல்லோர் மதத்தினும் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானம் சுத்தாத்ம கோசரமும் பிரஹ்ம கோசரமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வர்த்தத்தில் ஒருவருக்கும் விவாதமின்று. சுத்தாத்ம கோசரப்பிரமைக்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். விசிஷ்டாத்ம கோசரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு அநந்தபேத முண்டு. யான் அஞ்ஞன், யான் கர்த்தா, யான் சுகி, யான் துக்கி, யான் மனிதன் என்றல் முதலிய அநந்த பேதமுண்டு. வாதிக்கப்படாத அர்த்தத் தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் பிரமை யெனப்படும்; "யான் கர் த்தா" என்றல் முதலிய ஞானத்திற்கு "யான் கர்த்தா வல்லன்" என்றல் முதலிய ஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றது. அதனைப் பிர மையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. என்றாலும் சம்சாரதசையில் வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் யாதோ அது பிரமையெனப்படும். சம்சாரதசையில் முற்கூறியஞானத்திற்கு

ப் பாதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஆத்ம கோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குப் பேதம் கூறுவர். "என்னிடத்திற் சுகமுளது, என்னிடத்திற் துக்கமுளது" என்றல் முதலியசுகாதிகோசரஞானமும் ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம். ஆனால் "யான் சுகி, யான் துக்கி" என்றல்முதலியபிரமையிலோ யானென்னும் பதத்திற்குப் பொருளாகிய ஆத்மா விசேஷியமாம்; சுக துக்க முதலியன விசேஷணமாம். "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத்துக்கமுளது" என்றல் முதலிய பிரமையில் சுகதுக்க முதலியன விசேஷியமாம்; ஆத்மா விசேஷணமாம். ஆதலால் "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத் துக்கமுளது" என்றல் முதலியஞானத்தினை ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்றுகூறுவதில்லை; ஆனால் சுகமுதலியன விசேஷியமாயிருத்தலின் அநாத்ம கோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையென்பர். வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விசிஷ்டாத்ம ஞானமும், சுகாதி ஞானமும் மனோ ஜந்நியமாம். சித்தாந்தத்தில் அந்தக்கரண விசிஷ்டாத்மாவில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷிபாஸ்யமாம்; சேதனபாகம் சுயம்பிரகாசமாம். அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். எந்தஞானமும்மனோ ஜந்நியமன்று; ஆதலால் மனம் இந்திரியமன்று. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய யதார்த்த விருத்தியைப் பிரமையென்பர். அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம். ஸ்மிருதி வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அவற்றுள் யதார்த்த ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மஸ்மிருதி; மற்றொன்று அநாத்மஸ்மிருதி. தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஜந்நிய அநுபவத்தால் உண்டாகும் ஆத்ம தத்துவத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த ஆத்மஸ்மிருதியாம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவ அநுபவமுண்டாய், அதன் சம்ஸ்காரத்தால் மித்தியாத்துவரூபமாக உண்டாகும் பிரபஞ்சத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த அநாத்மஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே அயதார்த்தஸ்மிருதியும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி; மற்றையது அநாத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி. அகங்காரமுதலியவற்றில் ஆத்மத்தன்மைப் பிரம வடிவமாகிய அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தால் அகங்காரமுதலியவற்றிலுண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதி ஆத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ அநுபவசம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "ஆத்மாகர்த்தா" என்னும்

ஸ்மிருதியும் ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதியாம்.பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மைப் பிராந்தியின் சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "பிர பஞ்சம்சத்திய" மென்னும் ஸ்மிருதியும் அநாத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய யதார்த்த விருத்தி பிரமையெனப்பட்டது. யதார்த்த அநுபவஜந்திய ஸ்மிருதி யதார்த்தமெனப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவஜந்தியஸ்மிருதி அய தார்த்தமெனப்பட்டது. அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை பாதிக்க ப்படாத பொருளா லாகியதாம். பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷ யஞ் செய்யும் அநுபவம் யதார்த்த மெனப்படுகின்றது; அதுவே பிரமையெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பாதிக்கப்படாத பொருளின் அதீனமாகிய அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் யதார்த்தத்தன்மையும் அயதார்த்தத்தன்மையும் அநு பவத்தின் அதீனமாம். ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய ஞானத்தினை அநுபவ மென்பர். அதுவும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யதார்த்த அநுபவமோ முன் கூறப்பட்டது. அய தார்த்த அநுபவத்தை நிரூபிப்பாம் அயதார்த்த ஸ்மிருதியின் நிரூபண மோ முன் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அநுபவத்தின் அயதார்த்த த்தன்மையின் அதீனமாம். ஆதலால் அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிரூபணத்தைச் சொல்லுதல் வேண்டும்.

## க0உ. சம்சயவடிவமான பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

அயதார்த்த அநுபவம் இருவகைத்தாம்:—ஒன்று சம்சயவடிவம், மற்றொன்று நிச்சயவடிவம். அயதார்த்தத்தினையே பிரமமென்பர். சம்சயஞானமும் பிரமமாம். ஏனெனின், சுவ (தனது) அபாவாதி கரணத்தில் தோற்று (அவபாஸமா) வதைப் பிரமமென்பர். சம்சய ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இரண்டினை விஷயிப்ப தாகின்றது.அவற்றுள்ஒன்றற்கபாவமுண்டாகுதலால் சம்சயத்தில் பிரமத்தினிலக்ஷணமிருக்கின்றது. ஒருவிசேஷியத்திலுள்ளவிரோத மான இரண்டுவிசேஷணங்களின் ஞானம்சம்சயமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ,அன்றோ?" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது; அல்லது "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ?" என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அவ்விரண்டனையும் சம்சயமென்பர், ஆண்டு

ஸ்தாணு விசேஷியம்;ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையபாவமும் விசேஷணங்கள்.இரண்டும் விரோதமுடையனவாம்;ஓரதிகரணத்தில்உடனிருக்கமாட்டா.ஆதலால் ஸ்தாணுவாகிய ஒருவிசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஸ்தாணுத்தன்மையபாவ மென்னும்வடிவினவாய விரோதமுள்ள இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமிருத்தலால் முதற்சம்சயத்தில் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயத்திலும் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் ஸ்தாணு வடிவமான ஒரு விசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மை வடிவினவாகிய விருத்தமான இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமிருக்கின்றது. தாணுத்தன்மைக்கும் தாணுத்தன்மை அபாவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமிருத்தல்போல, தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மைகளுக்கும் விரோதம் அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் முதற் சம்சயமோ விருத்தமான பாவாபாவமிரண்டினை விஷயிப்பதாம். அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயம் விருத்தமான இரண்டு பாவங்களைக் கோசரிப்பதாம். நியாயநூல்களிலோ ஈதெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—பாவா பாவங்களைக் கோசரிப்பதே சம்சயஞானமாம். கேவலம் பாவத்தைக் கோசரிப்பது சம்சயமாகாது. யாண்டு "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ" வெனச் சம்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் தாணுத்தன்மை, தாணுத்தன்மையபாவம், புருஷத்தன்மை, புருஷத்தன்மையபாவம் என நான்குகோடி (பக்ஷங்)க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் இருகோடியினது நாற்கோடியினது என இருவகைச் சம்சயமுளது. "தாணுவோ, அன்றோ" வென்பது இரு கோடியினதாகிய சம்சயமாம். "தாணுவோ,புருடனோ" வென்பது நாற்கோடியினதாகிய சம்சயமாம். ஒரு தர்மியில்தோற்றுகின்றதர்மத்தினைக்கோடியென்பர்.ஆதலாற்கேவலபாவத்தைக் கோசரிக்கும் சம்சயம் நியாயமதத்தில் அப்பிரசித்தமாம். எவ்வாற்றானும் சம்சயஞானம் பிரமவடிவமாம். இரண்டு விரோதமான விசேஷணங்கள் ஒன்றன்கண் இரா; ஒன்றற்கு அபாவமே உண்டாகும். எங்ஙனம் : ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையி னின்மையும் இரா. ஆகலின் ஸ்தாணுத்தன்மையபாவமின்றிய தாணுவில் தாணுத்தன்மையின் அபாவ ஞானம் பிரமவடிவாம்.ஆனல் ஒருஅம்சத்தில் சம்சயஞானம் பிரமமாகின்றது. சகல அம்சங்களினும் பிரமமாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ,அன்றோ"வென்னுஞ் சம்சயமுண்டா

கின்றதோ ஆண்டு அபாவ அம்சத்திற்பிரமமாம். யாண்டுப்புருஷனிடத்து "ஸ்தாணுவோ, அன்றோ" வென்னும்சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவ அம்சமோ புருஷனிடத்திருக்கின்றது; ஸ்தாணுத் தன்மை அம்சமில்லை. ஆதலால் பாவ அம்சத்தில் பிரமமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாவா பாவகோசர சம்சயமுண்டாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று அவசியமிருக்கும். ஆதலாற் சம்சய ஞானம் ஒரு அம்சத்தில் பிரமமாகின்றது. அன்றியும் விரோதமுள்ள உபய பாவகோசரத்தினையும் சம்சயமெனக்கொள்ளின் சகல அம்சங்களிலும் சம்சயத்திற்குப்பிரமத்துவம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: "தாணுவா, புருடனா" வென்னும் சம்சயத்தினை நாற்கோடிகளுடையதாகக் கொள்ளாது, இருகோடிகளுடையதாகவேகொள்ளல் வேண்டும். தாணுவுக்கும் புருடனுக்கும் வேறாகிய எப்பதார்த்தத்திலேனும் "தாணுவா, புருடனா" வென்னும் சம்சயமுண்டாயின், ஆண்டுச் சம்சயத்தின் தர்மியில்ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மையிரண்டும் இல்லை. ஆதலாலிரண்டின் ஞானமும் பிரமமாம். சம்சயத்தில் எதுவிசேஷியமாகின்றதோ அது சம்சயத்தில் தர்மியெனப்படுகின்றது. விசேஷணத்தினைத் தர்மமென்பர். ஆதலால் ஒரு தர்மியில் விருத்தமாகிய நாநாதர்மங்களின் ஞானம் சம்சய மெனப்படுகின்றது. இந்த இலக்ஷணத்தோடு முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்குப் பேதமில்லை. ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் உபயபத மிருக்கின்றது. ஆதலால் நாற்கோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தியிருக்கின்றது. ஏனெனின் நாற் கோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் ஒரு விசேஷியத்தில் நான்கு விசேஷணங்கள் தோற்றுகின்றன. இரண்டு விசேஷணங்களில்லை. யாண்டு நான்கு உளதோ ஆண்டு மூன்றும் இரண்டும் அங்ஙனமே ஒன்று மிருக்கின்றன; அங்ஙனமாயினும் அதிக எண்ணால் குறைந்த எண்ணுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. இதனாற்றான் ஓரிடத்து ஐந்துபிராஹ்மணரிருக்க, ஒருவன் நான்கு பிராஹ்மணரெனக் கூறின் அவனை மித்தியாவாதி (பொய்சொல்வோன்) என்பர். ஆதலால் குறைந்த எண் அதிக எண்ணி லடங்கியதாயினும் குறைந்தஎண்ணின் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரண்டுபதத்தால் நிகழும் இலக்கணத்திற்கு நாற்கோடியினையுடைய சம்சயத்தில் அவ்வியாப்தி யுண்டாகுதலான் நாநாவென்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

ஒன்றின் வேறுகியவற்றை நாநா வென்பர். இரண்டு கோடிகளு டைய சம்சயத்தினைப்போல நான்கு கோடிகளுடைய சம்சயமும் நான்கு தர்மங்களைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் நாநாதர்ம கோச ரமாம்; ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்றால் சம்சயமும் பிர மமாம்.

பிரமத்தின் பேத நிரூபணத்திற்குப் பின் நிச்சயப் பிரமத்தின் இலக்கணத்தை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம். சம்சய நிச்சய வடிவ மாகிய பிரமம் அநர்த்தத்திற் கேதுவாமாகலின் நிவர்த்திக்கத் தக்கதாம். ஜிஞ்ஞாஸுவுக்கு நிவர்த்திக்கத்தக்க பிரமம் யாதோ அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம் :—சம்சய வடிவ பிரமம் இருவகை த்தாம். ஒன்று பிரமாண சம்சயம்; மற்றொன்று பிரமேய சம்சயம். பிரமாணகோசர சந்தேகம் பிரமாண சம்சய மெனப்படுகின்றது. அதனையே பிரமாணகதஅசம்பர்வனையென்பர்."வேதாந்தவாக்கியம் அத்துவிதீயபிரஹ்மத்தில் பிரமாணமா, அன்று''என்பது பிரமாண சம்சயம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் முதலத்தியாயத்தைப் படி த்தலாலேனும் கேட்டலாலேனு முண்டாகின்றது. பிரமேயசம்சய மும் ஆத்மசம்சயம் அநாத்ம சம்சயமேன்னும் பேதத்தால் இருவகைத் தாம். அநாத்மசம்சயம் அநந்தவிதமாம். அதனைச் சொல்லுதலால் உபயோகமில்லை. ஆத்மசம்சயமும் அநேகவகைத்தாம்.

ஆத்மா பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமா? அல்லது பின்னமா? அபின்னமாயினும் எப்போதும் அபின்னமா? அல்லது மோக்ஷ காலத்தின் மாத்திரமே அபின்னமா? எப்போதும் அபின்னமன் று. எப்போதும்அபின்னமாயினும் ஆநந்தமுதலிய ஐசுவரியமுடை யதா? அல்லது ஆநந்தாதிகளின்றியதா? ஆநந்தமுதலிய ஐசுவரிய முடையதாயினும் ஆநந்தமுதலியன குணங்களா? அல்லது பிரஹ் மாத்மாவின் சொரூபமா? இவை முதலியனவாக தத்பதார்த்தா பின்ன துவம்பதார்த்தத்தில் அநேகவித சம்சயங்க ளிருக்கின்றன.

அங்ஙனமே கேவல துவம்பதார்த்த கோசர சம்சயமும் ஆத் மகோசரசம்சயமாம். ஆத்மா தேகாதிகளின் வேறு? அன்று? வே றெனினும் அணுபரிமாணமா? மத்திமபரிமாணமா? அல்லது விபு பரிமாணமா? விபுவெனினும் கருத்தாவா? அகர்த்தாவா? அகர்த் தாவெனினும் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகிய அநேகமா? அல் லது ஏகமா? இவ்வாறு அநேக சம்சயம் கேவல துவம்பதார்த்த கோ சரமாம்.

அங்ஙனமே கேவலம் தத்பதார்த்த கோசரமும் அநேகவகைச் சம்சயமாம். வைகுண்டமுதலிய உலக விசேஷங்களில் வசிக்கும் ஈசுவரன் பரிச்சின்னமான கைகால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சரீரியா? அல்லது சரீரமின்றிய விபுவா? சரீரமின்றிய விபுவெனினும் பரமாணு முதலியவற்றை அபேக்ஷித்த ஜகத் கருத்தாவா? அல்லது நிரபேக்ஷ கருத்தாவா? பரமாணு முதலியவற்றின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவெனினும் கேவல கருத்தாவா? அல்லது அபின்ன நிமித்தோபாதான வடிவ கருத்தாவா? அபின்ன நிமித்தோபாதான கருத்தாவெனினும் ஜீவர்கள் கருமத்தின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற்றன்மைமுதலிய தோஷமுடையவரா? அல்லது ஜீவர்களது கருமத்தின் அபேக்ஷையுடைய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற் றன்மைமுதலிய தோஷமின்றியவரா? என்றல்முதலிய அநேகவித தத்பதார்த்த கோசர சம்சயங்க ளிருக்கின்றன. அவ் வெல்லாச் சம்சயமும் பிரமேயசம்சய மெனப்படும். அவற்றின் நிவிருத்தி மனனத்தா லுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தினது இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினாலேனும் சிரவணத்தினாலேனும் மனனம் சித்திக்கின்றது. அதனாற் பிரமேயசம்சயத்தின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது.

ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும்பிரமேயசம்சயமாம். ஏனெனின் பிரமையின் விஷயத்தினைப் பிரமேயமென்பர். ஞானசாதனமும் மோக்ஷசாதனமும்பிரமையின் விஷயமா யிருத்தலின் பிரமேயமாம். ஆதலால் ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும் பிரமேயசம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தா லுண்டாகின்றது.

அங்ஙனமே மோக்ஷத்தின் சொரூபத்தினது சம்சயமும் பிரமேய சம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தா லுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் முதலில் சாதன விசாரமே இருக்கின்றது; பின் பல விசார மிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தினைப் பலமென்பர். என்றாலும் நான்காவது அத்தியாயத்தில் சாதனவிசாரம் எவ்வளவி லிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நான்காவது அத்தியாயத்தோடு கூடிய மூன்றாவது அத்தியாயத்தால் சாதன சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எஞ்சிய நான்காவது அத்தியாயத்தால் பல சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

 நிச்சய வடிவமான பிரமஞான உரு
த்தின் இலக்ஷணம்.

சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகைத்தாம். சம்சயப் பிரமத்தின் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. நிச்சயப் பிரமத்தினைக் கூறுவாம் :—சம்சயத்தின் வேறாய ஞானத்தினை நிச்சயமென்பர். சுத்தித்தன்மைவடிவத்தால் சுத்தியின் யதார்த்தஞானமும், இரஜதத்தன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின் பிரமஞானமுமாகிய இரண்டும் சம்சயத்தின் வேறாகிய ஞானமா யிருத்தலின் நிச்சய வடிவமாம். வாதிக்கப்படும்அர்த்தத்தை விஷயமாக வுடையதாய்ச் சம்சயத்தின் வேறாகிய ஞானம் எதுவோ அது நிச்சயமாம். சுத்தியில் இரஜத நிச்சயத்தின் விஷயம் இரஜதமாம்; அது பாதிதமாம். ஏனெனின், சம்சாரதசையிற்றானே சுத்தியின் ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்மஞானமின்றி எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது. பிரஹ்மஞான மின்றியே சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாதாவின் பாதமின்றி எதற்குப் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது, பிரமாதாவிருக்க எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அபாதிதம் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ என்றும் அபாதிதமாம்; மற்றையது வியாவகாரிக அபாதிதமாம். எதற்கு எப்போதும் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அத்தன்மையது சேதனமாம். எவற்றிற்கு வியவகாரதசையில் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அத் தன்மையன அஞ்ஞானமும், மகாபூதமும், அங்ஙனமே பௌதிகப் பிரபஞ்சமுமாம். சுக முதலியன பிராதிபாஸிகமாம், என்றாலும் பிரஹ்ம ஞானமின்றிச் சுக முதலியவற்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அபாதிதமாம். அவற்றின் ஞானம் பிரம மன்று. அங்ஙனமே பாதித அர்த்தமும் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவர்த்தம்; மற்றையது பிராதிபாஸிக பதார்த்தாவச்சின்னசேதனத்தின் விவர்த்தம். சுத்தியில் இரஜதம் வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவர்த்தமாம். ஏனெனின் சுத்திரஜதத்தின் அதிஷ்டானம் சுத்தி அவச்சின்ன சேதனமாம். சுத்தி வியாவகாரிகமாம். சொப்பனத்தில் சுத்தி தோற்றி அதனிடத்து இரஜதப் பிரம முண்டாகுமாயின், அவ்விரஜதத்திற்குச் சொப்பனத்திற்று

னே சுத்திஞானத்தால் பாதமுண்டாயின், அந்த இரஜதத்திற்குச் சொப்பன சுத்தியவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். சொப்பனத்தின் சுத்தி பிராதிபாஸிகமாம். இவ்வாற்றால் பாதிதபதார்த்தம் இருவகைத்தாம். அவற்றின்நிச்சயம் பிரமநிச்சயமெனப்படுகின்றது.

## ௧௦௪. அத்தியாசத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

பிரமஞானத்தில் நூலாசிரியர்களது அநேகவித வாதங்களுள. அவர்கள் மதத்திற்கு விலக்ஷணமாகப் பாஷியகாரர் பிரமத்திற்கு அசாதாரண லக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றனர்:— எத்தன்மைய பிரமத்தின் சொரூபத்தை அந்நிய சாஸ்திரமுடையோர் மதித்திருக்கின்றார்களோ, அதனிடத்துக் கூறப்படும்இவ்விலக்கணம்சம்பவியாதாதலின் அசாதாரணமாம். பிறரினும் அசாதாரண லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால் பாஷியகாரருக்குப் பிறரான் மதிக்கப்பட்டபிரமத்தின் சொரூபத்தோடு அபிப்பிராயமின்மை யிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தை யுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். யாண்டுச்சுத்தியில் இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச்சுத்திதேசத்தில் இரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் தற்காலத்தைய இரஜதமுமாகிய இவ்விரண்டனையும் சித்தாந்தத்தில் அவபாசமென்றும், அத்தியாசமென்றும் கூறுவர். மற்றைய சாஸ்திரங்களால் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. இஃது எல்லோரினும்விலக்ஷணத் தன்மையாம். சத்கியாதிவாதமொன்றில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் மதத்தினும் விலக்ஷணமாதலை மேற்கூறுவாம். வியாகரணத்தின்படி அத்தியாசபதத்திற்கும் அவபாசபதத்திற்கும் விஷயமும்ஞானமுமாகிய இரண்டும் வாச்சியமாம்.

ஆதலால் அர்த்தாத்தியாச ஞானத்தியாசங்களின் பேதத்தால் அத்தியாச மிருவகைத்தாம். அர்த்தாத்தியாசம் அநேக விதமாம். சிலவிடத்துக் கேவலசம்பந்த மாத்திரத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துச் சம்பந்த விசிஷ்ட சம்பந்தியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துக்கேவல தர்மத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துத் தர்ம விசிஷ்டதர்மியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியோந்நியாத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியதராத்தியாசமு மிருக்கின்றன. அந்நியதராத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத்தியாசம்; மற்றையது அநாத்மாவில்ஆத்மாத்தியாசமாம். இவ்வாறு

அர்த்தாத்தியாசம் அநேகவகைத்தாம். முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு யாண்டும் பொருத்த முண்டு. அங்ஙனமே முக்கிய சித்தாந்தத் திலோ சகல அத்தியாசத்திற்கும் அதிஷ்டானம் சேதநமாம். இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம் தோற்றுமாயின், ஆண்டும் இதுவென் னும் வடிவினதாகிய விருத்தியவச்சின்ன சேதநத்தோடு அபின் னமான இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநமே சர்ப்பத்தின் அதி ஷ்டானமாம்; இரஜ்ஜு அதிஷ்டானமன்று. இவ்வர்த்தம் விசார சாகரத்திற் றெளிவாயுளது. ஆண்டு சேதநத்தின் பரமார்த்த சத்தை யிருக்கின்றது. அல்லது அதன் உபாதியாகிய இரஜ்ஜு வியாவகாரி கமா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநத்தின் வியாவகாரிக சத்தை யிருக்கின்றது. இருவகையானும் சர்ப்பத்திற்கும் அதன் ஞானத்திற்கும் பிராதிபாஸிக சத்தையிருத்தலின் அதிஷ்டானத் தின் சத்தையினும் விஷம சத்தையுடைய அவபாசம் சர்ப்பமும் அதன் ஞானமுமாம். ஆதலால் இரண்டனையும் அத்தியாசமென்றும், அவபாசமென்றும் கூறுவர். ஞானத்தினையும் ஞானத்தின் விஷயத்தி னையும் அவபாசமென்பர். இவ்வாறு யாண்டும் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் சேதநமெனக் கூறின், அப்பொழுதோ அதிஷ்டான த்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையும் அத்தியாசத்திற்குப் பிராதிபாஸிக சத்தையு மிருத்தலின், அதிஷ்டானத்தின் விஷம சத்தையுடையது அவபாசம் (ஞானமும் அதன்விஷயமும்) என்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இரஜதத்தின் அதிஷ்டானம் சுத்தியாம். இவ்வியவகாரம் உலகத்திலு ண்டாகின்றது. ஆதலால் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுத்தியும் இரஜதத்தின் ஆசிரயமாம். ஏனெனின் சேதநத்தில் இர ஜதத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்வது சுத் தியாயிருத்தலின், அதனிடத்து இரஜதத்தின் அவச்சேதகத்தன் மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத் தால் சுத்தியினை இரஜதத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கூறின், சுத்தி க்கு வியாவகாரிகசத்தை யிருக்கின்றது; இரஜதத்திற்குப் பிராதி பாஸிக சத்தை யிருக்கின்றது. இதனுலும் அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தையிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வ அத்தியாசங்களி லும் ஆரோபிதத்தினும் அதிஷ்டானத்திற்கு விஷமசத்தையிருக் கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆதாரத்தன்மை தோற்றுகின் றதோ அது அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாயிருக்குக; அல்லது ஆரோபிதமாயிருக்குக. பரமார்

த்தமாய் ஆதாரம் உளதாயின் அது அதிஷ்டானமெனப்படுமென்னும் ஆக்கிரகம் இப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆத்மாவினிடத்து அநாத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் பரமார்த்தமான ஆதாரத்தன்மையில்லை. ஆனால் ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆதார மாத்திரத்தினை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமெனக் கூறினோம். யாண்டு அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம். அதற்கு வியாவகாரிக சத்தையும்; ஆத்மாவுக்குப் பாரமார்த்திக சத்தையு மிருக்கின்றனவாகலின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையது அவபாசமாம்.

## கoரு. அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற் சங்கை சமாதானம்.

ஆத்மாவிற் கதிஷ்டானம் அநாத்மாவெனக் கூறுதலால், ஆத்மா ஆரோபிதமென்பது பெறப்படுகின்றது. எது ஆரோபிதமாகின்றதோ அது கற்பிதமாகின்றது. அதனால் ஆத்மாவும் கற்பிதமாகும். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் இருக்கின்றதெனக் கூறுதல்பொருந்தாது. என்றாலும் பாஷியகாரர் சாரீரகத்தின் ஆரம்பத்தில் ஆத்மாநாத்மாக்களுக்கு அந்நியோந்நியாத்தியாசம் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது அத்தியாசத்தின் நிஷேதமோ பொருந்தாது. பரஸ்பர அத்தியாசத்தினை அந்நியோந்நியாத்தியாச மென்பர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரித்துமுற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம் கூறுதல் வேண்டும்.

அச்சமாதானம் இவ்வாறும். அத்தியாசம் இருவகைத்தாம். ஒன்று சொரூபாத்தியாசம்; மற்றையது சம்சர்க்காத்தியாசம். எப்பதார்த்தத்தின் சொரூபம் அநிர்வசனீயமாக உண்டாகின்றதோ அதனைச் சொரூபாத்தியாசமென்பர். அது சுத்தியில் இரஜதத்தின் சொரூபாத்தியாசமும் ஆத்மாவில் அகங்காரமுதலிய அநாத்மாக்களின் சொரூபாத்தியாசமு மிருத்தல் போலவாம். அங்ஙனமே எப்பதார்த்தத்தின் சொரூபமோ வியாவகாரிகமாகவாவது பாரமார்த்திகமாகவாவது முதலிற் சித்தித்திருக்க, அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றதோ அது சம்சர்க்காத்தியாச மெனப்படுகின்றது. எங்ங

னம் : முகத்தோடு கண்ணாடிக்கு முற்கூறிய விதமாக ஓர் சம்பந்தமுமில்லை. இரண்டு பதார்த்தங்களும் வியாவகாரிகமாம். ஆண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் சம்பந்தம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. அங்ஙனமே இரக்த வஸ்திரத்தில் இரக்த படமென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. இரக்த நிறமுடையது படமென்னும் உணர்ச்சியால் இரக்த நிறமுடைய பதார்த்தத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தம் படத்திற் காணுகின்றது. இரக்த நிறமுடையது குசும்பாத் திரவியமாகலின் இரக்த நிறமுடையதின் தர்தான்மியம் குசும்பாத்திரவியத்திலிருக்கின்றது; படத்திலில்லை. இவ்வாற்றால் இரக்த நிறமுடைய குசும்பாத்திரவியமும் படமுமோ வியாவகாரிகமாம். அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அநிர்வசநீயமாக உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சிவப்புப் படிகமென்னும் உணர்ச்சியால் சிவப்பின் தாதான்மியசம்பந்தம் படிகத்திற்காணுகின்றது. சிவப்பின் தாதான்மியம் புஷ்பத்திலிருக்கின்றது; படிகத்திலில்லை. இரக்த நிறமுடையதனைச் சிவப்பென்பர். இரக்தநிறமுடையது புஷ்பமாம்; ஸ்படிகமன்று. ஆதலால் ஸ்படிகத்தில் சிவப்பின் அநிர்வசநீய தாதான்மிய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில் சம்பந்தியோ வியவகாரிகமாக இருக்கின்றது. அவற்றின் சம்பந்தங்களின் ஞானம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அவற்றைச் சம்சர்க்காத்தியாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதநத்திற்கு அகங்காரத்தில் அத்தியாசமில்லை. ஆனால் சேதநமோ பாரமார்த்திகமாம். அதன் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அகங்காரத்திலிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மை சேதநத்திலிருந்து, அகங்காரத்திற் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஆத்மாவின் தாதான்மியம் சேதநத்திலிருந்துகொண்டு அகங்காரத்திற்றோற்றுகின்றதாகலின் ஆத்மசேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்தில் அநிர்வசநீயமாம். அல்லது ஆத்மாவின் கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அகங்காரத்திலிருக்கின்றது. ஆதலாற் சேதநம் கற்பிதமன்று. ஆனால் சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்திற் கற்பிதமாம். அல்லது ஆத்மசேதநத்தினது தான்மியத்தின் சம்பந்தம் கற்பிதமாம். அத்வைத நூல்களிற் கூறிய உதாரணங்களில் அந்நியதாக்கியாதி சொல்லப்பட்டிருக்கினும், பிரஹ்மவித்தியாபரணத்திற்கூறியபடி முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியாகக் கொண்டு நிர்வாகம்

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி பிரசித்த மன்று. விசாரசாகரத்திலும் அங்ஙனமே இந்நூலினும் முன் இது எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. யாண்டு அதிஷ்டானத்தோடு ஆரோப்பியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியாம். அது வேறு நூலின்படி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தோடு ஆரோபத்தின் சம்பந்தமுண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கியாதியின் ஆக்கிரகமே உண்டாகுமாயின், அகங்காரத்திலும் சேதநத்தின் தாதான்மியம் அந்நியதாக்கியாதியாகத் தோற்றுகின்றது என்று கூறுதலில் ஓர் பாதகமுமின்று. இவ்வாற்றால் யாண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாக அதன் தோற்றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்தத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமோ வியாவகாரிக பதார்த்தத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாகவே உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாகத் தோற்றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயமாகவே வேறு சம்பந்தி உற்பத்தியாகின்றது. சம்பந்தியின் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தமாத்திரமும் சம்பந்தத்தின் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன. முழுவதுமே அத்தியஸ்தத்தின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை அநிர்வசநீயசத்தையாம். ஆத்மாவின் அத்தியாசம் அநாத்மாவில்உண்டாகின்றது.ஆண்டும் அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மா வியாவகாரிகமாம். அத்தியஸ்தம் ஆத்மாவன்று.ஆனால் ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம்; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாம்.

## க0கூ. அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகிய ஆத்மாவிற்குப் பரமார்த்த சத்தையில் தாற்பரியம்.

முன் இது கூறப்பட்டது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விஷமசத்தையாம். பிரஹ்ம வித்தியாபரணத்திலும் முற்கூறியவிடத்தில் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தையே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தாற்பரியம் இதுவாம்:—சுத்த பதார்த்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாம். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சொல்லப் பட்டது. ஆண்டுச் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கே அத்தியாசமாம். சொரூபமாக ஆத்மா சத்தியமாமாகலின் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த

சத்தை சொரூப திருஷ்டியாகக் கூறுகின்றார். அத்தியஸ்தம் கற்பிதமாகின்றது. ஆதலால் அநாத்மசம்பந்தவிசிஷ்டம் கற்பிதமாயினும் சுத்தம் கற்பிதமாகாது. ஏனெனின் சுத்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாயிருத்தலின் விசிஷ்டத்தின் கற்பிதத்தன்மை சுத்தத்தில் உண்டாகிறதில்லை. கேவல ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசத்தைக் கூறுதலினும் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அத்தியாசம் கூறுதலும், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை கூறுதலுமே சிரேஷ்டமாம். ஏனெனின் கேவல சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசம் கூறின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆரோபத்தினும் விஷமசத்தை சம்பவியாது. ஏனெனின் ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஸ்புரணவடிவ சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் அத்தியஸ்தமாம்; கடம் ஸ்புரிக் (விளங்கு) கின்றது என்னும் வியவகாரம் கடத்தில் ஸ்புரணசம்பந்தத்தாற் றோற்றுகின்றதாகலின் சேதநத்தின் அதிஷ்டானமாகிய அந்தக்கரணமும் கடமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம். அவற்றுள் சேதநத்தின் சம்பந்தமும் வியாவகாரிகமாம்; பிராதிபாஸிகமன்று. சேதநத்தின் சம்பந்தம் பிராதிபாஸிகமாமாயின் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பாதம் உண்டாதல்வேண்டும்; பாதம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கும் அதிஷ்டான அநாத்மாவிற்கும் வியாவகாரிக சத்தையிருத்தலின் விஷமசத்தை யின்மையால் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவியாது. ஆதலால் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அநாத்மாவில்அத்தியாஸமுளது.விசேஷிய பாகத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விசிஷ்டத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை உண்டு. அதிஷ்டானத்திற்குப் வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. இதனால் இரண்டற்கும் விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாம். அதற்குச் சொரூபமாகப் பாரமார்த்திக சத்தை உண்டு. பதார்த்தங்களுக்குப் பிராதிபாஸிக சத்தை இருக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது.

சத்தா சொரூபம் சேதநமாம். அதற்குப் பேதங் கூறுதல் சம்பவியாதெனினும் சேதந சொரூப சத்தையினும் சத்தை என்பது பின்னபதார்த்தமாம். அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் (உயர்வு, தாழ்வுகள்) உண்டு. அதற்குப் பாரமார்த்திக வியாவகா

ரிகப் பிராதிபாஸிகமென மூன்று பேதங்கள் உண்டு. பிராதிபாஸிகத்திலும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுண்டு. சொப்பனத்திற் சிலபதார்த்தங்கள் தோற்றுகின்றன; அவற்றிற்குச் சொப்பனத்திற்றானே பாதம் உண்டாகின்றது. எவற்றிற்கு ஜாக்கிரத்தில் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அவற்றினும் சொப்பனத்தில் பாதிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கு அபகிருஷ்ட சத்தை இருக்கின்றது. இவ்வாறு சேதந சொரூப சத்தைக்குப் பின்னமான சத்தையின் சொரூபம் "ஸத்யஸ்ய ஸத்யம் ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யம்- சத்தியத்திற்குச் சத்தியம், பிராணன்கள் சத்தியம், அவற்றிற்கு இது சத்தியம்" என்று சுருதியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இரஜதத்தின் சத்தினும் சுத்தியின் சத்தே உத்கிருஷ்டமாம். இது எல்லோருக்கும் அநுபவமாம். ஆதலால் உத்கர்ஷ அபகர்ஷமுடைய சத்தே சேதனத்தினும் பின்னமாம். இவ்வாறு அத்தியாசத்தின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

## கoஎ. அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம்.

**அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம் இதுவாம்:—** தனது அபாவத்தி னதிகரணத்தில் அவபாசமாதலை **அத்தியாச** மென்பர். சுத்தியில் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின்றது. இரஜதம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் இரஜதாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய சுத்தி எதுவோ அதனிடத்து இரஜதத்தின் பிரதீதியும் அதன் விஷயமு மிருத்தலான் இரஜதாவபாச மிருக்கின்றது; ஆதலால் **அத்தியாச**மாம். இவ்வாறு கற்பிதத்தின் அதிகரணத்தில் கற்பிதத்தின் அபாவ மிருத்தலின் சகல அத்தியாசங்களினும் இவ் விலக்கணம் பொருந்துகின்றது.

## கoஅ. ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கட்கு விரோதமுளதெனும் சங்கையும் சமாதானமும்.

ஒரு அதிகரணத்தில் பாவ அபாவங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது. சையோகமும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிகரணத்தில் மூலமுதலிய இட வேறுபாட்டா லிருக்கின்றன; ஓரிடத்தி லிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கள் சம்பவியா. என்றாலும் பதார்த்தங்களின் விரோதம் அநுபவாநுசாரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கேவல பாவாபாவங்களுக்கு விரோதமில்லை. ஆனால் கடத்துவ படத்துவ மிரண்டும் பாவமாம்; ஓர்

அதிகரணத்திலிரா; அவற்றிற்கு விரோதமுண்டு. திரவியத்தன்மைக்கும் கடத்தன்மைக்கும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமே கடத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தில் சென்றகாலவிசிஷ்ட கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சுத்தமாகிய கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோத மிருக்கின்றது. விசிஷ்ட கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமுடைய பூதலத்தில் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாபாவ மிருக்கின்றது; அதனோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சமானசத்தையுடைய பிரதியோகி யபாவம் ஒரு அதிகரணத்தி லிருப்பதில்லை. விஷம சத்தையுடைய பிரதியோகிக்கு அபாவத்தோடு விரோதமில்லை. கற்பிதத்தின் அபாவத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை இருக்கின்றது. அல்லது வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. கற்பிதத்திற்குப் பிராதிபாஸிகசத்தை இருக்கின்றது; ஆதலால் விரோதமில்லை. யாண்டுச் சுத்தியில் ரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ ஆண்டு வியாவகாரிக ரஜதமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தில் வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின்றது. பாரமார்த்திக ரஜதமோ ஓரிடத்தும் இல்லாதிருத்தலின் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவம் கேவலாந்வயியாம். ஆதலால் சுத்தியில் ரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவமு மிருக்கின்றது. அநிர்வசநீய இரஜதமும் அதன் ஞானமும் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. ஒரேகாலத்தில் இரண்டற்கும் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதம் பிராதிபாஸிகமாம். பிரதீதிகாலத்தில் எதன்சத்தை இருந்து, பிரதீதி சூனியகாலத்தில் உண்டாகிற தில்லையோ, அதனைப் பிராதிபாஸிக மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமஞானமும் அதன் விஷயமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன. சத்தசத்துகளுக்கு விலக்ஷணமானதை அநிர்வசநீய மென்பர். அதன் அபாவத்தினை வியாவகாரிக மென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியபாவங்கட்குப் பரஸ்பரம்விரோதமில்லை. வியாவகாரிக அபாவத்திற்கு வியாவகாரிகப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு.

## ௧௦௯. அத்தியாசப் பிரசங்கத்திலுண்டாம் நான்கு சங்கைகள்.

இப்பிரசங்கத்தில் நான்கு சங்கைகள் உண்டாகின்றன. முதற்சங்கை:—சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாமென்பது முற்கூறப்பட்டது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் எவ்வதிஷ்

டானத்தில் எது ஆரோபித மாகின்றதோ, அவ்வதிஷ்டானத்தோடு அது சம்பந்த முடைய்தாகக் காணப்படுகின்றது. எங்ஙனம் : சுத்தியில் ஆரோபிதம் இரஜதமாம். அது "இதுஇரஜத" மென்பதாக சுத்தியின் இதந்தையோடுசெம்பந்தப்பட்டதாகக்காணப்படுகின்றது. ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ முதலியன ஆரோபிதமாம். அவை "யான் கர்த்தா" என்று சம்பந்தப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் யானை முதலியன சாக்ஷியில் ஆரோபிதமாயின், அவை "யான்யானை, என்னிடத்துயானை" என்றிவ்வாறு சாக்ஷியோடு சம்பந்தப்பட்டனவாகத் தோற்றுதல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சங்கை இதுவாம்:— சுத்தியில் இரஜதாபாவம் வியாவகாரிகமும்,பாரமார்த்திகமுமாமென்று முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஒரு சேதனமே பாரமார்த்திகமாம். அதனின் வேருகியதைப் பாரமார்த்திகமெனக்கொள்ளின் அத்வைதவாதத்திற்கு ஆனி யுண்டாகும். பாரமார்த்திக இரஜதமில்லை. யாகலின் பாரமார்த்திக இரஜதத்தின் அபாவ மிருக்கின்றதெனக் கூறுதலோ சம்பவிக்கும்; பாரமார்த்திக அபாவ மிருக்கின்ற தெனக் கூறுதல் சம்பவியாது.

மூன்றுவது சங்கை யிதுவாம்:—சுத்தியில் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாச முண்டாகின்றனவென முற்கூறியது பொருந்தாது. ஏனெனின் இரஜதத்திற்கு உற்பத்தி நாசம் உளவெனின் கடத்தின் உற்பத்தி நாசங்களைப்போல இரஜதத்தின் உற்பத்தி நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். எங்ஙனம் கடத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுங்காலத்துக் கடம் உண்டாகின்றதென்பதாகக் கடத்தின் உற்பத்தி தோற்றுகின்றதோ, கடத்தின் நாசம் உண்டாகும் காலத்துக் கடமழிந்தது என்பதாகக் கடத்தின் நாசம் தோற்றுகின்றதோ,அங்ஙனமே சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுங் காலத்து, இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாயிற் றென்பதாக உற்பத்தி தோற்றுதல் வேண்டும்; இரஜதத்திற்கு ஞானத்தால் நாசமுண்டாயின், அப்போது இரஜதத்திற்குச் சுத்தி தேசத்தில் நாச முண்டாயிற்று என்பதாக நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். சுத்தியில் கேவல இரஜதம் தோற்றுகின்றது. அதன் உற்பத்தி நாசங்கள் தோற்றுவ தில்லை. ஆதலால் பிற நூல்களின்படி அந்நியதா

க்கியாதி முதலியனவே நல்லனவாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி சம்ப வியாது.

நான்காவது சங்கை இதுவாம்:— சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண மான அநிர்வசநீய இரஜத முதலியன உற்பத்தியாகின்றன என்று முன் சொல்லப்பட்டது. அது முற்றும் அசங்கதமாம். சத்திற்கு விலக்ஷணம் அசத்தாம். அசத்திற்கு விலக்ஷணம் சத்தாம். சத்தின் விலக்ஷணமாம், அசத்தன்று என்று கூறுதல் விருத்தமாம். அங்ஙனமே அசத்தின் விலக்ஷணமாம், சத்தன்று என்று கூறுதலும் விருத்தமாம்.

## ககo. முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின் சமாதானம்.

அவற்றிற்கு முறையே இவை சமாதானமாம். முதற்சங்கையின் சமாதானம்:—சாக்ஷியில் சொப்பன அத்தியாச முண்டாகுமாயின், "யான் யானை, என்னிடத்துயானை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்னும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரத்தினால் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பூர்வஅநுபவ முளதாகின்றதோ அங்ஙனமே சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்திற்குச் சமானமாக அத்தியாச முண்டாகின்றது. சகல அத்தியாசங்களுக்கும் உபாதான காரணமாகிய அவித்தையோ சமானமாம். ஆனால் நிமித்தகாரணம் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரமாம்; அது விலக்ஷணமாம். எங்ஙனம் அநுபவ ஜந்நியசம்ஸ்காரமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அவித்தையின் பரிணாம முண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்தின் யானெனும் வடிவ ஞானத்தாற் றோன்றிய சமஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் யானெனும் வடிவ அவித்தையின் பரிணாமவடிவ அத்தியாச முண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்தின் எனதென்னும் வடிவ அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் எனதென்னும் வடிவ அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்தின் இதுவெனும் வடிவ அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அவித்தை உளதாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் இதுவெனும் வடிவ அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. சொப்பனத்தின் யானை முதலியவற்றி

னது பூர்வ அநுபவம் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாயிருக்கின்றது; யானெனும் வடிவமுதலிய அநுபவம் உண்டாகவில்லை. இதனால் அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரமும் யானை முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. ஆதலால் இது யானையென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; "என்னிடத்து யானை, யான்யானை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிற தில்லை. சம்ஸ்காரம் அநுமேயமாம். காரியத்திற் கநுகூலமான சமஸ்காரத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுவதாகிய முன் அநுபவமும் அத்தியாச வடிவமாம். அதை உண்டுபண்ணும் சம்ஸ்காரமும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. அத்தியாசம் பிரவாக அநாதியாம். ஆதலால் முதல் அநுபவத்தின் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையில் ஓர் ஏதுவு மில்லை என்னும் சங்கை சம்பவியாது. ஏனெனின் அநாதி பக்ஷத்தில் ஓர் அநுபவமும் முதலிலில்லை. பூர்வ பூர்வங்களினும் உத்தரம் யாவும் அநுபவமாம்.

அபாவத்தைப் பாரமார்த்திகமெனக் கொள்ளின் அத்துவைதத்திற்கு ஹானி யுண்டாகுமென்னும் இரண்டாவது சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—சகல பதார்த்தங்களும் சித்தாந்தத்திற் கற்பிதமாம். அவற்றின் அபாவம் பாரமார்த்திகமாம். அது பிரஹ்ம வடிவமாம். இது பாஷியகாரருக்குச் சம்மதம். இதில் யுக்தி மேற்கூறுவாம்; இக்காரணத்தால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியில்லை.

மூன்றாவது சங்கையின் சமாதானம்:— சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டு மென்பதற்கு இது சமாதானமாம்:—சுத்தியில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதம் அத்தியஸ்தமாம். சுத்தியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் "இது இரஜதம்" என்பதாக இரஜத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. இரஜதம் தோற்றுங் காலத்திற்கு முன் பெறப்பட்டுள்ளதைப் பிராக்சித்த மென்று (முன்பெறப்பட்டதெனக்) கூறுவர். இரஜத உணர்ச்சி காலத்திற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டுள்ளது சுத்தியாம். இவ்வாற்றால் சுத்தியில் முன்பெறப்பட்ட தன்மைத் தரும மிருக்

கின்றது. அதன்சம்பந்தத்தின் அத்தியாசமும் இரஜதத்தில்உண்டா கின்றது. இதனுற்றுன் "இப்போதைய இரஜதம்" என்னும் உணர் ச்சி உண்டாகிறதில்லே. "முன் உண்டாகிய இரஜதத்தைப் பார்க்கி ன்றே" னென்னும் உண்ர்ச்சி உண்டாகின்றது. இவ்வுணர்ச்சி க்கு விஷயம் முன் உண்டாகிய தன்மையாம். அது இரஜதத்தில் இல்லே. ஆனல் இரஜதத்தில் இப்போதுண்டாகிய தன்மை இருக் கின்றது. முன் உண்டாகியதன்மை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆண்டுஇரஜதத்தில்அநிர்வசநீயமான்முன் உண்டாகியதன்மையின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் கௌரவமுண்டாகின்றது. சுத்தியினது முன் உண்டாகிய தன்மையின் உணர்ச்சி இரஜதத்தில் அங்கீகரிக் கின் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மை யான இடத்தில் அந்நியதாக்கியாதியினே அங்கீகரித்து மிருக்கின் ருர்கள். என்றுலும் சுத்தியின் முற்பெறப்பட்டதன்மைத் தர்ம த்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் இரஜதத்தில் உண்டாகின்றதென் னும் பக்ஷம் நலமுடையதாம். இவ்வாற்றுல் சுத்தியின் முற்பெறப் பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தி உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்தம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின்முற்பெற ப்பட்ட தன்மை வர்த்தமான உற்பத்தி என்னுமிரண்டும் ஒன்றற் கொன்று விரோதிகளாம். யாண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை உள தாகின்றதோ ஆண்டு அதீத உற்பத்தி உளதாகின்றது. யாண்டு வர்த்தமான உற்பத்தி உளதாகின்றதோ ஆண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை இருப்பதில்லே. இவ்வாற்றுற் சுத்தியினுள்ள முற் பெறப் பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தியின் உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்த மிருத்தலின், இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகியும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லே. இரஜத த்தின் நாச முண்டாகுமாயின், அதன் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்றதற்கு இது சமாதானமாம். அதிஷ்டானத்தின் ஞா னம் உண்டாகுமாயின் அப்போது இரஜதத்தின் நாசம் உண்டா கின்றது. அவ் வதிஷ்டான ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாதநிச்ச யம் உண்டாகின்றது. சுத்தியில் மூன்று காலத்திலும் இரஜதமி ல்லே யென்னும் நிச்சயத்தினேப் பாதமென்பர். இத்தன்மைய நிச்ச யம் நாச உணர்ச்சிக்கு விரோதியாம். ஏனெனின் நாசத்திற் பிரதி யோகி காரணமாகின்றது. பாதத்தினுல் பிரதியோகியின் என்று மின்மை தோற்றுகின்றது. எதன் என்றும் இல்லே யென்னும்

உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ அதன் நாச உணர்ச்சி சம்பவியாது. அல்லது எவ்வாறு கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்ட முதலியவற்றால் பொடியாதல் வடிவினதாகிய நாசம் உண்டாகின்றதோ அவ்வாறு கற்பிதத்திற்கு நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தோடு கூடிய கற்பிதத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதிஷ்டான மாத்திரத்தின் எஞ்சுதலே அஞ்ஞானத்தோடுகூடிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியாகின்றது. அவ்வதிஷ்டானம் சுத்தியாம். அதன் அவசேஷ (எஞ்சுதல்) வடிவ இரஜதத்தின் நாசம் அநுபவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது நாசத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் சாகசத்தினாலாம்.

சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண மென்று கூறுதல் விருத்தமாமென்னும் நான்காவது சங்கைக்கு இது சமாதானம்:— சொரூப மின்றியதனை சத்து விலக்ஷணமென்றும், இருக்கின்ற சொரூபத்தினை அசத்து விலக்ஷணமென்றும் கூறின் விரோத முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒரே பதார்த்தத்தில் சொரூபமின்றிய தன்மையும் சொரூபத்தோடுகூடிய தன்மையும் சம்பவியா. ஆதலால் சத்தசத்து விலக்ஷணத்திற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் காலத்திரயத்திலும் எதற்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ அதனைச் சத்தென்பர். எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது சத்துவிலக்ஷணமெனப்படுகின்றது. முயற்கோடு மலடிமைந்தன்போல சொரூபமில்லாததனை அசத்தென்பர். அதற்கு விலக்ஷணமானது சொரூபமுடையதாகின்றது. இவ்வாற்றால் பாதிக்கத்தக்க சொரூபமுடையது சத்தசத்துவிலக்ஷண மென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்கு பாதயோக்கியமென்பது பொருள். சொரூபமுடையதென்னும் இத்துணைப்பொருள் அசத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்காம்.

## ககக. முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது பேதத்தின் அநுவாதமும் அதில் உதாரணமும்.

இவ்வாறு யாண்டுப் பிரமஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும் அநிர்வசநீய பதார்த்தங்களின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சில்விடத்துச் சம்பந்தியின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி இருக்கின்றது. இரஜதத்தில் சுத்

தியின்கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தினது சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தியின்கண்ணுள்ள சுவதாதான்மியத்திற்கு இரஜதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியில்லை. அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி இரஜதத்தில் உண்டாகின்றது. அதற்கும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை.

இவ்வாற்றால் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். அநிர்வசநீய வஸ்துவின் உணர்ச்சியை ஞானாத்தியாச மென்பர். ஞானத்தின் அநிர்வசநீய விஷயத்தை அர்த்தாத்தியாசமென்பர். ஆதலால் ஞானாத்தியாச அர்த்தாத்தியாசங்களுக்கும் இது உதாரணமாம். இரஜதத்துவ தர்ம விசிஷ்ட இரஜதத்தின் அத்தியாசம் சுத்தியிலிருக்கின்றது. ஆதலால் தர்மி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். யாண்டு அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று சொரூபமாக அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆரோபிதத்தின் அத்தியாசம் சொரூபமாக உண்டாகின்றது. சத்திய வஸ்துவின் தர்மம் அல்லது சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது. சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். சிலவிடத்துத் தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய உதாரணத்தில் சுத்தியின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மை வடிவினதாய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் இரஜதத்திலிருக்கின்றது. "இரக்தபட" மென்னுமிடத்தில் குசும்பாவின்கண்ணுள்ள இரக்த வடிவமாகிய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் படத்திலிருக்கின்றது. கண்ணாடியில் முகத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்திற்கு ஆத்மாவினிடத்துச் சொரூபமாக அத்தியாச மிருக்கின்றது அந்தக்கரணத்தில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் சொரூபமாக இல்லை. ஆனால் ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாச மிருத்தலால் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச மிருக்கின்றது. ஞானசொரூபம் ஆத்மாவாம்; அந்தக்கரண மன்று. ஞானத்தின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்மாவினதுசம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அந்தக்கரணத்திலிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "கடம் விளங்குகின்றது, படம் விளங்குகின்ற" தென்பதாக ஸ்புரண சம்

பந்தம் எல்லாப் பதார்த்தங்களினும் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றது. ஆத்மாவில் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய இந்திரிய தர்மங்கள்தோற்றுகின்றன.ஆதலால்ஒற்றைக்கண்ணுடைமைமுதலிய தர்மங்களின்அத்தியாசம் ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. இந்திரியங்களின் தாதான்மிய அத்தியாசம் ஆத்மாவினிடத்திலில்லை. ஏனெனின் "யான் ஒற்றைக்கண்ணன்" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது."யான் நேத்திர"மென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரத்தின் தர்மமாகிய ஒற்றைக்கண்ணுடைமையின் அத்தியாசம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது; நேத்திரத்தின் அத்தியாசமில்லை. இது தர்மாத்தியாசத்திற் குதாரணமாம். நேத்திர முதலிய சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரஹ்ம சேதனத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமுமிருக்கின்றது. துவம்பதார்த்தத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமு மில்லை. அவித்தைக்கு இத்தன்மைய அற்புத மகிமையுண்டு. ஒரே பதார்த்தத்திற்கு ஒரு தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. மற்றைய தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிராஹ்மணத்தன்மை முதலிய தர்ம விசிஷ்ட சரீரத்தின் தாதான்மியாத்தியாசம் ஆத்மாவில் உண்டாகின்றது. சரீரத்தன்மை விசிஷ்ட சரீரத்தின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. இதனாற்றான் விவேகியும் "பிராஹ்மணன் யான், மனிதன் யான்" என்று வியவகரிக்கின்றான். "சரீரம் யான்" என்னும் வியவகாரம் விவேகிக் குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தைக்கு அற்புத மகிமை இருத்தலின் இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றி ஆத்மாவினிடத்து ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய தர்மங்களினத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. இது தர்மாத்தியாசத்திற்கு உதாரணமாம். வேறொன்றை ஆசிரயித்ததாய்ச் சுதந்திர மின்றி இருப்பதனைத் தர்மமென்பர். ஆதலால்சம்பந்தமும் தர்மமேயாம். அதன் அத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். ஆனால் தர்மம் இருவகையாம்:— ஒன்றோ பிரதியோகி அநுயோகிகளது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. சில தர்மம்அநுயோகி மாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. ஒருகால்அநுயோகியின் உணர்ச்சியின்றிக் கேவலதர்மத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகின்றது.எங்ஙனம்: கடத்தன்மைமுதலியவற்றின்

உணர்ச்சியில்அநுயோகிமாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அபேக்ஷை இருக்கின்றது. கடத்தன்மை நித்தியமாமென்றல் முதலிய வாக்கிய ஜந்நிய உணர்ச்சியில் அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் அபேக்ஷையு மில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைத் தர்ம முளது. அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்ச்சியின்றி எதன் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய தர்மத்தினைச் சம்பந்தமென்பர். கடத்தன்மை முதலியவற்றைக் கேவலதர்மமென்பர்; சம்பந்தமென்று சொல்லுவதில்லை. இவ்வாற்றால் சம்பந்தாத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். முற்கூறிய விதத்தாற் சகல பிரமத்திலும் இரண்டு இலக்கணங்கள் சம்பவிக்கின்றன. அதிஷ்டானத்திலும் விஷமசத்தையுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். அல்லது தனது அபாவாதிகரணத்தில் தனது அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படுகின்றது. பிராந்திகாலத்தில் அநிர்வசநீய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன. ஆதலால் அத்தியாசத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணங்களும் சம்பவிக்கின்றன. ஆனால் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்னும் பேதத்தால் பிரமம் (பிராந்தி) இருவகைத்தாம். அபரோக்ஷப்பிரமத்தின் உதாரணமோ சொல்லப்பட்டது. யாண்டு வந்நி இல்லாத இடத்தில் வந்நியின் அநுமிதிஞானமுண்டாகின்றதோ அது பரோக்ஷப்பிரமமாம். அது இவ்வா றுண்டாகின்றது:— மஹானஸத்துவம்(அடுக்களைத்தன்மை)வந்நியின் வியாப்பியமன்று. மஹானஸத்தில்அடிக்கடிவந்நிதேசத்தின் மஹானஸத்தன்மையின் வியாப்பியத்தன்மைப்பிரமமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆண்டுவந்நியின்றியகாலத்தில் இவ்வாறு அநுமானம் உண்டாகின்றது. "இந்த மஹானஸம் வந்நியுடைத்து, மஹானஸத்தன்மையால், முன்கண்ட மஹானஸம்போல" என்று இவ்வாறு மஹானஸத்தில் வந்நியின் அநுமிதி வடிவப் பிரமஞானமுண்டாகின்றது. வஞ்சகனது வாக்கியத்தால் வந்நியின் சப்தப்பிரம முண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் பரோக்ஷஞானமாம். யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் அத்தேசத்தில் அசத்தாகிய வந்நியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசலக்ஷணத்தின் இலக்ஷியமோ பரோக்ஷப்பிரமமன்று. வந்நியின் அபாவாதிகரணத்தில்வந்நியின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சுவ அபாவாதிகரணத்தில் அவபாசமாம். விஷயத்தினையும் ஞானத்தினையும் அவபாசமென்பர். வந்நியின்

அபாவாதிகரணத்தில் வஃநியின் பரோக்ஷஞான வடிவ அவபாச மிருத்தலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி உண்டா கின்றதெனினும் இலக்ஷணத்தில் அவபாச பதத்தால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் கிரகணமிருக்கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமத் தில் அத்தியாச லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியில்லை. யாண்டுப் பரோ க்ஷப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வாறு நை யாயிகர் முதலியோர் அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றால் நிர்வாகஞ் செய்கின்றனரோ, அதனின் விலக்ஷணமாகக் கூறுதலில் அத்வைத வாதிக்கு ஆக்கிரகமில்லை; அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்றான் பாரிபாஷிக அத்தியாசம் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனின் கர்த்திருத்வமுதலிய அநர்த்தப் பிரமம் அபரோக்ஷமாம். அதனது சொரூபத்தில் ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையின் பொ ருட்டு அத்தியாசம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷ ப்பிரமத்திற்கே திருஷ்டாந்தத்தன்மையின்பொருட்டு அத்தியாச த்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் ஆக்கிரகமாம். பரோக்ஷப் பிர மத்தில் பிறநூலினும் வேற்றுமை கூறுதலிற் பிரயோஜனமின்று. அபரோக்ஷப்பிரமத்தில் முற்கூறியபடி இலக்ஷணத்தின் பொருத்த முண்டாகின்றது.

## ௧௧௨-௧௩௩. சித்தாந்தசம்மதமான அநிர்வசநீயக் கியாதியின் கிரமம்.

### ௧௧௨. சாம்பிரதாயிக மதம்.

சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யுளது. அதன் கிரமம் இது வாம்:— யாண்டு இரஜ்ஜு முதலியவற்றில் சர்ப்பமுதலியவற்றின் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் இது வெனும்வடிவம் சாமானியஞானமாம். அச்சாமாநியஞானம்தோஷ த்தோடு கூடிய நேத்திரமாகிய பிரமாணத்தால் உற்பத்தியாகின்ற தாகலின் பிரமையாம். அந்தத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந் நிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண் ணுள்ள அவித்தையின் பரிணமம் சர்ப்பஞானமாகின்றது. அதனை ஞானபாசமென்பர். தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ் ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாகவே அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியோ இரஜ்ஜு தேசத்திற் சென்றது. அதனால்

பிரமாத்திருசேதனம் இதுவென்பதின் அவச்சின்ன சேதனம் என்பவற்றின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் பிரமாத்திருசேதனத் தோடு இதுவெனும் விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்திற்குப் பேத மிருப்பதில்லை. ஆதலால் இரச்சுவின்சாமானியஇதுவெனும்வடிவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் இதுவெனும் வடிவ ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தி யக்ஷமெனப்படுகின்றது. பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தி யக்ஷமெனப்படுகின்றது. அல்லதுபிரமாணசேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன் மைக்குப் பிரயோஜனமெனின், முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் பிரமா த்திரு சேதனத்தின் அபேதமும் விருத்தி வாயிலாக உண்டாயிருக் கின்றது. ஆதலால் விருத்திரூப பிரமாண சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடுள்ள அபேதமும் அபாதிதமாம். எங்ஙனம்: தடாக ஜலத்திற்கு வாய்க்காலின்வழியாய் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண் டாகின்றது; வாய்க்கால் ஜலத்திற்கும் வயல்ஜலத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈண்டுத் தடாகஜலத்திற்குச் சமானம் பிரமாத்திரு சேதனம்.வாய்க்காலுக்கொத்ததுவிருத்தி. வாய்க்கால் ஜலத்திற்கு ஒத்தது விருத்திசேதனம். வயலுக்கொத்தது விஷயம். வயலின்கண் ணுள்ள ஜலத்திற்கொத்தது விஷயசேதனம். முற்கூறிய திருஷ்டா ந்தத்தால் விஷய சேதனத்திற்கோ பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு கடமுதலிய விஷயங்களுக்கு அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. எங்ங னம்: தடாக ஜலத்தோடு வாய்க்கால் வழியாய் வயல் ஜலத்திற்கு அபேதம் உண்டாகின்றது. பார்த்திவமாகிய வயலுக்குத் தடாக ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் கடமுதலியவிஷ யங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேத மாதல் ஏதுவாமென்று கூறியது சம்பவியாது. என்றாலும் பிரமா த்திரு சேதனத்தோடு அபேதமாதல் விஷயத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மைக்கு ஏதுவாமென்று கூறுதலால் பிரமாத்திரு சேதனத் திற்கும் விஷயத்திற்கும்ஏகத்துவம்சொல்லக் கருதியதன்று.ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தையில்லை; பிரமாத்திருசேதனத்தின் சத்தையே எந்த விஷ யத்திற்குச் சத்தை ஆகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமாகின்ற

தென்னும் பொருள் சொல்லக் கருதியதாம். கடத்தின் அதிஷ்டானம் கடாவச்சின்ன சேதனமாம். இரஜ்ஜுவின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனமாம். இவ்வாற்றாற் சகல விஷயங்களுக்கும் அதிஷ்டானம் விஷயாவச்சின்ன சேதனமாம். அதிஷ்டானத்தின் சத்தைக்கு வேறாக அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்தை இல்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே அத்தியஸ்தத்தின் சத்தையாகின்றது. ஆதலால் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் சத்தையினும் வேறாகிய சத்தை விஷயத்திற்கில்லை. அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வாயிலாகப் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாயின் அப்போதும் பிரமாத்திருசேதனமும் விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமாய் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷவிருத்தியின் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய பிரமாத்திருசேதனம் எதுவோ அதன் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தை இல்லாமையே பிரமாத்திருசேதனத்தோடு விஷயத்திற்கு அபேதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது. இதனாற்றான் அபரோக்ஷ ஸ்தலத்தில் விஷயமாகிய இடத்தில் விருத்தியின் போக்குச் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனம் வாய்க்காலின் சம்பந்தமின்றித் தடாக ஜலத்திற்கும் வயல் ஜலத்திற்கும் ஏகத்துவ முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே விருத்தி சம்பந்தமின்றிப் பிரமாத்திருசேதனத்திற்கும் விஷயசேதனத்திற்கும் ஏகத்துவமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரோக்ஷஞான காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதன விஷயசேதனங்களின் பேதத்தால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாயிருத்தலின் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் அபின்ன சத்தையுடையது விஷயமாகாது. அங்ஙனமே விருத்தி வெளிப்படுதலின்றி அபரோக்ஷ ஞான காலத்திலும் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாகும். ஆதலால் விஷயதேசத்தில் விருத்தியின் வெளிப்படுதல் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் "இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய அபரோக்ஷப் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரமத்தினும் அவ்வியவகித பூர்வ காலத்தில் பிரமத்திற்கு ஹேது அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அது பிரத்தியக்ஷரூபப்பிரமையாகின்றது. அதனால் சர்ப்பமுதலிய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன வென்பது சாம்பிரதாயிகமதமாம்.

## பிரகாசம்.] ௧௧௬. முற்கூறிய அநிர்வசநீயக்கியாதி ௩௦௫ வடிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சமாதானமும்.

சங்கை:- ஆனால் அபரோக்ஷப் பிரமையினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் பிரதிபாதனம் செய்யப்படும். ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமையினாலும், விஷய சேதனத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்ப முதலியன அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தை அநுசரித்தவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— இதுவெனும் வடிவவிருத்தியினால் விஷயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களின் ஞானத்தினாலேயே அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுதலால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகுமாயின், இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினாலும் அத்தியாசத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எதன் அஞ்ஞானத்தினால் பிரமம் உண்டாகின்றதோ அதன் ஞானத்தால் நஷ்டமாமென்பது நியமம். ஆதலால் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. ஆனாலும் இதுவெனும் வடிவ நேத்திரப் பிரமையின் அபேக்ஷை அபரோக்ஷ அத்தியாசத்திலிருக்கின்றது. ஏனெனின், இரஜ்ஜுமுதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றது. நேத்திரத்தின் சையோகமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திர ஜந்நிய அபரோக்ஷப் பிரமைவடிவமாகிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆண்டு வேறு விதமாகவோ சாமாநிய ஞானத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்

தின் க்ஷோபம் சாமானிய ஞானத்தினால் உண்டாகின்றதென்று மதித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாயிருத்தலின், இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

## ககச. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரதுமதத்தின் அநுவாதமும் அநாதரமும்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்தில் ஏதுவாதலை நிஷேதித்திருக்கின்றனர். அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகமுண்டாகாவிடின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களினது சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக்காரணமாதல் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வந்வய வெதிரேகங்களாலும் இந்திரியஅதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இந்திரிய சையோகஜந்ய சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதில்லை. ஏனெனின் அந்வயவெதிரேகங்களால் காரணத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. நேரே காரணத்தன்மை சம்பவிக்குமிடத்துப் பரம்பரையாகக் காரணத்தன்மை கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அத்தியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்திற்கே நேர் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினாலேயே க்ஷோபம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்தில் ஏதுவன்றெனக் கொள்ளின், அத்தியாசத்திற்குமுன் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமைஇருத்தலால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் எச்சங்கை சமாதானங்கள் உளவோ அவையும் நிர்மூலமாகின்றன.

இதுவும் அநுகூல இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருஸிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனர். அவரும் அத்வைத வாதியே. என்றாலும் சாம்பிரதாயிக வசனத்திலும் அவர் வார்த்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வார்த்தையின் கண்டனத்தை இப்பிரசங்கத்திற்றானே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம்.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் இதுவெனும் தன்மை அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. இதனாற்றான் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. காரியத்தினை விலாசமென்பர். சர்ப்பமுதலியவிலாசத்தோடுகூடியஅஞ்ஞானத்தின்விஷயம்இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமா யிருத்தலின்சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம்இரஜ்ஜுமுதலியவிசேஷவடிவமாம். அத்தியஸ்தத்தில் அபிந்நமாய்எதன்ஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ அதுஆதாரமெனப்படுகின்றது. "இதுசர்ப்பம்இதுவெள்ளி" என்றல்முதலியபிரம உணர்ச்சியில்அத்தியஸ்தமாகியசர்ப்பம்இரஜதம் முதலியவற்றின் அபின்னமாய்ச் சாமாநிய இதுவெனும்அம்சத்தின்ஸ்புரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அம்சம் ஆதாரமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றது. இந்நியமத்தின் ஸ்தானத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசர்ப்பம் சுத்திவெள்ளி என்னும் பிரம முண்டாதல் வேண்டும். சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கின்றது; அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. ஆகலின் "இது சர்ப்பம் இது வெள்ளி" என்னும் பிரமம் உண்டாகலாகாது. இதனால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இம்மதத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கே ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

## ௧௧௫. அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில் பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம்.

பஞ்சபாதிகை விவரணகாரர்களின் மதத்தின் அநுசாரிகள் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:— ஆவரணம் விக்ஷேபமென்னும் பேதத்தால் அஞ்ஞானத்திற்கு இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஆவரண விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமிருத்தலின் நாசமுண்டாகின்றது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அதற்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அங்ஙனமில்லையாயின், ஜலத்திற்பிரதிபிம்பித்த விருக்ஷத்தின் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்தி லிருத்தற்றன்மைப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷத்தின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாயினும் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்திருத்தற் றன்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஜீவன்முக்தனாகிய வித்வானுக்குப் பிரஹ்மாத்மாவின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாகியும் அந்தக்கரணமுதலிய வடிவினதாகிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முற்கூறியஸ்தலத்தைப்போல சாமானிய வடிவமாக ஞானமும் விசேஷவடிவமாக அஞ்ஞானமுமோ சொல்லுதல் பொருந்தாது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்திற்கே ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பதே சமாதானமாம். அங்ஙனமே இரஜ்ஜுசுத்திமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானத்தால் இதுவெனும் அம்சத்தின் ஆவரணத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய விக்ஷேபத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞான முண்டாகியும் சர்ப்பமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு ஏதுவாகிய இதுவெனும் அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞானமுண்டாகியும் விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜ்ஜு முதலிய சாமாநிய அம்சம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு இதுவெனு மம்சத்திற் சம்பவமிருத்தலின், அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷய

மாந்தன்மை சம்பிரதாயத்தினால் அடையப்பட்டதா யிருக்கின்றது. அதற்கும் விரோதமில்லை.

## ககக. பஞ்சபாதிகை சம்க்ஷேபசாரீரகங்களினது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையும், அதில் இரகசியமும்.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி விசேஷ அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத் தன்மை இல்லை. விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையில்லை. இம் மதத்தில் சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. இத்துணைப் பேதமாம். விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையின் அபாவம் இம்மதத்தினும் சமானமாம். ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய்த் தோற்றுவது எதுவோ அது ஆதார மெனப்படுகின்றது. "இரஜ்ஜு சர்ப்பமாம்" என்றிவ்வாறு உணர்ச்சி உண்டாகுமாயின், அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய் விசேஷ அம்சம் தோற்றும். முற்கூறியபடி தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷ வடிவமாக இரஜ்ஜு ஆதாரமன்று. இவ்வாற்றால் முதற் பக்ஷத்தில் இதுவெனுந் தன்மை வடிவமாக இரஜ்ஜுவிலும் சுத்தியிலும் பிரமாணஜந்நிய ஞானத்தின் பிரமேயத்தன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மைவடிவமாகவும், அங்ஙனமே சுத்தித்தன்மை வடிவமாகவும் பிரமேயத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞாதத் தன்மையிருத்தலின் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருக்கின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ஆவரணசக்தி விரோதிப்பிரமைக்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய பிரமேயத்தன்மை இதுவெனுந் தன்மை வடிவத்தா னிருக்கின்றது. என்றாலும் விக்ஷேபசக்தியுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அறியப்பட்டதின்கண்ணும் சம்பவிக்கிறது. ஆதலால் இதுவெனுந்தன்மை வடிவினதாகவே இரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையிருக்கின்றது.

இவ்விடத்து இது இரகசியமாம்:— அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சேதனத்திலுண்டாகின்றது. சுபாவமாக ஆவரிக்கப்பட்ட வடிவினவாகிய பிறவிக்குருடனுக்குச் சமானமான ஜடபதார்த்தங்களில் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை. அங்ஙனமே பிரமாணஜந்நியஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவி

தின் க்ஷோபம் சாமானிய ஞானத்தினால் உண்டாகின்றதென்று மதித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாயிருத்தலின், இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

## ௧௧௪. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரதுமதத்தின் அநுவாதமும் அநாதரமும்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்தில் ஏதுவாதலை நிஷேதித்திருக்கின்றனர். அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகமுண்டாகாவிடின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களினது சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக்காரணமாதல் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வந்வய வெதிரேகங்களாலும் இந்திரியஅதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இந்திரிய சையோகஜந்நிய சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதில்லை. ஏனெனின் அந்வயவெதிரேகங்களால் காரணத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. நேரே காரணத்தன்மை சம்பவிக்குமிடத்துப் பரம்பரையாகக் காரணத்தன்மை கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அத்தியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்திற்கே நேர் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினாலேயே க்ஷோபம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்தில் ஏதுவன்றெனக் கொள்ளின், அத்தியாசத்திற்குமுன் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமைஇருத்தலால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் எச்சங்கை சமாதானங்கள் உளவோ அவையும் நிர்மூலமாகின்றன.

இதுவும் அநுகூல இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனர். அவரும் அத்வைத வாதியே. என்றாலும் சாம்பிரதாயிக வசனத்திலும் அவர் வார்த்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வார்த்தையின் கண்டனத்தை இப்பிரசங்கத்திற்றானே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம்.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. இதனாற்றான் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. காரியத்தினை விலாசமென்பர். சர்ப்பமுதலியவிலாசத்தோடுகூடியஅஞ்ஞானத்தின்விஷயம்இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமா யிருத்தலின்சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம்இரஜ்ஜுமுதலியவிசேஷவடிவமாம். அத்தியஸ்தத்தில் அபிந்நமாய்எதன்ஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ அதுஆதாரமெனப்படுகின்றது. "இதுசர்ப்பம்இதுவெள்ளி" என்றல்முதலியபிரம உணர்ச்சியில்அத்தியஸ்தமாகியசர்ப்பம்இரஜதம் முதலியவற்றின் அபின்னமாய்ச் சாமாநிய இதுவெனும்அம்சத்தின்ஸ்புரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அம்சம் ஆதாரமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றது. இந்நியமத்தின் ஸ்தானத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசர்ப்பம் சுத்திவெள்ளி என்னும் பிரம முண்டாதல் வேண்டும். சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கின்றது; அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. ஆகலின் "இது சர்ப்பம் இது வெள்ளி" என்னும் பிரமம் உண்டாகலாகாது. இதனால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இம்மதத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கே ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

பந்தம் எல்லாப் பதார்த்தங்களினும் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றது. ஆத்மாவில் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய இந்திரிய தர்மங்கள்தோற்றுகின்றன. ஆதலால்ஒற்றைக்கண்ணுடைமைமுதலிய தர்மங்களின்அத்தியாசம் ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. இந்திரியங்களின் தாதான்மிய அத்தியாசம் ஆத்மாவினிடத்திலில்லை. ஏனெனின் "யான் ஒற்றைக்கண்ணன்" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. "யான் நேத்திர"மென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரத்தின் தர்மமாகிய ஒற்றைக்கண்ணுடைமையின் அத்தியாசம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது; நேத்திரத்தின் அத்தியாசமில்லை. இது தர்மாத்தியாசத்திற் குதாரணமாம். நேத்திர முதலிய சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரஹ்ம சேதனததில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமுமிருக்கின்றது. துவம்பதார்த்தத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமு மில்லை. அவித்தைக்கு இத்தன்மைய அற்புத மகிமையுண்டு. ஒரே பதார்த்தத்திற்கு ஒரு தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. மற்றைய தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிராஹ்மணத்தன்மை முதலிய தர்ம விசிஷ்ட சரீரத்தின் தாதான்மியாத்தியாசம் ஆத்மாவில் உண்டாகின்றது. சரீரத்தன்மை விசிஷ்ட சரீரத்தின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. இதனாற்றான் விவேகியும் "பிராஹ்மணன் யான், மனிதன் யான்" என்று வியவகரிக்கின்றான். "சரீரம் யான்" என்னும் வியவகாரம் விவேகிக் குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தைக்கு அற்புத மகிமை இருத்தலின் இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றி ஆத்மாவினிடத்து ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய தர்மங்களினத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. இது தர்மாத்தியாசத்திற்கு உதாரணமாம். வேறொன்றை ஆசிரயித்ததாய்ச் சுதந்திர மின்றி இருப்பதனைத் தர்மமென்பர். ஆதலால்சம்பந்தமும் தர்மமேயாம். அதன் அத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். ஆனால் தர்மம் இருவகையாம்:— ஒன்றோ பிரதியோகி அநுயோகிகளது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. சில தர்மம்அநுயோகி மாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. ஒருகால்அநுயோகியின் உணர்ச்சியின்றிக் கேவலதர்மத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மைமுதலியவற்றின்

உணர்ச்சியில்அநுயோகிமாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அபேக்ஷை இருக்கின்றது. கடத்தன்மை நித்தியமாமென்றல் முதலிய வாக்கிய ஜந்நிய உணர்ச்சியில் அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் அபேக்ஷையு மில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைத் தர்ம முளது. அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்ச்சியின்றி எதன் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய தர்மத்தினைச் சம்பந்தமென்பர். கடத்தன்மை முதலியவற்றைக் கேவலதர்மமென்பர்; சம்பந்தமென்று சொல்லுவதில்லை. இவ்வாற்றால் சம்பந்தாத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். முற்கூறிய விதத்தாற் சகல பிரமத்திலும் இரண்டு இலக்கணங்கள் சம்பவிக்கின்றன. அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். அல்லது தனது அபாவாதிகரணத்தில் தனது அவபாசம் அத்தியாசமெனப் படுகின்றது. பிராந்திகாலத்தில் அநிர்வசநீய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன. ஆதலால் அத்தியாசத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணங்களும் சம்பவிக்கின்றன. ஆனால் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்னும் பேதத்தால் பிரமம் (பிராந்தி) இருவகைத்தாம். அபரோக்ஷப்பிரமத்தின் உதாரணமோ சொல்லப்பட்டது. யாண்டு வந்நி இல்லாத இடத்தில் வந்நியின் அநுமிதிஞானமுண்டாகின்றதோ அது பரோக்ஷப்பிரமமாம். அது இவ்வா றுண்டாகின்றது:— மஹானஸத்துவம் (அடுக்களைத்தன்மை) வந்நியின் வியாப்பியமன்று. மஹானஸத்தில்அடிக்கடிவந்நிதேசத்தின் மஹானஸத்தன்மையின் வியாப்பியத்தன்மைப்பிரமமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆண்டுவந்நியின் றியகாலத்தில் இவ்வாறு அநுமானம் உண்டாகின்றது. "இந்த மஹானஸம் வந்நியுடைத்து, மஹானஸத்தன்மையால், முன்கண்ட மஹானஸம்போல" என்று இவ்வாறு மஹானஸத்தில் வந்நியின் அநுமிதி வடிவப் பிரமஞானமுண்டாகின்றது. வஞ்சகனது வாக்கியத்தால் வந்நியின் சப்தப்பிரம முண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் பரோக்ஷஞானமாம். யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் அத்தேசத்தில் அசத்தாகிய வந்நியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசலக்ஷணத்தின் இலக்ஷியமோ பரோக்ஷப்பிரமமன்று. வந்நியின் அபாவாதிகரணத்தில்வந்நியின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சுவ அபாவாதிகரணத்தில் அவபாசமாம். விஷயத்தினையும் ஞானத்தினையும் அவபாசமென்பர். வந்நியின்

அபாவாதிகரணத்தில் வங்கியின் பரோக்ஷஞான வடிவ அவபாச மிருத்தலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி உண்டாகின்றதெனினும் இலக்ஷணத்தில் அவபாச பதத்தால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் கிரகணமிருக்கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமத்தில் அத்தியாச லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியில்லை. யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வாறு நையாயிகர் முதலியோர் அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றால் நிர்வாகஞ் செய்கின்றனரோ, அதனின் விலக்ஷணமாகக் கூறுதலில் அத்வைத வாதிக்கு ஆக்கிரகமில்லை; அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்றான் பாரிபாஷிக அத்தியாசம் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனின் கர்த்திருத்வமுதலிய அநர்த்தப் பிரமம் அபரோக்ஷமாம். அதனது சொரூபத்தில் ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையின் பொருட்டு அத்தியாசம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்கே திருஷ்டாந்தத்தன்மையின்பொருட்டு அத்தியாசத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் ஆக்கிரகமாம். பரோக்ஷப் பிரமத்தில் பிறநூலினும் வேற்றுமை கூறுதலிற் பிரயோஜனமின்று. அபரோக்ஷப்பிரமத்தில் முற்கூறியபடி இலக்ஷணத்தின் பொருத்தமுண்டாகின்றது.

## ககஉ-கஙகூ. சித்தாந்தசம்மதமான அநிர்வசநீயக் கியாதியின் கிரமம்.

### ககஉ. சாம்பிரதாயிக மதம்.

சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யுளது. அதன் கிரமம் இதுவாம்:— யாண்டு இரஜ்ஜு முதலியவற்றில் சர்ப்பமுதலியவற்றின் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் இதுவெனும்வடிவம் சாமானியஞானமாம். அச்சாமாநியஞானம்தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரமாகிய பிரமாணத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் பிரமையாம். அந்தத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்நிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் சர்ப்பஞானமாகின்றது. அதனை ஞானாபாசமென்பர். தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாகவே அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியோ இரஜ்ஜு தேசத்திற் சென்றது. அதனால்

பிரமாத்திருசேதனம் இதுவென்பதின் அவச்சின்ன சேதனம் என்பவற்றின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு இதுவெனும் விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்திற்குப் பேதமிருப்பதில்லை. ஆதலால் இரச்சுவின் சாமானிய இதுவெனும் வடிவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் இதுவெனும் வடிவ ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாணசேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மைக்குப் பிரயோஜனமெனின், முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் அபேதமும் விருத்தி வாயிலாக உண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்திரூப பிரமாண சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடுள்ள அபேதமும் அபாதிதமாம். எங்ஙனம்: தடாக ஜலத்திற்கு வாய்க்காலின்வழியாய் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது; வாய்க்கால் ஜலத்திற்கும் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகின்றது. ஈண்டுத் தடாகஜலத்திற்குச் சமானம் பிரமாத்திரு சேதனம். வாய்க்காலுக்கொத்தது விருத்தி. வாய்க்கால் ஜலத்திற்கு ஒத்தது விருத்திசேதனம். வயலுக்கொத்தது விஷயம். வயலின்கண்ணுள்ள ஜலத்திற்கொத்தது விஷயசேதனம். முற்கூறிய திருஷ்டாந்தத்தால் விஷய சேதனத்திற்கோ பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு கடமுதலிய விஷயங்களுக்கு அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. எங்ஙனம்: தடாக ஜலத்தோடு வாய்க்கால் வழியாய் வயல் ஜலத்திற்கு அபேதம் உண்டாகின்றது. பார்த்திவமாகிய வயலுக்குத் தடாக ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் கடமுதலியவிஷயங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமாதல் ஏதுவாமென்று கூறியது சம்பவியாது. என்றாலும் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமாதல் விஷயத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மைக்கு ஏதுவாமென்று கூறுதலால் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஏகத்துவம் சொல்லக் கருதியதன்று. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தையில்லை; பிரமாத்திருசேதனத்தின் சத்தையே எந்த விஷயத்திற்குச் சத்தை ஆகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமாகின்ற

தென்னும் பொருள் சொல்லக் கருதியதாம். கடத்தின் அதிஷ்டானம் கடாவச்சின்ன சேதனமாம். இரஜ்ஜுவின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனமாம். இவ்வாற்றாற் சகல விஷயங்களுக்கும் அதிஷ்டானம் விஷயாவச்சின்ன சேதனமாம். அதிஷ்டானத்தின் சத்தைக்கு வேறாக அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்தை இல்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே அத்தியஸ்தத்தின் சத்தையாகின்றது. ஆதலால் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் சத்தையினும் வேறாகிய சத்தை விஷயத்திற்கில்லை. அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வாயிலாகப் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாயின் அப்போதும் பிரமாத்திருசேதனமும் விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமாய் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷவிருத்தியின் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய பிரமாத்திருசேதனம் எதுவோ அதன் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தை இல்லாமையே பிரமாத்திருசேதனத்தோடு விஷயத்திற்கு அபேதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது. இதனாற்றான் அபரோக்ஷ ஸ்தலத்தில் விஷயமாகிய இடத்தில் விருத்தியின் போக்குச் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனம் வாய்க்காலின் சம்பந்தமின்றித் தடாக ஜலத்திற்கும் வயல் ஜலத்திற்கும் ஏகத்துவ முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே விருத்தி சம்பந்தமின்றிப் பிரமாத்திருசேதனத்திற்கும் விஷயசேதனத்திற்கும் ஏகத்துவமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரோக்ஷஞான காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதன விஷயசேதனங்களின் பேதத்தால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாயிருத்தலின் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் அபின்ன சத்தையுடையது விஷயமாகாது. அங்ஙனமே விருத்தி வெளிப்படுதலின்றி அபரோக்ஷ ஞான காலத்திலும் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாகும். ஆதலால் விஷயதேசத்தில் விருத்தியின் வெளிப்படுதல் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் "இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய அபரோக்ஷப் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரமத்தினும் அவ்வியவகித பூர்வ காலத்தில் பிரமத்திற்கு ஹேது அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அது பிரத்தியக்ஷரூபப்பிரமையாகின்றது. அதனால் சர்ப்பமுதலிய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன வென்பது சாம்பிரதாயிகமதமாம்.

## வடிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சமாதானமும்.

சங்கை:- ஆனல் அபரோக்ஷப் பிரமையினல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் பிரதிபாதனம் செய்யப்படும். ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமையினலும், விஷய சேதனத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்ப முதலியன அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தை அநுசரித்தவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— இதுவெனும் வடிவவிருத்தியினல் விஷயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களின் ஞானத்தினலேயே அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுதலால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகுமாயின், இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினலும் அத்தியாசத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எதன் அஞ்ஞானத்தினல் பிரமம் உண்டாகின்றதோ அதன் ஞானத்தால் நஷ்டமாமென்பது நியமம். ஆதலால் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. ஆனலும் இதுவெனும் வடிவ நேத்திரப் பிரமையின் அபேக்ஷை அபரோக்ஷ அத்தியாசத்திலிருக்கின்றது. ஏனெனின், இரஜ்ஜுமுதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றது. நேத்திரத்தின் சையோகமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரஜந்நிய அபரோக்ஷப் பிரமைவடிவமாகிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆண்டு வேறு விதமாகவோ சாமாநிய ஞானத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்

தின் க்ஷோபம் சாமானிய ஞானத்தினால் உண்டாகின்றதென்று மதித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாயிருத்தலின், இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

## ௧௧௧௪. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதத்தின் அநுவாதமும் அநாதரமும்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்தில் ஏதுவாதலை நிஷேதித்திருக்கின்றனர். அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகமுண்டாகாவிடின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களினது சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக்காரணமாதல் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வந்வய வெதிரேகங்களாலும் இந்திரியஅதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இந்திரிய சையோகஜந்ய சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதில்லை. ஏனெனின் அந்வயவெதிரேகங்களால் காரணத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. நேரே காரணத்தன்மை சம்பவிக்குமிடத்துப் பரம்பரையாகக் காரணத்தன்மை கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அத்தியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்திற்கே நேர் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினாலேயே க்ஷோபம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்தில் ஏதுவன்றெனக் கொள்ளின், அத்தியாசத்திற்குமுன் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமைஇருத்தலால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் எச்சங்கை சமாதானங்கள் உளவோ அவையும் நிர்மூலமாகின்றன.

இதுவும் அநுகூல இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனர். அவரும் அத்வைத வாதியே. என்றாலும் சாம்பிரதாயிக வசனத்திலும் அவர் வார்த்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வார்த்தையின் கண்டனத்தை இப்பிரசங்கத்திற்றானே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம்.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. இதனாற்றான் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. காரியத்தினை விலாசமென்பர். சர்ப்பமுதலியவிலாசத்தோடுகூடியஅஞ்ஞானத்தின்விஷயம்இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமாயிருத்தலின்சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம்இரஜ்ஜுமுதலியவிசேஷவடிவமாம்.அத்தியஸ்தத்தில் அபிந்நமாய்எதன்ஸ்புரணமுண்டாகின்றதோஅதுஆதாரமெனப்படுகின்றது."இதுசர்ப்பம்இதுவெள்ளி" என்றல்முதலியபிரம உணர்ச்சியில்அத்தியஸ்தமாகியசர்ப்பம்இரஜதம் முதலியவற்றின் அபின்னமாய்ச் சாமாநிய இதுவெனும்அம்சத்தின்ஸ்புரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அம்சம் ஆதாரமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒருஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றது. இந்நியமத்தின் ஸ்தானத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசர்ப்பம் சுத்திவெள்ளி என்னும் பிரம முண்டாதல் வேண்டும். சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கின்றது; அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. ஆகலின் "இது சர்ப்பம் இது வெள்ளி" என்னும் பிரமம் உண்டாகலாகாது. இதனால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இம்மதத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கே ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

## ௧௧௫. அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில் பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம்.

பஞ்சபாதிகை விவரணகாரர்களின் மதத்தின் அநுசாரிகள் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:— ஆவரணம் விக்ஷேபமென்னும் பேதத்தால் அஞ்ஞானத்திற்கு இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஆவரண விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமிருத்தலின் நாசமுண்டாகின்றது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அதற்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அங்ஙனமில்லையாயின், ஜலத்திற்பிரதிபிம்பித்த விருக்ஷத்தின் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்தி லிருத்தற்றன்மைப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷத்தின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாயினும் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்திருத்தற் றன்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஜீவன்முக்தனாகிய வித்வானுக்குப் பிரஹ்மாத்மாவின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாகியும் அந்தக்கரணமுதலிய வடிவினதாகிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முற்கூறியஸ்தலத்தைப்போல சாமானிய வடிவமாக ஞானமும் விசேஷவடிவமாக அஞ்ஞானமுமே சொல்லுதல் பொருந்தாது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்திற்கே ஞானத்தினால்நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பதே சமாதானமாம். அங்ஙனமே இரஜ்ஜுசுத்திமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானத்தால் இதுவெனும் அம்சத்தின் ஆவரணத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய விக்ஷேபத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞான முண்டாகியும் சர்ப்பமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு ஏதுவாகிய இதுவெனும் அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞானமுண்டாகியும் விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜ்ஜு முதலிய சாமாநிய அம்சம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு இதுவெனு மம்சத்திற் சம்பவமிருத்தலின், அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷய

மாந்தன்மை சம்பிரதாயத்தினால் அடையப்பட்டதா யிருக்கின்றது. அதற்கும் விரோதமில்லை.

## ககக. பஞ்சபாதிகை சம்க்ஷேபசாரீரகங்களினது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையும், அதில் இரகசியமும்.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி விசேஷ அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத் தன்மை இல்லை. விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையில்லை. இம் மதத்தில் சாமாநிய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. இத்துணைப் பேதமாம். விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையின் அபாவம் இம்மதத்தினும் சமானமாம். ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய்த் தோற்றுவது எதுவோ அது ஆதார மெனப்படுகின்றது. "இரஜ்ஜு சர்ப்பமாம்" என்றிவ்வாறு உணர்ச்சி உண்டாகுமாயின், அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய் விசேஷ அம்சம் தோற்றும். முற்கூறியபடி தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷ வடிவமாக இரஜ்ஜு ஆதாரமன்று. இவ்வாற்றால் முதற் பக்ஷத்தில் இதுவெனுந் தன்மை வடிவமாக இரஜ்ஜுவிலும் சுத்தியிலும் பிரமாணஜந்நிய ஞானத்தின் பிரமேயத்தன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மைவடிவமாகவும், அங்ஙனமேசுத்தித்தன்மை வடிவமாகவும் பிரமேயத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞாதத் தன்மையிருத்தலின் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருக்கின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ஆவரணசக்தி விரோதிப்பிரமைக்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய பிரமேயத்தன்மை இதுவெனுந் தன்மை வடிவத்தா னிருக்கின்றது. என்றாலும் விக்ஷேபசக்தியுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அறியப்பட்டதின்கண்ணும்சம்பவிக்கிறது. ஆதலால்இதுவெனுந்தன்மை வடிவினதாகவே இரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையிருக்கின்றது.

இவ்விடத்து இது இரகசியமாம்:— அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சேதனத்திலுண்டாகின்றது. சுபாவமாக ஆவரிக்கப்பட்ட வடிவினவாகிய பிறவிக்குருடனுக்குச் சமானமான ஜடபதார்த்தங்களில் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை. அங்ஙனமே பிரமாணஜந்நியஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவி

னதாகிய பிரமேயத்தன்மையும் சேதனத்திலிருக்கின்றது. கடமுதலிய ஜடபதார்த்தங்களில் ஆவரணமிருக்குமாயின், அதன் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரமேயத் தன்மையின் அங்கீகார முண்டாகிறது. சேதனத்தில் அஞ்ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையிருத்தலால் சேதனத்தின்கண்ணே ஞாதத்தன்மையும்பிரமேயத்தன்மையுமிருக்கின்றன. அங்ஙனமேசகல அத்தியாசங்களின் அதிஷ்டானமும் சேதனமாம். ஜடபதார்த்தம் தான் அத்தியஸ்தமாம்; பிறவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாகாது. ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றில் அஞ்ஞாதத் தன்மையும், அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையும், அதிஷ்டானத்தன்மையும் எவ்வாற்றானும் சம்பவியா.என்றாலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்ன விபுசேதனத்திலிருக்கின்றது.ஆனால் தூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மை அந்தந்த விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தி லிருக்கின்றது. இவ்வர்த்தத்தை எட்டாவது பிரகாசத்திற் கூறுவோம். அங்ஙனமே பிரஹ்மஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினவதாகிய ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்ன சேதநத்திலிருக்கின்றது. கடாதிஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞாதத்தன்மை கடாதியவச்சின்ன சேதனத்தி லிருக்கின்றது.அங்ஙனமே அவித்தைக்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மைநிரவயவாவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பூதபௌதிக பிரபஞ்சத்திற்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மை அஞ்ஞான அவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது.பிராதிபாஸிகசர்ப்ப பிரஜதமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மைஇரஜ்ஜுஅவச்சின்ன சுத்திஅவச்சின்னமுதலியசேதனங்களிலிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சேதனத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை ஞாதத்தன்மை அதிஷ்டானத்தன்மை முதலியவற்றின் அவச்சேதகம் ஜடபதார்த்தமாம். ஆதலால் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஜடபதார்த்தங்களிலும் அஞ்ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் சம்பவ மிருத்தலின் இரஜ்ஜு அஞ்ஞாதமாம்,ஞாதமாம்,சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம், என்றிவ்வாறும் வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.இவ்வாற்றால் சர்ப்ப முதலிய பிரமத்திற்கு ஏதுவாகிய இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானப்பிரமை வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி உண்டாகின்

றது. அச்சாமாகிய ஞானத்தால் க்ஷோபமுடையதாகிய அவித்தையின் சர்ப்பாதி வடிவ பரிணாமமும் சர்ப்பமுதலியவற்றின் ஞான வடிவ பரிணாமமுமுண்டாகின்றன. இரஜ்ஜுமுதலிய விஷய உபகித சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் சர்ப்பமுதலிய விஷயாகார பரிணாமமுண்டாகின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியுபகிதசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் ஞானாகார பரிணாமமுண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம். இதுவெனும் வடிவவிருத்தியவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பஞானத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

## ௧௧௭. விஷய வுபகித விருத்தி யுபகித சேதனங்களின் அபேதத்தில் சங்கை சமாதானம்.

இதுவெனும் வடிவப் பிரத்தியக்ஷவிருத்தி உண்டாகும் காலத்து, விஷய உபகித சேதனத்திற்கும் விருத்தி உபகித சேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறியபடி விஷய ஞானங்களினது உபாதானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் அதிஷ்டானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் சம்பவியா. சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களின் அதிஷ்டானத்தினும் ஞானத்தின் அதிஷ்டானத்தினை வேறாகக்கொள்ளுவோமாயின், சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலியவற்றின்ஞானத்தின்நிவிருத்தி உண்டாகாது. ஏனெனின் தனது அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால்அத்தியஸ்தத்தின்நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. அந்நியத்தின்அதிஷ்டானஞானத்தால்அத்தியஸ்தத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டான ஞானமாகிய இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தால் அத்தியஸ்த சம்சாரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஒன்றன் ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலிய விஷயம் அவற்றின் ஞான மென்பவற்றின் நிவிருத்தியின் பொருட்டு இரண்டற்கும் அதிஷ்டானம் ஒன்றென்றே கொள்ளுதல் தகுதியாம்.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:— யாண்டு ஒரு வஸ்துவிற்கு உபாதியினாலாய பேதமுளதாகின்றதோ, ஆண்டுஉபாதியின் நிவிருத்தியினால் அபேதமுண்டாகின்றது. அன்றியும் இரண்டு உபாதிகளும் ஓரிடத்திருக்குமாயின் ஆண்டும்உபகிதத்திற்குஅபேத முண்டாகின்றது. ஆனால்உபாதிகளின் ஏகதேசத்திருத்தற்றன்மையினால்யாண்டு

உபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு தர்மியிற்றுனே அவ்வவ்வுபகிதத்தன்மைகளாகிய இரண்டு தர்மங்க் ளிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: ஒரு ஆகாசத்திற்குக் கடமடஉபாதி பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக்கடமடங்களின் நாசத்தால் அபேதமுண்டாகின்றது. மடமாகிய இடத்தில் கடத்தை ஸ்தாபித்தலாலும் கடகாசத்திற்கு மடகாசத்தோடு பேத மிருப்பதில்லை. என்றாலும் கடாகாசத்தில் கட உபகிதத்தன்மையும் மட உபகிதத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களிருக்கின்றன; தர்மி ஒன்றும். அங்ஙனமாயினும் எதுவரையில் கடமடங்க ளிரண்டு மிருக்கின்றனவோ, அதுவரையில் கடாகாச மடாகாசமென்றிரண்டுவியவகாரமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜு முதலிய விஷயதேசத்தில் விருத்தி செல்லுங்காலத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாயினும், இரண்டு உபாதிகள் இருத்தலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மை என்றிரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றுள் சர்ப்பமுதலிய விஷயங்களுக்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்யும் தர்மம்இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். இரஜ்ஜுமுதலியவற்றின் ஞானத்திற்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மையைஅவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மம் விருத்தி உபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களுக்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞாநம்சத்திற்குச் சேதனத்தில் அதிகரணத்தன்மையை அவச்சேதகஞ்செய்வது இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். பிராந்தி ஞானத்திற்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞாநம்சத்தின்சேதனத்தில்அதிகரணத்தன்மையைஅவச்சேதகஞ் செய்வது விருத்தி யுபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் ஓரிடத்தில் உபாதிகளிருக்க உபகிதங்களுக்கு அபேத முண்டாகியும் தர்மங்களுக்குப் பேத மிருக்கின்றது: ஆதலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞாநம்சத்தில் பிராந்திஞானத்திற்கு உபாதானமாதற்றன்மை யிருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன் அதே சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞாநம்சத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்திற்கு உபாதான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்தில் பிராந்திஞானத்திற்கு அதிஷ்டான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மைஅவச்சின்ன அதேசேதனத்தில் சர்ப்பமுத

லிய விஷயங்களுக்கு அதிஷ்டானமாதற்றன்மையிருக்கின்றது. இவ்வாறாக உபாதிகள் இருக்குங்காலத்திலும் ஓரிடத்து உபாதிகளிருத்தலால் உபகிதத்திற்கு அபேதமுண்டாயினும், உபாதியைமுன்னிட்டுப் பேத வியவகாரமு முண்டாகின்றது. பின்னதேசத்தில் உபாதி இருக்குமாயின் அப்போது கேவலபேத வியவகாரமுண்டாகின்றது. உபாதிநிவிருத்தியாயின் அப்போதுபேத வியவகாரமுண்டாகிறதில்லை. கேவல அபேதவியவகாரமுண்டாகின்றது. இவ்வாறுவிருத்தியும் விஷயமுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்து இருப்பனவாயின், அப்போது சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாகியும் உபாதியை முன்னிட்டு உபாதானத்திற்கும் அதிஷ்டானத்திற்கும் பேதங் கூறுதல் அசங்கதமன்று. சொரூபமாக உபகிதத்திற்கு அபேத மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரு அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால் சர்ப்பாதி விஷயங்களுக்கும் அவற்றின் ஞானத்திற்கும் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

## கக௮. இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரம ஞான முண்டாவதிலுள்ள இரண்டு பக்ஷம்.

இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினால் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞானம் (மயக்கவுணர்ச்சி) உண்டாகுமிடத்து இரண்டுபக்ஷங்களுள. சிலர் இதுகூறுகின்றனர்:—இதுசர்ப்பம் இது இரஜதம்என்றிவ்வாறு அதிஷ்டானத்தின் கண்ணுள்ள இதுவெனுந்தன்மையையும்சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றில்அதன்சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ச் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியவற்றைக்கோசரிக்கும் பிரம முண்டாகின்றது. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையினையும் இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தத்தினையும் விட்டுக் கேவல சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. கேவல அத்தியஸ்தகோசரமே பிராந்தி ஆகுமாயினும் சர்ப்பம் இரஜதம் என்னும் வடிவப்பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். "இச்சர்ப்பத்தை அறிகின்றேன், இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்" என்னும் பிரமத்தின் அநுவியவசாயமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தோடு தாதான்மியமாகப் பொருந்திய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றைக்கோசரிக்கும்வியவசாயத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. கற்பிதசர்ப்ப முதலியவற்றில்

இதுவெனுந் தன்மையில்லை. ஏனெனின் வர்த்தமானகால எதிரிடங்களின் சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையாகின்றது. வியாவகாரிக தேசகாலங்களுக்குப் பிராதிபாஸிகத்தோடு வியாவகாரிக சம்பந்தம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மை கற்பிதத்திற் றோற்றுதலால்,வியாவகாரிகத்தின் நிர்வாகம் உளதாகக் கற்பித்தத்தில் இதுவெனுந் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். அந்நியதாக்கியாதியோடு விரோத முளதாயின், அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. கற்பிதத்தில் இதுவெனுந் தன்மையின் அங்கீகாரமில்லை. என்றலும் சம்பந்தியை விட்டுக் கேவல சம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையை விட்டுக் கேவலம் அத்தியஸ்த கோசரமான அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இதுவேனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஒன்றோ இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையாகிய அந்தக்கரண விருத்தி வடிவ உணர்ச்சியாம். மற்றையது விருத்தி உபகிதசேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் மயக்க உணர்ச்சியாம். அதுவும் அத்தியஸ்தத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் தாதான்மியத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் இதுவென்பதைக் கோசரிப்பதா கின்றது. இவ்வாற்றால் சகல அபரோக்ஷப் பிராந்தியும் இதுவெனும் வடிவினதாய் அத்தியஸ்த வடிவமாகின்றது. சில ஆசிரியர் இங்ஙனம் மதித்திருக்கின்றனர்.

அநேக நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாகிய பிரமையினால் க்ஷோபமுடைய அவித்தையின் கேவல அத்தியஸ்த வடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. அவித்தையின் இதுவெனும் வடிவ பரிணாம முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாவகாரிக பதார்த்த வடிவமாக அவித்தையின் பரிணாமம் சம்பவியாது. சாக்ஷாத் அவித்தையினாற் றோன்றிய பிராதிபாஸிக பதார்த்த வடிவமாகவே அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையில் பிராந்தி ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை யில்லை கேவலம்

அத்தியஸ்தத்திற்றான் பிரமத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை யிருக்கின்றது.

"இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்பதாகப் பிராந்தியின் ஆகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே "இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்" என்று பிராந்தியின் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது மயக்கமாகுமாயின் "சர்ப்ப மிரஜத" மென்பதாகப் பிரமத்தின் ஆகார முண்டாதல் வேண்டும். "இரஜதத்தை அறிகின்றே" னென்பதாகவே அநுவியவசாய முண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு முன்மதத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—எங்ஙனம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் விளக்கம் அத்தியஸ்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அல்லது அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அத்தியஸ்தசர்ப்பமுதலியவற்றில்உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானுபாசத்தின் அதிஷ்டானம் இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தியாம். அந்தப் பிரமாவிருத்தியில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந் தன்மை யுளது. அதன் உணர்ச்சி சர்ப்பமுதலிய பிரமத்தில் உண்டாகின்றது. அல்லது பிரமாவிருத்தியாகிய அதிஷ்டானத்திலுள்ள இதுவெனும்பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன்மை எதுவோ, அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சர்ப்பமுதலிய ஞானங்களில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவத்தன்மைச் சூனியப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அல்லது இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உபகித சேதனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானுபாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். முற்கூறிய விருத்தி உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாகுமாயின், முற்கூறியவிருத்தியினுல் இரண்டு நான்கு கடிகைகள் நீங்கிய பின்னும் சர்ப்பமுதலிய பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் உபலக்ஷணமுடையதனை உபலக்ஷிதமென்பர். உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. இப்பொருளை மேற்கூறுவாம். சொல்லப்படும் கிரமமாக உபாதியில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேக்ஷை உளது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தி எதற்கு உபாதியாகின்றதோ, அது இதுவெனும் விருத்தியுபகித மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் சர்ப்பம்

இரஜத முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டாயின், அக்காலத்தில் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இருக்கின்றதென்பதனை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் சத்தா (இருப்புக்) காலத்திற்கு அதிக்கிரமித்த காலத்தில் அத்தியஸ்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரம ஞானத்தின் சமயத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தின் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு உபயோகமுள்ளதாகிய இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி இருக்கின்றது; இரஜத வடிவ அவித்தியாவிருத்தியும் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என இரண்டு ஞானமுள. இதுவெனும் வடிவினது பிரமா விருத்தியாம். சர்ப்பம் இரஜத முதலிய வடிவினது பிரம விருத்தியாம். அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் பிரம விருத்திக்கு இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தி அதிஷ்டானமாம். அத்தியஸ்தத்திற்கு அபேத சம்பந்தமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்? பிரஹ்மப் பிரபஞ்சங்களின் "இவ்வெல்லாம் பிரஹ்மம்" என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் அபேதமாம். ஆதலால் "இது சர்ப்பம்,இது இரஜதம்" என்பதாக உபய விருத்தியின் அபேத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. முற்கூறியபடி விருத்தி இரண்டுளதாயின் "அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தமென்னு மிரண்டும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாம்" என்னும் பழமையான வசனம் அசங்கதமாகும். என்றாலும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமா மென்பதற்கு இது பொருளன்று. ஒரு விருத்திக்கு விஷமாம்; ஆனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்கள் ஒரு சாக்ஷிக்கு விஷயமாகாவென்பது பிராசீன வசனத்திற்குப் பொருளாம். இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் தேசத்திலேயே சர்ப்பம் இரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலிய தேசங்களிற் செல்லுகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி யுபகித சாக்ஷிக்கு அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாமென்னும் பிராசீன வசனத்தில் ஞானபதத்திற்குச் சாக்ஷி பொருளாம்; விருத்தியன்று. ஆதலால் பிரம விருத்திக்கு அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அநேக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்மதி இருக்கின்றது.

## நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் மதம்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரோ இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—பிராந்தி ஞானமின்றிப் பிரமை வடிவமாகிய இதுவெனும் வடிவ ஞானம் பிரமத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் இது பாம்பு இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமவடிவ ஒரே ஞானமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமத்திற்கு முன் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவப் பிரமாரூப சாமாநிய ஞானம் இரஜ்ஜு முதலியவற்றிற்கு அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்பாம்:—அநுபவாநுசாரமாக ஞானமிரண்டின் அங்கீகாரமா? அல்லது பிரமவடிவ காரியத்தின் அநுபபத்தியினால் பிரமத்திற்கு பின்னமான சாமாநிய ஞானத்தின் அங்கீகாரமா? அநுபவத்தை அநுசரித்து ஞானமிரண்டாமெனின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் முதல் மதத்திலோ இதுவெனும் பதார்த்த கோசரமாக இரண்டு விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்றோ பிரமை வடிவ அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகச் சொல்லப்பட்டது. மற்றையது அவித்தையின் பிரம வடிவவிருத்தி இதுவெனும் பதார்த்தினை விஷயஞ் செய்வதாய் இது இரஜதமென இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதாமென்றிவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. இம்மதத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி சொல்லப்பட்டது. அது எவருடைய அநுபவத்திலும் ஏறுவதில்லை. சர்ப்ப மிரஜத முதலிய ஞானத்தைப்போல இதுவென்பதைக் கோசரிக்கும் ஞானமும் ஒரே அநுபவத்தாற் பெறப்படுவதாம். ஆதலால் முதல் மதம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று. இரண்டாவது மதத்தில் இதுவெனும்பதார்த்தத்திற்கு இரண்டுஞானத்தை அங்கீகரிக்க வில்லை. ஆனால் "இது பாம்பு இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய இரண்டு ஞானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதுவெனும் வடிவப் பிரமையோ அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் அநுபவ விருத்தமாம். ஏனெனின் இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தால் சர்ப்ப இரஜதங்களின் பாதமுண்டாகிய பின்னர், ஒருவன் உனக்கு எப்படிப் பிரமை உண்டாயிற்றென்று கேட்பானாயின், அதற்கு "இது சர்ப்பம்இது இரஜதம்" என்னும் பிரமம் எனக்குண்டாயிற்று என்று உத்தரம் கூறுவான். இதுவெனும் வடிவப் பிரமை யுண்டாயிற்று, சர்ப்ப வடிவ இரஜத

வடிவப் பிரம முண்டாயிற்று என்று ஒருவனும் விடை கூறுவ தில்லை. ஆதலால் இரண்டாவது மதத்தின்படியும் ஞான மிரண் டின் அங்கீகாரமும் அநுபவ விருத்தமாம். ஆதலால் இந்திரிய ஜந் நிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியாகிய இதுவெனும் வடிவஞானம் பிரமையாம். இதுவெனும்வடிவ ஞானஜந்நிய சர்ப்பம் இரஜுமுத லியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப் பது, அல்லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப்பது அவித் தையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானுபாசமாம். இவ்வாற்றால் ஞான மிரண்டின் அங்கீகாரம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று.

## ௧௨௦. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநியஞான (தர்மிஞான) வாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

சாமாநிய ஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜ்ஜுமுத லியவற்றோடு இந்திரிய சையோக முண்டாகுமாயின் சர்ப்ப முத லிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. இந்திரிய சையோகமுண்டாகா விடின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை; இத்தன்மைய அந்வயவெதி ரேகங்களால் இந்திரியத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடுள்ள சையோ கத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாந்தன்மை பெறப்பட்டதாகின் றது. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்திற்கு அதிஷ்டா னத்தின் ஞானவாயிலாகவே காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வேறு வகையாய் அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்திற் குக் காரணத்தன்மை கூறின் சம்பவியாது. ஏனெனின் அதிஷ் டான இந்திரியங்களின் சையோக மின்றியும் அகங்கார முதலிய வற்றின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசமாத்தி ரத்தில் அதிஷ்டான ஞானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவாம். அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் பிரத்தியக்கு சொரூபமாகிய ஆத்மாவாம். அது ஸ்வயம் பிரகாசமாம். சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தினது அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் இந்திரிய சையோகத்தால் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு நிஜப்பிர காச சூநிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாகவே இந் திரிய சையோகத்திற்கு அத்தியாசத்தில் உபயோக மிருக்கின்றது; நேரே உபயோகமில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய

ஞானமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். அத்தியாசம் காரியமாம். யாண்டுக் காரியம் தோற்றிக் காரணம் தோற்றாதிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் காரியம் வேறுவகையாற் சம்பவியாமையின் காரணத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது. பிரம ஸ்தலத்தில் இதுவெனும் வடிவப் பிரமை அநுபவ சித்தமன்று. என்றாலும் பிரம வடிவ காரியத்தின் சாமாந்ய ஞானமாகிய காரணமின்றிச் சம்பவியாமையின் சாமாநிய ஞானத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகூறின் அது பொருந்தாது. அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய சாமாந்ய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் சாமாநியஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்குக் காரணமெனக் கொள்வோர் பூர்வபக்ஷிகள். சாமாநிய ஞானத்தைக் கூறாத உபாத்தியாயர் சித்தாந்தியாவர். அவர் வார்த்தையினைக் கூறுவாம்:—சாமாநியஞானமின்றி ஓர் அத்தியாசமும் உண்டாகாவிடின் அத்தியாசத்திற்கு காரணமாந் தன்மை சாமாநியஞானத்திற்பொருந்தும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமின்றிக் கடாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாச மாத்திரத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையில்லை. தர்மிஞானவாதி கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானத்தைக்கூறுகின்றார். அவரைஇதுகேட்கவேண்டும்:—கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரசையோகத்தாற்றோன்றிய அந்தக்கரணத்தின்விருத்தியாகிய சாமாநிய ஞானமா? அல்லதுசேதனசொரூபப்பிரகாசமேசாமாநியஞானமா? முதற் பக்ஷத்தைக்கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய அஞ்ஞானவச்சின்ன பிரஹ்மம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்பிரஹ்மகோசரம்அந்தக்கரணத்தின்சாக்ஷுஷவிருத்தியெனல்சம்பவியாது. இரண்டாவதுபக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்துச் சொரூபப் பிரகாசம் ஆவரிக்கப்பட்டதாம். அவ்வாவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினையும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளின், இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரிய சையோகமில்லாமலும் சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று; இவ்வாற்றால் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானமின்மையால் அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநியஞானத்திற்குக் காரணமாதற்றன்மை

யின்மையால் அத்தியாசரூபகாரியத்தின் அநுபபத்தியினால் சாமா நியஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியின் கற்பனை உண் டாகிறதில்லை.

தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—சகல அத்தியாசத்தி லும் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானத்தினை ஏது வெனக்கூறின் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் வியபிசாரம் கூறுதல் பொருந்தும். அத்தியாச மாத்திரத்திலோ ஆவரிக்கப்பட்ட அல் லது ஆவரிக்கப்படாத சாதாரணப் பிரகாசம் ஏதுவாம். பிராதி பாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசம் ஏதுவாம். எங்ஙனம்: உபாத்தியாயர்து மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத் திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோகம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின் றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோ கம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை; சம்பவிக்கிறதுமில்லை. ஆதலால் இந் திரிய சையோகத்தின் அபாவகாலத்தைய சர்ப்பமுதலிய அத்தி யாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தியாசம் இந்திரியசை யோகமின்றியும் உண்டாகின்றது. இவ்வியவஸ்தை சம்பவிக்கின் றது. அங்ஙனமே எங்கள் மதத்திலும் பிராதிபாஸிக சர்ப்பமுத லிய அத்தியாசத்திற்கேது அநாவிருதப் பிரகாசமாம். ஆதலால் ஆவரண பங்கத்தின்பொருட்டுச் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு முன் இதுவெனும்வடிவ சாமாநியஞானமாகிய பிரமையின் அபே க்ஷை இருக்கின்றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது சாதா ரணப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்தின் சற் பாவத்தால் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் விருத்தியின் அபேக்ஷை யில்லை. ஆதலால் சாமாநிய ஞானவடிவ விருத்தியின் அபாவகால த்தில் சர்ப்பாதி அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தி யாசம் விருத்தியின்றி உண்டாகின்றதென்னும் வியவஸ்தை சம்ப விக்கின்றது. தர்மிஞானவாதியின் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திற்கு முன் இந்திரிய ஜந்நிய பிரமைவடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நியமமாக உண்டாகின் றது. இதற்கும் சங்கின் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் கிணற்று நீரின் கருமை அத்தியாசத்திலும் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின் பிரஹ்மஞான மின்றி எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது பிராதிபாஸிக அத்தியாச மெனப்படுகின்றது. சங்கிற்பொன்மையின் பாதமும், கிணற்று நீரிற் கருமையின் பாதமும் பிரஹ்ம ஞானத்

திற்கு முன்னரே சங்கின் வெண்மை ஞானத்தாலும் நீரின் வெண்மைஞானத்தாலுமுண்டாகின்றன. ஆதலால் இதுவும் பிராதிபாஸிக அந்நியாசமாம். இவ்விடத்தில் தர்மிஞான வாதியின் பிரக்கிரியை பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்திற்குக் காரணத்தன்மையின் நியமத்தால் சங்கினோடும் ஜலத்தினோடும் நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் இதுவெனும்வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியினால் வெளிப்பட்ட சங்கின் அவச்சின்ன சேதநத்திலும் ஜலாவச்சின்னசேதநத்திலும் பொன்மை கருமைகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ சங்கினோடும் ஜலத்தினோடும் நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகப் பொன்மைநிற கருமைநிறங்களின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. இது வெனும்வடிவ விருத்தியின் அபேக்ஷையில்லை. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியை இதுகேட்கவேண்டும்:—இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் உருவமின்றிய கேவல சங்கு முதலிய திரவியமா? அல்லது உருவ விசிஷ்ட சங்கும் உருவ விசிஷ்ட ஜலமும் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயமா? உருவத்தை விட்டுக் கேவல திரவியத்தினை விருத்தி விஷயஞ்செய்கின்றதெனக் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் நேத்திர ஜந்நிய விருத்திக்கு இது சுபாவமாம். உருவத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. உருவ விசிஷ்டதிரவியத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. கேவல திரவியத்தை நேத்திர ஜந்நியவிருத்தி விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. உருவத்தைவிட்டுக் கேவல திரவியத்தை விஷயஞ்செய்யின் கடத்தின் சக்ஷு இந்திரியஜந்நிய ஞானமுடையவனுக்குக் கடத்தின் நீலத்தன்மை முதலியவற்றில் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். உருவமின்றிய காற்று முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷுஷ ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் கேவலம் திரவியகோசர இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தி சங்குமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானரூபமாகாது. உருவ விசிஷ்ட சங்கைக் கோசரிப்பதாம். அங்ஙனமே உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தைக் கோசரிப்பதும் விருத்தி எனின், இது கேட்கத் தக்கதாம்:—வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கினையும் வெண்மை உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தினையும் அவ்விருத்தி விஷயஞ் செய்கின்றதா? அல்லது அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டத்தை விஷயஞ்செய்கின்றதா? முதற் பக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்து வெண்மை உருவினை விஷயஞ்செய்வதாய் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் முன்விருத்

திக்கு விரோதியாகிய பொன்மைப் பிரமமும் நீலப்பிரமமும் உண்டாகா. ஆதலால் பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் நீலப்பிரமத்திற்கும் முன் வெண்ணிற விசிஷ்டசங்கு ஜலங்களின் இதுவெனும்வடிவ ஞானம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டகோசர இதுவெனும் வடிவ விருத்தியினை அங்கீகரிக்கின், சங்கினிடத்து அத்தியஸ்தமான பொன்மை நிறமும் ஜலத்திலத்தியஸ்தமானநீலநிறமு மிருக்கின்றன. அதன் விசிஷ்டஞானமே பிரமமாம். அதனைப் பிரமத்திற்கு ஏதுவாகுந் தன்மையிற் கூறுதலில் ஆத்மாசிரயமுண்டாகுதலால் சம்பவியாது. அன்றியும் தர்மி ஞானவாதி இதுவெனும் வடிவ ஞானமாகிய பிரமை வடிவமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்று கொண்டிருக்கின்றனர். அத்தியஸ்த ரூப விசிஷ்டத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரமத்தன்மையிருத்தலால் பிரமை வடிவ தர்மிஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்னும் தர்மி ஞானவாதியின் கூற்றிற்குப் பங்கமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் சங்கிற்பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கும் முன் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் பொருந்துகிறதில்லை. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினது சம்பவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமாநிய ஞானத்திற்கு வியபிசாரமும் இந்திரியசையோகத்திற்கு வியபிசாரமின்மையு மிருத்தலால் அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்திற்கும் இந்திரியத்திற்கும் உள்ள சையோகமாம்; சாமாநிய ஞானம்ஏதுவன்று. இது உபாத்தியாயர் மதமாம்.

## ௧௨௧. பிராசீன ஆசாரியராகிய தர்மி ஞானவாதியின் மதம்.

பிராசீன ஆசாரியர் தர்மிஞான வாதியாம். தர்மி ஞானத்திற்குச் சங்கின் பொன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் எந்த வியபிசாரம் சொல்லப்பட்டதோ, அதற்குச் சமாதானம் இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநிய ஞானம் ஏது வன்று. ஆனால் அத்தியாச விசேஷத்தில் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவமாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சொல்லுதற்கு அத்தியாசங்களின்பேதத்தைக் கூறுகின்றார்:—பிராதிபாஸிக அத்தியாசம் இருவகையினதாம். ஒன்றோ தர்மியின் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்டதாம். மற்றையது விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கரிய முதுகுடைமை முக்கோணத்தன்

மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞான முண்டாயின் இரஜத அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரஜத அத்தியாசமோ விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படுவதாம். அங்ஙனமே சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தினையும் அறிந்துகொள்க. வெண்மை வடிவவிசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், சங்கில் பீதத்தன்மை (பொன்மை) அத்தியாசமும் ஜலத்தில்நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் உண்டாகின்றன; ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசம் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். அங்ஙனமே உருவமின்மையாகிய விசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். ஏனெனின் ஆகாயம் நீலநிறம் என்னும் நிச்சயமுடையவனுக்கும், அநேகமுறை கற்கண்டில் மதுரத்தன்மையின் நிச்சயமுடையவனுக்கும் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் பித்த தோஷத்தால் கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமுமுண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் இருவகை யத்தியாசங்களிருக்கின்றன. அவற்றில் அந்திய அத்தியாசமோ அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களின் சாதிருசிய ஞானமின்றியே உண்டாகின்றது. அதிஷ்டானத்திலும் அத்தியஸ்தத்திலும் விரோதி தர்மங்களிருக்கின்றன. ஆண்டுச் சாதிருசியத்தின் சம்பவமில்லை. ஒன்றற்கொன்று வைதர்மிய ஞானம் இருக்கினும் முற்கூறிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞானமும் அவ்வத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட இரஜதம் சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்திற்கு அத்தியஸ்தத்தோடுள்ள சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசத்தினையும் சாதிருசியஞான ஜந்நியமெனக்கொள்ளாது துஷ்ட இந்திரிய சையோக ஜந்நியமாகவே கொள்ளுமிடத்து, சுத்தியில் இரஜதாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் கரியிலும் இரஜதாத்தியாச முண்டாதல் வேண்டும். நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்ட கரிய கட்டையினைக் கரி என்பர். இரச்சுவில் சர்ப்பாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் கடத்திலும் சர்ப்பாத்தியாசம் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த

முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலும் சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். சாதிருசிய ஞானமும் சாமாநிய ஞான வடிவ தர்மிஞானமேயாம். சுத்தியிலும் வெள்ளியிலும் வெண் பளபளப்பு வடிவ சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இரஜ்ஜுவிலும் சர்ப்பத்திலும் பூமியின் சம்பந்தம் நீட்சி என்னும் சாதிருசிய மிருக்கின்றது. புருஷனிடத்தும் தாணுவிலும் உயர்ச்சியாகிய சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இவ்வாறு அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களில் சமான தர்மமே சாதிருசிய பதார்த்தமாம். அவற்றின் ஞானத்தினைச் சாமாநியஞான மென்றும், தர்மிஞானமென்றும் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் பிராதிபாஸிக அத்தியாசம் எதுவோ, அதனிடத்துச்சாதிருசிய ஞானவடிவ தர்மிஞானமே ஏதுவாம். துஷ்ட இந்திரிய சையோகத்திற்குச் சாதிருசிய ஞான வாயிலாக முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் உபயோகமாம்.

## ௧உஉ. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் உபாத்தியாயரது சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— பிரமாத்திருதோஷ பிரமாணதோஷப்ரமேய தோஷங்களால் தர்மிஞானம் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. சாதிருசிய ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் பிரமாதாவின் தர்மம் ஞானமாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்திரு தோஷத்தால் அத்தியாசத்தின் ஹேது உண்டாகின்றது. சாதிருசியத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் விஷயதோஷம் உண்டாய் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம் பிரமாத்திரு தோஷமாகிய சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் கரியில் உருவ அத்தியாசத்தின் ஆபத்திக்(அடைற்வி)குப் பரிகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே விஷய தோஷமாகிய சாதிருசியத்தினை அத்தியாச ஹேதுவெனக் கொள்ளினும் முற்கூறிய ஆபத்தியின் பரிகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமாகிய தர்மிஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளுதல் பயனின்மையாம் என்றிவ்வாறு உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் கூறின் அதற்குத் தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமிதுவாம். தூரதேசத்தினின்றும் சமுத்

திர ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் பிரமமுண்டாகின்றது. அதுவும்விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசமாம். ஏனெனின் ஜலத்தில் வெண்ணிறம் ஜலத்தன்மை என்பவற்றின் ஞானத்தால் நீலக்கற் பிரமத்திற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் சாதிருசிய மில்லை. ஆனால் சமுத்திர ஜலத்தால் நீல நிறத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலக்கல்லின் பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டு நீல உருவத்தின் ஞானமே பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞானமாம். ஆதலால் பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சொரூபமாகச் சாதிருசியம் ஏது வன்று. அன்றியும் உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—கரி முதலியவற்றில் வெள்ளி முதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்தியைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களில் சமான தர்ம வடிவ சாதிருசிய மெதுவோ அதனோடு இந்திரியத்திற்குள்ள சுவசையுக்த தாதான்மிய வடிவ சம்பந்தமே சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய பிரம சொரூப சாதிருசிய ஞானமிருக்கின்றது. அதன் சாமக்கிரி தோஷமுடைய இந்திரியத்திற்கு ஜலத்திலுள்ள சையோகமாம். இவ்வாற்றால் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி எதுவோ அதுவே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற் கேதுவெனக் கொள்ளினும் சாதிருசிய ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை அவசியம் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால், சாதிருசிய ஞானத்தின் காரணத்திற்கே அத்தியாசத்திற் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அவ்விரண்டற்கும் இடையில் சாதிருசிய ஞானத்தை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். சங்கின் பீதத்தன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்திற்கே காரணத்தன்மை இருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்தில் சாதிருசிய ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் யாண்டுச்சாதிருசிய ஞானத்தின் அபேக்ஷை இருக்கின்றதோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை யில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்கு அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகல

அத்தியாசத்திலும் ஒரு இந்திரிய சையோகத்திற்கே காரணத் தன்மை பெறப்படுவதா யிருத்தலின் இலாகவமாம். சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், விரூப அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சையோகத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்து, சாதிருசிய அத்தியாசத்தில் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அத்தியாசத்திற்குக் காரண மிரண்டினைக் கற்பித்தலால் கௌரவமாம். ஆதலால் யாண்டுச் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏது கூறுகின்றாரோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாகிய இந்திரிய சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்.

இவ்வாறு உபாத்தியாயரது சங்கைக்குத் தர்மிஞானவாதி இச் சமாதானம் செய்கின்றார்:—இந்திரிய சம்பந்தத்தால் ஞானத்தின் உற்பத்தியே கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலால் இரஜத முதலிய விஷயங்களின் உற்பத்தி இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சம்பவிக்கிறதில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளின் காரண மிரண்டின் கற்பனம் கௌரவமெனப்பட்டது; அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் தர்மிஞான வாதிக்குக் காரண மிரண்டைக் கற்பித்தலில் எப்படி இருமைச் சங்கையின் கற்பனமிருக்கின்றதோ, அப்படியே உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாசத்தின் காரணமெனக் கற்பித்தலில் காரணத்திற்கு அதிக சரீர கற்பனமாம். சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரியின் சொரூபத்தில் அடங்கியது சாதிருசிய ஞானமாம். ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரி அதிக சரீரமுடைய அத்தியாசத்தின் ஏதுவென்று கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் இலாகவகௌரவங்களோ இரண்டு மதங்களிலும் சமமாம். ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் விஷயத்தினது உற்பத்தியின் அசம்பவ வடிவ யுக்தியின் விரோதம் உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிக தோஷமாம். ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி ஏதுவன்று.

### ௧௨௬. உபாத்தியாயர் சாதிருசியஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதலை கண்டித்தல்.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகள் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்கு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்தி

க்கப்படும் அத்தியாசத்தில் காரணத்தன்மை கூறுவாராயின், இவ்வாறு உபாத்தியாயர் மதத்திற் சமாதானமுளது:—விரூபத்திலும் அத்தியாசமிருத்தலால் சகல அத்தியாசங்களிலுமோ சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆனால் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாசத்திற்றானே சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆண்டும் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தில் எங்ஙனம் கரியமுதகு முக்கோணத்தன்மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமோ, அங்ஙனமே விசேஷ தர்மஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாயிருத்தலின், கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்திஉண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மை அங்கீகரித்தல் பயனிலதாம். அங்ஙனமன்றே:—எப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதில் பிரதிபந்தகமாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்ினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அதற்குப்பிரதிபந்தகமாம் என்பது நியமம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்நியினது அநுமிதியின் பிரதிபந்தகம் வந்நியபாவத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி வந்நியபாவ வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் வந்நி வியாப்பியம் தூமமோ, அதன் ஞானத்தால் வியாபக வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே வந்நியபாவத்தின் வியாப்பியம் ஜலமுதலியனவாம். அவற்றின் ஞானத்தால் வந்நியின் அபாவத்தினது ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் வந்நியபாவத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரி வந்நியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். வந்நியினது அநுமிதியினது பிரதிபந்தகம் வந்நியபாவத்தின் ஞானமாம். அவ்வந்நியபாவ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாகிய வந்நியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமும் வந்நியநுமிதியின் பிரதிபந்தகமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தக ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் பிரதிபந்தகமாகின்றது. பிரதிபந்தகத்தின் சாமக்கிரியினைப் பிரதிபந்தகமெனின், தாகத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய மணி எதுவோ, அதன் சாமக்கிரிக்குத் தாகத்தின் பிரதிபந்தகத்தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பிரதிபந்தகத்தன்மையை அங்கீகரித்தலில்

வியபிசாரமில்லை. இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய விசேஷ ஞானம் எதுவோ அதன் சாமக்கிரியும் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். சுத்தியில் வெள்ளி யத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகம் நீலத்தன்மை உருவ விசேஷதர்மத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி நீலபாகத்தை வியாபித்த நேத்திர சையோகமாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். ஏனெனின் நீலபாகத்தில் சுத்தியோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் சுத்திஞானமே உண்டாகின்றது; வெள்ளிப்பிரமமுண்டாகிறதில்லை. சுத்தியின் கருமைக்கு வேறான பாகமாகிய வெண் பளபளப்புத் தன்மையுள்ள இடம் எதுவோ அதனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாக வெள்ளிப் பிரமமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் நீல உருவமுடைய தர்மியின் ஞானம் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். நீல உருவத்தின் ஆசிரயத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகசம்பந்தமும், அங்ஙனமே நீல உருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். கரியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயின் அப்போது நீல உருவ விசிஷ்டத்தினோடுதான் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கரியினோடு நேத்திரத்தின் சையோகமும் அதன் நீல உருவத்தோடு சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும், வெள்ளிப் பிரதிபந்தக ஞானத்தின் சாமக்கிரியாயிருக்க, கரியில் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிராப்தியே யில்லை. அதனைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம்.

## ௧௨௪. தர்மி ஞானவாதியினால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷமும் அதன் பரிகாரமும்.

புண்டரீக (தாமரை) வடிவமாக கத்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப் பிரமம் உண்டாகின்றது. விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப்பிரமம் உண்டாகிறதில்லை, ஆதலால் சாதிருசிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம் என்னும் இத்தோஷத்தை உபாத்தியாயர் மதத்தில் தர்மி ஞானவாதி கூறுகின்றார். அதற்கும் அத்தியாசப் பிரதிபந்தக விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாகக் கொள்ளுதலால் சமாதான முண்டாகின்

றது:—விஸ்தார விசிஷ்ட படத்தோடுண்டாம் நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். யாண்டு விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புண்டரீக அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. யாண்டுப் புண்டரீக வடிவ படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின் அபாவமிருத்தலால் புண்டரீகாத்தியாச முண்டாகின்றது.

யாண்டுச் சமுத்திரஜலத்தின் சமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது. ஏனெனின் நேத்திர சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தம் வெண்மைக்குண சொரூப விசேஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சாக்ஷாச ஞானத்திற்கு ஏது ஜலத்தோடு ஆலோக சையோகமுமாம். அங்ஙனமே ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷத்தின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சமுத்திரத்தினது ஜலசமுதாயத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியில் மூன்று பதார்த்தங்க ளிருக்கின்றன. க. வெண்மை உருவத்தோடு நேத்திர சையுக்த தாதான்மியம், உ. ஆலோக சையோகம், ௩. ஜலராசித்தன்மையின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் என்னும் இம்மூன்று மிருந்தும், சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரிக்கு அத்தியாசத்தினது பிரதிபந்தகத் தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது.

அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகமின்றிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமன்று. யாண்டுச் சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமுத்திர ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலச்சிலையின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் பிரமஞானமிருக்க, ஜலத்தில் வெண்மை உருவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலத்தின் விசேஷ தர்மமாகிய வெண்மை உருவம் எதுவோ அதன் ஞானத்தைப் பிரதிபந்திப்பது நீல உருவத்தின் பிரமமாம். அங்ஙனமே தூரத்தன்மைத் தோஷத்தினுல் ஜலராசித்தன்மையும் வியஞ்

சகமான அலைமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் தூரத்தன்மைத் தோஷமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்கு விரோதியா யிருத்தலால் சமுத்திரஜல சமுதாயத்தில் நீலக்கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது; அதன் பிரதிபந்தமுண்டாகிறதில்லை. விரிவாய்ச் சொல்வதிலென்? சகல காரணங்களினின்றும் தமது காரியோற்பத்தி பிரதிபந்தக மின்றியதனாலேயே உண்டாகின்றது. பிரதிபந்தகமிருக்க எந்தக் காரணத்தினாலும் காரியமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தின்அபாவமும் சகல காரியங்களின் சாதாரண காரணமா யிருத்தலால் பிரதிபந்தமிருக்க நேத்திர சையோகமுதலிய சகல அசாதாரண காரணங்களின் சற்பாவத்திலும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியில்லை. ஏனெனின் சகல காரணங்களோடுங் கூடிய காரணத்தினைச் சாமக்கிரி என்பர். யாண்டு அநேக காரணமிருந்தும் ஒன்றில்லையோ, ஆண்டுச் சாமக்கிரி உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கு வெண்மை யுருவத்தின் ஞானத்திலும், தூரத்தன்மைத் தோஷத்திற்கு ஜலராசித்தன்மை ஞானத்திலும் பிரதிபந்தகத் தன்மை இருக்கின்றது. அந்தப்பிரதிபந்தகமிருக்க, பிரதிபந்தக மின்மையினால் நிகழும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியின்மையால் நீலக்கற்றலத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. ஈண்டு இப்பொருள் அறியத்தக்கதாம்:—சமீபத்திலுள்ள புருஷனுக்குப் பிரகாசமுடைய தேசத்தில் நேத்திர சையோக முண்டாகியும் நீல உருவத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தில் நீல உருவத்தினது பிரமத்திற்கு விசேஷ ஞானத்தினாலாவது அதன் சாமக்கிரியினாலாவது பிரதிபந்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததா யிருத்தலின் ஜலத்தின் வெண்மை யுருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமுண்டாகியும் ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் முற்கூறிய பிரமமே சாமாநியஞானத்தன்மை வடிவத்தால் சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக்கற்றல அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்; உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷத்தன்மை வடிவத்தால் விசேஷ ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமாம், அல்லது பிரதிபந்தத்தின் பாவமின்றிய விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின்

அபாவத்தைச் சம்பாதித்தல் வாயிலாகச் சிலாதல அத்தியாசத்தி ற்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாந்ய ஞானமாகிய தர்மி ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமா தற் றன்மையில்லை. என்றாலும் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளி யத்தி யாசத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாசத்தில் தர்மி ஞானத்தினது காரியத்தன்மையின் அபாவத்தால் காரியம் சம்பவியாமையின் தர்மி ஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவப்பிரமா விருத்தியைக் கற்பித்தல் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் அநுபவாநு சாரமாகவாவது காரியஅநுபபத்தியினாலாவது இதுவெனும்வடிவ விருத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்ததனை விலக்கினர்.

## கஉரு. உபாத்தியாயரது மதத்தில் தர்மிஞானவாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்றார்:—விஷ யத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அந்தக்கரணத்தின் விஷயா கார விருத்திக்கு ஏதுவாம். சுத்தி முதலிய விஷயங்களோடு நேத் திரத்தின் சையோக முண்டாக இதுவெனும் வடிவ விருத்தி செவ் வையாக உண்டாகாது. வேறிடத்துப் பொருந்துதல் உண்டாயின் விஷயத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகியும் அவ்விஷ யத்தின் ஞான வடிவ விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. வேறிடத்துப் பொருந்துதலின்றியதற்கு விஷயத்தோடு இந்திரிய சையோக முண்டாயின் அவ்விஷய வடிவ விருத்தி அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் வேறிடத்துப் பொருந்துதல் வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் இன்மையோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்வதாய் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெ னும் வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தி நேத்திர முத லிய பிரமாண ஜந்யமாயிருத்தலாலும் சுத்தி முதலியவற்றின் பாதிக்கப்படாத இதுவெனுந் தன்மையைக் கோசரிப்பதாயிருத் தலாலும் பிரமை வடிவமாகின்றது. இவ்வாற்றால் காரண சற்பா வத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையின் கற்பனம் அங்கீகரிக் கின், உபாத்தியாயரது சமாதானம் இங்ஙனமாகின்றது:—

நேத்திர சையோகமுதலியவற்றால் இதுவெனும் வடிவ விரு த்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்ய மாகின்றது. இது இரஜதம் என்பதாகத் தனது காலத்தில் உற்பத்

தியாகிய மித்தியாரஜதத்தினை விஷயஞ்செய்வதாய் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவ்விருத்தி பிரமவடிவமாகின்றது; பிரமையாகிறதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தில் விஷயசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகுந் தன்மை வடிவினதாகியக்ஷோபமுண்டாய்ச் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவடிவ அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகத்தின் பிற்கணத்தில் அவித்தையில் க்ஷோபமுண்டாகின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பமிரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. எந்தக்ஷணத்தில் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றனவோ, அதே க்ஷணத்தில் அச்சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றினை விஷயஞ் செய்வதாகிய இது இரஜதமென்னும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ ஞானமுண்டாகின்றது. எந்தத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, அதே சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவ விருத்தியாகிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

இந்திரிய சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். நேத்திரசையோகத்தால் ஒரு கணத்தின் மறைப்பினால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஏனெனின் நேத்திர சையோகத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் க்ஷோபம் சொல்லப்பட்டது. அதன்பிற்கணத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அவித்தையின் க்ஷோப காலத்தில் விருத்தி ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் ஆவனவாகிய இரஜதமுதலியவற்றிற்கு ஞானகாலத்தில் உற்பத்தி கூறுதலில் விரோதந் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் விரோதமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகும் அவித்தையின் அவஸ்தையினை க்ஷோபமென்பர். எங்ஙனம் காரியத்திற்கெதிர்முகமாய் அவித்தைதனது காரியமாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை ஆக்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் நேத்திர சையோகத்தால் ஞானவடிவ காரியத்தின் அபிமுகமாய் ஞானத்தினை ஆக்குகின்றது. ஆதலால் அவித்தைக்கும் அந்தக்கரணத்திற்கும் தமது காரியாபிமுக அவஸ்தைக்கு மறைப்பின்றியபின் ஒரு

க்ஷணமிருக்கின்றது. அதனின் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. அதே க்ஷணத்தில் அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூப பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திர சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் எந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியைக் கூறுகின்றனரோ அது க்ஷண காலம் அதிசூக்ஷ்மமாம். ஆதலால் காரியாபிமுக அவஸ்தையின் க்ஷணமும் காரியத்தினது உற்பத்தியின் க்ஷணமும் ஒரேகாலமாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தாற் கூறுகின்றனர். இவ்வாற்றால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய ஞானமும் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜதமுதலியனவும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற்கு விஷய விஷயித்தன்மையுண்டு. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி ஞானமும் துஷ்ட இந்திரிய சையோகஜந்யமாம்; மித்தியா பதார்த்தகோசரமுமாம். ஆதலால் அதுபிரமமாம்; பிரமையன்று. தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் அவித்தையின் க்ஷோபத்திற்கு ஏது சாமாநிய ஞானமாம். ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில்க்ஷோபமுடைய அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. பிற்காலத்து உண்டாகும் பதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய மித்தியாபதார்த்தங்களாகாது ; சுத்தி இரஜ்ஜு முதலியனவாயிருத்தலின் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி பிரமையாம். சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வது அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமவிருத்தியாம். இக்காரணத்தால் தர்மிஞானவாதியின்மதத்தில் பிரமவிருத்திஐந்திரியகமன்று. நேரே இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. பிரமவிருத்தியின் அதிஷ்டானமாகிய இதுவெனும் வடிவவிருத்தி யாதோ, அதன்உற்பத்தி வாயிலாகப் பரம்பரையாய்இந்திரியசம்பந்தத்திற்குப் பிரமவிருத்தியில் உபயோகமிருக்கின்றது; நேரே இல்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உபாதான வடிவ அவித்தையில் க்ஷோபத்திற்கு நிமித்தம் தோஷமுடைய இந்திரிய சையோகமாம்; ஆதலால் ஒரே இந்திரிய சையோகத்தால் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்ப

மிரஜத முதலியனவும், அவற்றை விஷயஞ்செய்யும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி பிரமரூபமாகவோ உண்டாகின்றது. சாக்ஷாத் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. இந்திரிய சம்பந்தத்தால் எந்த இதுவெனும் வடிவவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது தனது காலத்தில் உற்பத்தியாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகின்றது. ஆதலால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்றிவ்வா றுண்டாகின்றது. கேவலம் இதுவெனும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதாகிறதில்லை.

## ௧௨௩. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கையும் சமாதானமும்.

**உபாத்தியாயரது மதத்தில் இச்சங்கை உண்டாகின்றது :—** எப்பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிப்பதாகவே விருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அந்நியத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நிய கோசர விருத்தி உண்டாகுமாயின், கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் படகோசர விருத்தியும் உண்டாதல்வேண்டும். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதிலென்ன? ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாயின் சகல பதார்த்த கோசர விருத்தியின் ஆபத்தியால் சகலபுருஷர்களும் அநாயாசமாகச் சர்வஞ்ஞர்களாதல்வேண்டும். ஆதலால் அந்நிய பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நியகோசர விருத்தி சம்பவியாது. ஆனால் எதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிக்கும் விருத்தியே உண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றோடு நேத்திர சையோகத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சர்ப்ப ரஜதாதிகோசரமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது சம்பவியாது.

**இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம் :—** சுவசம்பந்தத்தோடும் தனது தாதான்மிய முடையதனோடும் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சுவகோசர விருத்தி உண்டாகின்றது. விருத்தியின் விஷயம் சுவ பதத்தின் அர்த்தமாம். எந்தப் பதார்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் விருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்

தின் சம்பந்தம், அல்லது அப்பதார்த்தத்தின் தாதான்மிய முடையதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாதல்வேண்டும். பிரம விருத்தியின் விஷயம் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவாம். ஆண்டு விருத்தியின் விஷயத்தினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகவில்லை. ஆனால் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையை அவச்சேதகஞ் செய்வனவா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியனவும் சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான மெனப்படுகின்றன. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்திக்குச் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் விஷயங்களெனல் பொருந்தும். கடத்தில் படத்தின் தாதான்மிய மில்லை .ஆதலால்கட இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி படகோசரமாகாது. இவ்வாற்றால் ஒரு பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிப்பதாகாது. பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமான எப்பதார்த்தத்திலும் எல்லாவற்றின் தாதான்மியமு மில்லை. பிரஹ்மத்தில் சகல பதார்த்தங்களின் தாதான்மியமு மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரஹ்மம்அசங்கமாம். அதனோடுஇந்திரியத்திற்குச்சம்பந்தம் சம்பவியாது. ஆதலால் ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் விருத்தி உண்டாகவே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் ஆபத்தி இல்லை. தர்மிஞான வாதியின் மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய ஞேயமும், அவற்றின் ஞானமுமாகிய இரண்டும் அவித்தையின் பரிணமமாம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியனவோ அவித்தையின் பரிணமமாம். அவற்றின் ஞானம் முற்கூறியபடி அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாம். அவ்வந்தக்கரணத்தின் பரிணமம் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது; ஆதலால் ஐந்திரியக மென்பர். இவ்வாற்றால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றோடுநேத்திரசையோகத்தின்அபாவமுண்டாகியும், இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடுதுஷ்டநேத்திரசையோகத்தாற் றோன்றியசாக்ஷுஷப்பிரமவிருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியனவா மென்பது உபாத்தியாயரது மதம். "சக்ஷுவினால் சர்ப்பத்தைப் பார்க்கின்

றேன், சக்ஷுவினால் இரஜதத்தைக் காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயத்தினாலும் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமவடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தியே சித்தமாகின்றது. இரஜ்ஜு சுக்தி முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவப்பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்தமான (வெளிப்பட்ட) சாக்ஷி கோசரத்தன்மை சர்ப்பரஜதாதிகளுக்குத் தர்மிஞானவாதிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் முற்கூறிய அநுவியவசாயத்தின் விரோத மிருக்கின்றது.

## ௧௨௭. தர்மிஞானவாதி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமுளதெனலும், உபாத்தியாயர் சங்கின் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் நேத்திரத்தின் சாக்ஷாத் உபயோகமுளதெனலும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் பிரகாசமோ சாக்ஷிவடிவமாம். ஆனால் அபிவியக்த சாக்ஷியினாலேயே அவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாக்ஷியின் அபிவியஞ்சகமாகிய இதுவெனும்வடிவவிருத்திநேத்திர ஜந்நியமா யிருத்தலால் பரம்பரையாகச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் சாக்ஷி வடிவப் பிரகாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றது. ஆதலால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் ஞானத்தில் சாக்ஷுஷத்தன்மை வியவகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிபாஸியத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், முற்கூறிய அநுவியவசாயத்திற்கு விரோதமில்லை. இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறியஸ்தலத்திலோ பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாக்ஷுஷத்தன்மை வியவகாரத்தின் நிர்வாகம் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சங்கில் பீதப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பரம்பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உருவமின்றிய கேவல சங்கிலோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆதலால் உருவ விசிஷ்டத்திற் கூறுமிடத்துச் சங்கின் வெண்மை உருவம் கிரகிக்கப்படுமாயின் பீதத்தன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகாது. இக்காரணத்தால் அத்தியஸ்த பீதஉருவ விசிஷ்டத்தில் நேத்திரத்தின் யோக்கியதை அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். அது தர்மிஞானவாதியின்

மதத்திற்சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் ஐந்திரியகத்துவம் இல்லையென்பது தர்மிஞானவாதியின் மதம். இவ்வாறு உருவமின்றிய கேவல சங்கு ஞானத்திலேனும் உருவ விசிஷ்ட சங்கு ஞானத்திலேனும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமே பீதவடிவ அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அந்த நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் உருவமின்றிய கேவல சங்கினாலேனும் வெண்மை உருவ விசிஷ்டத்தினாலேனும் சம்பவிக்கின்றது.

## கஉஅ. தர்மிஞானவாதிகூறும் சங்குப் பொன்மையின் அத்தியாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும் அதன் அநுவாதமும், தோஷமும்.

இத்தலத்திலும் தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார் :— யாண்டுச் சங்கில் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றினைப்போல, பொன்மையின் அத்தியாசமும் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எப்படி ஸ்படிகத்தில் செம்பரத்தம் புஷ்பத்தின் கண்ணுள்ள செம்மையின் சம்சர்க்கத்தின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பீத சம்பந்தியாகிய பொன்மையினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சங்கிலிருக்கின்றது. பீதமாகிய பித்தத்தின் ஞானமின்றி அதன் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பீதமாகிய பித்தத்தின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சங்க பீதத்தின் அத்தியாசத்திலும் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் பீதமாகிய சங்கினைக் கண்ணாற் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் சம்பவிக்கின்றது. சங்கில் பீத உருவத்தின் சம்பந்தம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் ஆபத்தியுமில்லை.

இவ்வாறு தர்மிஞானவாதி கூறுவாராயின் அவர் வார்த்தையில் இது கேட்கவேண்டியதாம்:—சங்கினிடத்துப் பீத உருவத்தின் சம்சர்க்காத்தியாசத்திற்கு ஏது பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் ஞானமாம். அது நேத்திரதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றதா? அல்லது சங்கு தேசத்தில் பீதத்திரவியம் அடையப்பட்டதாய் அதனது பீதத் தன்

மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதா? முதற் பக்ஷத்தைக் கூறின் நேத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பீதத்திரவியத்தோடு நேத்திரத்திலுள்ள அஞ்சனத்தினோடு நேத்திரசையோகம் பொருந்தாதது போல,நேத்திரத்தின்சையோகம்சம்பவியாமையால்அதன் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகாது. ஆதலால் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பீதமாகிய பித்தத்தினைக் கோசரிப்பது பரோக்ஷவிருத்தியாகும்.அந்தப் பரோக்ஷவிருத்தியின்கண்ணுள்ள சாக்ஷியினால் சங்கின்பீதத்தன்மையினது அபரோக்ஷப்பிரகாசம் உண்டாகாது. எவ்வாற்றாலும் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷாஷ விருத்தியை அங்கீகரிக்கினும், அவ்விருத்தியின்கண் அபிவியக்த சாக்ஷியோடு நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மை மாத்திரத்தின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சங்கினோடும் சங்கினிடத்துப் பீதத்தன்மையின் சம்பந்தத்தினோடும் சாக்ஷிக்குச் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் சங்கிற்கும் சங்கினிடத்துப் பொன்மையின் சம்பந்தத்திற்கும் சாக்ஷியினோடு சம்பந்தமின்மை யிருத்தலின் பிரகாசமுண்டாகலாகாது. தாற்பரிய மிதுவாம்:—ஜபாகுசும (செவ்வரத்தம்பூ) சம்பந்தமுள்ளதாகிய இரக்தத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி ஸ்படிகத்தில் உண்டாகுங்கால், அவ்விடத்திலோ இரக்தத்தன்மை, ஸ்படிகத்தன்மை, அங்ஙனமே இரக்தத்தன்மையின் சம்பந்த மென்னு மூன்று பதார்த்தங்களும் முன் இடத்தில் இருத்தலால் ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷிக்கு விஷயமாகின்றன. பீத சங்கின் அத்தியாசத்தில் பீதத்துவம் (பொன்மை) நேத்திரதேசத்தி லிருக்கின்றது. பொன்மையின் சம்பந்தத்தோடுகூடிய சங்கு முன் இடத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஒருவிருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினால் மூன்றினது பிரகாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றதென்னும் முதற்பக்ஷம் சம்பவியாது. ஆதலால் சங்குதேசத்தில் அடையப்பட்ட பித்தத் திரவியத்தினது பீதத்தன்மையின் அபரோக்ஷஞானம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. அதன்பின் சங்கிற் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: குசும்பாவில் சம்பந்தமுள்ளதாகிய பட்டத்தில் குசும்பாத் திரவியத்தினது உருவத்தின் உணர்ச்சி உண

டாகின்றது. ஆண்டு ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினால் குசும்பாத்திரவியமும், இரக்த நிறமும், அங்ஙனமே அதன் சம்ப ந்தியான படமுமாகிய இவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஸ்ப டிகத்தில் செம்மைப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டும் ஒரு விரு த்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினாலேயே எல்லாவற்றின் பிரகா சமு முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சங்குப்பொன்மைப் பிரமத்தி லும் நயனதேசத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மைப்பித்தமும் சங்குதேசத்திற்சென் றடைகின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந் தத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றதென்னும் இரண் டாவது பக்ஷத்தை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறிய தோஷ மில்லை. ஏனெனின், மஞ்சள் நிறப்பித்தமும் சங்கமும் ஓரிடத்திருப்ப னவா யிருத்தலின் மஞ்சள் நிறப் பித்தத்தைக் கோசரிக்கும் சா க்ஷாஷ விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினால் சங்கு, சங்கினி டத்துள்ள பொன்மையின் ஸம்ஸர்க்கம் என்பவற்றின் பிரகாசத் தை அங்கீகரித்தலில் ஓர் பாதகமுமில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதே சத்திற்சென் றபீதமாகிய பித்தம்யாதோ, அதன் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்சர்க்கத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின் றது. சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திரஜந் நியமாகின்றது. அங்ஙனமே சங்கினிடத்துச் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் பரம்பரையாகச் சங்குப் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாக்ஷா ஷத்தன்மைப் பிரதீதி சம்பவிக்கின்றதென்னும் தர்மிஞானவாதி யின் வார்த்தையும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சங்குதேசத்தில் பீத உருவமுடைய பித்தத்தின் செல்லுதல் உண்டாமாயின், பீதத்தன் மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத்துச் சகல திருஷ்டாக்களுக்கும் உண்டாதல் வேண்டும்.

## ௧௨௯. முற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மிஞானவாதி யினாற் சொல்லப்படும் (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தியாயரால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) தோஷமும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் பித்தம் வெளிப்படுதலை எந்தப் புருஷன் காண் கின்றானோ, அவனுக்கே சங்கிற் பூசப்பட்ட பித்தத்தினது பொன் மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எவனுடைய நேத்திரத்திற்

பித்த தோஷமில்லையோ, அவனுக்கு நேத்திரத்தினின்றும் வெளிப்படும் பித்தங் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத் துண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் பூமியில் எழும்புதலைச் செய்கின்ற பட்சியினது ஆதி எழும்புதற் கிரியையினைக் கண்டு இடைத்தொழிலையும் காண்கின்றவனுக்கே மிக வுயர்ந்தவிடத்தில் பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ, கீழ் இடத்தில் எழும்புதலைச் செய்வதனைக் காணுதவனுக்கு மிக வுயர்ந்தவிடத்துள்ள பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகாதோ, அங்ஙனமே எவனது நேத்திரத்தினின்றும் பீதமாகிய பித்தம் வெளிப்படுகின்றதோ, அவனுக்குமாத்திரம் வெளிப்படுதலின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சங்குதேசத்தில் அதன் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; அந்நியனுக் கில்லையென்னும் இத்திருஷ்டாந்தத்தினுல் அந்நிய புருஷனுக்குப் பொன்மை ஞானத்தினது ஆபத்தியின் பரிகாரம் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் எவனுக்கு உயர்ந்த இடத்திலிருக்கும் பக்ஷி காணப்படுகின்றதோ, அவன் அந்நியபுருஷனுக்கு என்னுடைய நேத்திரத்திற்குச் சமீபமாக உன்நேத்திரத்தை வைத்துப்பார் என்று உபதேசஞ் செய்கிறுன். அல்லது விரலைச் சுட்டினுலும் அந்நிய புருஷனுக்கும் உயரிடத்திலுள்ள பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சங்கிற்பற்றியுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் உணர்ச்சி எவ்விதத்தினுலும் அந்நியனுக்கு உண்டாகாமையின் திருஷ்டாந்தம் விஷமமாம். ஆதலால் சங்கு தேசத்தில் பித்தத்தின் செல்லுகை சம்பவியாது.

தர்மி ஞானவாதி இவ்வாறு கூறுகின்றுர்:— தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் வெளிப்பட்ட பீத பித்தத்தின் பொன்மையின் அபரோக்ஷம் தோஷமுடைய நேத்திரத்தினுலேயே உண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்நிய புருஷர்களுக்குச் சங்கிற் பொன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றுல் சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் அபரோக்ஷ அநுபவம் நேத்திரேந்திரியத்தினுல் உண்டாகின்றது. நேத்திரத்தினுல் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சங்கினிடத்து உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச் சாக்ஷி பிரகாசிக்கின்றது. சங்கினிடத்துப் பொன்மைச் சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோக மிருத்தலால், சாக்ஷாஷத்தன்மை வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமும் அநுபூய மான ஆரோபத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஸ்மரிக்கப்படும் ஆரோபத்திற் சம்பவியாது. வேறிடத்து அநுபவிக்கப்பட்ட தின் வேறிடத் துணர்ச்சியினை அநுபூயமான (அநுபவிக்கப்பட்ட) ஆரோப மென்பர். எங்ஙனம்: சங்காகிய இடத்தின் கண்ணுள்ள நேத்திரத்தின் பித்தத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் உணர்ச்சி சங்கினிடத்து உண்டாகின் றது. இது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் சந் நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினது தர்மத்தின் உணர்ச்சி அந்நியத்தி லுண்டாகின்றது. ஆண்டு முழுவதும் அநுபூயமான ஆரோப மாம். பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தினது விஷயத்தின் ஆரோப முண் டாயின் அது அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோப மெனப்படுகின்றது. சந் நிதிப்பட்ட உபாதியின் கண்ணேயே பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தின் விஷயத்தன்மை உண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலத்தன்மையின் அத்தி யாசமுண்டாகின்றது. அது ஸ்மர்யமாண (ஸ்மரிக்கப்படும்) ஆரோப மாம். ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினை ஸ்மரிக்கப்படுவதென்பர். ஜலத்திற்கு ஆதாரமான பூமி நீலமாயிருக்கின், அல்லது நீலமண்ணால் கல்க்கப் பட்ட ஜலமாயிருக்கின், ஆண்டு ஜலத்தின் நீலத்தன்மை அத்தியா சம் அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோபமாகச் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் வெண்பூமியிலுள்ள நிர்மல ஜலத்திலும் ஆகாயத்திலும் நீலத்தன் மையின் ஸ்மரிக்கப்படு மாரோப மிருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத் தில் நீலஉருவ சம்சர்க்கமுடையதாகிய அதிஷ்டானத்தைக் கோச ரிக்கும் சாக்ஷுஷ விருத்தியின் அங்கீகாரம் இன்மையால் பரம் பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆத லால் முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் சாக்ஷுஷத்தன்மை உணர்ச்சி தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தி யஸ்த பதார்த்தத்தினைத் தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் சாக்ஷி பாஸ்யமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசத்திலும் சாக்ஷுஷத் தன்மையின் உணர்ச்சி சம்பவிக்கின்றது. ஸ்தனத்தின் மதுரமான பாலில் யாண் டுக் கைப்பிரசத்தின் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத் தில் மதுரமான பால் அதிஷ்டானமாம். திரவியக் கிரகணத்தில் இரஸனேந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை இல்லாமையால் மதுரமான

பாலின் உணர்ச்சியிலோ இரஸனேந்திரியத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. தார்மி ஞானவாதத்தில் அத்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் மதுரமாகிய பாலில் கைப்புப் பிரமத்திற்கு இராஸனத்தன்மை (ரஸனேந்திரியத்தால் அறியுந்தன்மை) சொல்லலாகாது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ கைப்பைக் கோசரிக்கும் இரஸன(ரஸனேந்திரிய) விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் கைப்புப் பிரமத்தில் இராஸனத்தன்மை வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

### ௧௩௦. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் இரஸனையால் கோசரிக்குந் தன்மை பூர்வகமான உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம்.

ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—சர்ப்பபிரஜத முதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டான கோசர சாக்ஷுஷ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியின் சமகாலத்தில் உண்டாகிய சர்ப்பபிரஜத முதலியனவும் அதற்கே விஷயமாம். மதுரமாகிய பாலில் அந்தக் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசமுண்டாயின் ஆண்டுப் பால் வடிவ இராசன விருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பது துவக்காம். ஆதலால் துவாச (தொக்கிந்திரிய) விருத்தி மதுரமான பால்வடிவமாகின்றது. அதனால் மதுரமான பாலின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. எந்தக்காலத்தில் மதுரமாகிய பாலினோடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அதே காலத்தில் தோஷத்தினால் தூஷிக்கப்பட்ட இரசனைக்குப் பாலினோடு சையோகமுண்டாகின்றது. இரசனையின் சையோகத்தால் பாலவச்சின்னசேதநத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபமுண்டாய், அவித்தையின் பரிணாமமாகிய கைப்பிரச வடிவமும் கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு மதுரத்திரவியத்தின் பிரகாசமோ துவாச விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் உண்டாகின்றது. கைப்பிரசவடிவ இராசன விருத்தி உண்டாகுதலால், இராசன விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. துவாசவிருத்தியும் இராசன

விருத்தியும் பாலாகிய இடத்திற் செல்லுகின்றன. ஆதலால் ஓரிடத்துள்ளனவா யிருத்தலின் இரண்டு விருத்தி யுபகித சேதனத்திற்கும் பேதமில்லை. இதனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாகுந் தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியை அங்கீகரியாமல், துவாச விருத்தியில் அபிவியக்தமான சேதனத்தினாலேயே கைப்பிரசத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் ஞானத்தில் இராசனத்தன்மை உணர்ச்சி உண்டாகாது. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்திலோ, அத்தியாசத்திற்குக் காரணமான அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் பரம்பரையாக அத்தியஸ்தஞானத்திற்கும் நேத்திர ஜந்நியத்துவம் உண்டு. கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசத்திலோ அதிஷ்டானம் மதுரமான பால். அது திரவியரூபமாயிருத்தலின், அதன் ஞானத்திலும் ரசனேந்திரியத்தின் உபயோகமின்மையால் பரம்பரையாகக் கைப்பிரச ஞானத்திற்கு இரசன ஜந்நியத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் இராசனத்தன்மை உணர்ச்சியின் நிர்வாகத்தின்பொருட்டுத் தர்மி ஞானவாதிக்கும் இராசனவிருத்தி அவசியம் அங்கீகரிக்கவேண்டியதாம். அங்ஙனமே சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்திலும் அத்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியகவிருத்தியே உண்டாகின்றது. அதற்குப் பின்னமான அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அநிர்வசநீய விருத்தியினைக் கற்பித்தல் பயனின்மையாம். இம்மதத்தில் அவித்தையின் பரிணாமம் கேவலம் விஷயாகாரமேயாகின்றது.

அவ்வநிர்வசநீய விஷயத்தின் ஞானரூப விருத்தி அந்தக்கரணத்தினதாகின்றது. துஷ்ட (தோஷமுடைய) இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அவ்விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலாற் பிரமவடிவமாகின்றது. அதிஷ்டானத்தோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

## ௧௯௧. ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தியாயரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும்.

இது கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தீ நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அது சகல பிராசீன ஆசாரியர்களது வார்த்தைக்கும் விருத்தமாம். அங்ஙனமன்றோ:— அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம், தோஷம், பூர்வாநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரம் என்பவற்றால் அத்தியாச முண்டாகின்ற தென்பது பிராசீன மதம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினைக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் பிராசீன வசனத்திற்கு விருத்தமாம். அர்த்தாத்தியாச ஞானாத்தியாசபேதத்தால் இருவகை அத்தியாசங்களுள. இது சகல அத்வைதிகளாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஞானாத்தியாசம் அப்பிரசித்தமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாமத்தினை ஞானாத்தியாச மென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஐந்திரியகப் பிரம விருத்தியினை அங்கீகரித்து அதன் லோப மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பிராசீன வசனத்தோடு விருத்தமாம். அங்ஙனமே சொல்லப்படும் கிரமத்தால் யுக்தி விருத்தமுமாம்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தினைச் சகல அத்தியாசங்களினும் காரணமாகக் கொள்ளின் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின், அகங்கார முதலியவற்றிற் கதிஷ்டானம் பிரஹ்மம் அல்லது சாக்ஷி சேதனமாம். அது உருவ மின்றியதாம். அதனோடு ஞானத்திற் கேதுவாகிய இந்திரிய சம்பந்தத்தின் சம்பவமில்லை. பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலேயே இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் அகங்கார முதலியவற்றின் அத்தியாசமும் பிராதிபாஸிகமாம். இம்மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தியே உண்டாகும். அகங்கார முதலிய அத்தியாசம் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் பிராதிபாஸிகத்தினும் விலக்ஷணமாம். இம்மதத்திலும் சொப்ப

ஞத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின் சர்வ மதத்திலும் சொப்பனத்தியாசம் பிராதிபாஸிகமாம். அதன் அதிஷ்டானம் சாக்ஷிசேதனமாம். அதனோடு இந்திரிய சம்பந்தம் சம்பவியாமையால் பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலும் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதம் நலமுடையதன்று. தர்மிஞானவாதத்தில் உபாத்தியாயர் தோஷம் கூறியிருக்கின்றனர்:—அதிஷ்டான ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் உபயோகம் அங்கீகரிக்கின் சங்கிற் பீதத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டாகுங்கால், ஆண்டு உருவமின்றிக் கேவலம் சங்கின் சாக்ஷாஷம் அங்கீகரிக்கின், உருவமின்றிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல் வேண்டும். சுக்கில உருவ விசிஷ்ட சங்கின் சாக்ஷாஷம் அங்கீகரிக்கின், பொன்மை உருவஞானத்திற்கு விரோதியாகிய வெண்மை உருவஞானமிருக்கப் பொன்மை உருவத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகாது. இக்கூற்றும் உபாத்தியாயரது அவிவேகத்தாலாம். ஏனெனின் உருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதென்பது நியமம். சிலவிடத்துத் தோஷபலத்தால் உருவபாகத்தைவிட்டுக் கேவலம் ஆசிரயத்தின் சாக்ஷாஷம் உண்டாகின்றது. தோஷமின்றிய நேத்திரத்தால் உருவ விசிஷ்டத்தின் சாக்ஷாஷம் உண்டாகின்றது. ஆனால் உருவமின்றியதின் சாக்ஷாஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியவாயுவின் சாக்ஷாஷஞானத்தின் ஆபத்தியில்லை. உருவமுடைய சங்கின் உருவபாகத்தினைவிட்டுத் துஷ்ட நேத்திரத்தினால் சாக்ஷாஷம் உண்டாகின்றது. அல்லது வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கின் சாக்ஷாஷம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் வெண்மை உருவத்தில் வெண்மைத்தன்மை ஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் நயனத்திற் றோஷமாம். இதனால் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமும் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் சுக்கிலத்தன்மை விசிஷ்ட சுக்கில உருவத்தின்ஞானமே பீத உருவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதியாம். கேவலம் சுக்கில உருவ வியக்தியின் ஞானம் பிறிதோர் உருவ ஞானத்திற்கு விரோதியன்று. இவ்வார்த்தை பிரதிபந்தியப் பிரதிபந்தகத் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இவ்வாற்றால் சங்கினிடத்துப்பீதத்தன்மையின் அத்தியாசத்திற்கு ஹேதுவாகச் சங்குவடிவ அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷாஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

அது கேவலம் சங்கைக் கோசரிப்பதாகின்றது. அல்லது தோஷ பலத்தால் சுக்கிலத்தன்மையை விட்டுச் சுக்கில உருவ விசிஷ்டசங்கைக் கோசரிப்பதாகின்றது. பரம்பரையாகப் பீதத்தன்மை ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் சாக்ஷாத்தன்மை உணர்ச்சியின் நிர்வாகமும் தர்மி ஞானவாதத்தில் உண்டாகின்றது. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரச அத்தியாச முண்டாகுங்கால், ஆண்டுத் தர்மி ஞானவாதத்திலும் இராசனவிருத்தி அவசியமாமெனல் கூறப்பட்டது. ஏனெனின் கைப்பிரசத்தின் அதிஷ்டானமாகிய மதுரமான பால் எதுவோ, அதன் சாமாநிய ஞானமாகிய விருத்தி இராசனமாகாது. ஆனால் துவாச விருத்தியே அதிஷ்டான கோசரமாம். அந்தத் துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்தசாக்ஷியினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இராசனத்துவ வியவகாரம் சம்பவியாது. ஆதலால் தர்மி ஞானவாதிக்குக் கைப்பிரசத்தில் பிரமவடிவ உணர்ச்சியும் இராசன ஜந்நியமாகவே அங்கீகரிக்கவேண்டியதா யிருக்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதமுதலிய பிரமஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது வசனம் மதுரமாகிய பாலிற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் பொருத்தமுடையதாம். அந்த மதுர ரசமுடைய பால்வடிவத்திரவியம் அதிஷ்டானமன்று. ஆனால் கைப்பிரச அத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் பாலின் மதுர ரசமாம். அதன் ஞானத்தில் ரசனத்தின் உபயோகமிருத்தலால் கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இராசனத்தன்மையின் உணர்ச்சியும் வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றன. மதுர ரசத்தின் ஞானமுண்டாயின் அதற்கு விரோதியாகிய கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் மதுரத்தன்மைத் தர்மவிசிஷ்ட மதுர ரசத்தின் ஞானமே கைப்பிரச ஞானத்திற்கு விரோதியாம். மதுரத்தன்மைத் தர்மத்தினை விட்டுக் கேவல மதுரரசவியக்தியின் சாமாநியஞானம் கைப்பிரசாத்தியாசத்தின் விரோதியன்று. எங்ஙனம்: சுத்தித்தன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின் ஞானம் இரஜதாத்தியாசத்திற்கு விரோதியாமெனினும், சுத்தியின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு விரோதியன்று; மாறுதலாகிய சுத்தியின் சாமாநியஞானம் இரஜதாத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அங்ஙனமே மதுரரசத்தின் சாமாநிய ஞானமும் கைப்பிரசாத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றால்

தர்மி ஞானவாதத்திலும் கைப்பிரசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய மதுர ரசம் யாதோ, அதன் சாமாநியஞானம் இரசனத்தால் உண்டாய்க் கைப்பிரசத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகுதலால், பரம்பரையாக ரசனேந்திரியத்திற்குக் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இராசனத்தன்மை வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

## கங௨. கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் சிலரது வேறு வார்த்தையும் கண்டனமும்.

அன்றியும் மதுரமாகிய பாலினையே கைப்பிரசத்தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளினும் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் ரசனையின் அபேக்ஷையில்லை. ஆனால் பாலைக் கோசரிக்கும் துவக்கிந்திரியவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்துவக்கிந்திரியவிருத்தி கைப்பிரச வடிவமன்றாயினும், துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்தசாக்ஷி மறைப்பின்றியதாம். அதன் சம்பந்தத்தால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கைப்பிரசத்தின் உணர்ச்சியில் இரசனத்தின் வியாபாரம் தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில் ராசனத்தன்மைவியவகாரம் அப்பிரமாணிகமாம். இப்பக்ஷத்தில் கைப்பிரசாத்தியாசம் கேவல அநிர்வசநீயமாம். கைப்பிரச வடிவ அவித்தையின் விருத்தி நிஷ்பலத்தன்மையினால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் மதுரமாகிய பாலினைக் கைப்பிரசாத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகக் கொண்டு மதுரமாகிய பாலைக் கோசரிக்கும் துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்தசாக்ஷியினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின்றனர். கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவத்தையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வெழுத்து அசங்கதமாம்:— ஏனெனின் தனது வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்தசேதனத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. அந்நிய வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினால் தனது சம்பந்தமுள்ள விஷயத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், உருவமுடைய கடாகார விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தால் கடத்தின்கண்ணுள்ள பரிமாணம் சங்கைமுதலியவற்றின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். "உருவமுடையது கடம்" என்னும் ஞானம் உண்டாகியும், கடத்தின் தூலத்தன்மை முதலியவற்றின்

பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. மதுரமாகிய பால்வடிவ துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் தோஷத்திற்கு அற்புத மகிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் தோஷத்தினால்துஷ்டமாகிய இந்திரியஜந்நிய விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினால் விருத்தியின் கோசரமின்றியதற்கும் சிலவிடத்துச் சேதன சம்பந்தியின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், ஒருவாறு முற்கூறிய எழுத்தும் சம்பவிக்கும். உருவமுடைய கடாகார விருத்தி தோஷஜந்நியமன்று. ஆதலால் அவ்விருத்திக்கு அகோசரமான பரிமாணாதிகளின் பிரகாசம் அவ்விருத்தியில் அபிவியக்தசேதனத்தினால் உண்டாகிறதில்லை.

## ௧௩௩. முக்கிய சித்தாந்தத்தைக் கூறுதல்.

முக்கிய சித்தாந்தமோ இதுவாம்:— சொப்பனாவஸ்தையில் சகல பதார்த்தங்களும் சாக்ஷிபாவியமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை இராசனத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அவ்வாறு சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய பதார்த்தம் சாக்ஷிபாவியமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி பிரமமாம். கேவல சர்ப்பமிரஜத முதலியவைமாத்திரம் சாக்ஷிபாவியமன்று; சகல அநாத்ம பதார்த்தங்களும் சாக்ஷி பாவியமாம். சொப்பனத்தினைப்போலக்கடமுதலிய பிரமேயத்தினாலும் நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தினாலும் நேத்திராதிகளுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தம் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்று பிரமாணப் பிரமேயத்தன்மை சம்பவியாது; தோற்றுகின்றது; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாமென்பது சித்தாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைச் சித்திக்கு உபயோகியான சாக்ஷிபாவியத்தன்மையைச் சாதிக்கும் மித்தியா சர்ப்பம் இரஜதமுதலியன திருஷ்டாந்தமாம். அவற்றிற்கு ஐந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத்திற்குச் சாதகமான திருஷ்டாந்தம் பிரதிகூலமாகின்றது. ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதம் சித்தாந்த விரோதியாம்.

அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு ஐந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்காவிடின், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி இருக்கின்றது. தர்மிஞானவாதத்தில் இத்தோஷம் நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் ஆகாயம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்

ஆகாயத்தின் சாமாந்ய ஞானம் நேத்திரத்தினுல் சம்பவிக்கிற தில்லை. சாமாந்ய ஞானம் சம்பவிக்கின் நீலத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டாகும். உபாத்தியாயரது மதத்திலோ ஆகாயத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகவே, ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக நீல உருவத்தின் உற்பத்தியும் நீல உருவ விசிஷ்ட ஆகாயத்தைக் கோசரிக்கும் நேத்திர சையோக ஜந்ய அந்தக்கரணத்தின் சாக்ஷாக்ஷவிருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இதனுல் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் சம்பவமாம்.

## கநுச. தர்மிஞானவாதத்தில் ஆகாயத்தில் நீலத் தன்மை யத்தியாசத்தின் அசம்பவமும் அதன் பரிகாரமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதத்திலும் இவ்வத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி இல்லை. ஏனெனின் ஆகாயம் உருவ மின்றியதாயினும் பிரகாசத் திரவியம் ரூபமுடையதாம். ஆதலால் பிரகாசத்திேைடு துஷ்டநேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகியும், பிரகாசத்தைக் கோசரிக்கும் பிரகாச வியாபியான ஆகாச வடிவ பிரமையாகிய சாமாந்ய ஞானம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக நீல உருவ வடிவ அவித்தையின் பரிணமமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானவடிவ பரிணம முண்டாகின்றது. ஆகாயத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமாவிருத்தியும் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் அவித்தியா விருத்தியும் ஏசதேசத்திருத்தலால் உபய விருத்தி உபகித சாக்ஷி ஏகமாம். ஆதலால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களின் பிரகாசம் ஒரு சாக்ஷியினுல் உண்டாகின்றது. விசேஷவடிவமாக அதிஷ்டானத்தின் ஞானமுண்டாகியும் அத்தியாசம் சம்பவியாது. ஆகாய வடிவப் பிரமாவிருத்திக்குப்பின் அத்தியாசம் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறுதலால் விசேஷ வடிவத்தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனத் தோற்றுகின்றது. அது அசங்கதமாம். அங்ஙனமாயினும் ஆகாயத்தன்மை வடிவ

ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமாம்; விசேஷ ஞான மன்று. உருவ மின்றியது ஆகாயம் என்பதாக உருவ மின்றிய தன்மை விசிஷ்ட ஆகாயத்தின் ஞானமே விசேஷ ஞானமாம். ஏனெனின் அத்தியாசகாலத்திற் றோற்றாத அம்சத்தினை விசேஷ அம்ச மென்பர். அதனையே அதிஷ்டான மென்றுங் கூறுவர். அத்தியாசகாலத்தில் தோற்றும் அம்சத்தினைச் சாமாநிய அம்ச மென்பர். அதனையே ஆதார மென்றுங் கூறுவர். ஆகாயம் நீலம் என்பதாகப் பிராந்திகாலத்தில் ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. உருவமின்றியது ஆகாய மென்பதாக உருவ மின்மைத் தன்மைத் தர்மத்தினால் ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி பிராந்தி காலத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆகாயத்தன்மை வடிவ ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமா யிருத்தலின், அதன் பின் நீல உருவத்தின் அத்தியாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை.

## ௧௫௫ சர்ப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்கு மதங்களும், நான்காவது மதத்தில் உள்ள தோஷமும்.

இவ்வாறு சர்ப்ப பிரஜத முதலியவற்றின் பிரம முண்டாகு மிடத்து மூன்று மதங்களைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று உபாத்தியாயரது மதம். அது சொல்லப்பட்டது. அவர் மதத்தில் ஒரே ஞானம் துஷ்ட இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணமவடிவமாகின்றது. இந்த ஞானம் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தினையும் அத்தியஸ்தத்தினையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ப் பிரம வடிவமாம். இதற்கு வேறாக அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்ச மாத்திரத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமைஞானத்தின் அங்கீகாரம் அவர் மதத்தி லில்லை. தர்மிஞான வாதத்தில் இரண்டு மதங்கள் கூறப்பட்டன. ஒருமதத்திலோ இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானமாகிய பிரமைவடிவத்திற்குப் பின் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமஞான முண்டாகின்றது. அது அவித்தையின் பரிணமவடிவமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தை விஷயஞ்செய்வதாய் அத்தியஸ்தத்தை விஷயஞ்செய்கின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவமும் அத்தியஸ்த வடிவமும் உண்டாகின்றன. தர்மிஞான வாதத்தில் இரண்டாவதுமதம் இதுவாம்:—இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்

கேதுவாகிய பிரமை வடிவமாம். அதன் பிற்கணத்தில் சர்ப்ப பிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாம மாகிய ஞானம் உண்டாகின்றது; அது பிரமவடிவமாம்; ஆதலால் அதிஷ்டான கோசரமாகாது. ஆனால் கேவலம் அத்தியஸ்தகோச ரமாகின்றது. அந்தப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத் தை விஷயிக்குந் தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதன் அதிஷ் டான ஞானத்தில் இது வெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன் மை இருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் பிரமஞானத் தில் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல அத்தியஸ்தபதார் த்தவடிவ பிரமஞானம் உண்டாகின்றது. இம்மதமே நலமுடைய தாம்.

தர்மிஞானவாதத்திலேயே ஓர் நூலாசிரியர் மூன்றாவதுபக்ஷம் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அது வருமாறு :— அத்தியாசத்திற் கேது அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமாகின்றது. அதற்குவேறா கிய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் விருத்தி நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக் கும் அந்தக்கரணத்தின் எந்த இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றதோ, அந்த விருத்தியில்அபிவியக்தமான சேதனத்தினாலேயேசர்ப்பபிரஜதமுத லியவற்றின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சர்ப்பபிரஜத முதலிய ஞேயவடிவமோ அவித்தையின்பரிணாமமாகின்றது. ஞான ரூப பரிணாமம் அவித்தைக் குண்டாகிறதில்லை. இந்த மதத்தி லும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சுத்தி இரஜதமுதலியவற் றில் கேவல அர்த்தாத்தியாச மிருக்கின்றது; ஞானாத்தியாசத்தின் அங்கீகாரமில்லை. இம்மதமும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சகல ஆசாரிய வசனங்களுக்கும் யுக்திக்கும் விருத்தமாம். ஏனெ னின் இந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகின் றது. இதுவெனும் வடிவ எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கர ணத்தின் விருத்தி வடிவமாக உண்டாகின்றது; அதிஷ்டானகோச ரமுமாகின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்குப் பின்னமான ஞானத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை யாகலின் பிரம ஞானம் அப்பிர சித்தமாகும். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானமே சர்ப்பபிரஜத முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்தலால் பாதிக்கப்

படும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் பிரமமெனப் படுகின்றதெனக் கூறுவராயினும், இம்மதத்தில் அந்த ஞானத் திற்கே பாதிக்கப்படாத அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை இருத்தலின் பிரமாத்தன்மையும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரம் (கலப்பு) உண்டாகும்.

சத்தியமான இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் சுத்தி இர ஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் ஒரு ஞானமாயின், ஆண்டுப் பிர மத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம் பிரசித்தமாம். ஆத லால் அவச்சேதக பேதத்தால் எங்ஙனம் சையோகமும் சை யோகத்தின் அபாவமுமாகிய விரோதி பதார்த்தங்க ளிருக்கின் றனவோ, அங்ஙனமே ஒரு ஞானத்திலும் அவச்சேதக பேதத் தால் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மையாகிய விரோதமுடைய தர் மங்கள் சம்பவிக்கின்றன. திருஷ்டாந்தத்தில் விருக்ஷத்தின்கண் ணுள்ள சையோகாபாவத்தின் அவச்சேதகம் மூலதேசமாம் (அடி ப்புறமாம்); சையோகத்தின் அவச்சேதகம் கிளையாகிய இட மாம். அங்ஙனமே ஞானத்திலும் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மையோ பிரமத்தன்மையின் அவச்சேதக தர்மமாம். பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை பிரமாத்தன்மையின் அவ ச்சேதக தர்மமாம். ஆதலால் ஒரே ஞானத்தில் பாதிக்கப்பட்டத தனை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமத்தன்மையும், பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமாத்தன் மையும் இருத்தலின் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரதோஷமில்லை. அங்ஙனமாயினும் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளைப்போலப் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மை யும் பாதிக்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மையும் ஒன்றற்கொ ன்று பாவாபாவ ரூபமாயிருத்தலின் விரோதிகளாம். அவற்றின் அவச்சேதகமும் பேதமின்றி ஒருஞானத்தில் பிரவேசித்தல் பொ ருந்தாது. அவற்றின் அந்நியமான அவச்சேதகம் அறியப்படுகிற தில்லை. ஏதேனும் வேறொன்றின் கற்பனையைக் கற்பிக்கின், ஒன் றற்கொன்று விரோதமுள்ளதாகவே ஓர் அவச்சேதகம் அங்கீக ரிக்கவரும். ஆதலால் அவற்றின் அவச்சேதகத்தை அங்கீகரித்த வில் அநவஸ்தைக் குற்றமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஒரு ஞானத் தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சம்சயம் சம்பவியாது.

சத்திய ரஜத கோசரமும் சுத்திரஜத கோசரமுமாகிய ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமைத்தன்மைகளின் சங்கரம் செய்யப்பட்டது. அதுவும் சித்தாந்தத்தை அறியாததனுல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் சத்திய ரஜதகோசரம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி ஆகின்றது. சுத்திரஜதகோசரம் அவித்தையின் விருத்தி ஆகின்றது. இதனுல் சத்திய இரஜதகோசரமும் சுத்தி ரஜத கோசரமுமாகிய இரண்டு ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. இரண்டு ஞானங்களும் சமானகாலத்தில் உண்டாகின்றன; சஜாதீயகோசரமுமாகின்றன. ஆதலால் அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனுல் அவற்றில் ஏகத்துவப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம் அதிருஷ்ட கோசரமாயிருத்தலின், இதுவெனும் வடிவப் பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினுல் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானகோசரவிருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினுலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரித்து, அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் விருத்தியை அங்கீகரியாவிடின் அத்தியஸ்தபதார்த்தத்தின்ஸ்மிருதி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது. பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாகுமாயின், படத்தைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் கடத்தைக்கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் சமானகோசர அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி உண்டாகுமென்பது நியமமாகலின், அதிஷ்டானகோசர விருத்தி வடிவ அநுபவத்தால் அத்தியஸ்தகோசர சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கிற தில்லை. அத்தியஸ்தகோசர சாக்ஷிவடிவஅநுபவத்தால்சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்திகூறின் முற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது; சாக்ஷி நித்தியமாம். அதற்குச் சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. "எந்த விருத்தியினுல் சேதனத்தின் அபிவியக்தி வாயிலாக எப்பதார்த்தத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அவ்விருத்தியினுல் அப்பதார்த்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. படகோசரவிருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினுல்

கடத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் படகோசர அநுபவத்தால் கடகோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் ஆபத்தியில்லை. அதிஷ்டானகோசர அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினுல் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவப் பிரமையினுல் அத்தியஸ்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் சம்பவமிருத்தலின், அத்தியஸ்தகோசர அவித்தியா விருத்தியின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம்." என்று இங்ஙனம் கூறுவராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானத்தாற் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்கவேண்டும்:— இதுவெனும் வடிவ ஞானமுண்டாயின் அது அத்தியஸ்த வடிவமுமாகின்றதா? அல்லது இல்லையா? அத்தியஸ்த வடிவமும் ஆகின்றதெனக் கூறுவாராயின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தற்கு ஏது விஷயமாம். இதுவெனும்வடிவஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால், இனி வரும் விஷயத்தோடு பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் தனது வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ ஞானத்திற்கு அத்தியஸ்த வடிவத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை என்னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தைக் கூறினும் பொருந்தாது. ஏனெனின் அந்நிய வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினுல் அந்நிய விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை என்பது முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தத்தினுல் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் அகர்த்தாவிற்கும் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தியாகிய அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ அம்சம் எதுவோ அதன் பிரகாசமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்திற்குப் பின்னமான அவித்தையின் பரிணமமாகிய அத்தியஸ்த வடிவவிருத்திரூபஞானம் அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அதனிடத்தும் இரண்டுபக்ஷங்களைக்கூறுகின்றார். அவற்றுள் அதிஷ்டானகோசரமும் அத்தியஸ்தகோசரமும் அநிர்வசநீய ஞானமாகின்றனவென்னும் முதற் பக்ஷமோ நலமுடையதன்றென முற் கூறப்பட்டது. அநிர்வசநீய மித்தியா ஞானத்தை உபய

கோசரமெனக் கொள்ளின் பிரமைத்தன்மை பிரமத் தன்மைகளின் சங்கர தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் கேவல அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையின் விருத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சர்ப்பம் இரஜத முதலியன மித்தையாகின்றனவோ, அங்ஙனமே அவற்றின் ஞானமும் மித்தையாகின்றன. இதனுற்றுன் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றிற்குப் பாதமுண்டாகிறதுபோல அவற்றின்ஞானத்திற்கும் பாதமுண்டாகிறது. இதுவெனும் வடிப் பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினுலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின் சாக்ஷியோ எப்போதுமே பாதிக்கப்படாததாம். இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணுமமாயிருத்தலின் கடமுதலிய ஞானத்தினைப்போல வியவகார காலத்தில் பாதிக்கப்படாததாம். ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றி அத்தியஸ்தத்தினது ஞானத்திற்குப் பாதமுண்டாகலாகாது.

## கங்கூ. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய நான்கு மதங்களின் அநுவாதமும், அதன் சமாப்திச் செய்யுளும்.

இவ்வாறு இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமமுண்டாகுமிடத்துச்சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன்கண் நான்கு பக்ஷங்கள் உள. ஒன்றே கவிதார்க்கிக நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அதில் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவன்று. மற்றைய ஆசாரியர்களது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்திற்கு வேறுன மூன்று மதங்களிலும் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்று மதத்தினர் தர்மிஞானவாதிகள். அவர்களுள்ளும் அத்தியஸ்த பதார்த்த வடிவமேயாகிய அவித்தையின் விருத்திரூபப் பிரமஞானமுண்டாகின்றதென்பவர் பக்ஷமே நலமுடையதாம். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவமும், அங்ஙனமே அத்தியஸ்த வடிவமும் அவித்தையின் விருத்தியாகின்றனவென்பவர்பக்ஷமும்; இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகிய

எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவோ, அதனுலேயே நிர்வாகமாகின்றது, அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையினது விருத்தியின் அங்கீகார மில்லையென்பவர் பக்ஷமும் நலமுடையதன்று. அங்ஙனமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகச் சாமாநிய ஞானத்தினை அங்கீகரியாத உபாத்தியாயரது பக்ஷமும் நலமுடையதன்று. இவ்வாற்ருல் பிராசீன நூலாசிரியர் எழுதியிருப்பது எதுவோ, அதனை அநுசரித்தே யாம் தூஷணமும் பூஷணமும் எழுதி யிருக்கின்ருேம். தனது புத்தியின் பலத்தால் விசாரிக்கின் இந்நான்கு மதங்களிலும் தூஷண பூஷணங்கள் சமானமாம். பிரபஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையைச் சாதித்தலில் அத்வைதவாதத்திற்கு அபிநிவேசமாம். அவாந்தர மதபேதத்தைப் பிரதிபாதித்தலிலேனும் கண்டித்தலிலேனும் அபிநிவேசமின்று. ஆதலால் எந்த ஜிஞ்ஞாசுக்காவது கண்டிக்கப்பட்ட பக்ஷமே புத்தியில் ஆரூடமாகுமாயின் ஓர் கெடுதியுமில்லை. ஒரே மதத்திற்கு அநுகூலமாக யாம் யுக்தி எழுதி இருக்கின்ருேம்.—அது பிராசீன ஆசாரியர்களதுமார்க்கத்தினின்றும் குறுக்காகச் செல்லுதலை நிரோதித்தற் பொருட் டெழுதப்பட்டது.

நிச்சல னன்றி யாரு நிகழ்த்தின ரில்லை யிந்த
மெச்சநிர் வசனக் யாதி மெய்ம்மையாய்ப் பாஷை தன்னில்
சற்சன ராவா ரித்தைத் தக்கவா ருய்ந்து மேலாஞ்
சச்சிதா நந்த வாழ்வைச் சார்ந்திடற் கைய மின்றே.

## ௧௱௭. பிறநூல்களிற்கூறிய ஐந்து கியாதிகளின் பெயர்.

பிறநூல்களில் பிரமத்திற்கு எந்த இலக்ஷணமும் சொரூபமும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு விலக்ஷணமாகவே பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் சொரூபமுமாமென்னும் பொருளை அறிவித்தற்பொருட்டுச் சாஸ்திராந்தரங்களினது பிரமத்தின் சொரூபம் பாஷியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றின் நிரூபணமும் கண்டனமும் செய்வாம். சுத்தியில் இரஜத முதலிய பிரமமுண்டாகுமிடத்துச் சித்தாந்த பக்ஷமின்றி ஐந்து மதங்களிருக்கின்றன:—௧. சத்கியாதி ௨. அசத்கியாதி ௩. ஆத்மக்கியாதி. ௪. அந்நியதாக்கியாதி. ௫. அக்கியாதி என்று பிரமத்திற்கு இப்பெயர் கூறுவர். எல்லோர் மதத்திலும் ஐந்து பெயர்களில் ஐந்தில் ஒரு பிரமத்தின் நாமம் பிரசித்தமாம்.

## கரு௮.—௧௪௪ சத்கியாதியின் கிரமம்.

அவற்றுள்சத்கியாதிவாதியின்சித்தாந்தம் இதுவாம்:—சுத்தியின் அவயவங்களோடு இரஜதத்தின் அவயவம் எப்போது மிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியின் அவயவம் சத்தியமோ, அங்ஙனமே இரஜதத்தின் அவயவமுமாம்; மித்தையன்று. எங்ஙனம் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சித்தாந்தத்தில் அவித்தையின் பரிணமமாகிய அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திர சம்பந்தத்தால் இரஜதாவயவங்களி னின்றும் சத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் எங்ஙனம் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சித்தாந்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்திஞானத்தினுல் சத்திய ரஜதத்தின் துவம்ஸம் தனது அவயவங்களில் உண்டாகின்றது.

## கரு௧. சத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

இது சத்கியாதிவாதியின் மதமாம். அது நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தால் பிரபஞ்சத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சத்கியாதி வாதத்தில் சுத்தியில் இரஜதம் சத்தியமாம். அதனைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகாது. ஆதலால் இப்பக்ஷமும் நிராகரிக்கத் தக்கதாம். இப்பக்ஷத்தில் இது தோஷமாம்:—சுத்தி ஞானத்திற்குப்பின் காலத்திரயத்திலும் சுத்தியில் வெள்ளி இல்லை என்பதாகச் சுத்தியில் முக்காலத்தைய வெள்ளி அபாவ உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சித்தாந்த மதத்தில் அநிர்வசநீய ரஜதமோ மத்தியகாலத்தில் உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் முக்காலத்தையதாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் வியாவகாரிக இரஜத முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் சம்பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் முக்காலத்தைய இரஜதாபாவத்தின் உணர்ச்சியால் வியாவகாரிக ரஜதத்தைக் கூறுதல் விருத்தமாம். அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தியிலோ பிரசித்த ரஜதத்தின் சாமக்கிரி வேண்டியதில்லை. தோஷத்தோடுகூடிய அவித்தையினுல் அதன் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது.வியாவகாரிகரஜதத்தின் உற்பத்தியோரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரியின்றிச் சம்பவிக்கிறதில்லை, சுத்தி தேசத்தில்

இரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரி இல்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தின் உற்பத்தி சுத்திதேசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை.

## ௧௮௦. சுத்தியில் சத்திய ரஜதத்தினது சாமக்கிரியின் அங்கீகாரமும் கண்டனமும்.

சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் அவயவமிருக்கின்றது. அதுவே சத்தியரஜதத்தின் சாமக்கிரியாமென்றுகூறின், அவனை இதுகேட்பாம்:—இரஜதாவயவங்களுக்குஉற்பூதஉருவமிருக்கின்றதா? அநுற்பூத உருவமிருக்கின்றதா? உற்பூத உருவமெனின் இரஜதத்தின் உற்பதிக்குமுன் இரஜதாவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல்வேண்டும். அநுற்பூத உருவமெனின் அநுற்பூத உருவமுடைய அவயவங்களினின்றும் இரஜதமும் அநுற்பூத உருவமுடையதாகும். அதனல் இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது. உற்பூத உருவமுடைய திரியணுகத்தின் ஆரம்பகமாகிய துவியணுகத்திலோ அநுற்பூத உருவமில்லை; உற்பூத உருவமிருக்கின்றது. துவியணுகத்தில் மகத்துவமில்லை யாகலின், உற்பூத உருவமிருந்தும் துவியணுகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. துவியணுகத்தில் மாத்திரம் உற்பூத உருவமன்று; பரமாணுவிலும் நையாயிகர் உற்பூத உருவம் அங்கீகரிக்கின்றனர்.

துவியணுகத்தினைப்போல இரஜதாவயவமும் உற்பூத உருவமுடையதாம். ஆனல் மகத்துவ சூனியமாம். ஆதலால் இரஜதாவயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லையெனக் கூறின் அது சம்பவியாது. ஏனெனின் மகத் பரிமாணத்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. ஆகாயமுதலியவற்றில் பரம (மேலான) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. மேலான மகத்பரிமாணத்தினையே நையாயிகர் விபு என்பர். விபுவிற்கு வேறான படமுதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. கடுகு முதலியவற்றில் அபகிருஷ்டதர (அதனினும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. திரியணுகத்தில் அபகிருஷ்டதம (எல்லாவற்றினும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. இரஜதத்தின் அவயவமும் மகத் பரிமாண சூனியமாயின், துவியணுகத்தினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரியணுகத்தினைப்போல மகத்துவ சூனிய அவயவங்களினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரஜத முதலியனவும் அபகிருஷ்டதம மகத் பரிமாண முடையனவே யாதல்வேண்டும். ஆதலால் இரஜதாவயவம் மகத்துவ சூநியமாம். இங்ஙனம் கூறுதல்

சம்பவியாது. இரஜதாவயவத்திலோ மகத்துவத்தின் அபாவத்தைக் கூறின் எவ்வாற்றானும் சம்பவிக்கும். ஆனால் யாண்டுப் புற்றில் கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் கடாவயவமாகிய கபாலம் அங்கீகரிக்கவரும். யாண்டுத் தாணுவில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தாணுவில் புருஷனது அவயவங்களாகிய கைகால் முதலியன அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகும். கபாலமும் கைகால் முதலியனவுமோ மகத்வ சூந்யமாதல் சம்பவியாது. இரஜதத்தன்மை ஜாதியோ அணுசாதாரணமாம். ஆதலால் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிலும் இரஜத வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது. கடத்தன்மை கபாலத்தன்மை கைகாற்றன்மை புருஷத்தன்மைமுதலிய ஜாதியோ மகத்தவயவிமாத்திரத் திருப்பதாம். அவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களில் கபாலத்தன்மை முதலிய ஜாதி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரமத்தின் அதிஷ்டான தேசத்தில் ஆரோபிதத்தின் வியாவகாரிக அவயவ மிருக்குமாயின், அவற்றின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் வியாவகாரிக அவயவங்களினின்றும் இரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாம்.

## கசுக. சத்தியாதிவாதியினால் முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் அதன் கண்டனமும்.

சத்தியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத் அவயவமில்லை. ஆனால் அவயவங்களுக்கு அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுக்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே புற்றிடத்தில் கடம், ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷன் என்பவற்றின் சாக்ஷாத் அவயவங்களின் அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுகங்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சடுதியில் அவயவிதாரை உற்பத்தியாய், இரஜதம் கடம் புருஷன் என்பவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. தோஷத்தின் அற்புத மகிமையினால் இவ்வாறு வேகமாகத் திரிபணுக முதலியவற்றின் தாரை உற்பத்தியாகின்றது. எதனால் இடை அவயவிகளாகிய கபாலம் கை கால் முதலியன தோற்றுவதில்லையோ, அந்திய அவயவியாகிய கடமுதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாயின் கபாலமுதலியன ஓரிடத்தும் தோற்றுவதில்லையோ, அதனால் பிரமத்தின்

அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் அவயவம் தோற்றுகிறதில்லை. வியாவகாரிக அவயவம் இரஜத முதலியவற்றினதாம். அல்லது சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் மகத்தவயவமிருக்கின்றது. புற்றிடத்தில் கடத்தின் அவயவம் கபாலமாம். ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷனது அவயவம் கைகால் முதலியனவாம். இவ்வாற்றால் பிரமத்தின் அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் சகல அவயவங்களுமிருக்கின்றன. என்றாலும் அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ வடிவமான உணர்ச்சி அவ்வவயவங்களின் உணர்ச்சிக்குப்பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் இருப்பனவாகிய மகத் அவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்கியாதிவாதியின் சமாதானமும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் சுத்தி தேசத்தில் வியாவகாரிக ரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கினும், அநுபவத்தை யொட்டி இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சுத்தி ஞானத்தினாலேயே அங்கீகரித்தல்வேண்டும்.

## கசஉ. இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் பிராதிபாஸிகமும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் கண்டனமும்.

சத்கியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜதத்தின் நிவிருத்தியில் சுத்தி ஞானத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஆனால் இரஜத ஞானாபாவத்தினால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவ்வளவு காலம் இரஜதத்தின் ஞானம் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு காலம் இரஜத மிருக்கின்றது. இரஜத ஞானத்தின் அபாவ முண்டாயின், அப்போது இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்திஞானமும் சிலவிடத்து இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். சிலவிடத்துச் சுத்திஞானமின்றி அந்நிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த இரஜத ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்கணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு ஞானகாலத்திலேயே இரஜதத்தின் ஸ்திதி இருத்தலால் பிராதிபாஸிகமாகவே இரஜதாதிகளிருக்கினும் அநிர்வசநீயமன்று; ஆனால் வியாவகாரிக சத்தியமாம். எங்ஙனம் சித்தாந்தத்தில் சுகமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் சொப்பனசுகமுதலியவற்றினும் விலக்ஷண

வியாவகாரிகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றனவோ, நியாய மதத்தில் இருமை முதலியன பிராதிபாஸிகமாகக் கொண்டு வியாவகாரிக சத்தியமாக மதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே இரஜதமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் வியாவகாரிக சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிந்திய கணத்தில் இரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய சுத்தியின்ஞானம், அல்லது வேறு பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதுவோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தி ஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் நியமமில்லை.

இவ்வாறு கூறின் உலக அநுபவத்திற்கு விரோதமுண்டாகும்; சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் விரோதமுண்டாகும்; சித்தாந்தத்தின் விடுபாடுண்டாகும்; யுக்திக்கும் விரோதமாகும். ஏனெனின் சுத்தி ஞானத்தினால் இரஜதப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது சகல லோகத்திலும் பிரசித்தமாம். சகல சாஸ்திரங்களிலும் பிரசித்தமாம். சத்கியாதிவாதிக்கும் இதுவே சித்தாந்தமாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் விசேஷரூபமாகச் சுத்தியின் ஞானம் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதி சுத்தியின் ஞானமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரஜதாவயவத்தின் உணர்ச்சிக்கு விரோதியாகிய சுத்திஞானமே இரஜதஞானத்திற்கு விரோதமெனக் கொள்ளுதல் கிலுப்தகற்பனையாம். நிர்ணயிக்கப்பட்டதனைக் கிலுப்தமென்பர். சுத்திஞானமின்றிப் பிறிதினால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்கின் கிலுப்தமின்றிய கற்பனையாகும். இவ்வாற்றால் கிலுப்தகற்பனை யோக்கியமாம். இந்த யுக்தியினாலும் விரோதமுண்டாகும். ஆதலால் சுத்திஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவாம்.

## கசஈ. சத்கியாதிவாதத்துள்ள பிரபலதோஷம்.

முற்கூறிய வண்ணம் இரஜதஞானாபாவத்தால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்து, இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு அநேக சாதனங்களை அங்கீகரிக்கினும், சொல்லப்படும் தோஷத்தி

ஞல் சத்கியாதிவாதிக்கு மீட்சிஉண்டாகிறதில்லை. அத்தோஷம் இது வாம்:—யாண்டுச் சுத்தியில் எந்த க்ஷணத்தில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அதேக்ஷணத்தில்சுத்தியிேஞெடு அக்கினியின்சையோகமுண்டாய், அடுத்தக்ஷணத்தில் சுத்தியின் துவம்சமும் பஸ்மத்தின் உற்பத்தியும்உண்டாயின், ஆண்டு இரஜதஞானத்தின்நிவிருத்திக்குச் சாதனம் ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் துவம்சத்திற்கும் பஸ்மத்தின் உற்பத்திக்கும் முன் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாமையால் பஸ்மதேசத்தில் இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் இரஜதத் திரவியம் தேஜசாம். அதன் துவம்சம் கந்தமுதலியவற்றின் சம்பந்தமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமஸ்தானத்தில் வியாவகாரிக இரஜதமாகிய சத்பதார்த்தத்தின் கியாதி உண்டாகின்றது. இந்தச் சத்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம். ஒரு இரஜ்ஜுவில் பத்துப் புருஷர்களுக்கு ஒருவனுக்குத் தண்டமும், ஒருவனுக்கு மாலையும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமும், அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு ஜலதாரையுமாக வேறு வேறு பதார்த்தங்களின் பிரம முண்டாகுமாயின், இப்பதார்த்தங்களின் அவயவம் சொற்ப இரஜ்ஜு தேசத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் மூர்த்தத்திரவியம் ஸ்தானத்தை நிரோதிக்கும். ஆதலால் சொற்ப தேசத்தில் இத்தனை பதார்த்தங்களின் அவயவங்கள் சம்பவியா. பிரமகாலத்தில் தண்டமுதலிய அவயவிகள் எவ்வாற்ருனும்சொற்ப தேசத்திற் சம்பவியா. சித்தாந்தத்திலோ தண்டாதிகள் அநிர்வசநீயமாம். அவை வியாவகாரிக தேசத்தை நிரோதியா. சத்கியாதிவாதியும் அத்தண்டமுதலியவற்றில் ஸ்தானநிரோதமுதலிய பயனை அங்கீகரியாவிடின், தண்டமுதலியவற்றைச் சத்தென்று கூறுதல் விருத்தமும் பயனின்மையுமாம். தண்டமுதலியவற்றின் உணர்ச்சி மாத்திரம் உண்டாகின்றது. வேறு காரியம் அவற்ருல் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு கூறின் அநிர்வசநீயவாதமே சித்தமாகின்றது.

அன்றியும் பிரமஸ்தலத்தில் சத்பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், நெருப்போடுகூடிய ஊஷர பூமியில் ஜலப்பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு ஜலத்திஞல் அக்கினி சாந்தமாதல்வேண்டும். பஞ்சின்பேரில் வைக்கப்பட்ட குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரம முண்டாயின் ஆண்டுப் பஞ்சினை எரித்தல்வேண்டும். தோஷத்தோடு கூடிய காரணத்தால் உற்பத்தியாகிய பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி அந்நியருக்குத் தோற்ருது. எவனுடைய தோஷத்திஞல் உற்பத்தி

யாயினதோ அவனுக்கே தோற்றமென்று கூறின், தோஷத்தின் காரியமாகிய ஜலஅக்கினிகளால் ஈரமும் தாகமுமுண்டாகாவிடின், அவற்றைச் சத்தியமென்று கூறுதல் கேவலம் சிரிப்பிற்குக் காரணமாம். ஏனெனின் அவயவமோ ஸ்தானநிரோத முதலியவற்றிற்கு ஏதுவன்று. அவயவியினுல் ஒருகாரியமும் உண்டாகிறதில்லை. இங்ஙனம் பதார்த்தத்தினைச் சத்தென்று கூறுதலைக்கேட்டுப் புத்திமான்களுக்கு நகையுண்டாகின்றது. ஆதலால் சத்கியாதிவாதியின் வார்த்தை சம்பவியாததோடு, இப்பக்ஷம் முற்றும் யுத்தியில்லாததாம். இதனுற்றான் விசாரசாகரத்தில் சத்கியாதி இல்லை. எந்தப் பக்ஷத்திற்கு ஒருவாறு பொருத்தமிருக்க, மீண்டும் தர்க்கமுதலிய பலத்தால் கண்டனமுண்டாகின்றதோ அந்தப்பக்ஷம் எழுதப்படவேண்டும். சத்கியாதி வாதத்தின் யுக்தி (பொருத்தம்) சம்பவிக்கிறதில்லையாகலின் இந்நூலினும் எழுதத்தக்கதன்று. என்றாலும் முற்றும் எழுதாவிடின், இதனைப் படிக்கின்றவர்களுக்கு நூலாசிரியருக்குச் சத்கியாதி வாதத்தின் ஞானம் இருந்திராது என்னும் பிரமம் உண்டாய்விடும். அந்தப் பிரமத்தை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஈண்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

## கசச—கசஅ. மூவகை அச்த்கியாதியின் கிரமம்.
## கசச. சூனியவாதியின் கிரமமாக அசத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே அசத்கியாதி வாதமும் முற்றும் யுக்தி அநுபவ சூந்யமாம். நிராகரண மின்றியும் அது எவனுடைய புத்தியினும் ஆரூடமாகா (ஏறு) தாகலின் நிராகரிக்கத்தக்க தன்று. என்றாலும் அசத்கியாதிவாதி வேதமார்க்கத்திற்கு விரோதியாதல் பிரசித்தமாம். சூத்திரங்களாலும் அவரது மதத்தின் கண்டனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; ஆதலால் கண்டிக்கத்தக்கதாம். அசத்கியாதிவாதி இருவர்:—ஒருவரோ சூந்யவாதியாகிய நாஸ்திகர்; அசத்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்மதத்திலோ சகல பதார்த்தங்களும் அசத்து வடிவமாம். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதமும் அசத்தாம். சூநிய வாதியின் மதத்திலோ அசத்தாகிய அதிஷ்டானத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். ஆதலால் பிரமம் நிரதிஷ்டானமாம். அங்ஙனமே ஞாதாஞானமும் அசத்தாம். இம்மதத்தின் கண்டனம் சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் தர்க்க பாதத்தில் விஸ்தா

ரமாகச் செய்யப்பட் டிருக்கின்றது; அநுபவ விருத்தமுமாம். ஏனெனின் சூந்யவாதத்தில் எல்லா இடங்களிலும் சூந்யமிருக்கின்றதாகலின், எதன் வியவகாரமும் பிரசித்தமாக உண்டாகலாகாது. சூந்யத்தினால் வியவகார முண்டாகுமாயின், ஜலத்தின் பிரயோஜனம் அக்கினியினாலும் அக்கினியின் பிரயோஜனம் ஜலத்தினாலும் உண்டாதல் வேண்டும். அக்கினியும் ஜலமுமோ சத்தியமாகவாவது மித்தையாகவாவது ஓரிடத்து மில்லை. கேவலம் சூந்ய தத்துவ மிருக்கின்றது. அது முழுவதும் ஆகாசமாம். அதனிடத்து ஓர் விசேஷமுமில்லை. சூந்யத்தில் விசேஷம் அங்கீகரிக்கின் சூந்ய வாதிக்கு ஆனி உண்டாகும்; அவ்விசேஷமே சூந்யத்திற்குப் பின்னமாயிருத்தலின். அன்றியும் சூந்யத்தில் விசேஷமிருக்கின்றது. எதற்கு விலக்ஷணத்தன்மை கூறுகின்றனரோ, அதனால் வியவகாரபேத முண்டாகின்றது. அவ்விசேஷமும், வியவகாரமும், அங்ஙனமே வியவகாரத்தின் கர்த்தாவும் பரமார்த்தமாகச் சூந்யமாம். ஆதலால் சூந்யத்தன்மைக்கு ஆனியில்லை என்று கூறின் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின் சூந்யத்தில் விசேஷ மிருக்கின்றதென்னும் இவ்வார்த்தையும் விருத்தமாம். விசேஷமுடையதெனக் கூறின், சூந்யத்தன்மைக்கு ஆனி உண்டாகின்றது. சூந்யமெனக் கூறின் விசேஷ முடையதின் ஆனியினால் வியவகார பேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சூந்யவாதம் சம்பவியாது.

## ௧௪௫. ஓர் தாந்திரிகரது க்ரமமாக அசத்க்யாதி வாதம்.

ஓர் தாந்திரிக அசத்க்யாதிவாதி உளன். அவன் மதத்தில் சுத்தி முதலிய வியவகாரத்தின் பதார்த்தங்களோ அசத்தன்று. ஆனால் பிரம ஞானத்தின் விஷயமாகிய எந்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியன சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவை அசத்தாம். ஆதலால் வியாவகாரிக ரஜத முதலியன தனது தேசத்திலிருக்கின்றன. அவற்றிற்குச் சுத்தியில் சம்பந்தமில்லை. அந்யதாக்யாதி வாதியினைப்போல சுத்தியில் ரஜதத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகிறதில்லை. அக்யாதி வாதியினைப்போல இரண்டு ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சூந்யவாதியினைப்போலசுத்தி அசத்தன்று; ஞாதாவும் ஞானமும் அசத்தன்று. ஆனால் சுத்தி ஞானம் ஞாதா சத்தாம்.

தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்குச் சுத்தியினோடு சம்பந்தமுண்டாயின், அப்போது சுத்தியின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சுத்திதேசத்தில் அசத்திரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். காந்தையின் கரத்திலும் அங்ஙனமே கடையிலும் சத்திய ரஜதம் இரண்டு மதங்களிலு மிருக்கிறது. அங்ஙனமாயினும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திலோ தேசாந்தரத்துள்ள சத்திய ரஜதத்திலிருக்கும் ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அசத்கியாதி வாதத்தில் தேசாந்தரத்தில் இரஜதமோ இருக்கின்றது. அதன் தர்மமாகிய ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அசத்தைக் கோசரிக்கும் இரஜத ஞானமிருக்கின்றது. சுத்தியினோடு தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் இரஜதப் பிரமமுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் சுத்தியன்று. இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தி ஆகுமாயின், "இது சுத்தி" என்னும் ஞானம் உண்டாதல் வேண்டும். சுத்தித்தன்மை வடிவ விசேஷ தர்மத்தின் தோஷ பலத்தால் பானமுண்டாகாவிடின், சாமாநிய அம்சத்தின் "இது" வெனும் இவ்வளவே ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியன்று. அங்ஙனமே பிரமத்தின் விஷயம் இரஜதமுமன்று. ஏனெனின் முன் உள்ள இடத்திலோ இரஜதமில்லை; வேறிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது. அதனோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமில்லை. இவ்வாற்றால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் ஒன்றுமில்லை. சுத்திஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் "ஈண்டுக் காலத்திரயத்திலும் இரஜத மில்லை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமம் நிர்விஷயமாயிருத்தலின் அசத்கோசரமெனப்படுகின்றது. அசத்கோசர ஞானத்தினையே அசத்கியாதியென்பர்.

## கசசு. நியாயவாசஸ்பதிகாரர் கிரமப்படி அசத்கியாதி வாதம்.

ஒருவர் அசத்கியாதியை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சுத்தியினோடுநேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால்இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியாம். ஆனால்சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும் சுத்தியின் சமவாயமுமாகிய இரண்டும் தோஷத்தினால் தோற்றுகிறதில்லை. ஆனால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம்

சுத்தியில் இல்லை; ஆகலின் அசத்கியாதியாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினது சுத்தி அநுயோகினையுடைய சமவாயம் அசத்தாம். அதன்கியாதி அதாவது உணர்ச்சி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயம் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயம் சுத்தியில் சுத்தித்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரதியோகியினை யுடைய சமவாயம் இரஜத அநுயோகியினையுடையதாதல் பிரசித்தம்; சுத்தியினை அநுயோகியாக வுடையதன்று. சுத்தியினை அநுயோகியாகவுடைய எச்சமவாயம் பிரசித்தமோ அது சுத்தித்தன்மைப் பிரதியோகியினை யுடையதாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதன்று. இவ்வாற்றால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதும் சுத்தி அநுயோகியினையுடையதுமாகிய சமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன் பிரதீதியை அசத்கியாதியென்பர். சுத்தி எதன் அநுயோகி அதாவது தர்மி யாகின்றதோ, அது சுத்தி அநுயோகிகமெனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மை எதன் பிரதியோகியாகின்றதோ, அது இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகமெனப்படுகின்றது. தாற்பரியம் இதுவாம்:—கேவல சமவாயம் பிரசித்தம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயமும் இரஜதத்தாற் பிரசித்தம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயமும் சுத்தி தர்மங்களும் சுத்தியிற்பிரசித்தமாம். பிரசித்த சமவாயத்தில் சமவாயத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. இரஜதத்தன்மைப்பிரதியோகித்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே சுத்திஅநுயோகிகத்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மையும் சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும்ஓரிடத்துச்சமவாயத்தில் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின், சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மை விசிஷ்டசமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன்கியாதி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இது நியாயவாசஸ்பதிகாரர்மதம். இவ்வாறு அதிஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, அசத்கியாதியை இருவகையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒன்றோ சுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அசத்தாகிய இரஜதத்தின் பிரதீதி வடிவம்; மற்றையது சுத்தியில் அசத்தாகிய இரஜதத்தன்மைச் சமவாயத்தின் பிரதீதிவடிவமாம்.

## கசஎ. இருவகை அசத்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

அவ்விரண்டும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அசத்கியாதியை அங்கீகரிப்பவன் எவனோ அவனை இது கேட்குதும்:—அசத்கியாதி என்னும் வாக்கியத்தில் பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணமென்பது அசத்சப்தத்தின் பொருளா? அல்லது அசத்தெனும் சொற்பொருள் சொரூபமின்மையா? அசத்தென்பதின் பொருள் சொரூபமின்றியதென்பதாமெனின், "வாயில் எனக்கு நாவில்லை" என்னும் வாக்கியம்போல அசத்கியாதி வாதத்தின் அங்கீகாரம் நாணமின்றியதாம். ஏனெனின் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்றியதனைச் சொரூபமின்றியதென்பர். ஆதலால் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூனியமும் தோற்றுகின்றதென்னும் அசத்கியாதிவாதம் சொல்லியபடி சித்தமாகின்றது. சத்தாஸ்பூர்த்தி சூநியத்தின் பிரதீதியைக் கூறுதல் விருத்தமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணம் அசத்தென்னும் சொற்பொருளாமெனின், பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணம் பாதிக்கப்படுவதாகின்றது. பாதிக்கப்படுவதற்குரியதனைப் பாத்தியமென்பர். இவ்வாற்றால் பாதத்திற்கு உரியதின் பிரதீதி அசத்கியாதியெனப்படுகின்றதென்பது சித்தமாயிற்று. அதுவே சித்தாந்தியின் மதமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயக்கியாதி சித்தாந்தத்தில் உண்டு. பாதயோக்கியமே அநிர்வசநீயமாகின்றது. இவ்வாற்றால் சித்தாந்தத்திற்கு விலக்ஷணமாக அசத்கியாதிவாதம் உளதென்று கூறுதல் சம்பவியாது.

## கசஅ—கருச. ஆத்மக்யாதியின் கிரமும் கண்டனமும்.

## கசஅ. ஆந்தரபதார்த்தங்களை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதிவாதியின் அபிப்பிராயம்.

அங்ஙனமே ஆத்மக்யாதி வாதமும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்தில் ஆத்மக்யாதி யுளது. க்ஷணிக விஞ்ஞானத்தினை விஞ்ஞானவாதி ஆத்மா வென்பர். அவர் மதத்தில் பாகியரஜதமில்லை. ஆனால் ஆந்தரவிஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவிருக்கின்றது. அதன் தர்மம் இரஜதமாம். தோஷபலத்தால் வெளியிற் றோற்றுகின்றது. சூநியவாதியின் மதமின்றி ஆந்தரபதார்த்தத்தின்சத்தையில் சௌகதருடையசிஷ்யர்கள் எவருக்கும்

விவாத மில்லை. புறப்பதார்த்தத்தினையோ ஒருவர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; ஒருவர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் புறப்பதார்த்தின் சத்தையிலோ அவர்களுக்கு விவாதமுண்டு. சூந்யவாதியின் ஓர் நாஸ்திகனும் ஆந்தர (உள்) விஞ்ஞானத்தின் நிஷேதத்தினைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் உள் இரஜதத்தின் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மா அதிஷ்டானம். அதன் தர்மமாகிய இரஜதம் உள்ளிருப்பதாம். தோஷவலியால் புறத்தது போலத் தோற்றுகின்றது. ஞானத்தினால் இரஜதத்தின் பாதம் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தினது புறத்திருத்தற்றன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. அநிர்வசநீயக்க்யாதி வாதத்தில் இரஜத தர்மியின் பாதமும், இது வெனுந் தன்மை வடிவ பாகிய விருத்தியின் பாதமும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. ஆத்மக்யாதி மதத்தில் இரஜதத்தின் பாதமோ அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஏனெனின் சூந்யவாதிக்கு வேறான சகல சௌகதர்கள் (சுகதர்வழி வந்தோர்) மதத்திலும் பதார்த்தங்களின் ஆந்தர சத்தையில் விவாதமில்லை. ஆதலால் சொரூபமாக இரஜ்தத்தின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. கேவலம் பாகியத் தன்மை வடிவ இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வாதம் அங்கீகரிக்கின், தர்ம தர்மிகளின் பாதம் கற்பித்தல் கௌரவமாம். ஆத்மக்யாதியை அங்கீகரிக்கின் தர்மியின் பாதமின்றி இதந்தைவடிவ தர்ம மாத்திரத்தின் பாதம் கற்பித்தலில் இலாகவமாம். இது ஆத்மக்யாதி வாதியின் அபிப்பிராயம். இம்மதத்தில் இரஜதம் ஆந்தர சத்தியமாம். அது வெளி தேசத்தில் தோற்றுதல் பிரமமாம். ஆதலால் இரஜத ஞானத்தில் இரஜதகோசரத்தன்மை அம்சம் பிரமமன்று. ஆனால் இரஜதத்தின் பாகியதேசத் திருக்குந்தன்மை யுணர்ச்சி அம்சத்தில் பிரமம் உண்டு.

## ௧௪௧. ஆந்தர பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:— இரஜதம் உள்ளிருப்பதாமென்னும் அநுபவம் ஒருவருக்கும் உண்டாகிறதில்லை. பிரம ஸ்தலத்திலேனும் யதார்த்த ஸ்தலத்திலேனும் இரஜத முதலியவற்றின் ஆந்தரத்தன்மை எப்பிரமாணத்தாலும் பெறப்படுவதில்லை. சுக

முதலியன ஆந்தரமும், இரஜதமுதலியன பாகியமுமா மென்னும் அநுபவம் எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. இரஜதத்தை ஆந்தர மெனக்கொள்ளின் அநுபவத்திற்கு விரோதமாம். ஆந்தரத்தன் மையைச் சாதிக்கும் பிரமாண யுக்திகளுமில்லை. ஆதலால் ஆந்தர இரஜதத்திற்குப் பாகியப் பிரதீதியை அங்கீகரித்தல் அசங்கத மாம்.

## கரு௦. சௌகதர்களது இரண்டு பேதங்களில் பாகிய பதார்த்தவாதிகளது ஆத்மக்கி யாதியின் அநுவாதம்.

சௌகதர்களில் இரண்டு பேதமுண்டு :— ஒன்றே விஞ்ஞான வாதம்; மற்றையது பாகியவாதம். பாகியவாதத்திலும் இரண்டுபேத முண்டு. ஒன்றே பாகிய பதார்த்தம் அநுமேயமாம்; பிரத்தியக்ஷ மன்று; ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது; ஞானத்திஞல் ஞேயத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது; இவ்வாற்றால் பாகியபதார் த்தங்களுக்குப் பரோக்ஷவாத மிருக்கின்றது. பாகிய பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் பாகிய பதார் த்தங்களுக்கு அபரோக்ஷ வாதமுண்டு; இவற்றில் விஞ்ஞானவாதி யின் மதத்திலோ வியாவகாரிக இரஜதமும் பாகியமன்று. பாகிய பதார்த்தவாதியின் மதத்தில் யதார்த்த ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமோ பாகியமாம். ஆதலால் முற்கூறிய அநுபவத்திற்கு விரோதமில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் பாகிய இரஜதத்தை அங்கீகரித் தற்குப் பிரயோஜனமின்று. ஏனெனின் கடகமுதலியவற்றின் சித் தியோ அவ்விரஜதத்தால் உண்டாகிறதில்லை; கேவலம் பிரதீதிமாத் திரமாகின்றது. விஷயமின்றிப் பிரதீதி உண்டாகாதாகலின், பிரமப் பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடு கூடியதன்மை சித்தித்தலே அவ்விரஜ தத்தின் பயனும். அதனை ஆந்தரமாகவே அங்கீகரிக்கினும், பிரம ப்பிரதீதி விஷயத்தோடு கூடியதாய் விடுகின்றது. பாகியமெ னக்கொண்டு பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடுகூடியதன்மை சித்திக்கச் செய்யின், அவர் மதத்தில் முற்கூறியபடி தர்ம தர்மிகளுக்குப் பா தம் அங்கீகரித்தலால் கௌரவமிருக்கின்றது. ஆந்தரரஜதத்திற்குத் தோஷபலத்தால் வெளிப் பிரதீதியை அங்கீகரிக்கின், கேவலம் இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரித்தலால் இலாகவ முண்டாகின்றது. யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம் முன்னிருக்குமிடத்

தில் உளதாகின்றது. பிரமஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமும் முன்னிருக்குமிடத்தில் உளதாயின்,யதார்த்தஞானத்திற்கும் பிரம ஞானத்திற்கும் விலக்ஷணத்தன்மை உண்டாகாது. ஆத்மக்கியாதி மதத்திலோ யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமும் முன்னிருக்குமிடத்திலிருக்கின்றது.பிரமஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம் ஆந்தரமாம். ஆதலால் பாகியத்தன்மை ஆந்தரத் தன்மை வடிவ விஷயத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையினால் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மைப்பேதம் ஞானத்திற்குண்டாகின்றது. பாகிய தேசத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், சுத்திதேசத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் உண்டாதல் வேண்டும். ஒரு அதிஷ்டானத்தில் பத்துப்புருஷர்களுக்கு வேறு வேறு பதார்த்தங்களின் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் எல்லாப் பதார்த்தங்களின் பிரதீதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆத்மக்கியாதி மதத்திலோ எவனுள்ளே எப்பதார்த்தம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அவனுக்கு முன்னிருக்குமிடத்தில் அப்பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அந்நியபுருஷனுக்கு அதனது தோற்றத்தின் சங்கையே உண்டாகிறதில்லை. பிரமத்தின் விஷயத்திற்குப் பாகிய உற்பத்திஅங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் அந்நிய புருஷர்களுக்குத் தோற்றாமையில் சமாதானத்தைத் தேடுதலாகிய கிலேசமே பயனும். இவ்வாறு பாகிய பதார்த்தவாதி சௌகதமதத்தில் ஆத்மக்கியாதியின் வார்த்தை சம்பவிக்கின்றது. வியாவகாரிக பதார்த்தமே அவர்கள் மதத்தில் பாகியமாம். பிராதிபாஸிக ரஜதமுதலியன பாகியமன்று; கேவலம் ஆந்தரமேயாம்.

## ௧௫௧. பாகிய பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்கியாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்

அங்ஙனமாயினும் ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமேயாம். ஏனெனின் இரஜத முதலிய பதார்த்தம் சொப்பனமின்றி ஜாக்கிரத்தில் ஆந்தரமென்பது அப்பிரசித்தமாம். பாகிய சுபாவத்திற்குப் பிரமஸ்தலத்தில் ஆந்தரம் கற்பித்தல் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய தோஷமாம்.ஆந்தரமாயின்,"என்னிடத்து இரஜதம்,யான் இரஜதம்"

என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல்வேண்டும். "இது இரஜத" மென்பதாக இரஜதத்தின் பாகிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது.

இரஜதம் ஆந்த்ரமாய்ப் பாகியதேசத்தில் இல்லாதிருக்கினும், தோஷமகாத்மியத்தால் ஆந்த்ர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி பாகியத்தில் உண்டாகின்றது. பாகியத்தன்மை வடிவ இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை)சுத்தியிலிருக்கின்றது. தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் இதந்தை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. எத்தோஷத்தினால் ஆந்தர ரஜதம் உற்பத்தியாயிருக்கின்றதோ, அத்தோஷத்தினாலேயேஆந்தரத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தில் சுத்தியின் இதந்தை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இரஜதத்திற்குப் பாகிய தேசத்தில் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், பாகியதேசத்திற் சத்திய ரஜதமோ சம்பவியாது; அநிர்வசநீயம் மதிக்கப்படும். அவ்வநிர்வசநீய வஸ்து உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனை தோஷமாகும். ஆந்தரத்திலோ சத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. ஆந்தரமாயிருத்தலின் அதன் கேடும் உபாதானமும் அசக்கியமாம். ஆதலால் சத்தியமாயினும் கடகமுதலிய சித்தித்த வடிவப் பயனின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வஸ்துவின் கற்பனை உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீயக் கியாதியினால் ஆத்மக்கியாதியினும் இவ்விலாகவமிருக்கின்றதென்று இவ்வாறு கூறின், அதுவும் அசங்கதமாம்:—சுத்தியின் இதந்தை ரஜதத்தில் தோற்றுகின்றதென்று கூறுதலால் அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. இதந்தைத் தோற்றத்தில் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கின், சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தர்மியின் பிரதீதியினையும் அந்நியதாக்கியாதியென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆந்தரரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். எங்ஙனம்: இரஜதபதார்த்தம்சுத்தியினால் வியவகிதமாயிருக்கின்றது; அதனது தர்மத்தின் பிரதீதி சுத்தியிற் சம்பவியாதெனக் கூறின், உன்னுடைய மதத்திலும் சுத்தியினால் வியவகித உள்ளிடத்தில் இரஜ்தமிருக்கின்றது. அதனிடத்துச் சுத்தியின் தர்மமாகிய இதந்தையின் பிரதீதி சம்பவியாமை சமமாம்.

## ௯௫௨. ஆத்மக்கியாதி வாதத்தின் விலக்ஷணமான அத்வைத வாதத்தின் சித்தாந்தம்.

சித்தாந்தத்திலோ சுக்தியிலிருப்பதாகிய தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீயசம்பந்தம் இரஜதத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச் சம்சர்க்காத்தியாசமென்பர். அதிஷ்டானத்தின் சம்பந்தம் ஆரோபிதத்தில் யாண்டுத் தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டுச் சகல அதிஷ்டானத்தின் சம்சர்க்காத்தியாசமு முண்டாகின்றது. சம்சர்க்காத்தியாசமின்றி அந்நிய தர்மத்தின் பிரதீதி அந்நியத்தில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் அத்தியாசமின்றிச் சுக்தியிலிருக்கும் இதந்தையின் பிரதீதி ஆந்தர இரஜதத்திற் சம்பவியாமையால், ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். அநிர்வசநீயவஸ்துவின் அப்பிரசித்த கற்பனையாகிய தோஷம் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அஞ்ஞானத்தாற் சொல்லப்பட்டதாம். ஏனெனின்,

அத்வைத வாதத்தின் முக்கிய சித்தாந்தம் இதுவாம்:—சேதனம் சத்தியம்; அதற்கு வேறாகிய யாவும் மித்தையாம். அநிர்வசநீயத்தினை மித்தையென்பர். ஆதலால் சேதனத்திற்குப் பின்னமான பதார்த்தத்தினைச் சத்தியமென்று கூறுதலிலேயே அப்பிரசித்த கற்பனை இருக்கின்றது. சேதனத்திற்குப் பின்னமான பதார்த்தங்களில் அநிர்வசநீயத்தன்மையோ அதிப்பிரசித்தமாம். யுக்தியினால் விசாரிக்கின் அப்போது எவ்வநாத்மபதார்த்தங்களின் சொரூபமும் சித்தியாது; ஆனால் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் சகல அநாத்மபதார்த்தங்களும் அநிர்வசநீயமாம். சித்தாந்தத்தில் அநாத்ம பதார்த்தம் எதுவும் சத்தியமன்று. கந்தருவ நகரத்தினைப்போல சகலப் பிரபஞ்சமும் திருஷ்டநஷ்ட சுபாவமாம். சொப்பனத்தினும் ஜாக்கிர பதார்த்தங்களில் சிறிதும் விலக்ஷணத்தன்மையில்லை. சுக்தி ரஜதம் பிராதிபாஸிகமாம். காந்தை (ஸ்திரீ)யின் கை முதலியவற்றிலுள்ள இரஜதம் வியாவகாரிகமாம். இவ்வாற்றால் அநாத்ம பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மை சத்தியத்தன்மையான விலக்ஷணத்துவம் ஒன்றற்கொன்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது ஸ்தூலபுத்தியுடையவர்களுக்கு அத்வைத போதத்தில் பிரவேசித்தற் பொருட்டு அருந்ததி நியாயத்தாற் சொல்லப்பட்டிருகின்றது. ஸ்தூல புத்தியுடைய புருஷனுக்கு முதலிலேயே முக்கிய சித்தாந்தத்தின் கிரமத்தைச் சொல்லுமிடத்து, அற்புதமான அர்த்தத்தைக்கேட்டு

அநாத்ம சத்தியத்தன்மைப் பாவனையுடைய புருஷன் சாஸ்திரத்தின் விமுகனாய்ப் புருஷார்த்தத்தினின்றும் பிரஷ்டனாய் விடுவான். இதன்பொருட்டே அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கு வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் இருவகைச் சத்தை சொல்லப்பட்டது. சேதனத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை சொல்லப்பட்டது. பிரபஞ்சத்தின் சேதனத்தினும் நியூன (குறைந்த) சத்தை புத்தியில் ஆரூடமாய், சகல அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கும் சொப்பன முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் பிராதிபாஸிகத் தன்மையை அறிந்து, நிஷேத வாக்கியத்தினால் சகல அநாத்மாக்களையும் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூநியமே (சத்தையின் விளக்கமின்றியதே)ன்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இதனாற்றான் சத்தாபேதம் கூறப்பட்டது. அநாத்ம பதார்த்தங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று சத்தையின் வேறுபாட்டில் அத்வைத சாஸ்திரத்திற்குத் தாற்பரிய மில்லை. ஆதலால் அத்வைத வாதிக்கு அநிர்வசநீய பதார்த்தம் அப்பிரசித்தமா மென்று கூறுதல் விருத்தமாம்; வேறு வகையான சம்பவமில்லை. ஆதலால் இலாகவ கௌரவம் கூறுதல் முற்றும் அசம்பவமாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி யின்றி வேறு விதமாகவும் சம்பவிக்கின், கௌரவ தோஷத்தைக் கண்டு இப்பக்ஷத்தின் தியாகம் சம்பவிக்கும். முற்கூறிய கிரமமாக சத்கியாதிமுதலிய எந்தப் பக்ஷமும் சம்பவியாது. ஆதலால் கௌரவ இலாகவ விசாரமே பயனின்றியதாம்.

## கருசு. சித்தாந்தத்திற்கூறிய கௌரவ தோஷத்தின் பரிகார பூர்வகமாக இருவகை விஞ்ஞான வாதத்தின் அசம்பவம்.

ஆத்மக்கியாதியின் நிரூபணத்தின் ஆரம்பத்தில், பாகிய ரஜத உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் இரஜத தர்மியும் இதந்தைத் தருமமாகிய இவ்விரண்டற்கும் பாதத்தை அங்கீகரித்தலில் கௌரவமுண்டு. ஆத்மக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின் இதந்தை மாத்திரத்திற்குப் பாதமுண்டாகுதலால் தர்மியின் பாதத்தை அங்கீகரியாமையில் இலாகவமுண்டென்று கூறி இருக்கின்றது.

இக்கூற்றும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின், சுத்தியின் ஞானமுண்டாக "மித்தையாகிய இரஜதம் எனக்குத் தோற்றியது" என்றிவ்வாறு இரஜதத்தின் பாதம் எல்லோருக்கும் அநுபவசித்த

மாயுளது. ஆத்மக்யாதியின்படி இரஜதத்தில் மித்னதயாகிய பாகியத் தன்மைத் தோற்றமுண்டாய் இவ்வாறு பாத முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் தர்மியினது பாதத்தை இலாகவபலத்தால் கெடுக்கின், பாக முதலிய பயனைச் சாதிக்கும் வியாபார சமூகத்தில் ஒரு வியாபாரத்தைச் செய்து இலாகவபலத்தால் அதிக வியாபாரத்தை விடுதல் வேண்டும். பிரமமுடைய புருஷனுக்கு ஆப்தன் உபதேசஞ் செய்யின், அப்போது "இது இரஜத மன்று; இது சுத்தியா"மென்றிவ்வாறு இரஜதத்தினைச் சொரூபமாக நிஷேதஞ் செய்கின்றான். ஆத்மக்கியாதியின்படி "கண்டு இரஜத மில்லை" ஆனால் "ஆத்மாவினிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது" என்றிவ்வாறு இரஜதத்தினது தேச மாத்திரத்தின் நிஷேதஞ் செய்தல்வேண்டும். ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்து உற்பத்தியானதற்குப் பாகியதேசத்திற் கியாதி யிருக்கின்றது. இவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரியத்தினால் பாகிய பதார்த்தவாதி சௌகதரது ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறாக ஓர் பாகிய பதார்த்தமும் ஆந்தர பதார்த்தமு மில்லை. ஆனால் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவின் ஆகாரம் சகல பதார்த்தங்களுமாம். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞான வாதிக்கு விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவின் இரஜத வடிவமான கியாதி இருக்கின்றது என்னும் தாற்பரியத்தினாலும் ஆத்மக்கியாதி வாதம் அசங்கதமாம். விஞ்ஞானத்திற்கு வேறாக இரஜத மிருக்கின்றது. அது ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அதனை விஞ்ஞானவடிவ ஆத்மாவிற்கு அபின்னமாகக் கூறுதல் சம்பவியாது. விஞ்ஞான வாதியின் மதத்தில் சகல பதார்த்தங்களும் க்ஷணிகவிஞ்ஞான வடிவமாம்; அதனிடத்துப் பிரத்திய பிஞ்ஞையசம்பவமுதலிய அநேக தூஷணங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் ஆத்மக்யாதி சம்பவியாது.

## ௧௫௪-௧௬௧. அந்நியதாக்கியாதியின் கிரமமும் கண்டனமும்.

### ௧௫௪. அந்நியதாக்கியாதிவாதியின் தாற்பரியம்.

அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் அசங்கதமாம். இது அந்நியதாக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியமாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குச் சத்திய பதார்த்தத்தின் அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரம் இருக்கின்றதோ, அவனது தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்கு முன் கண்ட சமான பதார்த்தத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின், ஆண்டு

எதிரிலுள்ள சமான பதார்த்தத்தின் சாமாந்ய ஞானத்தால்முன் கண்டதின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அல்லது ஸ்மிருதி உண்டாகிறதில்லை; சமானமானதின் உணர்ச்சியால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. எந்தப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அல்லது எதன் உற்பூதசம்ஸ்கார முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் தர்மம் எதிரிலுள்ள பதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: சத்தியஇரஜதத்தின் அநுபவஜந்ய சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய புருஷனுக்கு இரஜத சமானமான சுத்தியோடு தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாயின் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அதனை ஸ்மரிக்கவே இரஜதத்தின் இரஜதத்தன்மைத் தர்மம் சுத்தியிற் காண்கின்றது. அல்லது நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாய் இரஜதப் பிரமத்தில் விலம்பம்உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திர சம்பந்தத்திற்கும் இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்திற்கும் இடையில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதாநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாக, ஸ்மிருதியின் வியவதானமின்றி விரைவாகவே சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தருமத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஸ்தலத்தில் எங்ஙனம் முன் கண்டதற்கொப்பானதின் ஞானத்தினால் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரம ஸ்தலத்தில் முன் கண்டதற்குச் சமானமான பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே, சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத முண்டாய்ச் சம்ஸ்கார கோசர தர்மத்தின் ஞானம் முன்னிருப்பதில் உண்டாகின்றது. இதனை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். அந்நியவடிவமாகத் தோற்றுதலை அந்நியதாக்கியாதி யென்பர். சுத்தியாகிய பதார்த்தத்தில் சுத்தித்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது; இரஜதத்தன்மை இல்லை. சுத்தியின் ஞானம் இரஜதத்தன்மை வடிவத்தாலுண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்நிய வடிவமாகப் பிரதீதி இருக்கின்றது.

## ௪௫௫. விசாரசாகரத்தின்கண் கூறிய இருவகைக் கியாதி வாதத்தில் முதல் பிராசீன மதத்தின் கிரமும் கண்டனமும்.

விசாரசாகரத்தில் அந்நியதாக்கியாதியில் இரண்டு பேதங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது பிரகாரம் இதுவாம்:— இரஜதப்பிரம முண்டாகுங்கால், ஆண்டுக் காந்தையின் கரமுதலிய

வற்றிலுள்ள இரஜதத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாய் அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் காந்தையின் கரத்தில் அல்லது கடையிலுள்ள இரஜதத்தின் முன்னிருக்குமிடத்துப் பிரதீதி அந்நியதாக்கியாதியாம். இம்மதத்தில் தர்மதர்மி அம்சத்திலோ இரஜதத்தின் ஞானம் யதார்த்தமாம். ஆனால் தேச அம்சத்தில் வேறுவகை ஞான முண்டு. கடை முதலியவற்றின் இரஜதம் மறைவா யிருக்கின்றது. அதனோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்திற்கு வியவகித இரஜதத்தோடு சம்பந்தமுண்டாய் ஞானமுண்டாகின்றது. இது தோஷத்தின் மகாத்மியமாம். இத்தன்மை அந்நியதாக்கியாதி இப்போதிருப்பனவாகிய நியாய முதலிய கிரந்தங்களில் காணப்படவில்லை. என்றாலும் இவ்வகையான அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டனம் அநேக நூல்களிலிருக்கின்றது.

இதில்இத்தோஷமிருக்கின்றது:—தேசாந்தரத்திலுள்ளஇரஜதத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாயின், கடையில் இரஜதத்தின் சமீபத்தில் வைக்கப்பட்ட பிற பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும். காந்தையின் கரத்திலுள்ள இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்கால் காந்தையினது கரத்தின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். அன்றியும் இங்ஙனம் கூறின்:— அந்நியதாக்கியாதிக்குக் கேவலம் இந்திரியத்தினால் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் பூர்வாநுபவத்தினால் உண்டாகிய சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய தோஷமுள்ள நேத்திரத்தால் அந்நியதாக்கியாதி ஞானம் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் உற்பூத சம்ஸ்காரம் நேத்திரத்தின் சககாரியாம். இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தினால் இரஜதத்தின் ஞானமே உண்டாகின்றது. அந்நியபதார்த்த கோசர சம்ஸ்காரமோ இருக்கின்றது; ஆனால் உற்புத்தமன்று. இதனால் அந்நிய வஸ்துவின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரத்தின் உற்புத்தத்தன்மையும் அநுற்புத்தத்தன்மையும் காரியத்தினால் அநுமேயமாம்; ஆதலால் தோஷமில்லை. என்றாலும் யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுத்திக்குச் சமானமாக ஆரோபித இரஜதத்தின் பரிமாணம் தோற்றுகின்றது. இலகுவான சுத்தியில் இரஜதப் பிரமமுண்டாகுங் காலத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட இரஜதத்தினும் இலகுத்தன்மை தோற்றுகின்றது. மகத்தாகிய சுத்தியில்

இரஜதப்பிரமமுண்டாகுங்கால் ஆண்டு மகத்துப் பரிமாணமுடைய இரஜதம் தோற்றுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஆரோபிக்கப்பட்ட பதார்த்தத்தில் அதிஷ்டான பரிமாணத்தின் நியமமிருத்தலின், சுத்தி முதலியவற்றின் இரஜதத்தன்மை முதலிய தர்மத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அந்நிய தேசத்திலுள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகுமாயின், ஆரோபிதத்தில் அதிஷ்டான பரிமாணத்தின் நியமம் வேண்டியதில்லை. சுத்தியினது இலகு பரிமாணமும் அங்ஙனமே மகத்பரிமாணமும் தோற்றுகின்றன. ஆதலால் தேசாந்தரத்தின் இரஜதத்தினது பிரதீதி இல்லை. இரஜத சம்ஸ்காரமுடையவர்களுக்கு அந்நியபதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி சம்பவிக்கிறதில்லையாயினும், எல்லா இடங்களிலும் உள்ள அநந்த இரஜதங்களின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு அளவின்றிய தூஷணங்களால் விழுங்கப்பட்டதாம் இப்பக்ஷம். இதனாற்றான் தற்காலத்தைய நூல்களில் இப்பக்ஷம் காணப்படுகிறதில்லை.

## ௧௫௬. முற்கூறிய அந்நியதாக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றதென்னும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தை அநேக நூலாசிரியர்களாகிய நையாயிகர் எழுதியிருக்கின்றனர். என்றாலும் அவர்கள் எழுத்தும் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விருத்தமாம். ஆதலால் விசுவசிக்கத்தக்கதன்று :— சொப்பன ஞானத்தினை நையாயிகர் **மானஸவிபரீயய** மென்பர். அந்நியதாக்கியாதியினை **விபரீயய** மென்பர். சுருதியில் சொப்பன பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. "நதத்ர ரதா நரதயோகா நபந்தாநோ பவந்த்யத ரதாந்ரதயோகாந்பத: ஸ்ருஜதே-ஆண்டு இரதமுமில்லை. இரதத்திற் பூட்டியனவுமில்லை. வழியுமில்லை. இனி இரதங்களும் இரதத்திற்பூட்டியனவும் வழிகளும் ஆகக்கடவனவென்று சிருஷ்டிக்கின்றார்" என்பது (பிருகதாரணிய) சுருதி. அது வியாவகாரிக இரதம், குதிரை, வழியென்பவற்றைச் சொப்பனத்தில் நிஷேதித்து, அநிர்வசநீய ரதம் குதிரை வழி என்பவற்றின் உற்பத்தி கூறியிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "ஸந்த்யே ஸ்ருஷ்டிராஹஹி-சந்தியிற் (சொப்பனத்திற்) சிருஷ்டியை (சுருதி) கூறுகின்றது." என்பது வியாசசூத்திரம். அதுவும் சொப்பனத்தின் அநிர்வசநீய பதார்த்தங்

களின் சிருஷ்டியைக் கூறி யிருக்கின்றது. வியாசராற் செய்யப் பட்ட சூத்திரம் ஸ்மிருதி வடிவமாம்.

இவ்வாற்ருல் நையாயிகர்களது அந்நியதாக்கியாதி வாதம் சுருதி ஸ்மிருதி விருத்தமாம். நேத்திரத்திஞல் வியவகித இரஜதத் தன்மையின் ஞானம் சுத்தியிற் சம்பவியாது. சுத்திக்குச் சமீபத் தில் இரஜதமிருக்குமாயின், இரண்டற்கும் சையோக முண்டாய் இரஜதத்திலுள்ள இரஜதத்தன்மையின் நேத்திர ஜந்நியப் பிரம ஞானம் சுத்தியிற் சம்பவிக்கின்றது. யாண்டுச் சுத்தியின் சமீ பத்தில் இரஜத மில்லையோ, ஆண்டுச் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைப் பிரமம் நேத்திர ஜந்நியமென்பது சம்பவியாது. ஏனெனின் விசே ஷண விசேஷியங்களோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாக இந்தி ரியஜந்நிய விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சத்திய ரஜத மிருக்கின்றதோ, ஆண்டு விசேஷணம் இரஜதத்தன்மையாம்; விசே ஷியம் இரஜதவியக்தியாம். இரஜதவியக்தியோடு நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்தமுண்டாகின்றது. இரஜதத்தன்மையோடு நேத் திரத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆதலால் "இது இரஜத" மென்பதாக இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் நேத் திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜதத் தன்மை விசிஷ்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷியமா கிய சுத்தியிஞேடு நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. இரஜதத்தன்மை விசேஷணத்தோடு சையுக்த சமவாய மில்லை. இர ஜதவியக்தியோடு சையோக முண்டாயின், இரஜதத்தன்மையோடு சையுத்த சமவாயமுண்டாகும். இரஜதவியக்தியோடு சையோகத் தின் அபாவத்தால் இரஜதத்தன்மையோடு சையுத்த சமவாயத் தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரஜத விசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை.

## கருள. பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கேதுவாகிய அறுவகை இலௌகிகமும் மூவகை அலௌகிகமு மாகிய இரண்டு சம்பந்தங்கள்.

நையாயிகர் கூறுவதாவது:—பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏது வாகிய விஷய இந்திரியங்களின் சம்பந்தம் இருவகையாம். ஒன்று இலௌகிகசம்பந்தம்; மற்றையது அலௌகிகசம்பந்தம். சையோக முதலிய அறுவகைச் சம்பந்தங்களும் இலௌகிக மெனப்படுகின்றன.

சாமாநியலக்ஷணம், ஞானலக்ஷணம், யோக ஜந்நிய தர்மலக்ஷணம் என மூவகை அலௌகிக சம்பந்த முண்டு. இலௌகிக சம்பந்தத்தின் உதாரணத்தையும் சொரூபத்தையும் பிரத்தியக்ஷ நிரூபணத்திற் கூறி யிருக்கின்றோம்.

அலௌகிக சம்பந்தத்தின் உதாரணமும் சொரூபமும் இவ்வாறாம்:—யாண்டு ஒரு கடத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரே கடத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகிறதில்லை. கடத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய சகல கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் நேத்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. ஆனால் நவீன மதத்தில் நேத்திரசையுக்த கடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும், தேசாந்தரங்களிலுள்ள கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் ஒரே கணத்தி லுண்டாகின்றன. பிராசீன மதத்தில் நேத்திரசையுக்த கடத்தின் சாக்ஷாத்காரம் முதற்கணத்தி லுண்டாகின்றது. ஆனால் நவீன மதத்தில் நேத்திர சையுக்தகடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும், தேசாந்தரத்தின்கண்ணுள்ள கடத்தின் சாக்ஷாத்காரமும் இரண்டாவது கணத்தி லுண்டாகின்றன. இரண்டு சாக்ஷாத்காரமும் நேத்திர ஜந்நியமாம்; ஆனால் சம்பந்தம் பின்னமாம். இவை இரண்டு மதங்களாம். இவற்றுள் பிராசீனக் கிரமம் எளிதாம். ஆதலால் பிராசீனக் கிரமத்தினையே கூறுவாம்:— முன்னிடத்திருக்கும் கடத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாய், "இது கடம்" என்பதாக ஒரு கடத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. இச்சாக்ஷாத்காரத்திற் கேது சையோகசம்பந்தமாம். ஆதலால் இச்சாக்ஷாத்காரம் இலௌகிக சம்பந்த ஜந்நியமாம். இச்சாக்ஷாத்காரத்திற்கு விஷயம் கடமும் கடத்தன்மையுமாம். அவற்றுள் வியக்தி விசேஷியமும், கடத்தன்மைப் பிரகாரமுமாம். விசேஷணத்தைப் பிரகாரமென்பர். இந்தஞானத்திற்பிரகாரமாகியகடத்தன்மை எதுவோ அது எல்லாக் கடங்களிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முன்னிடத்துள்ள கடத்தின் ஞான காலத்தில் நேத்திரேந்திரியத்தின்சுவஜந்நியஞானப் பிரகாரவடிவ கடத்தன்மையுடைமைச் சம்பந்தம் சகல கடங்களிலும் இருக்கின்றது. இச்சம்பந்தத்தால் நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய சகல கடங்களின் சாக்ஷாத்காரமும் இரண்டாவது கணத்தில் உண்டாகின்றது. இச்சாக்ஷாத்காரத்தின் விஷயம் முன்னுள்ள கடமுமாம். ஏனெனின், கடத்தன்மையுடைமை

எங்ஙனம் அந்நிய கடங்களி லிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே முன்னிருக்கும் கடத்திலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முன்னிருக்கும் கடத்தைக் கோசரிப்பன இரண்டுஞானங்களாகின்றன. முதல் க்ஷணத்தில்இலௌகிக ஞானமுண்டாகின்றது.இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அலௌகிக ஞான முண்டாகின்றது. கூறிய இச்சம்பந்தம் அலௌகிகமாம். அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய ஞானமும் அலௌகிகமாம். இந்திரியத்திற்குச் சகல கடங்களினோடும் சுவ ஜந்நிய ஞான விசேஷண வடிவ கடத்தன்மையுடைமைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. யாண்டு நேத்திர ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரம் ஒரு கடத்திற்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுவ வென்னுஞ் சொல் நேத்திரத்தை அறிவிப்பதாம். யாண்டுத் துவக்கினால் ஒரு கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுவ வென்னுஞ் சொல் துவக்கை அறிவிப்பதாம். இவ்வாறு எவ்விந்திரியத்தினால் ஒரு வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய ஜந்நியமாகவே சகல கடங்களின் அலௌகிக சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது.நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய ஒரு கடத்தின் இலௌகிக சாக்ஷாத்கார முண்டாயின், துவக்கிந்திரியஜந்நிய சகலகடங்களின் அலௌகிக சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகிறதில்லை. நேத்திர ஜந்நிய ஒரு கடத்தின் ஞான முண்டாகவே சுவ என்பது நேத்திரம்; அதனால் ஜந்நியமென்பது "இது கட" மென்னும் ஞானம்; அதனிடத்துப் பிரகார (விசேஷண) வடிவமாகிய கடத்தன்மை யாதோ அதனையுடைமை அதாவது அதன் ஆதாரத்தன்மை சகல கடங்களிலு மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சகல கடங்களின் ஞானத்திற்கும் ஏது முற்கூறிய சம்பந்தமாம். அது ஒரு கட ஞான முண்டாயின், அப்போது நேத்திர ஜந்நிய ஞானத்தில் கடத்தன்மைவிசேஷணமுண்டாகின்றது. முன்னிருக்கும் கடத்தின் இலௌகிக ஞானத்தால் முற்கூறிய சம்பந்தம் சம்பவியாது. ஆதலால் இலௌகிக ஞானம் முதற்கணத்தில் உண்டாகின்றது; அலௌகிகம் உத்தரக்ஷணத்தி லுண்டாகின்றது. இது பிராசீனக் கிரமம். நவீனக் கிரமத்தால் ஒரே ஞானம் சகல கடகோசரமாகின்றது. முன்னிருக்கும் கட அம்சத்தில் இலௌகிக முண்டாகின்றது. தேசாந்தரத்திலுள்ள கடாம்சத்தில் அலௌகிக முண்டாகின்றது. பிரசங்கத்தா லடையப்பட்ட ஒரு கிரமத்தைக் கூறினோம். விரிதலஞ்சி நவீனக் கிரமத்தைக் கூறவில்லை. இது சாமாநியலக்ஷண சம்பந்தம். சாமாந்நிய மென்பது ஜாதியும்

இலக்ஷணமென்பது சொரூபமுமாமாகலின் ஜாதிசொரூப சம்பந்தமாம். இதனால் இது பெறப்பட்டதாயிற்று:—நேத்திரஜந்நிய ஞான விசேஷண வடிவ கடத்தன்மையுடைமையைக் கூறுதலால் கடத்தன்மையே சித்திக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய சம்பந்தம் சாமாநிய சொரூபமாம். அல்லது கடத்தன்மை யதிகரணத்தினைக் கடத்தன்மை யுடைமை எனக் கூறினும் சாமாநிய லக்ஷண சம்பந்தமே இருக்கின்றது. ஏனெனின் அநேக அதிகரணங்களில் அதிகரணத்தன்மைத் தர்மம் சாமாநியமாம். இந்த ஸ்தானத்தில் அநேகங்களிலிருக்கும் சமானதர்மம் எதுவோ அது சாமாநிய சப்தத்திற்குப் பொருளாம். கேவலம் ஜாதியே சாமாநிய சப்தத்திற்குப் பொருளன்று. ஆதலால் அநேக கடங்களில் கடத்தன்மை அதிகரணத்தன்மையும் சமானதர்மமாய் இருத்தலின் சாமாநியமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஒரு வியக்தியோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாக, இந்திரிய சம்பந்தியாகிய வியக்தியின் சமான தர்மமுடைய இந்திரிய சம்பந்தியாகிய சகல வியக்தியோடும் இந்திரியத்தின் சாமானிய லக்ஷண அலௌகிக சம்பந்த முண்டாதலால், வியவகித அவ்வியவகித வஸ்துக்களின் இந்திரிய ஜந்நிய அலௌகிக சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது.

ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தின் உதாரணத்தோடு கூடிய சொரூபம் இதுவாம். யாண்டு இந்திரியயோக்கிய பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, இந்திரிய சம்பந்தகாலத்தில் அவ்விந்திரிய அயோக்கியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரியசம்பந்தியாகியபதார்த்தம், ஸ்மிருதிகோசர பதார்த்தம் என்பவற்றின் ஏகஞான முண்டாகின்றது. ஆண்டு எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்த அம்சத்தில் அந்தஞானம் அலௌகிகமாம். எந்த அம்சத்தினது இந்திரியசம்பந்த ஜந்நியமாகின்றதோ அந்த அம்சத்தில் லௌகிக மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சந்தனத்தோடு நேத்திரேந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகுங்காலத்தில் சுகந்த தர்மத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாயின், அப்போது நேத்திரேந்திரிய ஜந்நிய "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சந்தனத்தன்மை விசிஷ்ட சந்தனமோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியமாம். சந்தனத்தின் தர்மம் சுகந்தமாம்; அதனோடு நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுமிருக்கின்றது. என்றாலும் நேத்திர யோக்கியம் சுகந்த மன்று.

கிராணயோக்கியம் சுகந்தமாம். ஆதலால் நேத்திர ஸம்யுக்த சம
வாய சம்பந்தத்தால் சுகந்த தர்மத்தின் சாக்ஷுஷ சாக்ஷாத்கார
முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் நேத்திர ஸம்யோகத்தால் சந்தன வியக்
க்தியின் சாக்ஷுஷ ஞானமும் நேத்திர ஸம்யுக்த சமவாயத்தால்
சந்தனத்தன்மைச் சாக்ஷுஷஞானமு முண்டாகின்றன. சந்தனத்
தின் சுகந்த குணத்தால் நேத்திரத்தின் ஸம்யுக்த சமவாய சம்
பந்தம் இருப்பதாயினும் பயனில்லாததாம். என்றாலும் நேத்திர
ஸம்யோகம் இருக்கும்போதே, "சுகந்தமுடையதுசந்தனம்" என்ப
தாகச் சந்தனகோசர சாக்ஷுஷ ஞானம் அநுபவசித்தமாம். ஆத
லால் சந்தனத்தின்கண் உள்ள சுகந்த குணத்தோடு நேத்திரத்
தின் சம்பந்தம் ஓர் சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளுதல்
வேண்டும். ஆண்டு வேறு எச்சம்பந்தமும் நேத்திரத்திற்குச் சுகந்த
குணத்தோடில்லை. நேத்திர ஸம்யுக்த சமவாய மிருக்கின்றது.
அது கந்தஞானத்தை உண்டுபண்ணுவ தன்று. எவனுக்குச் சந்
தனத்தின் சுகந்தத்தன்மை கிராணத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்ட
தாகின்றதோ, அவனுக்கே நேத்திரத்தினால் சந்தனத்தின் "சுக
ந்தமுடையது சந்தன"மென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. எவ
னுக்குச் சந்தனத்தின் சுகந்தமுடைமை கிராணத்தினால் அநுபவி
க்கப்பட்ட தாகிறதில்லையோ, அவனுக்குச் சந்தனத்தினோடு நேத்
திரத்தின் ஸம்யோக முண்டாகச் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மெ
ன்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பூர்வ அநுபவ
ஜந்ய சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரத்திற்குச் "சுகந்தமுடையது சந்
தன" மென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தினால் அந்வயவெதிரேக மிருக்கி
ன்றது. ஆதலால் "சுகந்தமுடையது சந்தனம்"என்னும் சாக்ஷுஷ
ஞானத்திற்குச் சுகந்தாநுபவஜந்ய சம்ஸ்காரம் அல்லது சுகந்த
ஸ்மிருதி ஏதுவாம். சுகந்த சம்ஸ்காரத்திற்கு அல்லது ஸ்மிருதிக்
குச் சுகந்தப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சுவதந்திர காரணத்தன்மையைக்
கூறின், சுகந்தஅம்சத்தில் அந்த ஞானம் சாக்ஷுஷமாகாது. "சுக
ந்தமுடையது சந்தன"மென்னும் ஞானம் சுகந்தாம்சத்திலும் சந்
தன சந்தனத் தன்மைகளைப்போலச் சாக்ஷுஷ மென்பதே அநு
பவசித்தமாம். ஆதலால் அந்த ஞானத்திற் கேதுவாகிய சம்ஸ்கா
ரத்திற்காவது ஸ்மிருதிக்காவது நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் அங்கீ
கரித்தல்வேண்டும். நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தினை அங்கீகரிக்கின்,
சுகந்தஞானமும் சம்ஸ்கார அல்லது ஸ்மிருதிவடிவ நேத்திரத்தின்

சம்பந்த ஜந்நியமாம்; ஆதலால் சாக்ஷாஷமாம். ஆனால் சம்ஸ்காரம் அல்லது ஸ்மிருதி நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டதாமாயின் நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுளதாம். எங்ஙனம் கடத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட சையோகம் கடத்தின் சம்பந்தமெனப்படுகின்றதோ, படத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட சையோகம் படத்தினதெனப்படுகின்றதோ, இவ்வாற்றால் சுகந்த கோசரஸ்மிருதியும் சம்ஸ்காரமும் நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டனவாமாயின், நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்கும். வேறுவகையாக நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் சுகந்தத்தின் ஸ்மிருதிக்காவது சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரத்திற்காவது கூறுதல் சம்பவியாதாகலின், இவ்வாற்றால் நேத்திரத்தால் நிரூபிக்கப்பட்டனவாம். எப்போது சந்தனத்தின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகிறதோ, அப்போது மனதிற்கும் ஆத்மாவிற்கும் சம்பந்தமுண்டாய், மனதிற்கும் நேத்திரத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆத்ம சையுக்த மன சையுக்த நேத்திரத்திற்குச் சந்தனத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் மன ஆத்மாக்களின் சையோகமும் மன நேத்திரங்களின் சையோகமும் சந்தன சாக்ஷாத்காரத்திற்கு ஏதுவாம். எக்காலத்தில் ஆத்ம சையுக்த மனதிற்கு நேத்திரத்தோடு சையோகமுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்தில் சுகந்தத்தின் ஸ்மிருதி அல்லது சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரம் ஆத்மாவினிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தா லிருக்கின்றது. அவற்றின் விஷயம் சுகந்தமாம். ஆதலால் சுவசையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஞானம், அல்லது சுவசையுக்த மனசையுக்த ஆத்ம சமவேத சம்ஸ்காரம் சந்தனத்திற்குச் சுகந்தத்தி லிருக்கின்றது. ஏனெனின் சுவசப்தத்தாற் நேத்திரம் கொள்ளப்படுகிறது. அதனோடு சையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது மனமாம்; அதனோடு சையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது ஆத்மாவாம். அதனிடத்துச் சமவேதத்தி (சமவாயசம்பந்தத்தா லிருப்பத)ற்குச் சுகந்தத்தின் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. சுகந்தத்தின் சம்ஸ்காரமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஆத்மாவிலிருப்பதாம். ஆதலால் நேத்திரசையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஸ்மிருதி ஞானமும், நேத்திரசையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத சம்ஸ்காரமுமாகிய இவ்விரண்டும் நேத்திரநிரூபிதமாம். நேத்திரத்தால் நிகழும் சொரூபமாகிய இது பரம்பரையாம். ஆதலால் நேத்திரத்தின்சம்பந்தமிருக்கின்றது.இந்தப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்

திற்குப் பிரதியோகி நேத்திரமும், அநுயோகி சுகந்தமுமாம். எதனிடத்துச் சம்பந்தமிருக்குமோ அது சம்பந்தத்தின் அநுயோகி யெனப்படுகின்றது. ஸ்மிருதிரூப அல்லது சம்ஸ்காரரூப முற்கூறிய பரம்பரையால் நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் யாதோ அதன் விஷயம் சுகந்தமாம். ஆதலால் முற்கூறியசம்பந்தத்திற்குச்சுகந்தம் அநுயோகியாம். ஞானத்தின் அதிகரணத்தன்மை விஷயத்தில் அநுபவ சித்தமாம். ஆதலால் ஆத்மாவைப்போல விஷயமும் ஞானத்திற்கு அதிகரணமென்றும், அநுயோகியென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: "கடத்தில் ஞானம்" என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் "கடவிருத்தி ஞானம்" என்பது கூறிய வாக்கியத்திற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றால் விஷயமும் ஆத்மாவினைப் போல ஞானத்திற்கு ஆதாரமா யிருத்தலால் அநுயோகியாம். ஆனால் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஞானங்களுக் காதாரம் ஆத்மாவாம். விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானத்திற்கு ஆதாரம் சுகந்த முதலிய விஷயங்களாம். எது ஞானத்திற்கு ஆதாரமாகின்றதோ, அதுவே சம்ஸ்காரத்திற்கு ஆதாரமாகின்றது. ஏனெனின் பூர்வ அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பத்தியாகின்றது. அநுபவத்திற்குச் சமான விஷயமுடைய பின் ஸ்மிருதி முதலிய வற்றினை உண்டாக்குகின்றது. ஆதலால் முன் அநுபவம், சம்ஸ்காரம், ஸ்மிருதி என்னும் மூன்றற்கும் ஆசிரயமாகிய விஷயம் சமானமாம். ஆதலால் சுகந்தகோசர சம்ஸ்காரமும் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுகந்தத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திரப்பிரதியோகியினையுடைய சம்ஸ்காரத்திற்கு அநுயோகி சுகந்தமாம். இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதி வடிவ அல்லது சம்ஸ்கார வடிவ சம்பந்தம் நேத்திரத்திற்குச் சுகந்தத்தா லிருக்கிறது. சையோக சம்பந்தம் சந்தன வியக்தியினோ டிருக்கின்றது. சையுக்தசமவாயம் சந்தனத்தன்மையோடிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்றினையும் விஷயஞ்செய்வது "சுகந்தமுடையது சந்தன"மென்னும் நேத்திரேந்திரிய சாக்ஷாத்காரமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தனமா" மென்பது வாக்கியத்திற்குப் பொருள். நேத்திரத்தினால் சுகந்தம், சந்தனத்தன்மை, சந்தனம் என்பவற்றின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகுமிடத்துச் சந்தனத் தன்மையோடு ஆண்டு இலெளகிக சம்பந்த மிருக்கின்றது. சையோகமுதலிய ஆறு சம்பந்தங்களை இலௌகிக சம்பந்த மென்பர். ஸ்மிருதியின் சம்ஸ்காரமும் இலௌகிகசம்பந்தத்திற்கு வேறாயிருத்தலின் அலௌகிக

மெனப்படும். யாண்டுச் சந்தனத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த காலத்தில் சுகந்த ஸ்மிருதி அநுபவ சித்தமாகின்றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதிவடிவ சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியின் அநுபவ முண்டாகாவிடின், சம்ஸ்காரமே சம்பந்தமாம். இந்த அலௌகிக சம்பந்தத்தினை ஞானலக்ஷண சம்பந்த மென்பர். ஸ்மிருதியினிடத்தோ ஞான சப்தத்தின் பிரயோகம் பிரசித்தமாகவே இருக்கின்றது. சம்ஸ்காரமும் ஞான ஜந்நியமாய்ப் பின் ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவ தாகின்றது. இதனால் ஞானத்தின் சம்பந்தமுடையதா யிருத்தலால் ஞான மெனப்படுகின்றது.

அங்ஙனமே யோகிக்கு இந்திரிய சம்பந்தியின் சாக்ஷாத்காரத்தினைப் போல இந்திரியத்தினால் வியவகிதத்தின் சாக்ஷாத்காரமுமுண்டாகின்றது. ஆண்டு யோகாப்பியாசத்தினால் இந்திரியத்தில் விலக்ஷண சாமார்த்திய முண்டாகின்றது. ஆதலால் யோகஜ தர்மமே இந்திரியத்தின் சம்பந்த மெனப்படுகின்றது. ஆனால் இதனிடத்து மதபேத மிருக்கின்றது.

ஜகதீசபட்டாசாரியர் மதம் இதுவாம்:— எவ்விந்திரியத்திற்கு யோக்கியம் எப்பதார்த்தமாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அப்பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. யோகிக்கு மறைந்துள்ளன, சென்றன, வருவன என்பவற்றின் இந்திரிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்றது. யோகிக் கந்நியமானவர்களுக்கு வர்த்தமான இந்திரிய சம்பந்தமுடையதின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்திற்கு எப்பதார்த்தம் யோக்கியமன்றோ, அவ்விந்திரியத்தால் அப்பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் யோகிக்கு முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: உருவத்தின் ஞானம் நேத்திரத்தினாலேயே உண்டாகின்றது; இரச முதலியவற்றால் உண்டாகிறதில்லை.

வேறு சில நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:— யோகத்திற்கு அற்புதமகிமை இருக்கின்றது. அப்பியாசத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளால் யோகஜதர்மம் விலக்ஷணமாக உண்டாகின்றது. சிலரிடத்திலோ அப்பியாசத்தின் மேம்பாட்டால் இத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாகின்றது. ஒரு இந்திரியத்தால் யோக்கிய அயோக்கியமான எல்லாவற்றின் ஞானமும் உண்டாகின்றது. எல்லாவிதத்தினாலும் யோகஜ தர்மத்தினால் வியவகிதத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் யோகஜ தர்மமும் அலௌகிக சம்பந்தமாம்.

## ௧௫௮. நியாயமதத்தில் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் சுத்தியில் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தன்மையின் ஞானமும், அந்தஞானம் சுகந்தமுடைய சந்தனத்தின் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணமாதலும்

இவ்வாற்றால் இந்திரியத்தின் சையோக முதலிய சம்பந்தமின்றி, அலௌகிக சம்பந்தத்தினாலும் இந்திரிய ஜந்ய சாக்ஷாத்கார முண்டாதலால்,'தேசாந்தரத்தின் கண்ணுள்ள இரஜதத்திலிருக்கும் இரஜதத்தன்மையின் சாக்ஷுஷ சாக்ஷாத்காரமும் சுத்தியினிடத்து அலௌகிக சம்பந்தத்தாற் சம்பவிக்கின்றது. சுகந்த ஸ்மிருதியும், சந்தனத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் "சுகந்தமுடையது சந்தனம்" என்பதாக யோக்கிய அயோக்கிய அநுபவகோசர சாக்ஷுஷ ஞானமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் சுத்தியினோடு உண்டாகின்றது. சுத்தி வியக்தியோ நேத்திரயோக்கியமாம். இரஜதத்தன்மை ஜாதி பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாயினும், ஜாதியின் ஆசிரயமாகிய வியக்தி யாண்டுப் பிரத்தியக்ஷ கோசரமாகின்றதோ, ஆண்டு ஜாதி யோக்கியமாம். யாண்டு ஜாதியின் ஆசிரயம் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய மல்லவோ, ஆண்டு ஜாதி அயோக்கியமாம். இப்பிரசங்கத்தில் இரஜதத்தன்மையின் ஆசிரயமாகிய இரஜதவியக்தி நேத்திரத்தோடு வியவகிதமாம். ஆதலால் நேத்திர யோக்கியமன்று. எங்ஙனம் சுகந்த அம்சத்தில் சந்தன ஞானம் அலௌகிகமோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத"மென்னும் ஞானமும் இரஜதத்தன்மை அம்சத்தில் இலௌகிகமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானத்தால் சந்தனத்தின் கண்ணுள்ள சுகந்தம் சந்தனத்தில் தோற்றுகின்றது. "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்தால் இதுவெனும் பதார்த்தத்திலில்லாத இரஜதத்தன்மை இதுவெனும் பதார்த்தத்திற் றோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே மற்றும் விலக்ஷணத்தன்மை யுளது:— "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானத்தால் நேத்திரத்திற்கு அயோக்கியமான சுகந்தம் தோற்றுகின்றது. சந்தனத்தின் சகல சாமானிய விசேஷத்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்தினால் வியவகிதமா யிருத்தலின், நேத்திரத்திற்கு அயோக்கியமான இரஜதத்தன்மையின் விளக்கமோ சுகந்த விளக்கத்திற்

குச் சமானமாம். ஆனால் சந்தனத்தின் விசேஷ வடிவ சந்தனத் தன்மையின் விளக்கம்போல சுத்தியின் விசேஷ வடிவ சுத்தித் தன்மையின் விளக்கம் உண்டாகிறதில்லை. மலயாசலத்தின்கண் உண்டாகிய காஷ்ட விசேஷ வடிவமான சந்தனத்தின் அவயவம் தோற்றுகின்றது. சுத்தியின் முக்கோணத்தன்மை முதலிய விசிஷ்ட அவயவம் தோற்றுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பேதமுண்டு. யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மைகள் கிரமமாக முற்கூறிய பேதத்தினால் ஆயினவாகவே இருக்கின்றன. இந்திரியத்தின் சையோகமும் அயோக்கியதர்மத்தின் ஸ்ருதியுமாகிய சாமக்கிரி இரண்டுஞானங்களிலும் சமமாம். சாமக்கிரி பேதமின்றி முற்கூறியவகையின் விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் சாமக்கிரியினிடத்துத் தோஷமின்றிய தன்மையும் தோஷத்தோடுகூடிய தன்மையுமாகிய விலக்ஷணத்தன்மை யிருக்கின்றது. இதனால் முற்கூறிய விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் "வாசனையுடைத்து சந்தனம்" என்னுமிடத்தில் ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தை நிரூபிக்குந்தன்மை நேத்திரத்திற்கிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத" மென்னும் ஸ்தானத்திலும் நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானசம்பந்த மிருக்கின்றது. அதை நிரூபிப்பது நேத்திரமாம். விஷயம் இரஜதத்தன்மையாம். அது ஸ்மிருதிஞானத்திற்கு அநுயோகியாம். எவ்விஷயத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானத்திற்கு அநுயோகியாம். நேத்திரத்தோடு சையோகமுடையதா யிருத்தலின் நேத்திரசையுக்தம் மனமாம்; அதனோடுசையுக்தம் அதாவது சையோகமுடையது ஆத்மாவாம்; அதனிடத்துச் சமவேத ஞானம் இரஜதத் தன்மையின் ஸ்மிருதியாம். அது விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தன்மையி லிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானவடிவ நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் இரஜதத்தன்மையி லிருத்தலால், நேத்திர சம்பந்தப்பட்ட இரஜதத்தன்மையின் பிரமஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம்.

அல்லது ஞானரூப சம்பந்தமில்லை; ஆனால் ஞானத்தின் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திரசையுக்த, மனசையுக்த, ஆத்மசமவேத ஞானத்தின் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தம் அலௌகிக சம்பந்தமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்

ஜம் ஸ்தானத்தில் சம்பந்தவடிவ முற்கூறிய விஷயத்தன்மை சுகந்தத்தி லிருக்கின்றது. "இது வெள்ளி" யென்னு மிடத்தில் நேத்திர சையுக்த மனசையுக்த ஆத்மசமவேத ஞானம் இரஜதத்தன்மை ஸ்மிருதியாம். அதன் விஷயத்தன்மை இரஜதத்தன்மையி லிருக்கின்றது. இவ்வாறு விஷயத்தன்மை யம்ச சம்பந்தத்தைச் சேர்த்தால் சம்பந்தத்தின் அநுயோகி சுகந்த இரஜதத்தன்மைக ளென்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இதனால் அந்நியதாக்கியாதி வாதம் சம்பவிக்கின்றது. நேத்திரத்தின் சம்பந்தமின்றி, இரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இத்தோஷம் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இல்லை. இவ்வாற்றால் இரஜதத்தன்மைவடிவ விசேஷணத்தோடு நேத்திரத்தின் அலௌகிக சம்பந்தமும், சுத்தி வடிவ விசேஷியத்தோடு இலௌகிக சம்பந்தமும் அங்கீகரித்து, அந்நியதாக்கியாதியின் சம்பவத்தைக் கூறுகின்றார்.

## ௧௫௯. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் நியாயத்திற் கூறிய தோஷம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியில் இத்தோஷத்தைக் கூறுகின்றார்:—அந்நியதாக்கியாதி வாதிக்குப் பிரமஞானத்தின் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரிப்பதாகின்றது. அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு இரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய விஷயங்களின் காரணத்தன்மையும், அவற்றின் ஞானத்தினது காரணத்தன்மையும் அங்கீகரிக்க வருகின்றது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுளது. அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதியின்றி நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை. சிலவிடத்து அந்நியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின்றனர்; சிலவிடத்து அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் முழுவதும் அந்நியதாக்கியாதியினையே அங்கீகரித்தல் தகுதியாம். முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின், அத்வைதவாதிக்குத் தன் மதநூல்களோடு விரோதமுண்டாகும். கேவல அநிர்வசநீயக்கியாதியினால் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு அநிர்வசநீயக்கியாதி சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அத்வைத மதநூல்களில் அந்நியதாக்கியாதியே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எங்ஙனம் அநாத்ம பதார்த்தங்களில் பாதிக்கப்படாத்தன்மை வடிவ சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய பாதிக்கப்படாத்தன்மையின் உற்பத்தியினை

அநாத்ம பதார்த்தங்களிற் கூறுவோமாயின், இக்கூற்று "பிறப்பில்லாததற்குப் பிறப்புண்டாயிற்று, நித்தியத்திற்குத் துவம்சமுண்டாயிற்று" என்னும் வாக்கியங்களுக்குச் சமானமாக விருத்தமாம். ஆதலால் ஆத்ம சத்தியத்தன்மை அநாத்மாவினிடத்தில் தோற்றுதலாகிய அந்நியதாக்கியாதியே சம்பவிக்கின்றது. இத்தன்மை ஸ்தானங்களில் அந்நியதாக்கியாதியே அத்வைதநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பரோக்ஷப் பிரமஸ்தலத்திலும் அத்வைத நூல்களில் அந்நியதாக்கியாதியே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அவற்றின் தாற்பரியமாம்:— பிரத்தியக்ஷஞானமோ நியமமாக வர்த்தமான கோசரமாகின்றது. எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படுகின்றது. வியவகித இரஜதத்தினது இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தம் பிரமாதாவோடு சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் முன்னுள்ள இடத்தில் இரஜதத்தின் சத்தை (இருப்பு) அவசியம் வேண்டும். பரோக்ஷ ஞானமோ அதீதமும் வருவனவுமாகிய பதார்த்தங்களினது மாகின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷ ஞானத்தினது விஷயத்தின் சம்பந்தம் பிரமாதாவோடு அபேக்ஷிக்கப்பட்டதன்று; சம்பவிப்பதுமில்லை. ஏனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிரமாணத்தினாலாவது சப்தப் பிரமாணத்தினாலாவது தேசாந்தரத்திருப்பனவும் காலாந்தரத் திருப்பனவுமாகிய பதார்த்தங்களின் யதார்த்தஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பின்னதேசத்திருப்பதும் பின்னகாலத் திருப்பதுமாகிய பிரமாதாவோடு சம்பந்த முண்டாகிறதில்லை. பிரமவடிவ பரோக்ஷஞானத்திலோ பிரமாதாவோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் முற்றும் அசம்பாவிதமாம். ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமஸ்தலத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யில்லை. ஆனால் விஷயசூநிய தேசத்தில் விஷயத்தின் பிரதீதியாகிய அந்நியதாக்கியாதி இருக்கின்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அபரோக்ஷப் பிரமத்தில் யாண்டு வியவகித ஆரோபித முண்டாகின்றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதியை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். யாண்டு முன்னுள்ள இடத்தில் அதிஷ்டான சம்பந்தமுடைய ஆரோபித முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அந்நியதாக்கியாதியே யிருக்கின்றது. ஏனெனின் அதிஷ்டான கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அப்போது ஆரோபித வஸ்துவிற்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் அந்நியதா

க்கியாதியை அங்கீகரிக்கினும் சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி நிஷ்பிரயோஜனமாம். இவ்வாற்றால் அத்வைதவாதியின் மதத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி ஒன்றினால் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை. அந்நியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கின், அநிர்வசநீயக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகாது. யாண்டு வியவகித ஆரோபித முண்டாய்ப் பிரத்தியக்ஷப் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் அத்வைதவாதியானவர் அந்நியதாக்கியாதியின் அசம்பவம் கூறியிருக்கின்றனர். ஆண்டும் முற்கூறியபடி நேத்திரத்தின் ஞான லக்ஷண சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்தின் சம்பவமிருத்தலின், அநிர்வசநீயக்கியாதியின் அங்கீகாரம் பிரயோஜனசூந்யமாய்க் கௌரவத்தால் தூஷிக்கப்படுவதாம்.

## ௧௬௦. சாமாநியம் ஞான லக்ஷணமுதலிய அலௌகிக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவாதல் சம்பவியாமையின் பிரமஞானத்திற்கு இந்திரிய ஜந்நியத்துவமின்மை.

இத்தன்மைய அநந்த நிரர்த்தகப் பிதற்றுதலை நையாயிகர் விவேகமின்மையாற் செய்திருக்கின்றனர். ஏனெனின் சாமாநிய லக்ஷணமுதலிய சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஏதுவெனக்கூறின், அது எல்லோருடைய அநுபவத்திற்கும் விரோதமாம். எவனுக்கு ஒருகடத்தின் நேத்திரஜந்நிய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவனை "எத்தனை கடங்களின் சாக்ஷுஷ சாட்சாத்காரம் உனக்கு உண்டாயிற்று" என்று கேட்பாம். அப்போதுபிரசினம்செய்பவனைப்பார்த்துக் காண்பவன் "எனது நேத்திரத்திற்கெதிரில் ஒரு கடமிருக்கின்றது. எவ்வளவு கடங்களின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாயிற்றென்று நீவினவியது அவிவேகத்தினாலாம்" என்றிவ்வாறு கடத்தைக் காண்போன் பிரசினத்திற்கு உபாலம்பஞ் செய்கின்றான். நையாயிகக் கிரமமாக இலௌகிக அலௌகிக பேதத்தால் சகல கடங்களினது பிரத்தியக்ஷத்தினது சாமக்கிரி இருத்தலால் உபாலம்பம் (பழித்தல்) சம்பவியாது. ஒருகடத்தின் இலௌகிக சாக்ஷுஷம் உண்டாயிருக்கின்றது. எல்லாவற்றின் அலௌகிக சாக்ஷுஷ சாக்ஷாத்காரம் உண்டாயிருக்கின்றது. என்று விடைகூறுதல் வேண்டும். வியவகித கடத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தைக் கேட்டு எல்லோருடைய இருதயத்திலும் ஆச்சரியம் உண்டாகின்றது. ஆத

லால் சாமாந்ய லக்ஷண சம்பந்தத்தால் சாக்ஷாத்காரம் சர்வலோக விருத்தமாம். சகல தந்திரங்களுக்கும் விருத்தமாம். ஆனால் ஒரு கடத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாயின், அப்போது கடாந்தரத்தின் சஜாதீயத்தன்மையினால் ஸ்மிருதி முதலியன சம்பவிக்கின்றன. அங்ஙனமே "வாசனையுடையது சந்தன" மென்பதாகச் சந்தனத்தில் சுகந்த தர்மத்தைக் கவரும் சாக்ஷுஷ சாக்ஷாத்காரம் ஞானரூப சம்பந்தத்தால் நேத்திரேந்திரிய ஜந்யமாகின்றதென்று நையாயிகர் கூறுவதும் விருத்தமாம். ஏனெனின் எந்தப் புருஷனுக்குச் சந்தனத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, அவனை "யாது காணப்பட்டது" என்று கேட்கின், அப்போது அவன் "சுகந்தமுடைய சந்தனம் காணப்பட்ட" தென்று இவ்வாறு கூறுவன். மீண்டும், இச்சந்தனத்தில் சுகந்த மிருக்கின்றதென்னும் ஞானம் உனக்கெவ்வா றுண்டாயிற்றென்று பிரித்துக் கேட்போமாயின், அப்போது திருஷ்டா இது கூறுகின்றான்:—சுவேத (வெண்மைச்) சந்தனமா யிருத்தலால் சுகந்தம் இதில் அவசியமாயிருக்கும். இரக்த சந்தனத்தில் சுகந்தமிராது. இத்தன்மைய சுவேதத்தில் கந்த மிருக்குமென்று இவ்வாறு சுகந்தஞானத்தில் அநுமானஜந்யத் தன்மையைக் குறிப்பிக்கும் வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றான். நேத்திரத்தால் சுகந்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் எனக்குண்டாயிருக்கின்றதென்று விடை கூறுகிறதில்லை. ஆதலால் சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திர ஜந்யப் பிரத்தியக்ஷரூப மன்று. ஆனால் சுகந்தாம்சத்தில் அந்த ஞானம் அநுமிதியாம்; சந்தன அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம். "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் வாக்கியப் பிரயோகமுடைய சந்தன திருஷ்டாவைப்பார்த்து, "இச்சந்தனத்தில் அற்ப கந்த மிருக்கின்றதா? அல்லது அதிக கந்த மிருக்கின்றதா?" என்று கேட்போமாயின், அப்போது அவன் "நேத்திரத்தினால் சுவேத சந்தனம் தோற்றுகின்றதாகலின், கந்த சாமாந்யத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. கந்தம் பிரத்தியக்ஷமாயின், கந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாகும். ஆதலால் கந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளோ மூக்கினால் மோந்தால் அப்போது அறியப்படும். நேத்திரத்தினாலோ சுவேத சந்தனத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. அதனால் கந்த சாமாந்யத்தின் ஞான முண்டாகின்றது" என்று விடை கூறுதலாலும் சுகந்தத்தினது ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது; பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. எவ்விந்திரியத்

திலைல் ரூப, ரச, கந்த, பரிச, சப்தங்களின் ஞான முண்டாகின்ற தோ, அவ்விந்திரியத்திலைல் உருவ முதலியவற்றினது உயர்வு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாகும். நேத்திரேந்திரியத்தால் கந்தத்தின் ஞான முண்டாகுமாயின், கந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளின் ஞானம் உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சந்தனத்தில் சுகந்தத்தின் ஞானம் அநுமிதி வடிவமாம்; பிரத்தியக்ஷ மன்று. அநுமிதி ஞானத்திலைலோ உயர்வு தாழ்வுகளின் அப்பிரதீதி அநுபவசித்தமாம். தூமத்திலைல் வந்நியின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு வந்நியின் அற்பத்துவ மகத்துவங்களின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. நையாயிகர், லௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய பிரத்தியக்ஷத்திலைல் விஷயங்களின் உத்கருஷ அபகருஷங்கள் தோற்றுகின்றன, அலௌகிகத்திலைல் விஷயத்தின் சாமாந்நிய தர்மமும் தோற்றுகின்றது, விசேஷ தர்மம் தோற்றுகிறதில்லை என்று கூறுகின்றனர். அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் சாமாந்நிய தர்மத்திலைலோ பரோக்ஷ ஞானத்திலைலும் விஷயத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கின்றது. அப்பிரசித்த சம்பந்தத்தால் அப்பிரசித்த பிரத்தியக்ஷ கற்பனை நிஷ்பிரயோஜனமாம். விசேஷரூபமாக சுகந்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. சாமாநிய ரூபமாக சுகந்தத்தின் பிரகாச மிருக்கின்றது. இவ்வாறு சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திரத்தால் உண்டாகின்றது. இந்நையாயிக வசனத்தால் இது சித்திக்கின்றது:—நேத்திரத்திலைல் சுவேத சந்தனத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகவே, சுகந்தத்தின் சாமாந்நிய ஞானம் அநுமிதி ரூபமாகின்றது. அவ்வநுமிதிக்குப் பிரயோஜகம் சந்தனத்தின் சுவேதத்தன்மை ஞானவாயிலாக நேத்திரமாம். இவ்வாற்றால் சுகந்தத்தின் ஞானம் நேத்திரஜந்நிய மன்று; அநுமிதியாம். நையாயிகர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—நேத்திர ஜந்நிய சுகந்தத்தின் ஞானம் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்களை விளக்குகிறதில்லை. ஆதலின் அநுமிதிக்குச் சமானமாம். அங்ஙனமாயினும் அநுமிதி வடிவம் சம்பவியாது ஏனெனின் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானம் ஒன்றும்; இரண்டன்று. ஒரே ஞானத்திற்குச் சுகந்த அம்சத்தில் அநுமிதித்தன்மையும், சந்தன அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மையும் கூறின், அநுமிதித்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மையாகிய விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேச முண்டாகும். ஆதலால் எல்லா அம்சங்களிலும் பிரத்தியக்ஷ முண்டென்று கூறுதலும் சம்ப

வியாது. ஏனெனின், உன்னுடைய மதத்தில் ஒரு ஞானத்தில் எங்ஙனம் இலௌகிகத்தன்மை அலௌகிகத்தன்மை யாகிய விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அநுமிதித்தன்மை பிரத்தியக்ஷத்தன்மைகளுக்கும் ஒரு ஞானத்தில் சமாவேசம் சம்பவிக்கின்றது. பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித்தன்மைகளின் விரோதமோ நியாயசாஸ்திர சம்ஸ்காரமுடையவர்களுக்குத் தோற்றுகின்றது. இலௌகிகத்தன்மை அலௌகிகத்தன்மைகளோ ஒன்றற்கொன்று அபாவரூபமா யிருக்கின்றன. ஆதலின் அவற்றின் விரோதம் எல்லோருக்கும் விளங்கும். பிரதியோகி அபாவங்கட்குப் பரஸ்பரம் விரோதமிருக்கின்றது. இது சகல லோகத்திலும் பிரசித்தமாம். ஆதலால் உலகப் பிரசித்த விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேசத்தை நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதனால் விரோதமுள்ள பதார்த்தங்களுக்குச் சமாவேச மில்லையென்னும் வாக்கியம் நாணமின்மையைக் காரணமாகவுடையதாம்.

வேதாந்த மதத்திலோ அந்தக்கரணத்தின் விருத்திரூப ஞானம் அம்சத்தோடு கூடியதாயிருத்தலின், ஒரு விருத்தியில் அம்சபேதத்தால் விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேசம் சம்பவிக்கின்றது. நியாயமதத்தில் ஞான ஜந்நியத்தன்மை இருக்கின்றது; ஆனால் திரவியமில்லை. ஆதலால் அம்சத்தோடுகூடிய தன்று. நிரம்ச ஞானத்தில் விரோதமுடைய தர்மங்களின் சமாவேசம் பாதிதமாம். ஆதலால் "சுகந்தமுடையது சந்தன"மென்னும் ஞானம் சுகந்த அம்சத்தில் அநுமிதியாம்; சந்தன அம்சத்தில் பிரத்தியக்ஷமாம். அல்லது ஞானத்தின் உபாதானமாகிய அந்தக்கரணம் அம்சமுடையதாம். ஆதலால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய இரண்டு ஞானமிருக்கின்றது. "சுகந்தமுடைய"தென்னும் ஞானம் அநுமிதி வடிவமாம். "சந்தன"மென்னும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். இரண்டு பரிணாமமும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் அவற்றின் இருமை ஒருநாளும் தோற்றுகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் "வாசனையுடைத்துசந்தனம்" என்னும் ஞானம் சுகந்தஅம்சத்தில்சாக்ஷாத்தன்று. இந்த ஞானத்திற்கு ஒருவாற்றால் அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நியத்தன்மை கூறினர்.

அங்ஙனமாயினும் "இது இரஜத"மென்றல் முதலிய பிரமமோ கூறியபடி சம்பவியாது. ஏனெனின் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின்

சம்பந்தத்தினையும், இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதியினையும் "இது இரஜத" மென்னும் ஞானத்திற்குக் காரணமாய் அங்கீகரிக்கின், அவனை இது கேட்பாம்:—சுத்தியோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாய்ச் சுத்தி ரஜத சாதாரண தர்மமாகிய வெண்மினுமினுப்பு விசிஷ்ட சுத்தியின் இதுவெனும்வடிவ சாமாநியஞானமுண்டாய், இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகப் பின் அதன் பிரம முண்டாகின்றதா ? அல்லது சுத்தியின் சாமாநியஞானத்திற்கு முன்னரே சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாக, அதேகாலத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய், "இதுஇரஜத" மென்னும் பிரமம் உண்டாகின்றதா ? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்துச் சம்பவியாது. ஏனெனின், முதலிலோ சுத்தியின் சாமாநிய ஞானமும், அதற்குப்பின் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஇரஜதத்தின் ஸ்மிருதியும், அதன்பின் இரஜதப் பிரமமுமாக, இவ்வாறு மூன்று ஞானங்களின் தாரை அநுபவத்தால் பாதிதமாயிருக்கின்றது. "இது வெள்ளி" என்னும் ஒரே ஞானம் எல்லோருக்கும் தோற்றுகின்றது.

முதலில் சுத்தியின் சாமாநிய ஞானம் உண்டாதலின்றிச் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின் சையோக காலத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமமுண்டாகின்றது என்று கூறுவாராயின், அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சேதனவடிவ சொப்பிரகாசமாம். விருத்திவடிவஞானம் சாக்ஷிபாவ்யமாம். எந்த ஞானமும் எக்காலத்திலும் அஞ்ஞாதமாகாதென்னும் வார்த்தையினை மேற் பிரதிபாதனஞ் செய்வோம். ஆதலால் சுத்தியோடு நேத்திரத்தின் சையோககாலத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாயின், ஸ்மிருதியின் பிரகாசம் உண்டாதல் வேண்டும். ஸ்மிருதியில் சேதனபாகமோ சுயம்பிரகாசமாம். விருத்திபாகத்தின் பிரகாசம் சாக்ஷியதீனமாய் எப்போதும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸ்மிருதியின் அநுபவம் உண்டாதல் வேண்டும். நையாயிகனைச் சபதபூர்வகமாய் இது கேட்பாம்:— "சுத்தியில் 'இது இரஜத'மென்னும் பிரமத்திற்குப் பூர்வகாலத்தில் இரஜத ஸ்மிருதியின் அநுபவம் உனக்கு உண்டாகின்றதா?" என்று கேட்போமாயின், அப்போது அவன் உண்மை உரைப்பவனாயின், ஸ்மிருதியினது அநுபவத்தின் அபாவத்தையே கூறுவன். ஆதலால் சுத்தியினோடு நேத்திர சையோககாலத்தில் பிரமத்திற்கு முன் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கிறதில்லை.

இரஜதாநுபவ ஜந்நிய இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தால் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றது. சம்ஸ்கார குணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று; ஆனால் அநுமேயமாம். ஆதலால் முற்கூறிய தோஷமில்லை என்று கூறுவானாயின், அவனை அங்ஙனமாயினும் உற்புத்த சம்ஸ்காரம் பிரமத்தை உண்டுபண்ணுவதா? அல்லது உற்புத்தம் அநுற்புத்தமென்னும் இரண்டு சம்ஸ்காரமும் பிரமத்தை உண்டுபண்ணுவனவா? என்று கேட்பாம். இரண்டிற்கும் உண்டுபண்ணுந் தன்மையைக் கூறின் சம்பவியாது. ஏனெனின் அநுற்புத்த சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி முதலிய ஞானம் என்றும் உண்டாகாது. அநுற்புத்தத்தினாலும் ஸ்மிருதி உண்டாகுமாயின், அநுற்புத்த ஸம்ஸ்காரத்தால் எப்போதும் ஸ்மிருதி உண்டாகுதல்வேண்டும். ஆதலால் உற்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரமஞானமும் உற்புத்தஸம்ஸ்காரத்தினாலேயே சம்பவிக்கின்றதாகலின், உற்புத்த ஸம்ஸ்காரம் பிரமத்தை உண்டுபண்ணுவதாம் என்று கூறின், அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகம் (வாசனையை எழுப்புவன) சமானமானவற்றைக் காணுதல் முதலியனவாம். ஆதலால் சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் வெண்பளபளப்பு விசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானமுண்டாகியபின், இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதம் சம்பவிக்கின்றது. நேத்திர சுத்திகளின் சையோக காலத்தில் இரஜதகோசர சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதம் சம்பவியாது. ஆதலால் இது அங்கீகரிப்பதாகும்:—முதற் கணத்தில் நேத்திர சையோகமும், இரண்டாவது கணத்தில்வெண் பளபளப்புத் தர்மவிசிஷ்ட சுத்தியின் ஞானமும், அதற்குப் பிற்கணத்தில் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதமும், அதற்குப் பிற்கணத்தில் இரஜதப்பிரமமும் சம்பவிக்கின்றன. இவ்வாற்றால் நேத்திர சையோகத்தினால் நான்காவது கணத்தில் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தி சித்தித்தது. அது அநுபவத்தினால் பாதிக்கப்படுவதாம். நேத்திர சையோகத்திற்கு அவ்வியவகித பிற்கணத்தில் சாக்ஷாத்ஞானம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுபவமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய கிரமம் அசங்கதமாம்.

முற்கூறியபடி சுத்தியின் இரண்டு ஞானங்கள் சித்திக்கின்றன. ஒன்றோ சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதக சாமாநியஞானம்; மற்றையது சம்ஸ்கார ஜந்நிய பிரமஞானம். இவ்வாற்றால் சுத்தியின்

இரண்டு ஞானமும் அநுபவசித்தமாம். நேத்திரசையோகமுண்டா கியும் "இது இரஜதம்" என்னும் ஒரே ஞானம் அநுபவ சித்த மாம். ஆதலால் இரஜதாநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தினுல் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமம் உண்டாகின்றதென்று சொல்லுதலும் சம்பவியாது.

"சுகந்தமுடையது சந்தனம்" என்னும் ஞானத்தினை அலௌ கிகப்பிரத்தியக்ஷமெனக் கொள்ளினும், "இது இரஜத" மென் னும் ஞானமோ ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நியம் என்பது சம்பவியாது. ஏனெனின், "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானமுண்டாகச் சுகந்தத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகந்தத்தினது உயர்வு தாழ்வு களின் நிச்சய வடிவப் பிரகடத்தன்மை அலௌகிக ஞானத்தால் உண்டாகிறதில்லை என்பதை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அலௌகிக ஞானத்தாலும் விஷயத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகுமாயின், சுகந்தத்தினது அபகர்ஷ முதலியவற்றின் சந்தேகம் சம்பவிக்கிற தில்லை. "இது இரஜத" மென்னும் பிரமத்தினுலும், சத்திய ரஜதத் தில் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமையினுலும் இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை சமமாகின்றது. பிரமஸ்தலத்தில் இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகாதாயின், இரஜதத்தினது பரிமாண முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாதல்வேண்டும். பரிமாண முதலி யவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. இதனுல் பிரமஞானத்தி னுல் இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்த ஜந்நிய ஞானத்தினுல் விஷயத்தின் பிரகடத் தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் "இது இரஜத" மென்னும் பிரமஞானத்திற்கு ஏது ஞானலக்ஷண சம்பந்தமன்று.

விசாரஞ் செய்யின் ஞானவடிவ சம்பந்தம் ஓரிடத்தும் சம்ப விக்கிறதில்லை; ஏனெனின் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தால் அலௌ கிகப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. இப்பக்ஷத்தின் நிச்சயம் இது வாம்:—யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தின் அநுபவஜந்நிய ஸ்மிருதி அல் லது அநுபவ ஜந்நிய சம்ஸ்கார முண்டாய்ப் பிறபதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய சம் பந்தியில் ஸ்மிருதிகோசர பதார்த்தத்தின் அல்லது சம்ஸ்கார கோசர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. இந்திரிய சம்ப

ந்தி பதார்த்தமோ விசேஷியரூபத்தாற் றோற்றுகின்றது. ஸ்மிருதி கோசர பதார்த்தம் விசேஷண ரூபத்தால் பிரதீதியாகின்றது. எங்ஙனம் "சுகந்தமுடையது சந்தன" மென்னும் ஞானத்தில் நேத்திர வடிவ இந்திரிய சம்பந்தியாகிய சந்தனம் விசேஷியமும், ஸ்மிருதிகோசர சுகந்தம் விசேஷணமுமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே "இது இரஜத" மென்னும் பிரமஞானத்திலும் இந்திரிய சம்பந்தியாகிய சுத்தி விசேஷியமும், ஸ்மிருதியின் கோசரமாகிய அல்லது ஸம்ஸ்காரத்தின் கோசரமாகிய இரஜதத்தன்மை விசேஷணமுமாம். விசேஷண விசேஷிய மிரண்டின் ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம் என்னும் பக்ஷத்தை அங்கீகரிக்கின், அநுமானப்பிரமாணத்தின் நீக்க முண்டாகும். ஏனெனின் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் அநுமிதிஞானம் அநுமானப் பிரமாணத்தால் உண்டாகின்றது. ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்தால் அல்லதுசாத்தியத்தினது வியாப்தியின் உற்புத்தஸம்ஸ்காரங்களால் அநுமிதி ஞானம் உண்டாகின்றதென்னும் அர்த்தம் அநுமான நிரூபணத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் ஸ்மிருதி உண்டாகுமாயின், அப்போது வியாப்தியை நிரூபிக்கும் சாத்தியத்தின் ஸ்மிருதியும் உண்டாகும். ஆதலால் பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகத்தினாலும் வந்நியின் ஸ்மிருதியினாலும் "பர்வதம் வந்நியுடைத்து" என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் சம்பவம் உண்டாகுமென்னும் பக்ஷத்தில், சாத்திய நிச்சயமாகிய அநுமிதி ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் அநுமானப் பிரமாணத்தின் அங்கீகாரம் பயனிலதாம். கௌதமர் கணாதர் கபிலர்முதலிய முற்றறிவுடையோராற் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களில் அநுமானப்பிரமாணம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு வேறாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அநுமானப்பிரமாணம் பயனிலதாமாயின் அதனைச் சூத்திரங்களிற் சொல்லார். ஆதலால் அநுமானத்தின் பிரயோஜனத்தைச் சாதிக்கும் ஞானரூப சம்பந்த ஜந்நிய அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷம் அப்பிரசித்தமாம். அந்நியதாக்கியாதிவாதியானவர் "பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையினும் அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை விலக்ஷணமாம். இதனாற்றான் பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தில் பரிமாண முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. அநுமிதியின் விஷயத்தில் பரிமாணமுதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் பரோக்ஷத்த

ன்மைஅபரோக்ஷத்தன்மை வடிவ விஷயத்தன்மையின்பேதம்அநு மிதிஞானப் பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களின் பேதத்தால் உண்டாகின் றது. இதனால் பரோக்ஷத்தன்மைவடிவ விஷயத்தன்மையைச்சம்பா திப்பது பிரத்தியக்ஷஞான மன்று; ஆனால் அநுமிதிஞானமாம். அத ற்கேது அநுமானப்பிரமாணமாம்" என்று கூறுவாராயின், இங்ங னங் கூறுதலும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இலௌகிகப் பிரத்திய க்ஷத்தின் விஷயத்தன்மையோ அநுமிதியின் விலக்ஷணமாம். ஆனால் "சுகந்த முடையது சந்தனம்" என்றல் முதலிய ஞானம் சுகந்தமுத லிய அம்சத்தில் அலௌகிகமாம். ஆண்டுச் சுகந்தத்தின் ஞானம் அநுமிதிக்குச் சமானமாம். எங்ஙனம் அநுமிதி ஞானத்தின் விஷய த்தில் உயர்வுமுதலியன நிச்சயிக்கப்படாதன வாகின்றனவோ, அங் ஙனமே சுகந்தத்தின் உயர்வுமுதலியனவும் நிர்ணயிக்கப்படாதன வாம். ஆதலால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மை க்கு அநுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதமில்லை. பிரமவடிவ அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மை இரஜதாதிகளி லிருக்கின்றது. அதற்குஅநுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதம் அநுபவசித்தமாம்; இதனாலே இரஜதத்தின் அற்பத்தன்மை முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. என்றாலும் ஞான லக்ஷண சம்பந்த ஜந்திய அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் விஷயத்தோடு பேதமில்லை. எங்ஙனம் அநுமிதியின் விஷயத்தில் பிரகடத்தன்மையின்மை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அலௌ கிகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் விஷயமாகிய கந்தத்தில் பிரகடத் தன்மையின்மை இருக்கிறது. இதனால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தி னால் பர்வதத்தில் வந்நியின் பிரகாசம் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத் தினால் சம்பவிக்கின்றது. அநுமிதி ஞானத்தின்பொருட்டு அநுமா னப்பிரமாணம் வியர்த்தமாகும். அநுமானப்பிரமாணம் முற்றறி வுடையோர் வாக்கியங்களால் பெறப்பட்டதாம். ஆதலால் அநு மானத்தின் பயனின்மையைச் சம்பாதிக்கும் அலௌகிகப் பிரத் தியக்ஷம் பெறப்படாததாம்.

விலக்ஷணவிஷயத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பது அநுமிதிஞான மாம்; அதற்கு ஏதுவான அநுமானப் பிரமாணம் வியர்த்தமன்று என்று இங்ஙனங் கூறி இருக்கின்றனர். இவ்வார்த்தையே அசங் கதமாம். ஏனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிரமாணத்தால் அநு மிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சகலஅலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்

தின் சாமக்கிரியும் இருக்கின்றது. எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்நி யின் அநுமிதிக்குமுன் புகையைக் காணுதலாகிய வியாப்தி ஞானமோ அநுமிதியின் சரமக்கிரியாம். பர்வதத்தோடு நேத்திரத் தின் சம்பந்தமும் வந்நியின் ஸ்மிருதியுமாகிய இது அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாம். இரண்டு ஞானத்திற்கு இரண்டு சாமக்கிரி இருக்குமாயின், பர்வதத்தில் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ வடிவஞானமே உண்டாகும்; அநுமிதிஞானம் உண்டாகாது. இத ஞல் அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமே ஆகின்றது. ஏனெனின் இது நியாயசாஸ்திரத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளாம்:—யாண்டு ஒன்றைக்கோசரிக்கும் அநுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும் பிறிதொன் றைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவே சம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபல மாம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமோ பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும், வந்நியின் அநு மிதியின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவேசமுண்டாக வந்நியின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. பர்வதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிற தில்லை. யாண்டுத் தூமத்தோடும் வந்நியோடும் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாய்த் தூமத்தில் வந்நியினது வியாப்தியின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியினது அநுமிதியின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது; வந்நியின் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியு மிருக்கின் றது. ஆதலால் சமானகோசர உபயஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக் கின்றது. ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வந்நியின் அநு மிதி உண்டாகிறதில்லை. புருஷனிடத்துப் "புருஷனோ, அன்றோ" வென்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப்"புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கைமு தலியவற்றையுடையதுஇது"என்னும் பிரத்தியக்ஷ வடிவ பராமரிச ஞானமும் புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாயின், ஆண்டுப் பராமரிசமோ புருஷனது அநுமிதியின் சாமக்கிரியாம். புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகம் புருஷனது பிரத்தியக்ஷத் திற்குச் சாமக்கிரியாம். ஆண்டுப் புருஷனது பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; புருஷனது அநுமிதி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஒரு விஷயத்திற்கு இரண்டு ஞானங்களின் சாமக்கிரி இருக்குமா யின், அவற்றிற் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந் நியின் அநுமிதி சாமக்கிரி இருக்கினும், அலௌகிக சம்பந்தமா

கிய சாமக்கிரியினால் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமாம்.

"பின்ன விஷயங்களிருக்குமாயின் ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியினும் அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். சமான விஷயமிருக்குமாயின் ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். என்றாலும் சமானவிஷயமிருக்கவும் இலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி அநுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரப்லமாம். அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியோ அநுமிதி சாமக்கிரியினும் முற்றும் வலியின்றியதாம். ஆதலால் பர்வதத்தின் வந்நியின் அநுமிதி சாமக்கிரியினால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரிக்குப் பாதமிருத்தலால் அநுமானப்பிரமாணம் பயனின்றியதன்று." என்று நையாயிகர் கூறுவாராயின், இக்கூற்றும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் யாண்டுத் தாணுவில் "தாணுவோ? அன்றோ?" என்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் "புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கரமுதலியவற்றை யுடையது இது" என்னும் பிரம முண்டாய், "இவன் புருஷனே" என்னும் பிரமவடிவப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நையாயிக வசனத்தின்படி அநுமிதி உண்டாதல்வேண்டும்; பிரத்தியக்ஷ முண்டாகலாகாது. ஏனெனின் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தாணுவில் புருஷத்தன்மயின் பிரத்தியக்ஷ மிருத்தலால் பிரமம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரமப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு உன்னுடைய மதத்தில் அலௌகிக சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஆதலால் அநுமிதி சாமக்கிரியினும் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கு வலியின்மை அங்கீகரிக்க, முற்கூறியவிடத்தில் அநுமிதி உண்டாதல் வேண்டும். முற்கூறியவிடத்தில் புருஷனது பிரமம் அநுமிதி வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், பிற்காலத்தில் "புருஷனைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேனென்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாதல்வேண்டும்; ஆதலால் இரண்டும் சமான விஷயமாயின், ஆண்டு லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியைப்போல அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் பிரபலமாம்; அநுமிதி சாமக்கிரி துர்ப்பலமாம். ஆதலால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், அநுமிதி ஞானத்தைப் பாதித்துப் பருவதமுதலியவற்றில் வந்நி முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும்.

இதனால் அநுமானப்பிரமாணம் நிஷ்பலமாகும். இக்காரணத்தால் எவன் அநுமானப்பிரமாணத்தை அங்கீகரிக்கின்றானோ, அவன் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்தோடுகூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும், சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும் வியவகித வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் இரஜதத்தன்மை வடிவால் தோற்றுதலாகிய அந்நியதாக்கியாதி சம்பவியாது.

## கசுக. அநிர்வசநீய வாதத்தில் நியாயவாதி கூறிய தோஷத்தின் நிவிருத்தி.

"அநிர்வசநீயக்கியாதியின் மதத்தில் விஷயத்திற்கும் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர்; விஷயத்திற் கில்லை. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுண்டு. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதியும் அங்கீகரித்தல் உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதிக்கு அநிர்வசநீயக்கியாதி அங்கீகரித்தல் உண்டாகிறதில்லை. இதனாலும் இலாகவ மிருக்கின்றது." என்றிவ்வாறு அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதும் அவிவேக காரணத்தினாலாம். ஏனெனின், அந்நியதாக்கியாதிவாதிக்குச்சுருதி ஸ்மிருதிகளின் ஆஞ்ஞையால் சொப்பனத்திலோ அநிர்வசநீயக்கியாதியை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். வேதத்திற்கூறிய அர்த்தத்திற்குப் புருஷபுத்தியினால் கற்பிக்கப்படும் யுக்தி சமுதாயத்தால் வேறுதன்மையினைக் கற்பித்தல் ஆஸ்திகர்க்குரிய தன்று. சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தம் இரஜதம் என்பவற்றின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். சுத்தி இரஜதங்களின் தாதாத்மியம் வேறு இடங்களில் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் முன்னிருக்கு மிடத்தில் சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அநிர்வசநீய தாதான்மியத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரியாவிடின், அப்பிரசித்தத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி யுண்டாகாது. தாதான்மியத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி

உண்டாகின்றது. நையாயிகர் ஆக்கிரகத்தால் சுத்தியில் இரஜ தத்தன்மையின் சமவாயமே தோற்றுகின்றது எனக்கூறின், அதற்கும் சமவாய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது என்பது பொருளாம். சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகிறதில்லை என்று கூறின், சுத்தி ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் இது இரஜதமன்றென்னும் பாதமுண்டாகின்றது. அதன்பாத்தியம் (வாதிக்கப்படுவது) இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தின் தாதான்மியமாம். பிரமகாலத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுவிடின் பாதம் நிர்விஷயமாகும். கேவல இரஜதத் தன்மையின் சமவாயமே சுத்தியில் தோற்றுமாயின், "ஈண்டு இரஜதத்தன்மை இல்லை" யென்னும் பாதமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. அந்தச் சுத்திரஜதத்தின் தாதான்மியம் இரண்டையும் அபேக்ஷித்ததாம்; ஓரிடத்தும் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் அநிர்வசநீய தாதாத்மியத்தின் உற்பத்தி அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஆவசியகமாம். கேவலம் அந்நியதாக்கியாதியினால் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை.

அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது; அத்வைதக் கிரந்தகாரர்களும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர் என்று கூறுதலும் அத்வைத நூல்களின் அபிப்பிராயத்தை அறியாததினாலாம். ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை; முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியாம். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதினென்? யாண்டுப் பிரமாண ஞானத்தைக் கூறுகின்றனரோ, ஆண்டும் அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விஷயமும் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாம். சில ஸ்தானங்களில் அந்நியதாக்கியாதி எழுதி இருப்பதற்கு இது தாற்பரியமாம்:—யாண்டு அதிஷ்டான ஆரோப்பியங்களுக்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியும் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் முழுவதும் அந்நியதாக்கியாதியாகாது. யாண்டு ஆரோப்பியம் வியவகிதமாய் அபரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயக்கியாதி ஆவசியகமாம். ஆதலால் ஆவசியகமாய் அநிர்வசநீயக்கியாதியினையே முழுவதும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் அந்நியதாக்கியாதியைக் கூறுதல் சம்பவாபிப்பிராயத்தினாலாம்; அங்கீகரிக்கப்படுந் தன்மை அபிப்

பிராயத்தினலன்று. யாண்டு ஆத்மசத்தையும் அநாத்மாவில் அந்நி யதாக்கியாதியாகச் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டும் ஆத்மசத்தை யின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் யாண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் அங்கீகாரமாம். அங்ஙனமே பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டும் அநிர்வசநீயவிஷயத்தின் உற்பத்திபிரஹ்மவித்தியாபரணத்தில்எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.ஆனல் பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கியாதியை அங் கீகரிக்கினும் தோஷமில்லை. இதனாற்றான் சரள (ஒழுங்கான) புத்தி யினல் பரோக்ஷப் பிரமம் அந்நியதாக்கியாதி வடிவமாகச் சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது.

"அதுவே இவ்விரஜதம்" என்று இவ்வாறு சுத்தியினிடத்து இரஜதத்தின் பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தி முன்னுள்ள இடத்தில் அங்கீ கரிக்கின், அடுத்துள்ள இரஜதத்திலோ அதுவெனுந் தன்மை சம் பவியாது. ஆதலால் தேசாந்தரத்திருக்கும் இரஜதத்துள்ள இரஜ தத்தன்மையின் பிரதீதியும், அதுவெனுந் தன்மையின் பிரதீதி யும் சுத்தி பதார்த்தத்தில் உண்டாகின்றன. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டா கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் அந்நியதாக்கியாதி ஆவ சியகமாம் என்றிவ்வாறு சொல்லுவாராயின், இங்ஙனம் கூறுத லும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறிய பிரத்தியபிஞ்ஞையி லும் அநிர்வசநீய ரஜதமே விஷயமாம்; தேசாந்தரத்தில் உள்ள தன்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றி அபரோக்ஷ அவபாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்திற் குப் பிரமாதாவோடுள்ள சம்பந்தம் பாதிதமாம். ஆதலால் தேசாந் தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதியன்று. யாண்டு யதார்த்தப் பிரத் தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தில் ஸ்மிருதி இருக்கின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆத லால் "அதுவே இவ்விரஜத" மென்னும் பிரமவடிவ பிரத்தியபிஞ் ஞையும், அதுவெனுந்தன்மை யம்சத்தில் ஸ்மிருதியும், இது இர ஜதமென்னும்இத்துணை அம்சத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரத்தியக்ஷமு மிருக்கின்றன. ஆதலால் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி ஆவசியக மன்று.யாண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்

லேயோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ஆத்மாநாத்மாக்களின் அந்யோந்யாத்தியாசமுண்டாகுமிடத்து, அநாத்மாவில் ஆத்மாவும் ஆத்மாவின் தர்மமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன என்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் ஆத்மாவின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமும், ஆத்மதர்மங்களின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமும் அநாத்மாவினிடத்து உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வாற்றால் முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியினால் நிர்வாகமாகின்றது. ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை.

அந்நியதாக்கியாதி வாதியானவர் அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இக்கௌரவம் சொல்லியிருக்கின்றார்:— தோஷம் அநிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றிற்கும், அவற்றின் ஞானத்திற்கும் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலால், கேவல ஞானத்திற்குக் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலில் இலாகவ மிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இரஜதமோ தேசாந்தரத்தில் பிரசித்தமாம். அதனது இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல ஞானமே தோஷ ஜந்நியமாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டினையும் தோஷ ஜந்நியமென்பர். ஆதலால் கௌரவ மிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் இலாவக பலத்தால் அநுபவசித்த பதார்த்தத்தின் லோபத்தைச் செய்யின், யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமும் அங்கீகரிக்கப்படாது. விஞ்ஞான வாதத்தின்படி கேவல விஞ்ஞானமே அங்கீகரிக்கின், மிக்க இலாகவமாம். எங்ஙனம் அநுபவசித்த கடமுதலியவற்றை அங்கீகரித்து இலாகவத்துடனாகிய விஞ்ஞான வாதத்தின் தியாகமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷப் பிரதீதியினாற் சித்தித்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றை அங்கீகரித்து அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் தள்ளத்தக்கதாகின்றது.

விசாரிக்குமிடத்துக் கௌரவமும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திருக்கின்றது. ஏனெனின் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின்ஞானம் அங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் அக்கௌரவமுண்டு. இரஜத நேத்

திரசையோகத்திற்கு இரஜத சாக்ஷாத்காரத்தில் காரணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நிச்சயிக்கப்பட்ட அதன் தியாக முண்டாகும். இரஜத ஆலோகங்களின் சங்கத்தால் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நிர்ணயிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி ஆலோகங்களின் சையோகத்தால் இரஜதத்தின் பிரமம் சாக்ஷாத்காரமாகின்றது. அது நிர்ணயிக்கப்படாததாம். இதனால் நிர்ணயிக்கப்படாததின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஞான லக்ஷண சம்பந்தம் அப்பிரசித்தமாம். இத ஞல் அப்பிரசித்தத்தின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தினை அங்கீகரிக்கினும், எப்பதார்த்தத்தின் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ அதன் பிரகடத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை. இதனுற்றான் "சுகந்த முடையது சந்தன" மென்பதாகச் சுகந்தத்தின் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகியும், "சுகந்தத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன்" னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய இரஜதப் பிரமம் உண்டாக இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகின்றது. இதனுற்றான் பிரமத்திற்குப் பிற்காலத்தில் "இரஜதத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன்" னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தஜந்நிய யதார்த்த ஞானத்தில் பிரகடத் தன்மையை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் அலௌகிக ஞானத்திற்குப் பிரகடத்தன்மையை உண்டுபண்ணுந்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அதுவும் அப்பிரசித்த கற்பனையாம். இவ்வாறு அநேகவித அப்பிரசித்த கற்பனை அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தி லிருப்பதால் இப்பக்ஷத்திலேயே கௌரவ முண்டு. தோஷத்திற்கு அநிர்வசநீய விஷயத்தை உண்டு பண்ணுந் தன்மையோ சுருதி ஸ்மிருதிகளின் வலியால் சொப்பனத்திலுண்டு. அப்பிரசித்த கற்பனை யின்று. பிரஹ்மாநந்தரால் செய்யப்பட்ட அநிர்வசநீயவாதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டனம் விசேஷமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்கிரமம் கடினமா யிருத்தலின் பிரஹ்மவித்தியாபரணத்தின் எளியகிரமமாக அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் நீக்கப்படுந்தன்மை சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி அசங்கதமாம்.

---

## ௧௬௨—௧௭௮. அக்கியாதி வாதத்தின் கிரமமும் கண்டநமும்.

### ௧௬௨: அக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியம்.

அங்ஙனமே அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம். அக்கியாதி வாதம் பிரபாகரரதாம். இது அவரது அபிப்பிராயம்:—அந்நிய சாஸ்திரங்களில் யதார்த்த அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இரு வகை ஞானம் அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. யதார்த்த ஞானத்தினால் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனுடையனவாம். அயதார்த்த ஞானத்தினால் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனில்லாதனவாம். இச்சகல சாஸ்திரங்களின் எழுத்தும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அயதார்த்த ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். அயதார்த்த ஞானமும் உளதாயின் புருஷனுக்கு ஞானமுண்டாகவே ஞானத்தன்மைச் சாமாநிய தர்மத்தைக் கண்டு, உற்பத்தியான ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தின் சந்தேகமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின் அபாவமுண்டாகும். ஏனெனின் ஞானத்தில் யதார்த்தத்தன்மை நிச்சயம் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகம் என்பவற்றின் அபாவம் புருஷனது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளுக்கு ஏதுவாம். அயதார்த்தத்தன்மையின் சந்தேகம் உளதாயின் இரண்டும் சம்பவியா. அயதார்த்த ஞானத்தினை அங்கீகரியாவிடின், அப்போது உற்பத்தியாகிய ஞானத்தில் முற்கூறிய சந்தேகமுண்டாகாது. ஏனெனின் எந்த ஞானமாவது அயதார்த்தமாகுமாயின், அதன் ஞானத்தன்மைத்தர்மத்தினால்சஜாதீயத்தன்மையினைத் தனது ஞானத்திற்கண்டு அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகமுண்டாகும். அவ்வயதார்த்த ஞானமோ இருப்பதில்லை. சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். ஆதலால் ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் பிரம ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தியும் பயத்திற்கேதுவாகிய இரஜ்ஜுவினின்றும் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரஜதத்தினது பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுமில்லை. இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் முற்கூறியவிடத்தி லிருக்குமாயின் யதார்த்தமோ சம்பவியாது; ஆதலால் அயதார்த்தமாம். அந்த அயதார்த்த ஞானம் பொய்யாம். ஆதலால் முற்கூறியவிடத்தில் இரஜத

சர்ப்பங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமில்லை. ஆனால் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும், சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவத்தால் சாமா நிய ஞானமாகிய பிரத்தியக்ஷமு மிருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன் அநுபவிக்கப்பட்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும், சாமாநிய இது வெனும் வடிவத்தால் இரஜ்ஜுவின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமு மிருக்கி ன்றன. சுத்தியினோடும் அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவினோடும் தோஷத் தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுத்தியின் விசேஷவடிவமும, அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் விசேஷ வடிவமும் விளங்குகிறதில்லை. ஆனால் சாமாநிய வடிவமாகிய இத ந்தை விளங்குகின்றது. சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த ஜந் நியஞானம் உண்டாய், இரஜதத்தின் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாய்ச் சுத்தியின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தகணத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தக்ஷணத்தில் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதி உண்டா கின்றது. சகல ஸ்மிருதி ஞானங்களிலும் பதார்த்தங்களின் அது வெனுந்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. என்றாலும் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாம். ஆண்டுத் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் அதுவெனுந்தன்மை அம் சத்தின் பிரமோஷம் (லோபம்) உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமு ஷ்ட அதுவெனுந் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. பிரமுஷ் டமென்பது லுப்தமாய் (மறைந்து) இருப்பதாம். அதுவெனுந் தன்மை எதற்கு உளதோ, அது பிரமுஷ்ட அதுவெந்தன்மையுடைய தெனும்சொல்லின் பொருளாம். இவ்வாற்றால் "இதுஇரஜதம், இதுச ர்ப்பம்" என்றல் முதலியஸ்தலங்களில் இரண்டு ஞானமுண்டு. ஆண் டுச்சுத்தி இரஜ்ஜுக்களின் சாமாநிய இதுவெனும் வடிவத்தின் பிர த்தியக்ஷ ஞானம் யதார்த்தமாம். இரஜதத்தின் அங்ஙனமே சர்ப்ப த்தின் ஸ்மிருதிஞானமும் யதார்த்தமாம். விசேஷமாகிய சுத்தி இரஜ்ஜுபாகங்களை விட்டுப் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், அதுவெ னுந் தன்மைப் பாகமின்றிய ஸ்மிருதி ஞானமும் உண்டா யிருக் கின்றன. என்றாலும் ஒரு பாகத்தை விடுதலால் ஞானம் அயதார்த் தமாகிறதில்லை. ஆனால் அந்நிய வடிவத்தால் ஞானத்தினை அயதார்த்த மென்பர். ஆதலால் முற்கூறிய ஞானம் யதார்த்தமாம்; அயதார் த்தமன்று. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம்.

---

## ௧௬௩. அக்கியாதிவாதி பிறராற் செய்யப்பட்ட சங்கையை நிவர்த்தித்தல்.

வேறு சாஸ்திரகாரர் இவ்வாறு கூறுவர். எப்பதார்த்தத்தில் இஷ்டசாதனத் தன்மை (விரும்பப்பட்டதற்கு ஏதுவாந்தன்மை) ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துப்பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எதனிடத்தில் அநிஷ்ட சாதனத்தன்மைஞானம் (விரும்பப்படாததற்குஏதுவாந்தன்மையின் உணர்ச்சி)உண்டாகின்றதோ, அதனின்றும் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அக்கியாதிவாதியின்மதத்தில் சுத்தியில் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தைக்கூறின் பிரமத்தின் அங்கீகாரமுண்டாகும். ஆதலால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால்சுத்தியில்இரஜதவிருப்புடையோனுக்குப்பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவில் அநிஷ்ட சாதனத் தன்மையில்லை. அதன் ஞானத்தை அங்கீகரிக்கின் பிரமத்தின் அங்கீகாரமுண்டாகும்.ஆதலால் அநிஷ்டசாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமஞானம் ஆவசியகமாமெனக் கூறுகின்றனர். அதற்கு இவ்வாறு அக்கியாதிவாதி சமாதானம் செய்கின்றார்:—எந்தப்பதார்த்தத்தில்புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தின் சாமாநியவடிவமான பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும், ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினும் முன்னிடத்துள்ள பதார்த்தத்தின் பேத ஞானாபாவமும், அங்ஙனமே ஸ்மிருதி ஞானத்திற்கு முன்னிருப்பதின் ஞானத்தினும் பேதஞானமின்மையுமாகிய இத்துணைச் சாமக்கிரிகள் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். ஆதலால் பிரமஞான மின்றிப் பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. விஷயத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையே பிரவிருத்தியில் ஏதுவாமெனக்கூறின், உதாசீன தசையில் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். விஷயத்தின் சாமாநிய ஞானத்தோடு கூடிய இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதியே பிரவிருத்திக்குக் காரணமெனக்கூறின், "தேசாந்தரத்திலுள்ள அவ்விரஜதம் கிஞ்சித்து இது" என்றிவ்வாறு தேசாந்தர சம்பந்தி வடிவமாக இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய்ச் சுத்தியின் ஞானம் கிஞ்சித்தென்னும் வடிவான் உண்டாகுமாயின், ஆண்டும் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இஷ்டபதார்த்தத்தோடு

விஷயத்தின் பேத ஞானம் இன்மையும் பிரவிருத்திக்கு ஏது வாம். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இஷ்டமாகிய இரஜதத்திற்குச் சுத்தி யோடு பேத ஞான மிருக்கின்றது; அதன் அபாவமில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இஷ்டபதார்த்தத்திற்கு முன்னிரு ப்பதனோடு பேதஞான மின்மையைப் பிரவிருத்தியின் சாமக்கிரியில் சேர்த்து, இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பேத ஞான மின்மை இல்லை யெனக்கூறின், இது இரஜதமென்பதாக இரண்டு ஞானமுண்டாய், இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் எனக்குண்டா யிருக்கின்றது, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும் உண்டாயிருக்கின்ற தென்பதாக இரண்டு ஞானங்களின் பேத ஞானமுண்டாகும், அல் லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் ஞானமும் இரஜதபதார்த்தத் தின் ஞானமும் எனக்கொன்றற்கொன்று பின்னமாயுண்டாயிரு க்கின்றன வென்பதாகப் பேத ஞான முண்டாகும். ஆண்டும் விஷ யத்தின் பேதஞானமில்லை. இதனாற் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வே ண்டும். ஆதலால் ஞானத்தின் பேதஞான மின்மையையும் பிரவிரு த்தி சாமக்கிரியில் சொல்லுதல் வேண்டும். முற்கூறிய விடத்தில் முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானமும் இஷ்ட ரஜதத்தின் ஸ்மிருதி யும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன்னிருப்பதனோடு இஷ்ட ரஜ தத்தினது பேதஞானத்தின் அபாவமுமிருக்கின்றது. ஆனால் இர ண்டுஞானங்களின் பேதஞான மிருக்கின்றது; அதனபாவமில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைப் பேதஞானத்தோடு கூடிய இஷ்ட ஸ்மிருதியோடுள்ள முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானம் பிரவிருத் திக்கு ஏதுவாம். அந்த முன்னிருப்பதாகிய சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் யதார்த்தமாம். ஆதலால் பிரமத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேத ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதவிருப்புடையோனுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை, சுத்திஞானத்தில் இரஜத ஞானத் தின் பேதத்தைக் கொள்ளுதல் உண்டாகுமிடத்தும் பிரவிரு த்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பேதஞானம் பிரவிருத்தியின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தின் அபாவம் காரணமாகின்றது. ஆதலால் பேதஞானத்தின் அபாவத்தில் பிரவிருத்தியின் காரணத் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அப்பிரசித்த கற்பனையின்று. யாண்டு இரஜ்ஜு தேசத்தினின்றும் பயகாரணத்தினால் ஓடுதல் உண்டாகின் றதோ, ஆண்டும் சர்ப்பப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் துவே

ஷத்தைக் கோசரிக்கும் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியும், இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானமும், அங்ஙனமே ஞானத்திற்கும் அதன் விஷயத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையும் ஓட்டத்திற்குக் காரணமாம். ஓடுதலும் பிரவிருத்தி விசேஷமாம். ஆனால் அந்தப் பிரவிருத்தி விஷயத்தின் எதிர்முக மன்று; ஆனால் புறமுகப் பிரவிருத்தியாம். புறமுகப் பிரவிருத்தியில் துவேஷ கோசரத்தின் ஸ்மிருதி ஏதுவாம். எதிர்முகப் பிரவிருத்தியில் இச்சையின் கோசரத்தினது ஸ்மிருதி ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் பயத்தாற் றோன்றிய ஓடுதல் முதலிய கிரியையுண்டாயின், அதனைப் பிரவிருத்தி யென்க அல்லது நிவிருத்தியென்க. அதற்கு ஏது துவேஷ கோசர பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாம். யாண்டுச் சுத்திஞானத்தினால் இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதற் கேதுவோ சுத்திஞானமாம். அதுவும் பிரம மன்று. யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஞானமே இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். முன்னிருப்பதாகிய சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவன்று. ஆதலால் விசிஷ்டஞானத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மைக்கு முற்றும் லோபமில்லை. ஏனெனின் யாண்டுச் சத்திய ரஜத மிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முன்னிருப்பதாகிய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானபாவமே பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கூறின் சம்பவியாது. பிரதியோகி பிரசித்தமாயின் அதன் அபாவம் வியவகார கோசரமாகும். அப்பிரசித்தப் பிரதியோகியின் அபாவம் வியவகார யோக்கியமன்று. எங்ஙனம்: முயற்கோட்டினது அபாவத்தின் பிரதியோகி அப்பிரசித்தமாதலால், முயற்கோட்டின் அபாவமும் பொய்யாம். பொய்ப் பதார்த்தத்தினால் ஒரு வியவகாரமு முண்டாகிறதில்லை. கேவல சப்தப்பிரயோகமும் விகற்பவடிவ ஞானமுமோ பொய்ப் பதார்த்தத்திற்கு உண்டாகின்றது. பொய்ப் பதார்த்தத்தில் காரணத்தன்மை காரியத்தன்மை நித்தியத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தத்தின் அபாவமே வியவகார யோக்கியமாகின்றது. அப்பிரசித்தத்தின் அபாவம் எந்த வியவகாரத்திற்கும் யோக்கிய மன்று; அதனால் பொய்யாம். சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்

தின் பேதமில்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானம் சம்பவியாது. பிரமஞானத்தை அங்கீகரிக்கின், சத்திய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கும். அக்கியாதி வாதியின் மதத்தில் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேத ஞானவடிவப் பிரதியோகியின் சம்பவ மின்மையால், சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேதஞானத்தின் அபாவம் பொய்யாம். அதனிடத்துப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சத்திய இரஜத ஸ்தலத்திலுள்ள முன்னிருக்குமிடத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜதமிருக்கின்றதென்னும் விசிஷ்டஞானமே இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். அக்கியாதி வாதத்தில் பிரம ஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். என்றாலும் சில விடத்துப் பிரவிருத்தி பயனுடையதாகின்றது. இதற்கு ஏது கூறுதல் வேண்டும். அதனிடத்து இது ஏதுவாம். விசிஷ்டஞான ஜந்நியப் பிரவிருத்தி ஸபலமாகின்றது. பேத ஞானபாவ ஜந்நியப் பிரவிருத்தி நிஷ்பலமாகின்றது. இரஜத தேசத்திலும் பேத ஞானபாவ ஜந்நியப் பிரவிருத்தியைக் கூறின், சகலமும் சமப்பிரவிருத்தியாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவது விசிஷ்ட ஞானமெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதார்த்தியின் பிரவிருத்தி உண்டாகவில்லையோ, ஆண்டுப் பிரவிருத்தியபாவ வடிவ நிவிருத்தி இருக்கின்றது. அதற்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானபாவமாம். ஆண்டும் பிரமவடிவ இரஜதாபாவ ஞானமில்லை. ஏனெனின் பிரவிருத்தி நிவிருத்தி ஒன்றற்கொன்று பிரதியோகி அபாவ வடிவமாம். பிரவிருத்தி வடிவப் பிரதியோகிக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானமாம். பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜதஞானத்தின் அபாவமாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் இருப்பதில்லை. விஷயார்த்திக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதற்கேது இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதி முதலியனவாம்; விசிஷ்டஞான மன்று. யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் இது இரஜத மென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது ஒரு ஞானமன்று. சுத்தியின் இதுவெனும்

வடிவ சாமாநியஞானம், இரஜதத்தின் பிரமுஷ்ட அதுவெனுந் தன்மையினையுடைய ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு ஞானங்களால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் பேத ஞானபாவ முண்டாயின் அப்போது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பேதஞான முண்டாயின் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞான மிரண்டோடு கூடிய பேதஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

அநேக நூல்களில் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் இன்மையால் பிரவிருத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பொருள் இதுவாம்:—சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்திலில்லை. இவ்வாறு எவனுக்கு ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் அபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இதனால் பேதத்தைக் கிரகித்தலின் அபாவத்திற்குச் சமான அர்த்தமே சித்தமாகின்றது. ஆனால் இவ்வாறு பிரவிருத்தி உண்டாயின் அது நிஷ்பலமாம். விஷயதேசத்தில் விஷய விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய விசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது, விசிஷ்டஞானத்தினால் யாண்டுப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஸபலமாகின்றது. பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். யாண்டு ஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகுமோ, ஆண்டு ஞானமிரண்டினையுமே பிரமமென்பர். இது பிரபாகரரது அக்கியாதிவாதமாம். ஞானத்துவயத்தின் விவேகமின்மையும் இரண்டு விஷயங்களின் விவேகமின்மையும் அக்கியாதியெனும் சொல்லிற்குப் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

## கஃசு. அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:—ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதப் பிரமத்தினால் பிரவிருத்தித்த புருஷனுக்கு இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாகிறதில்லை. அப்போது புருஷன், இரஜத சூனியவிடத்தில் இரஜதஞானத்தினால் எனக்கு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி யுண்டாயிற்றென்று கூறுகின்றான். இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அநுபவசித்தமாம். அதன் லோபம் சம்பவியாது. மரு பூமியில் ஜலத்தின் பாத முண்டாயின், அப்போது இது கூறுகின்றான்:—மரு பூமியில் மித்

தியாஜலத்தின் பிரதீதி எனக்குண்டாயிற் றென்னும் பாதத்தினு லும் மித்தியாஜலமும் அதன் பிரதீதியுமுண்டாகின்றன. அக்கியாதி வாதியின் கிரமமாகவோ, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சுத்தி ஞானம் என்பவற்றின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மையால், எனக்குச் சுத் தியினிடத்துப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்றென்னும் பாத முண்டா தல்வேண்டும். மரு பூமியின் பிரத்தியக்ஷத்தினுலும் ஜலத்தின் ஸ்மிருதியினுலும் எனக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்று என் னும் பாத முண்டாதல்வேண்டும். விஷயமும் அங்ஙனமே பிரம ஞானமுமாகிய இரண்டையும் விட்டு அநேகவித விருத்த கற் பனை அக்கியாதி வாதத்தி லிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின்:— நேத்திர சையோக முண்டாய்த் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் விசேஷ வடிவஞான முண்டாகவில்லை என்னும் கற் பனை விருத்தமாம். அங்ஙனமே அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் பிரமோஷத்தினுல் ஸ்மிருதியின் கற்பனை விருத்தமாம். விஷயங் களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது; தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானங்களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது, எப்போதும் தோற்றுகிற தில்லை என்னும் கற்பனை விருத்தமாம். இரஜதத்தின் பிரதீதிகாலத் தில் எதிர்முகவிடத்தில் இரஜதப்பிரதீதி உண்டாகின்றது. இதனுல் அக்கியாதிவாதம் அநுபவ விருத்தமாம்.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரஜதத்தின் பேதத்தைக் கிர கித்தல் பிரவிருத்திக்குப் பிரதி பந்தகமா யிருத்தலால், இரஜதத் தின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மை எங்ஙனம் இரஜத விருப்புடை யோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கொள்ளப்பட் டிருக்கின் றதோ, அங்ஙனமே சத்தியரஜத ஸ்தலத்தில் இரஜதத்தின் அபே தத்தைக் கிரகித்தல் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தக மென்பது அநு பவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது அபேதத்தைக் கிரகித் தலின் இன்மை நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகும். இவ்வாற்றுல் இரஜ தத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவம் இரஜத விருப்புடையோ னது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இரஜதத்தினது அபேத ஞானத் தின் அபாவம். இரஜத விருப்புடையோனது நிவிருத்திக்கு ஏது வாம். சுத்தி தேசத்தில் இது இரஜத மென்றிரண்டு ஞான முண் டாகின்றது. ஆண்டு அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரண்டு மிருக் கின்றன. ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேதமோ இருக்கின் றது. ஆனுல் தோஷபலத்தால் இரஜதத்தினது பேதத்தின் ஞா

னம் சுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவமாம். சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதமில்லை. அக்கியாதிவாதத்தில் பிரமத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சுத்தியினால் இரஜத விருப்புடையோனுடைய நிவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது அபேதஞானத்தின் அபாவமாம். இரஜத விருப்புடையோனுக்குச் சாமக்கிரி இரண்டுமாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். ஒருகாலத்தில் இரண்டும் சம்பவியா. இரண்டும் சம்பவியாமையால் இரண்டையும் விடின், அதுவு(விடுதலு)ம் சம்பயாது. ஏனெனின் பிரவிருத்தியின் அபாவமே இந்த ஸ்தானத்தில் நிவிருத்தி பதார்த்தமாமாகலின், பிரவிருத்தியை விடின் நிவிருத்திப்பெருக் குண்டாகின்றது. நிவிருத்தியைவிடின் பிரவிருத்திப் பெருக்குண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டையும் விடுதலிலும்,இரண்டையும்அநுஷ்டித்தலிலும்சக்தியற்றவனை அக்கியாதிவாதி வியாகூலமடைந்து வெட்கத்தினால் பிராணனை விடுவான். ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் மரணத்திற் கேதுவாம். இவ்வர்த்தத்தில் அநேகம் பக்ஷங்களுண்டு. கிலேச முண்டாமென்றறிந்து எழுதப்படவில்லை.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்திலும் இச்சையின்றிப் பிரமஞானத்தின் சாமக்கிரியின் பலத்தால் சித்தமாகின்றது. யாண்டுத் தூமமின்றிய வந்நியோடு கூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தைக் கண்டு, வந்நிவியாப்பிய தூமமுடையது என்னும் பராமரிசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியின் பிரமைவடிவ அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் அநுமிதியின் விஷயமாகிய வந்நி பர்வதத்தில் இருப்பதாயிருக்கின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்கு ஏதுவான "வந்நிவியாப்பிய தூமமுடையதுமலை" என்றிவ்வாறு பர்வதத்தில் வந்நிவியாப்பிய தூமத்தினது சம்பந்தத்தின் ஞானமோ அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமில்லை. பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமுளதாயின், தூமசம்பந்தமின்றிய பர்வதத்தில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகும். பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமில்லையாகலின், தூமமின்றியதில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞான

த்தின் அபாவவடிவ பராமரிசமே முற்கூறிய அநுமிதிக்குக்காரண மாயிருத்தலின், சகல பக்ஷத்திலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தினது அபாவமே அநுமிதிக்குக் காரணமெனக் கொள்ளு தல் வேண்டும். யாண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம்பந்த மிருக்கின்ற தோ, ஆண்டுப் பக்ஷத்தில் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது. பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம்பந்தஞானமு மிருக்கின் றது. ஆனால் யாண்டு முற்கூறிய பர்வதத்தில் தூம மில்லாதிருந்து அநுமிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம் பந்தஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞான த்தின் அபாவம் முழுவதும் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் பக்ஷத் தில் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமே அநுமிதி க்குக் காரணமென அக்கியாதி வாதத்தில் சித்தமாகின்றது. ஆத லால் சொல்லப்படும் கிரமமாக கலக்கிரக (தொண்டையைப் பிடித் தலெனும்) ஞாயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் அநுமிதி வடிவபிரமஞானத்தின்சித்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனமெனின்:— எங்ஙனம் வந்நியின் வியாப்பிய தூமமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே இஷ்டசாதனத் தன்மையின் வியாப்பிய இரஜதத்தன்மை இருக் கின்றது. "யாண்டு யாண்டு இரஜதத்தன்மை ஆண்டாண்டு இஷ்ட சாதனத்தன்மை" என்பதாக இரஜதத்தன்மையில் இஷ்டசாதனத் தன்மையின்வியாப்தி இருக்கின்றது. எதனிடத்தில் எதன்வியாப்தி உண்டாகின்றதோ, அது அதன் வியாப்பியமாகின்றது. எதன் வியாப்தி உண்டாகின்றதோ அது வியாபகமாகின்றது. இவ்வாற் றால் இஷ்டசாதனத்தன்மை வியாபகமும் இரஜதத்தன்மை வியாப் பியமுமாம். வியாப்பியம் ஏதுவும் வியாபகம் சாத்தியமு மாகின் றன. இவ்வாறு அநுமானத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆத லால் இரஜதத்தன்மை ஏதுவினால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தமோ எல்லா ருடைய மதத்தினும் விவாதமின்றியதாம். அந்நிய மதத்திலோ வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் சம்பந்த ஞானத்தால் வியாபகமாகிய சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. அக்கியாதி வாதத்தில், பக்ஷத்தில் வியாப்பிய ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபா வத்தால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றதென்னும் அர்த் தம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இது இரஜதம்என்பதாக யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இது

வெனும் பதார்த்தமாகிய சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் ஞானமோ இல்லை. அங்ஙனமாயினும் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் ஞானமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது ஞானத்தின் அபாவமிருத்தலால் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவபக்ஷத்தில் இரஜதத்தன்மை வடிவ ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி இச்சையின்றிச் சாமக்கிரிபலத்தால் சித்தமாகின்றது. அந்த இதம்பதார்த்தத்தில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநுமிதி பிரமவடிவமாம் ஏனெனின் இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். அதனிடத்து இஷ்டசாதனத்தன்மை இல்லை. இஷ்ட சாதனமின்றியதில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநுமிதிஞானம் பிரமவடிவமாம். இவ்வாறு கலக்கிரக நியாயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரம ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. தூளி படலத்தோடுகூடிய பர்வதத்தில் எந்தத்தூமத்தின் பராமரிசம் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டுத் தூமத்தின் சம்பந்த ஞானம் பர்வதத்தில் அங்கீகரிக்கின், தூமத்தின் சம்பந்தஞானமே பிரம வடிவமென்று கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. அப்பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவம் அநுமிதிக்கு ஏதுவெனக் கூறின், அந்தஸ்தானத்திலோ பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரத்தினாலும் நிர்வாக முண்டாயிற்று. ஆனால் சகல அநுமிதிகளிலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தினைக் காரணமெனக்கொண்டு, சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்டசாதனத்தன்மையின் பிரமவடிவ அநுமிதி சித்தமாயிற்று. இவ்வாற்றால் உபயதப்பாசா இரஜ்ஜு நியாய(उभयतःपाशरज्जुन्याय) த்தால் (இரண்டு புறமும் கட்டியுள்ள கயிற்றுத் திருஷ்டாந்தத்தால்) அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமம் சித்தமாகின்றது.

இன்னும் அக்கியாதிவாதத்தில் தோஷமிருக்கின்றது:—யாண்டுச்சாயமும் இரஜதமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின் "இவை இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. இந்த ஞானம் அந்நிய மதங்களின்படியோ சாய அம்சத்தில் பிரமமும், இரஜத அம்சத்தில் பிரமையுமாம். சாயத்திலும் அங்ஙனமே இரஜதத்திலும் இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தினை விஷயஞ் செய்

கின்றது. ஆதலால் சாய அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ஞான மிருக்கின்றது. அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞான மோ இல்லை. முற்கூறிய ஞானமும் எல்லா அம்சங்களிலும் யதார்த்தமாம். ஆனால் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைச் சம்சர்க்கம்(சம்பந்தம்) கொள்கையாம். சாய அம்சத்தின் இதுவெனும்வடிவத்தான் ஞான மிருக்கின்றது. அதில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பேதகற்பனம் அநுபவவிருத்தமாம்.ஏனெனின் சாயத்திற்கும் இரஜதத்திற்கும் "இவை இரஜத" மென்பதாக ஒருவடிவ உச்சரிப்பு உண்டாகின்றது. அதில் முற்கூறிய பேதத்தைச்சொல்லுதற்கிரமத்தினும் விலக்ஷணமான உச்சரிப்பு உண்டாதல் வேண்டும். சாயஅம்சத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தக் கொள்கையோ பிரமத்தை அங்கீகரியாமையினால் சம்பவிக்கிறதில்லை. இரஜத அம்சத்திலும் இரஜதத் தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது கொள்கை இன்மையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையில்லை; ஆனால் சம்பந்தத்தின் கொள்கை இருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரே வடிவ உச்சரிப்பும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயம் எதிர்முகமாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் நியமம் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விடுபாடு உண்டாகும். இவ்வாறு கூறின், யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயமாகிய இஷ்ட பதார்த்தமே எதிர்முகமாய் அநிஷ்ட பதார்த்தம் எதிர்முகமாகவில்லையோ,ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கேவல இரஜதத்தின் இரஜதமென்னும் ஞானம் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமாம். அன்றியும் யாண்டு இஷ்டமான இரஜதம் அநிஷ்டமாகிய சாயம் இரண்டும் எதிர்முகமாகின்றனவோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்திற்கும் இஷ்டத்தினைப்போல இதுவெனும்வடிவ ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இஷ்டபதார்த்தத்திலும் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுதலில் "இவை இரஜத" மென்பதாகச் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. இரஜத சாயங்களின் இதுவெனும்வடிவ சாமாநிய ஞான

மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்ப ந்தமின்மையோ இருக்கின்றது; ஆனால் சம்பந்தமின்மையின் தோஷத்தால் ஞானமில்லை. ஆதலால் சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை யில்லையாகலின், சம்பந்தமின்மையின் ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இதனால் ஏகரசமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் முற்கூறியபடி இரஜதாம்சத்திலும் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் முற்கூறிய இடத்தில் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமிருக்கின்றது. ஏனெனின் அக்யாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. எதனால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அதனால் இஷ்டபதார்த்தத்தின் பேதஞானத்தால் எந்தப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது நிஷ்பலமாகின்றது. விசிஷ்டஞானத்தால் ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் சாயமும் இரஜதமும், முன் இருப்பனவாய் "இது இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாயின், ஆண்டு இரஜத சாயங்களின் ஞானம் இதுவெனும் வடிவமாகவோ சமமாம். ஆனால் இரஜதத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைவிசிஷ்டஞானமிருக்கின்றது. சாயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத் தன்மையினது சம்பந்தத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. அல்லது இரஜதத்தினது பேதத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கிறது. யாண்டு இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கிறதோ, ஆண்டு இரஜதத்தின் பேதமிருக்கிறது. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை என்றும், இரஜத பேதத்தின் கொள்கையின்மையென்றும் சொல்லுதலில் பொருட்பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதத்தில் "இவ்விரண்டும் இரஜத" மென்னுமிடத்தில் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம்.

## கசூரு. பிரமஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்தின் அசம்பவம்.

பிரமஞானத்தை அங்கீகரிப்பவர்களது மதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:—பிரமஞானமும் பிரசித்தமாயின், சகல ஞானங்களிலும் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்தால் அசைவின்றிய

பிரவிருத்தி உண்டாகாது என்பதாம். அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். ஆனால் ஞானத்தினால் பிரவிருத்தியோ சிலவிடத்து ஸபலமும் சிலவிடத்து நிஷ்பலமுமாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஸபலத்தன்மை நிஷ்பலத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பதோ, ஞானங்களிலுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையாமென்று அக்கியாதிவாதிகளும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். யாண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ அது ஸபலமாகின்றது. ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணுவதாகிய சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானம் பிரமையாம். கிரகிக்கப்படாத பேதஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்டுவன இரண்டு ஞானங்களாகின்றன. அந்த ஞானம் அப்பிரமையாம். விஷயங்களின் பாவாபாவங்களால் ஞானங்களில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைக ளில்லையாயினும், பிரவிருத்தியின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளோ அக்கியாதிவாதிக்கும் இஷ்டமாம். அப்பிரமாத்தன்மைப் பெயரினோடும் அக்கியாதிவாதிக்கு வித்துவேஷ முண்டாயினும், கிரகிக்கப் படாத பேதஞான மிரண்டில் ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மையோ அநுபவசித்தமாம்; அக்கியாதிவாதியும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வியவகார பேதத்தின் பொருட்டு வேறு பெயரிடத்தக்கதா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரசித்தமான பெயரினாலே வியவகாரம் செய்வது தகுதியாம். இவ்வாற்றால் பிரமஞானத்தின் அங்கீகார மின்மையினும், பிரமஸ்தானத்தில் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் எந்தக் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினது யதார்த்த ஞானமும், ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் இரஜதத்தில் இரஜதத் தன்மை விசிஷ்டஞானமும் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றில் ஞானத்தன்மைவடிவ சமானதர்மத்தைக் கண்டு இச்சந்தேகம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியில் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினை யுடைய இரண்டு ஞானங்களிருந்தும் அவற்றின் பேதம் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே இந்த ஞானமும் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடையஇரண்டு ஞானவடிவமா? அல்லது பேதமின்றிய ஒன்றா? கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய ஞானமிரண்டின்வடிவமாகுமாயின்,

இரஜதத்தின் லாபம் பிரவிருத்தியினுல் உண்டாகாது என்னும் சந்தேகத்தால் அக்கியாதிவாதத்திலும் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவம் இரண்டு மதங்களிலும் சமானமாம். இவ்வாற்றுல் அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம்.

## ககசு. க௮க. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபமும், உற்பத்தியும், ஞானத்தின் தன்மையும்.

### ககசு. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியே தோஷமில்லாததாம்:—சத்கியாதி முதலிய ஐவகை வாதத்தின் கண்டநம் விவரணமுதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமா யிருக்கின்றது. ஈண்டு அவற்றின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. அக்கியாதிவாதி சித்தாந்தமதத்தில் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவமாகிய தோஷம் கூறினர். அந்தத் தோஷத்தின் சம்பவம் அக்கியாதிவாதத்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஆனுல் தனது மதத்தில் பரிகாரஞ் செய்யவில்லை. அதன் பரிகாரம் இதுவாம்:—எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் அப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் உண்டாயின், பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அப்பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாயின், அசைவோடுகூடிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாயின், அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனுற்றுன் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத் தன்மைகளின் சொரூபத்தையும், அவற்றின் உற்பத்தியையும், அவற்றின் ஞானத்தின் பிரகாரத்தையும் சொல்லுவாம்.

பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம் முன் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமையாம். அதனின் வேறாகிய ஞானம் அப்பிரமையாம். இங்ஙனம் கூறுதலால் இது அறியப்படுகின்றது:—ஸ்மிருதிக்குப் பின்னமாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் தர்மம் எதுவோ, அது பிரமாத்தன்மையாம். அதற்கந்நியமான ஞானத்தின் தர்மம் அப்பிரமாத்தன்மையாம்.

என்றாலும் முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதி யிலில்லை. பிரவிருத்தியின் உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையினை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்மிருதி ஞானத்தினாலும் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எந்தஸ்தானத்தில் நிலைத்துள்ள இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாயின் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியின் உபயோகியான பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய சொரூபம் பிரமாத்தன்மையினும் வேறுவித பிரமாத்தன்மையின் சொரூபத்தைச்சொல்லுதல்வேண்டும். சகலசாஸ்திரங்களிலும்ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய ஞானத்தில்அநுபவ வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். சம்ஸ்கார ஜந்யஞானத்தில் ஸ்மிருதி வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். யதார்த்த அநுபவத்தில் பிரமை வியவகாரத்தைச்செய்கின்றனர். அதற்கு வேறாகியதில் அப்பிரமை வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். இவ்வாற்றால் ஞானத்தன்மைத் தர்மமோ சகல ஞானத்திலு மிருத்தலால் வியாபகமாம். அநுபவத்தன்மை ஸ்மிருதித்தன்மை ஞானத்தன்மையின் வியாப்பியமாம்; ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். அங்ஙனமே பிரமாத்தன்மைத் தர்மமும் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தன்மையோ யதார்த்தாநுபவ அயதார்த்தாநுபவங்களி லிருக்கின்றது. பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் யதார்த்த அநுபவத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆதலால் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்தன்மையாம். அங்ஙனமே யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். ஏனெனின் யதார்த்தத்தன்மையோ சத்தியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியிலு மிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் பிரமாத்தன்மை இருக்கிறதில்லை. ஆதலால் யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். இது சாஸ்திரகாரர்களது பரிபாஷையாம். இதை அநுசரித்த பிரமைக்கு, ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றதென்னும் லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தினால் புருஷனுக்கு அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய பிரமாத்தன்மையை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரி

த்தல் வேண்டும். ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்துவ மன்று. ஆனால் யதார்த்தத் தன்மையின் பெயரே பிரமாத்தன்மையாம். முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மையோ ஸ்மிருதியிலில்லை. யதார்த்தத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய பிரமாத்தன்மை யதார்த்தத் தன்மை வடிவமன்று; ஆனால் அதனின்வேறும். அதனின் அற்ப தேசத்திருப்பதா யிருத்தலின் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியமாம் .பிரவிருத்திக்கு உபயோகமுள்ள பிரமாத்தன்மை விசாரிக்கத்தக்கதாம். அது ஸ்மிருதி சாதாரணமாம். ஆதலால் யதார்த்தத்தன்மையினும் அற்ப தேசத்திருப்பதன்று. ஆனால் யதார்த்தத் தன்மை வடிவமே பிரமாத்தன்மையாக விசாரிக்கத் தக்கதாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரத்தினால் முற்றும் வித்துவேஷ முண்டாயின், பிரமாத்தன்மை ஞானத்தால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உன்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினை விட்டு, யதார்த்தத்தன்மை ஞானத்தினால் அசைவின்றியபிரவிருத்திஉண்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினைக் கூறுக. இவ்வாற்றால் இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைகளுக்கு ஒரே பொருளிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மைத் தர்மத்திற்குப்பிரமாத்தன்மைச் சப்தத்தால் வியவகார மிருக்கின்றது.

## கசஎ. நியாயவைசேஷிக மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரிக்குப் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினால் பிரமாத்துவ அப்பிரமாத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதமும் பிறிதால் அப்பிராமாணிய வாதமும்).

நியாய சாஸ்திரத்தின் மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தின் ஞாபகஞ்செய்யும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. இதனைப் பிறிதாற்பிராமாணியவாதமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைக்குப் பிராமாணியமென்று பெயர். பிறிதின் அதாவது அந்நியத்தினின்றும் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அந்நியத்தினின்றே பிராமாணியத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்கு

வேருகிய சாமக்கிரி பிறிதென்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாம். இதனுல் இந்த நிச்சயம் உண்டாயிற்று:— ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் பிரமாத்தன்மையின் சாமக்கிரி வேரும். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியான இந்திரிய அநுமானுதிகளோ முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுற் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாயின் சகல ஞானமும் பிரமையாதல் வேண்டும். அப்பிரமாஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகும். ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி சாமக்கிரியினும் அதிக சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டு அதிக சாமக்கிரி இல்லையோ, ஆண்டு ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்ம முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமாஞானத்திற்கு லோப மில்லை. அவ்வதிக சாமக்கிரி குணமாம். யாண்டுக் குணத்தோடுகூடிய இந்திரிய அநுமான முதலியவற்ருல் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமை உண்டாகின்றது. குணமின்றிய இந்திரிய அநுமான முதலியவற்ருலும் ஞானமுண்டாயின், அது பிரமையன்று. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உற்பத்தியில் விஷயத்தின் அதிகதேசத்தில் இந்திரியங்களின் சையோகம் குணமாம். சாத்தியத்தின் வியாப்பியமான ஏதுவின் சாத்தியமுடைய பக்ஷத்தில் உண்டாகும் ஞானம் அநுமிதிப் பிரமையின் உற்பத்தியில் குணமாம். யாண்டு வியபிசாரி ஏதுவின் ஞானம் பக்ஷத்தில் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநுமிதி ஞானத்தின் சாமக்கிரி பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் வியாப்பிய ஏதுவின் ஞானவடிவ குணமில்லை. ஆதலால் அநுமிதிப்பிரமை உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மைத் தருமத்தின் உற்பத்தியில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினும் வேறு குணத்தின் அபேக்ஷை இருத்தலால், பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

பிரமாத்தன்மையினைப்போல ஞானத்தின்கண் உள்ள அப்பிரமாத்தன்மைக்கும் பிறிதால் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமாஞானம் தோஷ ஜந்நியமாமென்னும் வார்த்தை பிரசித்தமாம்; பிரமாஞானத்தில் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் தோஷம் புறத்ததாம். அந்தத் தோஷம் அநந்தவிதமாம். இவ்வாற்ருல் ஞான சாமக்கிரியினும் தோஷம் பிறிதாம். பின்னத்தைப் பிறிதென்பர். அதனுல் அப்பிரமையின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிறிதால் அப்பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி

உண்டாகின்றது அப்பிரமாத்தன்மையை அப்பிராமாணியமென்பர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் பிறிதால் உண்டாகின்றன.

## கசுூஅ. ஞான ஞானத்தன்மைகளின் சாமக்கிரியின் வேறு காரணத்தினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி (பிறிதாற் பிராமாணியங்கொள்ளும் வாதம்).

அங்ஙனமே ஞானத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் ஞானத்தன்மை என்னுமிவற்றின் ஞான மெந்தச் சாமக்கிரியினால் உண்டாகின்றதோ, அதற்கு வேறாகிய காரணத்தினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கடாதி ஞானங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தால் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு "இதுகட" மென்பது வடிவமாம். மன வடிவப் பிரமாணத்தால் கடஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதற்குக் "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்பது வடிவம். "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் மானச ஞானத்திற்கு விஷயம் கடஞானமாம்; கடமும் விஷயமாம். ஏனெனின் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாய மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றின் ஞானம் வியவசாய மெனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— வியவசாயத்தின் விஷயத்தை விடுகிறதில்லை; ஆனால் விஷயத்தோடுகூடிய வியவசாயத்தினைப்* பிரகாசிக்கின்றது. இதனாற்றான் ஞானத்தின் ஞானத்திற்கு அநுவியவசாயமென்னும் பெயர் இருக்கின்றது. வியவசாயத்தை அநுசரித்ததனை அநுவியவசாய மென்பர். எங்ஙனம் வியவசாயத்திற்குக் கடமுதலியன விஷயமோ, அங்ஙனமே அநுவியவசாயத்திற்கும் கடமுதலியன விஷயமாம். ஆதலால் வியவசாயத்தை அநுசரித்தது அநுவியவசாயமாம். அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு ஆத்மாவும் விஷயமாம். ஏனெனின் இது நியமமாம்:— ஞானம், இச்சை, தொ

* பிரகாசிக்கின்றது என்று வரு மிடந்தோறும் அறிகின்றதெனப் பொருள்கொள்க.

யில், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பன ஆத்மாவின் விசேஷகுணங் களாம். இவற்றில் யாதேனும் ஓர் குணம் தோற்றுமாயின் ஆத்மா வின் பிரதீதி உண்டாம். எதன் பிரதீதியும் உண்டாகாவிடின், ஆத் மாவின் பிரதீதியும் உண்டாகாது. ஆதலால் சகல விசேஷ குணங் களையும் விட்டு ஆத்மாவின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஆத்மாவினைவிட்டுக் கேவலம் ஞான முதலியவற்றின் பிரதீதி உண் டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தின் ஞானத்தின் ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஆத்மாவின் ஞானமும் உண்டாகும்.ஆதலால் வியவசாய ஞானத்தினையும், அதன் விஷயமாகிய கடத்தையும், அங்ஙனமே வியவசாயத்தின் ஆசிரயமான ஆத்மாவையும் "கடத்தை யான் அறி கின்றேன்" என்னும் ஞானம் பிரகாசிக்கின்றது. இதனுற்றான் திரி புடி கோசர ஞானத்தினை அநுவியவசாய மென்பர். அநுவியவசாய ஞானத்திற்குக் கரணம் மனமாம். ஆதலால் சகல விஷயங்களோ டும் மனதிற்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்வேண்டும். எங்ஙனம்: கடம் ஞானம் ஆத்மா என்பன விஷயமாகின்றனவோ,அங்ஙனமே கடத்தன்மைஞானத்தன்மைஆத்மத்தன்மைகளும் கடஞானத்தின் ஞானத்திற்கு விஷயமாம். கட ஞானத்தினேடு மனதின் சுவசையு க்த சமவாயசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஞானத்தன்மையினேடு சுவசை யுக்த சமவேதசமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மாவோடு சுவ சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மையோடு சுவசையு க்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்தினேடு மனதின்சம்பந் தமோ பிரத்தியக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகாது. ஏனெனின் பாகிய பதார் த்தத்தின் ஞானம் சுதந்திர மனதினுல் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தினேடு மனதிற்கு அலௌகிக சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல் வேண்டும். இலௌகிக சம்பந்தத்தினுல் பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானம் மனதினுல் உண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்தத்தினுல் பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மனதினுல் உண்டாகின்றது. அந்த அலௌகிக சம்பந்தமும் ஞானலக்ஷணமாம். அநுவியவசாய ஞானத்தின் விஷயமாகிய வியவசாய ஞானம் எதுவோ, அதுவே மனதிற்குக் கடத்தோடுள்ள சம்பந்தமாம். அதன் சொரூபம் இது வாம்:— சுவசையுக்த சமவேத ஞானம் அல்லது சுவசையுக்த சம வேத ஞான விஷயத்தன்மை கடத்தோடு மனதிற்குள்ள சம்பந் தமாம். ஞானலக்ஷண வாக்கியத்தில் இலக்ஷண சப்தத்திற்குச் சொரூப மெனப்பொருள் செய்யின், அப்போது முதற் சம்பந்த

மாம். இலக்ஷண சப்தத்திற்கு ஞாபகம் (அறிவிப்பது) எனப் பொருள்செய்யின், அப்போது இரண்டாவது சம்பந்தமாம். சுவ வெனும் சொல்லிற்குப் பொருள் மனமாம். அதனோடு சையுக்த ஆத்மத்தன்மையிற் சமவேதம் வியவசாய ஞானமாம். அது கடத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஞானமே கடத்தில் மனதின் சம்பந்தமா யிருத்தலின் கடத்தின் மானச ஞானமாகின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்திற் கூறிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவ சம்பந்தம் கடத்தி லிருக்கின்றது. வியவசாய ஞானத்தின் விஷயம் கடத்தன்மை படத்தன்மை இரண்டுமாம். ஆதலால் வியவசாய வடிவ சம்பந்தத்தால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இரண்டும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் கட ஞானமுதலியன அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாயமாம். அதன் சாமக்கிரி மனசையோக முதலிய வடிவினதாம். அதனால் ஞானத்தின்ஞானமும் ஞானத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன; பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஞானமுண்டாய்ப் புருஷனுக்கு ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாயின், அதற்குப் பிற்காலத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணும் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: தடாகத்தில் ஜலத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினால் ஜல விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாய் ஜலத்தின் லாபமுண்டாகின்றது; அப்போது புருஷனுக்கு இவ்வாறு அநுமான மூண்டாகின்றது:—"இந்த ஜலஞானம் பிரமை; ஸபலப்பிரவிருத்தியைஉண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின்; யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையுளதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையுளது; நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமையைப்போல" ஈண்டு வர்த்தமான ஜலஞானம் பக்ஷம். அநுமான காலத்தில் ஜல ஞானம் அதீதமாயினும், வர்த்தமானத்திற்குச் சமீபித்த இறப்பும் எதிர்வும் வர்த்தமானமென்றே சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வர்த்தமான ஜலஞானமே பக்ஷமாகச்சொல்லப்பட்டது; அதீதமாகச் சொல்லப்படவில்லை. பிரமாத்தன்மை சாத்தியமாம். மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்கள் ஸ்பஷ்டமாம். வெதிரேகதிருஷ்டாந்தம்சொல்லவேண்டியதாயின், "யாண்டு யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லையோ, ஆண்டாண்டுப் பிரமாத்தன்மையில்லை, சுத்திரஜதத்தை அறிதலிற்போல" என்றித்தன்மைய வாக்கியத்தி

ஊச் சொல்லுக. இவ்வநுமானத்தால் ஜல ஞானத்திற் பிரமாத்த ன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல ஞானங்க ளிலும் ஸபலப் பிரவிருத்தியினுல் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி "ஜலத் தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக் கிரியாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி முற்கூறிய அநுமானமாம்; அது அநுவிவசாயத்தின் சாமக்கிரிக்கு வேறுயிரு த்தலின் பிறிதாம். ஆதலால் பிறிதாற் பிரமாத்தன்மையைக் கொ ள்ளுதலாகின்றது. நியாயமதத்தில் அநுமிதியின் விஷயம் பக்ஷமு மாம். முற்கூறிய அநுமிதியில் ஜலஞானம் பக்ஷமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமானமும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாம க்கிரியாம். அங்ஙனமே அநுவியவசாயமும் இருவகை யாகின்றது:— ஒன்றே "ஜலத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்குப்பின் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு "ஜலத்தை யான் அளக் (பிரமாணத்திறல் அறி) கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண் டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அநுமான வடிவ ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாயி ற்று. இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத் தைக் கிரகிப்பதாம். அதனுல் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டா யிற்று. இவ்வாற்றால் சித்தாந்த பக்ஷத்தில் தன்றுற்பிராமாணியத் தைக் கிரகித்தலின் அடைவுண்டாயிற்று. என்றாலும், யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அது முழுவதும் பிரமாத் தன்மையைக் கிரகிப்பதாம் என்பது சித்தாந்த பக்ஷமாம். ஞானத் தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியிலும் "ஜலத்தை யான் அறிகின் றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் அடங்கி இரு க்கின்றது. அதனுல் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகிறதி ல்லை. ஆதலால் சித்தாந்த பக்ஷத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

இவ்வாற்றால் கட முதலியவற்றின் ஞானத்தால் கட முதலிய வற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கட முதலியவற்றின் பிரகாசமு ண்டாகியும், கடாதிகளின் ஞானத்தின் பிரகாசமும் ஞானத்திற் காசிரயமாகிய ஆத்மாவின் பிரகாசமு முண்டாகிறதில்லை. எந்தக் காலத்தில் அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அப்போது கட முதலிய விஷயத்துடனும் ஆத்மாவுடனும் கடாதி ஞானத்தின்

பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஆனால் அநுவியவசாய ஞானத்தினால் வியவசாயத்தினது திரிபுடியின் பிரகாச முண்டாகின்றது; அநுவி யவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. எப்போது அநுவியவ சாயகோசர அநுவியவசாய முண்டாகின்றதோ, அப்போது முதல் அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது; இரண்டாவது அநு வியவசாயம் பிரகாசமின்றியதாகவே இருக்கின்றது. முதல் அநு வியவசாயமோ வியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. இர ண்டாவது அநுவியவசாயமோ அநுவியவசாயத்தைக் கோசரிப் பதாயிருக்கின்றது. "கட ஞானத்தை யான் அறிகின்றேன்" னென் பது இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சொரூபமாம். இரண்டா வது அநுவியவசாயத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், "கடஞான த்தின் ஞானத்தை யானறிகின்றேன்" என்று மூன்றாவது அநுவி யவசாயமுண்டாகின்றது. ஆனால் நியாய மதத்தில் கட ஞானத்தி னால் கடத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடத்தின் வியவகாரம் சித்திக் கின்றது. கடவியவகாரத்தில் கடஞானத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லை. கடஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், அப்போது அநுவியவசாயத்தினால் கடஞானத்தின் பிரகாசமுண் டாய்க் கடஞானத்தின் வியவகாரமுண்டாகின்றது. அநுவியவசாய த்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லை. இவ்வாற்றால் எதன் வி யவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தின் அபேக்ஷையு ண்டு. விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கும் ஞானம் எதுவோ, அது பிரகா சிக்கப்படுவதாகுக; அல்லது பிரகாசிக்கப்படாததாகுக; அதன்பிர காசத்தினால் உபயோகமில்லை. பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தினாலே யே விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகுமாயின், நியாயமதத்தில் அந வஸ்தாதோஷ முண்டாகும். ஏனெனின் எந்த ஞானத்தினால் விஷ யம் பிரகாசமாகின்றதோ,அந்தஞானம் சுவப்பிரகாசமோ அன்று. அதனைப் பிரகாசிக்கும் வேறு ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஞா னத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாம். அந்த முதல் ஞானத் தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வேறு ஞானத்திற்கு வேறு ஞானம் வேண் டும்.மூன்றாவதைப்பிரகாசிப்பிக்கும்நான்காவதுஞானம்வேண்டும். இவ்வாறு அநவஸ்தாதோஷமுண்டாம். ஒன்றற்கொன்றபேக்ஷை யுடைய பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அந்நியோந்நியாசிரயம் சக் கிரிகை முதலிய தோஷமுண்டாம். ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாச த்தில் தனது பிரகாசத்தின் ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லை.

ஆனால் தனது வியவகாரத்தில் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையுண்டு. யாண்டுக் கடமுதலிய விஷயங்களின் வியவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடஞானத்தின் அபேக்ஷை கடத்தினது பிரகாசத்தின் பொருட்டுண்டு. பிரகாசிக்கப்படுவதின்றிய ஞானத்தினாலேயே கடவியவகாரம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: எப்போது கடத்தின் ஞானம் உண்டாகவில்லையோ, அக்காலத்திலும் ஜலத்தைத் தரித்தல் முதலிய பிரயோஜனத்தின் பெறுதியைக் கடம் செய்கின்றது. தனது காரியத்தில் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையைக் கடம் செய்கிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தின் காரியம் விஷயத்தின் பிரகாசமாம். அந்த விஷயப்பிரகாசவடிவ காரியத்தில் தனது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையை ஞானம் செய்கிறதில்லை. கடத்தினைப் போலத் தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தின் பொருட்டு ஞானத்தின் அபேக்ஷையை ஞானம் செய்கின்றது. எந்த ஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அந்த ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஞான ஞானத்திற்குப் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையில்லை. இச்சையின் விஷயத்தை இஷ்டமென்பர். ஆதலால் நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷம் கூறுகின்றனர். அது அவர்களது அவிவேகத்தைக் காரணமாகவுடைய பிரலாபமாம். இவ்வாற்றால் நியாயமதத்தில் எந்த ஞானமும் சொப்பிரகாசமன்று. ஆதலால் ஞானத்தினது ஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி எனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்தின் சாமக்கிரி மனசையோக முதலியனவும், ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தமுமாம். அது அநுவியவசாய பேதத்தால் நாநாவாம். அங்ஙனமே "ஜலஞானம் பிரமை" என்னும் அநுமிதியும் ஞானத்தின் ஞானமாம். அதனை உண்டுபண்ணுவது அநுமானமாம். அதுவும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மயின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. "ஜலத்தை அளக்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனால் "ஜலத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமும் ஜலஞானத்தின் ஞானமாம். ஜலஞானத்தின்பிரமாத்தன்மையினைப் பிரகாசிக்கிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியான கூறிய அநுவியவசாய சாமக்கிரியினால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்

தன்மையின் கிரகணமின்மை யிருத்தலின், ஜலஞானத்தைக் கிர கிக்கும் சகல சாமக்கிரியினுலும் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மை யின் கிரகணம் உண்டாகாமையால், தன்ருற் பிராமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் பிறிதாற் பிராமாணியங் கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அவ்வெல்லாவற்றுனும் பிரமாத்தன்மையைக் கிர கித்தல் உண்டாகின்றது. இதனைத் தன்ருற் பிராமாணியங்கோள்ளுத லென்பர். இப்பக்ஷத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தினை விட்டு எந்த ஞானத்தின் ஞானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தன்மை யென்னும் இரண்டு தர்மவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. கேவல ஞானத்தன்மைத்தர்ம விசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண்டாகிறதில்லை. பிறிதாற் பிராமாணியங் கொள்ளும் வாதத்தில் முதல் அநுவியவசாயத்தினுல் பிரமாத்தன் மையை விட்டு ஞானத்தன்மைவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண் டாகின்றது. மீண்டும் வேறு அநுவியவசாயத்தினுலேனும் அல் லது முற்கூறிய அநுமானத்தினுலேனும் பிரமாத் தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது.

## கஈகூ. மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் கொண்டுள்ள தன்ருற் பிராமாணியவாதத்தில் தோஷம்.

மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் தன்ருற் பிரா மாணியங்கொள்வது அங்கீகாரமாம். நியாய வைசேஷிகமதத்தில் பிறிதாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலின் அங்கீகார முண்டு. தன் ருற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலில் இத்தோஷங் கூறப்பட்டிருக் கின்றது:—யாண்டு ஒருபதார்த்தத்திற்கு அநேகமுறை ஞானமுண் டாய்ப் பிரவிருத்தி உண்டாயிருந்திருக்குமோ, ஆண்டு ஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையில் ஓரிடத்தும் சந்தேகமில்லை. ஏனெனின் அநேக முறை ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாய்ப்பிரமாத்தன்மைநிச்சயம் உண் டாய் விடுகின்றது. அந்தப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் பிரமாத்தன் மையின் சம்சயத்திற்கு விரோதியாம். ஆனுல் எப்பதார்த்தத்தின் அபூர்வஞான முண்டாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தில் பிரமாத்தன் மையின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. அஃது உண்டாகலாகாது. ஏனெ னின் அத்வைத மதத்திலும் பிரபாகரரது மதத்திலுமோ ஞானம்

சொப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஞானம் என்றும் கிரகிக்கப்படாத தாகாது; கிரகிக்கப்பட்டதேயாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன் மையும் கூடவே கிரகிக்கப்படுவதாயின், நிச்சயிக்கப்பட்ட பதார்த் தத்தின் சந்தேகமுண்டாகாது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் சந் தேகம் சம்பவியாது. சித்தாந்தபக்ஷத்திலோ பிரகாசவடிவ ஞான மிருக்கின்றது. பிரகாச பதார்த்தத்திற்கு ஞானபதார்த்தத்தோடு பேதமில்லை.

## களo. பிரபாகரரது மதத்தில் சகல ஞானங்களினாலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல்.

பிரபாகரரதுமதத்தில் ஞானத்தின் விஷயத்திற் பிரகாசமுண் டாகின்றது. பிரகாசத்திற் கேது ஞானம். எங்ஙனம் கடத்தின் ஞானமுண்டாயின் அப்போது கடஞானத்தினால் கடத்தின் பிர காசமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கடத்தின் ஞானம் தனது சொரூபத்தின் பிரகாசஞ் செய்கின்றது. தனது ஆசிரயமாகிய ஆத்மா யாதோ அதனையும் பிரகாசம் செய்கின்றது. சகல ஞானங் களும் திரிபுடியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. ஞாதாஞானஞேயங்க ளின் சமுதாயம் திரிபுடி எனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரபாகர ரது மதத்தில் தனது சொரூபத்தினையும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கின் றது. தனது பிரமாத்தன்மையையும் விஷயம் செய்கின்றது.

## களக. முராரி மிசிரர் மதம்.

முராரி மிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவியவசாய த்தால் உண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுமிதியே பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமென்று கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. இதனால் அநுவியவசாயத்திற்குப் பின் பிரமாத் தன்மையின் சந்தேகமுண்டாகலாகாது.

## களஉ. பட்டர் சித்தாந்தம்.

அங்ஙனமே பட்டர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—கடமுதலியவற்றி னது ஞானத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது. ஏனெனின் ஞானகுணம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் ஞானம் அநுமிதிவடிவ மாகின்றது; மானஸப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ மன்று. அவ்வநுமிதி ஞானம் இவ்வாற்றால் உண்டாகின்றது. இந் திரிய விஷயங்களின் சையோகத்தால் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டா

குக; அல்லது அநுமிதிஞான முண்டாகுக. சகல ஞானங்களிறு லும் கடமுதலிய விஷயங்களில் ஞாதத்தன்மையென்னும் தர்மம் உற்பத்தியாகின்றது. இதனுற்றான் ஞானமுண்டாகிய பின் "அறி யப்பட்டது கடம்" என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. ஞானத் திற்கு முன் எந்தக் கட இந்திரியங்களின் சையோக முண்டாகின் றதோ, அதனுல் "இது கட" மென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது. அந்தப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஞாதா விலிருக்கின்றது; விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் கடத்திலிருக் கின்றது. யாண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினுல் ஞானமுண் டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தத்தினுல் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றுல் கடத்தின் ஞானத்தினுல் கடத் தில் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. அந்த ஞாதத்தன்மை க்கு உபாதான காரணம் கடமும், நிமித்தகாரணம் ஞானமுமாம்: அசமவாயிகாரணபரிபாஷை பட்டர் மதத்தில் இல்லை. உபாதான காரணத்திற்கு வேறுகியதை நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். இவ் வாற்றுல் ஞானஜந்நிய ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் கடத்தில் உண்டா கின்றது. முதலிலோ "இது கட" மென்பதாகக் கடத்தைப் பிர காசிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுண்டா யிருக்கின்றது. அந்தப் பிரத்திய க்ஷத்தினுல் கடத்தில் ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாயிற்று; அப் போது இந்திரிய சையோகத்தினுல் அதே கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் "அறியப்பட்டது கட" மென்பதாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற் றுல் ஞான ஜந்நிய ஞாதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரிய த்தினுல் உண்டாகின்றது. புறப்பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரியங்களினுலோ எம்மதத்திலும் உண்டா கிறதில்லை. நையாயிகர் முதலியோர் மதத்தில் ஞானத்தின் மான ஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பட்டர் மதத்தில் கடமுதலிய வற்றினது ஞானத்தின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் கடமுதலிய ஞானத்தின் அநுமானஜந்நிய அநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அநுமானத்திற்கு இது வடிவமாம்:— "இக்கடம் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினுல் ஞானமுடையதாம்; சமவாய த்தினுல் ஞானத்தன்மை யுடைமையால்; யாண்டு யாண்டுச் சமவா யத்தால் ஞானத்தன்மை ஆண்டு ஆண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந் தத்தால் ஞானமுண்டு." இந்த ஸ்தானத்தில் முன்னிருப்பதாகிய கடம் பக்ஷம். விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஞானம் சாத்தியம்.

மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்க ளிருக்கின்றன. பிற நூல்களில் வேறு விதமாக அநுமானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது கடினமாம். பட்டர் மதத்தில் அநுமானத்தினால் ஞானம் அறியப்படுகின்றது. இது சுலபமான கிரமமாய்க் காட்டப்பட்டது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி பட்டர் மதத்தில் அநுமானமாம்.

## ௧௭௩. நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்.

இவ்வநுமானத்தினாலேயே கடஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகிய பின், பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகம் பட்டர் மதத்தில் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் ஞானத்தின் சகல ஞானங்களினாலும் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஸபலப் பிரவிருத்தி உண்டாகியபின், ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. இது நியாய வைசேஷிகர் மதம். இதனைப் பிறிதாற் பிராமாணியவாத மென்பர். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதிக சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையினைப்போல அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதான் உண்டாகின்றது. பிறிதான் ஞானமுண்டாய் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் ஞானத்தினது அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி உண்டாயின், சகல ஞானங்களும் அப்பிரமையாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவன இந்திரிய அநுமானாதிகளாம். அவற்றில் தோஷத்தின் சகாயமிருக்குமாயின், அப்பிரமாத்தன்மையோடு கூடிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகும். தோஷம் நாநாவிதமாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டோ நேத்திர முதலியவற்றின்கண் உள்ள பிரமாணதோஷத்தினைப்போல, விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசியதோஷமும் ஏதுவாம். சில விடத்துப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசிய தோஷத்தின் வியபிசாரமு மிருக்கின்றது. ஆனால் சதிருசத் (சமான முடைய) தின்கண்ணே வெகு பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அநேக இடங்களிலோ சாதிருசிய தோஷம் பிரமத்

திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு வேற்றியல்புடையதின்கண் பிரமம் அநுபவசித்த மாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாதிருசிய தோஷம் பிரம த்திற்குக் காரணமன்று. ஏகவடிவத்தால் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் எது இருக்க எந்தப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தோ ஷம் அந்தப் பிரமத்திற்குக் காரணமாகின்றது. பரோக்ஷப் பிரம ஞானத்தில் சாதிருசியத்தின் அபேக்ஷையில்லை. இது அநுபவசித்த மாம். ஆதலால் பரோக்ஷ ஞானத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் அநுமிதிப்பிரமத்தில் அநுமானதோ ஷம் ஏதுவாம். வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் ஞானம் அநுமானமாம். ஏதுவில் வியபிசார முதலிய தோஷம் நியாயகிரந்தங்களிற் பிரசித்த மாம். சாப்தப்பிரம முண்டாயின், ஆண்டுச் சுரோதாவினிடத்து வாக்கிய தாற்பரியத்தின் அவதாரணமின்மை தோஷமாம். சொல் லுவோனிடத்து விப்பிரலம்பகத்தன்மை (வஞ்சகத்தன்மை) முத லியன தோஷமாம். சப்தத்தில் பிறிதோர்விதத்தால் போதிக்குந் தன்மை முதலியன தோஷமாம். இவ்வாறு அப்பிரமாத்தன் மைக்கு ஏதுவாகிய தோஷத்தை அநுபவாநுசாரமாக அறிய வேண்டும்.

இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும், அப்பிர மாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் சொல்லப்பட்டன. அது விருத்தமா கத் தோற்றுகின்றது. சென்றன, வருவன, இருப்பனவாகிய சகலப் பிரமைகளிலும் பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் ஏகமாம். அங்ஙனமே சகல அப்பிரமையிலும் அப்பிரமாத்தன்மையும் ஏகமாம். அவற் றின் உற்பத்திகூறுதல் சம்பவியாது. என்றாலும் தனது காரணத்தி னால் ஞானம் உற்பத்தியாயின், அப்போது சில ஞானம் பிரமையும், சிலஞானம் அப்பிரமையுமாகின்றன. பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் பிரமையாம். அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் அப்பிரமையாம். இவ் வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைத் தர் மங்களின் விலக்ஷணத்தன்மை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் சாமக் கிரியின் அதீனமாம். சிலவிடத்து ஞானத்தின் இத்தன்மைய சாமக் கிரி இருக்கின்றது அதாவது பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத் தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ அத்தன்மைய சாமக் கிரி இருக்கின்றது. சிலவிடத்து அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞா னத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய சாம க்கிரி இருக்கின்றது. இதனால் இவ்வாறு மதித்தல் வேண்டும்:—

பிரமாத்தன்மைத் தர்மமோ ஒன்றும், சகலப் பிரமையிலும் அதன் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பந்தம் சாமக்கிரியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன் மையின் பிரயோஜக (காரண) சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாத்தன் மையின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அப்பி ரமாத்தன்மையின் பிரயோஜகம் தோஷமாம். ஆதலால் தோஷ ஜந் நியம் அப்பிரமாத்தன்மை எனப்படுகின்றது. தோஷ ஜந்நியமென்று சொல்லுதற்கு தோஷப் * பிரயோஜ்ஜியத்தில் தாற்பரியமாம். அவ ற்றின் ஞானத்திற்கோ முக்கிய உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது.

சித்தாந்தத்தில் சாக்ஷிபாஷ்யம் பிரமாத்தன்மையாம். ஆத லால் பிரமாத்தன்மையினது ஞானத்திற்கும் உற்பத்தி கூறின், சாக்ஷியின் உற்பத்தி சித்தமாகின்றது. அது பொருந்தாது. என்று லும் விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி பிரமாத்தன்மை முதலியவற்றைப் பிரகாசிக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியும் ஞானமெனப்படுகின் றது. அதற்கு உற்பத்தி சம்பவிக்கும். இவ்வார்த்தை முன் சொல் லப்பட்டிருக்கின்றதெனினும், முன்கூறியபொருளையே கூறுதலால் கேட்பவருக்கும் படிப்பவருக்கும் போதம் திடமாகின்றது. சாஸ் திரீய அர்த்தத்தின் மந்த சம்ஸ்காரமுடைய புருஷர்களுக்கு அடிக் கடி சொல்லுதலால்பிரயாசையின்றிப்போதமுண்டாகின்றது. ஆத லால் இப்பிரகரணத்தில் அநேக அர்த்தங்களைப் பலமுறைகூறியிரு க்கின்றோம்; கூறியது கூறல் என்னும் குற்றமில்லை. இவ்வாற்றால் நியாயமதத்தில் பிறிதாற்பிராமாணிய வாதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டி ருக்கின்றது. தன்னாற் பிராமாணியவாதத்தில் சம்சயத்தின் அநுப பத்திதோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

## ௧௭௪. நியாயவைசேஷிக மதகண்டநம்.

அது முழுவதும் அசங்கதமாம்:—பிரமாத்தன்மையின் ஞா னத்தையோ பின் சொல்லுவோம்.முதலிலோஅநுவியவசாயஞான த்தினால் ஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது என்றுகூறுதல் அச ங்கதமாம். ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவம் ஞானமாகுமாயின், அதன் சம்பந்தத்தால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகாது. கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. எங்ஙனம் கடமுதலியன அறியப்படாதன வாயினும் தம் காரியத்தைச் செய்கின்றனவோ, அங்ஙனமே ஞா

* பிரயோஜகம்=காரணம். பிரயோஜ்ஜியம்=காரணத்தாலாகியது.

னமும் அறியப்படாததாய் விஷயத்தின் பிரகாச வடிவ தனது காரியத்தைச் செய்கின்றது என்று முன் கூறியது யாதோ அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சகல பௌதிக ஜோதிகளும் தாம் பிர காசவடிவினவாய் அந்நியத்தைப் பிரகாசிக்கின்றன. பிரகாசமின் றிய ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. பிரகா சமின்றியதும் சுபாவபலத்தால் தனது சம்பந்தமுடையதின் பிரகா சத்தைச் செய்யின், சுவர்ணத்தின்கணுள்ள ஜோதிபாகத்தினாலும் சுவர்ண சம்பந்தமுடைய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாதல் வேண்டும். சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் பௌ திக ஜோதியினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தைக் கண்டிருக் கின்றோம். சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படாத சுவர் ணம் இரஜதம் முதலிய வடிவ ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகா சிக்கப்படும் ஞானத்தின் சம்பந்தத்தினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றதென்று கொள்ளவேண்டும். ஆதலால் பிர காச சுபாவமும் ஞானமாம். கேவலம் திருஷ்டாந்த பலத்தினால் ஞானத்திற்குசொப்பிரகாசத்தன்மையை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் அநுபவத்தினாலும் சொப்பிரகாசத்தன்மை சித்திக்கின்றது. யா ண்டு அறிதற்கரிய அஞ்ஞாத பதார்த்தத்தின் ஞானம் புருஷனுக் குண்டாய் "அறியத்தக்கது அறியப்பட்டது, அறிவதற்கு ஒன்றும் மிகுந்ததில்லை" என்னும் வாக்கியத்தைச் சந்தோஷத்தினால் சொல் லுகின்றானோ, அவனைப்பார்த்து அந்நிய புருஷன் "இவ்வஞ்ஞானம் அறிதற்கு எஞ்சி இருக்கின்றது" என்று சொல்ல இவ்வாக்கியத் தைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்தன் மையின் அநுபவம் சித்தமாம். ஞானத்தினது பிரகாசத்தின் எஞ் சுதற் றன்மையைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். கடஞானம் அறியப் பட்டதா? இல்லையா? வென்னும் வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றவனைப் புத்தியில்லாதவனென்பர். ஆதலால் ஒருநாளும் ஞானத்தில் அஞ் ஞாதத்தன்மை யில்லை. அஞ்ஞானத்தன்மையின் அபாவத்தால் ஞானகோசர அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது என்று கூறுதல் அசங்கதமாம். எந்தப் புருஷனுக்கும் "எனக்குக் கடஞானம் உண் டாயிற்றா? இல்லையா?" வென்னும் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. கட ஞானம் அறியப்படாததாயின் ஒருகால் சந்தேகமுண்டாதல் வே ண்டும். ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகிறதில்லை. ஞானத்தின் பிர

காசம் அநுவியவசாயமாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். இவ்வாறு கூறுவாராயின்:—ஞானகோசர ஞானமுண்டாகாவிடின், "இது கடம், கடத்தை யானறிகின்றே" னென்பதாக ஞானத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றலாகாது. ஏனெனின் நியாயமதத்திலோ முதல் ஞானத்திற்கு விஷயம் கடமும், இரண்டாவது ஞானத்திற்கு விஷயம் கடஞானமுமாம். ஆதலால் விஷயபேதத்தால் ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. சொப்பிரகாச ஞானவாதியின் மதத்தில் ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாகாது. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் விஷயம் கடமாயிருத்தலின், விஷயபேதத்தி னின்மையால் விலக்ஷணப் பிரதீதி உண்டாகலாகாது என்னும் சங்கையும் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: ஒரே கடத்திற்கு ஒரு காலத்தில் "இது கட" மென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது; ஒரு காலத்தில் "அநித்தியம் கட" மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விஷயத்தின் பேதமின்றி விலக்ஷணஞான முண்டாகின்றது. ஆனல் முதல்ஞானத்தில் கடத்தின் அநித்தியத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. இரண்டாவது ஞானத்தில் கடத்தின் அநித்தியத் தன்மை தோற்றுகிறது. அங்ஙனமே "இது கட" மென்னும் ஞானத்தில் கடத்தின் ஞாதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் ஞானத்தில் கடத்தின் ஞாதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. ஞான ஜந்நியப் பிரகடத்தன்மையை ஞாதத்தன்மை யென்பர். இரண்டாவது ஞானத்தின் விஷயம் கடத்திலுள்ள ஞாதத்தன்மையாம்; கடத்தின் ஞானமன்று. இதனற்றான் கடஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் ஒரு காலத்தில் "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஒரு காலத்தில் "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. "அறியப்பட்டது கட" மென்னும் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷயம் கடத்தின் ஞாதத்தன்மையாம். இவ்வர்த்தம் பட்டருக்குச் சம்மதமும், அநுபவத்தை அநுசரித்ததுமாம். ஏனெனின் "அநித்தியம் கட" மென்று சொல்லுதலால் அநித்திய பதார்த்தத்தில் விசேஷணமாகிய அநித்தியத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில் எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். அங்ஙனமே "அறியப்பட்டது கட" மென்று சொல்லுதலாலும் அறியப்பட்ட பதார்த்தத்தின் விசேஷணமாகிய ஞாதத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில் சர்வாநுபவ சித்தமாம். "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் ஞானத்தின் அவசரத்

தில் "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் ஞானமுண்டாகிறது. ஆதலால் கடத்தை யான் அறிகின்றேனென்னும் ஞானமும் கடத்தின் ஞானத்தன்மையை விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்ருல் ஞானகோசர ஞானத்தை அங்கீகரியாவிடினும், "இது கடம்" "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்பதாக விலக்ஷணஞானம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாமென்னும் நையாயிகமதம் அசங்கதமாம்.

## களரு. முராரிமிசிரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே முராரிமிசிரர் மதமும் இப்பிரசங்கத்தில் நையாயிக மதத்திற்குச் சமமாம். ஆதலால் அசங்கதமாம். முராரிமிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுவியவசாயத்திலேயே பிரமாத்தன்மையின் பிரகாச முண்டாகின்றது. நியாயமதத்தினும் இத்துணை விசேஷமிருக்கின்றது. என்றாலும் இவ்விசேஷம் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவ ஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவியவசாயத்தினால் உண்டாகின்றது என்னும் அம்சத்தில் நியாயமதத்திற்குச் சமமாயிருத்தலின் அசங்கதமாம்.

## களசு. பட்டமத கண்டநம்.

அங்ஙனமே பட்டர் மதத்தில் அநுமிதியினால் ஞானத்தின் பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகின்றது என்பது நியாயத்தினும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், அவர்கள் மதத்திலும் ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுமிதி யாதோ, அதனால் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசம் உண்டாகின்றதென்னும் இத்துணை அம்சமோ நியாயத்தினும் விலக்ஷணமாம்; சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம். என்றாலும் கடமுதலிய விஷயங்களை அபரோக்ஷத்தன்மையாக்குவதாகிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் அநுமிதி வடிவ பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகின்றது என்று கூறுதல் நகைப்பிற் கிடமாம்.

## களஎ. பிரபாகரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே பிரபாகரர் மதத்திலும் கடஞான முதலியன தனது பிரகாசத்தில் அநுவியவசாயத்தின் அபேக்ஷையைச் செய்கிறதில்லை. இத்துணை அம்சத்தில் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினும் பிறிதொன்றின் அபேக்ஷைசெய்கிறதில்லை என்னும் அம்

சத்திலும் சித்தாந்தத்திற் கநுகூல மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயி னும் பிரபாகரர் மதமும் சிரத்தைக்குரியதன்று. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சொப்பிரகாசமாம்; திரிபுடியை விஷயஞ் செய்வதாம். விஷயமாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது ஓர் ஞானமு மாகாது. சகல ஞானமும் "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்பதாகத் திரிபுடியைக் கோசரிப்பனவாகின்றன. "இதுகட" மென்பதாகக் கேவல விஷயகோசரஞானம் அப்பிரசித்தமாம். கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாகக் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அது கடத்தையும், தனது சொரூபத்தையும், அங்ஙனமே தனது ஆசிரயமாகிய ஆத்மாவையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. அங்ஙனமேகடத்தின் ஞானமே தனது தர்மமாகிய பிரமாத்தன்மையை விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தின் ஞானம் தனது பிரகாசத்தில் அந்நியத்தின் அபேக்ஷை செய்கிறதில்லை. இத்துணை அம்சமோ நலமுடையதாம். ஆனால் தனது பிரகாசத்தைத் தான் செய்கின்றதென்பது விருத்தமாம். ஒரு கிரியைக்கு எது கர்த்தாவாகின்றதோ அது கர்மமாகாது. ஆதலால் பிரகாசத்திற்குத் தானே கர்த்தாவும் தானே கர்மமுமாமென்று கூறுதலும் விருத்தமாம். சித்தாந்தத்திலோ ஞானம் பிரகாச வடிவமாம். ஆதலால் முற்கூறிய விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் பிரகாசவடிவஞானத்தினை அங்கீகரியா விடின் அம்மதங்கள் யாவும் அசுத்தமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அநுவியவசாயத்தினால் பிரகாசமுண்டாகின்றதென்னும் நையாயிக வசனம் அசங்கதமாம்.

## ௬௭அ. தன்னாற் பிராமாணிய வாதத்தின் அங்கீகாரமும், சித்தாந்தமதத்தில் முற்கூறிய சம்சயத்தின் அநுபபத்தி வடிவ தோஷத்தின் பரிகாரமும்.

ஞானத்தைக் கிரகிக்குங் காலத்தில் பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலுண்டாயின், சம்சயத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகின்றது என்பதற்கு இது சமாதானமாம்;—ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்புண்டாகின்றது. ஆனால் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானசாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகின்றது. இதனை மேற்கூறுவாம். யாண்டுச் சம்சயமுண்டாகின்றதோ ஆண்டுத் தோஷாபாவமில்லை. தோஷமில்லை

யாயின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சய ஞானமும் பிரமமாம். பிரமத்தின் உற்பத்தியில் தோஷம் ஏதுவாம். ஆதலால் சம்சயஸ்தலத்தில் தோஷாபாவம் சம்பவியாது. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தில் தோஷாபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் யாண்டுச் சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் சம்சயம் சம்பவிக்கின்றது. சித்தாந்தத்தில் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு சாக்ஷியினால் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். அதனாலேயே விருத்தி ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகணமுண்டாகின்றது. ஆனால் சில இடங்களில் ஞானமோ பிரமையாகின்றது. எதனால் அநிர்வசநீயப் பிரமத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய விலக்ஷண தோஷ முளதாயின், அதனால் ஞானமோ பிரமையாய், சாக்ஷி அதனது பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசத்தைச் செய்ய, அதனிடத்துப் பிரதிபந்தக முண்டாய் விடுகின்றது. அதனால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாக்ஷியோ இருந்தும், பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியினாலும் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணத்தைத் தன்னாற் கிரகித்தல்(கொள்ளுதல்)என்பர். முற்கூறிய விடத்தில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணம் உண்டாகவில்லை; ஆதலால் அவ்வியாப்தியாம். அங்ஙனமாயினும் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகின்றது. அதனைத் தன்னாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதல் என்பர். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தோஷாபாவத்தோடு கூடிய சாமக்கிரி இல்லை. ஆனால் தோஷத்தோடுகூடிய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இலக்ஷியமில்லை. இக்காரணத்தினால் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்றால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையைப் பிரகாசிப்பதோ தோஷாபாவத்தோடுகூடிய சாக்ஷியாம். அப்பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்போ சாக்ஷியினால் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் பிரமத்தின் இலக்ஷணம் தோஷ ஜந்நியத்துவமாம்; அல்லது நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையாம்; அல்லது அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையதின் அவபாசமாம். இவ்வாற்றால் தோஷத்தால் நிகழ்வதும், நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியினால்

நிகழ்வதும், விஷமசத்தையினால் நிகழ்வதும் பிரமத்தின் லக்ஷணமாம். அத்தோஷ முதலியன சாக்ஷியின் விஷயமன்று. ஆதலால் தோஷ முதலியவற்றால் நிகழும் அப்பிரமாத்தன்மையும் சாக்ஷிக்கு விஷயமன்று. ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் ஞானமோ நையாயிகரைப்போல நிஷ்பலப்பிரவிருத்தியைக் கண்டு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினால் உண்டாயின், சகல ஞானமும் அப்பிரமையாதல் வேண்டும். ஆதலால் தோஷத்தோடுகூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது என்பதற்குப் பொருள் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரம் அநுமானமுதலியவற்றினால் அப்பிரமைஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டப்பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியே இப்பிரகரணத்தில் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி எனப்படுகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியோ ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினாலேயே உண்டாகின்றது.

## ௱எ௬. நியாயமதத்தில் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதத்தில்) தோஷம்.

பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணம் காரணமெனப்பட்டது. அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஸ்தலத்தில் அதிக அவயவங்களினால் இந்திரியத்தின் சையோக குணமானது சொல்லப்பட்டது. அது நிரவயவவடிவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அநுமிதியில் வியாப்பியமான ஏதுவிற்குப் பக்ஷத்தில் ஞான குணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டு வந்நியோடுகூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தில் தூமத்தின் பிரமமுண்டாய் வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய குணமோ இல்லை. வந்நியின் அநுமிதிப்பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணத்திற்கு உண்டுபண்ணுந்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியை அங்கீகரிக்கின், பிரமஸ்தலத்திலும் ஞானசாமாநிய

சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாஞானம் உண்டாதல் வேண்டும் என்று கூறுவாராயின், அதற்கு இது சமாதானமாம்:—தோஷமுளதாயின் ஆண்டுப் பிரமாஞான முண்டாகாது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷம் பிரதிபந்தகமாம். சகல காரியங்களின் உற்பத்தியிலும் பிரதிபந்தக அபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஈண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி கூறுதலால் பிரமாத்தன்மை விசிஷ்ட ஞானத்தின் உற்பத்தியில் தாற்பரியமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமன்று. இவ்வாற்றால் தோஷாபாவத்தோடு கூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் நேத்திரமுதலியவடிவ சாமக்கிரியாதோ, அதனால் பிரமாஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி தன்னால் உண்டாகின்றது.

ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியனவாம். சாமாநிய ஞானத்தின் காரணம் தோஷாபாவமன்று. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷாபாவமும் காரணமெனப்பட்டது. ஆதலால் சாமாநிய சாமக்கிரியினும் அதிக காரணத்தாற் றோன்றியதாயிருத்தலின் பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் அங்கீகார முண்டாயிற்று. அங்ஙனமாயினும், ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் அதிகத்தன்மையின் அபேக்ஷை உண்டாகுமாயின் பிறிதாற் பிராமாணியமாகின்றது. அபாவ வடிவ தோஷாபாவத்தின் அபேக்ஷையினால் பிறிதாற் பிராமாணிய முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். தோஷமின்மையோடுகூடிய சாக்ஷியினால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியம் அநுமானமுதலியவடிவ ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியனவாம், அவற்றினும் தோஷம் பிறிதாம். ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதால் உண்டாகின்றது. பிரமமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தியுண்டாகப் பலத்தின் இலாபமுண்டாகாவிடின், அப்போது அப்பிரமாத்தன்மையநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அது அநுமானத்தினால் உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி

யாகிய சாக்ஷியினும் அநுமானம் வேறாம். ஆதலால் அப்பிரமாணியக் கிரகிப்பும் பிறிதால் உண்டாகின்றது. அநுமானத்தின் வடிவம் இது வாம்:— "இந்த ஜலஞானம் அப்பிரமை; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின்; யாண்டு யாண்டு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந்தன்மை யுளதோ, ஆண்டாண்டு அப்பிரமாத்தன்மை யுண்டு; வேறு பிரமத்தைப்போல" என்றிவ்வாறு ஞானத்தின் உற்பத்தி காலத்திலேயே சாக்ஷியினுல் ஞானத்தினது சொரூபத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது.

## க௲௰. அக்கியாதிவாதியினது வசனத்தின் பரிகாரம்.

நிச்சய ஞானத்திற்குச் சம்சய ஞானத்தோடு விரோத முண்டு. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகப் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாகாது. இதனுல் பிரமாத்தன்மைச் சந்தேகத்தினுல் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அபாவ முண்டாகுமென்னும் அக்கியாதிவாதியின் வசனம் அசங்கதமாம். பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மை நிச்சயமாம். பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மைநிச்சய மன்று. ஏனெனின் சமான விஷயத்தில் சம்சய நிச்சயங்கள் விரோதிகளாம். பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷயமாகிய பிரமாத்தன்மையும் பிரமத்தன்மையும் பின்னமாம். ஆதலால் அக்கியாதிவாதி கூறிய வசனம் பொருத்தமுடையதாம். என்றாலும் எந்த ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை நிச்சயமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையின் நிச்சயமும் பிரமத்தன்மையின் சந்தேகமு முண்டாகிறதில்லை யென்பது அநுபவசித்தமாம்; ஆதலால் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்திற்கும் விரோதியாம். விசாரிக்குமிடத்துப் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை; ஒரே பதார்த்தமாம். ஏனெனின் "இவ்வஞ்ஞானம் பிரமையோ? அன்றோ ?" என்பது பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையாம்; நிஷேதபக்ஷம் பிரமத்தன்மையாம். ஏனெனின் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமத்தன்மையே சேஷமிருக்கும். அங்ஙனமே இவ்வஞ்ஞானம் பிரமமோ? அன்றோ? " என்பது பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில்

விதிபக்ஷம் பிரமத்தன்மையாம்; நிஷேதபக்ஷம் பிரமாத்தன்மை யாம். ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமாத்தன் மையின் சேஷமே இருக்கும். இவ்வாற்றால் இரண்டு சம்சயங்க ளிலும் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளாகிய இரண்டு பக்ஷங் களும் சமானமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை. என்றாலும் எதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையோ அது பிரமாத்தன்மைச் சம்சய மெனப்படுகின்றது. எதில் விதிபக்ஷம் பிரமத்தன்மையோ அது பிரமத்தன்மைச் சம்சய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரமாத் தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷ யம் சமானமா யிருத்தலின், பிரமாத்தன்மையின்நிச்சயமுண்டாக, எங்ஙனம் பிரமாத்தன்மைச்சம்சய முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙன மே பிரமத்தன்மைச்சம்சயமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால், சித்தா ந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்தை அங்கீகரித்தும் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீயத்தின் நிச்சயம் பிரம நிச்சயமாம்.

## கஅக. பிராந்தி ஞானத்தின் மூவகைத்தன்மையும் விருத்திபேதத்தின் பரிகாரமும்.

இவ்வாற்றால் சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகை யாம். தர்க்கஞானம் பிரம நிச்சயத்தில் அடங்கும். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத்தின் ஆரோபம் தர்க்க மாம். எங்ஙனம்: "வந்நி இராதாயின், அப்போது தூமமும் இரா து" என்னும் ஞானம், தூமவந்நிகளோடு கூடிய தேசத்திலுண் டாயின் அது தர்க்கமாம். ஆண்டு வந்நியின் அபாவம் வியாப்பிய மாம். தூமத்தின் அபாவம் வியாபகமாம். வந்நி அபாவத்தின் ஆரோபத்தால் தூமாபாவத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. வந்நி தூமங்களிருக்க, வந்நியபாவத்தின் ஞானமும் தூமாபாவத்தின் ஞானமு மிருக்கின்றன; ஆதலால் பிரமமாம். பாதம் உண்டாகப் பிரம முண்டாயின் அதனை ஆரோப மென்பர். ஈண்டுத் தூமவந்நி களின் இருப்பிருக்கின்றது. ஆதலால் அவற்றின் அபாவத்திற்குப் பாதமிருக்கின்றது. அது இருக்கவும், புருஷனது இச்சையினால் வந்நியபாவ தூமாபாவங்களின் பிரமஞான முண்டாகின்றது; ஆத லால் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் ஆரோப சொரூப தர்க்கமும் பிரமத்திலடங்கும்; வேறன்று. விருத்தியின் பிரசித்தபேதங்களைச் சொன்னோம்; அவாந்தரபேதங்கள் அநந்தமாம்.

ஏழாவது பிரகாசம்

விருத்திபேதக்கியாதி கண்டன தானே

பிரமாணமாந்தன்மை நிருபணம் முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநமः

# எட்டாவது பிரகாசம்.

## ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு கற்பிதநிவிருத்திசொரூப நிரூபணம்.

### கஅ௭௨-கஅ௭௭. அஞ்ஞானத்தில் விசாரம்.

### கஅ௭௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதலின் பிரதிஞ்ஞை.

ஏழாவது பிரகாசத்தில் விருத்தியின் சொரூபமும் காரணமும் சொல்லப்பட்டன. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைச் சொல்லுதற்கு எட்டாவது பிரகாசம் ஆரம்பமாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி விருத்தியின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம். கடமுதலிய அநாத்மாகார விருத்தியினுல் கடாதி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண் உள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியினுல் நிரவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

### கஅ௭௩. அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும்.

வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விருத்தியினுல் நசிக்கத்தக்க அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயம் சீவனும், விஷயம் பிரஹ்மமுமாம். விவரணகாரர் முதலியோர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும் சுத்தசேதனமாம். எங்ஙனம் ஞானத்தினுலாகிய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசம் ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை எனப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினுலாகிய சொரூபத்தின் ஆச்சாதனமே (மறைப்பே) அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையாம். ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகள் அஞ்ஞானத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினுலாகிய ஜீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாதல் சம்பவியாது. இவ்வர்த்தத்தினது ஞானத்தில் உபயோகமுள்ள ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை முதலில் நிரூபிப்பாம்.

## கஅச. அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களது நிரூபணத்தில் உபயோகமுள்ளதாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணத்தைச் செய்வாம். அஞ்ஞானம், அவித்தை, பிரகிருதி மாயை, சத்தி என்னும் பெயர்கள் ஒரே பதார்த்தத்திற் காம். மாயை அவித்தைகளின் பேதவாதம் ஏகதேசிகளதாம். நையாயிகர் முதலியோர் ஞானபாவத்தினையே அஞ்ஞான மென்பர். சித்தாந்தமதத்தில் ஆவரண விக்ஷேப சக்திகளையுடைய அநாதி பாவரூபம் அஞ்ஞானபதார்த்தமாம். வித்தையினால் நசிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அவித்தை யென்பர். பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானமாயிருத்தலின் பிரகிருதி என்பர். நிகழ்தற்கரியதனையும் நிகழச்செய்தலால் மாயை என்பர். சுதந்திரத்தன்மை இன்மையால் சக்தி என்பர்.

## கஅரு. அஞ்ஞானத்தின் அநாதி பாவரூபத் தன்மையில் சங்கை.

அஞ்ஞானத்திற்குஅநாதிபாவரூபத்தன்மையைக்கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின் இது அத்வைதநூலின் எழுத்தாம்:—சேதனத்திற்குப் பின்னமாகவேனும், அபின்னமாகவேனும் அஞ்ஞானமுளதென்னும் இரண்டு பக்ஷங்களும் சம்பவியா. ஏனெனின் "நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந· ஈண்டு நாநாவென்பது சிறிதும் இல்லை" என்றல் முதலிய சுருதிவசனங்களால் சேதனத்திற்குப் பின்னமானது நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஜடசேதனங்களுக்கு அபேதம் சம்பவியாது. பின்னத்தன்மை அபின்னத்தன்மைகளுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோத மிருத்தலின், அஞ்ஞானம் சேதனத்தினும் பின்னபின்னமாம் என்று கூறுதலும் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமாக அஞ்ஞானத்திற்கு சத்சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. பிரபஞ்ச காரணத்தன்மைசம்பவியாமையால் துச்சத்தன்மைச்சொரூபமான அசத் சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள தர்மம் ஒன்றனிடத்துச் சம்பவியாது; ஆதலால் சத்து அசத்தெனும் இருவடிவமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்திற்கு ஸாவயவ மங்கீகரிக்கின், நியாயமதத்திலோ திரவியத்தைஆரம்பிக்கும் உபாதானத்தை அவயவமென்பர். சாங்கியர் முதலியோர் மதத்தில் திரவியரூப பரிணாமமுடைய உபாதானத்தினை அவயவமென்பர். உபாதானத்தினையே அவயவமெனின், சம்

தத்திற்கு உபாதானமாகிய ஆகாயமும் சப்தத்தின் அவயவமாகும். அங்ஙனமே தமது குணக்கிரியைகளுக்கு உபாதான காரணமாகிய கடாதிகளும், உருவமுதலிய குணங்கள் சலனவடிவக்கிரியை என்பவற்றின் அவயவங்களாகும். ஆதலால் திரவியத்தின் உபாதான காரணத்தை அவயவமென்பர். அந்நியத்தின் உபாதானத்தினை அவயவமென்பதில்லை. அவயவ ஜந்நியத்தினை ஸாவயவமெ (அவயவமுடையதெ) ன்பர். அவித்தை திரவியமாகுமாயின், ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கும். அவித்தையில் திரவிய திரவியத்தன்மைகள் சம்பவியா. ஏனெனின் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் திரவியம் இருவகைத்தாம். அவித்தையினை நித்தியத் திரவியமாக அங்கீகரிக்கின், ஸாவயவத்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாம். அங்ஙனமே ஞானத்தினால் அவித்தையின் நாசம் உண்டாகலாகாது. அநித்தியத் திரவிய வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், அதன் அவயவமும் ஆத்மாவினும் வேறாயிருத்தலின் அநித்தியமே யாகும். அவயவத்தின் அவயவமும் அநித்தியமாகுதலால் அநவஸ்தை யுண்டாகும். அந்திய அவயவத்தினைப் பரமாணுவினைப்போல் நித்தியமென அங்கீகரிக்கின், அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். நியாயமதத்தில் நித்தியமாகப் பரமாணுவினையும், சாங்கியமதத்தில் நித்தியமாகப் பிரதானத்தினையும் அங்கீகரித்தல் சுருதி விருத்தமாம். இவ்வாற்றால் திரவியத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. அங்ஙனமே உபாதானத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால் நிரவயவம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதலும் சம்பவியாது. ஸாவயவமோ உபாதான காரணமாகின்றது; நியாயமதத்தில் சப்தத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய ஆகாயம் நிரவயவமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந: ஆகாஶஸ் ஸம்பூத:—அந்த அல்லது இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாயமுண்டாயிற்று" என்னும் சுருதிக்கு விருத்தமாம். அங்ஙனமே துவியணுகத்தின் உபாதானகாரணமாகிய பரமாணு நிரவயவமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதனையும் நிரவயவமாகிய பரமாணுவிற்குச் சையோகம் சம்பவியாமைமுதலிய தோஷங்களால் சூத்திரகாரர் சாரீரக சாஸ்திரத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்திலுள்ள இரண்டாவது பாதத்தில் நிஷேதஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு நிர-

வயவத்தன்மை சம்பவியாது. அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானத்தன்மை "மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்-மாயையினையோ பிரகிருதி என்றறிக" என்னும் சுருதியிற் பிரசித்தமாம். மாயை அஞ்ஞானங்களுக்குப் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தன்மை அல்லது நிரவயவத்தன்மைகள் சம்பவியா. அங்ஙனமே ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இருவடிவத்தன்மையும் சம்பவிக்கிறதில்லை.

இவ்வாற்றால் எந்தத் தர்மத்தினாலும் அஞ்ஞானம் நிரூபிக்க முடியாததாயிருத்தலின், அதனை அநிர்வசநீய மென்பர். இவ்வாறு அநேக நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை கூறுதல் சம்பவியாது. பாவரூபத்தன்மை கூறுதலால் சத்ரூபத்தன்மை சித்திக்கின்றது; சத்ரூபத்தன்மையோ நிஷேதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

### ௧௮௬. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும், அஞ்ஞானம் எங்ஙனம் சத்துவிலக்ஷணமோ, அங்ஙனமே அசத்துவிலக்ஷணமுமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாத வடிவினதாகிய சத்துவமோ அஞ்ஞானத்திலில்லை. ஆனால் துச்சவடிவ அசத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ சத்துவத்தின் அங்கீகாரம் அஞ்ஞானத்திலுண்டு. இதனாற்றான் சதசத்திற்கு விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் அஞ்ஞானமாம். முற்றும் வசனத்திற்கெட்டாததனை அநிர்வசநீய மென்பதில்லை. ஆனால் பாரமார்த்திக சத்சொரூப பிரஹ்மத்தின் விலக்ஷணமும், முற்றும் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்றிய முயற்கோடு முதலியனவாகிய அசத்திற்கு விலக்ஷணமுமே அநிர்வசநீய சப்தத்திற்குப் பாரிபாஷிகப்பொருளாம். ஆதலால் அநாதிபாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. நையாயிகர் முதலியோரது மதத்தில் எங்ஙனம் நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷய ஞானாபாவ வடிவம் அஞ்ஞானமோ, அங்ஙனமே அத்வைத நூல்களிலும் அஞ்ஞான சப்தத்திற்குப் பொருளில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்படும் இரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியன எங்ஙனம் விதிமுக உணர்ச்சிக்கு விஷயமோ, அங்ஙனமே ஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கத்தக்க விதிமுக உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞான சப்தத்தில் அகாரத்திற்கு

விரோத முடைமை பொருளாம் என்பது முன்னர் (ஆறுவதுபிரகாசத்தில்)கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தில் பாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. பிராசீன ஆசாரியர்களாகிய விவரணகாரர் முதலியோர் பெருங்கூச்சலாகப் பிரகாச விரோதியாகிய அந்தகாரத்திற்குப் பாவரூபத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்து, ஞான விரோதியாகிய அஞ்ஞானத்திற்குப் பாவரூபத் தன்மையையே பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அஞ்ஞானத்திற்கு பாவரூபத்தன்மையைச்சிரவணஞ்செய்யின்உத்கர்ஷமுண்டாகுமென்னு மவர்கள் சிறுகேள்வியாளராவர். இவ்வாற்றால் பாவரூபம் அஞ்ஞானமாம்.உற்பத்தியின்றியதாயிருத்தலின் அநாதியாம். கடத்தைப்போல அவயவத்தோடுகூடியதாகிய ஸாவயவமன்று. ஆயினும் அந்தகாரத்தைப்போல ஸாம்சம் (அம்சத்தோடு கூடியது) ஆம்.

## க௭ள - ௨0௯. ஜீவேசுவரர்களிடத்து விசாரம்.

## க௭ள. மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவரர்களது வடிவத்தில் நான்குபக்ஷம்.

க. சுத்தசேதனத்தின் ஆசிரிதமான மூலப்பிரகிருதியில் சேதனத்தின்பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனும். * ஆவரணவிக்ஷேப சக்திவிசிஷ்ட மூலப் பிரகிருதியின் அம்சங்களே அவித்தை யென்பர். அவித்தை வடிவமாகிய அநந்த அம்சங்களிலிருக்கும் சேதனத்தின் அநந்தப் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவனென்பர். தத்துவ விவேகநூலில் இவ்வாறு ஜீவேசுவரநிரூபணமிருக்கின்றது:—உ.ஜகத்திற்குக்காரணவடிவமாயுள்ள பிரகிருதிக்கு இரண்டு வடிவம் கற்பிதமாம். இதனாற்றான் மூலப்பிரகிருதியின் பிரசங்கத்தில் "ஊயாவாவிஷ)ாவ ஷயவெஷவ ஷவதி - மாயையும் அவித்தையும் தானேயாகின்றது" என்று சுருதி இருக்கின்றது. "தானே" என்பது ஜகத்தின் மூலப்பிரகிருதி தானே மாயை வடிவமும் அவித்தை வடிவமுமாகின்றது. சுத்த சத்துவப் பிரதானம் மாயையாம். மலின சத்துவமுடையது அவி

* "பிரஹ்மமில்லை, காணப்படவில்லை"என்று வியவகரித்தற் குரியதாய்ப் பிரஹ்ம சைன்னியத்தை மறைத்தற் கநுகூலமான சக்தி ஆவரணசக்தியாம். அந்தந்த ஜீவ அசாதாரண துக்க முதலிய விக்ஷேபத்திற்கு அநுகூலமான சக்தி விக்ஷேபசக்தியாம்.

த்தையாம். இரஜோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவத்தினை மலினசத்துவ மென்பர். எதனுல் ரஜோகுணதமோ குணங்கள் அமிழ்த்தப்பட்டன வாகின்றனவோ அதனைச் சுத்த சத்துவ மென்பர். மறைக்கப்பட்டதனை அபிபூதம் (அமிழ்த்தப் பட்டது) என்பர். முற்கூறிய வடிவ மாயையில் பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனும். அவித்தையில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும். ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயையின்சத்துவம் சுத்தமாயிருத்தலின்ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனவன். ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தையின் சத்துவம் மலினமாய் இருக்கின்றதாகலின் ஜீவன் அற்பஞ்ஞனவன். சில நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர் :— ௩. முற்கூறிய சுருதியில் இரண்டு வடிவமுடைய பிரகிருதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இது ஏதுவாம் :—விக்ஷேப சத்தியின் பிரதானத்தன்மையினுல் மாயை என்பர். ஆவரண சக்தியின் பிரதானத்தன்மையினுல் அவித்தை என்பர். ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயையில் ஆவரண சக்தி யில்லை. ஆதலால் மாயையிற் பிரதிபிம்பமாகிய ஈசுவரனுக்கு அறியாமை யில்லை. ஆவரண சத்தியுடைய அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவருக்கு அறிவின்மை யிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— ௪. ஜீவனது உபாதி காரியமும், ஈசுவரனது உபாதி காரணமுமாமென்று சுருதி கூறியிருக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பன் ஈசுவரனும்,அந்தக்கரணத்தில்பிரதிபிம்பன் ஜீவனுமாவர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவனென்பர்; அல்லது ஈசுவரனென்பர். ஆண்டுக் கேவலப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை அல்லது ஈசுவரத்தன்மை இஷ்டமன்று. பிரதிபிம்ப விசிஷ்ட சேனத்திற்கு ஜீவத்தன்மையும் ஈசுவரத்தன்மையுமாமென்று அறிதல் வேண்டும். ஏனெனின் கேவலப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மை யுளதாயின், ஜீவவாசகபத ஈசுவரவாசக பதங்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் அசம்பவமுண்டாகும். பரமார்த்தமோ இதுவாம் :— முற்கூறிய நான்கு பக்ஷங்களினும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேதவாதமுண்டு. இந்த வாதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. ஆனுல் கழுத்திலிருக்கும் முகத்திலேயே பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது பிரமவடிவப் பிரதீதி யாகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மமோ மித்தையாம்; சொரூபமாகப் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. இவ்வர்த்தம் மேல் விளக்கமாகும்.

## க௮௮. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் முக்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமுளதாதல்.

முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஜீவேசுவரர் இருவர்களையும் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் முக்த ஜீவர்களால் அடையப்படுவது சுத்தப்பிரஹ்மமாம்; ஈசுவரனன்று. ஏனெனின் ஒரு உபாதி நசிக்கின், அப்போது அவ்வுபாதியின் பிரதிபிம்பத்திற்கு மற்றப் பிரதிபிம்பத்தோடு அபேதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆனால் தனது பிம்பத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈசுவரனும் பிரதிபிம்பமாம். ஆதலால் ஜீவரூபப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி நாசமாகப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஈசுவரனோடு அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை; ஆனால் பிம்பவடிவ சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடுதான் அபேதமுண்டாகின்றது.

## க௮௯. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஆறு அநாதி பதார்த்தங்களைக்கூறி, மூவகைச் சேதனத்தை அங்கீகரித்தல்.

இவ்வாற்றால் முற்கூறியபக்ஷங்களில் ஜீவன், ஈசுவரன், சுத்தப் பிரஹ்மம் என்னும் பேதத்தினால் மூவகைச் சேதனம் அங்கீகாரமாம். இதனாற்றான் வார்த்திகத்தில் ஆறு பதார்த்தம் அநாதியெனப்பட்டிருக்கின்றது. க. சுத்தசேதனம், உ. ஈசுவரசேதனம், ௩. ஜீவசேதனம், ௪. அவித்தை, ௫. அவித்தைக்கும் சேதனத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தம், ௬. இவ்வைந்திற்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் என்னும் இவ்வாறு பதார்த்தங்களும் உற்பத்தி சூநியமாயிருத்தலின் அநாதியாம். இவற்றில் சேதனத்திற்கு மூன்றே பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

## கக௦. சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்ட சேதனத்தின் நான்குபேதம்.

சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமாயினும், கடாகாசம், மகாகாசம், ஜலாகாசம், மேகாகாச மென்னும் பேதத்தால் ஆகாசத்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. கடாவச்சின்ன ஆகாசத்தினைக் கடாகாச

மென்பர். நிரவச்சின்ன ஆகாசத்தினை மகாகாசமென்பர். கடஜல த்தில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தை ஜலாகாசமென்பர். மேகத்தில் ஜலத்தின் சூக்ஷ்மத்துளிக ளிருக்கின்றன. அவற்றில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தினை மேகாகாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதனமும் க. கூடஸ்தன், உ. பிரஹ்மம், ௩. ஜீவன், ச. ஈசுவரனென்னும் பேதத்தால் நான்குவகையாம். ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்களின் அதிஷ்டானசேதனத்தைக் கூடஸ்தனென்பர். நிரவச்சின்னசேதனத்தைப் பிரஹ்மமென்பர். சரீரவடிவ கடத்தில் புத்திசொரூப ஜலத்திலுள்ள சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் யாதோ அதனை ஜீவனென்பர். மாயா வடிவ அந்தகாரத்திலுள்ள நீர்த்துளிக்குச் சமமான புத்திவாசனைகள் எவையோ, அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். சுழுத்தி அவஸ்தையிலுள்ள புத்தியின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யாதோ அதனை வாசனை என்பர். கேவல புத்திவாசனையில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனின், புத்திவாசனைகள் அநந்தமாயிருத்தலால் ஈசுவரனும் அநந்தராதல் வேண்டும். ஆதலால் புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயகோசம் ஜீவனாம். ஜாக்கிரசொப்பன அவஸ்தைகளிலுள்ள ஸ்தூல அந்தக்கரணத்தினை விஞ்ஞானமென்பர். அதிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தை விஞ்ஞானமய மென்பர். "யான் கர்த்தா, போக்தா, ஸ்தூலன், துர்ப்பலன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன்" என்றிவ்வாறு விசேஷ விஞ்ஞானமுடையவன் ஜீவன். சுழுத்தியவஸ்தையில் புத்திவாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானவடிவ ஆநந்தமயகோசன் ஈசுவரனாவன். ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் பிரசித்தம். இவ்வாறு சேதனத்தின் நான்குபேதங்களைச் சித்திரதீபத்தில் கூறியிருக்கின்றார்.

## ககக. பிம்பப் பிரதிபிம்ப வாதத்தோடு ஆபாசவாதத்திற்குள்ள பேதம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள்மதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையாம். முற்கூறிய பக்ஷங்களில் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் பிரதிபிம்பம் சத்தியமாம். ஒரே பதார்த்தத்தில் உபாதிகளின் சந்நிதானத்தால் பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்தன்மைப்

பிரமமுண்டாகின்றது. பிம்பத்தின் சொரூபமே பிரதிபிம்பமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலியவற்றில் பிம்பத்தின் சந்நிதானத்தினால் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபம் மித்தையாம்.

## ௧௲௨. ஆபாச வாதத்தின்படி ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேத வாக்கியங்களில் பாதசமானாதிகரணமுளதெனல்.

ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களில் பாத * சமானாதிகரண முண்டு; அபேத சமானாதிகரணமில்லை. எங்ஙனம் புருஷனிடத்துத் தாணுப்பிரமமுண்டாய்ப் புருஷனது ஞானமுண்டாக, "இத்தாணு புருஷ" னென்பதாகப் புருஷனோடு தாணுவிற்கு அபேதம் கூறின், ஆண்டுத் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருஷன் அல்லது தாணுவின் அபாவம் புருஷன் என்றிவ்வாறு ஞானமுண்டாகின்றது. அதிகரணத்தினும் அபாவம் வேறுமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருடனென்னும் போதமுண்டாகின்றது. கற்பிதத்தின் அபாவம் அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவம் புருஷனென்னும் போதமுண்டாகின்றது. இவ்வாறே யானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய "ஜீவன் பிரஹ்ம" மென்னும் வாக்கியத்திற்கு ஜீவனது அபாவமுடையது பிரஹ்மமாமென்பது பொருள்; அல்லது ஜீவனது அபாவம் பிரஹ்மமா மென்பது பொருள். அபாவத்தினைப் பாதமென்பர். முற்கூறியபடி கற்பித பதார்த்தத்திற்குச் சத்திய அதிஷ்டானத்தோடு அபேதங்கூறின் ஆண்டுப் பாத சமானாதிகரணமே சொல்லக் கருதியதாம்.

## ௧௲௩. கூடஸ்தப் பிரஹ்மங்களின் அபேதஸ்தலத்தில் அபேத (முக்கிய) சமானாதிகரணமுளதெனல்.

யாண்டுக் கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டு அபேதசமானாதிகரண முண்டு. ஜலாகாச

* ஈண்டு மூலக்கிரந்தகாரரால் அப்பியாசிகள் சுலபமாய் உச்சரிக்கும் பொருட்டுச் சாமானாதிகரணியம் என்னும் பதம் சமானாதிகரண மென்று பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதம் கூறுமிடத்து, ஜலாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு பாதசமானாதிகரணமுண்டு. கடாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதங் கூறின், ஆண்டு அபேதசமானாதிகரணமுண்டு. இதனையே முக்கியசமானாதிகரண மென்பர். இவ்வாறு வித்தியாரணிய சுவாமிகள் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு பாதசமானாதிகரணமே எழுதி இருக்கின்றனர்.

## ௧௧௯௪. முற்கூறிய பாதசமானாதிகரணத்தில் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமின்மை.

விவரண கிரந்தத்தில் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் வாக்கியத்தில் யானென்னும் சொற்பொருளாகிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமானாதிகரணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மகாவாக்கியத்தில் பாதசமானாதிகரணத்தின் கண்டநமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குச் சமாதானம் வித்தியாரணியசுவாமி இவ்வாறு எழுதி இருக்கின்றனர் :— புத்தியிலுள்ள சிதாபாசனுக்கும் கூடஸ்தனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஏனெனின் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திக்கு அதிஷ்டானம் கூடஸ்தனும். யானெனும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்தியாம். தானெனும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் கூடஸ்தனும். "யான்றானறிகின்றேன், நீதானறிகின்றாய், அவன்றானறிகின்றான்" என்றிவ்வாறு சகல உணர்ச்சியிலும் கலந்திருப்பது தானென்னும் சொல்லின்பொருளாம். யான், நீ முதலியசொற்களின் பொருள் வியபிசாரியாம் (பிறழ்ச்சியுள்ளதாம்). தானெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய கூடஸ்தன்எல்லாவற்றிலும் கலந்திருத்தலால் அதிஷ்டானமாம். நான் நீ முதலிய சொற்களுக்குப் பொருளாகிய சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திவடிவஜீவன் வியபிசாரியா யிருத்தலின் அத்தியஸ்தமாம். கூடஸ்தரிடத்து ஜீவனது சொரூபாத்தியாச மிருக்கின்றது. ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தரது சம்பந்தாத்தியாச மிருக்கின்றது. இதனாற் கூடஸ்தஜீவர்களுக்குஅந்நியோந்நியாத்தியாச மிருத்தலின், ஒன்றற்கொன்று விவேகமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மத்தோடு கூடஸ்தனுக்குள்ள முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் வியவகாரம் ஜீவனிடத்துச் செய்திருக்கின்றனர். ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மத்தின் ஆரோபமின்றி மித்தையாகிய ஜீவனுக்குச் சத்தியமாகிய பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமானாதிகரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் தனது ஆசிரயமான அந்தக்

கரணத்தின் அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தன் யாதோ, அதன் தர்ம த்தைச் சொல்லுங்கருத்தால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமில்லாமையை எழுதியிருக்கின்றனர்.

## ககூடு. விவரணத்திற் கூறிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணமும், வித்தியாரணியரது வாக்கியத்தின் பிரௌடிவாதத் தன்மையும்.

விவரண கிரந்தத்தை முன்பின்நோக்கின், இத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் விவரணகிரந்தத்தில் பிம்பத்தின்சொரூபமே பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அவர்கள் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையோ மித்தையாம். பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனது சொரூபம் மித்தையன்று. ஆனால் அதன் சொரூபம் சத்தியமாம். ஆதலால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. வித்தியாரணியசுவாமிகள் முற்கூறிய விவரணகிரந்தத்தின் அபிப்பிராயம் யாதோ, அது பிரௌடிவாதத்தினாற் கூறப்பட்டதாம். எங்ஙனமெனின்: பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தத் தன்மையைக் கூறுங்கருத்தால் மகா வாக்கியங்களில் விவரணத்திற் கூறிய முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் அநுபபத்தி (சம்பவமின்மை)பால் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை அங்கீகரிக்கத்தக்க தன்று என்னும் பிரௌடிவாதத்தால் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணத்திற்கு முற்கூறிய அபிப்பிராயத்தை எழுதி இருக்கின்றனர். விவரணகிரந்தத்திற்கு முற்கூறிய அபிப்பிராய மில்லை. மேன்மை (பிரௌடி)யாகச் சொல்லுதல் (வாதம்) பிரௌடிவாதமெனப்படும். பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையை அங்கீகரித்து மகா வாக்கியங்களில் முக்கிய சமானாதிகரணமும் பிரதிபாதனம் செய்யக்கூடும் என்று இவ்வாறு தனது மேன்மையைப் போதித்திருக்கின்றனர்.

## ககசு. வித்தியாரணியர்கூறிய சேதனத்தின் நான்குபேதங்களது அநுவாதம்.

இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தில் ஆபாசன் ஜீவனாவன். அவன் விஞ்ஞானமயகோச வடிவமாவன். புத்தி வாசனா விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் ஆபாசன் ஈசுவரனாவன். அவன் ஆநந்தமயகோச வடிவமாவன். இருவரது சொரூபமும் மித்தையாம். கூடஸ்த ஜீவர்களுக்கு அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டு. பிரஹ்ம சேதனத்திற்கும் ஈசுவரனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஆதலால் ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மங்களின் ஆரோபத்தால் சிலவிடத்துப் பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஈசுவரனிடத்து அத்தியாசத்தானாகிய பிரஹ்மத் தன்மையைக் கூறும் கருத்தால் சிலவிடத்து வேதாந்தத்தால் அறியப்படுந்தன்மை முதலிய தர்மங்களைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் சேதனத்திற்கு நான்குபேத முண்டென்னும் பிரக்கிரியை சித்திர தீபத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

## ககஎ. வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டனம்.

ஆனால் புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலும் சம்பவியாது. அது வருமாறு:—புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தி லுள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனக் கூறுவோரை, ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி கேவலம் அஞ்ஞானமா? அல்லது வாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானமா? அல்லது கேவலம் வாசனையா? என்று கேட்கவேண்டும். முதற் பக்ஷத்தைக் கூறின், புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலோடு விரோதமுண்டாகும். இரண்டாவது பக்ஷத்தைக் கூறின், கேவலஅஞ்ஞானத்தினையே ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக் கூறுதல் பயனின்றியதாம். வித்தியாரணிய சுவாமிகளது பக்தர், கேவல அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக்கொள்ளின், ஈசுவரனிடத்துச்

சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்தியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையைப் பெறுதற்பொருட்டுப் புத்திவாசனையையும்அஞ்ஞானத்திற்குவிசேஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அஞ்ஞானத்தின்கண் உள்ள சத்துவஅம்சத்தின் எல்லாவற்றையும் கோசரிக்கும் விருத்தியினாலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் இலாபமிருத்தலால் புத்திவாசனையை அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல் நிஷ்பலமாம். அஞ்ஞானத்திலுள்ள சத்துவாம்சத்தின் விருத்தியினாலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. புத்திவாசனையினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் ஒவ்வொரு புத்திவாசனைக்குமோ சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிக்குந்தன்மை சம்பவியாது. சர்வஞ்ஞத்தன்மையை அடைதற்பொருட்டுச் சகலவாசனைகளையும் அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல்வேண்டும். பிரளயகாலமின்றி ஏககாலத்திற் சர்வ வாசனைகளும் இருத்தல் சம்பவியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் சித்தி வாசனையினா லுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் புத்திவாசனையோடு கூடிய அஞ்ஞானம் ஈசுவரனது உபாதியாமென்னும் இரண்டாவது பக்ஷமும் சம்பவியாது. கேவலவாசனை ஈசுவரனுக்கு உபாதியாமென்பது மூன்றாவது பக்ஷமாம். என்றாலும் இதனைக் கேட்கவேண்டும்:—ஒவ்வொரு வாசனைகளிலுமுள்ள பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனா? அல்லது சகல வாசனைகளிலுமுள்ள ஒரு பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனா? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறின், ஜீவர்கள்தோறும் புத்தியின்வாசனை அநந்தமாயிருத்தலின், அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப ஈசுவரனும் அநந்தராவர். ஒவ்வொரு வாசனைக்கும் அற்பத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை யிருத்தலால் அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப வடிவ அநந்த ஈசுவரர்களும் அற்பஞ்ஞரேயாவர். சகல வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்ப முளதெனக் கொள்ளின், சகல வாசனைகளும் பிரளயமின்றி ஏககாலத் தொன்றாயிருப்ப தில்லை. அநேக உபாதியில் அநேக பிரதிபிம்பமே உண்டாகின்றன. ஆதலால் சர்வ வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் கேவல அஞ்ஞானமே ஈசுவரனுக்கு உபாதியாம். வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சித்திரதீபத்தில் வாசனைக்கு நிஷ்பலம் அநுசரித்திருக்கின்றனர்.

## ககூஅ. வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய ஆநந்தமயகோசத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம்.

ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் ஸ்தூலாவஸ் தைவிசிஷ்டப்பிரதிபிம்பத்தோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தைவிஞ்ஞான மயமென்பர். விஞ்ஞானமய ஜீவனே சுழுத்திகாலத்தில் சூக்ஷ்ம வடிவமாகவும் ஒடுங்கி ஆநந்தமய னெனப்படுகின்றான். அவனை ஈசுவரனெனக் கொள்ளின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் அந்தக்கர ணத்தின் ஒடுக்க அவஸ்தையாகிய ஆநந்தமயனது அபாவத்தால்ஈசு வரனது அபாவம் உண்டாதல் வேண்டும். அநந்த புருஷர்களது சுழுத்தியில் அநந்த ஈசுவரர்கள் உண்டாதல்வேண்டும். ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசத்தை எல்லா நூலாசிரியர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். பஞ்சகோச விவேகத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி தாமும் ஜீவனுக் குப்பஞ்சகோசத்தைக்கூறியிருக்கின்றனர்.ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவர த்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகலவசனங்களும் அசங்கதமாகும். ஆத லால் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது.

## ககூகூ. மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் கூறிய ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிப்பிராயம்.

மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் ஆநந்தமயனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன் மை சர்வேசுவரத்தன்மை கூறியிருக்கின்றது. அதனாலும் ஆநந்த மயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் மாண் டூக்கியத்தில் இப் பொருளுளது:—விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞபேதத் தால் ஜீவனுக்கு மூன்று சொரூப முண்டு. விராட்டு, இரணியகருப்ப, அவ்வியாகிருத பேதத்தால் ஈசுவரனுக்கும் மூன்றுபேத முண்டு. இர ணியகருப்பனுக்கு ஜீவத்தன்மை சகல உபநிஷத்துக்களிலும் பிர சித்தமாம். இரணியகருப்ப வடிவத்தின் அடைவிற்கு ஏதுவாகிய உபாசனை உபநிஷதத்திற் பிரசித்தம். உபநிஷத உபாசனை செய்பவ னாகிய ஜீவனே கற்பாந்தரத்தில் இரணியகருப்ப பதவியை அடை கின்றான். அங்ஙனமே விராட்டுத் தன்மையினது அடைவின் உபா சனையினால் கற்பாந்தரத்தில் ஜீவனுக்கே விராட்டு வடிவத்தின்

அடைவு உண்டாகின்றது. இரணியகருப்பனது ஐசுவரியத்தினும் விராட்டின் ஐசுவரியம் குறைந்ததாம். ஈசுவரனது ஐசுவரியம் எல்லாவற்றினும் உயர்ந்ததாம். அதனிடத்துத் தாழ்ந்த ஐசுவரியம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே இரணியகருப்பனது புத்திரர் விராட்டாவர். அவருக்குப் பசிதாகங்களின் வாதை உண்டாகின்றதென்னும் கதை புராணங்களிற் பிரசித்தமாம். ஆதலால் இரணியகருப்பனுக்கும் விராட்டிற்கும் ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதல்சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சத்தியலோக வாசியாய்ச் சூக்ஷ்மசமஷ்டியின் அபிமானிசுகபோக்தாவாகிய இரணியகருப்பனே ஜீவனுவன். ஸ்தூலசமஷ்டியின் அபிமானி விராட்டுஜீவனுவன். சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும் அந்தரியாமியும் இரணியகருப்பனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாவர். அங்ஙனமே ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும் அந்தரியாமி விராட்டென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாவர். சேதனப் பிரதிபிம்ப கர்ப்ப அஞ்ஞானவடிவ அவ்வியாகிருதமே சூக்ஷ்மசிருஷ்டிகாலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையதாகின்றது. ஸ்தூல சிருஷ்டி காலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது விராட்டென்னும் பெயருடையதாகின்றது. இவ்வாறு ஜீவனிடத்திலும் ஈசுவரனிடத்திலும் இரணியகருப்பன் விராட்டென்னும் சொற்களின் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களின் அபிமானிகளாகிய ஜீவரிடத்திலோ விராட்டு, இரணியகருப்ப னென்னும் சொற்களின் சக்திவிருத்தி இருக்கின்றது. இருவகைப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரேரிக்கும் ஈசுவரனிடத்து அச்சப்தங்களின் கௌணீவிருத்தி யிருக்கின்றது. எங்ஙனம் ஜீவவடிவ இரணியகருப்பனுக்கும் விராட்டிற்கும் தனதெனுந் தன்மைச் சம்பந்தம் ஸ்தூல சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தோடு இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கும் சூக்ஷ்ம ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தோடு பிரேரிக்கப்படுந்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் சூக்ஷ்மசிருட்டி சம்பந்தமுடைமை வடிவ இரணியகருப்பனிடத்துள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசுவரனிடத்து இரணியகருப்ப சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தூலசிருஷ்டி சம்பந்த முடைமை வடிவ விராட்டின்கண் உள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசுவரனிடத்து விராட் சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இரணியகருப்ப விராட் சப்தங்களுக்கு

ஜீவேசுவரர் இருவர்களும் பொருளாவர். எந்தப் பிரசங்கத்தில் எந்த அர்த்தம் சம்பவிக்கின்றதோ அதனைக் கொள்ளவேண்டும். குரு சம்பிரதாயமின்றி வேதாந்தநூலைப் பார்ப்பாராயின், அவர்களுக்கு முற்கூறிய வியவஸ்தையின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. ஆதலால் இரணியகருப்ப விராட்டென்னும் சொற்களால் சிலவிடத்து ஜீவனும் சிலவிடத்து ஈசுவரனும் சம்பவித்தலைக் கண்டு மோகத்தை அடைகின்றார்கள். மாண்டூக்கிய உபநிஷதத்தில் மூவகைச் சீவர்களையும் மூவகை ஈசுவரனோடு அபேதமாகச் சிந்தித்தல் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த மந்தபுத்தியுள்ள புருஷனுக்கு மகாவாக்கிய விசாரத்தால் தத்துவசாக்ஷாத்கார முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரணவ சிந்தனம் மாண்டூக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் கிரமம் விசாரசாகரத்தின் ஐந்தாவது தரங்கத்தில் விளக்கமா யிருக்கின்றது. ஆண்டு விசுவனுக்கும் விராட்டிற்கும், தைஜசனுக்கும் இரணியகருப்பனுக்கும், அங்ஙனமே பிராஞ்ஞனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் அபேத சிந்தனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஈசுவரனது தர்மமாகிய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன பிராஞ்ஞவடிவ ஆநந்தமயனிடத்து அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையின் அபிப்பிராயத்தாற் கூறியதன்று. அங்ஙனமே விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின்பொருட்டு வைசுவானரனுக்குப் பத்தொன்பது முகங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பதினொன்கு திரிபுடி ஐந்து பிராணன் என்னும் இப்பத்தொன்பதும் விசுவனுக்குப் போகசாதனமா யிருத்தலின் விசுவனது முகங்களாம். வைசுவானரன் ஈசுவரனுவன். அவனுக்குப் போகமுண்டாகாது. ஆதலால் விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டே விசுவனது போகசாதன பதார்த்தங்களை வைசுவானரனது போக சாதனமாகக் கூறியதாம். விராட்டை வைசுவானர னென்பர். மாண்டூக்கிய வசநத்திற்கு அபேத சிந்தனத்திற் தாற்பரியமாம். வஸ்துவின் சொரூபத்தை அநுசரித்தே சிந்தன முண்டாமென்னும் நியமமில்லை; வேறு வடிவத்தானும் சிந்தனமுண்டாம். இவ்வர்த்தமும் விசாரசாகரத்தில் விளக்கமாயுளது. ஆதலால் மாண்டூக்கிய வசனத்தினல் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை.

---

## ௨௦௦. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத் தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லாமை.

வித்தியாரணிய சுவாமிகளும் பிரஹ்மாநந்தமென்னும் கிரந்தத்தில் ஜீவனது அவஸ்தாவிசேஷம் ஆநந்தமயகோசமாம் என்று எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் போகத்தைத் தரும் கர்மசமுதாயத்திற்கு நாசமுண்டாக, நித்திரை வடிவமாக ஒடுங்கிய அந்தக்கரணத்திற்குப் போகத்தைத் தரும் கர்மத்தின் வசத்தால் ஜாக்கிரத்தில் கனத்தன்மை உண்டாகின்றது. அதனை விஞ்ஞானமயமென்பர். அவ்விஞ்ஞானமயமே சுழுத்தியில் ஒடுங்கிய அவஸ்தையுடைய அந்தக்கரணவடிவ உபாதியின் சம்பந்தத்தால் ஆநந்தமய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயனது அவஸ்தாவிசேஷமே ஆநந்தமயனெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிக்கும் ஆநந்தமய கோசத்தில் ஜீவத்தன்மையே இஷ்டமாம். விலக்ஷணமான எழுத்தைக் கண்டும், பரம்பரை வசனத்தில் பரம்பரையாகவும் "ஐந்து விவேகமும் ஐந்து தீபமுமோ வித்தியாரணியராற் செய்யப்பட்டதாம். ஐந்து ஆநந்தம் பாரதிதீர்த்தராற் செய்யப்பட்டதா" மென்றும் கூறுகின்றனர். என்றாலும் ஒரே கிரந்தத்தில் முன்னுக்குப் பின் விரோதம் சம்பவியாது. ஆதலால் பஞ்சதசி என்னும் நூலில் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சொல்வது கருத்தன்று. சித்திரதீபத்தில் அவருக்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாண்டூக்கிய வசனத்தைப்போலச் சிந்திக்கத்தக்க ஈசுவர அபேதத்தில் தாற்பரியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிக்குத் தாற்பரியமில்லை. இவ்வாற்றால் வித்தியாரணியசுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் சித்திரதீபத்திற் சொல்லியிருக்கின்றார்.

## ௨௦௧. சேதனத்தின் மூன்றுபேதங்களை வித்தியாரணிய சுவாமியோடு எல்லோரும் அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமாயினும், திருக்தந்திருசியவிவேகமென்னும் நூலில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அடக்கம் எழுதி இருக்கின்றனர். என்றாலும் பாரமார்த்திகம் வியா

வகாரிகம் பிராதிபாஸிகம் என்னும் பேதத்தால் ஜீவன் மூன்று விதமாவன்; ஸ்தூல சூக்ஷ்மபேத மிரண்டின் அவச்சின்ன கூடஸ்த சேதனம் பாரமார்த்திக ஜீவனாவன். அவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேதமுண்டு. மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட கூடஸ்தனிடத்துக் கற்பித அந்தக்கரணத்தில் சிதாபாசன் இருக்கின்றான். அவன் தேகமிரண்டில் அபிமானத்தைச்செய்யும் வியாவகாரிக ஜீவனாவன். பிரஹ்ம ஞானத்திற்குமுன் அவனுக்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லை; ஆகலின் வியாவகாரிகனாவன். நித்திரைவடிவ மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக ஜீவவடிவ அதிஷ்டானத்திற் கற்பிதன் பிராதிபாஸிக ஜீவனாவன். சொப்பனாவஸ்தையில் பிராதிபாஸிகப் பிரபஞ்சத்தை யான் எனதென்று அபிமானிப்பவன் பிராதிபாஸிக ஜீவனாவன். பிரஹ்மஞான மின்றியே ஜாக்கிரப் பிரபஞ்சத்தின் போதத்தினால் பிராதிபாஸிகப் பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்திகாலத்தில், வியாவகாரிக ஜீவனது போதத்தால் பிராதிபாஸிக ஜீவனது நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அந்தர்ப்பாவ(அடக்க)மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஜீவன் ஈசுவரன் சுத்தசேதன மென்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சேதனமுண்டு. இப்பக்ஷமே எல்லோருக்கும் சம்மதமாம்; வார்த்திக வசனத்திற்கும் அநுகூலமாம்.

## உ0உ. ஜீவனுக்கு மோக்ஷதசையில் முற்கூறிய பக்ஷங்களில் சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடும், விவரணபக்ஷத்தில்ஈசுவரனோடும்அபேதமுண்டெனல்.

முற்கூறிய சகலபக்ஷங்களினும் ஜீவனைப்போல ஈசுவரனும் பிரதிபிம்ப வடிவமாவன். ஆதலால் ஈசுவரனோடு மோக்ஷதசையில் ஜீவனுக்கு அபேதம் இவர்கள் மதத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் உபாதியின் நீக்கத்தால் ஒரு பிரதிபிம்பத்திற்கு வேறு பிரதிபிம்பத்தோடு அபேதம் அநுபவகோசர மன்று. ஆனால் பிம்பத்தோடு தான் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தசேதனத்தோடுதான் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனுக்கு மோக்ஷத்தில் அபேதம் உண்டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் பிம்பசேதனம் ஈசுவரனாவன். அவர் மதத்தில் ஈசுவரனோடுதான் ஜீவனுக்கு அபேதமுண்டாகின்றது.

## சித்தாந்தத்தில் பிரக்கிரியையின் பேதம்.

## உ0௯. விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும் நிரூபித்தல்.

விவரணகாரர் மதத்தில் ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றே. அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும், பிம்பம் ஈசுவரனுமாவர். யாண்டுக் கண்ணுடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணுடியில் முகத்தின் சாயையில்லை. கண்ணுடியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியில்லை. அங்ஙனமே வியாவகாரிகப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியுமில்லை. ஆனால் கண்ணுடியைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷவிருத்தி கண்ணுடியினுல் தடுக்கப்பட்டதாய்க் கழுத்திலுள்ள முகத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்றுல் கழுத்தின்பேரிலுள்ள முகத்திலேயே பிம்பப்பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அந்தக் கழுத்திலுள்ள முகம் சத்தியமாம். ஆதலால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் சொரூபமும் கழுத்திலுள்ளமுகவடிவமாயிருத்தலின் சத்தியமாம். ஆனல் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மங்கள் மித்தையாம். அநிர்வசநீய மித்தையான பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின் அதிஷ்டானம் முகமாம். இவ்வாற்றுல் பிம்பத்தினைப்போலப் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமும் சத்தியமாயிருத்தலின், தர்ப்பணஸ்தானத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தின் சந்நிதானத்தால் சுத்தசேதனத்தில் பிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஈசுவரனைப் போல பிரதிபிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஜீவனது சொரூபமும் சத்தியமாம். ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் முக்கிய சமானுதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனல் பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவரத்தன்மையும், பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும் மித்தையாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சுத்த சேதனமாம். முற்கூறியபடி ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றுமாகலின், இரண்டற்கும் அஞ்ஞத்துவமேனும் சர்வஞ்ஞத்துவமேனு முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், கண்ணுடி முதலிய உபாதியின் இலகுத்தன்மை பீதத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் ஆரோபம் பிரதிபிம்பத்தில் உண்டாகின்றது; பிம்பத்தில்லை. ஆதலால் ஆவரணசுபாவ அஞ்ஞானத்தாலாகிய அற்பஞ்ஞத்

தன்மை ஜீவனிடத்தில் இருக்கின்றது. பிம்பவடிவ ஈசுவரனிடத்துச் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் சர்வஞ்ஞத்துவ மிருக்கின்றது. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்கு முற்கூறியபடி அபேதமிருக்கின்றதாகலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் தர்மங்களுக்குப் பேதங் கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்குப் பேதமிருக்குமாயின் முற்கூறிய வியவஸ்தைசம்பவிக்கும். அங்ஙனமாயினும், கண்ணுடியிலிருத்தற்றன்மைவடிவ பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின் பிரமம் கழுத்திலுள்ள முகத்திலுண்டாகின்றது. பிரமத்தாற் சித்தித்த பிரதிபிம்பத்தன்மையின் அபேக்ஷயால் பிம்பத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை என்னு மிரண்டும் ஆரோபிதமாம். அங்ஙனமே ஒரேமுகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவத்தால் தர்மியினது பேதத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. பிராந்தியினுல் தோற்றும் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதம் யாதோ, அதனுல் முற்கூறிய வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும், பிம்பசேதனம் ஈசுவரனுமாவர். அஞ்ஞானம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் அஞ்ஞான மிருக்குங்காலத்திலும், அஞ்ஞானத்திற்குப் பரமார்த்தமாக அபாவ மிருத்தலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பவடிவ சேதனமே பரமார்த்தமாகச் சுத்தசேதனமாம் ஆதலால் ஈசுவரத்தன்மையின் அடைவும் சுத்தத்தின் அடைவேயாம்.

## உ௦ச. அவச்சேதவாதியினுல் ஆபாசவாதத்தின் கண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும்.

ஓர் ஆசாரியர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனும், அந்தக்கரணத்தினுல் அநவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனுமாவர். உருவமின்றிய சேதனத்திற்குப் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. கிணறு தடாகமுதலிய ஜலங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை விசாலத்தன்மைகள் இல்லாதிருக்க "நீல வாகாயம், விசால வாகாயம்" என்று தோற்றுகின்றது. ஆதலால் விசாலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆரோபித நீலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பமென்று கொள்ளுதல் வேண்டும்; ஆகாயத்தில் உருவமில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியதற்கும் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் ஆகாயத்திலும் பிரா

ந்தியினுற் சித்தித்த ஆரோபித நீலவுருவ மிருக்கின்றது. சேதன த்தில் ஆரோபித வுருவத்திற்கும் அபாவமிருத்தலின் அதன் பிரதி பிம்பம் சம்பவியாது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆரோபித அல்லது அநாரோபித உருவம் உளதாகின்றதோ, அதன் பிரதிபிம்பம் உண் டாம். முற்றும் உருவமின்றியதின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது. உபாதியின்றியதன் கண்ணே முற்றும் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. ஏனெனின் சொரூபமுடைய கண்ணுடி முதலியவற்றிற்றுன் பிரதி பிம்பத்தைக் கண்டிருக்கின்றேம். ஆதலால் உருவமின்றிய அந்தக் கரணத்திலேனும், உருவமின்றிய அவித்தையிலேனும் உருவமின் றியசேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. உருவமின்றிய சப்தத் திற்கு உருவமின்றிய ஆகாயத்தில் எங்ஙனம் பிரதித்தொனி வடி வப் பிரதிபிம்பத்தைக் கூறுகின்றனரோ அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறியபடி ஆகாயம் உருவமின்றிய தன்று. ஆகாய த்தில் உண்டாகும் பிரதித்தொனி சப்தத்தின் பிரதிபிம்ப மன்று. ஏனெனின் பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளின், ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள சப்தத்திற்கு அபாவமுண் டாகும். பேரி, தண்டமுதலியவற்றின் சையோகத்தால் பார்த்திவ சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பார்த்திவ சப்தத்தினுல் அதன் எதிர்முகதேசத்தில் பாஷாணமுதலியவற்று லவச்சின்ன ஆகாயத் தில் பிரதித்தொனிவடிவ சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பிரதித் தொனியாகியசப்தத்திற்குப் பார்த்திவ சப்தம் நிமித்தகாரணமாம். ஆதலால் பார்த்திவத்தொனிக்குச் சமானமாகவே பிரதித்தொனி உண்டாகின்றது. பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமா கக்கொள்ளின், பிரதிபிம்பத்தை அநிர்வசநீயமாகக் கொண்டிருக் கின்றனர்; விவரணகாரரை அநுசரித்தவர் பிம்பசொரூபத்தையே பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர்; இவ்விரண்டு மதங்களி லும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாகாது. ஏனெனின் வியாவகாரிக ஆகாயத்தின் குணம் பிராதிபாஸிக மாகாது. ஆதலால் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்ப வாதத்தில் பிரதித்தொனியைப் பார்த் திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டு ஆகாயத்தின் குண மெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தின் அபேத வாதத்தில் பார்த்திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பவடிவப் பிரதித்தொனி க்குத் தனது பிம்பத்தோடு அபேத மிருத்தலால், பிருதிவியின் குணம் பிரதித்தொனியாகும். ஆதலால் பிரதித்தொனியைச் சப்த

த்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளின், எவ்வாற்றானும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. பிரதித் தொனிக்குப் பின்னமான சப்தம், பிருதிவி ஜல அக்கினி வாயுக்களுக் கிருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் வேறுவிதமான சப்தமில்லை. ஆதலால் சப்தமின்றியதே ஆகாசமாகும். சப்தமின்றியது ஆகாயமென்னும் மதம் அசாஸ்திரீயமாம். பூதவிவேகத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி இங்ஙனம் கூறியிருக்கின்றனர் :—கடகட என்னும் சப்தம் பிருதிவியினதாம்; சளசள என்னும் சப்தம் ஜலத்தினதாம்; புகுபுகு என்னும் சப்தம் அக்கினியினதாம்; சீர்சீர் என்னும் சப்தம் வாயுவினதாம்; பிரதித்தொனியாகிய சத்தம் ஆகாயத்தினதாம். அங்ஙனமே அந்நிய நூலாசிரியர்களும் ஆகாயத்தின் குணமே பிரதித்தொனி என்று கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பம் பிரதித்தொனி யன்று; ஆனால் ஆகாயத்தின் சுவதந்திர சப்தம் பிரதித்தொனியாம். அதன் உபாதானகாரணம் ஆகாயமாம். பேரிமுதலியவற்றில் எந்தப் பார்த்திவத்தொனி உண்டாகின்றதோ, அது பிரதித்தொனியின் நிமித்தகாரணமாம். ஆதலால் உருவமின்றிய பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. பிரதிபிம்பவாதியானவர், "கிணறு முதலியவற்றின் ஆகாயத்தில் விசாலமுடையது ஆகாசம் என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. கிணற்றிடத்தில் ஆகாயத்தின் விசாலத்தன்மையில்லை. ஆதலால் பாகிய தேசத்திலுள்ள உருவமின்றிய விசால ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பம் கூபஜலத்தில் உண்டாகுதலின் உருவமின்றிய சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கு" மென்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அங்ஙனமாயினும் உருவமுடைய உபாதியிற்றான் பிரதிபிம்ப முண்டாகும். உருவமின்றிய உபாதியில் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகாயத்தினது பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி கூபஜலமாம். அதனிடத்து உருவமிருக்கின்றது. அவித்தை அந்தக்கரண முதலியன உருவமின்றியனவாம். அவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. ஆதலால் அந்தக்கரணாவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனாவன். அந்தக்கரண அநவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனாவன்.

## ௨௦௫. அவச்சேதவாதத்தின் கூற்று.

அல்லது அவித்தை அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனும், மாயை அவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனுமாவர்.

## உ0சு. அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன் என்னும் பக்ஷத்தின் கண்டநம்.



அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்றும் அநவச்சின்னத்தினை ஈசுவரனென்றும் கொள்ளுமிடத்து, பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்துள்ள சேதனத்தில் ஈசுவரத்தன்மை உண்டாகும். ஏனெனின் பிரமாண்டத்தில் அநந்த ஜீவர்களது அநந்த அந்த்க்கரணங்கள் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரமாண்டத்தின் மத்தியில் அநந்த அந்தக்கரணாநவச்சின்ன சேதனத்தின் பெறுதி சம்பவியாது. பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்திலேயே ஈசுவரனது இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அந்தரியாமியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்திற்கு விரோத முண்டாகும். "யொவிஜ்ஞாநெ திஷ்டந் விஜ்ஞாந மந்தரொ யமயதி—எவர் விஞ்ஞானத்தி லிருப்பவராய் விஞ்ஞானத்தை உள்ளே இயக்குகின்றாரோ" என்னும் வசனத்தில் விஞ்ஞானபதத்தா லறிவிக்கப்படும் ஜீவதேசத்தில் ஈசுவரனது இருப்புச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தால் அநவச்சின்னம் ஈசுவரனன்று; மாயை அவச்சின்ன சேதனமே ஈசுவரனாவன். அந்தக்கரண அநவச்சின்னத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்தக்கரணத்தோடு சம்பந்தமின்மையே ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி என்பது சித்தமாகின்றது. ஈசுவரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன உபாதியினாலாகியனவாம். அபாவவடிவ உபாதியினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்கள் சித்திக்கிறதில்லை.

## உ0எ. திருப்தி தீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய அந்த்க்கரணத்தின் சம்பந்தம் அதன் அபாவம் என்பவற்றினது உபாதித்தன்மையின் அபிப்பிராயம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் திருப்திதீபத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் உபாதியோ, அங்ஙனமே அந்தக் கரணத்தினது சம்பந்தத்தின் அபாவமும் உபாதியாம். எங்ஙனம் இருப்புவிலங்கினால் சஞ்சாரத்தின் நிரோதம் (தடை) உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பொன்விலங்கினா

லும் சஞ்சாரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தவடிவ பாவ உபாதியினால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. முற்கூறிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் பரமாத்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. இவ்வாறு வித்தியாரணியசுவாமி அந்தக்கரணமின்றியதனையும் உபாதியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதற்கு இது அபிப்பிராயமாம்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரண சம்பந்தத்தால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரண மின்றியதனாலும் பிரஹ்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகுதலால் பிரஹ்மத்தினது போதத்தின் உபயோகி அந்தக்கரண மின்றியதுமாம். ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் வசனத்தினாலும் அபாவவடிவ உபாதியினால் ஈசுவரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் சித்தி தோற்றுகிறதில்லை.

## ௨௦அ. அவச்சேதவாதத்தின் பேதபூர்வகமாக அரன் சமாப்தி.

ஆதலால் மாயாவச்சின்ன சேதனமே ஈசுவரனாவன், ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை எல்லா விடங்களிலு மிருக்கிறது. ஆதலால் ஈசுவரனிடத்து அந்தரியாமித்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனெனக்கொள்ளின், கர்த்தா போக்தாவாகிய சேதனத்தின் பிரதேசம் பின்னமாகும். இதனால் செய்ததின் நாசமும் செய்யாததின் அடைவு முண்டாகும். ஆதலால் அவித்தை யவச்சின்ன சேதனமே ஜீவனாம். அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனன்று. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் அவச்சேதவாதத்தினையே அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். பிரதிபிம்பத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி, ஸ்மிருதி வசனங்களுக்கு விரோதமும் பரிகாரமும் அவர்களது நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம்.

## ௨௦கூ. சித்தாந்தமுக்தாவலி முதலியவற்றிற் கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டிசிருஷ்டி)வாதத்தின் நிரூபணம்.

சித்தாந்தமுக்தாவலிகாரர் முதலியோரது மதம் இதுவாம்:—

விருத்தம்.

“வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன்
இழிபடு ராதை மைந்த னெனத்துய ருற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மந் தானே
எளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்.”

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாநந்தப் பிரஹ்மத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்சலத்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனுகிய குலாலனுல் முயற்கோடாகிய தண்டத்தினுல் ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையல்லது அவச்சின்னத் தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பிய கடம் தடாகமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தினுலேயே ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரியமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று. ஆனுல் சுவயமே சத்தாசூன்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினுல் சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தைமுதலியவற்ருேடு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றியபோது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத்தன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத் தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனுல் கற்பித அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மை தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம் அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திரனிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதீதி பிரமவடிவமா யுண்டாயிற்ருே, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகாரமின்றியே பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மைப்பிரமம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப வடிவ அல்லது அவச்சேத வடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. தனது அவித்தையினுல் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய ஈசுவரனும் இந்தப் பக்ஷத்தில் ஜீவகற்பிதனுவர். எங்ஙனம் சொப்பன கற்பித இராஜாவின் சேவையினுல் சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினுல் பலப்பிராப்தியும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின் வலியால் தனது பிரஹ்மத்தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்

தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமஸி முதலிய வாக்கிய ஐக்கிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மையில்லை. ஆனால் நித்தியமுக்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் கர்ணனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திரனாகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப்பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனாய்த் தானாகச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையினின்றும் நழுவினவனானான்.

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானானவர் "நீ ராதா புத்திரனல்லன்; எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டானாய்." என்று கூறினார். இத்தன்மைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்திருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டுஇயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்ஙனமே சிதாநந்தப் பிரஹ்மமும் அநாதி அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பிதசொப்பன கற்பிதஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாநந்தத்தைச்சொரூப சைதன்னியமாக அநுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். எங்ஙனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேத உபதேசத்திற் கேதுவாவரோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற்பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்திற் கேதுவாகின்றார். இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏகமேயாவர். நாநா (பல) ஈசுவரரது அடைவில்லை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத்தினாலும்

சொப்பன கற்பித நாநா புருஷர்களைப்போல ஜீவாபாசர்களும் நாநாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நாநா ஜீவவாதம் சித்திக்கிறதில்லை. எங்ஙனம்: சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நாநா புருஷர்கள் தோற்றுகின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட்டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனாய்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றான். ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தை அடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் றிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்பனதிருஷ்டாவிற்கில்லை. ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம வடிவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோக்ஷத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாச வடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷம் தோற்றுகின்றது.

இப்பக்ஷத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகும் என்று வினவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின் இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோக்ஷ முண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோக்ஷத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்பர். பந்தமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராகவில்லை; மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின் பந்தமிருக்க, வாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதா மென்னும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்தஅசத்பாவமிருக்கின்றது; நித்தியமுக்தப்பிரஹ்மவடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோக்ஷம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியிலேறிய வித்துவானது நிச்சயமாம்.

## உகம. உககூ. வேதாந்தசித்தாந்தத்தின் நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பரியம்.

## உகம. சகல அத்வைதக் கிரந்தங்களினது தாற்பரியத்தின்விஷயம்.

நித்திய முக்த ஆத்மசொரூபத்தின் ஞானத்தினுல் துக்கபரிகார சுகப்பிராப்தியின் பொருட்டு, அநேகவித கர்த்தவ்விய புத்தியிறுற் றேன்றும் கிலேசத்தின் நிவிருத்தியே வேதாந்த சிரவணத்தின் பயனும். ஆத்ம சொரூபத்தில் பந்தத்தின் நாசவடிவ அல்லது பரமாநந்தத்தின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் வேதாந்த சிரவணத்தின் பயனன்று. வேதாந்த சிரவணத்திற்கு முன்னும் ஆத்மாவினிடத்துப் பந்தம் அற்பமு மில்லை. அங்ஙனமாயினும் அத்தியந்த அசத்தாகிய பந்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமத்தினுலேயே வேதாந்த சிரவணத்திற் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவனுக்குப் பந்தப்பிரம முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. எல்லா அத்வைத சாஸ்திரங்களுக்கும் இந்தப் பக்ஷத்திற்றுன் தாற்பரியம்.

## உகக ஜீவேசுவரர்களிடத்துச் சகல நூலாசிரியருடைய சம்மதியின் ஒருமித்த நிச்சயம்.

இவ்வாற்றுல் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபநிரூபணம் நூலாசிரியர்கள் வெகு விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு ஜீவனது சொரூபத்தில் ஏகத்தன்மை அநேகத்தன்மைகளின் விவாதமுண்டு. சகல மதங்களிலும் ஈசுவரன் ஒருவன்; சர்வஞ்ஞன்; நித்திய முக்தன்; ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரம் எந்த அத்வைதவாதத்தின் நூலிலும் இல்லை. ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தைக் கூறுவோர் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தி னின்றும் வெளிப்பட்டவராவர். ஆனுல் நாநா அஞ்ஞான வாதத்தில் ஜீவனை ஆசிரயித்ததாய்ப் பிரஹ்மத்தை விஷயஞ் செய்வதாமஞ்ஞானம் என்பது வாசஸ்பதியின் மதம். ஆண்டு ஜீவனது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்கப்பட்ட ஈசுவரனும் பிரபஞ்சமும் நாநா வெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். அங்ஙனமாயினும் ஜீவனது அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப்பட்ட ஈசுவரனும் சர்வஞ்ஞ னென்றே கொண்டிருக்கின்றனர். ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

## பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபத்தை நிரூபித்தல்.

ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை நிரூபித்தலில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—விவரணகாரர் மதத்தில் கண்ணாடி முதலிய உபாதியினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தின் விருத்தி கண்டத்திலுள்ள முகத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. யாண்டுத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான பதார்த்தத்தின் எதிர்முகத்தன்மைவடிவச் சம்பந்தமும் கண்ணாடியோடு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணாடியோடு சம்பந்த முடையதாய்த் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முக பதார்த்தங்களோடும் சம்பந்த முண்டாய்த் தனது இடத்திலேயே அதன் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. யாண்டு அநேக பதார்த்தங்கள் கண்ணாடிக் கெதிர்முக மாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் அநேக பதார்த்தங்களின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முகமாய் உற்பூத உருவ முடையதா யிருப்பதெதுவோ, அதனிடத்துத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தாற் றோன்றிய சாக்ஷாத்காரமும் யோக்கியதையாம். ஆதலால் தர்ப்பணத்திற் கெதிர்முகமான பதார்த்தத்திற்கு எதிரில் நேத்திரத்தின் விருத்தி (ஒளி) செல்லுகின்றது. தனது கோளகத்திலேயே நேத்திரத்தின் விருத்தி வருகின்றதென்னும் நியமமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர் மதத்தில் கண்டத்தின்கண் உள்ள முகத்தின் சாக்ஷாத்காரமே உண்டாகின்றது. ஆனால் முன்னேக்கியிருக்கும் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் எதிர்முகத்தன்மையும், கண்ணாடியி லிருத்தற்றன்மையும், தன்னின்வேறாயதன்மையுமாகிய பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் கண்ணாடியில், எதிர்முகமான பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றது, எனது முகத்தின் வேறாயிருக்கின்றது என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—க. பிம்பவடிவ முகமுதலிய வற்றின் சாக்ஷாத்காரமே தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் உண்டாகுமாயின், சூரியனது பிரகாசத்தினால் நேத்திரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினாலும் சூரியனது சாக்ஷாத்காரம் சம்பவியாமையால், ஜலதேசத்தில் சூரியனினும் வேறாகிய அதனதுபிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியை அங்கீகரித்தல்வேண்டும். உ.பிம்பத்தினதுசாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு உபாதியோடு சம்பந்தமுடையதாய் நேத்திரத்தின் விருத்தி

தடுக்கப்படுகின்றதென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலத்தினுள்ளிருக்கும் மணலின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகலாகாது. இவ்விரண்டு சங்கைக்கும் இது சமாதானமாம் :— க. கேவல நேத்திரத்திற்கு ஆகாயத்திலிருக்கும் சூரியனது பிரகாசத்தினல் தடை உண்டாகின்றது. ஜல முதலிய உபாதியினல் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குச் சூரியப் பிரகாசத்தினல் தடை உண்டாகிறதில்லை. உ. அங்ஙனமே * ஓர் நேத்திரவிருத்தி ஜலத்திற் பிரவேசித்து அதனுள்ளிருக்கும் மணலை விஷயஞ்செய்கின்றது. அதே நேத்திரத்தின் வேறு விருத்தி (ஜலத்தினல்) தடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிம்பத்தை விஷயஞ் செய்கின்றது. இது கண்டதை அநுசரித்த கற்பனையாம். ஆதலால் பிம்பத்திற் கந்நியமாகப் பிரதிபிம்பமில்லையென்பதே விவரணகாரர் மதமாம்.

## உகங. வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை.

வித்தியாரணியசுவாமிமுதலியோர் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் மூவகைச் சீவன் கூறியிருக்கின்றனர். வியாவகாரிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகஜீவ னென்பர். சொப்பனவஸ்தையின் பிராதிபாஸிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினைப் பிராதிபாஸிகஜீவ னென்பர். விவரணகாரர் கிரமப்படி பிம்பத்திற்கு வேருகப் பிரதிபிம்பமில்லாமையால் ஜீவனது மூன்று பேதம் சம்பவியாது. ஆதலால் மூவகை ஜீவவாதத்தை அநுசரித்தவர்கள் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் கண்ணுடி முதலிய உபாதியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தின் அதிஷ்டானம் கண்ணுடிமுதலியனவாம். பிம்பத்தின் சந்நிதானம் நிமித்தகாரணமாம். நிமித்தகாரண மின்மையால் காரியத்தின் அபாவம் உண்டாகிறதில்லை; பிம்பத்தின் நீக்கத்தினல் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும், நிமித்தகாரணத்திற் கிரண்டு பேத முண்டு. ஒன்றே காரியத்திற்கு மறைவின்றிய முற்காலத் திருப்பதாகிய நிமித்த காரணமாம். வேறு சில காரியகாலத்திருக்கும் நிமித்தகாரண

---

* மணலையும் பிம்பத்தையும் காணும் விருத்திகள் பலவாயினும் அவை விரைவிற் சுழலுதலால் கொள்ளிவட்டம்போல் ஒரே விருத்தியாகக் காணப்படுகின்றன.

மாம். கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்டம் குலாலன்முதலியன நிமித்த காரணமாம். அவை காரியத்திற்கு முற்காலத் திருப்பனவாதல் வேண்டும். கட முதலியவற்றின் சத்தை உளதாக அவற்றின் அபே க்ஷை இல்லை. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் சுவ (தனது) விஷயம் நிமித்தகாரணமாம். ஆண்டு விஷயத்தின்சத்தை ஞானகா லத்தில் அபேக்ஷிக்கப்படுவதாம். அழிவிற் கெதுர்முகமான கடத் தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகியும், கடத்தின் சாக்ஷாத் கார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானகாலத்தில் வர்த்தமான கட முதலியனவே தமது சாக்ஷாத்காரத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். தூரத்துள்ள நாநா பதார்த்தங்களில் ஒருமைப்பிரம முண்டாகின் றது. மந்தாந்தகாரத்துள்ள இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப்பிரம முண்டா கின்றது. ஆதலால் ஒருமைப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் தூரத் திருந்தற்றன்மைத் தோஷமாம். இரஜ்ஜுவின் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் மந்தாந்தகாரமாம். தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தா ந்தகார மென்பவற்றின் அபாவ முண்டாக, ஒருமைப்பிரம சர்ப் பப்பிரமங்களின் அபாவம் உண்டாகுதலால், காரியகாலத்திருப் பனவாகிய தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தாந்தகாரமென்பன முற்கூ றிய இரண்டுவித அத்தியாசங்களுக்கும் நிமித்தகாரணமாம். அவ் வாற்றால் பிம்பத்தின் சந்நிதானமும் காரிய காலத்திலிருப்பதே யாய்ப் பிரதிபிம்ப அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலால், பிம்பத்தின் நீக்கத்தால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் சந்நிதிப்பட்ட பிம்பமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். பிரமத்தின் அதிஷ்டானமே உபாதானகாரண மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலி யனவாம். விவரணகாரர்மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமோ பிம்பத்தினும் வேறன்று. ஆனால் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை பிம்பத்தினும் வேறாகுந்தன்மைத் தர்மங்களின் உற்பத்தி கண்டத்திருக்குமுகத்தி லுண்டாகின்றது. அம்மூன்று தர்மங்களும் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானவடிவ உபா தானகாரணம் கண்டத்திருக்கும் முகமாம். சந்நிதிப்பட்ட கண் ணாடி முதலியன நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றால் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பவாதத்தில் இரண்டுமேத முண்டு. விவரணகாரர் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பிம்பத்தோடு அபேதமிருத்தலால் பிரதிபிம் பத்தின் சொரூபம் சத்தியமாம். வித்தியாரணியசுவாமி முதலி

யோர்களது மதத்தில் கண்ணாடிமுதலியவற்றில் அநிர்வசநீயமுகா பாசத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. இதனையே ஆபாசவாதம் என்பர். விவரணத்திற்கூறிய பக்ஷத்தினைப் பிரதிபிம்பவாதம் என் பர். இரண்டுபக்ஷங்களின் பரஸ்பரகண்டநமும் சுவபக்ஷத்தின் மண் டநமும் பெருநூல்களில் விளக்கமாயிருக்கின்றன; விரிவஞ்சி எழு தப்படவில்லை.

## ௨௧௪. இருவர்பக்ஷங்களும் கொள்ளத்தக்கனவா மெனல்.

பிரதிபிம்பவாதத்திலேனும் ஆபாசவாதத்திலேனும் ஆக் கிரகமில்லை. சேதனத்தில் சம்சாரதர்மத்தின் சம்பவமில்லை; ஜீவே சுவரர்களுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமில்லை என்னும் அர்த்தத்தை அறி வித்தற்பொருட்டு அநேகவிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந் தப்பக்ஷத்தினுல் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோத முண்டாகுமோ அந்தப் பக்ஷமே ஆதரிக்கத்தக்கதாம்.

## ௨௧௫. பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் கிரமம் அபேதத்தை அறிவித்தலில் எளிதாமெனல்.

அங்ஙனமாயினும், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத் தின் கிரமத்தால் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோதம் அநாயாசமாக உண்டாகின்றது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலியவற்றில் முக முத லியவற்றின் இலௌகிகப் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. ஆண்டும் பிம்பத்தின் சொரூபமோ என்றும் ஏகரசமாம். உபாதியின் சந்நி தானத்தினுல் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதப்பிரம முண்டா கின்றது. அங்ஙனமே பிரஹ்மசேதனமோ என்றும் ஏகரசமாம். அஞ்ஞானமுதலிய உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகளின் பிரதீதிவடிவப் பிரம முண்டாகின்றது. இவ் வாற்றுல் அசங்கசேதனத்தில் ஜீவ ஈசபேதங்களின் முற்றும் அபாவமிருக்கின்றது. ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைத் தர்மங்க ளோ ஒன்றற்கொன்று பின்னமாய்க் கற்பிதமாம். ஒன்றற்கொ ன்று பின்னமான தர்மிகள் கற்பிதமு மன்று. ஆதலால் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதவாதம் அத்வைத மதத்திற்கு அத்தி யந்த அநுகூலமாம்.

## உகக. ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும் சிறிது பேதமாமாறு.

ஆனால் ஆபாசவாதத்தில் எங்ஙனம் அநிர்வசநீயம் பிரதிபிம்பமோ, அதற்கதிஷ்டானம் கண்ணாடி முதலிய உபாதிகளோ, அங்ஙனமே விவரணத்திற்கூறிய பிரதிபிம்ப வாதத்திலும் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மைமுதலிய தர்மங்கள் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் முகமுதலிய பிம்பமாம். ஆதலால் இரண்டுபக்ஷங்களினும் அநிர்வசநீயத்திற்குப் பரிணாமமுடைய உபாதானம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதல் வேண்டும்.

## உகஎ. பிரதிபிம்பத்திற்கு நிழல்வடிவத்தன்மையை நிஷேதித்தல்.

சில நூலாசிரியர் சாயையை (நிழலை) ப்பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சரீரம் விருக்ஷ முதலியவற்றினால் எவ்வளவிடத்தில் பிரகாசத்தின் தடை உண்டாகிறதோ, அவ்வளவிடத்தில் பிரகாச விரோதியான அந்தகாரமுண்டாகின்றது. அவ்வந்தகாரத்தினைச் சாயை யென்பர். அந்தகாரத்திற்கு நீலவுருவ மிருத்தலால் சாயைக்கும் நியமமாக நீலவுருவ முண்டாகின்றது. ஸ்படிக முத்துக்களின் பிரதிபிம்பம் வெண்மையாகின்றது. சொர்ணத்தின் பிரதிபிம்பம் பீத உருவமுடையதாகின்றது. சிவப்பான மாணிக்கத்தின் பிரதிபிம்பத்தில் சிவப்பு உருவமுண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தினைச் சாயை வடிவமாகக் கொள்ளின் சகலப் பிரதிபிம்பங்களுக்கும் நீல உருவம் வேண்டும். இதனால் சாயை வடிவம் பிரதிபிம்ப மன்று.

## உகஅ. பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேறாகிய வியாவகாரிகத் திரவியவடிவமா மென்பதை நிஷேதித்தல்.

சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர் :—அந்தகார சொரூபமாகிய சாயையினும் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பேதமிருக்கினும், மீமாம்ஸ கர்மதத்தில் ஒளியின்மையை அந்தகாரமெனக் கொள்ளாது ஆலோகவிரோதியாகிய பாவரூபம் அந்தகாரமாம்; அதனிடத்திற் கிரியை யிருத்தலானும் நீல உருவ மிருத்தலானும் அந்தகாரம் திரவியமாம்; கிரியையும் குணமும் திரவியத்திலேயே யிருக்குமாக

லின் பத்தாந்திரவியம் அந்தகாரமாமெனக் கொள்வதுபோல, பிரதிபிம்பமும் பிருதிவி ஜல முதலியவற்றினும் வேறாகிய திரவியமாம் என்று இவ்வாறு பிரதிபிம்பத்தினைச் சுவதந்திரத் திரவியமெனக்கொள்ளின், அவனை, அப்பிரதிபிம்பம் நித்தியத் திரவியமா? அல்லது அநித்தியத் திரவியமா? என்று கேட்கவேண்டும். நித்தியத்திரவியமாமாயின் ஆகாயமுதலியவற்றைப்போல உற்பத்தி நாசமில்லாததாகவே யிருத்தலின், பிரதிபிம்பத்திற்கு உற்பத்தி நாசம் தோற்றலாகாது. இதனால் பிரதிபிம்பத்தினை அநித்தியத் திரவிய மெனின், உபாதானத்தின் தேசத்தில் காரியத்திரவிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலியனவென்றே கொள்ளவேண்டியதாகும். கண்ணாடிமுதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலிய உபாதானத்தில் பிரதிபிம்பவடிவத் திரவியத்தின் இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அவனை இது கேட்கவேண்டும்:—பிரதிபிம்பத்திலுள்ள உருவம், குறுமை நெடுமைமுதலிய பரிமாண மென்னும் குணங்களும், அங்ஙனமே பிம்பத்தினும் விபரீத எதிர்முகத்தன்மை முதலிய தர்மங்களும், கைகால் முதலிய அவயவங்களும் பிரதிபிம்பத்தில் தோற்றுகின்றன. அவை பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிகமா? அன்று? மித்தையாகத் தோற்றுகின்றனவா? உருவம் பரிமாண முதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிக அபாவம் அங்கீகரித்து, பிரதிபிம்பத்தின் உருவமுதலியவற்றிற்குப் பிராதிபாஸிகம் அங்கீகரிக்கின், வியாவகாரிகத் திரவியசொரூபப்பிரதிபிம்பத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். பிரதிபிம்பத்தின் உருவம் பரிமாண முதலியவற்றை வியாவகாரிகமெனக் கொள்ளின், அற்ப பரிமாணமுடைய கண்ணாடியில் மகா பரிமாணமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவியாது. பிரதிபிம்ப மித்தியாத்தன்மையிலோ சரீரத்தின் மத்தியில் சுருங்கிய இடத்தில் சொப்பனத்தின் மித்தையாகிய யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகத் திரவியமெனக் கூறின், ஒருவித உருவமுடைய கண்ணாடியின் சமான உருவமுடைய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியே உண்டாதல் வேண்டும். அநேகவித உருவமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி ஒரு கண்ணாடியில் உண்டாகின்றது. ஒரு

உருவமுடைய உபாதானத்தினால் அநேகவித உருவமுடைய அநேக உபாதே(காரி)யங்களின் உற்பத்திஉண்டாகிறதில்லை.தர்ப்பணத்தின் இடையில் அல்லது தர்ப்பணத்திற்கு அதிசமீபத்திலுள்ள மற்றைய பதார்த்தங்கள் ஒன்றுந் தோற்றுகிறதில்லை. எதனால் அநேகவித உருவமுடைய பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றதோ, அதனால் பிரதிபிம்பத்திற்கு வியாவகாரிகத்திரவியவடிவம் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் தர்ப்பணத்தின் அதிசமீபத்தில் உள்ள வேறெதுவுமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகக்காணப்படுகிறதில்லை. கண்ணாடியே உபாதானமெனக் கொள்ளவேண்டியதாகும். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கனமுள்ளதாய் அவயவத்தோடு கூடியதாய் முன்போல விகாரமின்றியதாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்க, கண்ணாடியில் குழிவு உயர்வு தாடை மூக்குமுதலிய அநேகவித அவயவமுதலிய வேறு திரவியமாகிய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் முற்றும் யுக்திஹீனமாம். ஆதலால் பிம்பத்திற்கு வேறாய் வியாவகாரிகத் திரவியவடிவப் பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றதென்னும் பக்ஷமும், சாயாவாதத்தைப்போல அசங்கதமாம்.

## உகக. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களின் யுக்தியோடு கூடிய தன்மையைக் கூறி, இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அஞ்ஞானம் உபாதானமாதலைக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாற்றால் சந்நிதிப்பட்ட கண்ணாடி முதலியவற்றினின்றும் முகமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய அநிர்வசநீய தர்மங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அல்லது சந்நிதிப்பட்ட முகமுதலியவற்றினின்றும் கண்ணாடிமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பம் உற்பத்தியாகின்றது என்னும் இரண்டு பக்ஷமும் யுக்தியோடுகூடியனவாம். ஆதலால் அநிர்வசநீய தர்மத்திற்கு அல்லது அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானகாரணம் கூறுதல் வேண்டும்.

## உஉ௦. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அல்லது தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் அல்லது அதன் தர்மங்களின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாமையின் சங்கை.

ஆண்டு ஜகத்தின் சாதாரண காரணமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களுக்காவது அல்லது தர்

மிக்காவது உபாதானமெனக் கூறின், ஆகாய முதலியவற்றைப் போல மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமாகுதலால் பிரதிபிம்பத் தன்மை முதலிய தர்மம் அல்லது தர்மியாகிய பிரதிபிம்பம் சத்தியமாதல்வேண்டும்; முற்கூறியபடி அநிர்வசநீயமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அநிர்வசநீயத்தின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே விவரணகாரர் மதத்தில் முகாவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தினைப் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களுக்கு உபாதானமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். வித்தியாரணியசுவாமி முதலியோர் மதத்தில் கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்தைப் பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அவஸ்தா(தூலா)ஞ்ஞானத்தின் காரியத்திற்கு அநிர்வசநீயத்தன்மையிருத்தலால் சத்தியத்தின் அடைவு இல்லையாயினும், அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அநிர்வசநீயத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் முற் கூறியபடி முகாவச்சின்னசேதனம் அல்லது கண்ணாடி யவச்சின்னசேதனமாம். முகத்தின் ஞானம் அல்லது கண்ணாடியின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதற்குப் பிந்திய காலத்திலும் பிரதிபிம்பத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் முகாவச்சின்ன சேதனத்தை அல்லது கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரிக்கும் அவஸ்தாஞ்ஞானமும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனல் பொருந்தாது.

## ௨௨௧. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் நூலாசிரியரது கிரமப்படி சமாதானம்.

இந்தஸ்தானத்தில் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு சமாதானம் செய்கின்றனர்:—சுத்திரஜதமுதலியவற்றின் அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ ஞானத்தினால் ஆவரணசத்தி விக்ஷேபசத்தி வடிவ அஞ்ஞானத்தின் இரண்டு அம்சங்களும் நிவிருத்தியாகின்றன. அங்ஙனமாயினும், அநுபவாநுசாரமாகப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசத்தி அம்சமே நிவிருத்தியாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் ஆவரணசத்திவடிவ அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், பிரதிபிம்ப முதலியனவும் அவற்றின் ஞானமுமாகிய விக்ஷேபத்திற்

கேதுவான அஞ்ஞானத்தின் அம்சம் இருத்தலால், அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் பிரதிபிம்பமுதலியன தோற்றுகின்றன. ஆதலால் உபாதி அவச்சின்னசேதனத்திலுள்ள தூலாஞ்ஞானத்தின் காரியம் பிரதிபிம்பாத்தியாசமாமென்னும் பக்ஷம் சம்பவிக்கின்றது.

## ௨௨௨. முற்கூறிய சங்கைக்குப் பிறநூலாசிரியர் முறைப்படி சமாதானம்.

அன்றியும் பிறநூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—கண்ணாடி முதலியவற்றிற் குபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாம். ஆதலால் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானமுண்டாகியும் பிரதிபிம்பத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தினால் பிரஹ்மசேதனத்தை ஆவரிக்கும் அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் நிவிருத்தி ஆகின்றன. கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தினால் கண்ணாடி முதலியவற்றால் அவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரிக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், பிரஹ்ம சொரூபத்தை ஆவரிக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மாத்ம சொரூபத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்தை மூலாஞ்ஞானமென்பர். உபாதியவச்சின்ன சேதனத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்தை அவஸ்தாஞ்ஞான மென்பர். அதனையே தூலாஞ்ஞான மென்பர். மூலாஞ்ஞானத்தோடு தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பேத மிருக்கின்றதா? அல்லது அபேத மிருக்கின்றதா? என்னும் விசாரத்தைமேல் எழுதுவோம்.

## ௨௨௩. மூலாஞ்ஞான தூலாஞ்ஞானங்களின் பேதத்தில் சிறிது விசாரம்.

மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், கண்ணாடி முதலியவற்றைப்போல வியாவகாரிகமாகவே பிரதிபிம்ப முதலியனவும் உண்டாதல்வேண்டும். பிரஹ்மஞானமின்றியே பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களிலும்,அங்ஙனமே பிரதிபிம்பத்திலும் மித்தியாத்தன்மைப் புத்தியிருத்தலால் பிராதிபாஸிகமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின்,பிராதிபாஸிகத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும்பிரஹ்மஞானத்தினால்

நிவிருத்தியாகத்தக்க அஞ்ஞானத்தின் காரியம் வியாவகாரிகமாம். பிரஹ்ம ஞானமின்றியே நிவிருத்தியாகத்தக்க அஞ்ஞானத்தின் காரியம் பிராதிபாஸிகமாம். இவ்வாறு வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிகங்களுக்குப் பேதங்கூறின் முற்கூறிய சங்கை உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்திற்கு வேறானதாய்த் தோஷ ஜந்நியமாகாது, கேவல அஞ்ஞான ஜந்நியமாமாயின் அதனை வியாவகாரிகம் என்பர். அஞ்ஞானத்திற்கு வேறானதாய்த் தோஷ ஜந்நியமாவதைப் பிராதிபாஸிக மென்பர். இவ்வாறு வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிகங்களுக்குப் பேதங் கூறின் முற்கூறிய சங்கை சம்பவியாது. ஏனெனின் கண்ணாடி முதலிய உபாதியினால் முகமுதலியவற்றின் சம்பந்தமுண்டாகப் பிரஹ்ம சேதனத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்தின் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மவடிவ அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய தர்மிவடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மசேதனமாம்.

## உஉச. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களில் தர்மி அல்லது தர்மத்தின் அத்தியாசத்தினது உற்பத்திக்கு உபாதானமாகத் தூலாஞ்ஞானத்தைக் கொண்டு அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதங்கூறுதல்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திற்கு உற்பத்தியை அங்கீகரிக்கின் கண்ணாடி முதலிய அவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். கண்ணாடி முதலிய அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானம் உபாதானமாம். அங்ஙனமே விவரணகாரர் மதத்தால் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் உற்பத்தியினையே அங்கீகரிக்கின், பிம்பாவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். பிம்பாவச்சின்ன சேதனத்து அஞ்ஞானம் உபாதானமாம். இவ்வாற்றால் தர்மாத்தியாசபக்ஷ தர்மியத்தியாசபக்ஷங்களில் அதிஷ்டானத்திற்கும் உபாதானத்திற்கும் பேதமுண்டு என்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

## உஉ௫. இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதமும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாந்தன்மையின் யோக்கியதையும் கூறுதல்.

மூலாஞ்ஞானத்திற்குஉபாதானத்தன்மையைஅங்கீகரிக்கின், இரண்டுமதங்களிலும் அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதம் சம்பவியாது. மூலாஞ்ஞானத்திற்கே முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால், அல்லது முக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசக்தி அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேபசத்தி அம்சத்தின் ஸ்திதியை அங்கீகரிக்கின், பிரஹ்ம ஞானத்தால் பிரஹ்ம சொரூபத்தை ஆவரிக்கும் மூலாஞ்ஞான அம்சமே நஷ்டமாகும். அங்ஙனமே சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் சுத்தியாதி யவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரிக்கும் தூலாஞ்ஞானும்சமே நஷ்டமாகும். வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய இருவகை அஞ்ஞானும்சங்களும் சேஷமாயிருத்தலின், விதேககைவல்யத்திலும் வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக விக்ஷேபத்தின் இருப்பினுல் சகல சம்சாரத்தின் நீக்கமின்மையும் உண்டாகும். ஆதலால் ஆவரண ஏதுவான அஞ்ஞானும்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானும்சம் எஞ்சி யிருப்பதாகக் கூறுதல் சம்பவியாது.

## உஉ௬. தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுவோர் மதம்.

தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுவோர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—ஆவரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞானும்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானும்சம் எஞ்சியிருத்தல் சுவாபாவிக மன்று. ஆனுல் விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானும்சத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தக முளதாயின், ஆண்டு விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானும்சத்தின் சேஷமிருக்கும். பிரஹ்ம ஞானத்திறுல் ஆவரண

ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகமான பிராரத்தகர்மமிருக்கும். அவ்வளவு காலம் விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் சேஷமிருக்கும். பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமுண்டாக, விக்ஷேப ஏதுவான அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:— ஆவரிக்கும்அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தியோ மகாவாக்கியஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் பிரமை வடிவ விருத்தியினால் உண்டாகின்றது. பிராரப்தபலத்தால் எவ்வளவு வருஷம் ஜீவித்திருக்கின்றானோ, அது வரையிலும் முன்விருத்தியோ இருக்கிறதில்லை. விக்ஷேப நிவிருத்தியின்பொருட்டு மரணத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மகாவாக்கிய விசாரத்தின் விதானம்(விதி)வித்துவானுக்கில்லை. மரணமூர்ச்சை காலத்தில் மகாவாக்கிய விசாரத்தின் சம்பவமுமில்லை. ஆதலால் விக்ஷேபசத்தியின் நாசத்திற் கேது தத்துவஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய சேதனமாம். ஆவரணசத்தியின் நாசத்திற் கேது தத்துவஞானமாம். எங்ஙனம் மூலாஞ்ஞானத்தினது விக்ஷேபசத்தியின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகம் பிராரப்தகர்மமோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் விக்ஷேபசத்தியின் நிவிருத்தியில் முகமுதலிய பிம்பத்தோடு கண்ணாடிமுதலிய உபாதியின் சம்பந்தமே பிரதிபந்தகமாம். அதன் சற்பாவத்தில் ஆவரண அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், பிரதிபிம்ப முதலிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. பிம்ப உபாதியின் சம்பந்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக, விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்திரஜத முதலிய அத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு ஆவரணத்தின் நாசத்திற்குப்பின் விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகத்தன்மையின் அபாவத்தால் விக்ஷேபம் சேஷமிராது. இவ்வாற்றால் விக்ஷேபநிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவத்தோடு கூடிய அதிஷ்டானஞானம் ஏதுவாதலாலும், மோக்ஷதசையில் பிராரப்தவடிவப் பிரதிபந்தக மில்லாமையினாலும் சம்ஸாரத்தின் உணர்ச்சி சம்பவியாது. ஆதலால் ஆவரணசத்தியின் நாசத்திற்குப் பின்னும் விக்ஷேபசத்தியின் இருப்பை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷமில்லாமையினால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினையும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக் கொள்ளுதல் உசிதமாம்.

---

## பிரகாசம்.] உஉஎ. முற்கூறியமதத்தை நிஷேதித் சஅரு தலோடு மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியா சத்திற்கு உபாதான மெனல்.

இங்ஙனம் கூறுதலும் பொருந்தாது. ஏனெனின் யாண்டுத் தேவதத்தனது முகம் கண்ணுடிமுதலிய உபாதி என்பவற்றின் யதார்த்தசாக்ஷாத்காரம்யஞ்ஞதத்தனுக்குண்டாகின்றதோ, அதற் குப்பிந்தியகாலத்திலும்தேவதத்தன்முகத்திற்குக் கண்ணுடியோடு சம்பந்தமுண்டாக, யஞ்ஞதத்தனுக்குத் தேவதத்தன் முகத்தினுல் பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் அத்தியாசம் விவரண மதத்தி லுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் தேவதத்தன் முகத்தின் பிரதிபிம்பத்தினது அத்தியாசம் கண்ணுடியி லுண்டாகின்றது, அது உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில் பிம்ப உபாதிகளின் சம் பந்தமே பிரதிபந்தகமாம். முகம் அல்லது கண்ணுடி வடிவ அதி ஷ்டானத்தின் ஞானகாலத்தில் அந்தப்பிரதிபந்தக மில்லாதிருத்த லின், பிரதிபந்தகத்தின் அபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான முண் டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் "தேவதத்தனது முகத் தில் தர்ப்பணத்திலிருக்குந்தன்மை எதிர்முகத்தன்மை முதலியன இல்லை" என்னும் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு விரோதியாம். வித் தியாரணிய சுவாமிகள் மதத்தில் "கண்ணுடியில் தேவதத்தன் முகமில்லை" என்னும் ஞானம் முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு விரோதியாம். ஏனெனின் இரண்டு மதங்களிலும் கிரமமாகத் தேவ தத்தன் முகத்தில் கண்ணுடியி லிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன் மை, கண்ணுடியில் தேவதத்தன் முகம் என்பதாக அத்தியாசத் தின் வடிவத்திற்குப்பேதமிருக்கின்றது. அதற்கேதுவான விக்ஷேப சத்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாயிருக் கின்றது. ஆதலால் உபாதானத்தின் அபாவத்தால் முற்கூறிய ஸ்த லத்தில் யஞ்ஞதத்தனுக்குத் தேவதத்தனது முகத்தின்பிரதிபிம்பப் பிரமம் உண்டாதல் வேண்டும். பிரஹ்ம சேதனத்துள்ள மூலாஞ் ஞானத்திற்கே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய உதாரணத்தில் தேவதத்தனது முகத் தின் ஞானமும் கண்ணுடியின்ஞானமுமுண்டாகியும்,பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் உபாதானத்தினிருப்பால் முற்கூறிய அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது.

ஆதலால் மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாமென்னும் பக்ஷமே நலமுடையதாம்.

## உஉஅ. மூலாஞ்ஞானம் உபாதானமாம் என்னும் பக்ஷத்திற் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—பிரஹ்மசேதனத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம சேதனமாம். கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனம் அல்லது முகாவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமன்று. முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களின் அபாவ முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முக முதலியவற்றால் பிம்ப உபாதியின் வியோக காலத்திலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாது.

## உஉகூ. இச்சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—ஆவரணசத்தி விக்ஷேபசத்தியென்னும் பேதத்தால் இரண்டம்சங்களையுடையது அஞ்ஞானமாம். பிரதிபந்தகமின்றிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எல்லா அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. பிராரப்த கர்மமாகிய பிரதிபந்தக மிருக்கின், பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான ஞானமுண்டாகியும், விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அநாத்ம பதார்த்தகோசர ஞானமுண்டாயின், அவற்றால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எவ்வளவுகாலம் கடாதிகளின் ஸ்புரணமிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுகாலம் அந்தகாரத்தினால் ஆவரி(மறை)க்கப்பட்ட வீட்டின் ஏகதேசத்தில் பிரபையின் பிரகாசத்தினால் அந்தகாரம் சுருங்குவதுபோல, அஞ்ஞான ஜந்நிய ஆவரணத்தின் சுருங்குதல் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே முகம் கண்ணாடிமுதலி

யவற்றின் சாக்ஷாத்கார்த்தால் பிரஹ்மத்தை மறைக்கும் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியானது உண்டாகாவிடினும், அஞ்ஞானத் தாற்றோன்றிய பிரதிபிம்பாத்தியாச வடிவ விக்ஷேபத்திற்கு முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தினால் உபாதானத்தில் ஒடுங்குதல்வடிவ சங்கோசம் உண்டாகின்றது. உபாதானத்தில் விலயமாதலையே காரியத்தின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யென்பர். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதவடிவ நிவிருத்தி சம்பவியாதாயினும், முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபந்தகாபாவ முண்டாக, காரியத்திற்கு உபாதானத்தில் விலயவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

## ௨௯௦. ஏகதேசியின் கிரமமாகப் பாதத்தின் இலக்ஷணம்.

இவ்வாற்றால் சம்சாரதசையில் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதம் உண்டாகிறதில்லை என்று ஓர் ஏகதேசி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இம்மதத்தில் அபாவ நிச்சயத்தைப் பாதமென்று கூறுவதில்லை. ஏனெனின் "முகத்தில் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மையில்லை, கண்ணாடியில் முக மில்லை" என்று விவரணகாரர் வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மத பேதத்தால் இருவகை அத்தியாசத்தின் அபாவ நிச்சயம் சகல அஞ்ஞானிகளுக்கும் அநுபவ சித்தமாம். அதன் அபாவத்தைச் சம்சாரதசையிற் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதமில்லை எனக்கொள்ளின், அவர் மதத்தில் கேவலம் அதிஷ்டான சேஷத்தினைப் பாத மென்பர். பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அபாவ நிச்சயம் முற்கூறியபடி உண்டாகியும், சம்சாரதசையில் அஞ்ஞானத்தின் சத்தையிருத்தலால்,கேவல அதிஷ்டானம் சேஷமன்று; ஆனால் அஞ்ஞான விசிஷ்ட அதிஷ்டான மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடிமுதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதிஷ்டான ஞானமின்றிப் பாதவடிவ அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அபாவமுண்டாகியும், தனது உபாதானத்தில் காரியத்தின் விலயவடிவ சங்கோச முண்டாகின்றது. உபாதான வடிவமாகக் காரியம் நிலைத்தலையே சூக்ஷ்மாவஸ்தை யென்பர்.

## உருக. அநேக நூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தில் இலக்ஷணமும், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதி பிம்பாத்தியாசத்தினது பாதத்தின் சித்தியும்

அநேக நூலாசிரியர் மதத்தில் பிரஹ்மஞானமின்றி மூலாஞ் ஞானத்தின் நாசமின்றியும் மூலாஞ்ஞான ஜந்யப் பிரதிபிம்பாத் தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. அவர்கள் அபிப்பிராயம் இது வாம்:—மித்தியாத்துவ நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயம் பாத மெனப்படுகின்ற தென்பது சர்வ கிரந்தங்களின் நிச்சயமாம். அநேக இடங்களில் மித்தியாத்துவ நிச்சயமும் அபாவநிச்சய பதார்த்தமாகின்றது. இங்கு அதிஷ்டானமாத்திரம் சேஷ மிருக் கின்றது. அஞ்ஞானம் சேஷித் திருக்கவில்லை. இவ்வபிப்பிராயத் தால் சில நூலாசிரியர் அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷமே பாத த்தின் சொரூபமெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதிஷ்டானமாத்திர த்தின் சேஷம் பாதத்தின் லக்ஷணமன்று. பாதத்திற்கு இதுவே லக்ஷணமாயின், ஸ்படிகத்தில் செம்மைப் பிரமமுதலிய ஸோபா திக (உபாதியோடுகூடிய) அத்தியாச முண்டாகின்றது. அங்கு அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் செம்பரத்தம் பூவிற்கும் ஸ்படிகத்திற்கும் பரஸ்பர சம்பந்தவடிவப் பிரதிபந்தக மிருக்கச் செம்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே வித்துவானுக்குப் பிராரப்தகர்மப் பிரதிபந்தக மிருக் கச் சரீரமுதலியவற்றின் நிவிருத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ் ஞானகாரிய விசிஷ்ட அதிஷ்டானம் இரண்டிடங்களிலு மிருத்த லின், கேவல அதிஷ்டான சேஷத்தின் அபாவத்தால் பாத வியவ கார மில்லை. அது உண்டாதல்வேண்டும். சுவேத(வெண்மை) ஸ்படி கத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் செம்மை அத்தியாசத்தின் பாத முண் டாகின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவன்முக்த வித்துவானு க்குச் சம்சாரத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் விக்ஷேபத் தோடுகூடிய அதிஷ்டானத்தில் பாத வியவகாரத்தைச் சகல நூலா சிரியர்களும் எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு அத்தியஸ்த பதார்த் தத்தில் மித்தியாத்தன்மை நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயமே பாதத்தின் சொரூபமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் முகத்திற் பிரதிபி ம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின், அங்ஙனமே கண்ணாடியில்

பிரதிபிம்ப முதலிய தர்மிகளின் மித்தியாத்தன்மை நிச்சய முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவ நிச்சய முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் பொருத்தமுடையதன்று.

## உ௬உ. முகம் கண்ணாடிமுதலிய அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாதல்.

அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் பாதரூப நிவிருத்தி யுண்டாதல்போல முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் அபரோக்ஷஞானத்தினாலும் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகாபாவத்தோடுகூடிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானமும் அதிஷ்டானத்தினைப்போல அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்று மதிக்கத்தக்கதாம். முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச நிவிருத்தியின் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கவும் செய்கின்றது. ஏனெனின் சமான விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமுண்டு. பின்ன விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமின்று. ஆதலால் முகம் கண்ணாடிமுதலிய ஞானத்திற்கு முகம் கண்ணாடியாதி அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அவஸ்தாஞ்ஞானத்தோடுதான் விரோதமிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தைஆச்சாதி(மறை)க்கும்மூலாஞ்ஞானத்தோடு பிரஹ்மஞானமொழிந்த மற்றைய ஞானங்களுக்கு விரோதமில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மஞான விரோதியாகிய மூலாஞ்ஞானத்தோடு கண்ணாடிமுதலிய ஞானத்திற்கு விரோதமின்மையால், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியானது இல்லையாயினும், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் விரோதிஞானத்தால்பூர்வஞானம் நிவிருத்தியாதல் அநுபவசித்தமாம்.

## உ௬௩. முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை.

எங்கு இரஜ்ஜுவின் அஞ்ஞானத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அங்குத் தண்டஞான

த்தினால் சர்ப்பத்தின் உபாதானமாகிய அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் தத்துவஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜ்ஜு ஞானமின்றி இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கு நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. தண்டப் பிரமத்தினாலே இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் தண்டாத்தியாசத்தின் சொரூபமே சித்தியாது. ஆதலால் தண்ட ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி எங்ஙனம் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே "முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மையில்லை, கண்ணாடியில் முகமில்லை" என்றிவ்வாறு முகம் கண்ணாடிகளின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின், அதனாலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. முற்கூறிய ஞானத்தினால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களும் நஷ்டமாதல்வேண்டும். ஆதலால் முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு விரோதியான விஷயத்தையுடையதா யிருத்தலின், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை யிருக்கின்றது. பாவாபாவங்களுக்குப் பரஸ்பர விரோதமுண்டு. ஆதலால் அவற்றின் ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதியாம். யாண்டு ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஞானத்திற்குப்பின் புருஷத்தன்மைப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு"ஸ்தாணுத்தன்மையில்லை" யென்னும் விரோதியாகிய பிரமஞானத்தினால் முன் பிரமாஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. கடமுதலிய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் பிரமஞானத்திற்குப்பின் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகக் "கடமுடையது பூதலம்" என்னும் விரோதியாகிய பிரமாஞானத்தினால் பூர்வப்பிரமஞானத்தின் நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. யாண்டு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றாற் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினால் பிரமா

ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், சிலவிடத்துப் பிரமாஞானத்திஞல் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்திஞல் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. யாண்டுப் பிரமத்திஞல் பிரமையின் நிவிருத்தியும் பிரமத்திஞல் பிரமத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிரமத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் இருப்பிலேயே பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாஞானத்திஞல் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்தஞானம் பிரமையாயிருத்தலின், அஞ்ஞானத்தோடு பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் அதிஷ்டானஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியுமின்றி முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

விரோதிஞானத்திஞல் பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்திஞலேயே பூர்வப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆஞல் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானமின்றி அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கேவல அதிஷ்டானத்தின் விசேஷப் பிரமையிஞலுண்டாகின்றது என்பது நியமமாம். விவரணகாரர் மதத்தில் முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை கண்ணுடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை என்னும் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அதற்கு விரோதி "முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலியன இல்லை" என்னும் ஞானமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகளின் மதத்தில் "கண்ணுடியில் முக" மென்னும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. "கண்ணுடியில் முகமில்லை" என்னும் ஞானம் அதற்கு விரோதியாம். நையாயிகமதத்திலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் அங்கீகரித்து, அவற்றின் ஞானங்களுக்கும் விஷய விரோதத்தால் விரோதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிம்ப உபாதியின் சந்நிதான வடிவப் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

## ௨௬௪ முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பத்மபாதாசாரியராற் செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகையின்படி மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையைக் கூறும் வாதியின் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சாரீரகபாஷ்யத்திற்குப் பஞ்சபாதிகை என்னும் உரை பத்மபாதாசாரியராற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பாஷ்யகாரரது வசனத்தினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை உண்டாயிருக்கின்றது. அந்தச் சர்வஞ்ஞ வசனமாகிய பஞ்சபாதிகையில் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டுச் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தினால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் சர்ப்ப மிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தினைச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தியில் சாக்ஷாத் காரணமெனக் கொள்ளின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகும் என்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாகும். அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் அத்தியாசத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது என்று இவ்வாறு அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய நியமத்திற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லை. அந்தகாரத்தினைப்போல அஞ்ஞானமும் பாவரூபமாயினும், அஞ்ஞானம் அநாதியாயிருத்தலின் காரியமன்று. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ அதிஷ்டான ஞானத்தினாலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பாவகாரியமாகிய சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானத்தின் நாசமின்றி உண்டாகிறதில்லை. கடத்துவம்சத்தின் நிவிருத்தியும் வேதாந்தமதத்திலுண்டாகின்றது. அபாவ பதார்த்தங்களுக்கு உபாதானகாரண மிருப்பதில்லை. ஆதலால் உபாதானத்தின் நாசமின்றியும் கடத்துவம்சவடிவ காரியத்தின் நாசமுண்டாம். ஆனால் கடத்துவம்சம் பாவமன்று. ஆதலால் உபாதான நாசத்திற்குப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் நியதமாக ஏதுவாகுந் தன்மையைப் பாதுகாத்தற்குப் பஞ்சபாதிகையில் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அதிஷ்டான ஞானம் அத்தியாச

நிவிருத்திக் கேதுவாதல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அஞ்ஞான நிவிருத்தியை விட்டு அதிஷ்டானஞானம் அத்தியாச நிவிருத்திக்குச் சாக்ஷாத் ஏதுவாதல் நிஷேதஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தின் மேன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. ஆதலால் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக்கொள்ளின் விரோதமில்லை. ஏனெனின் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறியஅத்தியாசத்திற்குஉபாதானமாகக் கூறின், அவர்கள் மதத்தில் விவரணகாரர் மதப்படி முகாவச்சின்னசேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனச் சித்திக்கின்றது. வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மதப்படி கண்ணுடி அவச்சின்ன சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மி அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனச் சித்திக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகஞானத்தினுல் அல்லது கண்ணுடிஞானத்தினுல் அவ்வஞ்ஞானங்களுக்குக் கிரமமாக நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாகப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு அநுகூலமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுதல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விருத்தமாம். இவ்வாற்றுல் முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலை அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், அதற்கு இது பூர்வபக்ஷமாம்.

## ௨௯௫. முற்கூறிய சங்கை பொருந்தாமை.

ஆனுல் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும், பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகாது. அது வருமாறு:—யாண்டுத் தர்ப்பண சம்பந்தமின்றிய தேவத்தனது முகத்தின் அல்லது தேவதத்தமுகம் பிரிந்த கண்ணுடியின்சாக்ஷாத்காரம் யஞ்ஞதத்தனுக்குண்டாய், அடுத்தகணத்தில் தேவதத்தனது முகத்திற்குத் தர்ப்பணத்தோடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிரதிபிம்பாத்தியாசம் உண்டாகின்றது.

மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணாடிமுதலிய சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதன் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. முகஞானத்தால் முகாவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், அங்ஙனமே கண்ணாடி ஞானத்தினால் கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அவசிய முண்டாகின்றன. முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் முக கண்ணாடிகளின் சந்நிதானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் ஆவரண சத்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசம் உண்டாகாமையால், விசேஷ வடிவத்தால் அறியப்படாத அதிஷ்டானத்திலும் அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டுக் கண்ணாடிக்கும் முகத்திற்கும் பரஸ்பரவியோகமுண்டாக, பிரதிபந்தகாபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல் அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் சாக்ஷாத் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்திகூறுதலே சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜ்ஜுஞானத்தினால் சுத்தியின் அஞ்ஞானத்தினது நாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானமாத்திரத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சமானவிஷயமுள்ள அஞ்ஞானத்திற்கு ஞானத்தினால் நாசமுண்டாகின்றது. ஞானத்தினால் எதன் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்படுவது யாதோ, அது அஞ்ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. யஞ்ஞதத்தனுக்கு அத்தியாசத்திற்கு முற்காலத்தில் உண்டாகிய முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரம் யாதோ, அதனால் ஆவரணத்தின் நாசம் உண்டாகுதலால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரண வடிவ அஞ்ஞானத்தினது விஷயத்தின் அபாவம் முக கண்ணாடிகளி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான அஞ்ஞானங்களின் விரோதத்தைச் சம்பாதிக்கும் சமானவிஷயத்தன்மையின் பங்கத்தால், முற்கூறியவிடத்து அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி அத்தியாசமாத்திரத்தின் நிவிருத்தி அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. இவ்வாற்றால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்

தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும் பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகிறதில்லை.

## உஙஅ. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது ஏதுத்தன்மையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்தோடு விரோதமும், மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவிரோதமும் உளதாதல்.

அன்றியும் சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின், அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமன்று. அது வருமாறு:—ஞானத்தால் கேவல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அஞ்ஞான வடிவு உபாதானத்தின் நிவிருத்தியினால் அஞ்ஞான காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பஞ்சபாதிகைவசன மிருக்கின்றது. அதற்கு இது அபிப்பிராயமன்று. பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாயிருத்தலின், ஞானத்தினால் அத்தியாச நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உபாதானத்தின் நாசமின்றிப் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகிற தில்லையெனின், பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாம். பாவகாரியம் துவியணுகமாம். அதன் உபாதானம் பரமாணுக்களாம். அவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மை யிருத்தலால் நாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பரமாணு சையோகத்தின் நாசத்தால் துவியணுகத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தின் ஏதுத்தன்மைக்கு வியபிசாரமிருக்கின்றது. ஆதலால்பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானநாசம் ஏதுவாதலாகிய நியமத்தைப் பாதுகாக்கும் அபிப்பிராயத்தினால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. கேவல ஆக்கிரகத்தினால் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்திற்கு முற்கூறிய நியமத்தைப் பாதுகாத்தலில் அபிப்பிராயமெனக்கூறின், தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. நையாயிகமதத்திலும் துவியணுகத்திற்கு வேறாகிய திரவியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசத்தினை ஏதுவெனக் கொண்டிருக்

கின்றனர். சகல பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தை ஏதுவாகக்கூறின், பரமாணுவும் மனமும் நித்தியமாம்; அவற்றிற்கு நாசம் சம்பவியாமையால்,அவற்றின் கிரியைக்கும் நாசமுண்டாகாது. அங்ஙனமே நித்தியமான ஆத்மாவின் ஞான முதலிய குணங்களுக்கும் நித்தியமாகிய ஆகாயத்தின் சப்த முதலிய குணங்களுக்கும் நாசமுண்டாகாது. ஆதலால் பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆனால் சிலவிடங்களில் ஆசிரயத்தின் நாசமுண்டாகக் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கிறதில்லை. ஆண்டு உபாதானத்தின் நாசமும் காரிய நாசத்திற் கேதுவாம். அங்ஙனமாயினும் காரிய நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவன்று. உபாதானத்தின் இருப்பில் அந்நிய காரணத்தினாலும் காரியத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் முற்கூறிய நியமசம்ரக்ஷணையின் அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. ஆனால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி, உண்டாகுமிடத்து, அதிஷ்டான ஞானத்திற்கு அத்தியாச நிவிருத்தியில் காரணத்தன்மை யில்லை. அதிஷ்டான ஞானமோ அஞ்ஞான நிவிருத்திக்குக் காரணமாம். அஞ்ஞான நிவிருத்தி அத்தியாச நிவிருத்திக்குக் காரணமாம். எங்ஙனம் குலாலன்பிதா கடத்தில் பிறிதோராற்றாற் பெறப்பட்டவனாயிருத்தலின் காரணமாகானோ, அங்ஙனமே அத்தியாச நிவிருத்தியில் அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாயிருத்தலின் காரணமன்று. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, ஞானத்தினால் அஞ்ஞான மாத்திரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் உண்டாகின்றது. இது பஞ்சபாதிகை வசனத்தின் அபிப்பிராயமாம். எங்கும் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஏதுத்தன்மை யிருக்கின்றது என்னும் அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியுளதேல், தண்டப்பிரமத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்மையால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினால் அத்தியாச நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆண்டு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியே அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமம் பஞ்சபாதிகை நூலிற் கருதப்பட்டதாம். அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப்

பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதனுல் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தல். பஞ்சபாதிகையின் அநுசாரமாம். யஞ்ஞதத்தனுக்குப் பூர்வஞானத்தால் ஆவரண நாசஸ்தலத்தில் தேவதத்தனது முகத்தின் உபாதி சந்நிதிப்பட பிரதிபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. உபாதி பிரிந்தகாலத்தில் அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாகின்றது. ஆண்டு அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனுல் அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் சாக்ஷாத் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனுல் பஞ்சபாதிகையோடு விருத்தமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணுடி முதலிய ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகும். ஆண்டு முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றிற்கு இப்பக்ஷத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை யின்மையால், அதிஷ்டான ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில்லை. ஆனுல் விரோதி விஷயத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின் முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தைநிவர்த்திக்குந்தன்மையுண்டு. பஞ்சபாதிகையில் அதிஷ்டான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியே அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகக் கருதப்பட்டதாம். அதிஷ்டான ஞானமின்றி வேறுவகையால் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாதலில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு வாயிற்றன்மை கருதப்படவில்லை. இவ்வாற்றுல் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத் தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான ஞான ஜந்நியமன்று. அவஸ்தாஞ்ஞானத்தை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனக் கொள்ளின், முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான ஞான ஜந்நியமாம். அதிஷ்டானத்தினுல் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், அது அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகவே பஞ்சபாதிகையிற் கருதப்பட்டதாம். முன் அறியப்பட்ட அதிஷ்டானத்தில் அத்தியாசமுண்டாய் நிவிருத்தி உண்டாயின், ஆண்டு முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிரு

த்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம்; மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமில்லை.

## உசு எ. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் வியாவகாரிகத் தன்மை பிராதிபாஸிகத்தன்மைகளின் விசார பூர்வகமான சொப்பனாத்தியாசத்தினது உபாதான விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை.

இவ்வாற்றால் ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்தைப்போல மூலாஞ்ஞான ஜந்நியமாம் பிரதிபிம்பாத்தியாசம். ஆனால் ஏகதேசியின் கிரமப்படி பிரஹ்ம ஞானமின்றி அதன் பாதவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகா திருத்தலின், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் வியாவகாரிகத்தன்மைச் சங்கை உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிம்ப உபாதியின் சம்பந்த வடிவ * ஆகந்துக தோஷ ஜந்நியமாம்; ஆதலால்பிராதிபாஸிகமாம். ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்திற்குஅத்தியாசமுளது. அவை அவித்தைமாத்திரத்தாற் றோன்றியனவாம்; ஆதலால் வியாவகாரிகமாம். பின்னர் முற்கூறியபடியோ அதிஷ்டான ஞானமின்றி விரோதிஞானத்தினால் பாதவடிவ நிவிருத்தியின் சம்பவ மிருத்தலின், சம்சாரதசையில் பாதிக்கப்படுந் தன்மை வடிவ பிராதி பாஸிகத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் மதபேதத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானமும் மூலாஞ்ஞானமும் உபாதானமென்று கூறப்பட்டனவோ, அங்ஙனமே சொப்பனாத்தியாசமும் சிலர் மதத்தில் அவஸ்தாஞ்ஞான ஜந்நியமும் வேறுமதத்தில் மூலாஞ்ஞான ஜந்நியமுமாம்.

## உசுஅ—உ௫எ. சொப்பனத்தில் விசாரம்.

## உசுஅ. தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனத்திற்கு உபாதானமாதலின் கிரமம்.

அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குச் சொப்பனத்தின் உபாதானத்தன்மையை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசே

* ஆகந்துகம்—செயற்கை, போக்குவரத்துடையது, ஒன்றன் தருமம் மற்றொன்றிலேறுதல்.

ஷம் நித்திரையாம். ஏனெனின் ஆவரண விக்ஷேப சத்தியோடு கூடியதன்மை அஞ்ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். சொப்பனகாலத்தில் ஜாக்கிர திருஷ்டாதிருசியங்களின் ஆவரணம் அநுபவ சித்தமாம். தேவதத்தனென்னும் பெயருள்ள பிராஹ்மணஜாதியான் ஜாக்கிர காலத்தில்பிதாபாட்டன் முதலியோரதுமரணத்திற்குப்பின்,தாகம் சிரார்த்த முதலியவற்றைச்செய்து பொருள் புத்திரர்முதலிய சம்பத்தோடுங் கூடித் தூங்குகின்றவனுய், தன்னை யஞ்ஞதத்தனென்னும் பெயர், க்ஷத்திரியஜாதி, பாலியாவஸ்தை என்பவற்றோடு கூடியவனுய் அன்னவஸ்திரங்கள் கிட்டாமையால் பசியினுலும் குளிரினுலும் பீடிக்கப்பட்டு,தனதுபிதாபாட்டன்மார்களதுமடியில் அழுதுகொண்டிருக்க அநுபவிக்கின்றுன்:ஆண்டு ஜாக்கிரகாலத்தின் வியாவகாரிகதிருஷ்டாதிருசியங்களுக்குமூலாஞ்ஞானத்தினுல் ஆவரணத்தைக்கூறின், ஜாக்கிரகாலத்திலும் அவற்றின் ஆவரணமுண்டாதல் வேண்டும். வேறெதுவும் ஆவரணத்தைச் செய்வதாகக் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொப்பன காலத்தில் நித்திரையே ஆவரணம் செய்கின்றது. சொப்பனத்தின் பதார்த்த வடிவ பரிணாமமும் நித்திரையினதேயாகின்றது. இவ்வாற்றுல் ஆவரண விக்ஷேப சத்தி விசிஷ்டம் நித்திரையாம். ஆதலால் அஞ்ஞான லக்ஷணம் நித்திரையிலிருத்தலால் அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசேஷம் நித்திரையாம். ஆனுல் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். ஏனெனின் மூலாஞ்ஞானமே ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமாய்ச் சொற்ப உபாதி அவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரணம் செய்கின்றது. அதனை அவஸ்தாஞ்ஞான மென்றும், தூலாஞ்ஞான மென்றும் கூறுவர். இவ்வாற்றுல் ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமா யிருத்தலின் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். அதன் உற்பத்தியில் நிமித்தகாரணம் ஜாக்கிர போகத்திற்கு ஏதுவான கர்மங்களின் உபராமமாம். மூலாஞ்ஞானத்தின் ஆகார விசேஷமாகவே யிருத்தலின் மூலாஞ்ஞானம் உபாதான காரணமாம். நித்திரை வடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினுல் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருஷ்டாவினிடத்துப் பிராதிபாஸிக திருஷ்டா அத்தியஸ்தமாம். அந்த நித்திரையினுல் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருசியத்தில் பிராதிபாஸிக திருசியம் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் பிராதிபாஸிக திருஷ்டாவின் அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக திருஷ்டாவாம், பிராதிபாஸிக திருசியத்தின் அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக திருசியமாம். கர்மம் போகத்திற் கெதிர்முகமா

யின் அப்போது ஜாக்கிரமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் பிரஹ்ம ஞான மின்றிய புருஷர்களுக்கும் வியாவகாரிக திருஷ்டா திருசி யங்களின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதனால் அவ ஸ்தாஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்திவாயிலாகப் பிராதி பாஸிக திருஷ்டா திருசியங்களின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக திருஷ்டாவின் ஞானத்தினால் பிராதிபாஸிக திருஷ் டாவின் நிவிருத்தியும் வியாவகாரிக திருசியத்தின் ஞானத்தினால் பிராதிபாஸிக திருசியத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன.

## உ௩௯. முற்கூறிய பக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—முற்கூறியபடி ஜாக்கிர திருஷ்டாவுக்கும் சொப்பன திருஷ்டாவுக்கும் பேதமுண்டு. அந் நிய திருஷ்டாவினது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்கு ண்டாகுமாயின், தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யஞ்ஞதத்தனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொப்பனத் தின் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரகாலத்தி லுண்டாகி ன்றது. திருஷ்டாவின் பேதம் அங்கீகரிக்கின் ஸ்மிருதி சம்ப வியாது.

## உ௪0. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—அந்நியனது அநுபவிக்கப்ப ட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகாதாயினும், தன்னால் அநு பவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி தனக்குண்டாகும். அங்ஙனமே தனது தாதாத்மிய முடையவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியும் தனக்குண்டாம். ஆதலால் தேவதத்த யஞ்ஞதத்தர்களுக்குப் பர ஸ்பரம் தாதாத்மியமில்லை. ஜாக்கிரத்தின் திருஷ்டாவில் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கு அத்தியஸ்தத்தன்மை யிருத்தலால், அவனிடத்து அவனது தாதாத்மிய முண்டு. அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு அதி ஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஜாக் கிர திருஷ்டாவின் தாதாத்மிய முடையவன் சொப்பன திருஷ்டா வாம். அவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிர திருஷ் டாவிற் குண்டாகின்றது. யஞ்ஞதத்தனிடத்துத் தேவதத்தனது தாதாத்மிய மின்மையால் தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியினது அடைவு யஞ்ஞதத்தனுக்கில்லை. இவ்வாற்றால் சொப்பனத்தியாசத்தின் உபாதானம் நித்திரைவடிவ அவஸ்தாஞ் ஞானமாம்.

## சொப்பனத்தின் பிராதிபாஸிக ஜீவனுக்கும் ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமாதல்.

சொப்பனகாலத்தில் திருசியமாத்திரத்தின் அஞ்ஞானத்தால் உற்பத்தி அங்கீகரித்து, வியாவகாரிக ஜாக்கிரகாலத்தின் ஜீவனைத் திருஷ்டாவாகக் கொள்ளின் சம்பவியாது. ஏனெனின், வியாவகாரிக ஜீவனது சொரூபம் நித்திரைவடிவ அஞ்ஞானத்தால் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்பட்ட ஜீவனது சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் அபரோக்ஷமுண்டாகின்றது. இதனால் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் அசம்பவமுண்டாகும். ஆதலால் திருசியத்தைப்போல திருஷ்டாவும் வியாவகாரிக ஜீவனிடத்து அத்தியஸ்தமாம். அது ஆவரிக்கப்படாததாம். அதன் சம்பந்தத்தினால் பிராதிபாஸிகத் திருசியத்தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் மூவகைச்சீவவாதிகளாகிய நூலாசிரியர் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகத்தும் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

## ௨௪௫. முற்கூறிய பக்ஷத்தின் பொருத்தமின்மையோடு சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை.

ஆனால் இம்மதம் பொருத்தமில்லாததாம்.ஏனெனின் வியாவகாரிகத் திருஷ்டாவும் திருசியத்தைப்போல அநாத்மாவாக இருத்தலின் ஜடமாம். ஆனால்சத்தாஸ்பூர்த்தியைத்தருதல் வடிவ அதிஷ்டானத்தன்மை வியாவகாரிகத் திருஷ்டா திருசியங்களில் சம்பவியாது. ஆனால் சேதனத்திற்குச் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை கூறுதல் உசிதமாம். இதனாற்றான் இரஜ்ஜு சுத்திகள் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானமாமென்னும் வசனத்திற்கு இரஜ்ஜு அவச்சின்னசேதன அதிஷ்டானத்தில் தாற்பரியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அநேக நூல்களினும் சேதனமே சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நலமுடையனவாம்.

## உசங. அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு, தூலாஞ்ஞானம் அதற்கு உபாதானமாதலும், ஜாக்கிரத்தின் ஞானத்தால் அதன் நிவிருத்தியும்.

அவற்றில் அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளின், மூலாஞ்ஞானத்தால் அதன் ஆவரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னத்தை ஆச்சாதிக்கும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதானமெனச் சம்பவிக்கின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தால் பிரஹ்ம ஞானமின்றி அதன் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

## உசச. அகங்கார அநவச்சின்னசேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும், உபாதானத்தில் விலயவடிவமான அதன் நிவிருத்தியும்.

அவித்தையில் பிரதிபிம்பசேதனம் அல்லது பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனம் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனமாம். அதற்கதிஷ்டானத்தன்மையிலோ அதனை ஆச்சாதி (மறை)க்கும் மூலாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதானமாகக் கொள்ளவேண்டியதாகின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தினுல் அதன் பாதவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் உபாதானத்தில் விலயவடிவச் சொப்பனத்தின் நிவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது.

## உசரு. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே அதிஷ்டானமெனக்கொண்டு விரோதிஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் விக்ஷேப ஏதுவானசத்தி ஒன்றனது நாசத்தின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பிரதிபிம்பாத்தியாச நிரூபணத்தில் முற்கூறியபடி ஜாக்கிரபோதம் விரோதிஞானமா யிருத்தலின் சொப்பனுத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறுவாம். ஆனுல் விரோதிஞானத்தினுல் ஆவரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞான அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை; விக்ஷேப ஏதுவாகிய அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டா

கின்றது. விரோதிஞானத்தினால் சகல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்திஸ்தலத்தில் உபாதான ஏதுவின்மையால் தண்டப்பிரமத்தின் அசம்பவமே உண்டாகும். விக்ஷேப அம்சமும் யாவும் நிவிருத்தியாயின், தண்டமும் விக்ஷேபவடிவமாம்; அதன் உபலம்பம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உசிதமாம்:—ஒரு அஞ்ஞானத்தில் அநந்த விக்ஷேபங்களுக்கு ஏதுவாகிய அநந்த சக்திகளிருக்கின்றன. விரோதிஞானத்தினால் ஒரு விக்ஷேபத்திற்கேதுவான சக்தியின் நாச முண்டாகின்றது. வேறு விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி இருக்கின்றது. ஆதலால் காலாந்தரத்தில் அதே அதிஷ்டானத்தில் மீண்டும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனாற்றான் அதீதசொப்பனத்திற்கு ஜாக்கிரபோதத்தினால் பாதமுண்டாகியும், ஆகாமி (இனிவரும்) சொப்பனவடிவ விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி அவசேஷமாயிருத்தலால், வேறுதினத்தில் சொப்பனாத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அகங்கார அநவச்சின்னசேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிடஷ்டானத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது.

## உசசு. முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானவாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திற்கே அதிஷ்டானத்தன்மை சம்பவித்தல்.

ஆனால் முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை வாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனமே அதிஷ்டானமாகச் சம்பவிக்கின்றது. பாகியதேசத்திருப்பதனை அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், கட முதலியவற்றினைப்போல ஒவ்வொரு சொப்பனத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் உண்டாதல்வேண்டும். கடமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் சர்ப்பம் ரஜதமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் எங்ஙனம் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேக்ஷை இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேக்ஷையும் வேண்டும். சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரிக்கின்,பிரமாதாவோடுசம்பந்தியாயிருத்தலின் சுகமுதலியவற்றினைப்

போல இந்திரிய வியாபாரமின்றியே அபரோக்ஷத்தன்மை சம்ப விக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அகங்காராவச்சின்ன அல்லது அகங் கார அநவச்சின்ன சேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் பிரமாண முடையனவாம்.

## ௨௪௭. சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையின் யோக்கியதை.

அகங்கார அநவச்சின்னத்தைக் கூறின் அதனிடத்தும் இர ண்டு பேதமுண்டு. அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் அல் லது அவித்தையிற் பிம்ப ஈசுவரசேதனம் என்னும் இரண்டும் அக ங்கார அநவச்சின்னமாம். இரண்டும் வியாபகமாயிருத்தலின் சரீர த்தின் உள்ளிருப்பனவாம். ஏனெனின் சேதனத்தில் பிம்பப் பிரதி பிம்பபேதம் சுவபாவிகமாயின், விருத்ததர்மாசிரயத்தன்மை உள் ளிருப்பதாகியஒருசேதனத்தில் சம்பவியாது. அந்தப்பிம்பப் பிரதி பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவர ஜீவத்தன்மைகள் உபாதியாலாகியன வாம். ஒரேசேதனத்தில் அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகள் கற்பிதமாம். ஆதலால் சரீரத்திருக்கும் ஒரு சேதனத்திலேயே இருவகை வியவகாரம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திலேயே சொப்பனத் தியாசத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையினது அவச்சேதகமாக அந் தக்கரணத்தை அங்கீகரிக்கின், அகங்காரவச்சின்னத்திற்கு அதி ஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அந்தச் சேதனத்திலேயே சொப்பனத்தினது அதிஷ்டானத் தன்மையின் அவச்சேதகம் அந்தக்கரணமெனக் கொள்ளாவிடின், அகங்கார அநவச்சின்னத் திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. ஒரேதேவதத்தனிட த்துப் புத்திரதிருஷ்டியினால் சொல்லக்கருதின் பிதாவென்பர். தேவதத்தனது ஜனகன்திருஷ்டியாற் சொல்லக்கருதின் புத்திர னென்பர். கருத்தின்பேதத்தால் ஒரு தேவதத்தனிடத்தில் பிதாத் தன்மை புத்திரத்தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரத் தைப்போல, சரீரத்துள்ளிருக்கும் ஒருசேதனத்தில் அவச்சின்ன த்தன்மை அநவச்சின்னத்தன்மை பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத் தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரம் சம்பவியாமை யில்லை. இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்

திலேனும் பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனத்திலேனும் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அகங்கார அநவச்சின்னத் தில் சொப்பனுத்தியாசம் அங்கீகரிக்கினும், சரீரதேசத்திருக்கும் ஆந்தரசேதனமாகிய இடத்திலேயே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டா னத்தன்மை உசிதமாம்.

### ௨௪அ. வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத் திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டா னத்தன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷிய காரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுள தாதல்.

வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருப்பதில் சொப் பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறின், கௌடபாதாசாரி யர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுண்டா கும். ஏனெனின் மாண்டூக்கியகாரிகையின் வைதத்தியப் பிரகரணத் தில் கௌடபாதாசாரியர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:— சொப்பன த்தின் யானை மலை முதலியவற்றின் உற்பத்திக்குரிய தேசகாலங்க ளில்லாதிருத்தலின் சொப்பனத்தின் பதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாறு கௌடபாதாசாரியரது வாக்கியத்தின் வியாக்கியானத் தில் பாஷியகாரர் முதலியோர் இது கூறியிருக்கின்றனர். க்ஷணம் கடிகை முதலியகாலத்திலும் சூக்ஷ்ம நாடியாகிய தேசத்திலும் வியாவகாரிக யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சொப்பனபதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாற்றால் சரீரத் தின் உள்ளிடத்தில் சொப்பனத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. சாதாரண சேதனத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங் கீகரிக்கின், சூக்ஷ்மதேசத்தில் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தில் சொப்பனுத்தியாச மிருக்கின்றது.

### ௨௪௯. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித் தையில் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையின் சம்பவம்.

அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தியாப் பிரதிபிம் பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். மதபேதத்தால் இரண்டற்கும்

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை யிருக்கின்றது. அங்ஙன மாயினும் அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதி ஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலே நலமுடையதாம். ஏனெனின் அபரோக்ஷ அதிஷ்டானத்தில் அபரோக்ஷ அத்தியாச முண்டாகின் றது. சுத்தப் பிரஹ்மத்தினைப்போல ஈசுவர சேதனத்தின் ஞானம் கேவலம் சாஸ்திரத்தினாலுண்டாகின்றது. ஈசுவரசேதனத்தைச் சொப்பனாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், சாஸ்திர வடிவப்பிரமாணமின்மையால் அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன் மையின்றி, அத்தியாசத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் அசம்பவ முண்டாகும். அவித்தையில் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனமாகிய அகங்கா ராவச்சின்னமோ அகமெனும் வடிவ விருத்திக்குக் கோசரமாகின் றது. அகங்கார அநவச்சின்ன அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவ சேதனமும் அகமென்னும்வடிவ விருத்திக்குக்கோசரமோ அன்று. ஆனால் ஜீவசேதனம் ஆவரிக்கப்பட்டதன்று. ஆதலால் தானே அப ரோக்ஷமாதலில் அபரோக்ஷ அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது.

## உ௫௦. முற்கூறியபக்ஷத்தில் சம்க்ஷேபசாரீரகத்திற் கூறிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் பொருட்டு அதிஷ்டானத்தின் மூவித அபரோக்ஷத்தன்மை.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன் மையின்பொருட்டு, அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை மூன்றுவித மாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற் றின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான இரஜ்ஜு சுத்திமுத லியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மை இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆகாயத்தில் கருமை முதலிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன் மையின் உபயோகியான ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை மன தினா லுண்டாகின்றது. சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை சுபாவ சித்தமாம். இவ்வாற்றால் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் சர்வஞ்ஞாத்ம முனியானவர் தானே அபரோக்ஷமாதலில் சொப்பனாத்தியாசத்தைக் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் ஜீவசேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

## சமாதான பூர்வகமான ஜீவசேதன வடிவ அதிஷ்டானத்தின் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் சொப்பனத்தின்பிரகாசம்.

ஜீவசேதனத்திற்கு ஆவரிக்கப்பட்டதாயிருத்தலின் தானாகப் பிரகாசிக்கும் சுபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், அவித்தை வியாபகமாயிருத்தலின் அதனிடத்துப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஜீவசேதனமும் வியாபகமாம். அதற்குக் கடமுதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திர முதலியவற்றாற் றோன்றிய விருத்தியின் அபேக்ஷையின்றியே கடமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்டாதல் வேண்டும். ஜீவசேதனத்தோடு சம்பந்தமுடையதின் அபரோக்ஷத் தன்மையிலும் விருத்தியின் அபேக்ஷையை அங்கீகரிக்கின், தானே அபரோக்ஷமாகும் ஜீவசேதனத்தினால் சொப்பனத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறியது அசங்கதமாகும். அங்ஙனமாயினும் சொப்பனத்தியாசத்திற்கு ஜீவசேதனம் அதிஷ்டானமாம். கடமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானமும் ஜீவசேதனமன்று; ஆனால் பிரஹ்மசேதனமாம். ஆதலால் சொப்பன பதார்த்தங்களுக்கோ தம் அதிஷ்டானமாகிய ஜீவசேனத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மசேதனமாயிருத்தலின், அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்தம் பிரஹ்மசேதனத்தோ டிருக்கின்றது; ஜீவசேதனத்தோடில்லை. நேத்திர முதலியவற்றாற் றோன்றிய விருத்திவாயிலாக ஜீவசேதனத்திற்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தமுண்டாகின்றது. விருத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் உள்ள கடாதிகளின் சம்பந்தம் யாதோ, அது அபரோக்ஷத்தன்மையினைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஆதலால் கடமுதலியவற்றோடு ஜீவசேதனத்தின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற் கேதுவாகிய விருத்தியின் அபேக்ஷையினால் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையுடைய சம்பந்தத்தால் ஜீவசேதனத்தினது என்றும் சம்பந்தமுள்ளனவாகிய பதார்த்தங்களின் பிரகாசம் விருத்தியின்றியே உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரகாசாத்ம ஸ்ரீசரணரென்னும் ஆசாரியர் கூறியிருக்கின்றனர். மதபேதத்தால் விருத்தியின் பிரயோஜனத்தை மேற்கூறுவாம். இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். அதனது

சொரூபப் பிரகாசத்தினுல் சொப்பனத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது.

## ௨௫௨. அத்வைத தீபிகையில் நிருசிம்ஹாசிரம ஆசாரியர் கூறிய ஆகாசகோசர சாக்ஷுஷ விருத்தியை நிரூபித்தலோடு சம்க்ஷேப சாரீரகத்திற்கூறிய ஆகாசகோசர மானசவிருத்தியின் அபிப்பிராயம்.

ஆனுல் இப்பிரசங்கத்தில் ஆகாசகோசர மானசவிருத்தி சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுநிருசிம்ஹாசிரமாசாரியர் அத்வைததீபிகையில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உருவமின்றிய ஆகாசகோசர சாக்ஷுஷவிருத்தி சம்பவியாதாயினும், ஆகாயத்திற் பரவிய பிரகாச வடிவமுடையதாயிருத்தலின், பிரகாசவடிவ சாக்ஷுஷவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆலோகாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு எங்ஙனம் விருத்திவாயிலாகப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஆலோகதேசத்திருக்கும் ஆகாசாவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுல் ஆலோகவடிவ சாக்ஷுஷவிருத்திக்கு விஷயமாயிருத்தலின், ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையும் நேத்திர ஜந்நியமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் மானஸ அபரோக்ஷத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—ஆகாயமோ உருவமின்றியதாம். ஆதலால் ஆகாயவடிவ விருத்தியோ சம்பவியாது. அந்நியவடிவ விருத்தியினுல் சமானதேசத்திருக்கும் அந்நியத்தின் பிரத்தியக்ஷ மங்கீகரிக்கின், கடத்தின் உருவ வடிவ விருத்தியினுல் கடத்தின் நெடுமை குறுமைப் பரிமாணங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல் வேண்டும். ஆலோக வடிவ விருத்தியினுல் ஆலோக தேசத்திருக்கும் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆலோகவடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தியினுல் ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவியாமையால் மானஸ அபரோக்ஷத்தன்மையே சம்பவிக்கின்றது.

## அங்கீகரித்தலோடு அத்வைததீபிகையிற் கூறிய தன்மை நலமுடையதெனல்.

சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின் அத்வைததீபிகையின்படி அந்நிய வடிவ விருத்தியினால் அந்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதன் அங்கீகாரம் தோஷமாம். அங்ஙனமாயினும், பிரயோஜன வலியால் சிலவிடத்து அந்நியாகார விருத்தியினால் அந்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமுண்டாகின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பாகிய பதார்த்தத்தில் அந்தக்கரண கோசரத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதனை அங்கீகரித்தல் தோஷமாம். பிரயோஜன வலியால் அந்நியாகார நேத்திரத்தினது விருத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரண விருத்தியின் கோசரத்தன்மை பாகியபதார்த்தங்களில் அங்கீகரிக்கின், கேவல அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகியபதார்த்தத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையில்லை யென்னும் நியமத்தின் பங்கவடிவ தோஷமில்லை. இவ்வாற்றால் இருவகை எழுத்தும் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் அத்வைததீபிகையின் கிரமமே நலமுடையதாம். ஏனெனின் ஆலோகவடிவ விருத்திக்கு சககாரித்தன்மை வடிவ காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அந்தக்கரணத்தில் பாகியபதார்த்த கோசர சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அதிகமாயங்கீகரிக்கவேண்டியதாகின்றது. அத்வைததீபிகையின்படி அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகிய சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. ஆதலால் இலாகவமாம். நேத்திரத்திற்குச் சககாரித்தன்மை அங்கீகரியாது கேவல அந்தக்கரணத்தினை ஆகாயப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகக் கொள்ளின், மூடிய கண்களுக்கும் ஆகாயத்தில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானத்தின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலால் காரணத்தன்மை கூறுதல் முற்றும் அயுக்தமாம். ஆதலால் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஆகாயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு மானஸத்தன்மையைக் கூறுதல் பிரௌடிவாதமாம். இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை இந்திரியத்தினால் அல்லது சொரூபப்பிரகாசத்தினால்உண்டாகின்றதென்றிவ்வளவே கூறுதல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் மதபேதத்தினால் சொப்பனத்

தின் உபாதானம் அவஸ்தாஞ்ஞானம் அல்லது மூலாஞ்ஞான மாம்.

### உ௫௪. இரஜ்ஜு சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு எல்லா மதங்களிலும் தூலாஞ்ஞானமே உபாதானமாதல்.

இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றிற்கோ சகலமதங்களிலும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே உபாதானகாரணமாம். இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகச் சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுறை யறியப்பட்ட இரஜ்ஜுவில் காலாந்தரத்தில் உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்பப்பிரமம் உண்டாகலாகாது என்னும் சங்கைக்குச் சமாதானத்தை விருத்தியின் பிரயோஜன நிரூபணத்திற் கூறுவாம்.

### உ௫௫. சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவின் சுயம்பிரகாசத்தன்மையில் பிரமாண வடிவமாயுள்ள பிரகதாரணிய சுருதியின் அபிப்பிராயம்.

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்திற்குத் தானே அபரோக்ஷமாதற்றன்மையினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சுயஞ்சோதிப் பிராஹ்மண வாக்கியத்திலும் "அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம் ஜ்யோதிர்பவதி இங்கு இப் புருஷன் சுயஞ்சோதியாகின்றான்" என்பதாகச் சொப்பனத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாயிருக்கினும், தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது யாதோ அதனைச் சுயம்பிரகாசமென்பர். ஜாக்கிராவஸ்தையில் சூரியன் முதலியவற்றையும் நேத்திர முதலியவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பதாய், அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதன்மை அவ்வாத்மாவினிடத்து நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை. ஸ்தூல தரிசிக்குச் சுழுத்தியில் ஒரு ஞானமும் தோற்றுகிறதில்லை. இதனாற்றான் சுழுத்தியில் ஞான சாமாநியத்தின் அபாவத்தை நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆத

லால் ஆத்மப்பிரகாசத்தின் நிச்சயம் சுழுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தினால் சுருதியானது சொப்பனாவஸ்தையில் ஆத்மாவைச் சுவயம்பிரகாசமென்று கூறியிருக்கின்றது.

### உ௫௯. சொப்பனத்தில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் ஞானசாதனமாகாமையைக்கூறி, தானே அபரோக்ஷமாம் ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதல்.

சொப்பனாவஸ்தையிலும் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களின் சஞ்சாரமுண்டாயின், சொப்பனத்திலும் ஆத்மாவுக்கு வேறு பிரகாசத்தை அபேக்ஷியாமையின்மையால் சுயம்பிரகாசத் தன்மையின் நிச்சயம் கூடாததாகும். இவ்வாற்றால்இந்திரிய வியாபாரமின்றிச் சொப்பனத்தில் ஆத்மப்பிரகாசம் இருக்கின்றது. சொப்பனத்தில் கையில் தண்டத்தைக் கொண்டு ஒட்டை எருமை முதலியவற்றினை அடிக்கின்றவனாய் நேத்திரத்தினால் மா முதலியவற்றினைப் பார்த்துக்கொண்டு திரிகிறான். கை கண் கால் முதலியவற்றின் கோளகங்கள் அசைவின்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் சொப்பனத்தில் வியாவகாரிக இந்திரியங்களின் வியாபாரமில்லை. பிராதிபாஸிக இந்திரியத்தின் அங்கீகாரமில்லை. சொப்பனத்தில் பிராதிபாஸிக இந்திரியம் உளதாயின், சொப்பனத்தில் வேறு பிரகாசமின்மையால் சுவயம்பிரகாசத்தன்மை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதற்குப் பாதமுண்டாகும். விசாரசாகரத்தில் சொப்பனத்தில் இந்திரியத்தைப்பிராதிபாஸிகமென்றுகூறியிருக்கின்றோம். அது பிரௌடிவாதமாம். சொப்பனத்தில் பிராதிபாஸிக இந்திரியத்தை அங்கீகரித்தும் ஞானத்தின் சமகாலத்தில் அவற்றின் உற்பத்திஉண்டாகுதலால் ஞானத்திற்குச்சாதனமாந்தன்மை அவற்றிற்குச் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் தனது மேன்மையைப் போதித்தற்குப் பூர்வவாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சமாதானமுளது. ஆதலால் சொப்பனத்தில் ஞானத்தின் சாதனம் இந்திரியமன்று. இந்திரிய வியாபாரமின்றிக் கேவல அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானசாதனத்தன்மையின்மையாலும், தத்துவதீபிகையின் மதத்தால் அந்தக்கரணத்திற்குச் சொப்பனத்தில் யானை முதலிய வடிவ பரிணாமமுண்டாகுதலால் ஞான கருமத்திற்கு ஞான சாத

னத்தன்மை சம்பவியாமையாலும் அந்தக்கரண வியாபாரமின்றி ஆத்மப்பிரகாச மிருக்கின்றது. ஆதலால் சுயம் அபரோக்ஷமான ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனவஸ்தையில் யானை முதலியவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதுவும் யானைமுதலியவற்றைப்போல அத்தியஸ்தமாம். ஜாக்கிரத்திற் கட முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்தன்மை அத்தியஸ்தமாகுதலால் பிராதிபாவிகமாம்.

### ௨௫௭—௨௫௯. திருஷ்டி சிருஷ்டி, சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

### ௨௫௭. திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாத்மாக்களின் ஞாதசத்தை (சாக்ஷிபாவியத்தன்மை)யைக்கூறி திருஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.

திருஷ்டிசிருஷ்டி வாதத்திலோ எந்த அநாத்ம பதார்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தையில்லை. ஆனால் ஞாதசத்தையுண்டு. ஆதலால் இரஜ்ஜு சர்ப்பத்தைப்போலச் சகல அநாத்ம வஸ்துக்களும் சாக்ஷிபாவியமாம். அவற்றில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது அத்தியஸ்தமாம். திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் இரண்டுபேதமுண்டு. சித்தாந்தமுக்தாவலிமுதலிய கிரந்தங்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—திருஷ்டி அதாவது ஞானசொரூபமே சிருஷ்டியாம்; ஞானத்திற்கு வேறாகச்சிருஷ்டியில்லை. * ஆகர நூல்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— திருஷ்டி சிருஷ்டியாவது ஞான சமயத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்தின் சிருஷ்டியுளது; ஞானத்திற்குமுன் அநாத்மபதார்த்த மிருப்பதில்லை என்பதாம். ஆதலால் சகல திருசியங்களுக்கும் ஞாதசத்தையிருக்கின்றது; அஞ்ஞாதசத்தை யில்லை. இவ்வாறு இருவகைத் திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதமுண்டு. சகல அத்வைதசாஸ்திரங்களுக்கும் இதுவே அபிப்பிராயமாம்.

---

* உபநிஷத்பாஷிய கீதாபாஷிய சூத்திரபாஷியங்களும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களும் பிரமேயகிரந்தமென்றும், பரமதகண்டநமும் ஸ்வமதஸ்தாபனமும் செய்யும் கண்டநம், சித்சுகி, அத்வைதசித்தி, கௌடப் பிரஹ்மாநந்தீய முதலியன ஆகரகிரந்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

(வியாவகாரிக பக்ஷ) த்தைக் கூறுதல்.

சில நூலாசிரியர் ஸ்தூலப்பார்வையுடைய புருஷர்களை அநுசரித்துச் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். முதலில் சிருஷ்டி உண்டாகின்றது. பிந்தியகாலத்திற் பிரமாணத்தின் சம்பந்தத்தினால் திருஷ்டி உண்டாகின்றது. சிருஷ்டிக்குப் பின் திருஷ்டி உண்டாகின்ற தென்பது சிருஷ்டிதிருஷ்டி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இந்தப்பக்ஷத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தை யுண்டு. அநாத்ம கட முதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் விலக்ஷண வியாவகாரிக சத்தையுண்டு. திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் எந்த அநாத்மவஸ்துவும் பிரமாணத்திற்கு விஷயமன்று. ஆனால் பிரஹ்மமே வேதாந்த வடிவ சப்தப்பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அசேதன பதார்த்தங்கள் முழுவதும் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். அவற்றில் சாக்ஷ்யத்தன்மைமுதலிய உணர்ச்சி பிரமவடிவமாம். பிரமாணப் பிரமேயவிபாகமும் சொப்பனத்தைப்போல அத்தியஸ்தமாம். சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தில் அநாத்மபதார்த்தமாகிய கட முதலியன பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அங்ஙனமே குருசாஸ்திரமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம்; சுத்தி ரஜத முதலியவற்றின் விலக்ஷணமாம். வியாவகாரிக ரஜத முதலிய பதார்த்தங்களால் கடக முதலிய வடிவப் பிரயோஜனசித்தி உண்டாகின்றது. பிராதிபாஸிகத்தினால் பிரயோஜனசித்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் நிவிருத்தி இரண்டற்கும் சமானமா யுண்டாகின்றது. சத்தசத்து விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ அநிர்வசநீயத்தன்மையும் இரண்டிடத்தும் சமானமாம். அங்ஙனமே சுவ அதிகரணத்தில் முக்காலத்தைய அபாவமும் இரண்டற்கும் சமானமாம். ஆதலால் பிராதிபாஸிகத்தினைப்போல வியாவகாரிக பதார்த்தமும் மித்தையாம். ஆதலால் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்திலும் அத்வைதத்திற்கு ஹானியில்லை.

## உடுகூ—உசுசு. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

## உடுகூ. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மித்தியா பதார்த்தங்களின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

இப்பிரசங்கத்தில் இதுசங்கை யாம். திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதத்திலும், அங்ஙனமே சிருஷ்டி திருஷ்டிவாதத்திலும் சகல அநாத்

மாக்களும் மித்தையாமென்பதில் விவாதமில்லை. ஆனால் மித்தியா பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. அதில் துவைதவாதி இவ்வாக்ஷேபம் செய்கின்றார்:—பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சத்தியமா? அல்லது மித்தையா? சத்தியமெனின் சேதனத்துக்கு வேறான அநாத்ம தர்மங்களுக்குச் சத்தியத்தன்மை உண்டாகுதலால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். மித்தியாத்தன்மையை மித்தையெனக் கூறினும், அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். அது வருமாறு:—மித்தியா பதார்த்தத்திற்குத் தனது விரோதியாகிய பதார்த்தங்களின் பிரதிக்ஷேபகத் (திரஸ்கரிக்குந்) தன்மை யிருத்தலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு அதன்சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் (மறுப்பு) உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஒரே பிரஹ்மத்தில் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மங்களிருக்கின்றன. மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேப (விரோத) முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையென்னும் இரண்டு தர்மமுடையது பிரஹ்மமாம்.கற்பிதம் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை; பாரமார்த்திகம் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்திற் கற்பிதம் மித்தியாத்தன்மையும் பாரமார்த்திகம் சத்தியத்தன்மையுமாம். இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மைத் தர்மத்தின் சத்பாவத்தினால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும்.

## உசுo. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு அத்வைத தீபிகையிற்கூறிய சமாதானம்.

இவ்வாக்ஷேபத்திற்கு அத்வைததீபிகையில் இச்சமாதானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—"இருக்கின்றது குடம்" என்பதாகக் குட முதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதிஷ்டானத்துள்ள சத்தியத்தன்மையின் விளக்கம் கட முதலியவற்றிலுண்டாகின்றது. அல்லது அதிஷ்டானத்திலுள்ள சத்தியத் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் உற்பத்தியாகின்றது. கடமுதலியவற்றில் சதசத்விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சுருதி சித்தமாம். சத் விலக்ஷணத்தில் மித்தியாத்தன்மை யிருத்தலால் மித்தியாத் தன்மைக்குச்

சத்தியத்தன்மையோடு விரோதமுண்டு. ஆனால் கட முதலிய வற்றில் தனது சத்தியத்தன்மையில்லை. அதற்கு மித்தியாத்த ன்மையோடு பிரதி க்ஷேபம் உண்டாகின்றது. துவைத வாதியான வர், மித்தியாத்துவ தர்மத்திற்குச் சத்தியத்தன்மையை அங்கீகரித்த லின்றி மித்தியாவடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கிறதில்லை, மித்தியா வடிவ தர்மத்தினுடும் தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதி க்ஷேபத்தைக் கூறின், மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேப முண்டா தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அது பொருந்தாது. ஏனெ னின் இது நியமமாம்:—பிரமாண சித்த ஒரு தர்மத்தோடு சுவச மான சத்தையுடைய தர்மியின் சுவவிரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தர்மியின் விஷமசத்தை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதன் விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதி க்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; பிரஹ்மம் பாரமார்த்திகமாம். ஆதலால் சப் பிரபஞ்சத்தன்மையின் சமான சத்தையுடைய தர்மி பிரஹ்மம ன்று. அதன் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குச் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை யோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத் தில் மித்தியாத்தன்மையும் வியாவகாரிகமாம். ஏனெனின் ஆகந் துக தோஷமின்றிய கேவல அவித்தியாஜந்நியம் பிரபஞ்சமும் மித்தியாத்தன்மையுமாம். ஆதலால் இரண்டும் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் மித்தியாத்தன்மையின் சமானசத்தையுடையது பிரப ஞ்சமாம். அதன் சத்தியத் தன்மைக்கு மித்தியாத் தன்மையோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சத்திய தர்மத்தினுலேயே விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேபம் அங்கீகரிக்கின், "இரஜதமிருக்கின்ற" தென்பதாகச் சுத்திரஜதத்தில் சத்தியத்தன்மையின் பிரதீதி உண் டாகியதற்கு இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிக்ஷே பம் உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் கற்பித இரஜதத்தில் மித்தியாத் தன்மைத் தர்மமும் கற்பிதம்; சத்தியமன்று. ஆதலால் விரோதி தர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபத்தில் பிரதிக்ஷேபக தர்மத்தின் சத்தியத் தன்மை அபேக்ஷிக்கப்பட்டதன்று; ஆனால் எந்தத் தர்மியின் தர் மம் விரோதி யாகின்றதோ, அந்தத் தர்மி பிரதிக்ஷேபக தர்மத் தின் சமான சத்தையுடைய தாதல்வேண்டும். ஆதலால் பிரஹ்மத்

தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபத்தின் ஆபத்தியில்லை. பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத்தன்மையினுல் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கின்றது.

## உகூக. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் வேறுவகையால் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

துவைதவாதி வேறுவகையாக ஆக்ஷேபஞ் செய்கின்ருர். அது வருமாறு:—பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத்தர்மத்தினை மித்தையெனக் கொள்ளினும் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் சமான சத்தையுடைய தர்மங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாகிறதில்லை. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாயின், சுத்தியிற் பிராதிபாஸிக ரஜத தாதான்மியத்தினுல் வியாவகாரிக ரஜதபேதத்திற்குப் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்ருல் பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத் தன்மையினுல் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவியாமையால் பிரபஞ்சம் சத்தியமாம். இதனுல் அத்வைதத்தின் அசம்பவ மிருக்கின்றது.

## உகூஉ. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு முற்கூறிய சமாதானமே பொருந்துமாறு.

இச்சங்கைக்கும் முற்கூறியதே சமாதானமாம். ஏனெனின் முற்கூறியபடி சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றின் மித்தியாத்தன்மையினுல் அவற்றின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமாணத்தினுல் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தினுல் விரோதி தர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபகத்தன்மையில் பிரமாணத்தினுல் நிச்சயிக்கப்படுந்தன்மைப் பிரயோஜகமுண்டு. இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மை பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையைப் பிரதிக்ஷேப மென்பர். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையும் சுருதி முதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனுல் பிரபஞ்ச சத்தியத்

தன்மையின் பிரதிக்ஷேபமுண்டாகின்றது. சுத்தியில் இராஜதத்தின் தாதாத்மியம் பிரமசித்தமாம்; பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதன்று. அதனால் இராஜத பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. மாறாகிய சுத்தியில் இராஜத பேதமே பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனால் இராஜத தாதாத்மியத்தின் பிரதிக்ஷேபமுண்டாகின்றது. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையின் மித்தியாத்துவத்தை வியாவகாரிகமாகக்கொண்டு, அதன் தர்மியாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமெனக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் வியாவகாரிக தர்மத்தின் ஆசிரயம் வியாவகாரிகமே யாகின்றது. ஆதலால் துவைதவாதியின் இரண்டாவது ஆக்ஷேபமும் அசங்கதமாம்.

## உகூரு. அத்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சத்தையின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவித்தலும், ஒரு சத்தையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவியாமையும்.

இவ்வாற்றால் அத்வைததீபிகையின்படி பிரதிக்ஷேபக தர்மத்தின் சமான சத்தையுடையது தர்மியாமாயின், அதன் விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாமென்னும் நியமத்தை அங்கீகரிக்கின், பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையினால் பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சத்தாபேத மங்கீகரிக்கின், அத்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம வடிவ சத்தையின் விளக்கமே கடமுதலியவற்றி லுண்டாகின்றது. வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக பதார்த்தங்களில் பின்னசத்தை யில்லையென்னும் இப்பக்ஷத்தில் ஒருசத்தையை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறியசமாதானம் சம்பவியாது.

## உகூச. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு நூலாசிரியர் நிச்சலதாசர் கூறிய சமாதானம்.

ஆனால் எமது பாவனையினால் இது சமாதானமாம்:—பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தோடு தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இரண்டு தர்மங்க

ளும் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டன வாகுமிடத்துப் பிறதர்ம த்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா த்தன்மை சுருதிமுதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையில் ஒரு சுருதி வாக்கியமும் பிர மாணமாவதில்லை. மாறான சுருதிவாக்கியங்களால் சத்தியத்தன்மை யின் அபாவம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தி யாத்தன்மையினால் சத்தியத்தன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. "கட மிருக்கின்ற" தென்பதாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினால் பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மை தோற்றிய போதிலும், அபௌரு ஷேய சுருதி வசனங்களினும் புருஷப்பிரத்தியக்ஷம் வலியின்றிய தாம். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மை பிரமாண சித்த மன்று. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன் மை யிரண்டும் பிரமாண சித்தமாம். ஆதலால் ஒரு தர்மத்தினால் மற்றொன்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் நிஷ்பிரபஞ்சத்த ன்மை ஞானத்தினால் பரம புருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி உண்டாகி ன்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். அத்வைத நிஷ்பிரபஞ்சப் பிரஹ்மத்தி னது போதத்திற்கு உபயோகி, சப்பிரபஞ்சத்தின் நிரூபணமாம். ஆதலால்சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிரூபணத்தில்சுருதிக்குத்தாற்பரிய மின்மையால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை பாரமார்த்திகமன்று; கற்பித மாம். ஆனால் தோஷ முதலியவைகளின்றிய கேவல அவித்தியா ஜந் நியமா யிருத்தலால் பிராதிபாஸிகமன்று; வியாவகாரிகமாம். இவ் வாற்றால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதம் சித்திக்கின்றது. ஏனெனின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையைக் கூறும் வாக்கியத்திற்கு வியாவகாரிக சப்பிரபஞ்சத் தன்மையில் தாற்பரியங் கூறுதலால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் சங்கோச முண் டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை எப்போது மி ல்லை. ஆனால் வித்தைக்குமுன் அவித்தியாகாலத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தால் பாதிக்கப்படுவது பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அதனால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பிரதி க்ஷேபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் துவைத வாதியின் ஆக்ஷே பம் அசங்கதமாம்.

---

## வேறு நூலாசிரியர் கூறிய சமாதானம்.

அன்றியும் நிருசிம்ஹாசிரமாசாரியருக்கந்நியமான நூலாசிரியர் முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு இச்சமாதானங் கூறியிருக்கின்றனர்:—சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினல் எந்தத் தர்மத்திற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, அந்தத் தர்மத்தினல் விரோதிதர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகின்றது. சுவாசிரய கோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினல் எந்தத் தர்மத்தின் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அதனல் சுவ விரோதிதர்மத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. மித்தியாத்துவத்தின் ஆசிரயமாகிய பிரபஞ்சம் யாதோ அதனதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்தினல் பிரபஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையின் பாத முண்டாகிறதில்லை. மாருனபிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினல் பிரபஞ்சத்தில் மிகத்திடமான மித்தியாத்துவ புத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினல் அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் ஆசிரயம் பிரஹ்மம். அதன் சாக்ஷாத்காரத்தால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினல் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் சுவதாதாத்மிய மிருக்கின்றது; கற்பிதத்திற்கும் தனது அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய மிருத்தலால் இரஜத தாதாத்மிய மிருக்கின்றது. ஆண்டுச் சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினல் சுத்தி தாதாத்மியத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தி தாதாத்மியத்தினல் சுவவிரோதி சுத்தி பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்தினல் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜத தாதாத்மியத்தினல் சுவவிரோதி இரஜதபேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையால் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினல் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு துவைதவாதியின் ஆக்ஷேபத்திற்கு அநேக சமாதான முண்டு. அவர்கள் வசனங்களினின்றும் ஜிஞ்ஞாஸுக்களைப் புறமுகமாக்குதல் தகுதியாம்.

## உ௬௬-உ௭௧. மதபேதத்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் (திரஸ்காரம்).

### உ௬௬. தத்துவ சுத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினல் அதன் சத்தியத் தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுச் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் மதபேதத்தால் ஐந்துவகையாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்தில் "கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் விஷயம் கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானமாகிய சத்துவடிவ சேதனமாம். சத்துரூபசேதனத்தில் அத்தியஸ்த கடமுதலியன தனது அதிஷ்டானத்திற்கு அபிந்நமாய்ப் பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றன. எங்ஙனம் சுத்தி ரஜ்ஜுமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகிய இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷாஷ விருத்தி உண்டாகின்றதோ, இரஜத சர்ப்பமுதலியன சாக்ஷாஷ விருத்திக்கு விஷயமாகாது, பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே நேத்திரமுதலிய பிரமாண ஜந்ய சகல ஞானங்களுக்கும் விஷயம் அதிஷ்டான சத்தையாம். கடமுதலியவற்றைக் கோசரிப்பது பிரமாணஜந்யவிருத்தியாகாது. ஏனெனின் அஞ்ஞாதகோசரம் பிரமாணமாகின்றது. ஜடபதார்த்தத்திற்கு அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சம்பவியாமையின் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் பிரமாண கோசரத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் இரஜதம் சர்ப்ப முதலியவற்றினைப் போலப் பிரமத்தின் விஷயம் கடாதிகளாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சத்துவடிவமாம். அதுவே நேத்திராதிப் பிரமாண ஜந்ய விருத்திக்கு விஷயமாம். இவ்வாற்றுல் சகல பிரமாணங்களுக்கும் விஷயம் சத்ரூபசேதனமாம். சத்ரூபசேதனத்தில் தாதாத்மியத்தினல் அநேக பேதவிசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் பிரதீதி பிரமவடிவமாம். ஆதலால் கட முதலியவற்றிலுள்ள சத்தை எப்பிரமாணத்திற்கும் விஷயமன்று. இதனுற்றான் கடமுதலியவற்றின் மித்தியாத்துவத்தை அநேக சுருதி ஸ்மிருதிகள் அநுவாதம் செய்கின்றன. தத்துவசுத்திகாரர் இவ்வாறு நேத்திர முதலிய பிரமாணத்திற்குக் கோசரமாவது அதிஷ்டான சத்தை யென்று கூறியிருக்கின்றனர். கடமுதலியவற்றின் சத்தை நேத்திர முத

லிய பிரமாணத்தின் கோசரமன்று. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

## உசுஎ. பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—"கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது கடமுதலியவற்றின் சத்துவமாம். சுருதி யுக்தி ஞானிகளது அநுபவம் என்பவற்றால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்துவ மிருக்கின்றது. ஆண்டெப்பாதிக்கப்படாத தத்துவவடிவ சத்துவத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின் கடமுதலியவற்றில் ஜாதிவடிவ சத்துவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சகலகடங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மம் கடத்துவமோ, அங்ஙனமே "கடமிருக்கின்றது" "படமிருக்கின்ற" தென்று ஒருவடிவமான உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது சகல பதார்த்தங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மமாகிய ஜாதிவடிவ சத்துவமாம். அல்லது தேசகாலங்களின் சம்பந்தமின்றியோ கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. தேசகாலங்களின் சம்பந்த விசிஷ்ட கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. "ஈண்டுக் கடமிருக்கிறது" "இப்போது கடமிருக்கிற" தென்பதாகத் தேச சம்பந்தத்தினையும் காலசம்பந்தத்தினையும் கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரதீதி விஷயஞ் செய்கின்றது. அத்தேசசம்பந்த வடிவமே அல்லது காலசம்பந்த வடிவமே கட முதலியவற்றிற் சத்துவமாம். அல்லது கடமுதலியவற்றின் சொரூபமே "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். கடமுதலியவற்றின் வேறாகிய சத்துவத்தை முற்கூறிய பிரதீதி விஷயஞ் செய்கிறதில்லை. ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் எதன் பிரதீதி உண்டாகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந (இல்லை) என்னும் சொல்லோடுகூடிய வாக்கியத்தினால் உண்டாகின்றது. "கடமில்லை" யென்னும் வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இது எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். ஆதலால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் ந என்னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபமாத்திரத்தின் போதத்தினையே அங்கீகரித்தல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் பிரதீதியின்கோசரம் கடத்தின்

## உகூகூ-உஎக. மதபேதத்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் (திரஸ்காரம்).

## உகூகூ. தத்துவ சுத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினால் அதன் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுச் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் மதபேதத்தால் ஐந்துவகையாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்தில் "கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் விஷயம் கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானமாகிய சத்துவடிவ சேதனமாம். சத்துரூபசேதனத்தில் அத்தியஸ்த கடமுதலியன தனது அதிஷ்டானத்திற்கு அபிந்நமாய்ப் பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றன. எங்ஙனம் சுத்திரஜ்ஜுமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகிய இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷாத்ஷ விருத்தி உண்டாகின்றதோ, இரஜத சர்ப்பமுதலியன சாக்ஷாத்ஷ விருத்திக்கு விஷயமாகாது, பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே நேத்திரமுதலிய பிரமாண ஜந்நிய சகல ஞானங்களுக்கும் விஷயம் அதிஷ்டான சத்தையாம். கடமுதலியவற்றைக் கோசரிப்பது பிரமாணஜந்நியவிருத்தியாகாது. ஏனெனின் அஞ்ஞாதகோசரம் பிரமாணமாகின்றது. ஜடபதார்த்தத்திற்கு அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சம்பவியாமையின் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் பிரமாண கோசரத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் இரஜதம் சர்ப்ப முதலியவற்றினைப் போலப் பிரமத்தின் விஷயம் கடாதிகளாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சத்துவடிவமாம். அதுவே நேத்திராதிப் பிரமாண ஜந்நிய விருத்திக்கு விஷயமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமாணங்களுக்கும் விஷயம் சத்ரூபசேதனமாம். சத்ரூபசேதனத்தில் தாதாத்மியத்தினால் அநேக பேதவிசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் பிரதீதி பிரமவடிவமாம். ஆதலால் கட முதலியவற்றிலுள்ள சத்தை எப்பிரமாணத்திற்கும் விஷயமன்று. இதனாற்றான் கடமுதலியவற்றின் மித்தியாத்துவத்தை அநேக சுருதி ஸ்மிருதிகள் அநுவாதம் செய்கின்றன. தத்துவசுத்திகாரர் இவ்வாறு நேத்திர முதலிய பிரமாணத்திற்குக் கோசரமாவது அதிஷ்டான சத்தை யென்று கூறியிருக்கின்றனர். கடமுதலியவற்றின் சத்தை நேத்திர முத

லிய பிரமாணத்தின் கோசரமன்று. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

## உசுஎ. பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—"கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது கடமுதலியவற்றின் சத்துவமாம். சுருதி யுக்தி ஞானிகளது அநுபவம் என்பவற்றால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்துவ மிருக்கின்றது. ஆண்டுப்பாதிக்கப்படாத தத்துவவடிவ சத்துவத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின் கடமுதலியவற்றில் ஜாதிவடிவ சத்துவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சகலகடங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மம் கடத்துவமோ, அங்ஙனமே "கடமிருக்கின்றது" "படமிருக்கின்ற" தென்று ஒருவடிவமான உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது சகல பதார்த்தங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மமாகிய ஜாதிவடிவ சத்துவமாம். அல்லது தேசகாலங்கள[illegible] மின்றியோ கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உ[illegible]ண்டாகிறதில்லை. தேசகாலங்களின் சம்பந்த விசிஷ்ட க[illegible]முதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. "ஈண்டுக் கடமி[illegible]க்கிறது" "இப்போது கடமிருக்கிற" தென்பதாகத் தேச[illegible]சம்பந்தத்தினையும் காலசம்பந்தத்தினையும் கடமுதலியவற்[illegible]க் கோசரிக்கும் பிரதீதி விஷயஞ் செய்கின்றது. அத்தேசச[illegible]பந்த வடிவமே அல்லது காலசம்பந்த வடிவமே கட முதலி[illegible]வற்றிற் சத்துவமாம். அல்லது கடமுதலியவற்றின் சொரூப[illegible]மே "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். கடமு[illegible]தலியவற்றின் வேறாகிய சத்துவத்தை முற்கூறிய பிரதீதி வி[illegible]ஷயஞ் செய்கிறதில்லை. ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றிய[illegible] வாக்கியத்தினால் எதன் பிரதீதி உண்டாகின்றதோ, அதன் நிஷேத[illegible]ம் ந (இல்லை) என்னும் சொல்லோடுகூடிய வாக்கியத்தினால் உண்[illegible]ாகின்றது. "கடமில்லை" யென்னும் வாக்கியத்தினால் கடத்தின[illegible] சொரூபத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இது எல்லோரு[illegible]க்கும் சம்மதமாம். ஆதலால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் ந என்[illegible]னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபமாத்[illegible]ரத்தின் போதத்தினையே அங்கீகரித்தல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் பிரதீதியின்கோசரம் கடத்தின்

சொரூபமாம். ஆதலால் சொரூபத்திற்கு அதிக்கிரமித்த கடமுதலியவற்றில் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர்.

## ௨௯௮. நியாயசுதாகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் நியாயசுதாகாரர் மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள சத்தையின் சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் முற்கூறிய பிரதீதியின் கோசரமாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்திலோ கடமுதலிய அநாத்மகோசரப் பிரதீதி பிரமாணஜந்நியமன்று. கேவல அதிஷ்டான சத்தையைக் கோசரிப்பது பிரமாணமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டானசத்தையின் சம்பந்த விசிஷ்டகடாதிகள் பிரமாணத்தின் விஷயமாம். இத்துணைப் பேதமுளது. இவ்வாற்றால் கடமுதலியவற்றில் அதிஷ்டான சத்தையின் சம்பந்தமிருத்தலின், கடமுதலியவற்றில் சத்துவம் தோற்றுகின்றது. கடமுதலியவற்றின் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்படுகின்றது. அதிஷ்டானசத்தையின் பிரதீதி கடமுதலியவற்றில் அங்கீகரிக்கின், அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டான சத்தையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றோடு உற்பத்தியாகின்றது என்று கூறுதலே உசிதமாம்.

## ௨௯௯. வேறு ஆசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் ஆசிரியர் இவ்வாறு சத்துவ[illegible] வற்றின் பிரதிக்ஷே பத்தைக் கூறுகின்றனர். சுருதியில் இது சொ[illegible] பிர[illegible]ல்லப்பட்டிருக்கின் றது:— "[illegible] [illegible] ணா[illegible] பிராணன் சத்தியமாம். அவற்றினும் இது சத்தியமாம்" என[illegible] தாதாத்பரும் பி[illegible] ணன் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் இரணியக[illegible] பிரதீதி [illegible] யகர்ப்பம் சத்தியமாம்; அதனை அபேக்ஷித்துப் பரமாத[illegible] த எட்பிர சத்தியமாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். '[illegible]' [illegible] வற்றின் சத்தியத்திற்குச் சத்தியம்" என்பதாக வேறு சுருதி[illegible]தம் செய் றது. அநாத்ம சத்தியத்தன்மையினும் ஆத்ம சத்தியத்[illegible] பிர லானதாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். எங்ஙனம் அந்நிய[illegible] அபேக்ஷித்து மேலான ராஜனை இராஜ இராஜனென்று சொல்லுகி

ன்றனரோ, அங்ஙனமே மேலான சத்தியத்தைச் சத்தியத்தின் சத்தியமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் சுருதிவாக்கியங்களில் சத்தியத்திற்கு உயர்வுதாழ்வு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு வேருவித உயர்வு தாழ்வு சம்பவியாது. எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மையும் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மையுமாகிய வடிவமே சத்தியத்தன்மையில் உயர்வுதாழ்வுகளாம். அநாத்மபதார்த்தங்களில் ஞானத்திற்கு முற்காலத்தில் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. பரமாத்மவஸ்துவில் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரணியகருப்பனே தாழ்ந்த சத்தியமாம்; பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம். இவ்வாற்ருல் இருவகைச் சத்தியத்துவமும்சுருதிசம்மதமாம்.அவற்றில் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமில்லை. ஆனல் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின், அதற்குப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது.

## உஎ௦. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும், பிரஹ்மத்தைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களிலேயே பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றது. அநாத்மாவைக் கிரகிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுதலியன பிரமாணபாசங்களாம்; பிரமாணங்களன்று. ஏனெனின் அறியப்படாத அர்த்தத்தின் போதத்தை யுண்டுபண்ணுவது பிரமாணமாம். அஞ்ஞானத்தினலாகிய ஆவரணத்திற்கு ஜடபதார்த்தங்களில் சம்பவமின்மையால், சேதனத்திற்கு வேருகியவற்றில் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் அவற்றை அறிவிக்கும் பிரத்தியக்ஷ முதலியவற்றிற்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் பிரமாணபாசத்தினல் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. சுருதிவடிவப் பிரமாணத்தினல் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. முக்கி

யப் பிரமாணத்தினுல் பிரமாணுபாசத்தின் பாதவாயிலாகச் சத்திய த்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரப ஞ்சத்தில் அத்தியந்தம் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத் தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் ஐந்துவிதமாகச் சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சம் மித்தையாம்.

## ௨௭௧—௨௮௦. கர்மம் ஞானசாதனமாதலில் விசாரம்.

## ௨௭௧ மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமின்மையை அநுவதித்தலோடு சித்தாந்தத்தின் இருவகைச் சமுச்சயத்தை நிச்சயித்தல்.

மித்தையின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமில்லை. ஆதலால் கேவல கர்மத்தால் அல்லது கர்மசமுச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினுல் அநர்த்த நிவிருத்தி சம்பவியாது. கேவல ஞான த்தினுல் அநர்த்த நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் பொருள் அத் வைத வாதத்தின் நூல்களில் மிகப் பிரசித்தமாம். பாஷையி லும் விசாரசாகரத்தின் ஆறுவது தரங்கத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; ஆத லால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. இந்த ஸ்தானத்தில் இது சித்தா ந்தமாம். அநேக சுருதிஸ்மிருதிகளில் கர்ம சமுச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினுல் மோக்ஷப்பிராப்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. பாஷியகாரரால் அநேக இடங்களில் சமுச்சயவாதத்தின் நிஷேதம் பிரதிபாதனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகூடு இது நிச்சய மாம்:—சமசமுச்சயம் கிரமசமுச்சய மென்னும் பேதத்தால் சமுச் சயமிருவகையாம். ஞானம் கர்ம மிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சேர் ந்து மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமா மென்றறிந்து ஒரேகாலத்தில் இரண்டையும் அநுஷ்டித்தல் சமசமுச்சயம் எனப்படுகின்றது. ஒரே அதிகாரிக்கு முன் கர்மத்தை அனுஷ்டித்தலும் பிற்காலத் தில் சகல கர்மங்களையும்விட்டு ஞானத்திற் கேதுவாகிய சிரவணு திகளை அனுஷ்டித்தலும் கிரமசமுச்சய மெனப்படுகின்றது. அவற் றில் சமசமுச்சயத்திற்கோ நிஷேதமுண்டு. சுருதிஸ்மிருதிகளில் ஞானகர்மங்களுக்கு யாண்டுச் சமுச்சய மெழுதப்பட்டிருக்கின்ற தோ, அதற்கு முற்கூறிய கிரமசமுச்சயத்தில் தாற்பரியமாம்.

சாதனத்தன்மை.

பாஷியகாரர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் கர்மமன்று. மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் ஞானமாம். ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம்.

## உஎ௩. வாசஸ்பதிமிசிரர் ஞானவிருப்பத்திற்குச் சாதனமாமெனல்.

ஆனால் பாமதிநிபந்தனமென்னும்நூலில் வாசஸ்பதிமிசிரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனம் கர்மமன்று. ஜிஞ்ஞாஸைக்(ஞானவிருப்பிற்)குச் சாதனம் கர்மமாம். ஏனெனின் கைவல்யசாகையில் சகல ஆசிரம தர்மங்களும் விவிதிஷைக்குச் சாதனமாமென்று ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருக்கின்றது. ஞான விருப்பத்தினை விவிதிஷையென்பர். மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் சர்வகர்மங்களுக்கும் ஞானத்தில்அபேக்ஷையைச் சூத்திரகாரர்கூறியிருக்கின்றனர்.ஆண்டுச் சூத்திரவியாக்கியானங்களில்பாஷியகாரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—சமதமாதி சாதனங்களோ ஞானத்திற்குச் சாதனமாமாகலின், ஞானத்திற்குச் சமீபமாம். ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாம்; ஆதலால் சமம் தம முதலியவற்றின் அபேக்ஷயால் ஞானத்திற்குத் தூரமாம். இவ்வாற்றால் சுருதி வசனத்தினும் பாஷிய வசனத்தினும் ஜிஞ்ஞாஸைக்கு நேர் சாதனம் கர்மமாம்; ஜிஞ்ஞாஸை வாயிலாக ஞானத்திற்கும் சாதனமாம். ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனமே கர்மமெனின், ஞான முதிக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தின் அடைவுண்டாகுதலால் ஞானத்தோடு கர்மத்தியாகவடிவ சந்நியாசத்திற்கு லோப முண்டாகும். ஆதலால் ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாமென்பது வாசஸ்பதியின் மதம்.

## உஎ௪. விவரணகாரர்கூறிய கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மை.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—“வெஃா நுவசநெந விவிஷிஷந்தி - வேதவாக்கியத்தால் அறிய விரும்புகின்றனர்” என்பதாகச் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு அக்ஷரமரியாதையோடு வேதாத்தியயனமுதலிய தர்மங்களுக்கு விவிதிஷையின் சாதனத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் இச்

சைக்கு விஷயமாகிய ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையிலேயே சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். கர்மத்திற்கு இச்சையின் சாதனத்தன்மையில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமில்லை. எங்ஙனம்: குதிரையினற் போக விரும்புகின்றான் என்னும் வாக்கியத்தினல் அக்ஷர மரியாதையினல் போகுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சைக்குச் சாதனமாதல் அசுவத்திற்குத் தோற்றுகின்றது. சஸ்திரத்தால் கொல்லவிரும்புகிறானென்னும் வாக்கியத்தினல் கொல்லுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சையின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்திற்குத் தோற்றுகின்றது. ஆண்டு இச்சைக்குக் கோசரமாகும் போகுதல் யாதோ அதன் சாதனத்தன்மை குதிரையிற் கருதப்பட்டதாம். இச்சைக்கு விஷயமாகிய கொல்லுதலின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்தில் கருதப்பட்டதாம். அங்ஙனமே இச்சைக்கு விஷயமான ஞானத்தின் சாதனத்தன்மை கருமங்களுக்குக் கருதப்பட்டது. இன்னும் இப் பக்ஷத்தில், கருமங்களுக்கு ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், ஞானோதய பரியந்தம் கர்மாநுஷ்டானத்தின் ஆபத்தியிருத்தலால் சந்நியாசத்திற்கு லோபமுண்டாகும் என்று தோஷஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—எங்ஙனம் விதை விதைத்தற்குமுன் பூமியின் * கர்ஷணம் (பிளப்பு) உண்டாகின்றதோ, விதை விதைத்தபின் பூமி (மண்ணி) ன் ஆகர்ஷணம் (குவிதல்) உண்டாய் நெல் முதலியவற்றின் சித்தி பூமியின் ஒதுங்குதல் சேருதல்களால் உண்டாகின்றதோ, அவ்விதமே கர்மத்தினலும் கர்மசந்நியாசத்தினலும் ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாகப் பிரத்தியக்தத்துவத்தின் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை வைராக்கியத்தோடு உண்டாகின்றது. அதுபரியந்தம் கர்மம் செய்யவேண்டியதாம். வைராக்கியத்தோடு தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாகியபின், சாதனத்தோடு கர்மங்களை விடுதலாகிய சந்நியாசம் செய்யவேண்டியதாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம். அங்ஙனமாயினும் தீவிரஜிஞ்ஞாஸைக்கு முன்னரே செய்யவேண்டியதாம். தீவிர ஜிஞ்ஞாஸைக்குப் பிற்காலத்தில் சந்நியாசத்தின் அங்கமான சமமுதலியனவே செய்யவேண்டியனவாம்; கர்மமன்று. ஆதலால் கர்மத்தின் அபேக்ஷையால் சமமுதலியவற்றிற்கு அந்தரங்கத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் மூன்றாமத்தியாயத்திலுள்ள

---

* கர்ஷணம்—உழுதல்.

பாஷியவசனங்களுக்கு விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர்மதத்தில் கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமும், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்குச் சாதனமுமாம்.

இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்திய காலத்தில் கர்மத்தின் அநுஷ்டானமும், பிந்தியகாலத்தில் சம முதலியவற்றோடு சந்நியாச பூர்வகமான சிரவண முதலியவற்றின் அநுஷ்டானமும் உண்டு. விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்தில் எவருடைய மதத்திலும் கர்மம் கர்த்தவ்விய மன்று.

## உஎ௫. வாசஸ்பதி விவரணகாரர்களது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையிற் சங்கை.

இந்த ஸ்தானத்தில் இச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்தியகாலத்திலேயே கர்மம் செய்யவேண்டியதாயின், மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். ஏனெனின் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின் பலம் விவிதிஷையும், விவரணகாரர் மதத்தில் கர்மத்திற்குப் பலன் ஞானமுமாம். பலம் சித்தியாயின் சாதனத்தின் தியாக முண்டாகும். ஆதலால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷை சித்திக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்திலும் ஞானம் சித்திக்கும் வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தை அங்கீகரிக்கின், இரண்டு மதங்களிலும் விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வாச்ஸ்பதியின் மதத்தை யநுசரித்த ஜிஞ்ஞாசு கர்மத்தைவிட்டு, விவரணகாரர் மதத்தை யநுசரித்த ஞானத்திற்கு முந்திய ஜிஞ்ஞாசு கர்மாநுஷ்டானத்தைச் செய்யின் மதபேத நிரூபணம் ஸபலமாகும். முற்கூறியபடி இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷையின் சித்தியினால் கர்மத்தியாக மங்கீகரிக்கின் பரஸ்பர விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாம்.

## உஎ௬. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷை பரியந்தமே கர்மத்தின் அநுஷ்டானமாம். அங்ஙனமாயினும் மதபேதத்தால் கர்மத்தின் பலத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின்

பலம் விவிதிஷையாம். விவிதிஷையின் உற்பத்தி யுண்டாகக் கர்ம ஜந்நிய அபூர்வத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. விவிதிஷை உண்டாகியும் உத்தம குரு லாபமுதலிய சாமக்கிரி உண்டாயின் ஞானமுண்டாகும்.எந்தச் சாதனத்தின்குறைவாவது இருக்குமாயின் ஞானமுண்டாகாது. கர்மத்தின் வியாபாரம் விவிதிஷையின் உற்பத்தியிலுளது. தத்துவஞானம் கர்மத்தின் பயனன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தியில் கர்மத்தின் வியாபார மில்லை. இவ்வாற்றால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு ஏதுவான கர்மாநுஷ்டானம் செய்தும், ஞானத்தின் சித்தி நியமமாக உண்டாகிற தில்லை. ஆனால் உத்தம பாக்கியத்தினால் சகல சாமக்கிரிகளும் சித்திக்கின் ஞானமுண்டாம். ஆதலால் ஞானத்தின் பிராப்தி நியத மன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு முற்காலத்தில் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்கும் ஞானம் பலமாம். ஆதலால் பலத்தின் உற்பத்தியின்றி கர்ம ஜந்நிய அபூர்வத்திற்கு நாசம் உண்டாகாமையால்,ஞானத்தின் உற்பத்தி பரியந்தம் கர்ம ஜந்நிய அபூர்வ மிருக்கின்றது. எவ்வளவு சாமக்கிரியின்றிக் கர்மத்தின் பலமாகிய ஞானமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்வளவு சாமக்கிரியைக் கர்மம் சம்பாதிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இப்பக்ஷத்தில் ஞான ஏதுவாகிய கர்மத்தை அநுஷ்டானஞ் செய்யின் நிகழும் சரீரத்திலேனும், இனி வரும் சரீரத்திலேனும் அவசியம் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியதமாம். இவ்வாற்றால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் சுப கர்மத்தினால் விவிதிஷை நியமமாக உண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சித்தி நியதமன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் அதே கர்மத்தினால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டு மதங்களுக்கும் பரஸ்பர பேத முண்டு; கலப்பில்லை. விவிதிஷைக்கு ஏது கர்மமாம்; அல்லது ஞானத்திற்கு ஏதுவாம். இரண்டுமதப்படி வேதாத்தியயனம், யாகம், தானம், கிருச்சிரசாந்திராயண முதலிய ஆசிரம கர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோகமிருக்கின்றது.

## ௨௭௭. ஓர் ஆசிரியர் மதப்படி வர்ணமாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

வர்ண மாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமென்று ஒரு ஆசிரியர் கூறுகின்றனர்.

## உஎஅ. கல்பதருகாரர் மதப்படி சகல நித்திய கிருமங்களும் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

கல்பதருகாரர் மதம் இதுவாம்:—சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் சூத்திரகாரரும் பாஷ்யகாரரும் ஆசிரமமின்றிய புருஷர்களுக்கும் வித்தைக்கு ஏது வாகிய கர்மத்திலும், அங்ஙனமே சிரவண முதலியவற்றிலும் அதிகாரம் சொல்லியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே ரைக்வர் வாசக்நவி முதலிய ஆசிரமமின்றியவர்களுக்கும் பிரஹ்மவித்தை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. வாசக்நவி புத்திரி கார்க்கியினை வாசக்நவி யென்பர். ஆசிரம தர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோகமுளதாயின், ஆசிரமமின்றிய புருஷர்களிடத்தில் ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் கர்ம மின்மையால் ஞானமுண்டாகலாகாது. ஆதலால், ஜபம், கங்கா ஸ்நானம், தேவதாத்தியான முதலியவற்றோடு கூடிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டு. இது கல்பதருகாரர் மதம். ஆனால் கல்பதருகாரர் மதத்திலும் காமிய கர்மத்திற்கு வித்தையில் உபயோக மில்லை. ஆனால் நித்திய கர்மத்திற்கே வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் வேறுவிதமாகவோ வித்தையில் கர்மத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. வித்தையின் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகவே வித்தையில் கர்மத்தின் உபயோக முண்டாகின்றது. காமிய கர்மத்தினால் சுவர்க்கம், புத்திரன் முதலியவற்றின் அடைவாகிய பயனுண்டாகின்றது. அதனால் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. நித்திய கர்மத்தினாலேயே பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு.

## உஎகூ. சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி காமியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டெனல்.

சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தா இது கூறியிருக்கின்றனர்:—காமியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக மிருக்கின்றது. ஏனெனின் "யஜ்ஞேந விவிதிஷந்தி-யாகத்தினால் அறிய விரும்புகின்றனர்." என்றிவ்வாறு கைவல்ய சாகையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு நித்திய காமியங்களின் சாதாரணமாம் யஞ்ஞமென்னும் சொல். "யஜ்ஞேநவாவஜே

௩-௪-௨-௧ - தர்மத்தினுல் பாவம் கெடுகின்றது." என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் சகல சுபகர்மத்திற்கும் பாவத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை தோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமான பாவத்தை நிவர்த்திக்கும் வாயிலாக நித்திய கர்மத்தைப் போல, காமிய கர்மத்திற்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. இது சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞாத்மமுநியின் மதம்.

## ௨௮0—௨௮௯. சந்நியாசம் ஞானத்திற்குச் சாதனமா மென்பதில் விசாரம்.

## ௨௮0. பாவநிவிருத்தி வாயிலாக ஞானத்திற்கு ஏதுவாதலால் கிரமமாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் கர்த்தவ்வியமாமெனல்.

ஆதலால் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை பரியந்தம் சகல சுபகர்மங்களும் செய்யத்தக்கனவாம். மிகத்திட வைராக்கியத்தோடுகூடிய தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாயின், சாதனத்தோடு கர்மத்தை விடுதலாகிய சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம் (செய்யத்தக்கதாம்). எங்ஙனம் சுபகர்மத்தினுல் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்தினுலும் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவம் அநேகவிதமாம். அவற்றிற் சில பாவம் கர்மத்தினுலும், சில சந்நியாசத்தினுலும் நிவிருத்தி யாகின்றன. ஆதலால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் ஞானத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் கிரமமாகக் கர்த்தவ்வியமாம்.

## ௨௮௧. ஓர் ஆசாரியர்மதத்தில் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாகிய பாவத்தின் நிவிருத்தியும், புண்ணியத்தின் உற்பத்திவாயிலாகச் சிரவணத்தின் சாதனத்தன்மையும்.

ஓர் ஆசிரியர் மதம் இதுவாம்:—கேவல பாவ நிவிருத்திவாயிலாகவே சந்நியாசத்திற்கு ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மையில்லை. ஆனுல் சந்நியாச ஜந்நிய அபூர்வத்தோடு கூடிய புருஷனுக்கே சிரவண முதலியவற்றினுல் ஞான முண்டாகின்றது. ஆத

லால் சிரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமா யிருத்தலின், முற்றும் பாவமின்றியவனுக்கும் சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம்.

## உ௮உ. விவரணகாரர் மதத்தில் சந்நியாசம் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலத்திற்கு ஏதுவாதல்.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—சந்நியாசமின்றி விக்ஷேபத்தின் அபாவமுண்டாகாது. ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்ட பலமே சந்நியாசத்திற்காம். ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக பாபத்தின் நிவிருத்தி அல்லது ஞானத்திற் கேதுவாகிய தர்மத்தின் உற்பத்தி வடிவ அதிருஷ்ட பலத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாமென்று கூறுதல் அயோக்கியமாம். யாண்டுத் திருஷ்டபலம் சம்பவிக்கிறதில்லையோ, ஆண்டு அதிருஷ்ட பலத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. விக்ஷேப நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலம் சந்நியாசத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. அதற்கு அதிருஷ்டபலம் கூறுதல் சம்பவியாது. சில பிரதான புருஷர்களுக்குப் பிற ஆசிரமங்களிலும் காமக் குரோதவடிவ விக்ஷேபத்தின் அபாவமுண்டாயின், கர்மங்களின் இடையில் வேதாந்தத்தின் விசாரம் சம்பவிக்கின், முற்கூறியபடி சந்நியாசம் வியர்த்தமாம். அங்ஙனமாயினும் "ஆஸுப்தேராம்ருதே꞉ காலம் நயேத்வேதாந்தசிந்தயா-சுழுத்திபரியந்தமும் மரணபரியந்தமுமாகிய காலத்தை வேதாந்த சிந்தனையாற் கழிக்கவேண்டும்." என்னும் கௌடபாதீயத்தின் வசனத்தினாலும், "தச்சிந்தனம் தத்கதனம் அன்யோன்யம் தத்ப்ரபோதனம்—அதனைச் சிந்தித்தலும் அதனைக் கூறுதலும் ஒருவருக்கொருவர் அதனை யறிவித்தலும்" என்னும் பகவானது வாக்கியத்தினாலும், "ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தோ அம்ருதத்வமேதி - பிரஹ்மநிஷ்டையினையுடையவன் அமிர்தத்தன்மையை யடைகிறான்." என்னும் சுருதிவசனத்தினாலும் நிரந்தரம் செய்யப்படுகின்ற பிரஹ்மத்தின் சிரவண முதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகின்றது. எவனுக்குப் பிரஹ்மத்தின் நிலை அதாவது அநந்நிய வியாபாரத்தன்மையால் நிலைத்திருத்தல் உண்டாகின்றதோ, அந்தப் புருஷன் ஞானவாயிலாக அமிர்தத்தன்மையை யடைகின்றானென்பது சுருதியின் அர்த்தமாம். கர்மத்தின் இடைக்காலத்தில் ஒருகாலத்துச் செய்யப்படும்

சிரவண முதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நிரந்தரம் சிரவண முதலியவற்றின் அப்பியாசத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாம். ஆதலால் அதிருஷ்டமின்றியே திருஷ்டபலத்திற் கேது சந்நியாசமாம்; என்றாலும் வியர்த்தமன்று.

## ௨அ௩—௨௯௧. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரத்தை விசாரித்தல்.

### ௨அ௩. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் உள்ள அதிகார விசாரத்தின் பிரதிஜ்ஞை.

இப்பிரசங்கத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரமுண்டு அல்லது இல்லையென்னும் இவ்விசாரத்தை மதபேதமாக எழுதுவாம்:—

### ௨அ௪. ஓர் நூலாசிரியரின் மதப்படி சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் பிராமணனுக்கே அதிகாரமுண்டு; க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லையெனல்.

ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் அநேக வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமிருத்தலால் பிராஹ்மணன் மாத்திரத்திற்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமுண்டு. சந்நியாசமின்றிய கிரகஸ்தர் முதலியோர்களுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்திற்கு அவகாசமில்லை. ஆதலால் சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

### ௨அ௫. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக் கதிகாரமுண்டு; க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தை விட்டுக் கேவல பிரஹ்ம சிரவணத்தில் அதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக்கே அதிகார முண்டெனினும், பிரஹ்ம சிரவணத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு.

ஆனால் ஜன்மாந்திர சம்ஸ்காரத்தினால் எந்த உத்தம புருஷனுக்கு விஷயங்களில் தீனத்தன்மை (பற்றுடைமை) முதலிய தோஷங்களில்லையோ, அப்படிப்பட்ட சுத்தபுத்தியுடையவனுக்குச் சந்நியாசமின்றி ஞானமுண்டாகின்றது. இதனாற்றான் கிரகஸ்த ஆசிரமத்திலேயே அநேக ராஜரிஷிகள் பிரஹ்மவித்துக்களாகச் சொல்லப்படுகின்றனர்.

## உ௮௬. அவர்களினும் வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குப் பிரஹ்ம சிரவணத்திற்போல வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டெனல்.

அவர்களினும் வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—எங்ஙனம் பிரஹ்ம சிரவணாதிகளில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு நிஷேதமில்லை. ஞான உதயத்தினால் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ புத்தியின் அபாவமும், அங்ஙனமே ஜாதி ஆசிரம அபிமானங்களின் அபாவமு முண்டாகின்றன. கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ புத்தியின்றியும்,ஜாதி ஆசிரமங்களின் அபிமானமின்றியும் கர்மாதிகாரம் சம்பவியாமையால், சர்வ கர்ம பரித்தியாக பூர்வக அக்கிரிய அசங்க ஆத்ம வடிவமாக நிலைத்தலாகிய வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. கேவல விவிதிஷாஸந்நியாசத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

## உ௮௭. வார்த்திககாரர் மதத்தில் விவிதிஷாஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக் கதிகாரமுண்டெனல்.

வார்த்திககாரர் மதம் இதுவாம்:—விவிதிஷாஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. அநேக சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணர்களுக்குச் சந்நியாசம் கூறியிருக்கினும், சந்நியாசத்தை விதிக்கும் ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமில்லை. கேவலம் வைராக்கிய சம்பத்தியினால் சந்நியாசம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநேக சுருதிவாக்கியங்களில் துவிஜன்(இருபிறப்பாளன்)என்பதின் உபலக்ஷணமாகப்

பிராஹ்மண பதமிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் இது கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—"ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோவாபி வைஶ்யோவா ப்ரவ்ரஜேத்க்ருஹாத் த்ரயாணாம் வர்ணாநாம் வேதமதீத்ய சதுராஶ்ரமா:-பிராஹ்மணனாயினும் க்ஷத்திரியனாயினும் வைசியனாயினும் கிரகத்தினின்றும் போகக்கடவன்; மூன்று வர்ணங்களுக்கும் வேதத்தை ஓதி நான்கு ஆசிரமங்கள்" என்பதாக ஸ்மிருதி வசனத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தி லதிகாரமிருக்கின்றது. இது வார்த்திககாரராகிய சுரேசுவராசாரியர் மதம்.

## உ௮௮. வேறோர் நூலாசிரியர் மதப்படி பிராஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில் சந்நியாசத்தின் அபேக்ஷையும், க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமின்மையும் ஞானத்திற்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்திலும் வேதாந்த சிரவணத்திலும் அதிகார முண்மையும்.

வேறு ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணபத மிருக்கின்றது. அது துவிஜமாத்திரத்திற்கு உபலக்ஷணமாமென்று கூறுதலிற் பிரமாணமில்லை. ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணபத மில்லையாயினும், அநேக சுருதிகளை அநுசரித்து ஆண்டும் பிராஹ்மண கர்த்தாவின் அத்தியாகார முண்டு. ஆதலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமில்லை. ஆனால் அநேக ஸ்தானங்களில் "கிரகஸ்தனாகிய ராஜா ஞானமுடையவன்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் இது கொள்ளவேண்டியதாம்:—பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாம். சந்நியாச மின்றிக் கிரகஸ்த முதலிய ஆசிரமத்துள்ள பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார மில்லை. சந்நியாசியாகிய பிராஹ்மணனுக்கே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார முண்டு. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசமின்றியே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகாரமுண்டு. ஏனெனின் சந்நியாசத்தை விதிக்கும் வசனங்களில் பிராஹ்மணபத மிருத்தலால் க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தின் விதியில்லை. ஆத்மகாமனுக்கு ஆத்மசிரவணத்

தின் அபாவத்தைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் க்ஷத்திரிய
வைசியர்களுக்கு ஞானத்திற் குபயோகமுள்ள அதிருஷ்டம்
கேவலம் கர்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. சந்நியாசஜந்நிய
அதிருஷ்டத்தின் அபேக்ஷை க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞான
த்திலில்லை. இதனாற்றான் கீதையில் "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்
திமாஸ்திதா ஜநகாதய:- கர்மத்தினாலேயே ஜனகர் முதலியோர்
கள் நற்சித்தியைப் பெற்றார்கள்" என்பதாகப் பரமேசுவரன் கூறி
யிருக்கின்றார். இவ்வாக்கியத்தில் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தி
அல்லது ஞானம் நற்சித்தி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளா
மென்று பாஷியகாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். சந்நியாசமின்றிய
கேவல கர்மத்தினால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தியை ஜநகர் முதலி
யோர் அடைந்தனர்; அல்லது சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தி
னால் ஞானப் பிரதிபந்தகம் நீங்குதல் வாயிலாகச் சிரவணத்தி
னால் ஞானத்தை அடைந்தார்கள் என்பது கீதாவாக்கியத்தின்
பொருளாம். இரண்டு கிரமத்தினாலும் க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்
குச் சந்நியாச அபேக்ஷையின்றிய கேவல கர்மமே ஞானத்தைப்
பிரதிபந்திக்கும் பாவத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். பிராஹ்மண
னுக்குச் சந்நியாசத்தோடு கூடிய கர்மத்தினால் ஞானத்திற்குப்
பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சிரவண
த்தின் அங்கம் சந்நியாசமாமென்னும் பக்ஷத்திலும் சந்நியாசம்
பிராஹ்மணனது சிரவணத்திற்கு அங்கமாம்; க்ஷத்திரியவைசியர்க
ளது சிரவணத்திற்கு அங்கமன்று. ஆனால் பலத்தின் அபிலாஷை
யின்றியதும், குரோதமுதலிய தோஷங்களின்றியதுமான ஈசுவ
ரார்ப்பண புத்தியினால் தனது வருணாசிரம தர்மங்களின் அநுஷ்
டானத்தோடு கூடிய கர்மத்தின் அவகாசகாலத்தில் சிரவணத்தி
னாலேயே க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானமுண்டாகின்றது. எவ்
வாற்றானும் ஞானத்திற்கு உபயோகியான கர்மத்திலும் சிரவணத்
திலும் க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பிராஹ்மண
னைப்போல க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கும் ஞானவிருப்புடைமை சம
மாம். பிரயோஜன விருப்புடையோனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகார
முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஆத்மகாமராகிய க்ஷத்திரியவைசியர்
களுக்கு வேதாந்தசிரவணத்தி லதிகாரமுண்டு.

## ௨௱௮௰௯. ஓர் நூலாசிரியர்மதத்தில் சூத்திரனுக்குச் சிரவணத்தி லதிகாரமுண்டெனல்.

மனிதர் மாத்திரத்திற்கு ஆன்மவிருப்பின் சம்பவ மிருத்தலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களைப்போல ஞான விருப்புடைமையின் இருப்பால் சூத்திரனுக்கும் முற்கூறியபடி வேதாந்தசிரவணத்தின் அதிகார முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் "நஶூத்ராய மதிம்தத்யாத்-சூத்திரனுக்கு மதியைத்தரலாகாது" என்றல் முதலிய வசனத்தினால் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தின் நிஷேதமுண்டு. முற்றும் உபதேசமின்றிய புருஷனுக்கு விவேக முதலியவற்றின் அசம்பவ மிருத்தலால் ஞானவிருப்புடைமை சம்பவியாது. அங்ஙனமே சூத்திரனுக்கு யாகமுதலிய கர்மங்களின் நிஷேதமு மிருத்தலின், வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் அவனுக்கு ஞானத்திற்கேதுவாகிய சிரவணத்தி லதிகாரமில்லை. இது ஓர் நூலாசிரியர் மதமாம்.

## ௨௱௯௰. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சூத்திரனுக்கும் வேதத்திற் கந்நியமான புராண இதிகாசமுதலிய வடிவ அத்தியாத்ம நூல்களின் சிரவண முதலிய வற்றி லதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனுக்கு உபநயனம் சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் வேத சிரவணத்திலோ சூத்திரனுக் கதிகாரமில்லை. அங்ஙனமாயினும், "ஶ்ராவயேச்சதுரோவர்ணாந்-நான்கு வருணத்தவர்களையும் கேட்பிக்க" என்றல் முதலிய வசனத்தால் இதிகாச புராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக்கு மதிகார மிருக்கின்றது. முற்கூறிய வசனத்திற் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தில் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— வைதிக மந்திரத்தோடுகூடிய யாகமுதலிய கர்மங்களி னுபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலாகாது. அங்ஙனமே வேதத்திற்கூறிய பிராணன் முதலிய சகுண உபாசனையின் உபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலாகாது; உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமில்லை. உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமுளதாயின், தர்மசாஸ்திரத்தில் சூத்திர ஜாதியினது

தர்மத்தின் நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் வித்தையில் அநதிகாரம் கூறியிருப்பது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—சாதாரண அசாதாரண மான சகலசுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில்உபயோகமுண்டு. சத்தியம்,அஸ்தேயம் (திருடாமை), க்ஷமை, சௌசம்,தானம்,விஷயத்தினின்றும் திரும்புதல், பகவந்நாம உச்சாரணம், தீர்த்தஸ்நானம், பஞ்சாக்ஷரமந்திரராஜ முதலியவற்றின் ஜெபம் என்றல் முதலிய சகல வர்ணங்களின் சாதாரணதர்மங்களிலும் அங்ஙனமே சூத்திர கமலாகரத்திற் கூறிய நான்குவர்ணங்களின் அசாதாரண தர்மங்களிலும் சூத்திரனுக்கதிகாரமுண்டு. அக்கருமங்களின் அநுஷ்டானத்தால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாக ஞானத்தின் பிராப்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் இதிகாசபுராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் விவேகமுதலியன சம்பவித்தலின்,சூத்திரனுக்கும் ஞான விருப்புடைமையிருத்தலின், வேதத்திற் கந்நியமான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணமுதலியவற்றில் சூத்திரனுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பாஷியகாரரும் முதலத்தியாயத்தின் மூன்றாவது பாதத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின்அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனுக்கு உபநயனமின்மையால் வேதத்திலதிகாரமில்லையாயினும், புராணமுதலியவற்றின் சிரவணத்தால் சூத்திரனுக்கும் ஞானமுண்டாய் விடுமாயின்,ஞான சமகாலத்திலேயே சூத்திரனுக்கும் பிரதிபந்தமின்றிய மோக்ஷமுண்டாகும். இவ்வாறு பாஷியகாரர் வசனத்தினாலும் வேதத்திற் கந்நியமான ஞானத்திற் கேதுவான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக் கதிகாரமுண்டு.

## உகூக—உகூரு. மனிதர்மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.

### உகூக. அந்தியஜர்முதலிய மனுஷர்களுக்கு தத்துவஞானத்தி னதிகாரம்.

ஜன்மாந்திர சம்ஸ்காரத்தினால் அந்தியஜர் (கடைச்சாதியர்) முதலியோருக்கும் ஞானவிருப்புண்டாய் விடுமாயின், பௌருஷேய வசனத்தினால் அவர்களுக்கும் ஞானமுண்டாய்க் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகின்றது ஆதலால் தேவர் அசுரர்களைப்போல சகல மனுஷர்களுக்கும் தத்

துவஞானத்தின் அதிகாரமுண்டு. ஆத்மசொரூபத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினைத் தத்துவஞான மென்பர். ஆத்மாவின்றிய ஓர் சரீரமுளதாயின் ஞானத்தின் அதிகாரமின்மையுளதாம். ஆதலால் ஆத்மஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனுஷமாத்திரத்தி லுண்டு.

## உகூஉ. தத்துவஞானத்தில் தெய்வசம்பத்தை அபேக்ஷித்தலோடு மனுஷமாத்திரத்திற்குப் பகவத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் அதிகாரத்தினது நிச்சயம்

ஆனல் எவன் சரீரத்தில் தெய்வசம்பத்துளதோ, அவனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாம். அசுரசம்பத்தில் தத்துவஞான முண்டாகாது. சர்வபூதங்களிடத்திலும் தயை, க்ஷமை, சத்தியம், ஆர்ஜவம் (நேர்மை), சந்தோஷமுதலிய தெய்வசம்பத்தின் சம்பவம் பிராஹ்மணனிடத்திருக்கின்றது. க்ஷத்திரியனுக்குப் பிரஜைகளைப் பாலித்தற்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி தர்மமிருத்தலால் பிராஹ்மணனினும் சிறிது குறைந்த தெய்வசம்பத்து சம்பவிக்கின்றது. தர்மபுத்தியாகப் பிரஜைகளைச் சம்ரக்ஷித்தற்பொருட்டு துஷ்டஜீவர்களை இம்சித்தலும் அஹிம்சையாம். ஆதலால் தெய்வசம்பத்தின் அசம்பவமில்லை. அங்ஙனமே வைசியனுக்கும் கிருஷிவாணிபமுதலியசரீரவியாபாரம் க்ஷத்திரியரினும் அதிகமாயிருத்தலால்,ஆத்மவிசாரத்தில் அவகாசத்தின் அசம்பவமிருத்தலின், அவனுக்குச்சாமர்த்தியம்சம்பவிக்கிறதில்லை.அங்ஙனமாயினும் பாக்கியசாலிகளாகிய சில வைசியர்களுக்குச் சரீரவியாபாரமின்றியே சகல வியவகாரத்தின் நிர்வாகமுண்டாகின்றது. அவர்களுக்குத் தெய்வசம்பத்தைப் பெறுதலாகிய சாமர்த்தியம் சம்பவிக்கின்றது. எந்த ஆசாரியர்களது மதத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தினதிகார மிருக்கின்றதோ, அவர்கள் மதத்திலோ அநாயாசமாகவேதெய்வசம்பத்துச்சம்பவிக்கின்றது. நான்காவது வருணத்திலும் அங்ஙனமே அந்தியஜர் முதலியோரிடத்தும் தெய்வசம்பத்துத் துர்லபமாயினும், கர்மத்தின் பலன் அநந்தவிதமாம். சிலருக்கு ஜந்மாந்திரத்தின் கர்மத்தால் தெய்வ சம்பத்தின் பேறு உண்டாய்விடின், புராண முதலியவற்றின் விசாரத்தால் நான்காவது வருணத்திற்கும் சம்ஸ்கிருதமல்லாத பாஷாப்பிரபந்த முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் அந்தியஜர் முதலியோர்களுக்கும் பக

வத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் இலாபவாயிலாக மோக்ஷத்தின் இலாபம் நிர்விக்கினமாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் பகவத் பக்தி தத்துவஞானங்களின் அதிகாரம் சகல மனுஷர்களுக்கு மிருக்கின் றது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாம்.

## உகூங—உகூரு. தத்துவஞானத்திஞல் சுவ (தனது) ஏதுவான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

## உகூங. அஞ்ஞானத்தின் காரியமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ தத்துவ ஞானத்திஞல் அதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியிற்சங்கை.

தத்துவ ஞானத்திஞல் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவி ருத்தி உண்டாகின்றது என்பது அத்வைத நூல்களின் சித்தாந்தம். ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கர ணத்தின் விருத்தியைத் தத்துவ ஞானமென்பர். அந்தக்கரணத் திற்கு அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தன்மை யிருத்தலால் விருத்தி வடிவதத்துவஞானமும் அஞ்ஞானத்தின் காரியமாம். காரியகார ணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அவிரோதமே உலகத்திற் பிர சித்தமாம். ஆதலால் தத்துவஞானத்திஞல் அஞ்ஞானத்தின் நிவி ருத்தி கூறுதல் சம்பவியாது.

## உகூச. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

**இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—** காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்மை யுண்டென்னும் நியமம் சாமா நியமாம். சமானவிஷயமுடைய ஞாஞஞ்ஞானங்களுக்குப் பரஸ் பரம்விரோத முண்டென்பது விசேஷநியமமாம். ஆதலால் விசேஷ நியமத்தால் சாமாநிய நியமத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. பட அக்கினிகளின் சையோகத்தால் படத்திற்கு நாச முண்டாகின் றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற்கு உபாதானகாரண மிரண்டாகின் றது. ஆதலால் படமும் உபாதானகாரணமாம். அங்ஙனமாயினும் அக்கினி சையோகத்திற்கும் படத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று நசிக் கப்படுவது நாசஞ்செய்வதெனுந்தன்மை வடிவ விரோதம் இருக் கின்றது ; அவிரோதமில்லை. ஆதலால் காரியகாரணங்களுக்கு ஒன் றற்கொன்று அவிரோத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது.

வைசேஷிக சாஸ்திரத்தின்படி அக்கினி சையோகத்திறைற் படத்தினது நாச முண்டாகிறதில்லே. ஏனெனின் அக்கினி சையோகத்திஞல் படாரம்பக தந்துவில் கிரியை யுண்டாகின்றது. கிரியையிஞல் தந்துவிபாகத்தால் (நூலின் பிரிவால்) படத்தின் அசமவாயி காரண தந்து சையோகத்தின் நாச முண்டாகின்றது. தந்து சையோகத்தின் நாசத்தால் படத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் வைசேஷிக மதத்தில் அசமவாயிகாரணத்தின் நாசத்திஞல் திரவியத்தின் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் படத்தின் நாசத்தில் தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்கு ஏதுத்தன்மை யுண்டு, பட அக்கினி சையோகங்களுக்குப் பட நாசத்தில் ஏதுத் தன்மையில்லே. அங்ஙனமாயினும் முற்கூறிய கிரமத்தால் படத்திற்கு நாச முளதாயின் அக்கினி சையோகத்திஞல் ஐந்தாவது க்ஷணத்தில் படத்தின் நாசம் சம்பவிக்கின்றது. அக்கினி சையோகத்திற்குமறைப்பின்றியபிற்காலத்தில் படத்தின் நாசம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் வைசேஷிக மதம் அசங்கதமாம். அக்கினி சையோகத்திஞல் பஸ்மமாகிய படத்தின் அவயவம் கூடியதாகவே தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே தண்டத்திஞல் பொடியாகிய கடத்தின் கபாலம் விபாகத்தாற் ரேன்றிய சையோக நாசமின்றியே நாசமாகின்றது. ஆதலால், அவயவ சையோகத்தின் நாசத்திற்கு அவயவியின் நாசத்தில் காரணத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால், தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்குப் படநாசத்திற் காரணத் தன்மையில்லே. ஆஞல் பட அக்கினிகளின் சையோகமே படத்தின் நாசத்திற் காரணமாம். பட அக்கினிகளின் சையோகத்திற்கு அக்கினியோடு படம் உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் காரிய காரணங்களுக்கும் நசிக்கப்படுவது நாசம் செய்வதெனுந் தன்மை விரோதம் பிரசித்தமா யிருத்தலின், அவற்றிற்குப் பரஸ்பரம் அவிரோத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் அவித்தியாஜந்நிய விருத்திஞானத்திஞல் காரியத்தோடு கூடிய அவித்தையின் நாச முண்டாகின்றது.

**உகூரு—கூ௦௩. அவித்தியாலேச சம்பந்தியின் விசாரம்.**

### உகூரு. தத்துவஞானத்திஞல் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாச முண்டானபின் ஜீவன் முக்தியுடைய வித்வானது தேகஸ்திதியின் சங்கை.

ஆஞல் சகல அவித்தைக்கும் தத்துவஞானத்திஞல் நாச முண்டாயின், ஜீவன் முக்தஞகிய வித்வானது தேகத்திற்குத் தத்

துவ ஞானகாலத்தில் அபாவமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் உபாதான காரணமாகிய அவித்தைக்கு நாச முண்டாகிய பின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது.

## உகூசு. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் ஆசாரியரின் கிரமப்படி சமாதானம்.

ஒருவர் இச்சமாதானங் கூறுகின்றனர்:—எங்ஙனம் வில்லழிந்தாலும் விடப்பட்ட அம்பின்வேகம் நிலைத்திருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே காரணத்திற்கு நாச முண்டாகியும் வித்வானது சரீரத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது.

## உகூஎ. முற்கூறிய சமாதானத்தின் அசம்பவம்.

இச்சமாதானமும் சம்பவியாது.ஏனெனின் நிமித்தகாரணத்திற்கு நாசமுண்டாயின் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கும். உபாதான மழிந்தபின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது. பாணத்தின் வேகத்தினது உபாதானகாரணம் பாணமாம். அதன் நிமித்தகாரணம் வில்லாம். அதன் நாசத்தால் பாணத்தினது வேகத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாசமுண்டாகியும், வித்துவானது சரீரத்தின் ஸ்திதியினது அசம்பவ மிருத்தலால், தத்துவஞான முண்டாகியும் அவித்தையின் லேச மிருக்குமென்று நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

## உகூஅ. அவித்தியாலேசத்தின் மூவகை.

ஆண்டு மதபேதத்தால் அவித்தியாலேசத்தின் சொரூபம் மூன்று வகையாம். எங்ஙனம் கழுவப்பட்ட வெள்ளைப்பூண்டுப் பாத்திரத்தில் கந்தமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அவித்தையின் சம்ஸ்காரத்தை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது அக்கினியினுல் தகிக்கப்பட்ட படத்தைப்போல, தனது காரியத்தில் சாமார்த்தியமின்றிய தாய் ஞானத்தினுல் பாதிக்கப்பட்ட அவித்தையினை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தி வடிவ அம்சங்களிரண்டினையுடையது அவித்தையாம். தத்துவ ஞானத்தினுல் ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அவித்தை அம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. பிராரப்தகர்மவடிவப் பிரதிபந்தமிருக்க, விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அவித்தை அம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை தத்துவஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்திலும் தேகமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு உபாதானமாகிய அவித்தை அம்சத்தின் சேஷ மிருக்கின்றது. அத

ஞல் சொரூபத்தின் ஆவரண முண்டாகிறதில்லை. அதனையே அவி த்தியாலேச மென்பர்.

## உகூகூ. இவ்வர்த்தத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனிவர் மதம்.

சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவர் மதமோ இதுவாம்:—தத்துவஞான த்திற்குப் பிற்காலத்திலும் சரீரமுதலிய தோற்றம் உண்டாகாது. ஜீவன்முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்குச்சுவார்த்த த்தில் தாற்பரியமில்லை. ஏனெனின் சிரவண விதியின் அர்த்தவாத வடிவ ஜீவன் முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனமாம். எந்தச் சிரவணத்தின் பிரதாபத்தால் ஜீவித்திருக்கும் புருஷனுக்கு முக்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய உத்தமமானது ஆத்மசிரவண மாம். இவ்வாற்ருல் ஆத்ம சிரவணத்தின் ஸ்துதியில் தாற்பரிய மிருத்தலின் ஜீவன்முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்தில் ஞானி க்குத் தேக முதலியவற்றின் தோற்றங் கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் தத்துவ ஞானத்திற்கு மறைவின்றிய அடுத்த (பிற்) காலத்திலேயே விதேக மோக்ஷ முண்டாகின்ற தென்னும் மதத் தில் ஞானத்திற்குப் பின் அவித்தையின் லேச மிருப்பதில்லை.

## ௩00. முற்கூறிய மதத்திற்கு ஞானியின் அநுபவத்திலுள்ள விரோதம்.

ஆனல் இம்மதம் ஞானியின் அநுபவத்திற்கு விருத்தமாம். எந்தத் தத்துவ ஞானத்திஞல் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவி ருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத் திக் கிரமத்தைக் கூறுவாம்:—

தத்துவஞானத்தால் அவித்தையின் நிவிருத்தி யுண்டாகத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உத்தரகாலத்தி லுண்டாகின்றது என்னும் கிரமத்தால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், தத்துவஞானத்திஞல் அந்நிய அநாத்ம வஸ்து க்களின் சேஷமோ இருக்கிறதில்லை. கேவல சேதனத்திற்கு அசங் கத்தன்மை யிருத்தலால் நாசஞ்செய்யுந் தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. தத்துவஞானத்திற்குத் தன்னைக் கெடுக்குந் தன்மையும் சம்பவியாது. இதனல் தத்துவஞானத்திற்கு நாசமுண்டாகாது.

## ௩0க. அவித்தையின் நிவிருத்திகாலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்திக்கிரமம்.

இவ்வாற்ருல் அவித்யா நிவிருத்திக்குப் பிந்திய காலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால், அவித்தையின்

நிவிருத்தி காலத்திலேயே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தி இவ்வாறு உண்டாகின்றது:— ஜலத்திற் போடப்பட்ட தேற்றும் பொடியினுல் ஜலத்தின்கண்ணுள்ள சேற்றின் பிரிவு உண்டாகின்றது. அதன் கூடவே தேற்றும் பொடியும் பிரிந்துபோகின்றது. தேற்றும் பொடியின் பிரிவில் வேறு சாதனங்களின் அபேக்ஷையில்லை. புற்கற்றையில் நெருப்பைப் போடுவதினுல் புற்கற்றை பஸ்மமாகின்றது. அதன்கூடவே நெருப்பும் பஸ்மமாகின்றது. அங்ஙனமே காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக அதன் கூடவே தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியில் வேறு சாதனத்தின் அபேக்ஷையில்லை.

## ௩0௨. பிரகிருத அர்த்தத்தில் பஞ்சபாதிகைக்காரர் மதம்.

பஞ்சபாதிகைக்காரராகிய பத்மபாதாசாரியர் மதம் இதுவாம்:—ஞானத்திற்கு அஞ்ஞானமாத்திரத்தோடு விரோதமுண்டு. அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தோடு ஞானத்திற்கு விரோத மில்லாதிருத்தலின், தத்துவ ஞானத்தால் கேவலஅஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் உபாதான மின்மையால் காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனுல் தேகமுதலிய காரியங்களின் நிவிருத்தியில் பிராரப்த கர்மம் பிரதிபந்தகமாம். இதனுல் முற்கூறியபடி அவித்தியாலேசமிருக்கின்றது. சில ஜீவன்முக்தர்களுக்குத் தேக முதலியவற்றின் பிரதீதியும் சம்பவிக்கின்றது. பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமுண்டாக, தேகாதிகளின் நிவிருத்தியும் தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. இம்மதத்தில் பிராரப்தத்தின் அபாவத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தியே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

## ௩0௩-௩0௬. தத்துவஞானத்தின் கரணமும் சககாரியுமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.

## ௩0௩. உத்தமமத்திம அதிகாரிகளின் பேதத்தால் தத்துவஞானத்தின் இரண்டு சாதனங்களைக்கூறுதல்.

எந்தத் தத்துவஞானத்தினுல் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்திற்கு இரண்டு சாதன முண்டு.

உத்தம அதிகாரிக்கோ சிரவண முதலியன சாதனங்களாம். மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் அகங்கிரக (யானென்பதைக் கொள்ளும்) உபாசனையே தத்துவஞானத்தின் சாதனமாம். இது சகல அத்வைத சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாம்.

### ௩௦௪. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் பிரசங்கியானத்தைத் தத்துவ ஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணமெனல்.

ஆனால் இரண்டு பக்ஷங்களிலும் தத்துவஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணம் பிரசங்கியானமென்பது சில நூலாசிரியர் மதமாம். விருத்தியின் பிரவாகத்தைப் பிரசங்கியான மென்பர். எப்படி மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மாகார நிரந்தர விருத்தி வடிவ உபாசனை கர்த்தவ்வியமும் அதுவேபிரசங்கியானமுமாமோ, அங்ஙனமே உத்தமாதிகாரிக்கும் மனனத்திற்குப் பின் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமே பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக்கரணமாம். அறுவகைப் பிரமாணங்களிலும் பிரசங்கியானமில்லாமையால், அதற்குப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவியாதாயினும் சகுணப் பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்குச் சகுணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும், நிர்க்குணப்பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும் சகலசுருதி ஸ்மிருதிகளிலும் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினி(ஸ்திரீ)யின் பிரசங்கியானத்திற்குக்காமினியினதுசாக்ஷாத்காரத்தின்கரணத்தன்மை உலகத்திற்பிரசித்தமாம். ஆதலால் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமும் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரசங்கியானஜந்நிய பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பிரமாணஜந்நியத்தன்மையின்மையால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பவமில்லையாயினும், சம்வாதிப்பிரமத்தைப்போல விஷயத்தின் பாதமில்லாமையால் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. நிதித்தியாசனவடிவப் பிரசங்கியானத்திற்கு மூலம் சப்தப் பிரமாணமாம். இதனாலும் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

---

## மதத்தில் பிரசங்கியானத்திற்கு மனதின் சககாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்.

பாமதீகாரவாசஸ்பதியின் மதம் இதுவாம்:—மனதின் சககாரி பிரசங்கியானமாம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணம் மனமாம். பிரசங்கியானத்திற்கு ஞானத்தின் கரணத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். சகுண நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் தியானமும் மனதின் சககாரியாம். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினது கரணம் தியானமன்று; மனமே கரணமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினியின் தியானமும்காமினியின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கரணமன்று. ஆனால் காமினியின் சிந்தனத்தோடுகூடிய மனமே அச் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றால் மனமே பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாம்.

## ௯௦௬. அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம்.

(ஏகாக்கிரத்தன்மையோடுகூடிய மனம் சககாரியாதலும்வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்)

அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம் இதுவாம்:—வாக்கிய ஜந்நிய ஞானத்திற்குப்பின் பிரசங்கியானத்தின் அபேக்ஷையில்லை. மகாவாக்கியத்தினாலேயே அத்வைதப் பிரஹ்மத்தின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகின்றது. சகல ஞானங்களிலும் சககாரி மனமாம். ஆதலால் நிதித்தியாசன ஜந்நிய ஏகாக்கிரத்தன்மையோடு கூடிய மனம் சககாரியாம். வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தமே பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கரணமாம்; மனமன்று. ஏனெனின் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு உபாதானமா யிருத்தலின் ஆசிரயம் அந்தக்கரணமாம். ஆதலால் ஞானத்திற்குக் கர்த்தா மனம். அதற்கு ஞானத்தின் கரணத்தன்மை சம்பவியாது. வேறு ஞானங்களின் மனதிற்குக் கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் "யந்மநஸா ந மநுதே. எதனை (பிரஹ்மத்தை) மனதினாலே உலகம் அறிகிறதில்லையோ" என்றல் முதலிய சுருதிகளில் பிரஹ்மம் மானதஞானத்திற்கு விஷயமாதல் நிஷேதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்திற்கு ஔபநிஷதத் (உபநிஷதத்தினால் அறியப்படுந்) தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் உபநிஷத்துவடிவ சப்தமே பிரஹ்ம

ஞானத்திற்குக் கரணமாம். கைவல்யசாகையில் யாண்டு மனதிற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் வாக்கிற்கும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் சப்தத்திற்கும் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை சுருதி விருத்தமாம். அங்ஙனமாயினும், சப்தத்திற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மையில்லை என்னும் அர்த்தத்தில் சுருதிக்குத் தாற்பரிய முளதாயின், பிரஹ்மத்திற்கு உபநிஷத்தினால் அறியப்படும் தன்மைவடிவ ஔபநிஷதத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும், ஆதலால் சப்தத்தின் இலக்ஷணா விருத்தியினால் பிரஹ்ம கோசர ஞானமுண்டாகின்றது. சக்தி விருத்தியினால் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் சப்தத்தால் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சுருதிக்குத் தாற்பரிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் சக்திவிருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. இலக்ஷணா விருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத்தன்மையிருத்தலால் பிரஹ்மத்திற்கு ஔபநிஷதத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினை மானதமாகக் கொண்டுள்ளவர் மதத்திலும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானம் சப்தத்தினாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்தில் சப்தத்திற்குக் கரணத்தன்மை இரண்டு மதங்களினும் ஆவசியமா யிருத்தலின் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணம் சப்தமாம்; மனமன்று. இவ்வாற்றால் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணம் சப்தமாம்.

## ௯௦எ. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

சப்தத்தில் பரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த்தியமுண்டு. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சாஸ்திரத்திற் கூறிய சிரவண மனன பூர்வக அந்தப் பிரஹ்ம கோசர பரோக்ஷ ஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப பிம்பங்களின் அபேதவாதத்தில் ஜலமாத்திரத்தோடும் கண்ணாடி முதலியவற்றோடும் கூடிய நேத்திரத்தினால் சூரியன் முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கேவல நேத்திரத்திற்குச் சூரியன் முத

லியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தில் சாமர்த்தியமில்லை. சஞ்சலமான அல்லது மலினமான உபாதியின் சந்நிதானத்தினாலும் சாமர்த்திய மில்லை. நிச்சலமும் நிர்மலமுமான உபாதியோடு கூடிய நேத்திரத்தில் சூரியன் முதலியவற்றினது சாக்ஷாத்காரத்தின் சாமர்த்திய முண்டு. அங்ஙனமே சம்ஸ்கார விசிஷ்ட நிர்மல நிச்சல சித்த வடிவ கண்ணாடியின் சகாயத்தால் சப்தத்தினாலும் பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. வேறு திருஷ்டாந்தம்:- எங்ஙனம் இலௌகிக அக்கினியில் ஓமித்தலால் சுவர்க்க ஏதுவான அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. வைதிக சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அக்கினியில் ஓமித்தலால் சுவர்க்கத்தை யுண்டு பண்ணும் அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஓமத்திற்குச் சுவர்க்க சாதனத்தன்மை சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய ஓமத்திற்குக் காலாந்தரத்தில் உண்டாவதாகிய சுவர்க்கத்தின் சாதனத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சுவர்க்க சாதனத்தன்மையின் அநுபபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினால் எங்ஙனம் அபூர்வத்தின் சித்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரஹ்ம ஞானத்தினால் அத்தியாச வடிவ சகல துக்கங்களின் நிவிருத்தி சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கர்த்துருத்துவ முதலிய அத்தியாசம் அபரோக்ஷமாம். அவ்வபரோக்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி பரோக்ஷ ஞானத்தினால் சம்பவிக்கிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினாலேயே அபரோக்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷ அத்தியாச நிவிருத்தியின் அநுபபத்தியினால் வேறு பிரமாணத்திற்குக் கோசர மாகாத பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் சத்தத்தினாற் சித்திக்கின்றது. எங்ஙனம் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் அபூர்வத்தின் சித்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சப்த ஜந்நிய பிரஹ்மத்தினது அபரோக்ஷ ஞானத்தின் சித்தியும் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் உண்டாகின்றது.

## ௯௦அ. வேறு நூலின்படி சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுந்தன்மை.

வேறு நூல்களில் சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணுந்தன்மை இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—எங்ஙனம் பாகிய பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தில்

மனம் சாமர்த்திய மின்றிய தாயினும், பாவனையோடு கூடிய மன தினால் நஷ்ட வனிதையின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, அங்ங னமே கேவல சப்தமோ அபரோக்ஷ ஞானத்திற் சாமர்த்திய மின் றியதாம். ஆனால் முற்கூறிய மனதோடு கூடிய சப்தத்தினால் பிர ஹ்மத்தின் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது.

## ௪௦௯—௪௨௫. விஷய ஞானங்களின் அபரோக்ஷத் தன்மையில் விசாரம்.

### ௪௦௯. வேறு நூலாசிரியர்மதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத் தன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத்தன்மை விவகாரமுண் டாகின்றது. ஏனெனின் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களால் அறி யப்பட்ட கட முளதாயின், ஆண்டுக் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மிருக்கின்றது; கடமும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வாறு இருவகை விய வகாரம் அநுபவசித்தமாம். ஆண்டுஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன் மை கரணத்தின் அதீனமன்று. ஏனெனின் இந்திரிய ஜந்நிய ஞா னம் அபரோக்ஷமாம். அநுமானாதி ஜந்நிய ஞானம் பரோக்ஷமாம். ஆகவே ஞானத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் கரணத்தின் அதீனமாம். அவ்விந்திரியஜந்நிய ஞானத்தின் அபரோ க்ஷத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கண்டனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோ க்ஷமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன் மை விஷயத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் அபரோக்ஷமேயாகும். இந்திரியத்தால் தோன்றியதாகுக; அல்லது வேறு பிரமாணங்களாற் றோன்றியதாகுக; இதில் அபிநி வேச (ஆக்கிரக) மில்லை. இதனாற்றான் சுக முதலியவற்றின் ஞான மும், ஈசுவர ஞானமும், சொப்பனத்தின் ஞானமும் இந்திரியஜந் நியமன்று; அங்ஙனமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் ஞானத் தில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை வடிவ அபரோக்ஷஞானமே யுளது. ஆனால் அபரோக்ஷ அர்த்த கோசர ஞான முளதாயின் அது அப ரோக்ஷஞான மெனப்படுகின்றது.

சங்கைசமாதானம்.

அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தினை அபரோக்ஷ மென்பர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதலில் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷ த்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். அங்ஙனமாயினும் விஷயத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மையை அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவமாகக் கொள்ளின், அந்நியோந்நி யாசிரய தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முற்கூறிய சொரூப மன்று. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமே விஷயத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை ஞானத்தின் அபேக்ஷை யுண்டாகியும், விஷயத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின் கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையினது ஞானத்தின் உபயோக மின்மையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமில்லை.

## ௩௧௧. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளைச் சம்பாதிக்கும் பிரமாத்திருசேதனத்தின் பேத அபேதத்தோடு விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளின் அதீனமே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளா மென்பதின் நிரூபணம்.

சுக முதலிய அந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சாக்ஷி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாம். அதிஷ்டானத்தின் வேறு சத்தை அத்தியஸ்தத்திற் கில்லை யாகலின், சுக முதலியவற்றிற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு என்றும் அபேத மிருத்தலால், அவற்றில் என்றும் அபரோக்ஷத்தன்மை யிருக்கின்றது. அபரோக்ஷ சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானமும் அபரோக்ஷமே யாகின்றது. பாகிய கட முதலியன பாகிய சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்த

லின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அவற்றிற்கு என்றும் அபேத மில்லையாயினும், விருத்தி வாயிலாகப் பாகிய சேதனத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. அக்கா லத்தில் பிரமாத்திருசேதனமே கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான மாகின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்திலேயே கட முதலியவற்றில் அபரோக்ஷ த்தன்மைத் தர்மமுண்டாகின்றது. அபரோக்ஷத்தன்மை விசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் ஞானமும் அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அநுமிதி முதலிய விருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் அபேதம் இல்லாதிருத்தலின், அவற்றில் அப ரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாகாது. ஆதலால் கட முதலிய வற்றின் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தினை அபரோக்ஷம் என்று கூறுவதில்லை; ஆனால் பரோக்ஷமென்பர். பிரஹ்மசேதனத்திற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு என்றும் அபேதமிருத்தலின், பிரஹ்ம சேதனம் என்றும் அபரோக்ஷமாம். ஆதலால் மகாவாக்கிய வடிவ சப்தப்பிரமாண ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷ மென்றே சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பரோ க்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணாதீன மன்று. ஆனால் விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளுள. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பன பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பேதமும் அபேதமுமாம். ஆதலால் சப்த ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாமென்று கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது.

## ௯௧௨. முற்கூறிய மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் பிராப்திவடிவ தோஷம்.

ஆனால் இம்மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் முற்கூறிய படி பிரமாத்திருசேதன சொரூபமா யிருத்தலால் பிரஹ்மம் என் றும் அபரோக்ஷமாம். அபரோக்ஷ வஸ்துவைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோக்ஷமேயாம். ஆதலால் நித்திய அபரோக்ஷ சுபாவ

முடைய பிரஹ்மத்திற்குப் பரோக்ஷஞானம் சம்பவியாது. அவா ந்தரவாக்கியத்தினால் எல்லா நூலாசிரியர்களும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அங்ஙனமே "பத் தாமவ" னிருக்கின்றானென்னும் வாக்கியத்தினால் பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது. பஞ்சதசிமுதலிய நூல்களி லும்முற்கூறிய வாக்கியத்தினால் பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாத்திருசேதனத்திற்கு அபின்ன மாய்ப் பத்தாமவனிருக்கின்றான். ஆதலால் தசமனாகிய விஷயத்தி ற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யிருத்தலின் அவனது ஞானமும் அப ரோக்ஷமாதல் வேண்டும்.

## ௬௧௩. முற்கூறிய தோஷத்தினால் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம்.

ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல்வேண்டும்:—எங்ஙனம் சுக முதலியன பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே தர்ம அதர்மங்களும் பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தி யஸ்தமாம். ஆதலால் சுக முதலியவற்றைப்போல, தர்ம முதலியன வும் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபின்னமா யிருத்தலின் அப ரோக்ஷமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் யோக்கிய விஷயத் திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே விஷயத்தின் கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பதாம்; தர்ம முதலியன யோக்கிய மன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குப் பிரமாத் திருசேதனத்தோடு அபேதமிருக்கினும் அவற்றில் அபரோக்ஷத் தன்மையில்லை. எங்ஙனம் விஷயத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரமாணத்தின்கண் உள்ள யோக் கியதை ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷிக்கப்படு வதாம். அவாந்தரவாக்கியத்திலும் "பத்தாமவ னிருக்கின்றா" னென்னு வாக்கியத்திலும் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாவதற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆனால் மகாவாக்கியத்திலும் "நீபத்தாமவ" னென்னும் வாக்கியத்திலும் அபரோக்ஷஞானம் பிறத்தற்கு யோ க்கியதை யிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: விஷயத்தின் யோக்கியதை முதலியன பிரத்தியக்ஷமுதலிய வியவகாரத்தால் அறியப்படுகின் றன. எந்தவிஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுளதாகப் பிர

த்தியக்ஷ விவகாரமுண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயம் யோக்கியமெனப்படுகின்றது. எவ்விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகியும் பிரத்தியக்ஷ வியவகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்விஷயம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தர்மாதர்ம சம்ஸ்காரம் அயோக்கியமாம். விஷயத்தைப்போல பிரமாணத்திலும் போக்கியத்தன்மை முதலியன அநுபவாநுசாரமாக அறியவேண்டியனவாம். பாகிய இந்திரியங்களில் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாதற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது. அநுமான முதலியவற்றில் பரோக்ஷஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியதையிருக்கின்றது. அநுபலப்தியிலும் சப்தத்திலும் இருவகை ஞானத்தையுண்டுபண்ணும் யோக்கியதை இருக்கின்றது.

## ௬௧௪. அபரோக்ஷஞானத்தில் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரது மதத்தின் அநுவாதம்.

ஆனால் இத்துணை விசேஷமுண்டு:—பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றிய பதார்த்தத்திற்குச் சப்தத்தினால் கேவலம் பரோக்ஷஞானம் உண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்திற்குப் பிரமாதாவோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துயோக்கியதை உண்டாகியும், பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகாவிடின், சப்தத்தினால் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகும்; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம் "பத்தாமவனிருக்கின்றான்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமின்மையால் முற்கூறிய வாக்கியங்களைக் கேட்போனுக்குத் தனக் கன்னியமின்றிய பத்தாமவன் பிரஹ்மமென்பவற்றின் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகிறதில்லை. எந்தவாக்கியத்தில் பிரமாதாவோடு அபின்னமான யோக்கிய விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகின்றதோ, அந்தவாக்கியத்தினால் பரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை; அபரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றதென்னும் மதம் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரதாம். இம்மதத்தில் கேவல சப்தமே அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். பரோக்ஷஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. இம்மதம் முதலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

 ௩௪௫. சமீபத்திலேயே தூஷிக்கப் பட்ட விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் அதீனமாம் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மை என்னும் மதத்தின் அநுவாதம். 

அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையை அங்கீகரித்துப் பிரஹ்மஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதென்று இடையில் மூன்றாவது மதம் சொல்லப்பட்டது. இம்மதத்தில் நித்தியாபரோக்ஷப் பிரஹ்ம கோசர அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டுமென்று தூஷணம் சொல்லப்பட்டது.

## ௩௪௬. அத்வைத வித்தியாசாரியர் மதப்படி விஷயத்தின்கண் உள்ளதும் ஞானத்தின்கண் உள்ளதுமான அபரோக்ஷத் தன்மையை வேறுவிதமாகச் சொல்லுதலும், தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தில் வேறு தூஷணத்தைச் சொல்லுதலும்.

அத்வைத வித்தியாசாரியர் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையையும் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையையும் வேறு வகையாற் கூறியிருக்கின்றனர். தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தால் வேறுதூஷணத்தையும் கூறியிருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:—பிரமாதாவோடு அபின்னமான அர்த்தத்தை அபரோக்ஷசொரூபமெனக்கொண்டு,அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவத்தைக் கூறின், சொப்பிரகாச ஆத்மசுகரூப ஞானத்தில் அபரோக்ஷஞானத்தினது இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஏனெனின் அபரோக்ஷ அர்த்தம் எதற்குக் கோசர (விஷய) மாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினை அபரோக்ஷ மெனின், ஞானத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பேதத்தை அபேக்ஷிக்கும் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அதே ஸ்தானத்தில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷலக்ஷண முண்டாகும். சொப்பிரகாச சுகத்திற்கு ஞானத்தோடு அபேத மிருத்தலின் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பவமின்மையால்,அதனிடத்து முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாது. பிரபாகரர்மதத்தில் ஞானத்தைச் சொப்பிரகாசமென்பர்.தனது சொ

ரூபத்தையும், அங்ஙனமே ஞாதாவையும், அங்ஙனமே ஞேயமாகிய கட முதலியவற்றினையும் ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல ஞானமும் திரிபுடி கோசரமாமென்பது பிரபாகரர் மதம். அம்மதத்தில் அபேத முளதாயினும், விஷய விஷயித்தன்மைகளின் அங்கீகாரமுண்டு. ஆதலால் சுவப்பிரகாச ஞானவடிவ சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை அசங்கதமன்று. சுவ, அதாவது தனது சொரூபம் எதற்குப் பிரகாசம் (விஷயி) ஆகின்றதோ, அது சுவப்பிரகாச மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாசமென்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினாலும் அபேதத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரகாசிக்கப்படுவது பிரகாசிப்பது என்பவற்றின் பேதம் அநுபவ சித்தமாயிருத்தலின், பேதமின்றிப் பிரபாகரர் விஷய விஷயித்தன்மைகளைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆதலால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் சுவ (தனது) சத்தையினால் பிரகாசித்தலே (சம்சய முதலியன இல்லாமையே) சுவப்பிரகாசமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளென்று அத்வைத நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

### ௯௪௭. அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாதென்பதை அநுவதித்தல்.

இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச ஞானத்திற்கு அபின்னமான சொரூப சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மைகள் சம்பவியாமையின், அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் அதில் சம்பவியாது.

### ௯௪௮. முற்கூறிய தோஷமின்றிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம்.

அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம் இதுவாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சைதன்னியத்தோடு அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். அந்தக்கரணமும் சுக முதலியனவும் சாக்ஷி சேதனத்தில்அத்தியஸ்தமாயிருத்தலின், தர்மத்துடன் அந்தக்கரணத்திற்குச் சாக்ஷி சேதனத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது. சாக்ஷிசேதனத்தால் அவற்றின் பிரகாசமிருத்தலின், அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமாம். ஆதலால் சுவ அதாவது அந்தக்கரண சுகமுதலியவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சாக்ஷி சேதனம் எதுவோ, அதனோடு அபேதவடிவ அப

ரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம் சுக முதலியவற்றோடு கூடிய அந்தக்கர ணத்திற் சம்பவிக்கின்றது. தர்ம முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிசேத னத்தோடு அபேதமோ உளது. ஆனால் அவற்றில் யோக்கியத் தன்மை யின்மையால் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமன்று. ஆதலால் தனது வியவகாராநுகூல சேத னத்தோடு தர்ம முதலியவற்றிற்கு அபேதமில்லா திருத்தலின் அவற்றில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமே கட முதலிய வற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்திகாலத்தில் கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான சேதனத்திற்கு விருத்தி யுபகித சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றைக் கோச ரிக்கும். விருத்தி காலத்தில் கட முதலிய சேதனம் கட முதலிய வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமாம். அதற் கபின்னமான கட முதலி யன அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றன. கட முதலியவற்றைக் கோச ரிக்கும் விருத்தியின் அபாவ காலத்திலும் தனது அதிஷ்டான சேதனத்தோடு கட முதலியன அபின்னமாம். ஆனால் அக்காலத் தில் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான அதிஷ்டான சேதன மில்லை. ஏனெனின் விருத்தி உபகிதத்தோடு அபின்ன மாய் வியவகாரத்திற் கநுகூலமாகின்றது. ஆதலால் கட முதலிய வற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவகாலத்திற் கட முத லியன அபரோக்ஷமன்று. அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக் கும் விருத்தி யுபகித சாக்ஷி சேதனமே பிரஹ்மத்தின் வியவகாரத் திற்கு அநுகூலமாம். அதனோடு அபின்னமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சைதன்யத்தோடு விஷயத்திற்குள்ள அபேதம் விஷ யத்தின்கண் உள்ள பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் பிரயோஜகமோ, அங்ஙனமே கடமுதலிய விஷயத்தோடு கட முதலிய வியவகாரத் திற் கநுகூலமாகிய சைதன்னியத்திற்குள்ள அபேதம் ஞானத் தின்கண் உள்ள பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் பிரயோஜகமாம்.

## ௩௧௧. விருத்திவடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணத்தினது அவ்வியாப்தி.

சேதனத்தில் கட முதலியன அத்தியஸ்தமாம். விஷய வடிவ விருத்தி காலத்தில் விருத்திசேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்கு

ஏகத்துவ மிருத்தலின், தனது அதிஷ்டானமாகிய விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமான கட முதலியவற்றிற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், விருத்தியோடு அபேதம் கடமுதலியவற்றிற்குச் சம்பவியாது. எங்ஙனம் இரஜ்ஜுவிற் கற்பிதமான சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்கு இரஜ்ஜுவோடு அபேதம் உண்டாகியும், சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமே உண்டாகின்றது; அபேத முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமான சகல துவைதங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஒன்றற்கொன்று அபேத முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விருத்தி சேதனத்தோடு விருத்திக்கும் கட முதலியவற்றிற்கும் அபேதம் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் விருத்திக்கும் கட முதலிய விஷயங்களுக்கும் பரஸ்பரம் அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் விருத்தி வடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது.

## கஉ௦. முற்கூறிய அவ்வியாப்திக்கு அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி பரிகாரம்.

அங்ஙனமாயினும், அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று. எங்ஙனம் அநுமிதித்தன்மை இச்சைத்தன்மை முதலியன அந்தக்கரண விருத்தியின் தர்மமோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் விருத்தியிலில்லை. ஆனால் விஷயாகார விருத்தி உபகித சேதனத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்ம மிருத்தலின், சேதனத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு உபாதி விருத்தியாம். ஆதலால் விருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையை ஆரோபித்தலால் விருத்திஞானம் அபரோக்ஷமா மென்று வியவகரிக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் விருத்தி ஞானம் இலக்ஷியமன்று. ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. விருத்திஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மைத் தர்மம் இஷ்டமாம். அபரோக்ஷத்தின் இலக்கணம் செல்லாதாயின் அவ்வியாப்தி யுண்டாம். விருத்தி ஞானம் இலக்ஷியமன்று; விருத்தி உபகித சேதனமே இலக்ஷியமாம். ஆதலால் அவ்வியாப்திச் சங்கையில்லை. சேதனத்தின் கர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்மையை அங்கீகரித்தலினாலேயே சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. விருத்தியின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்

மையை அங்கீகரிக்கின், சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விரு த்தியின் அங்கீகார மின்மைப் பக்ஷத்தில் சாக்ஷி வடிவ சுக முத லியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரம் உண் டாகலாகாது. ஆதலால் அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத் திற்காம்; விருத்திக்கன்று.

## ௬உக. முற்கூறியபக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சம்சார தசையிலும் ஜீவ னுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேத மிருத்தலின், சகல புருஷர்களுக் கும் பிரஹ்மம் அபரோக்ஷமாமென்னும் வியவகார முண்டாதல் வேண்டும். அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அவாந்தரவாக்கிய ஜந் நிய விருத்தி உபகித சாக்ஷி சேதனத்திற்குப் பிரஹ்ம வடிவ விஷ யத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது.

## ௬உஉ. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும் இது சமாதானமாம்:—தனது வியவகார த்திற்கு அநுகூலமான சேதனத்தோடு ஆவரிக்கப்படாத விஷயத் திற்கு உள்ள அபேதமோ அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தினோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூல மான சேதனத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணமாம். சம்சார தசையில் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரஹ்மத்திற்குத் தனது வியவ காரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேத மிருத்தலின், பிரஹ்மத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமே அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய ஞானத்திற்கும் ஆவரிக்கப்பட்ட விஷயத்தோடு அபேத மிருத்த லின், அந்த ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவ மில்லை. ஆதலால் முற் கூறிய சங்கை சம்பவியாது.

## ௬உ௩. முற்கூறிய பக்ஷத்தில் வேறு சங்கை.

வேறு சங்கை:—முற்கூறியபடி ஆவரிக்கப்படாத விஷயத் தின் அபேதத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்நி யோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகும். சமான கோசர ஞானமாத் திரத்தினை ஆவரணத்தை நிவர்த்திப்பதாகக்கொள்ளின், பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும்அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திஉண்டாதல்வேண்டும்.

சித்தாந்தத்தில் அசத்துவாபாதக அஞ்ஞான சக்தி அல்லது திரோதானம் பரோக்ஷ ஞானத்தினுல் நாசமாகின்றது. அபானுபாதக சக்திவிசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினுல் உண்டாகிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினுலேயே அஞ்ஞானத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுல் அஞ்ஞானநிவிருத்தி ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது. ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்திற்கு அபேதம் உளதாக, ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அதீனமான ஞானத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையினது சித்திசொல்லப்பட்டது. இதனுல் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷமாம்.

## ௯௨௪. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதன் சமாதானம் இதுவாம்:—முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷை உளதாயினும், அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையினது அபேக்ஷையில்லை. ஏனெனின் ஞானமாத்திரத்தினுல் அஞ்ஞானத்தினது நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், பரோக்ஷ ஞானத்தினுலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல்வேண்டும். இத்தோஷத்தின் பரிகாரத்தின்பொருட்டு அபரோக்ஷ ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதனிடத்து அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானமாத்திரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யென்றும், அபரோக்ஷ ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யென்றும் கூறவில்லை. ஆனுல் பிரமாணத்தின் மகிமையினுல் யாண்டு விஷயத்தோடு ஞானத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாண மகிமையினுல் பாகியேந்திரிய ஜந்நிய கடமுதலியவற்றின் ஞானம் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் மகாவாக்கிய வடிவப் பிரமாணத்தின் மகிமையினுல் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய இரண்டு ஞானங்களாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் உபாதானம் பிரஹ்மமா யிருத்தலால் பிரஹ்மகோசர சகல ஞானங்களுக்கும்

தாதான்மியசம்பந்த முண்டு. ஆதலால் அநுமிதி வடிவப் பிரஹ்ம ஞானத்தினுலும் அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானத்தினுலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், முற்கூறிய ஞானத்திற்கு விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது விஷயத்தின் மகிமையினுலாம்; பிரமாணத்தின் மகிமையினு லன்று. ஏனெனின் மகாவாக்கியத்தினுல் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்தமோ பிரமாணத்தின் மகிமையினுற் கூறப்படுகின்றது. வேறு ஞானத்திற்குப் பிரஹ்மத்தோடு தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்மத்திற்கு வியாபகத்தன்மை யிருத்தலாலும் எல்லாவற்றின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலாலும் விஷயத்தின் மகிமையினுற்கூறப்படுகின்றது. இவ்வாற்றுல் விலக்ஷணப்பிரமாண ஜந்நிய விஷய சம்பந்தியாகிய ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்று கூறுதலில் ஞான மாத்திரத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் ஆபத்தியில்லை. ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் அபேக்ஷை அஞ்ஞான நிவிருத்தியில் இல்லாமையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமு மில்லை. இவ்வாற்றுல் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான ஆவரிக்கப்படாத சைதன்யத்தோடு விஷயத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் லக்ஷணமாம். முற்கூறிய சைதன்னியத்திற்கு விஷயத்தோடுள்ள அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆதலால் சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்திலும் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

## ௩௨௫. சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின் நலமுடைமை.

இவ்வாறு சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் மூன்றுமதங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவற்றுள், முதல்மதமே நலமுடையதாம். ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணுதீனமாம். சககாரி சாதன விசிஷ்ட சப்தத்திலும் அபரோக்ஷ ஞானத்தைப் பயத்தலின் யோக்கியதை யுண்டென்பது முதல் மதம். விஷயத்தின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முதலிய தர்ம

ங்களிருக்கின்றன, பிரமாணத்தின் அதீன மன்று என்னும் அபிப்பிராயத்தினுல் இரண்டாவது மதமும் அத்வைத வித்தியாசாரியரது மூன்றுவது மதமு மிருக்கின்றன. அவ்விரண்டு மதங்களிலும் கேவல விஷயத்தின் அதீனமாகவே அபரோக்ஷத்துவ முதலியவற்றை அங்கீகரிக்கின், அவாந்தர வாக்கியத்திலுைம் பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் பிரமாணத்தின் அதீனத்தன்மை அவசியமாகவே வேண்டும். ஆதலால் முதல் மதமே நலமுடையதாம்.

## ௬௨௬-௬௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

### ௬௨௬. கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் கூறிய மூன்று வினுக்களையும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டின் விடையையும் அநுவதித்தல்.

கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்னும் மூன்றின் வினுவுளது. அவற்றுள் அந்தக்கரண வித்தைகளின் பிரகாச வடிவ பரிணுமம் விருத்தியெனப்படுகின்றது என்று கூறுதலால் விருத்தியின் சாமானிய வடிவம் சொல்லப்பட்டது. அதன்பின் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மை முதலிய பேதத்தைக் கூறுதலால் விருத்தியின் விசேஷ வடிவம் சொல்லப்பட்டது. பிரமாண நிரூபணத்தால் விருத்தியினது காரணத்தின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டது.

### ௬௨௭. விருத்தியின் பிரயோஜன சம்பந்தியாகிய மூன்றுவது வினுவினது விடையின் ஆரம்பம்.

விருத்தியின் பிரயோஜனம் வினுவப்பட்டது. அவ்விருத்தியின் பிரயோஜனம் இதுவாம்:—ஜீவனுக்கு அவஸ்தை மூன்றின் சம்பந்தம் விருத்தியினுல் உண்டாகின்றது. புருஷார்த்தப் பிராப்தியும் விருத்தியினுல் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்சாரப் பிராப்திக்கு ஏது விருத்தியாம். மோக்ஷப்பிராப்திக்கும் ஏது விருத்தியாம். ஏனெனின் அவஸ்தாத்திரயத்தின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனுக்குச் சம்சார மிருக்கின்றது.

---

## னத்தைக் கூறும் அவசரத்தில் ஜாக்கிரத்தின் இலக்ஷணம்.

ஆண்டு இந்திரியஜந்நிய ஞானத்தின் அவஸ்தையினை ஜாக்கிராவஸ்தை யென்பர். அவஸ்தையென்னும் சொல் காலத்தின் வாசகமாம். சுகமுதலியவற்றின் ஞான காலமும் உதாசீன காலமும் ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்நிய மன்று; அங்ஙனமே சுக முதலியவற்றின் ஞான காலத்தில் அந்நியவிஷயத்தின் ஞானமும் இந்திரியஜந்நியமாகாது. அங்ஙனமே உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்நிய ஞான மில்லை. அங்ஙனமாயினும், சொல்லப்படும் சொப்பனவஸ்தை சுழுத்தியவஸ்தைகளுக்கு வேறாய் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் ஆதாரகாலம் எதுவோ, அது ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானகாலத்திலும் உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்நிய ஞான மில்லையாயினும், அதன் சம்ஸ்கார மிருக்கின்றது. இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் சம்ஸ்காரம் சொப்பனவஸ்தையிலும் சுழுத்தி அவஸ்தையிலும் இருக்கின்றது. ஆதலால் சொப்பனவஸ்தை சுழுத்தி அவஸ்தைகளுக்கு வேறான காலம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாற்றால் ஜாக்கிராவஸ்தை என்னும் வியவகாரம் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் அதீனமாம். அவ்விந்திரிய ஜந்நிய ஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவமாம். அந்தக்கரணத்தின் விருத்திக்கு மதபேதத்தால் இவை பிரயோஜனமாம்.

## ௩௨௯. சில நூலாசிரியர் மதப்படி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமெனல்.

சிலரோ ஆவரணத்தின் அபிபவ(நாச)த்தை விருத்தியின் பிரயோஜன மென்பர். ஆவரணாபிபவத்திலும் நாநா மத முண்டு. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தால் மகாந்தகாரத்தினது ஏகதேசத்தின் நாச முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினது ஏகதேசத்தின் நாசம் ஆவரணாபிபவம் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாமென்பது சாம்பிரதாயிக மதம்.

## ௩௩௦. சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாகும் பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம அல்லது ஈசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை.

சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாம் என்னும் பக்ஷத்தில் கட முதலிய விஷயங்களோடு சேதனத்திற்கு எப்போதும்

சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் சேதன சம்பந்தத்தினாலோ ஆவரணத்தின் அபிபவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பிரஹ்ம சேதனமோ ஆவரணத்தின் சாதகமாம்; விரோதி யன்று. ஈசுவர சேதனத்தினால் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாயின், "அது என்னால் அறியப்பட்டது" என்னும் வியவகாரம் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகலாகாது; ஈசுவரனால் அறியப்பட்டது என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் வியாவகாரிக பேத முண்டு. ஆதலால் ஈசுவரனால் அறியப்பட்ட வஸ்து ஜீவனுக்கறியப்படுவதாகாது. ஆதலால் ஜீவ சேதனத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தின் அபிபவம் கூறின் இப்பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனங்களுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சதாசம்பந்தமுளதாம். ஏனெனின் ஜீவசேதனத்தின் உபாதி மூலாஞ்ஞானமாம். அதனிடத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட பிரதிபிம்பத்தன்மை விசிஷ்ட சேதனத்தை ஜீவனென்பர். மூலாஞ்ஞானத்திற்குக் கடமுதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருத்தலின், ஜீவசேதனத்திற்கு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றினது ஆவரணத்தின் அபிபவம் எப்போதும் வேண்டும். இதனால் விருத்தியினால் ஆவரணத்தின் அபிபவத்தைக் கூறின், பரோக்ஷ விருத்தியினாலும் ஆவரணத்தின் அபிபவம் உண்டாதல் வேண்டும்.

## ௩௩௧. இப்பக்ஷத்தில் அபரோக்ஷ விருத்தியினால் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினால் ஆவரணத்தினது அபிபவத்தின் சம்பவம்.

ஆதலால் அபரோக்ஷ விருத்தியினால் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினால் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தினால் பேரிருளின் ஏகதேசம் நாசமாகின்றதோ, மின்மினியின் அபாவகாலத்தில் மகாந்தகாரம் (பேரிருள்) மீண்டும் விரிகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷ விருத்தி சம்பந்தத்தினால் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினால் மூலாஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாச முண்டாகின்றது. விருத்தியின் அபாவதசையில் அஞ்ஞானம் விரிகின்றது. இது சம்பிரதாயத்தை அநுசரித்த மதமாம்.

## ஆவரணநாசமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அதனால் அஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாசம் அபரோக்ஷ விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். அசத்துவாபாதக அஞ்ஞானும்சத்தின் நாசம் பரோக்ஷா பரோக்ஷ விருத்திகளின் பிரயோஜனமாம். இவ்வாறு ஆவரண நாசம் விருத்திக்குப் பிரயோஜனமா மென்னும் பக்ஷம் சொல்லப்பட்டது.

## கூகூகூ. இரண்டாவது பக்ஷத்தின்படி ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமென்னும் இரண்டாவதுபக்ஷத்தினைக் கூறுகின்றார்:— சமஷ்டி அஞ்ஞானத்தோடு பிரதிபிம்பம் ஜீவனென்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் ஜீவனது சாமானிய சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனோடுள்ள விஜாதீய சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருக்கின்றது. ஆனால் அந்தச் சம்பந்தம் விஷயப் பிரகாசத்திற்கு ஏதுவன்று. விருத்தி விசிஷ்ட ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின் விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரகாசத்திற் கேதுவான சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். அந்தப் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடுள்ள சம்பந்தம் அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தன்மையாம். விஷயத்தில் அபிவியஞ்சகத் தன்மையும் ஜீவசேதனத்தின் அபிவியங்கியத்தன்மையு மிருக்கின்றன. எதனிடத்தில் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அதனை அபிவியஞ்சகம் (வெளிப்படுத்துவது) என்பர். எதன் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அது அபிவியங்கியம் (வெளிப்படுத்தப்படுவது) எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் கண்ணாடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகு மிடத்துக் கண்ணாடி அபிவியஞ்சகமும் முகம் அபிவியங்கியமு மாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கட முதலிய விஷயங்களில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்ற தாகலின், கட முதலியன அபிவியஞ்சக

மும் சேதனம் அபிவியங்கியமுமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலாகிய வியஞ்சகத்தன்மை கட முதலிய விஷயங்களிலிருக்கின்றது. பிரதிபிம்பத்தைச் சமர்ப்பித்தலாகிய வியங்கியத்தன்மை சேதனத்தி லிருக்கின்றது. கட முதலியவற்றில் சுபாவமாகப் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலின் சாமர்த்திய மில்லை. ஆனால் தனது வடிவ விருத்தி சம்பந்தத்தினால் சேதனப் பிரதிபிம்பத்தின் கிரகணம் தகுதியாகின்றது. எங்ஙனம்: கண்ணாடி சம்பந்த மின்றிச் சுவரில் சூரியனது பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது, கண்ணாடி சம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்ற தாதலின் சூரியப் பிரதிபிம்பத்தைக் கொள்ளுதலின் யோக்கியதை குட்டியத்தில் (சுவரில்) கண்ணாடி சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றதோ, எங்ஙனம் திருஷ்டாந்தத்தில் சூரியப்பிரபைக்குக் குட்டியத்தோடு சாமானிய சம்பந்தம் உளதாய், அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் கண்ணாடி அதீனமா யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் விருத்தி சம்பந்தத்தால் கட முதலியவற்றில் ஜீவசேதனத்தின் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தற்றகுதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடுள்ள அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தன்மைச் சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற்கு ஏது விருத்தியாம். ஆதலால் விஷய சம்பந்தத்தின்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. அச்சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனம் விபுவாம். இப்பக்ஷத்தில் விலக்ஷண சம்பந்தத்தை உண்டுபண்ணுவது விருத்தியாம்.

## ௩௩௪. அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனாமென்னும் பக்ஷத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விருத்தியின் அபேக்ஷை உண்டெனல்.

அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனாமென்னும் பக்ஷத்திலோ விருத்தியின்றி ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றிற்கு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கட முதலிய தேசத்திற் செல்லுமாயின், அப்போது ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகின்றது. விருத்தியின் வெளிச்செல்லுதலின்றி உள்

ஜீவனுக்கு வெளிக்குட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணாவச்சின்ன பரிச்சின்னன் ஜீவ னாவன். இப்பக்ஷத்தில் விருத்தி விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டாம் என்னும் பொருள் வெளிப்படையேயாம்.

## ௩௩௫. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களின் விலக்ஷணத் தன்மை.

இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான உபாதி யுடையவன் ஜீவனென்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமோ என்று மிருக்கின்றது. அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. அதன் பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின் றது. அந்தக்கரணாவச்சின்னம் ஜீவன் என்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவ னுக்கு விஷயத்தோடு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. அதன்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. இவ்வாறு விருத்தியின் பல சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

## ௩௩௬. மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத் தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாமெனல்.

ஆனால் மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அந்தக்கரணம் ஜீவனது உபாதி யா மென்னும் பக்ஷத்திலும் அஞ்ஞானமோ ஜீவத்தன்மைக்கு உபாதியாகஅவசியம் விரும்பப்படுகின்றது.இல்லையாயின் பிராஞ்ஞ வடிவ ஜீவனது அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவத்தன்மை யின் உபாதி சகல மதங்களிலும் அஞ்ஞானமாம். கர்த்திருத்தன் மை முதலிய அபிமானம் அந்தக்கரண விசிஷ்டத்தி லுண்டாகின் றது. ஆதலால் அந்தக்கரணாவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்பர். அஞ் ஞானத்தில்பிரதிபிம்பம் ஜீவனாமென்னும் பக்ஷத்திலும் அஞ்ஞான விசிஷ்டம் பிரமாதாவன்று; அந்தக்கரண விசிஷ்டமே பிரமா தாவாம். ஜீவசேதனத்திற்கோ விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்ப ந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷயத் தோடு சம்பந்த மில்லை. பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினா லேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தின் சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிற தில்லை. எங்ங னம் பிரஹ்ம சேதனமும் ஈசுவர சேதனமும் அஞ்ஞானத்திற்குச் சாதகமோ, அங்ஙனமே அவித்தையை உபாதியாகவுடைய ஜீவசே

தனமுமாம். அதன் சம்பந்தத்தால் விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகாரம் உண்டாகிறதில்லை. ஜீவசேதனத்திற்கு ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிமானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாதாவின் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகின்றது. வியவகாரத்தின் அபிமானமும் பிரமாதாவிற்கு உண்டாகின்றது. அந்தப்பிரமாதா விஷயத்திற்கு வேறான விடத்திலிருக்கின்றான். ஆதலால் பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குள்ள சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவனது உபாதிக்கு வியாபக மங்கீகரிக்கின் அல்லது பரிச்சின்ன மங்கீகரிக்கின் இரண்டு பக்ஷங்களிலும்பிரமாதாவோடு விஷயத்திற் குண்டாம் சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாதல் சமாதானமாம். அதனிடத்து விலக்ஷணத் தன்மையைக் கூறுதல் கேவலம் புத்தி சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுதற் பொருட்டாம்; சாமர்த்திய மின்மைக் குச் சாதகமாம். பிரமாதாவுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த மில்லை.

## ௯௩௭. நான்கு சேதனங்களைக் கூறுதலோடு முற்கூறிய பொருளின் சித்தி.

இதனாற்றான் பிரமாத்திரு சேதனம், பிரமாண சேதனம், விஷயசேதனம், பலசேதனமென்னும் பேதத்தால் நான்குவகைச் சேதனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுளதாயின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு விபாகத்தைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். அந்தக் கரண விசிஷ்டசேதனம் ப்ரமாத்திருசேதனமாம். விருத்தி யவச்சின்னசேதனம் பிரமாணசேதனமாம். கடமுதலியவற்றின் அவச்சின்னசேதனம் விஷயசேதனமாம். விருத்தி சம்பந்தத்தினால் கட முதலியவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பமுண்டாயின், அதனைப் பலசேதனமென்பர். சிலர் இவ்வாறு கூறுவர்:—கடாவச்சின்ன சேதனமே அறியப்படாததாயின், அப்போது விஷயசேதனமெனப்படுகின்றது. அறியப்பட்டதாயின், அப்போது கடாவச்சின்ன சேதனத்தினையே பலசேதனமென்பர். அதனையே பிரமேயசேதன மென்பர். ஆனால் வித்தியாரணிய சுவாமியும் வார்த்திககாரரும் பிரமாண விருத்திக்குப் பிந்தியகாலத்தில் குடமுதலியவற்றிலுண் டாகும் சேதனத்தின் ஆபாசம் யாதோ, அதுவே பலசேதன

மெனக் கூறி யிருக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்திருசேதனம் பரிச்சின்னமாம். அதன் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தை விபுவெனக் கொள்ளினும் பிரமாதாவோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியினாலாகிய தாம். ஆதலால் இரண்டு மதங்களிலும் விஷயசம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை யில்லை.

## ௩௩௮. ஜாக்கிரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனாவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

முற்கூறிய பிரயோஜனமுடைய இந்திரிய ஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி ஜாக்கிராவஸ்தையி லுண்டாகின்றது. இந்திரியத்தினால் ஜந்நியமாகாத விஷய கோசர அந்தக்கரணத்தின் அபரோக்ஷவிருத்தி யாதோ, அதன் அவஸ்தையினைச் சொப்பனாவஸ்தை யென்பர். சொப்பனத்தில் ஞேயமும் ஞானமும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம்.

## ௩௩௯. சுழுத்தியவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமான அஞ்ஞானத்தின் சாக்ஷாத்பரிணாம வடிவ விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பர். சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தி சுககோசரமும் அஞ்ஞானகோசரமு மாகின்றது. அவித்தியாகோசர விருத்தி ஜாக்கிரத்திலும் "நான் அறியேன்" னென்பதாக உண்டாகின்றதெனினும் அவ்விருத்தி அந்தக்கரணத்தினதாம்; அவித்தையினதன்று. ஆதலால் சுழுத்தி இலக்ஷணத்திற்கு ஜாக்கிரத்தில் அதிவியாப்தி யில்லை. அங்ஙனமே பிராதிபாஸிக ரஜதவடிவவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாம். அது அவித்தியாகோசரமன்று. அங்ஙனமே சுகவடிவ விருத்தி ஜாக்கிரத்திலிருக்கின்றது. அது அவித்தையின்பரிணாம மன்று. இவ்வாற்றால் சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமாகிய அவித்தியா விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பர்.

## ௩௪0. சுழுத்திசம்பந்தமுள்ள பொருளினைக் கூறுதல்.

சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி அவித்தையினைப் பிரகாசிக்கின்றது. சொரூபசுகத்தையும் பிரகாசிக்கின்

றது. சுழுத்தியவஸ்தையில் சுகவடிவ அவித்தைவடிவ பரிணமம் எந்த அஞ்ஞான அம்சத்தினதாய் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவ்வஞ்ஞானம்சத்தில் அந்தப் புருடனது அந்தக்கரணமும் ஒடுங்குகின்றது. ஜாக்கிரகாலத்தில் அந்த அஞ்ஞானம்சத்தின் பரிணமம் அந்தக்கரணமாகின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியினால் அநுபவிக்கப்பட்ட சுகத்தின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது. உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லாதிருத்தலின், அநுபவ ஸ்மரணங்கட்கு வியதிகரணத்தன்மை (வேற்று நிலைக்களத் திருத்தற்றன்மை) யில்லை. இவ்வாறு மூன்றவஸ்தைகளுண்டு. மரணத்தினையும் மூர்ச்சையினையும் சிலர் சுழுத்தியி லடக்கிக் கூறுவர்; சிலர் வேறாகக் கூறுவர்.

## ௧௪௧. முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாமெனல்.

இவ்வவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாம். ஜாக்கிர சொப்பனங்களிலோ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி யிருக்கின்றது; ஜாக்கிரத்தில் இந்திரிய ஜந்யமாம்; சொப்பனத்தில் இந்திரிய அஜந்யமாம்; சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியாம்.

## ௧௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அவஸ்தையின் அபிமானமே பந்தமாம். அபிமானமென்றும் பிரமஞானத்தினைக்கூறுவர். அதுவும் விருத்திவிசேஷமாம். ஆதலால் விருத்தியினாலாகிய பந்தமே சம்சாரமாம். வேதாந்த வாக்கியத்தினால் "நான் பிரஹ்மம்" மென்னும் அந்தக்கரணவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதனால் பிரபஞ்சத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதுவே மோக்ஷமாம். ஆதலால் விருத்திக்குச் சம்சாரதசையிலோ வியவகாரசித்தி பிரயோஜனமாம்; பரமப்பிரயோஜனம் மோக்ஷமாம்.

## ௧௪௩—௧௫௨. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியில் விசாரம்.

## ௧௪௩. கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி (துவைதம் நேர்தல்) தோஷத்தைக் கூறுதலின் அயுக்தத்தன்மை.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவமாகின்றது. ஆதலால் சம்சாரவிருத்தி மோக்ஷமாமென்று கூறுதலால் பிரஹ்ம

வடிவம் மோக்ஷமாமென்பது சித்திக்கின்றது. இதனுல் கற்பித த்தின் நிவிருத்தியைக் கற்பிதத்தின் துவம்சமெனக் கொண்டு மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி தோஷத்தினைக் கூறுதல் அஞ்ஞா னத்தாற் பிரயோகிக்கப்பட்டதாம்.

## ௩௪௪. நியாயமகரந்தகாரர் கூறிய அதிஷ்டானவடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் தூஷணம்.

நியாயமகரந்தகாரர் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமென்று கொள்ளவில்லை. துவைதாபத்திக்கும் சமாதானத் தைக் கூறியிருக்கின்றார். ஆனுல் அவர் எழுத்து அநுபவாநுசார மன்று. ஏனெனின் இது அவருடைய எழுத்தாம்:—கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும்வேருகும். அதிஷ்டான வடிவமெனக் கூறின், அதிஷ்டானமும் கற்பிதநிவிருத்தியும் ஒரே பதார்த்த மாம்; இரண்டு பதார்த்த மன்றென்பது சித்திக்கின்றது. ஆண்டு இது கேட்பாம்:—அதிஷ்டானத்தில் அடக்கமாகக்கொண்டு கற் பித நிவிருத்தியின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? அல்லது கற் பித நிவிருத்தியில் அடக்கமெனக் கொண்டு வேருகிய அதிஷ் டானத்தின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? வேறு வகையோ சம்பவியாது. ஒன்றில் மற்றொன்றின் அடக்கமே சொல்லுதலா கும். முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுவோமாயின் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமாம். சம்சாரத்தின் நிவி ருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறன்றுமெனின், சம்சார நிவிருத்தியின் சாதனத்தில் பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் சம்சார நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேருகவோ யில்லை. பிரஹ்மம் சித்த மாம். வியாபார சாத்தியத்தின்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி உண்டா கின்றது. சுபாவசித்தப் பிரஹ்மத்தின் பொருட்டு ஞானசாதன மான சிரவண முதலியவற்றில் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆத லால் சம்சாரநிவிருத்திக்கு நித்தியசித்தப் பிரஹ்மத்தில் அட க்கம் சம்பவியாது. அன்றியும் நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்கத்தைக் கூறுவோமாயின், சம்சாரப் பிரமத்தின் அச ம்பவ மிருத்தலின், அதன் நிவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞான த்தின் சாதனமாகிய சிரவணமுதலியவற்றில் பிரவிருத்தி உண் டாக லாகாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியோ ஞான த்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்கு

முன் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லையென்பது அநுபவசித்தமாம். சம்சார நிவிருத்திக்கு வேருகப் பிரஹ்மமில்லையாகலின் ஞானத்திற்குமுன் பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான மின்மையால் சம்சாரப் பிரமம் சம்பவியாது. ஆதலால் அநுபவசித்த சம்சாரத்தின் அபாவமோ சொல்லப்படுகிறதில்லை; சத்தியமென்று சொல்லவேண்டியதாகும். அதற்கு ஞானத்திஞல் நிவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சம்சார நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்கம் சம்பவியாது. சம்சாரநிவிருத்தி ஞானத்திற்கு முந்தியகாலத்திலில்லை; ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தி லிருத்தலின் ஸாதியாம் (ஆதியுடையதாம்). பிரஹ்மம் அநாதியாம். ஸாதிபதார்த்தத்தில் அநாதி பதார்த்தத்தின் அடக்கம் கூறுதல் அயுக்தமாம். இவ்வாற்ருல் இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் சம்பவியாது. ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் பக்ஷம் சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் எதற்கும் கூறவில்லை என்று கூறுவராயினும், "கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும்வேறன்று; அதிஷ்டானத்தின் அவஸ்தாவிசேஷம் கற்பித நிவிருத்தியாம். அறியப்படாததும் அறியப்பட்டதுமாகிய இரண்டவஸ்தைகள் அதிஷ்டானத்திற் குண்டாகின்றன. ஞானத்திற்குமுன் அஞ்ஞாத அவஸ்தை யிருக்கின்றது. ஞானத்திற்குப்பிந்தியகாலத்தில்ஞாத(அறியப்பட்ட)அவஸ்தையிருக்கின்றது. அறியப்பட்ட அதிஷ்டான வடிவம் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியாம். அறியப்பட்ட அதிஷ்டானம் ஸாதியாம். ஆதலால் ஞான சாதனமாகிய சிரவணமுதலியன நிஷ்பலமன்று. சம்சார நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தினும் வேறன்று. இவ்வாற்ருல் அறியப்பட்ட அதிஷ்டான வடிவமே கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியா" மென்று கூறுதலும் சம்பவியாது. ஏனெனின் ஞானத்தின் விஷயத்தை ஞாதமென்பர். அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தை அஞ்ஞாத மென்பர். அஞ்ஞானத்திஞலாகிய ஆவரணமே அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை யெனப்படுகின்றது. எப்போது ஞானத்திஞல் அஞ்ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அப்போது அஞ்ஞாத வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விதேகதசையில் தேகமுதலியன இல்லாமையால் ஞானத்தின் அபாவ மிருத்தலின், ஞாதத்தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் விதேகதசையில் அஞ்ஞாத அவஸ்தையினைப்போல ஞாத அவஸ்தையு மில்லா திருத்தலின்,

ஞாத அதிஷ்டானமாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் அபாவம் மோக்ஷத்தில் உண்டாகுதல் வேண்டும். மோக்ஷத்தில் அபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், கற்பித நிவிருத்திக்கு அநந்தத்தன்மை யின்மையால் ஔஷத ஜந்திய ரோக நிவிருத்தியினைப்போலப் பரம புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவமுண்டாகும்.

## ௩௪௫. நியாய மகரந்தகாரர் முறைப்படி அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.

ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவ மன்று; அதனினும் வேறாம். அதிஷ்டானத்திற்குப் பின்னமாயினும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி துவைதத்தைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகச் சத்தியமுளதாயின் துவைதமுண்டாம். சத்தியத்தின் விலக்ஷண பதார்த்தம் துவைதத்திற்கு ஏதுவாமாயின், சித்தாந்தத்தில் எப்போதும் அத்வைத முளதென்னும் அர்த்தத்திற்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் சத்தியபதார்த்தத்தின்பேதமே துவைதத்தின் சாதகமாம். கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறாம்; சத்தியமன்று. ஆதலால் துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை.

## ௩௪௬. நியாய மகரந்தகாரர் கிரமப்படி கற்பித நிவிருத்தியினது சொரூப நிச்சயத்தின் பொருட்டு அநேகவிகற்பங்களை எழுதுதல்.

கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூப நிச்சயத்தின்பொருட்டு, இவ்வாறு விகற்பம் எழுதப்படுகின்றது:—அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி சத்து வடிவமா? அல்லது அசத்து வடிவமா? அல்லது சத்த சத்து வடிவமா? அல்லது சத்த சத்து விலக்ஷணமா? சத்து வடிவமெனக்கூறின், வியாவகாரிக சத்தா? அல்லது பாரமார்த்திக சத்தா? வியாவகாரிக சத்தெனின் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப்பின் வியாவகாரிக சத்தின் சம்பவம் இல்லாதிருத்தலின், பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப்பின் சம்சார நிவிருத்தியின் அபாவம் வேண்டும். ஏனெனின் பிரஹ்மஞானத்திற்கு முன் எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பின் எதற்குச் சத்தாஸ்பூர்த்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அது வியாவகாரிக சத்தெனப் படுகின்றது. ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தியை வியாவகா

வசநீய பரிபாஷை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே க. சத்துவடிவம், உ. அசத்துவடிவம், ங. சத்தசத்துவடிவம், ச. சத்தசத்து விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் என்னும் நான்கு வகையினும் விலக்ஷண மான வகையினை யுடையதாம் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிருத்தி. நான்குவித வகையினும் விலக்ஷணமான வகைக்கு ஐந்தாவது வகையென்று பெயர். ஆதலால் அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்திற்கு வேறும். அந்நிவிருத்தியில் ஐந்தாவது வகையுண்டு. இது நியாயமகரந்தத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

## ௩௪அ. நியாயமகரந்தகாரர் மதத்தின் நலமின்மை.

அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின் வியாவகாரிகசத்பதார்த்தமோ உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அநிர்வசநீய பதார்த்தமும் இந்திர ஜாலத்தினுலாகிய உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே பாரமார்த்திக சத்பதார்த்தம் பிரஹ்மமென்பது சாஸ்திரத்திற் பிரசித்தம். வித்வான்களுக்கு அநுபவசித்தமானது பிரஹ்மாத்மாவாம். இவ்வெல்லாவற்றினும் விலக்ஷணமான ஓர் வஸ்து உலகத்திலேனும் சாஸ்திரத்திலேனும் பிரசித்தமன்று. அத்தியந்த அப்பிரசித்தமாகிய அஞ்ஞானத்தோடு சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின் புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகும். ஏனெனின் புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயம் புருஷார்த்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்த அப்பிரசித்தத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகாது. ஆனல் பிரசித்தத்தில் அபிலாஷை உண்டாகும். ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தங்களுக்கு விலக்ஷணமான கற்பித நிவிருத்தியானது இல்லை. கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமெனக் கொள்ளினும், சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமென்பது பிரசித்தமன்று. அங்ஙனமாயினும், முன் அநுபவிக்கப்பட்டதில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதென்னும் நியமமில்லை. ஆனல் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸஜாதீயத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பய வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான இரஜ்ஜுவடிவமோ, அங்ஙனமே ஜனனமரணுதி வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தன்மைத் தர்மத்தினுல் பிரஹ்மவடிவ சம்சார

த்தின் நிவிருத்தி அநுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதீயமா யிருத்தலின் புருஷனது அபிலாஷை சம்பவிக்கின்றது. ஐந்தாவதுவகைவாதியின் மதத்தில் அநுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதீய மில்லாமையால் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறெனக்கொள்ளின் பாஷ்யகாரரது வசனத்திற்கு விரோதமாகும். பாஷ்யகாரர் கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமாகவே கூறி யிருக்கின்றனர்.

## ௩௪௯ நியாயமகரந்தகாரர் ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் பிரசங்கத்தால் விசேஷண உபாதி உபலக்ஷணங்களின் லக்ஷணமும்.

ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தலில், மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் கற்பித நிவிருத்தியின் அபாவ மிருத்தலின், கற்பிதத்தின் உஜ்ஜீவன முண்டாகும் என்று தோஷம் சொல்லப்பட்டது. அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை உபகிதமுமாகிய பிரஹ்மமோ மோக்ஷகாலத்திலில்லை. ஏனெனின் ஞாதத்தன்மை விசேஷண முடையதனை ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமென்பர். ஞாதத்தன்மை உபாதி யுடையதனை ஞாதத்தன்மை உபகிதமென்பர். காரியத்திற் சம்பந்தியாய் வர்த்தமான (இருக்கும்) வியாவர்த்தகம் யாதோ அது விசேஷண மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—நீல வடிவமுடைய கடம் உற்பத்தியாகின்றது என்னுமிடத்தில் நீல வடிவம் விசேஷணமாம். ஏனெனின் உற்பத்தி வடிவகாரியத்தோடு சம்பந்த முடையதா யிருக்கின்றது. கடத்திலிருப்பதாய்ப் பீதகடத்தினின்றும் வியாவர்த்தகமாய் (வேறு பிரித்தறிவிப்பதாய்) இருக்கின்றது. காரியத்தில் சம்பந்தமின்றியதான வர்த்தமான வியாவர்த்தகம் உபாதி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பேரி யுபகித ஆகாசத்தில் சப்தமிருக்கின்றது. இந்த ஸ்தானத்தில் பேரி உபாதியாம். ஏனெனின் சப்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையில் பேரியின் சம்பந்தமில்லை. வர்த்தமான பேரி புறவாகாயத்தினும் வியாவர்த்தகமா யிருக்கின்றது. காரியத்தில் சம்பந்தமின்றியதாய் வியாவர்த்தகமாவது யாதோ அது உபலக்ஷண

மெனப்படுகின்றது. உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத் தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. அதீதமும் (சென்றதும்) உபலக்ஷணமாகும். உபாதியோ விசேஷியத்தின் எல்லாவிடத்து மிருக்கும்; உபலக்ஷணம் ஏகதேசத்திருக்கும். எங்ஙனம்: "காகமுடைய வீட்டிற்குப் போ"வென்று கூற, எந்த வீட்டில் காகத்தின் ஸம்யோகத்தைக் கண்டானோ, அந்த வீட்டினின்றும் காகம் போய்விடுமாயினும், இவன் போகின்றான். ஈண்டு வீட்டிற்குக் காகம் உபலக்ஷணமாம். ஏனெனின் அது போதலாகிய காரியத்தில் சம்பந்தமில்லாததா யிருக்கின்றது; கிரகத்தின் ஏகதேசத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே வர்த்தமானமும் அதீதமுமாகிய காகம் மற்ற வீடுகளினின்றும் வியாவர்த்தகமாம். இவ்வாற்றால் விசேஷணமும் உபாதியுமோ வர்த்தமான மாகின்றது; ஆதலால் விசேஷியத்தின் சகலதேசத்திலும் சர்வகாலத்திலும் இருக்கும். விசேஷியத்தின் எந்தத்தேசத்தில் எந்தக் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, அந்தத் தேசத்திலும் அந்தக்காலத்திலும் விசிஷ்டவியவகார முண்டாகிறதில்லை; உபகித வியவகாரமும் உண்டாகிறதில்லை.

ஆனால் எவ்வளவு காலத்தில் எவ்வளவு தேசத்தில் வியாவர்த்தகமாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலும் காலத்திலும் விசிஷ்ட வியவகாரமும்உபகித வியவகாரமுமுண்டாகின்றன. அந்த மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மையின் சம்பந்தமில்லை. ஆனால் முன் ஞாதத்தன்மை உண்டா யிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை யுபகிதமுமோ அதிஷ்டானமன்று. வியாவர்த்தகமாத்திரத்தினை உபலக்ஷண மென்பர். வர்த்தமானத்தில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆதலால் விசேஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் ஏககாலத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் வியாவர்த்தகமாவதனை உபலக்ஷணமென்பர். பிறபதார்த்தத்தினும் பேத ஞானத்தினை (வேறு பிரித்தறிதலை) வியாவிருத்தி யென்பர். விசேஷணம், உபாதி, உபலக்ஷணம் என்னும் மூன்றும் பிறவற்றினின்றும் வியாவிருத்தி செய்கின்றன. அவற்றுள் விசேஷணமோ எவ்வளவு தேசகாலங்களில் தான் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு தேசகாலத்துள்ள தனது விசிஷ்ட விசேஷியத்தின் வியாவிருத்தியைச் செய்கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி விசேஷணத்தினா லுண்டாகின்றதோ, அது விசிஷ்ட மெனப்படுகின்றது. எந்தத் தேசகாலத்தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அந்தத் தேசகாலத்துள்ள வியா

வர்த்தமாகத்தக்கதனை வியாவிருத்தி செய்து, தான் வெளியிலே யேயிருப்பது எதுவோ அது உபாதி யெனப்படுகின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபாதியினு லுண்டாகின்றதோ அது உபகிதமெனப் படுகின்றது. எது வியாவர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒரு காலத்திருந்து வியாவிருத்தி செய்வதாய், உபாதியினைப்போலத் தான் புறம்பாகவே யிருக்கின்றதோ அது உபலக்ஷண மெனப்படு கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபலக்ஷணத்தினு லுண்டாகின்ற தோ அது உபலக்ஷித மெனப்படுகின்றது. இதனுல் இது நிச்சய மாயிற்று:—வியாவர்த்தகம் வியாவர்த்தகமாகத்தக்க தென்னு மிர ண்டிலும் விசிஷ்ட வியவகார முண்டாகின்றது. எவ்வளவு தேசத் தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலுள்ள வியாவர்த்தகமாகத்தக்கது மாத்திரத்தில் உபகித வியவகார முண் டாகின்றது. ஆனுல் வியாவர்த்தகத்தின் இருப்புக்காலத்தில் வியா வர்த்தகத்தினைவிட்டு உபகித வியவகார முண்டாகின்றது. வியா வர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒருகாலத்து வியாவர்த் தக மிருக்கின், ஆண்டு வியாவர்த்தகம் செய்யப்படுவது மாத்திரத் தில் உபலக்ஷித வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஈண்டு வியாவர்த்த கத்தினது இருப்பின் அபேக்ஷையில்லை. இவ்வாற்ருல் விசேஷண முதலியவற்றின் பேதத்தால் அந்தக்கரணவிசிஷ்டம்பிரமாதாவாம். அந்தக்கரண உபகிதம் ஜீவசாக்ஷியாம். அந்தக்கரண உபலக்ஷிதம் ஈச்வரசாக்ஷியாம். ஈண்டு இது பிரசங்கமாம்:—மோக்ஷ தசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத் தன்மை உபகிதமுமோ அதிஷ்டானமாதல் சம்பவியாது. அங்ஙன மாயினும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாதல் மோக்ஷ தசையிலுமாம்.

## ௯௫௰. அதிஷ்டான வடிவ நிவிருத்தியின் பக்ஷத்தில் ஐந்தாவது வகை வாதியின் சங்கை.

ஐந்தாவது வகைவாதி இச்சங்கை செய்கின்ருர்:—எதனிட த்து ஒருகால் ஞாதத்துவ முண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து ஞாத த்தன்மையின் அபாவ காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித த்தை அங்கீகரிக்கின், ஞாதத்தன்மைக்கு முந்திய காலத்திலும் இனிவரும் ஞாதத்தன்மையினை அங்கீகரித்து, ஞாதத்தன்மை உப லக்ஷிதத்தைக் கூறுதல் வேண்டும். முற்காலத்தில் ஞாதத்தன்மை

உபலக்ஷிதத்தைக் அங்கீகரிக்கின், சம்சாரகாலத்திலும் ஞாதத் தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ சம்சார நிவிருத்தி யிருத்த லால் அநாயாசமாகப் புருஷார்த்தப் பிராப்தி யுண்டாகும். ஆத லால் ஞாதத்தன்மையின் அபாவகாலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ கற்பித நிவிருத்தியைக் கூறுதல் தகுதியன்று.

## ௬டுக. முற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—வியாவர்த்தக சம்பந்தத்திற் குப் பிந்திய காலத்தில் உபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றது; பூர்வகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் காக்கையின் சம்பந் தத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தில் காக்கை யுபலக்ஷித வியவகார முண் டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையின் உற்பத்திக்கு முந் திய சம்சார தசையில் ஞாதத்தன்மை யுபலக்ஷிதம் அதிஷ்டான மன்று. பிந்திய காலத்தில் ஞாதத்தன்மை யில்லாத காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாம்; அதன் சொரூபமே சம்சார நிவிருத்தியாம்.

## ௬டுஉ. நியாயமகரந்தத்தினும் வேறுவகையாக அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறுமென் னும் பக்ஷத்தில் ஆக்கிரக முண்டாயினும், நியாயமகரந்தநூலில் கூறியபடி அத்தியந்த அப்பிரசித்தமான ஐந்தாவது வகையை அங் கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயத்தின் நிவிருத்தி அநிர்வசநீயமாம். நிவிருத்தி யென்பது துவம்ஸத்திற்காம். அந் தத் துவம்ஸத்தினை அநந்த அபாவவடிவமாகக் கொண்டு, அதிஷ் டானத்தினும் வேறாகக் கொள்ளின், மோக்ஷ தசையில் துவைத முண்டாம். அந்தத்துவம்ஸம் அநந்த அபாவவடிவமன்று; க்ஷணிக பாவ விகாரமாம். யாஸ்கரென்னும் முனிவர் வேதத்தின் அங்க மாகிய நிருக்தத்தைச் செய்திருக்கின்றனர். அதில் ஜந்மம் (பிற ப்பு), சத்தை (இருப்பு), விருத்தி (வளர்ச்சி), பரிணமம் (விகா ரம்-திரிபு), அபக்ஷயம் (குறைவு), விநாசம் (அழிவு) என ஷட் பாவவிகாரத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். பாவமென்பது அநிர்வசநீய வஸ்து. அதன் விகாரமென்பது அவஸ்தா விசேஷமாம். அநிர்வச

நீயத்தின் அவஸ்தா விசேஷமா யிருத்தலின் ஜன்மமுதல் நாசபரி யந்தமும் அநிர்வசநீயமாம். எங்ஙனம்: ஜன்மம் க்ஷணிகமாம். எனெனின் முதற்கண சம்பந்தத்தை ஜன்மமென்பர். முதற்கணத்திற் "பிறக்கின்ற" தென்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது கணத்தில் "பிறந்த" தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது; "பிறக்கின்ற" தென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே தண்ட முதலியவற்றாற் கடத்திற்குச் சூரணமுதலிய தன்மையுண்டாகின்றது. அப்போது ஒரு க்ஷணத்தில் "கடம் நசிக்கின்ற" தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. இரண்டாவது முதலிய க்ஷணங்களில் "நசித்தது குட" மென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது; "நசிக்கின்றது குட" மென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜன்மநாசங்கள் க்ஷணிகமாம். வர்த்தமான ஜன்மம் கடத்திற் குளதென்பது "பிறக்கின்றது கடம்" என்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. அதீத ஜன்மம் கடத்திற்காமென்பது "பிறந்தது கடம்" என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்; கடத்திற்கு வர்த்தமான நாச மிருக்கின்றதென்பது "நசிக்கின்றதுகுட" மென்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. "நசித்ததுகுட" மென்னும் வாக்கியத்தினால்கடத்தின் அதீதநாசம்தோற்றுகின்றது. துவம்ஸவடிவநாசம்அநந்தமா(ஈறில்லாததா)யின், நாசத்தில் அதீதத்தன்மை வியவகார முண்டாகலாகாது.ஆதலால் நாசம் அநந்தமன்று; க்ஷணிகமாம். பாவ விகாரமாயிருத்தலின் அப்ாவ வடிவமன்று. அநுபலப்தி நிரூபணத்தில் அநந்த அபாவத் துவம்ஸம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது நியாயக் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் அத்தியந்தாபாவமொன்றே அபாவ பதார்த்தமாம். இவ்வாற்றால் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணிகமாம். எங்ஙனம் வித்வானது அநிர்வசநீய சரீர முதலியன ஞானத்திற்குப் பின்னும் பிராரத்த பலத்தினால் சிறிதுகால மிருக்கின்றனவோ, துவைதத்திற்குச் சாதக மன்றோ, அங்ஙனமே ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலம் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி ஒருக்ஷண மிருக்கின்றது. ஆதலால் துவைதத்தின் சாதனமில்லை. ஒரு க்ஷணத்திற்குப் பின் கற்பித நிவிருத்தியின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்ம வடிவமாம்.

---

## ௵அ௦ ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரூபணம்.

### ௲௫௯. முற்கூறிய மதத்தில் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் (துக்காபாவம் அல்லது கேவல சுகம்).

இம்மதத்தில் துக்க நிவிருத்தி க்ஷணிகபாவமா யிருத்தலின் புருஷார்த்தமன்று; துக்காபாவம் புருஷார்த்தமாம். அல்லது துக்காபாவமும் புருஷார்த்தமன்று; கேவலம் சுகமே புருஷார்த்தமாம். ஏனெனின் அநந்த துக்கத்தோடு கூடிய கிராம்மிய தர்ம முதலியவற்றின் சுகமிருக்கின்றது. அதில் சுபாவமாகச் சகல ஜீவர்களுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. துக்காபாவமும் புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயமாயின், முற்றும் துக்கத்தினுல் விழுங்கப்பட்ட சுகத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகலாகாது. யாண்டுத் துக்காபாவத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சொரூப சுகாநுபவத்தின் பிரதிபந்தகம் துக்கமாம். அதன் அபாவகாலத்தில் சொரூப சுகத்தின் வெளிப்படுதல் உண்டாகின்றது. ஆதலால் துக்காபாவத்தில் புருஷனது அபிலாஷை சொரூப சுகத்தின் பொருட்டாம். இவ்வாற்றுல் முக்கிய புருஷார்த்தம் சுகமாம்; துக்காபாவ மன்று. ஆதலால் துக்கத்தின் அத்தியந்தாபாவத்தினையும் பிரஹ்ம வடிவமாகக் கொள்ளாது, அநிர்வசநீயமாகக் கொள்ளின், அதற்கும் பாதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனுல் அநிர்வசநீயத்தின் பாதவடிவ அபாவமோ அதிஷ்டான வடிவமென்பது அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு பாவாபாவ வடிவப் பிரபஞ்சமும் அதன் நிவிருத்தியுமாகிய சகலமும் அநிர்வசநீயமாம். அவ்வெல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானவடிவ பாதமுண்டாகத் துவைதமின்றிய சொரூபமான பரமாநந்தவடிவ பரம புருஷார்த்தம் மோக்ஷமாம்.

எட்டாவது பிரகாசம்

ஜீவேசுவரசொருப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு

கற்பிதநிவிருத்திசொருப நிருபணமு.

முடிந்தது.

---

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

# ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின்

## பிழை திருத்தம்.

இந்நூல் ஓர் காரணத்தால் விரைவில் அச்சிட நேர்ந்தமையால் பிழை பட்டது. அரிய பொருளடங்கிய இதனைப் படிக்க முயலுவோரை முன்னர் நூலில் இத்திருத்தங்களைக் குறித்துக்கொண்டு படிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றனம் :—

| பக்கம். | வரி. | பிழை. | திருத்தம். |
|---|---|---|---|
| ௨ | ௩௩ | பிரமர் | பிரமாதிர் |
| ௨ | ௩௩ | மென்னும் | மென்பவற்றின் |
| ௧0 | ௩௧ | சம்பந்தமாயி | சம்பந்தத்தானி |
| ௧௮ | ௯ | கடமுதலியவற்றின் | கடமுதலியவற்றிற் |
| ௨௪ | ௩0 | ஞானமுதலிய | ஞானத்தின்கண்முதலிய |
| ௩௧ | ௧0 | என்றாலும் | என்றாலும் ஓர்காலத்துக் |
| ௪௧ | ௪௧ | மாகின்றன | மாகும் |
| ௫௩ | ௨௫ | சம்காரம் | சம்ஸ்காரம் |
| ௫௪ | ௩௨ | நிருவித்தி | நிவர்த்தி |
| ௫௫ | ௨௭ | வேறாய் | பின் |
| ௫௭ | ௨௩ | நிவர்த்திக்கபவிந் தன்மை யுடைமையால் | நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையால் |
| ௬௩ | ௬ | சங்கையில்லை, | சங்கையில் |
| ௬௪ | ௨௪ | பதம் | சேர் |
| ௬௪ | ௨௬ | வாச்சியமாம். | அவாச்சியமாம். |
| ௬௫ | ௨௩ | எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். | எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. |
| ௬௭ | ௨௭ | இது நீலக்குடம் | நீலக்குடம் |
| ௭0 | ௩௩ | சம்பந்தமுள்ள | சம்பந்தமின்றிய |
| ௭௧ | ௨ | ஞானம் | சம்பந்தத்தின்ஞானம் |
| ௭௭ | ௯ | வண்டினது | பிரமரபதத்தினது |
| ௭௮ | ௨௯ | வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே | வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. ஆனால் சக்கியசம்பந்தி பிரமரபதமாம். அதன் சம்பந்திவண்டாம். ஆதலால் துவிரேபபதத்தின் சக்கியமாகிய துவிரேபங்களுக்குப் பிரமரபதவாயிலாக வண்டோடு சம்பந்தமிருக்கின்றது. அங்ஙனமே |
| ௮௧ | ௧ | ௪௧. நான்காவது வியஞ்சன விருத்தியைக் கூறுதல் | ௪0 கௌணி விருத்தியைக் கூறுதல் |
| ௮௧ | ௨௭ | யன் | சூரியன் |
| ௮௩ | ௬ | கேவலக்ஷணை | கேவல லக்ஷணை |

# ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம்.

| பக்கம். | வரி. | பிழை. | திருத்தம். |
|---|---|---|---|
| ௮௪ | ௧௧ | கரையில் | கரையின் உணர்ச்சியில் |
| ௯௯ | ௨0 | வார்சியத் | வாக்யியத் |
| ௧00 | ௨௨ | விக்கிரமு | விக்கிரகமு |
| ௧௧௭ | ௩௨ | வாயுவின் | வாயுவிற் |
| ௧௩0 | ௨௧ | காரண | கரண |
| ௧௩0 | ௩0 | அதிவியா | அவ்வியா |
| ௧௩௧ | ௩ | கரணவடிவி | கரணத்தன்மைவடிவி |
| ௧௩௪ | ௨௪ | ஆனல் | ஆதலால் |
| ௧௩௫ | ௧௪ | வியாப்பியத் | வியாபகத் |
| ௧௩௭ | ௧௧ | பிரமாணத்தால் | பிரமாணத்தினும் |
| ௧௩௮ | ௩௩ | உபாத்தியம் | உபபாத்தியம் |
| ௧௪௨ | ௮ | அபிகிதாநுபத்தி | அபிகிதாநுபபத்தி |
| ௧௪௯ | ௩௪ | மிருக்கின்றன. ஆனல் | மிருக்கின்றன. ஆதலால் சமகியதமா யிருத்தலின் ஒன்றற்கொன்று பின்ன மன்று. ஆனல் |
| ௧௫௮ | ௧௬ | கடத்தின் | கபாலத்தில் கடத்தின் |
| ௧௫௯ | ௬ | பூதலமு | பூதலமும் |
| ௧௬0 | ௧௪ | ரூபபதம் | கடபதம் |
| ௧௬௪ | ௫ | ஜாதியின் சமவாயம் | ஜாதியின் சமவாயம் வியக்தியிலிருக்கும், கிரியையியின் சமவாயம் |
| ௧௬௪ | ௧௬ | பூதலத்தினும் | பூதலத்தன்மையினும் |
| ௧௬௪ | ௨௮ | கொள்ளப்பட்ட அத்தியந் தாபாவமே | கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமுளதாகின்றது.யாண்டு எக்காலத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகியிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அச்சம்பந்தாவச்சின்னஅத்தியந்தாபாவமே |
| ௧௭௩ | ௨௬ | கபாலசமவாயத்தில் | கபாலத்திற் சமவாயத்தால் |
| ௧௭௩ | ௨௬ | நஷ்டமாகவில்லை | நஷ்டமாயிற்று |
| ௧௭௬ | ௩௧ | ஆண்டுஅச் | ஆண்டுக்கடத்தின் அச் |
| ௧௭௬ | ௩௨ | கடமுள | கடமில |
| ௧௮0 | ௧ | அத்தியந்தாபாவமோ | கட அத்தியந்தாபாவமோ |
| ௧௮௧ | ௧ | பிரதியோகிக் | பிரதியோகிகட்கு |
| ௧௮௧ | ௩ | பிரதியோகிக்கு | பிரதியோகிகட்கு |
| ௧௮௨ | ௨௨ | பூதலாதிகரணத்தின் | பூதலாதிகரணகாலத்தின் |
| ௧௮௨ | ௨௪ | ஷை | ஷை |
| ௧௮௩ | ௧௧ | பிராகபாவ | அந்நியோந்நியாபாவ |
| ௧௮௫ | ௧௫ | பிராகபாவத்தின் | பிராகபாவமாகிய |
| ௧௮௬ | ௫ | பிரதியோகி | பிரதியோகியின்பிரதியோகி |
| ௧௮௭ | ௭ | பிராகபாவத்திற்கும் | பிராகபாவமும் |

| பக்கம். | வரி. | பிழை. | திருத்தம். |
|---|---|---|---|
| ௧௮௭ | ௮ | பிராகபாவத்திற்கும் | பிராகபாவத்தின் |
| ௧௮௭ | ௮ | துவம்ஸம் | துவம்ஸமும் |
| ௧௯௮ | ௩௧ | தோஷம் | தோஷமும் |
| ௨00 | ௨௬ | அபாவத்துவங்களின் | அபாவத்துவங்களான் |
| ௨0௧ | ௧௯ | படாந்நியோந்நியாவ | படாந்நியோந்நியாபாவ |
| ௨0௨ | ௫ | பிரஹ்ம [மை | பிரம |
| ௨0௩ | ௩௩ | செம்மையோடு சர்ப்பத்தன் | சர்ப்பத்தன்மை |
| ௨0௫ | ௧௭ | இந்திரியத்தின் | இந்திரியத்திற்கு |
| ௨0௫ | ௨௯ | நேத்திரத்தின் | நேத்திரத்திற்குச் |
| ௨0௭ | ௮ | இந்திரியத்தின் | இந்திரியத்திற்குச் |
| ௨0௭ | ௧௬ | இந்திரியம் கரணமாம். | இந்திரியமாகிய கரணமிருக்கின்றது. |
| ௨0௭ | ௧௭ | அநுபலம்பம் சககாரியன்று. | அநுபலம்பமாகிய சககாரியின்று. |
| ௨0௮ | ௧0 | மனதின் சுகாபாவத்தாலும் துக்காபாவத்தாலும் | மனதிற்குச் சுகாபாவத்தோடும் துக்காபாவத்தோடும் |
| ௨௧0 | ௧௯ | ஸ்தம்பத்தில் | அதனிடத்துப் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் வேண்டும். ஸ்தம்பத்தில் |
| ௨௧௧ | ௨௯ | அயோக்கியா | யோக்கியா |
| ௨௧௪ | ௨௯ | வேற்றுத் | வேற்றுமைத் |
| ௨௨௫ | ௧0 | அபரோக்ஷ | பரோக்ஷ |
| ௨௪௩ | ௧௯ | சம்பந்தமும் | சம்பந்தமும் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமும் |
| ௨௪௩ | ௨௪ | மதத்திற் | மதத்திற்றான் |
| ௨௪௫ | ௪ | வேண்டும். ஆதலால் | வேண்டும். கேவல இந்திரியஜந்நியத்துவமே அதவியவசாயத்தில் விளங்குகின்றது. ஆதலால் |
| ௨௪௬ | ௩ | தோற்றுகின்றன. | தோற்றுகின்றது. |
| ௨௪௮ | ௩௩ | சாவதானமுடைய | சாவதானமனமுடைய |
| ௨௫0 | ௪ | அபேக்ஷையில்லை. | அபேக்ஷையிருக்கிறது. |
| ௨௫௧ | ௩௪ | ஞானமும் | ஞானம் |
| ௨௫௨ | ௬ | கரண | காரண |
| ௨௫௬ | ௨௭ | உபயதர | உபய |
| ௨௫௬ | ௨௯ | ஆசிரயமும் | ஆசிரயம் |
| ௨௫௯ | ௫ | காரியகாரியா | காரியாகாரிய |
| ௨௬0 | ௧௯ | காரியவாதி | காரணவாதி |
| ௨௬௫ | ௮ | அசமவாயி | சமவாயி |
| ௨௬௮ | ௩ | ஆதலால் | ஆதலால் விருத்தியில் |
| ௨௭௧ | ௩0 | காரணமாம். | கரணமாம். |
| ௨௭௨ | ௨௬ | தசமனிடத்து ஆத்மத்தன்மையை | தசமனிடத்து ஆத்மத்தன்மை யிருக்கினும், |
| ௨௭௫ | ௨௪ | சுரேதாவுக்கு | சுரோதாவுக்கு |

| பக்கம். | வரி. | பிழை. | திருத்தம். |
|---|---|---|---|
| ௨௭௭ | ௨௫ | பிரமாணத்தாலுண்டாகும் அஜ்ஞங்நிய | பிரமாண அஜ்ஞங்நிய |
| ௨௮௫ | ௯ | நிச்சயமாம். | பிரமிநிச்சயமாம். |
| ௨௮௯ | ௩௧ | தான்மிய | தாதான்மிய |
| ௨௯௦ | ௬ | ஆரோபத்தின் | ஆரோப்பியத்தின் |
| ௨௯௧ | ௧௪ | தாகலின் | தாகலின். |
| ௨௯௩ | ௨௩ | உண்டாகிறதில்லையோ, | இருப்பதில்லையோ, |
| ௩௦௩ | ௩ | இதுவெனும் விருத்திஅவச்சின்ன | இதுவென்பதின் அவச்சின்ன |
| ௩௦௭ | ௨௬ | இரஜ்ஜுமுதலிய | இரஜ்ஜு சுத்திமுதலிய |
| ௩௦௯ | ௮ | இல்லை. இம் | இல்லையென்னும் |
| ௩௦௯ | ௨௧ | சர்ப்ப இரஜத | சுத்திரஜத |
| ௩௧௨ | ௧௭ | இரஜ்ஜுமுதலிய | சர்ப்பமுதலிய |
| ௩௧௩ | ௯ | முன்னிட்டு உபாதானத்திர்கும் | முன்னிட்டு முற்கூறியஉபாதானத்திற்கும் |
| ௩௧௩ | ௨௮ | ஆகுமாயினும் | ஆகுமாயின் |
| ௩௧௪ | ௯ | சம்பந்தம் இதுவென்னுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில் | சம்பந்தம் கற்பிதத்தில் |
| ௩௧௬ | ௨௩ | விஷயமாகாவென்பது | விஷயமாகுமென்பது |
| ௩௧௭ | ௩௧ | பிரமை | பிரமம் |
| ௩௧௮ | ௨௩ | காரணத்தன்மை | காரணமாதலைக் |
| ௩௨௧ | ௩ | பிரக்கிரியை | பிரக்கிரியை இதுவாம்:— |
| ௩௨௩ | ௧௨ | நீலநிறம் | நீலநிறமன்று |
| ௩௨௪ | ௨௬ | உருவ | வெள்ளி |
| ௩௨௪ | ௨௭ | அடைர்வி | அடைவிற் |
| ௩௨௫ | ௫ | ஜலத்தால் | ஜலத்தில் |
| ௩௪௯ | ௨௫ | ஏசதேச | ஏகதேச |
| ௩௮௬ | ௨௩ | இலௌகிகமாம். | அலௌகிகமாம். |
| ௪௦௨ | ௨௩ | பிரமாண | பிரமா |
| ௪௧௨ | ௧ | சாமாநிய ஞானம் | சாமாநிய ஞானமும் |
| ௪௧௨ | ௨ | ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு | ஸ்மிருதியுள. இவ்விரண்டு |
| ௪௧௫ | ௨௯ | வியாப்பியமாகிய | பக்ஷத்தில் வியாப்பியமாகிய |
| ௪௧௬ | ௧௧ | சாதனமின்றியதில் | சாதனத்தன்மையின்றியதில் |
| ௪௧௯ | ௧௨ | உண்டெண்டுவன | உண்டெண்ணுவன |
| ௪௬௯ | ௨௨ | அதிகாரி | அவிகாரி |
| ௪௮௪ | ௧௧ | காலத்தில் | முற்காலத்தில் |
| ௪௯௫ | ௩ | மூலாஞ்ஞான | தூலாஞ்ஞான |
| ௫௨௦ | ௧௨ | தனது | தமது |
| ௫௫௬ | ௩௧ | தர்மமாகிய | தர்மமாகிய |
| ௫௬௪ | ௪௨ | குட்டியத்தோடு சாமானிய | குட்டியத்தோடு எப்போதும் சாமானிய |

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று.

37/50
Rec

4